ایمان پلورونکي

دویم ټوک

لیکوال
عنایت الله

Ketabton.com

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دويم ټوک

ايمان پلوورونكي

د سلطان صلاح الدين "ايوبي" د زمانې رښتيني كيسې

(د ښځو او ايمان جنګونه)

ليكوال : عنايت الله "التمش"

ژباړن : عبدالـواسع "صابـر"

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

د کتاب پیژندنه

د کتاب پښتو نوم : ایمان پلورونکی۔

د کتاب اردو نوم : داستان ایمان فروشون کی [سلطان صلاح ایوبی" کے دور حقیقی کهانیان عورت اور ایمان کی معرکه ارائیان] .

لیکوال : عنایت الله " التمش "

ژبـــاړن : عبدالواسع " صابر "

د چاپ واک : د پیغام خپرندوی مرکز سره خوندي دی

اوسنی پته : ډهکی منورشاه قصه خوانی بازار پیښور

قندهـــار ارګ بازار صداقت کتابخانه

ننګرهار جلال آباد ښار د مخابراتو چوک

عبدالمجید مومند کتابخانـــه ....

ټیلفون : ۲۵۶۳۸۵۳ - ۰۹۱

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په قاهره کې بغاوت او سلطان " ایوبی"

فلسطین لا د صلیبیانو تر پښو لاندې زګیروی کول، بیت المقدس په صلیب پورې تړاو درلوده ؤ، له دغه سپیڅلي ښاره لا وینې بهېدلې، د دغو ځایونو مسلمانان چې د صلیبیانو د ظالمانه تیري په شکنجو کې راغلي وه ، مغلوبېدل، پړتکی یې وهلې، او د صلاح الدین ایوبی انتظار یې کاوه، هغوی ته دا پیغامونه رسیدلی وه ، چې صلاح الدین ایوبی د فلسطین ځمکو ته داخل شوی او د شوبک کلا د مسلمانانو په واک کې راغلې ، دا د هغوی له پاره زیری و، خو دغه زیری هغوی ته د اجل پیغام ثابت شو، صلیبیانو د شوبک د ماتې بدله د بیت المقدس او نورو ښارونو او کلیو له مسلمانانو اخیستل پیل کړي وو، هغوي د مسلمانانو مړاوي کول غوښتل، چې جاسوسی او څارګری ته زړه ښه نه او د حملې پر وخت د مسلمانانو د مرستې جرئت ونه کړای شي، تر ټولو زیات ظلمونه د کرک پر مسلمانانو کیدل ، تر شوبک ورسته کرک یوه لویه کلا وه، چې عیسایانو پرې ویاړ کاوه او همدغسې ویاړ یې پر شوبک هم کاوه، خو د هغوی دغه ویاړ د صلاح الدین ایوبی غوره چالونو او د هغه د مجاهدینو زړورتوب د شګو د زرو په څېر خوړ وورکړی و، اوس صلیبیانو د کرک استحکام غوښت نو د هغو ځایو پر مسلمانانو یې تېری یو احتیاطي تدبیرو ګڼلو، له صلیبیانو سره وېره پیدا شوې وه، چې مسلمانان به صلاح الدین ایوبی ته اطلاعات ورکوي، له دې امله یې د دغه ځای مسلمانان د شوبک په څېر په بیګار کمپونو کې واچول.

... د فلسطین سویه زمونږ ستر عزم دی، خوله کرک نه د مسلمانانو را ایستل تر هغې هم باید ستر مقصد وګڼل شي د اطلاعاتو د څانګې مشر سلطان صلاح الدین ایوبی ته ویل : دا د طلعت چنګېز په نامه یو ترکي ؤ مې د اطلاعاتو شپږ تنه یې له شوبک نه د تښتېدونکیو عیسویانو په لباس کې کرک ته لېږلي وو، هغوی درې میاشتې وروسته راغلي وو، د علي بن سفیان په موجودیت کې یې سلطان صلاح الدین ایوبی ته د هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځای حالات داسی ښکارول ، چې صلیبي پوځ له شوبک تښتېدلی او کرک ته رسېدلی په ډېر بد حالت کې دی، دغه جنګ بایللی عیسوي پوځ چې له شوبکه کرک ته ولاړ، د هغه ځای پر مسلمانانو یې ژوند حرام کړ، د مسلمانانو پرله پسې بندیانول پیل شول، مسلمانو ښځو له کورونو څخه وتل پرېښودل، چېرې یې چې پر کوم مسلمان شک راته، هغه یې نیوه او بېګار کمپ ته یې استاوه، هلته به له انسان نه داسې شی جوړېده چې خبرې یې نشوی کولای ، د سهار له تیارې به یې د ماښام تر تیارې پورې کار پرې کاوه، پر وچه ډوډۍ او اوبو یې ژوند تیرولو " مونږ هملته تر ځمکې لاندې چارې سرته رسولي ، هلته چې څومره مسلمانان او د جګړې ور دي ، هغوې له دې ځایه باید وویستل شي او په شوبک کې د پوځ په لیکو کې تنظیم شي، ترڅو چې د مرستې د رارسېدلو نه پرته پر کرک حمله وکړای شي .

چنګیز ترکي وویل: زمونږ په شته والی کې ځینی کسانود هغه ځای څخه د راوتلو اظهار هم کړی وه خو دا کار له دې امله ګران دی چې هر لوري ته صلیبی پوځ پروت دی او هغوې خپلې کورنۍ او په ځانګړې توګه ښځینه د عیسویانو لاسو ته پرېښودلای نه شي، په سملاسی توګه د دې خبرې اړتیا ده، چې پر کرک حمله وکړای شی او مسلمانانو ته نجات ورکړل شی .

تردې د مخه د اطلاعاتو یو کس دا خبر ورکړی و، چې د صلیبیانو نظر دا دی، چې سلطان صلاح الدین ایوبی به کرک کلا بند کړي، نو د صلیبیانو یو لښکر چې د یو صلیبي حاکم ریماند تر قوماندې لاندې دی، د شا له لوري حمله وکړي، سلطان صلاح الدین ایوبی لا د مخه خپلو قوماندانانو ته ویلي وو، چې صلیبیان به د شا له لوري حمله کوي، د دې ور حالاتو له پاره هغه زیات شمېر پوځ ته اړتیا لرله، هغه د چنګېز د لېږلو پر وخت علی بن سفیان ته وویل د احساساتو غوښتنه خو دا ده چې مونږ باید په سملاسی توګه پر کرک حمله وکړو، اټکل کوم چې د هغه ځای مسلمانان په دوزخ کې پراته دي، خو د حقیقت غوښتنه دا ده چې د خپلو صفونو له

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مستحکم کلکولو پرته یو ګام هم پورته نه کړم، ګزار هغه مهال پکار دی چې باور دې وي اغېز یې ښه وي، مونږ هغه مېړمنې او کوچنیان هېرولای نه شو چې د دښمن له لاسه خوار او ذلیل وژل شي، هغوی زمونږ بې نومه ورکي شهیدان دي، دا د قوم ستره قرباني ده، زه د هغوی د عزت او پت له پاره فلسطین نیول غواړم، که زما هدف دا نه وي نو بیا د جګړې مقصد ډاکه او لوټ تالان پاتې کېږي، هغه قوم چې خپلې کوچنۍ لونۍ او زامن هېر کړي، چې د دښمن د تېري لـه امله خوار او ذلیل ووژل کېږي ، داسې قام به بیا د غلو او لارې شوکوونکیو یوه ډله وي، د دغسې قام وګړي بیا له دښمن نه د انتقام اخیستلو پر ځای پخپله یو بل لوټوي، او یو بل ته دوکه ورکوي، د هغوی حاکم د قام په لوټنه مزې چړچې کوي، کله چې بیا دښمن هغوی کمزوري ووینی او یرغل پرې وکړی نو دوی بیا پوچ شعارونه ورکوي او قام ناخبره ساتي، له دښمن سره د پردې تر شا جوړ جاړی کوي، د خپل هیواد یوه برخه ځمکه او وګړي دښمن ته سپاري او باقی پاتې یې خپله واکمني جوړوي، ځکه هغه پوهېږي، چې دښمن یې نه بخښي، دا څو ورځې مزې چړچې په دې خاطر کوي چې د قام د وینو اخري څاڅکې هم په ډېر تلوسه ژر ژر وڅښي.

سلطان صلاح الدین ایوبي د داسې بې شمېره قومونو نومونه واخیستل او وې ویل. هغوی پراختیا غوښتونکي وه ، د هغوې په وړاندې تردې پرته بل هیڅ هدف نه و، چې پر ټولـه نړۍ دې پادشاهي وکړي او د ټولې نړۍ خزانې دې راټولې او تر خپلو پښو لاندې دې ډېرۍ کړي، هغوی د نورو قامونو عزتونه پامال کړل خو بیا یې خپلې لوڼه او خویندې د نورو په لاسو بې پته شوې، د دغسې قامونو واکمن د پردیو په خاوره کې مړه شول او نوم او نښان یې هم پاتې نه شو، هغه قامونه چې غیرتمن او دا احساس یې لاره چې د هغوی خاوره او ناموس د دښمن په ناولو لاسو پلیته شوی او باید بدله یې واخیستل شي- مونږ هم حمله کوونکي یو او صلیبیان هم، خو فرق دا دی چې هغوی لـه لرې لرې هیوادو څخه زمونږ د دین د نوم او نښان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دورکاوي له پاره راغلي دي، هغوی د دې له پاره راغلي دي، چې د مسلمانانو مېرمنې تر خپل واک لاندې راولي او له هغوی نه صليبيان وزيږوي، مونږ د هغوی له پت نه د دفاع په خاطر حمله کړې ده، که مونږ د کفري توپان مخه ونه نيسو، نو بې غېرته به يو، مسلمانان به نه يو، او که د اسلام دفاع په دې ډول سره وکړو، چې د دښمن په انتظار په کور کې کښېنو، چې کله دښمن حمله وکړي، مونږ به يې پر خلاف جنګيږو او بيا په ويار سره ووايو، چې مونږ د دښمن حمله په شاه وتمبوله ، نو دا زمونږ د بې زړه توب نښه ده، د دفاع طريقه بايد داسې وي چې کله دښمن ستا د وهلو لپار توره له تيکی راباسي، چې ستا تورې د هغه غاړه لا پخوا پريکړې وی هغه چې سبا حمله کوي ! ته پرې همدا نن حمله وکړې .

علی بن سفيان وويل: زما سره د دې يو علاج شته چې له سلطان نورالدين زنګي نه دې مرسته او کومک وغوښتل شي او پر کرک دې حمله شی .

سلطان صلاح الدين ايوبی وويل : دا به هم زيانمنه وي له زنګي سره بايد دومره پوځ موجود وي، که صليبيان پر مونږ د شا له لوري حمله کوي، چې زنګي پرې هم د شا له لوري حمله وکړای شی، زه د مرستی غوښتلو قايل نه يم، د دې پر ځای زه دا هم کولای شم، چې چريکي ګروپونه کرک ته ولېږم او پر صليبيانو ژوند نا آرامه کړم، هيله من يم چې زمونږ د اطلاعاتو ځوانان به د وينو په بيه د صليبيانو جرړې پرې کوي، خو انتقام به يې د هغه ځای له بې ګناه مسلمانانو اخيستل کيږي، چريکان خو به د خپل کار سرته رسولو وروسته ځانونه بچ کړي هغوی خو هر ډول مشکلات زغملای شي، زمونږ تش لاسي خويندې ورونه به ځپل کيږي، البته پردې وړانديز غوروکړه چې له هغې ځايه مسلمانې کورنۍ څه ډول راويستل کيدای شی ، په حمله کولو کې به يو څه وخت ته اړتياوي، مونږ د پوځ په ليکو کې زيات شمېر ځوانان شامل کړي، له کرک نه هم ځوانان راغلي او را روان دي .

زه احساس کوم چې مونږ بايد د هغه ځای د مسلمانانو په باب خپله پاليسي بدله کړو! دا خبره د صليبيانو د جاسوسي شبکې مشر هرمن په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې حال کې وکړه، چې د کرک څو تنه صلیبي پادشاهان، د هغوی پوځي قوماندانان او اداري مسوولین موجود وه، هغوی چې څومره خپل ماتې خوړلي پوخ ته کتل هغوی ته پر خپل عقل غوسه او د انتقام احساس غالبېده، هغوی خپله ماته د هر ژر پر سوبه بدلول غوښتل، په هغوی کې یوائې د استخباراتو مشر هرمن داسې یو سړی وو، چې په سره سینه یې سوچ او خبره کوله ، هغه لیدل چې صلیبي ملګري یې د کرک پر مسلمانانو څه وړ ظلمونه کوي، هغه وویل: تاسې همدا ډول رویه په شوبک کې له مسلمانانو سره کوله، چې په نتیجه کې هغوی د مسلمانانو له بېګار کمپ څخه هغه مسلمان پوځیان وتښتول، چې مونږ خطر ناک جاسوسان ګڼل او بندیان کړي مو وو، زه باور لرم چې هغوی ته د هغه ځای مسلمانانو پنا او هغوې د شوبک د کلا ننې حالات ځارلي وو، سربېره پردې صلاح الدین ایوبي چې پر مونږ د کلا کوم دېوال را وران کړ ، په هغې کې هم د دننه مسلمانانو لاس و، هغوی ستاسې له ناروا تېریو دومره په تنګ راغلي وو، چې د ځانونو په قربانۍ کولو یې د مسلمان پوخ مرسته وکړه او کله چې د مسلمانانو د پوځ د مخکې لښکر لومړی ټولی شوبک ته را ننووت، مسلمانانو یې لارښوونه وکړه .

یو صلیبي قوماندان وویل: څکه مونږ د دې ځای د مسلمانانو زور او قوت ختمول غواړو، چې د هغوی همت او څواک به له منځه ولاړه شي

هرمن وویل : د دې پر ځای که تاسې هغوی خپل دوستان کړي، له تاسې سره به مرسته وکړي، که تاسې ماته اجازه راکړی، زه به هغوی په مینه او دوستۍ سره له دین بدلولو پرته د صلیب مرستیالان کړم، زه به هغوی د مسلمانانو پر خلاف وه جنګوم .

یو مشهور صلیبي پادشاه ریمانډ وویل: هرمنه ! تاسې هېر کړي دي کیدای شی ته به یو څو تنو مسلمانانو ته مادي لالچ او هغوی به له مسلمانانو سره خیانت ته تیار کړی ، خو ټول مسلمانان د اسلامي پوځ مخالف او ټول قام غدار کېدلای نه شي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرمنه! ته پر هغو خلکو دومره باور مه کوه ! مونږ هغوی دوستان کول نه غواړو، مونږ د هغوی نسل له منځه وړل غواړو، هر صلیبي چې له کوم مسلمان سره مینه او دوستي کوي، نو د دې مطلب دا دی چې له اسلام سره مینه کوي، حال دا چې زمونږ هدف د اسلام له منځه وړل دي ، په کرک، یوروشلم، عکا ، عسقلان او هر چېرې چې د صلیب واکمني ده، هلته مسلمانان دومره تنګ کړی، چې یا هغوی مړه شي او یا د صلیب په وړاندې په ګونډو شی .

هرمن وویل: له مسلمانانو سره چې څه کیږي، صلاح الدین ایوبی له هغی نه پرله پسي خبریږي، تاسې هغه هڅولی، چې ژر تر ژره پر کرک حمله وکړي، خو دا مو هېره کړېده چې زمونږ پوځ په سملاسي توګه د اسلامي پوځ د حملې په وړاندې مقاومت کولای نه شي .

فلپ اګستهس وویل: د دې حل دا نه دی چې مونږ دې مسلمانان پر سر کښېنوو، تاسې تر اوسه هم د مسلمانانو جنګي بندیان ژوندي ساتلي دي، هغوی ولې نه وژنی؟

ګې آف لوزینان وویل: څکه چې ایوبي به زمونږ جنګي بندیان ووژني، زمونږ سره د مسلمانانو دری سوه یوشپېته جنګي بندیان دي، او له مسلمانانو سره زمونږ دولس سوه پنځه او یا بندیان دی .

اګستهس وویل: آیا مونږ د مسلمانانو د وژنې له پاره څلور صلیبیان وژلای نه شو؟ زمونږ هغه بندیان چې له صلاح الدین ایوبی سره دي بې زړه او ډارن وو، هغوی د جګړې په ځای بندیان شول، هغوی ژوندي پاتې کېدل غوښتل، هغوی چې د مسلمانانو په لاسو ووژل شي نو ښه ده خو ته په داد سره مسلمان بندیان ووژنه .

د سر لبنکر په عهده یو صلیبي وویل: آیا که تاسې له مسلمانو اوسېدنکو سره د وحشیانو په څېر رویه وکړی او مسلمان جنګی بندیان د وژنی، نو صلاح الدین ایوبی ته به ماتې ورکړای شی؟ دا مهال د پوځ پر وړاندې مسئله دا ده : که صلاح الدین ایوبی پر مختګ وکړي، د هغه مخه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خنګه نيسو، د شوبک کلا ترې څه ډول نيول کېداى شي؟ که د کرک ټول مسلمانان ووژني، بيا به څه کيږي؟ تاسې ولې د صلاح الدين ايوبي په څېر پراخ نظري نه غوره کوی؟ آيا هرمن ويلاى شي چې په مصر کې د هغه ځمکيزې چارې څه او برياليتوب يې څومره دی؟

هرمن ځواب ورکړ چې څومره هيله کېداى شي، تر هغې هم زيات ځکه علي بن سفيان له صلاح الدين ايوبي سره په شوبک کې دی، ما په قاهره کې د هغه له غير حاضرۍ نه ښه ګټه پورته کړې، د قاهرې مرستيال ناظم الدين فاطميانو د ځان ملګرى کړى. ناظم الدين د صلاح الدين ايوبي ځانګړی باوري سړی خو اوس زمونږ په لاس کې دی، فاطميانو د پردې تر شا خپل خليفه ټاکلی، هغه په قاهره کې دننه د بغاوت او د سوډانيانو د حملې انتظار باسي، زمونږ پوځي افسران په سوډان کې سوډاني پوځ روزي صلاح الدين ايوبي چې په قاهره کې کوم پوځ پريښی، د هغې دوه تنه مرستيال قوماندانان زمونږ په لاسو کې لوبېږي، له هغې خوا به سوډانيان حمله کوي، په قاهره کې به پاڅون او فاطميان به د خپل خلافت اعلان کوي.

ريمانډ وويل: تاسې دا هېر کړي چې صلاح الدين ايوبي څومره چالاک سړی دی، هغه به پر کرک حمله وځنډوي او قاهرې ته به ځان ورسوي! ؟

ريمانډ وويل: د هغه د پاتې کيدو له پاره ضروري ده، چې همدلته مصروف کړای شي، يوه چاره دا هم ده چې د هغه مخه ونيول شي او د هغه يو پوځی عسکر هم قاهرې ته ونه رسېږي.

هرمن وويل: زه ډاډه يم په قاهره کې چې د هغه کوم پوځ دی، هغه به يې هيڅ په کار رانه شي، زما سړيو د هغه ځای په پوځ کې دا شکونه پيدا کړي چې هغوی يې په قاهره کې د دې له پاره پرېښي چې د غنيمت له مال نه بې برخې شي، او دا هم ورته وايي چې ايوبي په شوبک کې په سوونو عيسوي انجونې نيولې او پر سپاهيانو يې وېشلې دي، زما برياليتوب دا دی، چې ما دغه خبره مسلمانو پوځي حاکمانو ته کړې او د هغوی په وسيله مې دغه اوازې خپرې کړې دي، داسې حالت مې پيدا کړې چې د قاهرې ټول پوځ به

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

له سوډانیانو سره ملګری شي، صلاح الدین ایوبی به مجبور وي چې له دې ځایه خپل ټول پوځ په قاهره کې د بغاوت د غلي کولو له پاره بوځي، خو دا پوځ به هغه مهال رسیږي، چې قاهره به د فاطمیانو د خلافت مرکز او هلته به د سوډان پوځ واکمن وي، ضروري نه ده چې مونږ دلته پر صلاح الدین ایوبی حمله وکړو او هغه دلته ایسار کړو مونږ به هغه همداسې سر ګردانه پرېږدو، مونږ یې د مسلمانانو په لاسو وژل غواړو.

هرمن تینګار وکړ او بیا یې وویل : تاسې تر اوسه د مسلمانانو پر روحیاتو پوه نشوی همدا لامل دی چې تاسې زما مهمې خبرې نه منی، مسلمان که پوځي وي او د تمریناتو په جریان کې د هغه په دماغ کې دا خبره کېنول شی چې هغه د هیواد او قوم ساتونکی دی نو بیا د خپلې خاورې او خلکو له پاره ځان قربانوي، د نړۍ پادشاهي د هغه په قدمونو کې کېږده، هغه به عسکر اوسېدل غوره کړي، خو له خپل قام سره به خیانت ونه کړي او که په همدې عسکرو کې د نفساني خوندونو، شراب څښلو ، واک او منصب هیلې پیدا کړای شي، نو بیا له خپل دین نه هم پری تېرېږي، مونږ چې کوم مسلمان پوځي حاکمان د ځان ملګري کړي ، په هغوی کې مو همدغه کمزوري پیدا کړي او کوو یې ...

خو د پوځ خاین کول دومره آسان نه دی لکه څومره چې اداري واکمن د ځان تابع کول آسان دی .

هرمن وویل: اداری چارواکو د امیرانو او وزیرانو په ډلو کې د شاملېدلو هیلې زیاتې وی .

پـدی خلکو د پادشاهی نیشه سپره وي، د مسلمانانو تاریخ وګوری، هغوی تر خپل پیغمبر وروسته د خلافت تر لاسه کولو له پاره یو تر بله وجنګېدل خو د هغوی جنرالانو په خورا صداقت خپل کارته دوام ورکړ، هغوی نور هیوادونه د خپلو تورو تر سیوري لاندې راوستل، او د اسلامي سلطنت د پراختیا هڅی یې وکړي، خو کله چې د هغوی چارواکو ولیدل، چې پلانی جنرال دومره منلی شوی چې د هغه د سوبو له امله ورته قام په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

درنه سترګه ګوري، نو واکمن او د هغه درباریانو هغه جنرال ته ناسم احکام لیږلي او هغه یې ذلیل او رسوا کړی ، پخپله د خلیفه مسند له مخالفینو محفوظ پاتې شوی نه دی، د مخالفینو سترګې د اسلامي حکومت د پراختیا پر ځای د خلافت لاسته راوړلو په لور شویې ، جنرالانو بایکاټ کاوه او د هغوی فتحه شوې سیمې په کرار کرار له لاسه ووتې، نتیجه یې دا ده چې اوس مونږ په عربو کې ناست یو، صلاح الدین ایوبي له هماغو جنرالانو څخه یو دی، چې اسلامي سلطنت تر هغو پورې رسول غواړي، تر کومه ځایه چې پخوانیو جنرالانو رسولی و، په دې سړي کې ښه والی دا دی چې د بیورو کراسۍ او خلافت پروا نه کوي، هغه چې کله د مصر خلافت د خپلو هیلو پر وړاندې خنډ ولید نو خلیفه یې عزل کړ، دغه زړور ګام هغه د قوي ځواک او خپلې پوهې او تدبر په رڼا کې پورته کړ.

هرمن خبرې کولې او ټولو صلیبي واکمنو په غوره سره اورېدلې، هغه ویل: صلاح الدین ایوبي د خپل قوم دغه کمزوري پېژندلې، چې غیر نظامي قیادت د واکمنۍ هیله من وی، او دغه هیله داسې ده، چې د ښځې، پیسې او له شرابو سره عادت کېدل ترې پیدا کیږي، مونږ یوازې هغه پوځیان پخپلو لاسو کې اخیستی شو چې د اقتدار غوښتونکی وی ، لدې امله مونږ زیات کوښښ په همداسې خلکو باندې کوو، د پوځ د کمزوري کولو لاره دا ده، چې هغوی د خلکو په نظر کې رسوا کړای شي، دا زما کار دی، چې کوم یې، تاسې ښایي زما خبرې تاییدنه کړی، خو زه یې په آسانۍ سره ماتې ورکولای نه شی! هغه یواځې د جګړې له پاره نه چې د هغه ټول پوځ پرې پوهیږي، د هغه د عزم او تصمیم بنسټ د یوه داسې پروګرام په لور دی، خلیفه یا غیر نظامي قیادت نه او امر نه اخلي، هغه بنسټیز غوره والی دا دی، چې له هغه وایي چې د قرآن په احکامو باندې عمل کوم .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما چې کوم جاسوسان په بغداد کې دي، هغوی خبر راستولي، چې ایوبي نور الدین زنګی هم د ځان ملګری کړی او له دې ځایه یې انقلابي وراندیزونه وراستولي ، پر کومو چې عمل کول پیل شوي ، یو یې دا چې امیر العلماء فتوای ورکړې، چې خلافت به یو او هغه به د بغداد خلافت وي، دغه خلافت به د نورو هیوادونو په باب د احکامو نافذولو او د روغې جوړې د خبرو اترو منظوري لومړی له نظامی قیادت نه اخلي، او چارې به یې د پوځي حاکمانو په لاسو کې وي، خلیفه به د لرې پرتو سیمو جنرالانو ته کوم فرمان لېږلی نه شي دریم دا چې د خلیفه نوم به په خطبه کې نه اخیستل کېږي، او د خلافت د اغیز ختمولو له پاره ایوبي احکام صادر کړي ، چې خلیفه او یا د هغه نائب او یا د کومې سیمې حاکم، چې کله په دوره بهرته ځي نو خلکو ته به په لارو کې د درېدلو، نارو وهلو او سلام کولو اجازه نه وي ؟

صلاح الدین ایوبی تر ټولو مهم کار دا کړی چې د سني او شیعه بېلتون یې له منځه وړی ، هغه شیعه ګانو ته په نظامي او اداري چارو کې پوره نمایندګی ورکړې ، او په ډېرو اغېزمنو لارو چارو یې شیعه علماء قایل کړي دي، چې داسې دودونه پرېږدي، چې له اسلام سره مخالف وي، ... د صلاح الدین ایوبي دا ډول کارونه زمونږ له پاره زیان رسوونکي دي، مونږ د مسلمانانو همدغه کمزوري استعمالول غواړو، اوس زمونږ له پاره دا ډول کوښښونه په کار دي چې د مسلمانانو اداري قیادت له صلاح الدین ایوبي او پوځ سره مخالف کړو.

یوازی اوس نه، بلکې د تل له پاره فلپ اګستس چې د مسلمانانو سره سخت دښمن و وویل : زمونږ دښمنی یوازی له صلاح الدین ایوبی سره نه ده بلکی زمونږ جګړه د اسلام پر خلاف ده، مونږ دا کوښښ باید وکړو چې که صلاح الدین ایوبی مړ شی قوم بل ایوبي پیدانه کړای شي، دا قوم باید د غلطو او بې بنسټه عقایدو پر وسله ووهل شي، په هغوی کې د پادشا کیدلو مینه د لهنتوب تر بریده پیدا کړی، عیاشان یې کړی، او داسی دود په کې پیدا کړی. چې دغه وګړي د تخت ناستی له پاره یو تر بله

(c) ketabton.com: The Digital Library

وجنګیږي، او بیا دغه دول نا اهله خلافت د پوځ پر سرونو حاکمان کړی او زه په پوره باور سر ویلای شم، چې دغه قوم به یوه ورځ د صلیب غلامان وي، د هغوی تمدن او مذهب به د صلیب په رنګ کې رنګ شي ، هغوی به د پادشاهۍ او خلافت د لاسته راوړنې له پاره لاس اوګریوان وي، او د خپلو مخالفینو د خپلو له پاره به زمونږ مرستې غواړي، هغه مهال به زمونږ نه هیڅوک هم ژوندي نه وي، زمونږ ارواوې به یې ګوري، چې ما کومه وړاندوینه کړې ده، هغه ټکي په ټکي رښتیا ثابته شوې ده، د اسلام د جړو سستولو له پاره یهودان تاسې ته خپلې انجونې وړاندې کوي، هغوی وکاروي، یهودان یوازې د دې له پاره خپل دښمنان وګڼي چې هغوی بیت المقدس خپل مقدس ښار او فلسطین خپل وطن ګڼي، هغوی ته ووایې، چې فلسطین به ستاسې وي، په اخر کې به دا سیمه مونږ هم تاسې ته درکوو، اوس زمونږ ملګرتیا وکړی، خو دا احتیاط به خامخا کوی، چې یهودان ډېر چالاک قوم دی ، هغوی ته چې کله هم ستاسې له لوري خطر متوجو شو نو ستاسې مخالف کیږي، د هغوی دولت او انجونې وکاروي او په بدله کې یې ورته فلسطین ورکړی .

د شوبک او کرک له کلا ګانو ډېره لرې یوه پراخه سیمه پرته وه، چې له خاورو او شګو جوړه او د شګو او خاورو په غونډیو کې راګېره وه، دغه سیمه تقریبًا یو نیم لک مربع میله پراخه او پلنه وه، په دې کې ډېره سیمه شګلنه او میداني وه او ژورې کندې یې هم لرلې، لرې لورې ځوکې هم پکې وې، هغه وخت چې صلیبي واکمنو د اسلام د بیخ ایستلو پلانونه پلې کول نو په زرونو پیاده او په آسونو او اوښانو سپرو لښکرو مندې ترړې وهلې، د تورو او برچو ځلکا له ورایه ښکارېده، د آسونو او اوښانو د څغاستې له امله ګردونو په آسمان کې وریخ جوړه کړې وه، په دغه دوړو او ګردونوکې بر چې هم وارېدلې او غشي هم، پیاده عسکرو تر آسونو د مخه کېدو کوښښ کاوه، د آسونو سپرو پر کندو ځېزونه وهل، شاو خوا د غونډیو پر ځوکو دوه دوه سپاهیان کرار کرار ګرځېدل، د یوې غونډۍ په لمن کې د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اور لمبې راپورته کېدې، له غونډي پورته تللې او بیا به غلې شوې، شور او ځوږ آسمان ښوراوه .

صلاح الدین ایوبي پر آس سپور له یوې دنگې څوکې یې دغه نظاره په غور سره لیدله، هغه له ډېره وخت د دغه میدان پر شاو خوا غونډیو گرځېده او دوه مرستیالان یې هم ورسره وو.

یوه مرستیال یې وویل: زه په باوري توگه ویلای شم چې په څومره چټکتیا سره نظامي زده کړه روانه ده نو نوي سپاهیان به انشاء الله په څو ورځو کې پوره تجربه تر لاسه کړي .

بل مرستیال یې وویل: کوم سپاره چې تاسې له هغه پلنې کندې په خېز وهلو ولیدل، هغه ټول له کرک نه راغلي سپاره دي، ما هغوی نا آشنا گڼل، خود غشي ویشتونکیو ښه ویشتل هم معیاري کیږي.

د جگړې د ډگر دغه منظره په اصل کې عسکري روزنه وه، د کومې په باب چې صلاح الدین ایوبي ډېر کلک احکام صادر کړي او له شاو خوا سیمو زیات شمېر سپاهیان جذب کړای شوي وو، له کرک نه هم زیات شمېر ځوانان په پټه راتښتېدلي وو، دا د سلطان صلاح الدین ایوبی د اطلاعاتو کمال و، چې له کرک نه یې هم ځوانان راوستي وو، د شوبک هغه مسلمانان چې د صلیبیانو تیري یې سملي (زغملی) وو، په ډېر جوش او خروش د سلطان صلاح الدین ایوبی په پوځ کې شامل شول ، چې د هغوی د نظامي روزنې چار همالته سمبال شوې وه، سلطان صلاح الدین ایوبی له دې کار سره ځانگړې مینه درلوده ، خو هغه خپل مرستیال باوري کاوه، چې نوي عسکر به په لږه موده کې تمرین کړای شي او د ازمیښت د پاره به چمتووی .

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: سپاهیان یوازې د وسلو په استعمال او بدني تکړه توب له مخې نه ازمایل کیږي! د عقل او احساس کارونو ته هم اړتیا وه ده، زه داسې پوځ ته اړتیا نه لرم چې په پټو سترگو پر دښمن یرغل کوي او یوازې پر وژنه پوهیږي، زما داسې پوځ ته اړتیا ده، چې هغوی ته څرگنده وي چې دښمن یې څوک دی؟ د دښمن اهداف څه دي؟ زما لښکرو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته باید معلومه وي، چې هغوی د الله جل جلاله د لارې سپاهیان دي، او د هماغه په لاره کې جنګیږي، دا جوش او خروش چې زه یې وینم، د هر ضروري دی خو چې دوی ته خپل مقصد څرګندنه وي، خپل حیثیت و نه پېژني، جذبات یې د هر ژر سړیږي هغوی ته ووایی او په ذهن کې یې کېنښنوی چې مونږ فلسطین ولې نیول غواړو؟ هغوی ته ووایاست چې غداري څومره ستر جرم دی ! هغوی وه پوهوی، چې تاسې یوازې د فلسطین له پاره نه ! بلکې د اسلام د ساتنې، سر لوړی او پراختیا له پاره جنګیږئ، تاسې د راتلونکیو نسلونو د عزت ، پت او وقار له پاره د جګړی ډګر ته خی، تر عملي زده کړې وروسته هغوی ته وعظ وکړی او خپل ملی ستر توب پرې روښانه کړی .

یوه مرستیال یې وویل: خوږه مشره! هغوی ته هر ماښام وعظ کیږي، مونږ له هغوی نه الله مه کړه وحشیان نه جوړوو.

صلاح الدین ایوبي وویل: د دې خیال هم وساتی چې د هغوی په زړونو کې د مسلمان قوم د هغو انجونو مظلومانه حالت هم انځور کړی چې د کفارو له خوا تښتول شوی پت او عزت یې لوټیږي.

هغوی ته د قرآن هغه پاڼې هم وریادوی، چې صلیبیانو تر پښو لاندې کړې ، او هغوی ته هغه جوماتونه هم وریادوي چې کفارو پکې خپل آسونه او څاروي تړلي او تړی یې، د لوڼو پت او د جوماتونو احترام د مسلمانانو د عظمت نښې دي، هغوی ته ووایی په کومه ورځ چې تاسې له خپلو ذهنونو د خپلو لوڼو عصمت او د جوماتونو درناوی وویسته په هماغه ورځ به مو دا دنیا د څانونو له پاره جهنم کړې وي، او په اخرت کې چې کوم عذاب راتلوونکی دی، د هغې خو کوم تصور هم نشی کولای.

پر غونډیو چې کوم دوه دوه او څلور څلور سپاره ګرځېدل هغه پیره داران وو، د صلیبیانو د حملې وېره موجوده وه، تر د هر لرې ځایه پوځونه موجود وو، خو بیا هم د تمرین د دغه ساحې شاو خواته د پیرې ارتیا وه، له دغو پیره کوونکیو یو یادوه چې د غونډۍ پر سر روان وو، ودرېدل، هغوی ته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاندې د یوه دبرې د پاسه صلاح الدین ایوبي ولاړ ښکارېده د پیره کوونکیو لورې ته یې شا وه، فاصله به دوه دوه نیم سوه گزه وه، یوه پیره دار وویل: کم بخت مونږ ته شا کړې ده، که له دې خایه یې پر غشي وه ولم، نو زړه یې سوری کولای شم، ستا څه خیال دی؟ ملگري یې وویل: بیا به چېرې تښتې؟ هغه ورته وویل، هو! ته صحیح وایې، که دغه خلک مونږ ونیسي او و مو وژني هیڅ خبره نه ده، خو که ژوندي یې ونیولو نو داسې سزاگانې به راباندې تېرې کړي، چې مونږ به بیا ورته د ټولو انډیوالانو نومونه ښیو.

هغه ملگري یې ورته وویل: دا کار د هغه ساتونکیو ته پرېږده ! که د صلاح الدین ایوبي وژل دومره آسان وای، نو تر اوسه به ژوندی نه وو.

هغه بل ملگري یې وویل: دا کار اوس کول په کار دي، اورېدلي مې دي چې فاطمیان وایي: تاسې له څه کولو پرته زمونږ نه ډېرې زیاتې پیسې اخلئ! خو چاري ترسره کولای نشئ.

لومړی ملگري یې وویل: زه هیله لرم چې دا کار به ډېر ژر وشي، اورېدلي مې دي چې حشیشیان (چرسیان) پدې کار کې ډېر زړور دي د وژنې په چار کې له سره تېرېږي، تر اوسه خو هغوی هیڅ ونه کړل، زه له دې نه هم خبر یم چې د ایوبي په ساتونکیو کې درې تنه حشیشیان (چرسیان) شته، دا خو د هغوی پوره کمال دی چې تر ساتونکي ټولي پورې رسېدلي دي، او څوک پرې پوه شوي هم نه دي، خو هغوی به یې کله وژني ؟ وېرېږي به ... هغوی خبرې کولې او مخکې روان وو.

مؤرخین لیکي چې له مصر نه د صلاح الدین ایوبي د نشتوالي پر وخت هلته د مخالفینو تر څمکې لاندې کوښښونه راڅرگند او داسې حالات ترې پیدا شول چې یوازې معجزې یې مخه نیولای شوه، یوه خبره دا وه چې کوم فاطمي خلافت معزول شوی او د ورانکارولـه نیولو وروسته پـه څرگنده خاموشه شوی و، خو په ایرو کې د بلې سپرغۍ په څېر یې سرایت کاوه، د دې توطې تر شا صلیبیان وو. او عملي کوونکی یې هغه مسلمانان مشران

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

رڼا کې یې خضر الحیات پرمخ پروت ولید، په ناڅاپي توګه د چا فکر شو چې د خضر ښي لاس ګوته پر ځمکه او په خاوره کې یې په ګوته څه لیکلي وو او مړ شوی و، پر ځمکه هغه لیکلي وو مصلح د "ح" توری یې پوره کړای شوی نه و، د دغه حرف کېږدو ته په رسېدو یې ساوتلې وه، مړی پورته کړای او دغه کلمه وه ساتل شوه، یو سړی یې د کوتوال (د اوسني زماني امنیه قوماندان) غیاث بلبیس پسې په منډه ولیږه، همدا ویل کېدای شول چې خضر د خپلې مړینې پر وخت پر خاورو د خپل قاتل نوم لیکلی دی، غیاث بلبیس کوتوال هم او د مصر د ژاندارم پولیسو قوماندان هم وچې دا هم د سلطان صلاح الدین ایوبي باوري حاکم و، د علي بن سفیان په څېر د ښاري جرایمو ماهر پلټونکی و.

غیاث بلبیس له رارسېدو سره سم پر ځمکه لیکل شوی لفظ مصلح په غور سره وکوت، په دې کې د ښار د امنیې مرستیال قوماندان مصلح الدین د خضرالحیاه له مړینې په خبرېدو هم راورسېده، غیاث بلبیس د هغه له لېدو سره پر ځمکه پښه راکښله او د مصلح کلمه یې ورانه کړه، څرنګه چې مصلح الدین د ښار د امنیې مرستیال قوماندان و، نو ځکه د کوتوالي محکمه د هغه تر لاسه لاندې وه، هغه بلبیس ته په امرانه لهجه وویل، د قاتل پته باید تر سهار د مخه ولګول شي، زه تر ډېره انتظار کولای نشم بلبیس هغه ته ډاډ ورکړ، چې قاتل به ډېر ژر و نیول شي، او بیا ترې روان شو، په همدې شپه بلبیس د خضر الحیات مرستیال او د هغه په دفتر کې ټول هغه وګړي راوه غوښتل، چې هغه ته نږدې وو، وپوښتل شو چې د وژل کېدو په ورځ د هغه کارونه څه وو، له هغو خلکو نه معلومه شوه چې نن ورځ د اداری مشرانو یوه غونډه وه، چې د پوځ کوم نماینده پکې نه و، د خضر مرستیال د هغه د کومک له پاره په غونډه کې هم شامل و، په غونډه کې د مالیو په لړ کې د پوځ مصارف تر څېړنې لاندې راغلل، نو خضر وویل: په مصر کې باید ځنې لګښتونه و درول شي، ځکه چې د مصر امیر

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبي په شویک کې د ډېر زیات عسکر ځېره کړیدي، چې د هغوی له پاره زیاتو پیسو ته اړتیا ده .

د پولیسو مرستیال قوماندان مصلح الدین یې مخالفت وکړ او وې ویل د پوځ مصارف غیر ضروري دي، د نور پوځ د ځېره کولو پر ځای مونږ باید د موجوده پوځ مسایلو ته پاملرنه وکړو، چې لا د مخه زمونږ لپاره یوه ګرانه مسئله جوړه شوې ده،هغه وویل چې په مصر کې کوم پوځ موجود دی، په هغوی کې بې باوري او بدامني لیدل کیږي، له شویک نه چې کوم د غنیمت مالونه لاسته راغلي، په هغو کې هیڅ برخه دې پوځ ته راو نه لېږل شوه. خضر الحیاه وویل: تاته معلومه نه ده چې د مصر امیر صلاح الدین ایوبي د غنیمت د مالونو د نه وېشلو هدایت کړی دی او په اوسنی وخت کې دا ډېره ښه پرېکړه ده، د غنیمت د مالونو په هیله د جنګېدونکي پوځ کومه ملی جذبه او دیني نظریه نه وی .

پر دې مسئله بحث په توندو خبرو واوښت، مصلح الدین تر دې پورې وویل چې د مصر امیر له مصري عسکرو سره دومره ښه رویه نه کوي، لکه له شامي او ترکي سپاهیانو سره یې چې کوي، هغه په غوسه کې ځنې نورې ناروا خبرې هم وکړې، چې په خواب کې یې خضر وویل: مصلحه ! ستا په ژبه صلیبیان او فاطمیان خبرې کوي .

له دې وینا سره غونډه له ځوږ نه ډکه شوه او پای ته و رسېده، د خضر الحیات مرستیالانو وویل : چې له غونډې وروسته مصلح الدین د حضر الحیات دفتر ته راغی، هلته بیا ګرمې خبرې اترې وشوې، مصلح الدین خضر الحیات پردې قانع کاوه چې مصري پوځ ډاډه نه دی ، هغه بیا مخکینی خبرې تکرار کړې، چې په غونډه کې یې کړې وې ، خضر الحیات وویل: که همداسې وي زه دا مسئله ستا له لوري د مصر امیر ته وړاندې کوم، خو زه به ورته خامخا لیکم چې تا د ټول مجلس په مخکې ویلي وو، چې د مصر امیر په پوځ کې امتیازي رویه خپله کړې ده، او زه به ورته دا هم لیکم چې تا زمونږ پردې خبره د باوري کولو کوښښ کاوه، چې سلطان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مېرمنې یې وویل: هغه پر مخ نقاب غوړولی و، خو ستا پرده پورته شوه، ما اوس و پېژندلې، مصلح الدین د څه ویلو کوښښ کاوه خو مېرمنې یې هغه خبرو ته پرې نه ښوده، ورته وې ویل: زه ګومان کوم چې تا د بیت المال پیسې خوړلې دي او خضر الحیات دربانډی پوه شوی وه نو تا د کرایې په قاتل هغه له مخې لرې کړ

مصلح الدین وویل: پرما د درواغجن تورونه مه پورې کوه، زما پیسو خوړلو ته څه اړتیا ده؟

مېرمنې یې وویل: ستا ورته نشته، خو د هغې فرنګۍ ورته شته! چې تاله نکاح پرته په کور کې ساتلې ده مېرمنې یې له ډېره سوزه وویل: ستا د شرابو له پاره پیسو ته اړتیا ده، که دا تور غلط وي، نو ووایه چې دا د څلورو آسونو بګۍ له کومه راغله؟ دې کورته چې هره شپه ډماني راځي، دا مفتې راوستل کیږي؟ د شرابو کومې مېلمستیاوې چې ورکول کیږي، د هغو لپاره پیسې له کومه راځي؟

مصلح الدین د قهر او محبت په ګډه وډه لهجه ورته وویل: د الله له پاره غلې شه، ما خو معلومولو ته پرېږده، چې هغه سړی څوک دی؟ چې دغسې خطرناکه توطیه یې و کاروله، او ولاړ، اصلي حقیقت به تاته پخپله روښانه شي!

مېرمنې یې وویل: زه اوس غلې پاتې کېدای نه شم. تا زما سینه د انتقام له اوره ډکه کړې ده، زه به ټول مصر ته وایم چې زما څښتن قاتل دی، د یوه مؤمن قاتل، ته زما د مینې قاتل یې، زه به درنه د خپلې مینې بدله اخلم.

مصلح الدین ورته عذر زاری وکړی، مېرمن یې غلې کړه او هغه یې قایله کړه چې تر دوه ورځو باید غلې وي، چې هغه سړی ولټوي او ثابته کړي چې هغه قاتل نه دی هغه مېرمنې ته دا هم وویل، چې غیاث بلبیس څو کسان نیولي دي او قاتل به هم ډېر ژر و نیول شي.

شپه تېره شوه، راتلونکې ورځ هم تېره شوه، مصلح الدین له کوره غایب و، د هغه دویمه مېرمن یا یاره هم چېرې ونه لیدل شوه، له ماښام وروسته مصلح الدین کورته راغی او د لومړۍ مېرمنې کوټې ته ورغی، له هغې سره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې د مينې او محبت خبرې كولې مهرمن د هغه په دوكه كې راتلل نه غوښتل، خو د مينې په جال كې ګېره شوه .

مصلح الدين هغې ته وويل چې هغه سرې لټوي چې هغه ته يې سل اشرفۍ وركړې دي... لږه شېبه وروسته يې مهرمن ويده شوه، په دې شپه مصلح الدين ملازمينو ته رخصتي وركړې وه، په كور كې داسې چوپتيا وه، چې پخوا تر دې كله هم نه وه، مصلح الدين تر ډېره د ويدې مهرمنې په كوټه كې وه بيا پاڅېده وه ووت .

نيمه شپه به وه، يو سړي د هغه د كور له بهرني ديوال سره شاو لګوله، ودرېده، بل سړى د هغه پر اوږو ودرېده، دريم د هغه پر اوږو پر ديوال واوښت، دننه يې ځان خوړند كړ او بيا يې وه غورځاوه، هغه له دننه څخه لويه دروازه بېرته كړه، دواړه ملګري يې دننه ورغلل، په دې كور كې به هره شپه ساتلي سپي پرانستي و، په دې شپه سپي هم پخپل ځاى كې تړلي پاتې و، ښايي چې ملازمينو به د تللو پر وخت كې له ياده ويستي و، چې سپي خو پرانزي، درېواړه سړي برنډې ته ورغلل، تياره ډېره ژوره وه، هغوى په كرار كرار ولاړل، په توره تياره كې يو بل پسې روان وو، پر هغه دروازه يې لاس كېښوده چې د مصلح الدين لومړۍ مېرمن چې هغه به د فاطمې په نامه يادوله ويده وه، دروازه يې بېرته كړه، كوټه تياره وه، درېواړه سړي دننه ورغلل، او په تياره كې يې لاسونه تپول چې د فاطمې پالنګ يې ومينده، د يوه سړي لاس د فاطمې پر مخ ولګېده، چې ستركې يې خلاصې شوې، هغې وه ګڼله چې د مصلح الدين لاس به وي، هغې لاس ونيو، پوښتنه يې وكړه چېرې ځې ؟

د دې په خواب كې يو سړي د هغې پر خوله توټه واچوله او يو څه يې په خوله كې ورتخته كړ، بيا په سملاسي ډوله درې تنو هغه له لاس پښو ونيوله او يوه يې پر بله توټه خوله كلكه وتړله، يو سړي د بورۍ خوله خلاصه كړه، دوه نورو فاطمه په رسيو كلكه وتړله او د بورۍ خوله يې بنده كړه، هغوى بورۍ له ځان سره واخيسته او بهر ووتل، د لويې دروازې نه هم ووتل، په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه غریبه ښځه وه، هغې ته پته وه چې د کوتوالی زیر زمینی ته تللو سره دروا‌غ او رښتیا بیلیږي، خو تر دې د مخه یې د بدن غړي سره جدا کیږي، خدمتگاره په ژړا شوه وې ویل: که رښتیا وایم نو بادار سزا راکوي او که دروا‌غ وایم نو تاسې سزا راکوی، بلبیس د هغې حوصله برابره کړه او هغې ته یې د پوره امان داډ ورکړ، خدمتگارې وویل: ما د قتل په دویمه ورځ یوازې همدومره لیدلي وو، چې یو نقاب پوښ سړی راغلی و، مصلح الدین بادار هغه ورځ په کور کې نه و، هغه سړي فاطمه بهر وه غوښته، هغه سړی د لوېې دروازې نه بهر او فاطمه دننه وه، هغه ورسره مخامخ نه شوه، ملازمینو هغه لیدلې وه، خو څوک نږدې ورغلي نه وو او نه یې اوریدلي وو، چې د هغوی تر منځ څه خبرې شوې وې، هغه نقاب پوښ سړی ولاړ او فاطمه بیرته راغله یوه کوچنۍ د پیسو کڅوړه یې په لاس کې وه، فاطمې سر خوږند کړی و، او کوټې ته ولاړه ... په یو بل ماښام مصلح الدین ځلورو نوکرانو او خدمتگارو ته رخصت ورکړ او خپلو خپلو کورونو ته ولاړل .

بلبیس پوښتنه وکړه تر دې د مخه هم په یوه شپه کې ټول ملازمین رخصت شوي وو؟

خدمتگارې ځواب ورکړ، هیڅکله نه ! حیرانوونکې خبره ده چې بادار مو ویلې چې نن شپه سپی هم ترلی پریږدی تر دې د مخه به یې د شپې سپي ایله کاوه، ډیر سړیخور سپي دي، د بیگانه خلک په بوی پیژني او خوري یې .

غیاث بلبیس پوښته وکړه: د مصلح الدین او فاطمې اړیکې څنگه وې؟

خدمتگارې وویل : ډیرې سستې وې بادار مو څه موده وشوه، یوه ښکلې او ځوانه انجلۍ راوستې ده، چې بادار یې خپل غلام کړی دی، فاطمې او بادار مو سره خبرې هم نه کولې.

غیاث بلبیس خدمتگاره جلا کښېنوله او مصلح الدین یې دننه راوه غوښت او بهر ووت، چې بیرته راته دوه سپاهیان ورسره وو، هغوی مصلح الدین له ښې او کین لاسه ونیوه او بهر یې بوته، مصلح الدین ډیر احتجاج وکړ، بلبیس د دې امر په کولو سره بهر ووت خو دومره یې وویل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com:

چې دا بندي کړي! دویم امر یې دا وکړ، چې د مصلح الدین پر کور پیره ودروي او څوک بهر تللو ته پرې نږدي!

هغه مهال فاطمه له قاهرې نه د بهر لرې شمال لورې ته یو داسې ځای ته رسېدلې وه، چېرې چې شاو خوا لوړې غونډۍ شنې ونې او اوبه هم وې، دا ځای له عمومي لارې نه یوې خواته وه، فاطمه هلته لمر خاته وخت رسول شوی وه، آسونه ودرول شول، د فاطمه له خولې او مخه توته پرانستل شوه او لاس پښې یې هم ایله شول، هغه په هوش کې نه وه، هغه د درې نقاب پوښانو په ولکه کې وه، درې آسونه ولاړ وو، فاطمې چیغې کړې ، نقاب پوښانو فاطمې ته اوبه ورکړې او یو څه خواړه یې پرې وخوړل، هغه نه په سد کېده، د هغې نس ته چې اوبه او خواړه ورغلل او تازه هوا یې تنفس کړه، په بدن کې یې قوت پیدا شو، ناڅاپه پاڅېده، منډې یې کړې، درې واړه تښتوونکې یې ناست وو، هغوی ورته کتل وړاندې ولاړه، د یوه کمره تر څنګ ورغله، یو تن نقاب پوښ پورته شو او پر آس سپور ورپسې شو، په منډه ورغی او فاطمه چې په منډو منډو ستړې شوې، پرته وه، راپورته یې کړه پخپله یې پر آس کښېنوله او تر شا یې کښېناست، بېرته یې خپلو ملګریو ته راوستله.

یو تن تښتوونکی ورته وویل: تښتې!، تر کومه ځایه به وه تښتې؟ له دې ځایه خو کوم قوي انسان هم په تېښته تر قاهرې رسېدلای نه شي، فاطمې ژړل، چیغې یې وهلې او کنځلې یې کولې، یوه نقاب پوښ ورته وویل: که مونږ تا بیرته قاهرې ته بوځو، نو هم ستا له پاره د پناه ځای نشته، ته مونږ ته خپل ښښتن سپارلې یې. فاطمې په زوره چیغه کړه وې ویل دا دروغ دي.

تښتوونکی سړي ورته وویل: دا رښتیا دي مونږ ته د مزدورۍ په توګه اخیستې یې، تا زه ونه پېژندلم، ما تاته د شلو اشرفیو کڅوړه درکړې وه، تا خپل ښښتن ته وویل: ته قاتل یې، او تا دا ناپوهي هم وکړه، چې هغه ته دې ویل چې کوتوال ته به وایې، هغه لا د مخه ستانه پوزی ته راغلی و، د هغه یارې لا د مخه د هغه پر زړه او دماغ قبضه کړې وه؟ زه تاته ویلای نه شم

Scanned by CamScanner

Scanned by CamScanner

(c) kelid.com: The Digital Library

وژل آسان نه وو، هغې آسونو ته وکتل، له آسونو زینو نه کښته کړای شوي نه وو، هنه په کرار پاڅېده او په کراره یې یوه آس ته ځان ورساوه، لمر د غونډیو شاته روان و، او فاطمې ته څرګنده هم نه وه، چې له قاهرې نه کوم لوري ته او څومره لرې ده هغې دا خطره پر ځان ومنله، چې د بېدیا په پراخۍ کې به د بېلارۍ له امله مړه شي خو ځان به د دغو کسانو څخه ضرور ژغوري .

هغې پر آس له سپرېدو سره آس ته قمچین ورکړه، د آس د سومانو غږ درېواړه تښتوونکي راوېښ کړل، هغوی فاطمه د یوې غونډۍ خواته په ورتللو لیدلې وه، دوه تنه تښتوونکي پر آسونو سپاره شول، او د هغې پسې آسونه په ځغاسته کړل، د فاطمې له پاره ګرانه دا وه، چې هغې ته له غونډیو نه د وتلو لار معلومه نه وه، د بیدیا غونډۍ د څېرونکیو حیواناتو په څېروي، یوازې بیدیاني وګړي ترې ځانونه ویستلی شي، فاطمې یوه داسې لاره ونیوه، چېرې چې یوې بلې غونډۍ یې مخه نیولې وه، هغه چې هلته ورسېده، شاته یې وکتل چې تښتوونکي وریسې په چټکتیا را روان دي، هغې آس پر غونډۍ وه خېژاوه او قمچین یې ورکړه، ښه آس و، پورته وختو او بلې خواته کښته شو، هغې آس یو لوري ته وګرځاوه، لاره یې ومیندله، تښتوونکي هم راورسېدل، فاصله په کمېدو وه، د فاطمې پر خپلو سترګو باور نه راته، چې هغې د سمندر په څېر پراخه بېدیا کې څلور تنه پر اوښانو سپاره خپل لوري ته د راتګ په حال کې وه لیدل، هغې چیغې پیل کړې، هلې غله دي، هلې غله دي وه مې ژغوري او ځان یې هغوی ته ورساه .

فاطمې پسې د دواړو نقاب پوښو غلو آسونه هم رابښکاره شول، چې اوښ سپاره یې ولیدل، د خپلو آسونو واګې یې راټینګې کړې او آسونه یې هم وګرځول، اوښ سپرو اوښان وځغلول، یوه په لینده کې غشی کېښود، وار یې وکړ، غشی د یوه آس په ورمېږ کې ښخ شو، آس له درده خېزه کې کړې، تیندک خور شو او له واکه وه ووت، سپور ترې کوز شو، اوښ سپرو ورته د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

جګړې بلنه ورکړه، نو هغه بل یې هم آس ودراوه، هغوی ته څرګنده وه، چې ځلورو اوښ سپرو او غشي ویشتونکیو سره مخ دي.
د ځلورو اوښ سپرو او غشي ویشتونکیو په منځ کې دی، دا فاطمې ورته وویل، چې د دوی یو ملګری د غونډیو په منځ کې دی، دا دواړه یې ونیول، دا ځلور واړه اوښ سپاره د سلطان صلاح الدین ایوبي د پوځ د کومې ګزمې سپاهیان وو، سلطان صلاح الدین ایوبي په ټوله بېدیاکې ګرځنده پیرې خپرې کړې وې، چې د ناڅاپي حملې خطره نه وي، او صلیبي ورانکاري مصر ته داخل نه شي، د دغو ګرځنده ګروپونو دېره ګټه وه، هغوی زیات شمېر شکمن کسان نیولي وو، اوس یې دا نقاب پوښان ونیول، فاطمې هغوی ته وویل، چې هغه یې څه ډول دلته راوستې ده، د چا مېرمن ده، هغې دا هم وویل چې د مصر د مالیې ناظم وژل شوی دی، د هغې مېړه مصلح الدین قتل کړی دی، چې د ښار ناظم دی او قاتل دي درېواړو نه یو دی.
دریم نقاب پوښ هم ونیول شو، له هغوی نه خنجرونه واخیستل شول، لاسونه یې شاته وتړل شول، د هغوی یو آس د غشي لګېدو له امله ټپي شوی و، پر یوه آس یې دوه نقاب پوښان او پر یوه یې یو کېښناوه او تنبېدلی و، پر یوه آس یې دوه نقاب پوښان او پر یوه یې یو کېښناوه او خپل قوماندان ته یې وروستل، فاطمه هغوی پر اوښ کېښنوله، د دغه اوښ سپاهي له خپل یوه ملګري سره سپور شو، د دغه کاروان په وړاندې ځلور میله واټن و، چې هغوی تر لمر پرېوتو پورې وواهه، دا ځای د خرماو یو باغ و، چې خیمې هم پکې وهل شوې وې، دا د دغه بېدیانیو ګزمه سپاهیانو مرکزو، فاطمه یې قوماندان ته وروسته او پر درېواړو تښتوونکیو نقاب پوښانو یې پیره ودروله، هغوی سبا ورځ قاهرې ته لېږل کېدل.
صلیبیانو پرېکړه کړې وه چې هغوی به په کرک کې ناست د صلاح الدین ایوبي انتظار نه کوي، هغوی د پوځ ویشل پیل کړي وو، د فرانسې پوځ ته یې د صلاح الدین ایوبي د پوځ د مخې نیولو له پار د تیاري امر کړی و، د ریمانډ پوځ ته یې د مسلمانانو پر پوځ د شاه له لوري حملې کولو امر کړی و، د کرک کلا د دفاع له پاره یې د جرمني پوځ ټاکلی وه د فرانسې او

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پوخ لوړ پوړي قوماندانان د هیواد نیوني او پادشاهۍ د پراختیا هیله من و، په هغوی کې دا یوه خبره شریکه وه، چې مسلمانان باید له منځه یوړل شي، خو د هغوی په زړونو کې چې کوم اختلافات وو، هغې پر پرېکړو اغېزه کوله .

مؤرخ لیکي چې صلیبیان پر توطئو پوهیدونکي وو، او د مسلمانانو کومې سیمې به یې چې ونیولې، هلته به یې عامه وژنه او بې پتي پیل کوله، د دې پر خلاف به صلاح الدین ایوبي د میني او اخلاقي اصول داسې په بنه توګه کارول، چې دښمنان یې هم تابع کېدل، سربېره پردې صلاح الدین ایوبی په خپل پوخ کې داسې بنېګړې پیدا کړې وې، چې د لس کسه سپاهیانو چریکی ګروپ به د دښمن زرکسیز کنډک ګډوډ کړ او غایب به شول، دغو وګړیو د ځانونو قرباني معمولي ګڼله، صلاح الدین ایوبی به چې په کوم انداز سره د جګړې په ډګر کې لړ شان پوخ منظم کاوه، هغې به لوی پوخ هم ناتوانه کاوه، د شوبک او کرک په ډګرونو کې هم هغه دا ډول نظامي پوهه کارولې وه، صلیبیانو د هغې معلومات واخیست ، د خپل پوخ بدني او احساساتي څرنګوالي ته یې وکتل، نو هغوی د نیغی او مخامخ حملې خیال پرېښود ، او کومه بله لاره یې وسنجوله، خو د دغه لارې چارې په باب هم شکمن وو، د دې چاره یې دا وسنجوله، په مصر کې د بغاوت راپورته کولو او پر مصر حملې کولو ته پاملرنه واړوله .

د مصر د مرستیال ناظم مصلح الدین له لوري ورته ډاډمن راپوروته راتلل، هغوی ته لا دا خبر رسیدلی نه و، چې د مصر د مالي ناظم خضر الحیات وژل شوی ، او مصلح الدین نیول شوی کرک ته د دې خبر د رسیدلو له پاره لړ تر لړه پنځلس ورځې واټن ؤ، ځکه چې په لاره کې د سلطان صلاح الدین ایوبی پوخ پروت ؤ ، له زیاتو ورځو وروسته یو قاصد په هغې شپه صلیبیانو ته ورسېده، په کومه شپه چې فاطمه تښتول شوې وه، هغه راپور ورکړ چې د بغاوت له پاره شرایط بالکل برابر دي، خو سوډانیان اوس د حملې له پاره تیار نه دی ځکه له هغوی سره د آسونو کمی دی، خو اوښان ورسره زیات دی، هغوی لړ تر لړه پنځه سوه اعلی آسونو ته اړتیا لری .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ژر تر ژره حمله وکړي. همدومره باید ورسره زینونه هم وي د فرانسوي پوځ قوماندان وویل چې پنځه سوه مجهز آسونه باید فوراً ولېږل شي، او له هغوی سره باید شپږ اوه قوماندانان هم ولېږل شي، چې د سوډانیانو د جنګي استعداد جاج واخلي

له صلیبیانو سره د آسونو کمی و، هغوې په کرک کې اعلان وکړ، چې پر مصر د حملې له پاره په سملاسي توګه د پنځه سوه آسونو اړتیا ده نو عیسوی اوسیدونکیو په درې څلورو ورځو کې آسونه برابر کړل او په داسې لارې یې سوډان ته ولېږل چې دوي باوري وو چې نیول کیږي به نه، د هغوی لاربنود هماغه جاسوس وو چې د آسونو د غوښتنې له پاره راغلی و، هغه سوډاني اوله درې کلو راسې یې جاسوسي کوله، له دغو آسونو سره اوه اته پوځي افسران هم وو، چې باید د سوډانیانو د حملې قیادت یې کړی وای، هغوی ته یقین ورکول شوی و، چې له دې ځایه د صلاح الدین ایوبي پوځ نه درپرېښودل کیږي...

صلاح الدین ایوبي ته همدومره معلومه وه، چې د مصر حالات ښه نه دي، خو دا ورته هم څرګنده نه وه چې له حالاتو ځینی اور غورځوونکی غر جوړ شوی او د چا ودېدو په حال کې دی، علی بن سفیان، سلطان صلاح الدین ایوبی ته ډاډ ورکړی و، چې هغه د استخباراتو جال خپور کړی دی، هغوی به یې له خطراتو نه د مخه خبر وي، هغه د خضرالحیات له وژنې او د مصلح الدین له نیول کېدو هم خبر نه و، غیاث بلبیس ته مشوره ورکړل شوې وه، چې سلطان صلاح الدین ایوبي ته خبر ولېږي، خو هغه په دې وینا خندولې وه، چې کله تحقیقات مکمل شي سلطان صلاح الدین ایوبی به له اصلي حالاتو خبر کړای شي.

فاطمه د ګزمه سپاهیانو قوماندان د شپې له خوا په یوه جلا خېمه کې وساتله، د سهار خره لا خپره شوې نه وه، چې هغه او درې تنه مخ پټي تښتوونکي یې له اته کسه ساتونکیو سره د قاهرې په لور ولېږل، دغه کاروان تر لمر پرېوتو وروسته قاهرې ته ورسېده او راسا کوتوالي ته ورغی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

غیاث بلبیس د دغه پېښې په څېړنه بوخت و، هغه مهال په زېر زمیني کې و، هغه د مصلح الدین کور تالاشي کړ او له هغې ځایه یې د هغه بدکاره ښځه ونیوله، هغې ښځې خان ازبکي مسلمانه ګڼله، هغې د بلبیس د بې لارې کولو دېره هڅه وکړه، د دې په خوب کې بلبیس هغې ته هغه کوټه له ورایه وښودله، چېرې چې د ډېر کلک سړي هم د خپلې سینې رازونه راسپړي، انجلی ومنله چې هغه عیسوي او له یو روشلم نه راغلې ده، هغې له دې اعتراف سره بلبیس ته د خپل بدن او دولت ورکولو لالچ پیل کړ، بلبیس چې د مصلح الدین له کوره کوم دولت لاسته راوړی و، هغه یې ماغزه لړزولي وو، هغه پوه شوی و، چې مصلح الدین څنګه د صلیبیانو په جال کې نښتی و، پخپله انجلی دومره ښکلې او زړه وړونکې وه، چې د رد کولو لپاره یې دېرین زړه ته اړتیا وه.

بلبیس خپل ایمان محکم وساته، هغه ته څرګنده شوې وه چې دا کومه ستره توطئه ده، چې جرړې یې له یروشلم سره نښتې دي، بلبیس جنی ته وویل چې هغه دې ورته ټولې خبرې ووایي، انجلی ځواب ورکړ، ما چې څه ویلای شول هغه مې وویل تر دې زیات که څه وایم، دا به له صلیب سره خیانت وي، ما پر صلیب لاس ایښی او سوګند مې یاد کړی دی، چې د خپل هدف په سرته رسولو کې به خپل ځان قربانوم، زما سره چې هر ډول رویه کول غواړې وکړه، هیڅ نه وایم، که ما خوشې کړې او یروشلم او یا کرک ته مې ورسوې، نو چې څومره پیسې غواړې، ستا په پښو کې به کېښودل شي، مصلح الدین له تاسې سره بندي دی، نو ځکه له هغه نه پوښتنه وکړه، ښایې چې یو څه درته ووایي.

بلبیس له هغې نه زیاتې پوښتنې ونه کړې، هغه مصلح الدین ته ورغی مصلح الدین په ډېر بد حالت کې و، هغه یې له چت سره ځوړند کړی و، داسې چې له اوږو نه یې تړلی و، او پښې یې له ځمکې نه په هوا کې وې، بلبیس له ورتګ سره له هغه نه پوښتنه وکړه مصلح الدین دوسته! د څه چې درنه پوښتنه کوم راته یې وې وایه، ستا محرمن چېرې ده؟ او هغه دې په چا

(c) ketabton.com: The Digital Library

باندې تښتولې ده؟ اوس به یو څه نورې خبرې هم وایې، ستا یارې خپل ځان ښودلی دی .

مصلح الدین ورته په قهر وویل: رذیله ما پرانزه، چې د مصر امیر راشي، زه به پر تا باندې همدغه حالت راولم کوم چې تا پر ما راوستی دی .

په دې کې د بلبیس د اداري یو موظف سړی راغی او هغه ته یې غوږ کې څه وویل: له حیرانتیا د هغه سترګې ودرېدې، په منډه له زیر زمینی نه ووت، پورته ووخوت، هلته د مصلح الدین مېرمن او د هغې درې تښتوونکی سړی ناست وو، فاطمی هغه ته وویل چې څه ډول وتښتول شوه او څنګه دا درېواړه ونیول شول .

بلبیس فاطمه او نور درېواړه مجرمان زېر زمینی ته بوتلل او د مصلح الدین مخی ته یې ودرول، مصلح الدین چې هغوی ولیدل، سترګې یې پټې کړې څکه د لیدلو توان یې نه درلوده .

بلبیس ترې پوښتنه وکړه په دې درېواړو کې قاتل کوم یو دی؟ مصلح الدین غلی و، بلبیس ترې درې کرتې پوښتنه وکړه، خو هغه بیا هم غلی و، بلبیس د زیر زمینی یو تن ته اشاره وکړه، هغه سړی رامخی ته شو، له مصلح الدین نه یې غبرګه تاوه کړه او ځان یې ورپورې ځوړند کړ، د دې سړي وزن د مصلح الدین تخرګونه سره په جلا کېدو کړل، چې په رسیو تړل شوي وو، هغه له درده چیغې کړې وې ویل منځنی یې قاتل دی .

بلبیس هغوی درېواړه یوه جلا ځای ته بوتلل او هغوی ته یې وویل: چې وواییې تاسې څوک یې او دا تولهٔ لړۍ څنګه روانه شویده ؟ او که نه نو له دې ځایه به ژوندی ولاړ نه شی! هغوی پخپلو کې مشوره وکړه او قایل کېدو ته یې غاړه کېښوده، بلبیس هغوی سره جلا جلا کړل او فاطمه یې پورته وخېژوله، فاطمی هغوی ته هماغه خبرې وکړې، چې د مخه یې ورته کړې وې، هغې د خپل ځان په باب وویل، چې مور یې سوډانۍ او پلار یې مصري دی، درې کاله کېږي چې له خپل پلار سره مصر ته راغلې یم مصلح الدین زه ولیدلم او زما پلار ته یې سړي راولېږل، ماته څرګنده نه ده چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خومره پیسو خبره وشوه پلار مې زه د مصلح الدین په کور کې پرېښودم او د پیسو یوه کڅوړه یې له ځان سره یوړه، مصلح الدین یو عالم او خو کسه سړي کورته راوغوښتل او په اصولي ډول مو نکاح وشوه او زه د مصلح الدین منکوحه میرمن شوم، هغه له ما سره زیاته مینه کوله او مینه زما کمزوري وه، د پلار له لوري راسره دومره مینه شوې نه وه، ما ګومان کاوه چې زه دلته پلار د پلورلوله پاره راوستلې وم، ماته له مصلح الدین نه هیڅکله شکایت پیدا شوی نه و، چې هغه به ګوندې دومره بد سړی وي، هغه شراب نه څښل، د بهرنیو فعالیتونو په باب یې راته هیڅ پته نه وه.

صلاح الدین ایوبي چې د شوبک په لور کوچ وکړه ، تر هغې وروسته په سملاسی ډول په مصلح الدین کې یو بدلون راغی هغه به د شپې تر ډېره وخته له کوره بهرو، یوه شپه فاطمې ولیدل چې په شرابو خمار کور ته راغی، د فاطمې پلار شرابي و، هغې د شرابو بوی او شرابیان پېژندلای شول، هغې له مصلح الدین سره د مینې له امله دا هم وزغمل، بیا به کورته شپې له خواشکمن سړي راتلل، یوه شپه مصلح الدین فاطمې ته د پیسو دوه کڅوړې او خو طلاوې ورکړې او په کور کې یې کېښودې، او یوه شپه چې هغه په شرابو کې غرق نشه شو، نو فاطمې ته یې وویل که د مصر شمالي سیمه چې د روم تر بحیرې پورې غزېدلې ماته را کړای شي او که د سوډان له پولو سره تړلې سیمه؟ ستا چې کومه خوښه وي، ته به یې ملکه او زه به یې پادشاه یم. فاطمه دومره هوښیاره جنۍ نه وه، چې په دې لړ کې یې له هغه نه پوښتلې وای، هغې دا ګڼلې وه چې میړه یې ډېر شراب څښلي او پرتې وایي، په هوش کې به هغه د غسې خبرې نه کولې، بیا یوه ورځ یوه ښکلې انجلۍ د هغه کورته راوستل شوه، دوه سړي ورسره وو د انجلۍ یې هم په کور کې وه نکاح یې شوې نه وه، دغې انجلۍ د فاطمې د ملګرتیا زیاته هڅه وکړه، خو هغې له جنۍ کرکه کوله. هغې جنۍ ترې میړه خپل کړ، تردې وروسته د خضرالحیات وژنه پېښه شوه.

* * *

Scanned by CamScanner

(c) ketab[illegible].com: The Digital Library

د درېوارو مخ پتيو مجرمانو په لومړي سرکې بلبيس ته غلطې خبرې وکړې، خو بلبيس هغوی لارې ته راوستل درېوارو چې جلا جلا کومې خبرې وکړې، له هغو نه څرګنده شو، چې درېواړه د فدايانو د ډلې سړي دي، هغوی د صليبيانو له لوري د مصلح الدين سره ملګري شوي وو، مصلح الدين ته بې شمېره دولت او يوه انجلۍ ورکړل شوې وه، او دا وعده هم ورسره شوې وه، چې که د صلاح الدين ايوبي پر خلاف يې پاڅون بريالی کړ، نو د مصر له پولو سره جوخت به يو جلا رياست د هغه له پاره جوړېږي، چې واکمني به يې د مصلح الدين او عيسوي انجلۍ. په واک کې وي، مصلح الدين لوړ پوړي چارواکي د خان ملګري کول پيل کړي وو، خو خضرالحيات يې نه ملګری کېده، پرماليه او بيت المال قبضه اړينه وه، چې د خضرالحيات په شته والي کې يې امکان نه لاره، د خزانې ساتونکی تولی د سر تېرو سپاهيانو تاکل شوې ډله وه، مصلح الدين د خضرالحيات له وژنې سره د دغه کندک بدلول غوښتل او پر ځای يې بايد بغاوت ته تيار سپاهيان او دوه تنه حشيشيان (افيميان) ټاکلي وای، ديـاد شويو درې کسانو کار د هر هغه چا وژنه وه، چې پرېکړه يې مصلح الدين کړې وای، هغوی ته د دې کار اجوره په پرله پسې توګه د صليبيانو له لوري ورکول کېده، څرنګه چې هغه دغه کار د کسب په شکل کاوه، نو ځکه يې له بلې لارې هم د مزدورۍ اخيستنې کوښښ هم کاوه، نو ځکه يې له مصلح الدين نه پنځوس اشرفۍ او دوه طلاوې هم غوښتلې، چې هغه د خضرالحيات تر وژنې وروسته ورنه کړې، هغه ورته ويلي وو، چې تاسې ته پوره اجوره درکول کېږي، هغوی ورته د وژنې ګواښ وکړ او مصلح الدين ورته په بدل کې د خپلې ښځې وړانديز وکړ او ورته وې ويل چې تاسې ته به د دې نه ښه قيمت په لاس درشي ځکه فاطمې له هغه سره پدې هکله مرسته نه کوله .

مصلح الدين لا تردې وخته په چت کې څوړند و، هغه چې کله د تحقيقاتو له پاره پرانستل شو. بې هوشه شوی و، د جاسوسې نجلۍ کوټې ته چې ورغلل هغه مړه شوې وه، له خولې يې ځګونه تللي وو، طبيبانو چې وليدله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د، وي ويل چې زهر يې خوړلي دي، له هغې سره يوه وړه کڅوړه پرته وه، د هغې نه له ورايه څوګند بده، چې زهر پکې بند شوي وو، چې نجلۍ د خپلو جامو په کومه برخه کې پټه کړې وه ... ډېر وخت وروسته مصلح الدين په هوش راغی، خو هغه اپلتې يې غروليې، په خبرو خبرو کې به غلې شو او بيا به يې په غټو غټو ټولو ته کتل، بيا به يې بې مفهومه خبرې کولې، طبيبانو پرې دارو وخوړل، خو د هغه دماغ د جزا اونيول کېدو له تکليفه ګډ وډ شوی و.

په هماغه شپه غياث بلبيس ته يو عزتمند سړی راغی، د هغه نوم زين الدين علي و هغه بلبيس ته وويل چې هغه ته څرګنده شوې ده، چې کوم جاسوس او څو تنه ورنکاري نيول شوي دي او هغه هم يو څه څرګندونې کول غواړي، زين الدين د سياسي او ټولنيزو چارو د ډېر ستر مشر و، هغه پير او لاربنود نه و، خو ستر ستر حاکمان يې مريدان وو هغه ته د حاکمانو او ټولنې د لوړې طبقې په خلکو کې له درې څلورو کسانو له لوړي معلومه شوې وه، چې د سلطان صلاح الدين ايوبي او د هغه د پوځ د غير حاضرۍ له امله دښمن ګټه پورته کوي او په داسې چالاکۍ سره د سازش او بغاوت زهر خپروي، چې د چا نيول آسان نه دي، زين الدين - غياث بلبيس او د علي بن سفيان مرستيال حسن بن عبدالله ته د څه ويلو پر ځای په شخصي توګه د دغه ورانکارۍ د درک لګولو هڅې پيل کړې وې، د پوځ غټ او واړه افسران به هم د هغه مجلس ته راتلل، له هغوی نه يې د زياتو خبرو معلومات تر لاسه کړي وو، او د زيات شمېر کسانو نومونه او د هغو کړنې ورته څرګندې وې، هغه په اصل کې په ځانګړې توګه د ورانکارو پر خلاف خپله دله جوړه کړې وه، چې خورا حساس رازونه يې لاسته راوړي وو.

يوه مصري تاريخ ليکونکي پخپل کتاب سلطان صلاح الدين ايوبي کې د توطئو او بغاوت د خپرنې شمله د زين الدين او علي بن سفيان پر سر ترلې ده، او د درې څلور کسه مورخينو حواله يې ورانده کړې ده، خو د هغه زمانې چې کومې ليکنې ساتل شوي دي، له هغو نه څرګنديږي، چې د مالي چارو د ادارې د مشر خضرالحيات له وژنې د صليبيانو دا توطئه رسوا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوې وه، چې د وسیلې په توګه پکې هماغه مسلمانان کارېدل چې صلاح الدین ایوبي پرې باور لاره، په هر حال د دغه ستر شخصیت د ځانګړیو څېړنو او د هغو لاسته راوړنه یوه داسې کارنامه وه، چې موَرخینو ورته پر ځای شاباسی ورکړی دی، هغه بلبیس ته ووېل چې لا یو څو ورځی نور هم خپلو څېړنو ته دوام ورکول غواړي، تر څو تولې توطئې په نخښنه کړای شي، خو د نیول شویو ورانکاریو خبره ښار کې مشهور شوه چې د هغه له امله یې نور ملګري پټ شول هغه یې ورته نومونه او درکونه وښودل او خپل مخبران یې هم بلبیس ته وسپارل ، حسن او بلبیس پریکړه وکړه چې صلاح الدین ایوبي ته دې په سملاسي ډول اطلاع ورکړل شي او د دې کار لپاره یې همدا زین الدین وټاکه، په هماغه ورځ یې د دولس تنه سپرو سپاهیانو په بدرګه د شوبک په لور ولېږه .

* * *

په دریم ماښام دغه کاروان شوبک ته ورسیده، سلطان صلاح الدین ایوبي چې کله زین الدین ولیده، نو حیران هم شو او خوښ هم د هغه له شخصیت نه خبر و، د غېږي روغبړ یې ورسره وکړ، زین الدین ووېل : ما د هغه قاتل ستاسې مرستیال ناظم مصلح الدین په کوتوالۍ کې لیونی شوی دی ... د سلطان رنګ ژېړ شو.

زین الدین هغه ته داد ورکړ او تفصیلات یې ورته ووېل : د هغه پوځ په باب یې چې په مصر کې و، ورته ووېل. د هغوی تر منځ بی باوری خپره شوې ده، دغسی آوازې خپرې شوي دي چې د شوبک فاتح پوځ په سرو او سپینو زرو موړ کړای شوی او عیسوی انجونې هم ورته سپارل شوي دي، په مصري پوځ کې دا وېره هم خپره کړای شوې چې د سوډانیانو یو ستر لښکر پر مصر د حملې په حال کې دی، چې د مصر لږ شان پوځ یې مخه نیولی نه شي اود مصري پوځ ټول سپاهیان به ووژني، او صلاح الدین ایوبي هم دا غواړي چې مصري پوځ ووژل شي، سر بېره پردې دا آوازه هم

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوره ده، چې سلطان صلاح الدين ايوبي د جګړې په ډګر کې سخت زخمي شوی دی، کېدای شي چې ژوندی پاتې نه شي، د هغه قوماندانان هلته خپلسري شوي دي زين الدين وويل چې هلته د سلطان صلاح الدين ايوبي د زخمي کېدلو خبر باوري ګڼل شوی دی، نو ځکه د مصلح الدين په څېر حاکمان مصر د صليبيانو په مرسته په کوچنيو کوچنيو برخو ويشل او د خپلواکو رياستونو د جوړولو لارې چارې لټوي.

سلطان صلاح الدين ايوبي د وخت ضايع ګولو پرته ډېر چټک قاصد راوغوښت او د نور الدين زنګي په نامه يې په يوه پيغام کې د مصر ټول حالات ورته وليکل او له هغه نه يې پوځي مرسته وغوښته، هغه ورته وليکل چې که زه دلته پاتې کېږم، نو مصر له لاسه وځي او که ځم نو د شوبک سوبه په ماتې باندې بدلېږي، نيول شوې سيمه بايد په هيڅ حالت کې هم له لاسه ورنه کړل شي، ما تر اوسه دا پرېکړه ونه کړی شوه، چې دلته پاتې شم او که مصر ته ولاړ شم، هغه قاصد ته وويل. چې شپه ورځ دې آس ځغلوي، که آس يې سترې شي، چې هر څوک سپور يې مخې ته ورشي له هغه سره دې بدل کړي او که څوک انکار وکړي نو .... خو خپل رفتار دې نه کموي، هغه ته يې دا لارښوونه هم وکړه، چې که د دښمن په ګېر کې راشي، نو د ځان ويستلو کوښښ دې وکړي او که ونيول شي، نو دا پيغام دې په خوله او تېردې کړي، خو چې پيغام د دښمن لاسته ورنه شي، قاصد روان شو، سلطان صلاح الدين ايوبي همدغسې يو بل استاذی راوغوښت او هغه يې د خپل ورور تقي الدين په لور د پورتنيو لارښوونو سره ولېږه، هغه په وروستی پيغام کې خپل ورور ته وليکل، له تاسره چې هر څه دي، هر څومره جنګيالي سپاهيان چې راټولولی شي، پر آسونو سپاره شي او قاهرې ته خانونه ورسوی، په لاره کې له ارتيا پرته مه تم کېږي، زه نه پوهېږم چې له تاسې سره به کوم ځای کې ګورم ؟ او ګورم به هم او کنه؟ که په قاهره کې مو سره ونه ليدل او زه ژوندی پاتې نه شوم، نو د مصر امارت پخپل لاس کې واخله، مصر د بغداد د خلافت ملکيت دی او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله جل جلاله د دغه ملکیت د ساتنې مسوولیت ایوبي کورنۍ ته سپارلی دی، تر روانېدو د مخه د محترم پلار (نجم الدین ایوب) لاسونه ښکل کړه او ورته وواېه چې پر ملا دې وتپوي، بیا د مور مرحومې مزار ته ورشه، د هغه روح ته دعا وکړه، راځه! الله جل جلاله ستا ملګری دی، زه چې هر څېړی یم هلته به انشاء الللہ د اسلام بیرغ نه راښکته کیږي، ته په مصر کې د اسلام توغ سر لوړی وساته. دغه قاصد هم ولېږل شو.

د دغو دواړو استازیونه چې کوم سلطان نورالدین زنګی ته ورسېده، د هغه برنې حالت دا و چې چپ لاس یې د توري په ګذارونو ریچې ریچې شوی و، او په ملا کې یې غشی خښ و، هغه د زنګی په پښو کې پرېووت، همدومره وه یې ویلای شول، چې په لاره کې د دښمن سره مخ شوی وم، بیا مې هم پیغام راورساوه.

هغه پیغام د سلطان زنګي په لاس کې کېښود او شهید شو، د نور الدین زنګي پوځ چې کله د شوبک کلاته په نږدې کېدو شو، نو په کلا او ښار کې اعلان وشو، چې د صلیبیانو پوځ دی، له یوې شپې ضایع کولو پرته د شوبک پوځ د مقابلې تیاری وکړ، خو په ګردکې چې کوم بېرغونه را څرګند شول، هغه د مسلمانانو بیرغونه وو، بیا له دوړو نه د تکبیر ملکو تې نارې راپورته شوې ، له کلا نه سلطان صلاح الدین ایوبي له مرستیالانو سره د استقبال له پاره مخې ته ورغی‌اوښه راغلاست یې ورته وویل .

* * *

درې څلور ورځې وروسته چې په قاهره کې کوم پوځ و، هغې ته په میدان کې د راټولېدو حکم وشو، پوځیانو پوښتنې کولې چې څنګه ورته د تیارسۍ امر شوی دی، ځینو ویل، چې بغاوت به وي، ځینو ویل چې د سوډانیانو یرغل را روان دی، تر قوماندانانو پورې یې څوک خبر نه وو چې د دغو راټولېدو هدف څه دی ؟ دغه امر د پوځ له مرکزي قوماندانۍ نه شوی وو، کله چې ټول فوځ په خپل ترتیب په میدان کې راټول شو، له یوه لوري شپږ اوه آسونه د میدان لوري ته په څغاسته راڅرګند شول ټولو چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولیدل، حیران پاتې شول، تر ټولو د مخه صلاح الدین ایوبي را روان و، ټول ترې خبر وو، چې هغه په شوبک کې دی، سلطان صلاح الدین ایوبي حیرانوونکې حرکت وکړ هغه له پرتوګ پرته نورې ټولې جامې وویستلې، سر یې هم لوڅ کړ، او د پوځ د ټولو صفونو په مخ کې پر آس سپور په ډګ ډګ تېر شو بیا د پوځ مخې ته راغی او په لوړ غږ یې وویل: زما په بدن باندې چا کوم زخم ولیده؟ آیا زه مړ او که ژوندی یم؟

یو اوبښ سپاره وویل د مصر د امیر بخت دې لوړ وي، مونږ ته ویل شوي وو، چې تاسې زخمي شوي یاست او د رغېدو نه یاست سلطان صلاح الدین ایوبي یو ځل بیا په لوړ غږ وویل چې تر وروستی صفه رسېده که دا خبر دروغ وي نو هغه ټولې آوازې هم دروغ دي، چې ستاسې غوږونو ته رسول شوي دي، هغه وویل: د کومو مجاهدینو په باب چې تاسې ته ویل شوي وو، چې په شوبک کې سره او سپین زر لوټوي، او له عیسوي انجونو سره مزې چړچې کوي، هغوی د فلسطین په شګلنو دښتو کې له یوې کلا نه بلې او له بلې نه د بلې فتح کولو په تیاریو کې اخته او د سپېڅلیو احساساتو په سمندر کې لامبو وهي. هغوی ولې د لوږې تندې مري؟ یوازې د دې له پاره چې ستاسې د میندو، خویندو او لوڼو پت او عزت له صلیبي وحشیانو وژغوري، په شوبک کې مونږ د مسلمانو انجونو د هغوی د مور او پلار دا حال لیدلی دی چې لونه یې له عیسویانو سره دي او مور او پلار یې د همغوی په بېګار کمپونوکې له تکالیفو تېرو لومري، اوس، کرک، یروشلم او د فلسطین هر کلی چې د عیسویانو په واک کې دي، له مسلمانانو سره همدغه چلند کیږي، له جوماتونو طبیلې جوړې شوي، او د قرآن عظیم سپېڅلې پاڼې په کوڅو او بازارونو کې د هغوی په پښو کې رغړېږي او مونږ به مزی او چړچې کوو؟

دا وینا دومره جذباتي او پاروونکې وه، یو قوماندان چیغه کړه وې ویل: بیا نو مونږ دلته څه کوو؟ مونږ ولې د جګړې ډګر ته نه بېول کیږو؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبي ورته وویل: تاسې دلته د دې له پاره کېښنول شوي یاست چې د دښمن خپرې کړای شوې آوازې واورئ ! او پر هغو باور وکړئ ! تاسې دلته د خپل بیرغ پر خلاف بغاوت وکړئ ! چې سوډانیان له صلیبیانو سره یو ځای د مصر خاوره ونیسي او ستاسې لوڼې هم بې پته کړي! تاسې د قرآن پاک پاڼې په خپلو لاسو ولې بهر نه غورځوئ؟ آیا تاسې د قرآن بې حرمتي پر صلیبیانو کول غواړئ؟ تاسې چې د خپلو ایمانونو ساتنه کولای نه شئ، د خپل قوم د پت ساتنه به څنګه وکړئ ؟

په ټول پوځ کې وراخطایي پیدا شوه، صلاح الدین ایوبي وویل: تاسې ته دلته څو تنه قوماندانان نه ښکاري، زه به هغوی تاسې ته دروښیم.

هغه یوه لوري ته اشاره وکړه، لس یوولس کسه سړي چې په غاړو کې یې رسۍ اچول شوې او لاسونه یې شاته تړل شوي وو د پوځ مخې ته راوستل شول، هغوی یې د صفونو مخې ته تېر کړل، سلطان صلاح الدین ایوبي اعلان وکړ، دا ستاسې قوماندانان وو، خو دا د هغه قوم دوستان دي، چې ستاسې د دین، پیغمبر او هیواد دښمنان دي، دا دي نیول شوي دي، سلطان صلاح الدین ایوبي پوځ ته د خضر الحیات د وژنې او د مصلح الدین د نیول کېدو ټوله پېښه واوروله او مصلح الدین میدان ته راوستل شو، هغه لا تردې وخت هم د لېونتوب په حالت کې و، سلطان صلاح الدین ایوبي هغه تېره شپه په کوتوالی زندان کې لېدلی و، هغه سلطان صلاح الدین ایوبي پېژندلی نه و هغه د خپل ریاست او خپلواکۍ خبرې کولې، اوس سلطان صلاح الدین ایوبي هغه پر آس کېښناوه او د پوځ مخې ته یې راووست، هغه چې پوځ ولیده په لوړ غږ یې وویل. دا خو زما پوځ دی، د مصر د حکومت پر خلاف بغاوت وکړئ، زه ستاسې پاداشاه یم، صلاح الدین ایوبي د مصر دښمن دی، تاسې هغه ووژنئ.

هغه خبرې کولې او لکه د لېونو په څېرې له خولې نه ځګونه روان وو، د پوځ له صفونو د شغ غږ راغی او یو غشی مصلح الدین په مرۍ کې ښخ شو، هغه د پرېوتو په حال کې و، چې څو نور غشي یې پر بدن ننه وتل،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبي چیغې کړې او غشي ویشتونکې یې منع کړل، قومدانانو غشي ویشتونکیو ته د را مخکې کېدو وویل، له هغوی نه یوه یې وویل، مونږ یو خاین وژلی دی، که دا قتل وي نو زمونږ غاړې حاضرې دي، سلطان صلاح الدین ایوبي هغوی وبخښل، د هغه په بدن کې لاتر دې وخته یوازې پرتوګ و، نور بدن یې لوڅ و، هغه جلا د همالته راوغوښتو او هغه خاینان چې د پوځ مخې ته درول شوي وو، د هغوی سرونه یې همالته له تنو نه جلا کړل.

هغه د یوه بل حکم په کولو ټول په حیرانتیا کې واچول، امر یې وکړ چې دا پوځ به له دې ځایه نیغ (مستقیم) د جګړې ډګر ته ځي، ستاسې شخصي او نور سامانونه به تاسې پسې راوړل کیږي، پوځ کوچ وکړه، مطلب یې دا و چې مصر به بې پوځه پاتې کیږي، سلطان صلاح الدین ایوبي د غدارانو پرې کړای شو یو سرونو ته وکتل او له چا سره یې په خبرو پیل وکړ، سلګۍ غوندې یې وکړه او پر مخ یې غبرګې اوښکې راغلې، جامې یې واغوستې او یوه لورې ته ولاړ، هغه خپلو ملګریو حاکمانو ته وویل. زه دا خطره وینم چې دښمن به زمونږ په قوم کې همداسې خاینان پیدا کوي او داسې یوه ورځ به راشي چې د غدارانو ورمېږونه پرې کوونکي به هم دښمن ته دوست وایي، دوستانو! که اسلام سرلوړی لیدل غواړئ نو دوست او دښمن وه پېژنی !!!

د مصر کومو حاکمانو ته چې څرګنده نه وه چې پوځ ته ولې د تللو امر شوی، هغوی ته یې وویل- چې دا پوځ دلته بې کاره ناست و، ما ورته امر وکړ، چې دلته یې بېکاره مه پرېږدئ، جنګي تمرینات پرې وکړئ، له ښاره یې لرې بوځئ او وخت په وخت یې په جګړېز حالت کې وساتئ، ذهني روزنه یې هم وکړئ، خو زما امر عملي نه کړای شو، ما دولس تنه مسئوولو حاکمانو ته د مرګ سزا ورکړه، هغوی د یوې توطئې له مخې پوځ اوزګار وساته، عسکرو په جوارۍ او نشو ساعت تېرول پیل کړي وو او ذهنونه یې آوازو منلو ته تیار شوي وو، تاسې ښایي فکر کوئ چې مصر بې پوځه پاتې شو، مه وېرېږئ، پوځ راروان دی کوم پوځ چې شوبک فتحه کړی دی، هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاهرې ته داخل شوی ، هغوی په ماپسې راالېږديدلي، هغه پوځ دښمن او د هغوی ګناهونه له نږدې ليدلي، څوک يې باغي کولای نه شي، د هغه سپاهيانو شهيدانو ته دوکه ورکولای نه شي، او دا پوځ چې له دې ځايه ځي، پر کرک به حمله کوي، کوم سپاهي چې يو ځل له دښمن سره مخامخ او وه جنګيږي، بيا يې هيڅ ډول لالچ غدارۍ ته تيارولی نه شي.

دغه بدلون داسې پېښ شوی و، چې کله سلطان صلاح الدين ايوبي، نورالدين زنګي او خپل ورور تقي‌الدين ته استازي ولېږل، پخپله په پټه د قاهرې په لور روان شو، خپلو مرستيالانو ته يې قومانده وسپارله او کوټلی لارښوونې يې ورته وکړې، چې له غيرحاضرۍ نه يې هيڅوک خبر نه شي، هغه ورته ويلي وو، چې زنګي به خامخا مرسته راوليږي څومره پوځي مرسته چې هغه راوه لېږي، همدومره پوځ قاهرې ته راوه لېږئ، خو په لاره کې دې زيات پړاوونه نه کوي، له دې نه سلطان صلاح الدين ايوبي دوه هدفه لرل، يو دا چې که د مصر پوځ باغي شو، نو د جګړې له ډګر نه راغلی پوځ به بغاوت غلی کړي او که حالات ښه شول، نو د مصر پوځ به محاذ ته ولاړ شي او د محاذ پوځ به مصر ته راشي، سلطان صلاح الدين ايوبي چې قاهرې ته ورسيده، په قاهره کې د هغه شتوالی پټ وساتل شو، په هماغه شپه يې د زين الدين په لارښوونه ټول خاينان په ويدو ونيول، پر څو نورو ځايونو کې يې هم تالاشي وکړه، هغو درې تنو حشيشانو هم د ځينې کسانو نومونه ښودلي وو، هغوی هم وه نيول شول، د هيچا د رتبې او مرتبې خيال ونه ساتل شو.

فاطمه د سلطان صلاح الدين ايوبي له امر سره سمه زين الدين ته وه سپارل شوه، او ورته وويل شوه چې په يوه موزون ځای کې يې د نکاح چاره تر سره کړي، اوس سلطان صلاح الدين ايوبي د تقي الدين انتظار کاوه، هغه دوه درې ورځې انتظار وکړ، تقي الدين له دوه سوه سپرو سره راورسېده، صلاح الدين ايوبي هغه ته د مصر حالات او پېښې او راتلونکي پلان ورکړ او پر خپل ځای يې وټاکه، او دا يې ورته اجازه وکړه چې سوډان

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي تر نظر لاندې ساتي او چې کله ضروري او مناسبه وګڼی حمله دې پرې وکړي.

د دغو لارښونو او احکامو وروسته صلاح الدین ایوبي شوبک ته روانېدو، چې په همدی شیبه کې علي بن سفیان چې له هغه سره راغلی و ویل: د کرک صلیبیانو ستاسې له پاره ډالۍ رالېږلې ده، که لږ څه نور انتظار وکړی ډالۍ به وګوری علی بن سفیان سلطان صلاح الدین ایوبي حیران پرېښود بهر ووتو هغه سلطان صلاح الدین ایوبي ته هم د بهر را تللو بلنه ورکړه.

سلطان صلاح الدین ایوبي پر آس سپور له علی بن سفیان سره روان شو، لږ څه وړاندې په میدان کې پنځه سوه آسونه ولاړ وو، پر هر آس زین هم و، له دغو آسونو لږ اخوا اوه اته صلیبیان پر رسیو تړلي ولاړ وو، او د خپل پوځ یې یو سرحدی کنډک هم د تیارسی په حال کې ولاړو، سلطان صلاح الدین ایوبي وپوښتل دا آسونه له کومه راغلي دي؟ علی بن سفیان یو سړی راوباله او د سلطان صلاح الدین ایوبي مخی ته یې ودراوه وې ویل: دا زما د استخباراتو سړی دی، دا له درې کلو راسې د صلیبیانو له پاره جاسوسي کوي، دی د صلیبیانو او سوډانیانو تر منځ د اړیکو کار کوي، هغوی دی خپل جاسوس ګڼي، خو دا په اصل کې زما سړی دی، دی کرک ته تللی او صلیبي شاهانو ته یې د سوډانیانو پیغام رسولی و، چې هغوی ته د پنځه سوه آسونو او زینونو اړتیا ده، هغوی ورته له آسونه سره دا څو تنه خپل پوځي افسران هم ورکړل دوی د هغه سوډاني لښکر د قیادت له پاره روان وو، چې پر مصر د حملې له پاره تیارېږي، زما دې زمري دوی دی خوا راتا وګړل او په جال کې یې ورنښلول خپله سرحدي قشله یې راوغوښته خپله پېژند ګلوي یې ورسره وکړه او دغه کنډک دا پنځه سوه آسونه او دا صلیبي افسران قاهرې ته راوستل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

علی بن سفیان صلیبي افسران د نورو معلوماتو تر لاسه کولو له پاره خپل مرستیال حسن بن عبدالله ته وسپارل او پخپله له سلطان صلاح الدین ایوبي سره د شوبک په لور روان شو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com Digital Library

د کنډرو هډې

د توطئو او تګيو د مجرمانو وينې لا د قاهرې شګو زغملې نه وې، چې د سلطان صلاح الدين ايوبي ورور تقي الدين د هغه په بلنه قاهرې ته له دوه سوه سپرو سره راورسېده. د توطئې د مجرمانو مړي پرې شوي وې، او داسې ښکارېدل، چې د قاهرې شګې د دغو مجرمانو له وينو جذبولو ځان زغوري، چې له صليبيانو سره يو ځای شوي او د اسلامي امت د بېړۍ د راکښته کولو په هڅوکې مصروف وو. سلطان صلاح الدين ايوبي د هغوی تولو مړي وکتل، د هغوی پرېکړای شوي سرونه يې پربې روحه سينو اېښې وو، يوازې يو مړی چې تر ټولو د لوړې مرتبې خاين او د سلطان صلاح الدين ايوبي مکمل باوري سړی و، دا د قاهرې مرستيال ناظم مصلح الدين و، د پوځ په مخکې چې کله د مصلح الدين جرمونه ويل کېدل د اسلام يو احساساتي سپاهي په لينده کې غشی اېښی او د مصلح الدين له مړی نه يې تېرو بېر ايستلی و، سلطان صلاح الدين ايوبي د سپاهي دغه غير قانوني حرکت بخښلی و، چې يو د ايمان ښتن هم د اسلام پر خلاف خيانت زغملی نه شي، همدې سلطان صلاح الدين ايوبي پخپل پوځ کې دايمان قوت پيدا کړی و.

د دغه مړو په ليدلو د صلاح الدين ايوبي په مخ کې د خوښۍ څرک هم نه ليدل کېده، چې د هغه په صفونو او د حکومت په نظام دومره زيات شمېر توطيه ګر او خاين کسان نيول شوي دي او هغوی ته د مرګ سزا ورکړل شوې ده، د هغه څېره غمجنه، او سترګې يې سرې وې، لکه د اوښکو نه بهېدلو هڅه چې کوي، په قهر خو دېر زيات و، چې څرګندونه يې هغه په دې الفاظو وکړه: له دوی نه به د يوه جنازه هم نه ادا کيږي، د دوی مړي به يې خپلوانو ته نه ورکول کيږي، چې کفن هم ورنکړي، د شپې په تياره کې يې په يوه ژوره کنده کې وغورځوی، خاورې پرې واچوی او ځمکه پرې هواره کړي، چې په دې دنيا کې خو يې د مړی پته هم ونه لګيږی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سلطان صلاح الدین ایوبي اعتمادي ملګري قاضي بهاوالدین شداد ورته وویل: محترم امیرا د کوتوال بیان او د ګواهانو شاهدي باید و لیکل شي او په یوه دوسیه کې وساتل شي، چې د دې ګوتنیونی ځای پاتې نه شي، چې دا پرېکړه یوازې د یوه کس وه، ستاسې پرېکړه په حقه ده، له پوره انصاف نه کار اخیستل شوی، خو د قانون غوښتنه بل څه ده.

آیا قرآن دا حکم کړی دی، چې له کفارو سره د ملګري شویو مسلمانو چې د اسلام جرړې پرې کوي، هغوی ته دې دا حق ورکړل شي، چې د عدالت په مخکې ودرېږي، د دیندارو او الله جل جلاله او رسول الله صلی الله علیه وسلم د عظمت ساتونکی دې دروغجن ثابت کړي؟

سلطان صلاح الدین ایوبي دا خبره له خورا صبر او زغم وروسته وکړه، چې د یو بادیانته مسلمان قهر او غوسه ترې له ورایه ښکارېده، هغه ټولو حاکمانو ته چې هلته موجود وو په خطاب کې وویل: که ما پر دوی بې انصافي کړې وي، نو ماته د دومره زیاتو مسلمانانو د وژنې په بدله کې د مرګ سزا راکړې او زما مړی له ښاره لرې وغورځوي، چېرې چې دښتې ګیدړې او کارغان زما هډوکي هم د ځمکې پر مخ پرې نږدي، زما ملګریو! خو ماته له سزا راکولو د مخه قرآنکریم سر تر پای ولولي! که قرآن ما ته سزا راکوي، نو زما غاړه حاضره ده!

کوم بل چا وویل: . قدرمنه سالاره! بې انصافي شوې نه ده، د قاضي شداد مقصد دا دی، چې د قانون بې ارزې ونشي سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: زه پوه شوم د هغه مقصد د آیینې په څېر روښانه دی، زه تاسې ټولو ته یوازې همدومره ویل غواړم، چې د وخت حاکم په ځانګړې ډول پوهېږي، چې څوک ورته د غدارۍ په جرم مخې ته راوستل شي، چې دا خاین دی، نو دا د وخت د واکمن مسئوولیت دی، چې هغه د شهادتو او د قانون په نورو پېچلتیاو کې له پرېوتو پرته خاین ته هماغسې سزا ورکړي، ځنګ یې چې حقدار دی، که هغه له سزا ورکولو تېښته کوي، وېرېږي او وړاندې وروسته کوی یې، نو دغسې حاکم پخپله خاین دی او یا خو لېږ تر

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لږ نا اهل او بې ايمانه خامخا دي، هغه وېره لري، چې که قاضي ته ورشي، نو مجرم به هم هغه ته مجرم ووايي، زما زړه پاک دی، ما د غدارانو په صف کې ودروي، الله جل جلاله به ترې ما جلا کړي، که ستاسې زړونه د کعبې د رب په رڼا روښانه وي، نو له مجرمانو سره د مخامخېدو نه مه وېرېږئ، خو زما دوست بهاوالدين چې کومه مشوره راکړې ده، پر هغې عمل وکړئ، کاغذونه تيار کړئ او پر محترم قاضي صاحب پرېکړه و ليکئ، څرگنده ده چې دا پرېکړه به د هغه نه وي، وه ليکئ چې د مصر امير چې د پوځ اعلی قوماندان هم دی، هغه خپل ځانگړي اختيارات کارولي او مجرمانو ته يې د مرگ سزا ورکړې ده، چې جرمونه يې بې له شکه ثابت شوي وو.

سلطان صلاح الدين ايوبي خپل ورور تقي الدين ته وکتل، هغه ستړی او له ډېر لرې سفر نه راغلی و، سلطان صلاح الدين ايوبي هغه ته وويل زه ستا په مخکې بې خوبي او ستړيا وينم، خو ته آرام کولای نه شې، ستا سفر لا پای ته رسېدلی نه دی، بلکې اوس به پيل کيږي، زه بايد شوبک ته ولاړ شم، خو له تاسره به له ضروري خبرو اترو وروسته انشاء الله روانېږم.

د ښار ناظم وويل: کومو کسانو ته چې د مرگ سزا ورکړل شوه، د هغوی له کونډو او بچيانو سره څه وکړو؟

سلطان صلاح الدين ايوبي وويل : د هغوی له پاره زما پر هماغه احکامو عمل وکړئ، چې تر دې د مخه مې د غدارانو د کورنيو په باب صادر کړي دي. خو دا يې هم وويل: چې د کونډو په باب څېړنه وکړئ چې هغوی خو به د خپلو مېړونو په څېر د دښمنانو په جال کې نښتې نه وي ، په مونږ کې خوښځپالنې هم خاينان پيدا کړي دي، تاسې وليدل، چې صليبيانو زمونږ د ورونو ايمانونه د ښايسته ښځو په مقابل کې وپېرودل په هغوی کې چې کومې کونډې ښکلې او مؤمنې دي، د هغوی ودونه يې له خوښې سره سم وکړئ، پر يوې هم خپله پرېکړه ونه تپئ، خو پام کوئ، چې کومه ښځه بې سر سيوري پاتې نه شي، او له با عزته ژوند بې برخې نه شي، او د اړتيا په حال کې پرې نه ښودل شي، خو د دې خبرې هم خيال وساتئ، چې څوک

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغوی غوړونو ته دا خبره ونه رسوي، چې خاوندان یې بې ګناه وژل شوي دي، د هغوی په ذهنونو کې دا خبره کېښنوی، چې تاسې خوش بختې یې، چې له هغو مجرمانو مېړنو مو نجات ومینده ... د هغوی د اولادونو روزنه په خصوصي ډول وکړی ، ټول مصارف یې له بیت المال نه ورکړی ، د خاینانو بچي خاینان نه وي په دې شرط چې پالنه او روزنه یې صحیح وشي، دا په ټولو مسلمانانوحق لری چې د هغوی ښوونه او روزنه په مینه او اخلاص سره وکړی .

* * *

سلطان صلاح الدین ایوبي غوښتل چې بېرته ژر ولاړ شي، له هغه سره فکر و چې د هغه په نشتوالي کې صلیبیان حمله ونه کړي د نور الدین زنګی رالېږل شوی پوځ د شوبک او کرک سیمو ته رارسېدلی و، د قاهرې پوځ لا ور روان و، خو دغه دواړه پوځونه باید له سیمې سره بلد کړای شوي وای ، هغه خپل دفتر ته ولاړ، او خپل ورور تقی الدین، علی بن سفیان ، حسن بن عبدالله، غیاث بلبیس او څو تنه نور مرستیالان او حاکمان یې راوغوښتل، هغه زیاتره لارښوونی تقی الدین ته کول غوښتل، چې د هغه په غیر حاضری کې به یې ورور تقی الدین د مصر حاکم او د پوځ اعلی قوماندان وي، او ده ته به همدومره واک حاصل وي، څومره چې صلاح الدین ایوبي پخپله لرلو .

سلطان صلاح الدین ایوبي خپل ورور ته وویل: تقی الدینه! له همدې اوس نه له زړه نه اوباسه چې ته زما ورور یې! که نا اهلي، بد دیانتي، لټی، خیانت، سازش او یا بې عدالتي دې وکړه، د هماغومره سزا مستحق به ګڼل کېږې چې د اسلامی شریعت په قانون کې لیکل شوې ده .

تقی الدین وویل: محترم امیر صاحب! زه خپل مسئوولیتونه ښه پېژنم او له هغو خطرونه هم خبر یم، چې مصر ورسره مخ دی .

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: یوازی مصر ته نه بلکې ټول اسلامی امت ته ورپېښې دي او د اسلام د پر مختګ او اسلامي سلطنت د پراختیا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او استحکام په لارو کې ستر خنډونه دي، تل یاد ساته، هر هغه سیمه چې اسلامي سلطنت ورته ویل کېږي، هغه د کوم فرد یا ډلې جاګیر نه دی،٭د الله جل جلاله ځمکه ده او تاسې ټول د هغې ساتونکي او امانتګر یاست ، د دې خاورې زره زره او بخرې ، بخرې تاسې سره امانت ده، د دې ځمکې خاوره هم چې د کوم کار له پاره کارول غواړې نو فکر وکړه چې د کوم بل انسان حق لاندې نه کړې، په الهی امانت کې خیانت ونه کړې - تقی الدینه ! زما خبرې په غور سره واوره! د اسلامي نړۍ تر ټولو ستره بدبختي دا ده، چې په همدې مسلمانانو کې د خاینانو، شر خوښوونکیو او د سیسته کارانو شمېر ډېر زیات دی، په هیڅ قوم کې هم دومره خاینان پیدا شوي نه دي، لکه په مسلمانانو کې چې پیدا کیږي، ان تر دې چې د جهادي کارنامو له مخې ویاړلی تاریخ ، د خیانتونو تاریخ ترې هم جوړ شوی دی ، او د خپل قوم پر خلاف توطئې جوړول زمونږ کلتور ګرځېدلی دی... تقی له علی بن سفیان نه پوښتنه وکړه! زمونږ هغه جاسوسان چې د صلیبیانو په سیمو کې کار کوي وایي چې صلیبي واکمن، مذهبی مشران او پوهان د مسلمانانو د دې کمزورۍ نه خبر دی چې مسلمانان د ښځو، پیسو او واکمنۍ په خاطر په خپل دین، وطن او قوم پر غلامۍ هم ډیل نه کوي .

سلطان صلاح الدین ایوبي د غونډې ګډون کوونکیو ته وکتل ، وې ویل: زمونږ د استخباراتو کسانو مونږ ته ویلی دي، چې صلیبیانو خپلو جاسوسانو ته په ذهنونو کې دا خبره کېښنولې چې د مسلمانانو تاریخ چې څومره له فتوحاتو ډک دی، همدومره یې د غداریو تاریخ هم دی، مسلمانانو دومره سوبې کړې نه دی څومره چې پکې غداران پیدا شوي دي، د رسول الله صلی الله علیه وسلم او خلافت راشده وروسته مسلمانان د منصب تر لاسه کولو له پاره د یو بل پر خلاف راپورته او په جګړو اخته شول ، هغوی د واکمنۍ په خاطر یو بل ووژل، یو سړی به خلیفه یا امیر وټاکل شو، نو د خلافت او امارت بل هیله من به د هغه پر خلاف تر دې بدترسازشونه وکړل ان چې په پټه به یې د اسلام له دښمنانو هم مرسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وغوښته او د چا لاس ته به چې خلافت او امارت ورغی هغه به هر هغه مشر وواژه، چې د ده خلافت او واکمنۍ ته تري خطر وو ، ملي پرتم پاى ته ورسېده او خانګړې واکمني پاتې شوه بیا د همدې ځانګړې واکمنۍ او ګټې ساتنه پیل شوه، د هیواد پراختیا پاى ته ورسېده، بیا د سلطنت دفاع کمزوري شوه او بیا سلطنت، . . . صلیبیان زمونږ د دې تاریخي کمزورۍ نه خبر دي، چې زمونږ وګړي د شخصي واکمنۍ د ساتنې او استحکام لپاره د سلطنت ډېره لویه برخه هم له لاسه ورکولای شي ، همدا زمونږ د تاریخ په برخه دي. . .

تقي الدین او زما ملګریو! کله چې ماضي ته ګورم او چې کله په اوسني وخت کې د خاینانو زیاتوالي او د توطئو جالونو ته ګورم، نو دا خطراحساسوم، چې یوه ورځ به داسې راشي ، چې مسلمانان به د تاریخ له لیکنو سره هم خیانت کوي، هغوی به د قوم په سترګو کې خاورې اچوي چې د پردې تر شاه به یې له دښمنانو سره دوستي وي، پر خپلو ماتو او شکستونو به پرده اچوي، د اسلامي سلطنت جرړې به وچې شي ، په مسلمانانو کې به یو داسې نسل پیدا شي، چې له هغوی سره به یوازې یوه ناره پاتې وي اسلام زنده باد هغه نسل به له تاریخ نه ناخبره وي، هغه نسل ته به هیڅوک دا خبره نه کوي، چې د اسلام ساتونکي او لوړوونکي هغه کسان وو، چې شګلنو دښتو، غرونو، درو او پردیو هیوادونو ته ولاړل او وه جنګېدل، هغوی پردریابونو اوسیندونو تېر شول، هغوی چې زخمیان شول، چا یې پر زخمونو پټۍ کې نه اینښودې، که هغوی شهیدان شول، نو ملګریو ته یې د قبر ایستلو وخت په لاس ورنغی، هغوی خپلې وینې یې وبهولې، خپلې هم او د دښمن هم او شاته یې د خلافت په ماڼیو کې شراب بهیدل، د لوڅو نجونو ګډاګانې وې صلیبیان پر خپلو پیسو او خپلو لوڼو زمونږ خلیفه ګان او امیران رندوي، کله چې هغو خلیفه ګانو وه لیدل چې قوم د هغو توریالیو پلوي کوي چې په اروپا او هندوستان کې یې د اسلام بیرغونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوړ کړي، نو بیا همدغو واکمنانو د اسلام پر هماغو مجاهدینو د لوټ تالان او زنا په څېر تورونه پورې کړل، هغوی یې له مرستو او رسد نه بې برخې کړل.

ماته د قاسم هغه تاند او ښکلی زلمی زوی رایادیږي، چې هغه د ډېر کم عمر پر مهال د هندوستان یو ځواکمن پادشاه ته ماتې ورکړه او د هندوستان دومره پراخه سیمه یې تر واک لاندې راوسته چې هغه پوځي مرسته او خوراکي شیان نه غوښتل، د فتحه شویو سیمو له خلکو سره یې داسې رویه وکړه چې هندوان یې غلامان شول او د هغه له مهربانۍ نه اغېز من او مسلمانان شول، ماته چې دغه هلک رایادیږي، زړه مې درد کوي، د هغه مهال واکمن له هغه سره څه ډول چلند کړی و؟ پر هغه یې د زنا تور ولګاوه او د مجرم په توګه یې بېرته راوه غوښت، سلطان صلاح الدین ایوبي ته سلګۍ ورغلې او غلی شو.

بهاو الدین شداد په خپلو یادښتونو کې لیکي: زما ګران دوست صلاح الدین ایوبي به چې د خپلو سرتېرو مجاهدینو په سوونو شهیدان ولیدل، نو د هغه په سترګو کې به ځلا او مخ کې ښکلا ښکارېده، خو چې یوازې یو خاین ته به یې د مرګ سزا ورکړه او د هغه مړی به یې ولیده نو رنګ به یې مړاوی شو او له سترګو به یې اوښکې روانې شوې...

د محمد بن قاسم له یادولو سره هغه په سلګو شو، ما ورته کتل چې هغه خپلې اوښکې تم کړې بیا یې وویل: دښمن د هغه هیڅ ونه کړای شول، خو خپلو شهید کړو ، دښمنانو خو محمد بن قاسم د فاتح په توګه ومانه خو خپلو ورته زنا کار ووایه، صلاح الدین ایوبي د طارق بن زیاد یادونه وکړه او په هغه ورځ هغه دومره احساساتي شوی و، چې ژبه یې نه درېده، حال دا چې هغه به ډېرې لږې خبرې کولې، ریښتیا خوښوونکی وو پر مونږ ټولو چوپتیا خوره وه، او مونږ ټولو په خپل بدن یو اریانوونکی اغېز احساساوه، صلاح الدین ایوبي بې شکه چې یو ستر قاید او لاربښود و، هغه ماضي نه هېروله، د حال له خطرو سره یې مقابله کوله، او راتلونکې حالات یې تر نظر او څارنې لاندې ساتل.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبي وویـل : د صلیبیانو سترګې زمونږ راتلونکې ځاري، صلیبي واکمن او پوځي قوماندانان وایي چې مونږ به اسلام د تل له پاره ختمـوو، هغـوی زمونـږ سلطنت تـر ولکـې لانـدې راوستـل نـه غـواړي، هغوی زمونږ زړونه د نظریاتو په تورو غوځول غواړي، زما استخباراتو ماته ویلی دي، چې د صلیبیانو تر ټولو زیات اسلام دښمن پادشاه فلپ اګستس وایـي، چـې هغـوی خپـل قـوم تـه یـو مقصـد پـه ګوتـه کـړی دی، اوس بـه د صلیبیانو راتلونکی نسلونه د دغـه هدف او مـوخې لـه پـاره کـار کـوي دا ضروري نـه ده چـې هغـوی بـه دغـه مقصـد د تـورې پـه زور لاسـته راوړي، له هغوی سره یو څو نور چالونه هم شته ...

تقی الدینه! څرنګه چې هغـوی راتلونکي وخت تـه سترګې پـه لار دي، همدغسی مونږ هم باید خپله اینده په نظر کې ولرو، څرنګه چې هغوی زمونږ په منځ کې د خاینانو پیدا کولو تخم کرلی دی، همدغسـی زمونږ هم باید داسې لارې چارې غوره کړو، چې د غدر او خیانت مکروبونه د تل له پـاره ورک کـړو، د خاینـانو پرلـه پسـې وژنـه کـوم عـلاج نـه دی، غـداری تـه میلان باید پای تـه ورسول شي، د واکمنـۍ د هـوس پـه پـای تـه رسولو او د رسول الله له دین سره مینه یې اساسی علاج دی، دا پـه هغـه حالت کې پیدا کېدای شي، چې د قوم په سترګو کې د دیـن د دښمنـانو تصـور موجـود وي، مسلمانانو ته باید څرګنده وي، چې د صلیبیانو په تمدن کې دومره بې حیا یې ده، چې ډېره زړه وړونکې ده او ملتونـه د هغـوی پـه تمـدن کـې ډېر ژر ډبیږۍ او جذبیږي ، پـه هغـوی کـې شراب هـم روا دي د ښځـو لـه پردیو سره ګډیدل ، او ځانله اوسېدل هم روا دي، زمونږ او د هغوی تر منځ دا تر ټولو ستر فـرق دی، چـې مونږ د پـاک لمنـۍ ساتونکي یـو او هغـو د ناموسونو سوداګر، همدا هغه بیلتون دی چې زمونږ ځني مسلمانان ورونه یې له منځه وړل غواړي تقی الدینه! ستا د یوې جګړې ډګر د ځمکی پر مخ دی، او دویم تر ځمکی لاندې، یوه جګـړه دې د دښمنـانو پر خلاف ده او بلـه د خپلو پر خلاف، که په مونږ کې خاین وګړي نه پیدا کېدای، نو اوس به مونږ دلته نه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو، د اروپا په زړه کې به ناست وو او صلیبیانو به د خپلو ښکلو لوڼو پر ځای کومه غور وسله زمونږ پر خلاف کاروله او غوره جنګي چالونه به یې کارول، که زمونږ د ایمانونو تودوخه زیاته وي، نو تر اوسه به مو صلیبیان د خاشاکو په څېر سېزلي وو.

تقي الدین وویل! زه ستاسې پر زیاتره مشکلاتو اوس وه پوهېدم، محترم نور الدین زنګي هم په مکمل ډول خبر نه دی، چې په مصر کې تاسې د خاینانو د پوځ تر منځ راګېر یاست، تاسې باید له هغوی نه مرسته غوښتې وای، هغه به مرسته درسره کړې وه.

سلطان صلاح الدین ایوبي ځواب ورکړ: تقي الدینه وروره! مرسته یوازې له الله جل جلاله نه غوښتل په کار دي، که مرسته له خپلو وغواړې او که له پردو نه، د سړي ایمان کمزوری کوي، د صلیبیانو پوځ په زغرو کې پټ دی، زما عسکرو معمولي جامې اغوستې وي، بیا یې هم صلیبیانو ته ماتې ورکړې ده، که ایمان د فولادو په څېر کلک وي نو بیا زغرو ته اړتیا نه شته، زغرې او خندقونه د ځان ساتنې احساس پیدا کوي او سپاهي پخپل ځان کې بندي کوي یاد ساته د جګړې په ډګر کې له خندق نه بیرون اوسه، ګرځه راګرځه، جنګېږه، د دښمن شاته مه ځه، هغه خپلې شاته راوله، د جګړې مرکز قایم او ټینګ ساته، اړخونه خپاره کړه او دښمن په دواړو اړخونو کې راګېر کړه، احتیاطي پوځ هغه ځای ساته، له کومه ځایه چې پر دښمن د شا له لورې حمله کولای شي، له چریکانو پرته هیڅکله جګړه مه کوه، د چریکي ګروپونو په وسیله تل د دښمن ذخېرې او ګودامونه له منځه وړه، هغه خوراکي مواد او ذخیره چې د دښمن سره د جګړې په ډګر کې وي او هغه چې ورپسې راوړل کیږي، چریکان د دښمن د څارویو د له منځه وړلو او وېرولو له پاره وکاروه، له مخامخ ټکر نه ځان ساته، جګړه اوږده کړه، دښمن وارخطا وساته، زه چې کوم پوځ شاته پرېږم، دا د جګړې له ډګر نه راغلی دی، په دې پوځ کې له خپل سر سره لوبې کوونکي چریکي ځوانان او ګروپونه شته، دوی ته یوازې د اشارې اړتیا ده، ما په دې پوځ کې د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایمان تودوخه ژوندۍ ساتلې ده، چېرې داسې ونه شي، چې ته خپل ځان پادشاه وګڼې او د دوی ایمانونه سست شي، پر مونږ چې کومه حمله کېږي هغه زمونږ پر ایمانونو حمله ده، د صلیبي تهذیب اغېزې د ډېرې په چټکتیا سره په مصر کې خپرېږي.

سلطان صلاح الدین ایوبي خپل ورور تقی الدین ته په تفصیل سره وویل چې په سوډان کې پر مصر د حملې له پاره تیاری روان دی، په سوډانیانو کې اکثریت د هغه ځای د حبشانو دی چې عیسویان نه بلکې مسلمانان دي، په هغوی کې هغه مسلمانان هم دي، چې د مصر د پخوانی پوځ خپلسري سپاهیان دي او د بغاوت په جرم له پوځ نه شړل شوي وو، سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: خو په کور کې ناست د دښمن د راتګ انتظار مه کوه، استخبارات به تاته پرله پسې خبرونه درکوي حسن بن عبدالله درسره دی، هر کله چې دې دا احساس کړی چې دښمن د تیری او حملې اراده لري د وخت ضایع کولو پرته حمله پرې وکړه او دښمن د تیاري په حالت کې له منځه یوسه، خو خپل شا لوري ته نظم کلک او برابر ساته، قوم د جګړې له حالاتو نا خبره مه ساته که الله مه کړه ماتې وخورې، نو خپلې سهوې او او پیسو کیږي، د همدې قوم زامن شهیدان او معیوب کیږي، په دې خاطر غلطۍ ومنه قوم ته ووایه چې د ماتې لاملونه څه وو، جنګونه د قام په وینو قوم تل پر خپل ځان باوري وساته، جنګ د پادشاهانو لوبه مه ګڼه، دا یوه ملي مسئله ده، په دې کې ملت له خپل ځان سره وساته، ما چې کوم فاطمي خلافت رنګ کړی و، هغه زمونږ پر خلاف فعالیت کوي، معلومه شوې ده چې هغوی په پټه خپل خلیفه هم ټاکلی دی، د هغوی خلیفه العاضد مړ شوی دی، خو هغوی خلافت په دې هیله ژوندۍ ساتلې دی چې سوډانیان به پر مصر حمله کوی او صلیبیان به بیا مصر ته راشي دا خاوره به ونیسی او د حکومت واګې به زمونږ په لاسه راکړي، فاطمیانو ته د حسن بن صباح د وژونکي ډلې ملاتړ هم په برخه دی، زه علی بن سفیان له ځان سره بیایم، د هغه مرستیال حسن بن عبدالله او کوتوال غیاث بلبیس به له تاسره وي،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی به د پټو چلوټو په پلټنه بوخت وي... د نویو پوځیانو څېره کول چټک کړه او دوامدار جنګي تمرینات کوه.

حسن بن عبدالله وویل: لږه موده کیږي چې مونږ ته خبرونه راځي، چې د مصر له جنوبي سیمو ځوانان په پوځ کې نه څېره کیږي، دا هم څرګنده شوې ده چې د هغو ځایونو خلک له پوځ سره مخالفت ته تیاریږي، علی بن سفیان پوښتنه وکړه: معلومه کړې موده چې لامل یې څه دی؟ حسن بن عبدالله وویل: زما دوه تنه جاسوسان هلته وژل شوي هم دي، له هغه ځایه خبر اخیستل آسان کار نه دي، خو بیا هم ما نوي جاسوسان لېږلي دي کیدای شي څه نوي خبرونه راوړي.

غیاث بلبیس وویل: زه له خپلو وسیلو معلومات تر لاسه کوم، ګومان کوم چې د هغې پراخې سیمې خلک په کومه نوې افواه غولیدلي دي، هغه سیمه ډېرې مشکلې لارې لري، وګړي یې کلک او سخت دي، خو په عقیده کې سست او خیال پرست دي.

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: خیال پرستي ډېر ستر لعنت دی، هغه سیمه تر څارنې لاندې ساتی او د هغه ځای خلک له توهماتو وژغورئ.

* * * *

دری څلور ورځې وروسته د کرک په کلا کې هم یوه غونډه جوړه شوه، دا د صلیبي واکمنو او اعلی قوماندانانو غونډه وه، هغوی ته خو دا خبره څرګنده وه چې سلطان صلاح الدین ایوبي د فلسطین یوه کلا (شوبک) تري نیولې ده، او اوس به پر کرک حمله کوي، هغوی همدې احساس وارخطا کړي وو، چې که مسلمانانو کرک هم د شوبک په څېر فتحه کړ، نو بیا به د یروشلم (بیت المقدس) ژغورل ډېر ګران وي صلیبیان پوه شوي وو، چې سلطان صلاح الدین ایوبي له تیاری سره سره مخ پر وړاندې را روان دی، هغه یو ځای نیسي، بیا د پوځ کمی په نویو عسکرو پوره کوي، هغه نوي له زړو عسکرو سره روزي او چې کله یې باور راشي، چې نوي عسکر د مقابلې وړ شوي دي، رامخې ته کیږي له همدې امله هغوی د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کرک کلا دفاع کلکوله، او له کلا نه بهر يې د جګړې پلان هم جوړ کړی و، خو په دې غونډه کې هغوی پخپل پلان کې د بدلون کولو اړتیا احساس کړه، ځکه چې د هغوی د استخباراتو مشر هرمن هغوی ته د سلطان صلاح الدین ایوبي، د هغه د پوځ او د مصر د تازه حالاتو په باب خبرونه اورولي وو.

صلیبي جاسوسانو کرک ته په ډېره لږه موده کې دا خبر رسولی وه، چې سلطان صلاح الدین ایوبي هغه پوځ قاهرې ته بیولی، چې دلته جنګېده او د شوبک کلا یې نیولې وه او په قاهره کې چې کوم پوځ وه هغه یې په ډېره چټکتیا شوبک ته رالېږلی دی، له بلې خوا نور الدین زنګی د خپل غوره پوځ مرسته دلته رارسولې ده، د سلطان صلاح الدین ایوبي ورور تقی الدین له دمشق نه قاهرې ته رسېدلی دی، چې هلته به د خپل ورور سلطان صلاح الدین ایوبي ځای ناستی وي، سلطان صلاح الدین ایوبي قاهرې ته تللی و هلته یې دسیسه کارانو ته د مرګ سزاګانې ورکړې او اوس بېرته د فلسطین ښار نایب ناظم مصلح الدین نیول شوی او د خیانت په جرم اعدام شوی هم دی، مصلح الدین د صلیبیانو د کار سړی و، د صلیبیانو د جاسوسی نظام مشر هرمن غونډه له دغو بدلونونو خبروله وې ویل: د مصلح الدین د وژل کېدو له امله خو مونږ ته زیان رسیدلی دی، خو د تقی الدین مقرري زمونږ په ګټه ده، هغه بې شکه چې د صلاح الدین ایوبي ورور دی، خو هغه صلاح الدین ایوبي نه دی، زما ورانکاري جاسوسان به د هغه په تېر ایستلو بریالی شي، دا ښه خبره ده چې سلطان صلاح الدین ایوبي او علی بن سفیان په قاهره کې نه وي .

ریمانډ پوښتنه وکړه، زه حیران یم چې هغه ستا د فدایانو ډله څه کوی؟ هغوی خو به دوه مخیزه لوبه نه کوی ؟

بدبختانو تر اوسه سلطان صلاح الدین ایوبي ونه وژلی شو، حو زمونږ ډېرې پیسې په دوی بې ځایه ولاړې .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرمن وویل : پیسی نه ضایع کیږي، زه هیله لرم چې صلاح الدین ایوبي به د جګړې تر مرکزه هم راونه رسیږي، له هغه سره څلورویشت تنه محافظین قاهرې ته تللي دي، چې څلور پکې د فدایانو له ډلې دي، د هغوی وخت رارسېدلی دی، ما یې چاره سنجولې ده، سلطان صلاح الدین ایوبي به په لاره کې ووژني .

فلپ اګستهس وویل: مونږ باید په خوش باوریو اخته نه شو، فرض کړې چې که صلاح الدین ایوبي ونه وژل شو او روغ رمټ تر محاذه راورسېده، له هغه سره خو اوس دمه پوځ دی، نوي عسکر یې هم روزلي دي، او د نور الدین زنګی مرسته هم ورته رارسېدلې ده، د شوبک په څېر مستحکمه کلا یې هم نیولې ده اوس به ورته له قاهرې نه خوراکي مواد نه راځي، په شوبک کې یې دا هر څه پریمانه راټول کړي دي، په دغسې حالاتو کې باید مونږ څه وکړو؟ زه خو هغه ته دا موقع ورکول نه غواړم چې هغه دې کرک کلا بند کړي او مونږ دې د کلا بندۍ په حال کې وجنګېږو .

اوس باید زمونږ خبره تر کلا بندۍ ونه رسیږي، یو بل صلیبي واکمن وویل: مونږ باید بهر جګړه وکړو او په داسې شکل چې شوبک مو کلا بند کړې وي .

فلپ اګستهس وویل: سلطان صلاح الدین ایوبي بیدیانی ګیدړ دی، هغه نه په بېدیاکې ماتې ورکول آسان کار نه دي، هغه به مونږ ته د شوبک د کلا بندۍ موقع او اجازه راکړي، خو مونږ به کلا بند کړي، زه د هغه پر چالونو پوه شوی یم، که تاسې هغه مخامخ جګړې ته راوستلای شي، زه ستاسې د برۍ ضمانت کوم، خو هغه به هیڅکله مخ په مخ جګړه ونه کړي .

تر ډېرو بحثونو وروسته پرېکړه وشوه، چې نیم پوځ دې له کلا نه بهر وه لېږل شي او د صلاح الدین ایوبي پوځ ته مخامخ دې خېمې ووهي ، او د هغه پوځ دې تر دقیقې څارنې لاندې ساتي، په دې پلان کې د بهر جنګېدونکي پوځ په باب پرېکړه وشوه، چې که د بهرني پوځ شمېر د صلاح الدین د پوځ درې چنده نه وي نو دوه چنده خو دې خامخا وی د شاله لوري

Scanned by CamScanner

(c) kitabton.com: The Digital Library

حملې له پاره جلا پوځ وټاکل شو، او په پلان کې دا خبره هم وټاکل شوه، چې د مسلمانانو پوځ ته به رسد له شوبک نه راځي، په دې خاطر د شوبک او مسلمانانو د پوځ تر منځ فاصله باید د چریکي ګروپونو د حملو لپاره وه ټاکل شي پوځي قوماندانانو پرېکړه وکړه، چې د مخامخ لوري نه دې دومره زیات شمېر پوځ حمله وکړي، چې صلاح الدین ایوبي په مخامخ جګړه کولو مجبور شي، په اصل کې صلیبیان پر خپل زغره وال پوځ غره وو، د هغوی زیاتره پوځیانو زغرې اغوستې وې، پر سرونو یې اوسپنیزې خولۍ وې، له وچولیونه تر خولو پورې یې مخونه پر اوسپنیزو خولونو پوښلي وو، هغوی اوښانو ته هم زغرې اغوستې وې، د اوښانو پر سرونو یې هم اوسپنیز غلافونه غوړولي وو، او له اړخونو سره یې د اوسپنې پترې ځړېدلې وو، چې د غشیو مخه یې نیوله، هغوی هڅه کړې وه چې ډېر ښه آسونه تر لاسه کړي، که د اروپا یې هیوادونو آسونه په عربي بیدیا وو کې ژر ستړي کېدل، او جل وهل، صلیبیانو عربي آسونه اخیستي وو، خو شمېره یې دومره زیاته نه وه، هغوی د مسلمانانو له کاروانونو آسونه غلا کول پیل کړي وو، د سلطان صلاح الدین ایوبي آسونه ډېر ښه وو، د عربي نسل دا آسونه په بېدیاوو کې له تندې بې نیازه تر ډېره په آسانۍ ځغاستل.

پر دغو جنګي تیاریو سر بېره چې صلیبیانو د نظریاتي جنګ کومه جبهه پرانستې وه د هغې په باب یې د استخباراتو مشر هرمن رپوټ وړاندې کړ، چې سلطان صلاح الدین ایوبي به د مصر له جنوبي سیمو نوي عسکر تر لاسه نه کړي شي، دا هماغه سیمه وه چې د علي بن سفیان مرستیال حسن بن عبدالله یې په باب خبر ورکړی و، چې د هغه ځای خلک اوس په پوځ کې نه شاملیږي، لا چې ځنی وګړي یې د پوځ مخالف شوي هم دي، دا د زحمت کښو او جنګیالیو خلکو سیمه وه، چې له سلطان صلاح الدین ایوبي سره یې ډېر ښه جنګیالي وو، خو اوس د هرمن له خبرونو څرګندېدله چې صلیبي وړانکاري هلته رسیدلي دي، هلته خبره تردې رسېدلې وه، چې حسن بن عبدالله د دې خبرې د معلوملو له پاره چې ولې د هغه ځای خلک

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پوځ مخالف شوي ؟ دوه تنه جاسوسان لیږلي او دواړه وژل شوي وو، د هغوی مړي هم په لاس ورغلي نه وو، دغه سیمه چې ډېره پراخه او پلنه وه، د جاسوسانو لپاره یوه مستحکمه کلا ګرځېدلې وه له هغه ځایه هیڅ معلومات په لاس نه راتلل، همدومره معلومه شوې وه، چې د هغه ځای خلک مسلمانان دي، خو په عقیدوی توګه سست او اوهام پالونکي دي.

هرمن له تفصیلاتو پرته وویل چې د هغه ورانکاري بریالی دی هغوی به اوس د مصر په ټولو سرحدي سیمو کې همدا ډول چلند خپلوي او خپروي او بیا به یې د مصر دننه سیمو ته د داخلېدو هڅې کوي، هغه هیله څرګنده کړه چې د مصر کلي به یې هم تر اغېز لاندې راشي، هغه وویل: زه د مسلمانانو یوه داسې خامي د همغوي پر خلاف کاروم، چې هغوي یې خپله نیکي ګڼي، مسلمانان د ملنګانو، فقیرانو، وظیفو او چیلو کوونکیو عاملانو او ملایانو او په ګوښه کې د ناستو ذکر کوونکیو مجذوباتو ډېر ژر مرېدان کیږي، دا ډله د اسلامي پوځ د هغو قوماندانانو مخالفه ده کومه چې زمونږ پر خلاف جنګونو کې یې شهرت میندلی دی، دا ملنګان خلک په دې باورکوي، چې الله جل جلاله د همغوي اوري او همدوی د الله جل جلاله خاص بنده ګان دي، هغوی یوازې شهرت پیدا کول غواړي، په هغوي کې د جګړې ډګر ته د تللو جرئت نه شته، له دې امله هغوی په خانقاه کې ناست هماغه شهرت تر لاسه کول غواړي چې قوماندانانو د جګړې په ډګر کې ګټلی دی، کـه د انصاف او نـاپیلتوب لـه نظره وکتـل شـي، نـو د مسلمانانو دغه پوځي مشران چې په هغوی کې سلطان صلاح الدین ایوبي او نور الدین زنګي هم شامل دي، د قدر وړ انسانان دي، په هغوی کې چې چا تر اروپا پورې اسلام خپور کړ او هسپانیه یې پخپل حکومت کې شامله کړې و، په صحیح توګه د دې حقدار دي چې مسلمان قوم پرې وویاړي، خو د هغوي وروستیو خلیفه ګانو خپل نومونه په خطبو کې شامل کړل او د مجاهدو قوماندانانو اهمیت یې راکم کړ، د دې سره سره په مسلمانانو کې د تش په نامه مولویانو او عالمانو یوه ډله پیدا شوه، چې له عمل نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویرېدل، هغوی دا وګڼله، چې هر څه د مولوی حق دي، خو هغوی د وروستیو عیاشو خلیفه ګانو تر څنګ د جهاد معنی مسخ کړې وه چې خلک جهاد ته د تللو پر ځای په بې عمله واکمنانو راټولوي او هماغوی د الله تعالی غوره کړای شوي بنده ګان وګڼي، د هغوی مرموزې خبرې او جادو ګرانه انداز خلک داسې ګڼي چې د دغو غوره انسانانو په سینو کې پټ رازونه پراته دي ، چې الله جل جلاله هر بنده ته ښودلي نه دي، له دې امله ساده انسانان د دوي په جال کې راګېر شي، هرمن وویل زه په اصل کې همدغسې ملنګان استعمالوم، د مسلمانانو دغه کمزوري مونږ ته ډېره ګټه رسوي، زه مسلمانانو ته همدغه د اسلام خبرې اوروم خو د اسلام له اساسي روح نه یې پرې لرې باسم، تاریخ ګواه دی چې یهودانو په نظریاتي ورانکارۍ سره اسلام په کافي توګه کمزوری کړی دی، زه د هماغوی پر اصولو کار کول غواړم .

همدا هغه جبهه وه چې تل به یې په باب سلطان صلاح الدین ایوبی فکر مند و، او د وارخطایي لامل یې دا وه چې په دې جبهه کې یې د خپل قوم وګړي پر خلاف جنګېدل، او څوک پرې نه پوهېدل .

* * * *

سلطان صلاح الدین ایوبي، تقی الدین او خپلو هغو حاکمانو ته چې قاهره کې پاتې کېدل لارښوونې وکړې او د جګړې له ډګر څخه د (کرک) په لور روان شو، له هغه سره د څلور ویشتو محافظینو ډله وه ، صلیبیان یې له باډیګارډانو ځینې خبر وو او له دې نه هم خبر وو چې په هغوی کې د زړورتوب له امله آن په ساتونکې ډله کې شامل کړی شوي وو، د هغوی هدف د سلطان صلاح الدین ایوبی وژل وو، خو وخت په لاس نه ورته، ځکه چې د ساتونکي ټولی شمېره به تر څلور ویشتو ډېر زیات و او د هغوی به تل بدلېده هیڅکله هم داسې شوي نه وو، چې دغه څلور تنه فدایانو دې یو ځای پیره شوي وي د ساتونکي ټولي قوماندان به تل هوښیار او تیارسی

(c) ke[...].com: The Digital Library

اوسېده، خو هغه په دې نه پوهېده چې په ملګريو کې يې قاتلان هم شته، هغه به تل ويښ و چې کوم ساتونکی پخپله دنده کې بې پروايي ونه کړي، اوس سلطان صلاح الدين ايوبي په سفر کې وه هغه پخپله ويلي وو، چې د ساتونکي پوځ ټول سپاهيان له ځان سره نه بيايو څلور ويشت سپاهيان بس دي، حال دا چې په لاره کې د صليبي چريکانو خطره هم وه.

سلطان صلاح الدين ايوبي له قاهرې نه تنکۍ غرمه روان شوی و، نيمه شپه يې په سفر او پاتې يې په آرام کې تېره کړه، د سهار په تياره کې يې د کوچ کولو امر وکړ، د غرمې لمر آسونه بې دمه کړل، نو په يوه داسې ځای کې دغه کاروان تم شو چېرې چې اوبه هم وې، ونې هم او د کمرونو سيوري هم و، لږه شيبه وروسته د سلطان صلاح الدين ايوبي لپاره خيمه ودرول شوه، او دننه پکې سفري بستره وه غوړول شوه، له خوراک، څښاک نه چې اوزګار شو، سلطان صلاح الدين ايوبي د آرام او دمې لـه پاره اړخ ولګاوه، دوه تنه ساتونکی دګېرډۍ مخې او شاتنه به پيره وه درېدل، نور ساتونکي نږدې تر يوه سيوري لاندې کښېناستل، يو څو تنه يې آسونو ته د اوبو ورکولو له پاره ولاړل، علي بن سفيان او نور حاکمان چې له سلطان صلاح الدين ايوبي سره ملګري وه د يوې ونې سيوري لاندې وغزېدل، هغوی کيږدۍ درولی نه وي، دغه ځای داسې و، چې د سلطان صلاح الدين ايوبي خيمه ترې لږ شانتی پناه وه، د بېديا لمر ځمکه او آسمان سېزل چاته چې چېرته سيوري ښکاره شو، هماغته کښېناست يا څملاست.

دا لومړی ځل و چې د سلطان صلاح الدين ايوبي پر خېمه چې کوم دوه کسه ساتونکی پيره شول، دواړه د افيمانو له ډلې وو، چې له يوې مودې د داسې موقع ميندلو په لټه کې وو، دا وخت ځکه ډېر موزون و، چې زياتره ساتونکي د آسونو اوبه کولو ته تللي وو، اوبه ديوه کمره بلې خواته وې، د کاروان سامان وړونکی اوښان هم اوبو ته بيولي وو، کوم ساتونکي چې له دوه پيره دارانو پرته پاتې وو، په هغوی کې هم دوه تنه نور افيميان وو، هغوی په اشارو اشارو کې موقع مناسبه وګڼله او پر سلطان صلاح الدين

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایوبي یې د حملې پرېکړه وکړه، د سلطان صلاح الدین ایوبي د خیمې مخې ته ولاړ ساتونکی پرده لږه پورته کړه، دننه یې وکتل او بهرنیو ملګریو ته یې اشاره وکړه، سلطان صلاح الدین ایوبي په دې حالت کې په درانه خوب ویده و، چې شا یې د خیمې د دروازې لورې ته وه، یو ساتونکی ورو دننه ورغی هغه خنجر راونه ویسته او یوازې یې توره راویستلې وه، بلکې د هغه په لاس کې چې کومه برچه وه هغه یې هم له خیمې نه بهر ایښې وه، د هر ساتونکی په څېر دی هم یو قوي ځوان و، له ورایه خو هغه که د سلطان صلاح الدین ایوبي دوه چنده غټ نه و، نو یو نیم چنده خو خامخا وه هغه په کرار کرار تر سلطان صلاح الدین ایوبي ورغی او د برېښنا د پړک په څېر یې سلطان صلاح الدین ایوبي له مرۍ نه په دواړو لاسو ونیو، سلطان صلاح الدین ایوبي راویښ شو، هغه په ډېره هم واوښت، خو څومره کلکه چې د هغه مرۍ نیول شوې وه، له هغې نه ځان خلاصول ګران وو، د اسلام د دې زړور جنرال ژوند یوازې څوشیبې پاتې وې، اوس هغه پر مخې پروت و، حمله کوونکی یې پر ملا ګونډه زور کړه او یو لاس یې د هغه له ورمېږ نه لرې کړ، په بل لاس یې د سلطان مرۍ کلکه ونیوله، هغه د خپل ملا بند نه یوه پوړۍ غوندې راو ویستله، په همدې یو لاس یې پرانستله او د سلطان صلاح الدین ایوبي په خوله کې یې د ورکولو کوښښ کاوه، هغه سلطان صلاح الدین ایوبي په زهرو وژل غوښتل، ځکه چې له مرۍ تاوه ولو یې ځرګندیدله چې مرۍ یې خفه کړای شوې ده، سلطان صلاح الدین ایوبي ناتوانه وه پر ملا یې یو قوی ځوان ناست او له مرۍ نه یې نیولې وه ساه یې بنده شوې وه، د هغه خوله خلاصه وه، خو د پوړۍ په لیدو یې بنده کړه، هغه د مرګ په حال کې هم خپل حواس پر ځای ساتلې وه، سلطان صلاح الدین ایوبي له خپل کمر بند نه د تورې په څېر خنجر راوویسته، چې هغه به د ګانټې په څېر تر ملا تړلی و، حمله کوونکي د هغه په خوله د زهرو ورکولو کوښښ کاوه نووی نه شول لیدی چې سلطان صلاح الدین ایوبي خنجر را ایستلی دی، سلطان صلاح الدین ایوبي خنجر د هغه په نس کې ننه ویست

بیا راکش کړ او یو ځل بیا یې د حمله کوونکي پر ګیډې وردننه کړ، حمله کوونکی د سنډا په څېر وچې دومره زر مر کېدای نه شو، سلطان صلاح الدين ايوبي هغه سپاهي وچې د خنجر له ګذار او مقصد نه خبرو، هغه خنجر د حمله کوونکی له ګیډې نه راونه ویست همالته یې پکې وګرځاوه او لاندې یې دیکه ورکړه، د حمله کوونکی کولمې او لړی راوه ووت.

د حمله کوونکي له لاسه د سلطان صلاح الدين ايوبي مری خلاصه شوه، د بل لاسه نه یې د زهرو پوړی پرېوته، سلطان صلاح الدين ايوبي خپل بدن وښوراوه او حمله کووکی یې دیکه کړ، نو حمله کوونکی له کټ نه لاندې پرېووت، اوس هغه د پاڅېدو نه و، دغه جګړه تقریبًا په څو شیبو کې پای ته ورسېده، خو له خیمې نه بهر بل ساتونکی ولاړ و، هغه په خیمه کې درب غوندې واورېده پرده یې پورته کړه او دننه یې وکتل، هلته یې بله ډول نقشه ولیدله، هغه توره ایستلې راغی او پر صلاح الدين ايوبي یې وار وکړ، خو سلطان د خیمې منځنی ستنه د تورې مخې ته ورکړه، او پر توره د خیمې ستن وه لګېده، خو صلاح الدين ايوبي لکه څنګه چې پیدایشي تورزن و، څنګه چې د حمله کوونکی توره پرستن وه لګېده، له بلې خوا نه سلطان پر ګذار کوونکی د خنجر وار وکړ، حمله کوونکی هم جنګیالی و، ځکه د ساتونکیو په ډله کې شامل کړای شوی و، خپل ځان یې بچ کړ، له دې سره صلاح الدين ايوبي د ساتونکيو قوماندان ته ورغږ کړ، حمله کوونکی بل وار وکړ، صلاح الدين ايوبي یې له مخې نه لرې شو، خو په همدې حالت کې یې ځان د هغه څنګ ته ورساوه، دا ځلې حمله کوونکی ځان د صلاح الدين ايوبي له خنجر نه ونه ژغورلای شو، د صلاح الدين ايوبي له غږ سره دوه تنه ساتونکي خیمې ته راغلل، دواړو پر سلطان صلاح الدين ايوبي حمله وکړه په دې وخت کې سلطان صلاح الدين ايوبي دویم ساتونکی هم زخمي کړی و، خو هغه لا جنګېده.

سلطان صلاح الدين ايوبي خپله حوصله له لاسه ورنه کړه، الله جل جلاله یې مرسته وکړه چې د ساتونکيو قوماندان خېمې ته راورسېده، هغه نورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتونکیو ته غړونه وکړل او پخپله د صلاح الدین ایوبي په وینا له حمله کوونکیو سره په جګړه شو، په دې کې څلور پنځه ساتونکې نور هم راوه رسېدل، بلې خواته علی بن سفیان او نورحاکمان د شور او زوږ په اورېدو راغلل، چې خېمې ته یې وه کتل رنګونه یې والوتل، څلور کسه ساتونکي په وینو لژند پراته وو، دوه یې مړه وه درېم یې د مړینې په حال کې و چې خېته یې له سره تر پای څېرې شوې وه او پر سینه یې هم دوه ژور زخمونه خوړلي وو، د څلورم په نس کې یو زخم او په ورانه هم لګېدلی و، په ځمکه ناست او زارۍ یې کولې زه ژوندی پاتې کېدل غوارم ما د خپلې خور له پاره ژوندی پرېږدی صلاح الدین ایوبي خپل ساتونکی منع کړلو هغوی دومره پارېدلی وو، چې کله یې درېم ساتونکی د ساه اخیستلو په حال کې وه لیده، مری یې پرې کړه، څلورم یې صلاح الدین ایوبي له مرګه وژغوره، دا د ترحم ولولې هم وي او ضرورت هم، چې ددسیسی په اړوند بیان ترې واخیستل شي او د دغې توطئی سر او بېخ هم ترې څرګند شوی وای.

د سلطان صلاح الدین ایوبي طبیب له دغه کاروان سره موجود و، هغه جراح و، چې هر ځای به ورسره و، صلاح الدین ایوبي هغه ته وویل چې دغه زخمي باید په هر حالت کې ژوندی وه ساتل شي، خو صلاح الدین ایوبي پخپله ګرېېدلی هم نه وه، هغه سا او تیګاه و، خو په احساساتی توګه ډاډه ښکارېده، د قهر او غوسې نښې پکې نه وې، هغه موسکی شو وې ویل زه پدی هکله حیران نه یم داسې باید شوی وای!

د علی بن سفیان احساساتی حالت بدل شوی وو دا د هغه (مسئوولیت) و، چې هر څوک د ساتونکیو په ډله کې تاکل کیږي د هغه په باب باید مکمله څېړنه وشي چې خامخا باید باوري سړی وي، اوس د دې خبرې څېړنه په کار وه چې ساتونکیو کې اوس هم کوم ورانکاري پاتی دی او که نور یې سم او مخلص سړي دي ... د صلاح الدین ایوبي پر بستره هغه پوړی پرته وه، چې حمله کوونکی د هغه په خوله کې ورکول غوښتل، دا یو ډول سپین پوډر وو، چې یو څه یې په بستره باندی توی شوي وو، طبیب هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپین پوډر وکتل، او چې کله یې واورېدل چې دا یې د صلاح الدین ایوبي په خوله کې اچول غوښتل، د طبیب رنګ والوت، هغه وویل دا داسې زهر دي، چې یوه ذره یې د انسان له ستوني تېره شي، ډېر ژر په آسانۍ سره مړ کېدای شي، هغه یې تریخوالی نه احساسوي او نه پخپل بدن کې کوم بدلون ګوري، طبیب د صلاح الدین ایوبي بستره پورته کړه، بهر یې وه لېږله او پاکه یې کړه.

سلطان صلاح الدین ایوبي زخمي راپورته کړ او پر خپله بستره یې څملاوه و هغه په نس کې په توره لګېدلی و او دویم زخم یې په ورون خوړلی و، د نس زخم یې نه ښکارېده سر سري غوندې و، خو د ورانه زخم یې ښه ژور او پراخه و، هغه بیا بیا له صلاح الدین ایوبینه د خپل ژوند سوال کاوه، د هغه په زړه کې له صلاح الدین ایوبي سره کومه دښمني نه وه او نه یې ورسره عقیدوي اختلاف لاره، هغه یوازې د کرایې قاتل و، له خپلو تېپي کیدو او نیول کېدو سره یې د پېغلې خور غمونو په سر اخیستی و، په وار وار یې د هغې نوم اخیسته او ویل یې چې زه مسلمان یم زما ګناه وبخښی او د یوې مسلمانې خور په خاطر راته بخښنه وکړی.

سلطان صلاح الدین ایوبي له زغم نه په ډکه لهجه ورته وویل: مرګ او ژوند د الله جل جلاله په واک کې دي، تا وه لیدل چې څوک وژني او څوک ژوندي ساتي، خو دوسته! دا مهال چې ستا روح د چا په واک کې دی ته هغه ویني، خپلې ګناه ته وګوره، خپلې ناتوانۍ ته وګوره، زه به تا ژوندی له خپلو ملګریو سره بهر وغورځوم، بېدیانۍ ګېدړې او مرغان به دې په داسې حال غوښې کې خورې چې ته به ژوندی یې، په هوش کې به هم یې، خو تښتېدلی به نه شي، بوټۍ بوټۍ به مړ شې او د خپلې ګناه سزا به په خپلو سترګو ووینې.

زخمي په ډېر تکلیف راپورته شو او صلاح الدین ایوبي یې له دواړو لاسو ونیو او په چیغو چیغو یې وژړل، صلاح الدین ایوبي ترې پوښتنه وکړه، ته څوک یې؟ له کوم ځایه راغلی یې؟ زما سره دې څه دښمني وه؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زخمي ځواب ورکړ: زه د فاطمیانو سړی یم، مونږ څلور واړه د چرسیانو له ډلې وو، څوک دوه کاله او څوک څلور کاله د مخه ستاسې په پوځ کې شامل شوي وو، مونږ ته دا زده کړای شوي وو چې ستاسې ساتونکی ټولي ته څه ډول رسېدلای شو... هغه خبرې پیل کړې او د راز خبرې یې وکړې، هغه وویل چې په ساتونکې ټولي کې همدا څلور قاتلان وو، د هغه د خبرو پر مهال صلاح الدین ایوبي طبیب ته وویل چې ته د مرهم پټۍ کار ته دوام ورکړه، طبیب پټي ته یوه دوا ورکړه او د وینې بندولو هڅې یې پیل کړې، هغه زخمي‌ته ډاډ ورکړ چې روغ به شي، زخمي په خپلو خبرو کې وویل چې د معزول فاطمي خلیفه او حشیشیانو تر منځ ژمنه شوې وه فاطمیانو له صلیبیانو مرستې اخیستی او اخلي یې او بیا یې د دې خبرو تفصیل ووایه، تر ډېر وخت وروسته طبیب د زخمي مرهم او پټۍ سرته ورسوله، اصلي مرهم خو د صلاح الدین ایوبي مهرباني وه، چې د بدلې اخیستلو څوک په کې نه و.

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: مړی بهر ګذار کړی او د زخمي په باب یې علی بن سفیان ته وویل چې له همدې ځایه یې قاهرې ته واستوی او کوم ځایونه یې چې ښودلي دي د هغوی پر خلاف اجراآت وکړی، زخمي ډېر د کار ځایونه ښودلي وو، چې په هغو کې ځینې دومره خطر ناک وو، چې څېړنه یې علی بن سفیان ډېره ښه کولای شوه، ټپي یې هماغه وخت پر اوښ په ځانګړې طریقه څملاوه او د علی بن سفیان سفر بېرته د قاهرې په لور پیل شو.

پر سلطان صلاح الدین ایوبي څو کرتې قاتلانه حملې شوي دي، خو د هغو ټولو یادونه په تاریخ کې راغلې نه ده، یوازې د پورته ډول دوه حملو یادوه شوې ده، یو ځلې یوه فدایي وژونکي د ویدو په حالت کې پر سلطان صلاح الدین ایوبي د خنجر وار کړی و، چې خنجر یې په پګړۍ کې لګېدلی و، او سلطان صلاح الدین ایوبي‌پرې راویښ شوی و، چې هغه هم قاتل د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبي لـه لاسه وژل شوی و، د هغـه پـه ساتونکی ټولي کې څو کسه وه نیول شول چې کرایې وژونکي وو.

* * *

د مصر سوېل لویدیځې سیمې چې د سوډان لـه پولـو سره نښتی وې لـه سوونو کلو نور راسې پکې د تاو راتاو ودانیو کنډرې وی هغـه د مصر سرحد څه بل ډول و، صلاح الدین ایوبي بـه ویـل چې مصر پـه اصـل کې سرحد نـه لري، خو بیا هم سوډانیانو یو خیالی غونـډې سرحد جوړ کړې و، د کنډرو شاو خوا سیمو ته پـه ګرانـه خلک ورتلل، ویل کیدل چې د فرعونانو پـه وختو کې دا سیمه شنه او خړوبـه وه او هلتـه اوبـه زیـاتې وې، وچ خوړونـه او د سیلابونو ژور او وچ خوړونه هم وو، چېرته بـه کمرونـه د یوې پـایې پـه شکل او چېرې بـه شګلن ګټونه وو، چې شکلونـه یې د یو سترې پخوانـۍ ودانـۍ د کنډرو پـه څېر وو، یو ځای بـه یـوه غونـډۍ د ستنې پـه څېر نېغـه ولاړه وه او بل ځای بـه د یوه دېوال پـه څېر ولاړه وه چېری بـه چې څمکـه هواره وه، هلتـه بـه شګې وې، لوړ او ټیټ کمرونـه او ګټونـه بـه هم وو، د دې سیمې پـه شاو خوا کې یو ځای ځای اوبه هم وې، هلته بـه ونې غی وی اوسیدونکیو بـه یې کرکیله هم کوله، زیات وکم څلوېښت میله اوږده اولـس دولـس میلـه پلنـه دا سیمه ودانـه وه، اوسیدونکی یې مسلمانان وو، لږ شان وګړي یې نا مسلمان وو، خو د هغـوی عجیبـی غریبې عقیدی وی.

د فرعونیانو د ودانیوله کنډرونـه بـه خلک وېرېدل، د هغې شاو خوا سیمـه هم داسې وه چې پـه لیـدونکي بـه یې وېره راتلـه، لـه هغې ځایـه څوک نـه تېرېدل، خلکو بـه ویل چې د هلتـه د فرعونیانو بلاګانې اوسې، چې د ورځې هم د حیواناتو پـه شکل ګرځي، کلـه د اوښ سپرو سپاهیانو پـه څېر او کلـه د ښکلیو نجونو شکلونـه راخرګندیږي، د شپې هم لـه دغـو ځایونو ویروونکـی غږونـه راځي، تقریبًا لـه یوه کال راهسې د دغـه ځای پـه باب د خلکو تلوسې زیاتې شوې وې، تر دې د مخه چې د صلاح الدین ایوبي پـه لښکرو کې د ځوانانو د شاملولو پروګرام پیـل شوی و، نو پوځي مـامورین هم پـه دغـو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیمو کې ګرځېدل راګرځېدل، د دغه ځای اوسیدونکیو هم هغوي خبر کړي وو، چې د کنډرو لوري ته به نه ورځې، هغوی ته د خطر ناکو غرونو، وېروونکیو شیانو او بلاګانو کیسې اورول شوې وې، له دې سیمې نه زیات شمېر ځوانان په پوځ کې ځېره شوي وو خو چې بیا وروسته پوځي مامورین ورغلل، نو د هغوی ارادی بدلی شوی وی ، په سرحد کې ګزمه کوونکیو پوځیانو رپوټ ورکړی و، چې د ګزمې سپاهیان هم دغه سیمې ته دننه نه ورځی و او هغوي هم دې لوري ته کوم انسان هم په ورتلو لیدلی نه و، خو اوس ځنی خلک ګوري چې دغو کنډرو ته ورځي او له هغې ځایه بېرته راتلونکي وېریدلي نه وي، لا چې داډه غوندې هم ښکاري، تر دې وروسته دا خبر راغی چې هره پنجشنبه تر ماښام په هغو کنډرو کې مېله غوندې جوړېږي او تردې وروسته دا پېښه وشوه چې د سرحدي پولیسو شلور پنځه سپاهیان بې درکه شول، د هغوی په باب راپور ورکړ شوی و چې باغیان شوي دي .

سلطان صلاح الدین ایوبي که له یوې خوا دښمن هیوادونو ته خپل استخباراتی کسان لیږلي وو، بلی خواته یې د هیواد په دننه کې هم د استخباراتو جال خپور کړی و، نامسلمانو موږخینو په ځانګړی توګه صلاح الدین ایوبي ستایلی دی، چې هغه د اوسنی وخت استخباراتو او کوماندو یې جنګ ته ځانګړې پاملرنه کړې او نوې لارې چارې یې غوره کړې وې او دا یې ثابته کړې وه چې یوازې د لسو کسو کوماندو یې سپاهیانو نه د زر نفروپوځ کار اخیستل کېدای شي، دا بېله خبره ده چې د مسلمانی له امله اروپايي موږخینو د صلاح الدین ایوبي دغه فاتح ته په تاریخ کې هغه مقام ورکړی نه دی، لکه څنګه یې چې ورکول په کار وو، خو د هغه مهال موږخینو چې کومې لیکنی کړي دي، له هغو نه څرګندېږي چې د اسلام دغه ستر سپاهي، د استخباراتی چریکي او کوماندویي جنګونو څومره اعلی پوهېدونکی و، د هیواد په دننه کې یې استخباراتي چینلونو د ګوټ ګوټ څارنه کوله او د پوځ د قوماندې مرکز ته یې راپورونه ورکول، دا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د نظام غوره والی و، چې د مصر د ډېرو لرې پرتو سیمو د حالاتو په باب هم خبرونه مرکز ته رسېدل، د څه په باب چې ویل کېدل چې دغه کوچنۍ سیمه به ګواکې د هیچا هم په یاد نه وي، خو استخباراتو چې د هغه ځای د خلکو د هغې بدلون وکوت، خبر یې ورکړ، هغوی ته لا دا هم معلومه نه وه چې په کنډرو کې دننه څه کېږي ؟ تر دې اطلاع وروسته د استخباراتو دوه کسان ووژل شول .

د هغه ځای خلکو نه یوازې دا چې هغو کنډرو ته ورتلل پیل کړل، لا چې د فرعونیانو دغو زړو ودانیو ته هم ورتلل، چې د مخه یې د هغو ځایونو په خیال کې راتللو سره هم ویښتان زیږه کېدل، څه موده د مخه دغه کار داسې پیل شوی و، چې یوه کلی ته یو تن اوښ سپور راغی، دا ښکاره مسلمان او مصری و، د هغه اوښ د ښه نسل او روغ رمټ و، دغه مسافر د کلی خلک راټول کړل او داسې کیسه یې ورته واوروله چې له غربت نه په تنګ راغلی وم، له کوره د غلا او لارو شوکولو په نیت راووتم، پیاده وم او په دې هیله دې سیمې ته راغلم، چې دلته کومه آبادي نه شته نو ځکه به د غلا کولو وروسته نه نیول کیږم، ډېرې ورځې پیاده ګرځېدم، خو هیڅ ښکار مې ګوتو ته رانغی، بالاخره دغو کندو ته چې هیڅوک نه ورتلل ورغلم او راپریوتم په بدن کې مې توان پاتی نه و، آسمان ته مې لاسونه پورته کړل او له خدایه مې مرسته وغوښته، بیا مې یو انګازې لرونکی غږ واورېده - ته نېک بخته یې چې تر اوسه درنه کومه ګناه ونه شوه، یوازې د ګناه نیت دې کړی دی، که تا څوک لوټلی او دلته راغلی وای، نو له بدن نه به دې د هډوکو پنجره جوړه شوې وه، او د شیطان ګومارلیو بریڅو به ستا غوښې په ژوندینه ټوټه ټوټه کړې وای او ستا په مخ کې به یې خوړلی وای .

اوښ سپور وویل: چې دغه غږ زه بې هوشه کړم، خو دا مې احساسوله چې څوک مې راپورته کوي، چې سترګې مې وغړولې نو ناست وم، او مخی ته مې یو سپین ږیری بوډا ولاړ و، چې د شیدو په څېر سپین او له سترګو یې د نور وړانګې راوتلې، زه پوه شوم چې کوم آواز مې اوریدلی و، هغه د دې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بزرګ و . زما ژبه ګونګۍ شوه اورېدمه، بزرګ سړي راپورته کړم راته وې وويل. مسافره مه وېرېږه، دا ټول وګړي چې دلته له راتلو ويرېږي بدبختنه دي. معوی دلته شیطان نه راپرېږدي، ته ولاړ شه او خلکو ته ووايه چې دلته اوسی د فرعونانو خدايي له منځه تللې ده، دا د حضرت موسی علیه السلام هیواد دی، حضرت عیسی علیه السلام به هم دلته له آسمانه راکوزېږي، اوس به د اسلام ځراغونه له همدې کندوو نه روښانه کېږي، چې رڼا به یې ټوله نړۍ روښانه کړي، ولاړشه خلکو ته زما پیغام ورسوه او دلته یې رلاوله، اوښ سپور بېګانه سړي وويل زه پاڅیدلای نه شوم، تللی نه شوم، بدن مې وچ کلک شوی و، سپين ږيري بزرګ راته وويل: پورته شه او پنځوس قدمه د شمال په لور ولاړ شه، شاته مه ګوره، وېرېږه مه، خلکو ته پيغام ورسوه او کنه زيان به درورسيږي، يو چو شوی اوښ به ووينې، له هغه سره به خواړه او اوبه هم وي، او له هغه سره چې نور هر څه وي هغه به هم ستا وي .

اوښ سپاره خلکو ته وويل:- چې زه راپورته شوم په بدن کې مې توان راپیدا شو، زه وېرېدم چې دا به د کوم فرعون بد روح وي، شاته مې ونه کتل، د بد روح له وېرې مې قدمونه شمېرل، او لاره مې ورکه کړه، پنځوس قدمه وروسته دا اوښ تړلی و، خواړه هم پرې تړلي وو، خواړه مې وخوړل او اوبه مې وڅښلې، زما په بدن کې دومره طاقت پیدا شوی چې د مخه راکې نه و، هغه یوه کڅوړه پرانسته او خلکو ته یې وښودله، چې د سرو زرو اشرفۍ پکې وې، دا کڅوړه هم پر اوښ تړلې وه، زه پر اوښ راسپور شوم او ستاسی کلي ته راغلم تر دې وروسته یې خلکو ته د سپين ږيري بزرګ پيغام واوراوه او ولاړ د هغه د کيسی اورولو انداز دومره اغېزمنه وه چې د خلکو په زړنونو کې کنډرو ته د تللو لېوالتيا پيدا شوه، خو د کلي سپين ږيريو وويل چې دا بېګانه سړی داسې نه وي چې د هغو کنډرو د شرارتونو يوه برخه وي، . . . په بشري فطرت کې دا کمزوري ده چې د پټو شيانو د راسپړلو او رازونو پیدا کولو هڅې کوي، په کومو بدنونو کې چې د ځوانی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وینې وي، هغوی خطرونه پر ځانونو مني، د کلي ځوانانو اراده وکړه چې هلته به ورځي، د اشرفیو جادو اغېزه ناکه وه، چې خلکو ترې ځانونه بچ کولای نه شول.

* * *

په دې ځلوبښت میله اوږده اولس میله پلنه سیمه کې چې څومره کلي وو، له هغو ټولو نه خبرونه راغلل چې یوه بېګانه مسافر دغه کیسه اورولې ده، ځنې خلک په تشویش کې وو، او ځینی نور د تشویش او پرېکړې تر منځ سر ګردانه وو، خو هلته له ورتللو ټول وېرېدل، ځینی هم ورغلل خو د ژور خوړونو او کمرونو سیمه یې له ورایه وه لیده او له ویرې بېرته راغلل، څو ورځې وروسته دوه تنه ځلمي پر اوښانو سپاره په ټوله سیمه کې وګرځېدل، هغوی هماغسې خو لږه مختلفه کیسه واوروله هغوی ډېر لرې په سفر پر آسونو روان وو، دوه یا بوګان هم ورسره وو چې قیمتی مالونه پرې بار وو، دا د سوداګرۍ مال و، چې سوداګران ته یې وو، په لاره کې غلو لوټ کړل، له مال سره یې ترې آسونه او یابوګان هم واخیستل او هغوی دواړه یې ژوندي پرېښودل، دواړه د کمرونو او خوړونو سیمې ته راغلل له ولږې، تندی، ستړیا او غمونه بې هوښه پرېوتل، هغوی هم سپین ږیري بزرګ ولیدل، دوی ته یې هم هماغه پیغام ورکړ او ورته وې ویل: تاسې شیطانی وحشیانو لوټ کړي یې، تاسې د الله جل جلاله نېک بندګان یې، ولاړ شي، پنځوس قدمه وروسته به دوه اوښان ووینی او پر هغوی چې څه ترلې وي، هغه به اوښانو سره ستاسې وي، خو په خپلو کې به جنګ نه کوی، ګنی د تل له پاره به رانده شي هغوی ته هم سپین ږیری بزرګ ویلي وو، چې هر کلي ته ورشی او دې خلکو ته ووایي چې له کنډرونه مه وېرېږی.

تردې وروسته دغسې ډېر روایتونه د یو بل له خولې واورېدل شول، چې په هغو کې د وېرې او ډار هیڅ اغېز نه و، لا چې دومره جاذبه پکې وه، چې خلکو د کنډرو پر شاو خوا ګرځېدل پیل کړل، هغوی ځینی کسان کنډرو ته د ورتګ او بېرته راتلو په حالت کې هم وه لیدل، هغوی وویل چې په کنډرو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې یو سپین ږیری بزرګ دی چې غیب حالونه وایي، او د آسمانونو په باب خبرونه وایي، دا هم وویل شول، چې هغه امام مهدي دی، چا وویل چې حضرت موسی علیه السلام دی، او چا به ورته حضرت عیسی علیه السلام ویل، دا یوه خبره په باوري توګه ویل کېده چې هغه که هر څوک دی خو د الله جل جلاله رالېږلی بنده دی. هغه له ګناګاروسره نه ګوري، نه یې هغوی لیدلی شي، هغه ته د ورتلو له پاره باید نیت پاک وي، دا هم واورېدل شول چې مړي هم ژوندي کوي ... دغو جادو ګرانه او پټو پټو خبرو او کیسو خلک کنډیزې سیمې ته وروستل، چې مخکې ولاړل، خلکو د لومړي ځل له پاره هغه کنډرونه ولیدل، له کومو نه چې وېرېدل، هغو ته دننه هم ورغلل، دا د غلامانو هستوګنځی، غارونه، کوټې او ورکې راورکې لارې وې ، یوه ډېره پراخه کوټه چې چت یې ډېر لوړ وه، جالی پرې راځړول شوې وه او چاپېریال یې له هیبته ډک و، خو هلته خوږ بویي خپره وه، چېرې به چې پوړی کښته تللې او بیا به زېر زمینیو کې پای ته رسېدلې .

دا د هغو فرعونانو ودانۍ وې چې خپل ځانونه یې خدایان ګڼل، هغوی به ځینو خلکو لیدای شول، خلک به یې په دغو ودانیو کې راټولول او هغوی به یې یوازې اواز اورېده، دا آواز به له تونلونو راتېرېده چې هلته غټې غټې کوټې وې خو چا لیدلی نه شوې، خبرې کوونکی به د تونل په بل سر کې و، چې هیڅوک نه پوهېدل چې هغه کوم ځای دی، هغه به دا د خدای آواز ګاڼه، چې عامو وګړیو لیدلی نه شو، په دغو لویو کوټو کې د رڼا له پاره داسې ترتیب نیول شوی و، چې څراغونه نه ښکارېدل خو کوټې دننه روښانه وې، د آیینې په څېر به د اوسپنې له سپینو څادرونو نه کار اخیستل کېده، چې د هغو تر شا مشالونو رڼا به یې منعکس کوله... دا خو پخوانۍ خبرې وې اوس د صلاح الدین ایوبي په زمانه کې په دغه پخوانۍ ودانۍ کې د هماغو آوازونو انګازې شوې، چې خلکو خدایي آوازونه ګڼل، په لږ وخت کې د خلکو له زړونو د کنډرونو وېره ووتله، هغوی به چې کله هغه لویې کوټې ته ورتلل لومړی به له تیاره او پراخو او اوږدو تونلونو تېرېدل، مخې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته به یې یوه پراخه او لوړه کوټه راتلله، چې په هغې کې به رڼا وه خو مشال به نه ښکارېده، هغه به دا نګاژي(انعکاس) په څبر غږ راته مونږ تاسې له تیارو را وویستلی او رڼا ته مو راوستلی، دا د کوه طور رڼا ده، دا رڼا په زړونو کې داخل کړې د فرعونیانو بد روحونه هم مړه شوي دي، اوس دلته د موسی علیه السلام نور دی، او دا نور به عیسی نور هم روښانه کړي، الله تعالی یاد کړی .

خلکو به سترګې برندې نیولې او په وازو کومیو به یې کلمه طیبه ویله ، که په دې آوازونو کې د الله تعلی ، موسی علیه السلام ، عیسی علیه السلام او پاکې کلمې یادونه نه کېدای، کېدای شو چې پر خلکو یې اغېز کړی نه وای، هغوی ټول مسلمانان وو او چې هر څه یې کول او منل د خپل دین په نامه یې منل، او چې کله یې دا غږ واورېده، چې د الله جل جلاله رسول صلی الله علیه وسلم ته خدای د حرا په غار کې پیغمبري وربخښلې وه، تاسې به هم د دغو غارونو په تیارو کې الهی نور وینی نو خلکو سرونه ټیټ کړل او دغه آواز یې چې په انګازو کې د جادو او هومره اغېزو، پر خپلو زړونو نقش کړ، خو خلکو دغه هستۍ ته وررسېدل غوښتل، د چا چې دا غږ او مسافرو ته یې اوښان، خواړه او اشرفۍ ورکولې، د خلکو تلوسې زیاتېدلې، هغوی به چې خپلو کورونو ته تلل، نو هغوی ته به ښځو ویل، چې یو بېګانه سړی راغلی و، چې د کنډرونو د ملنګ د کراماتو کیسې یې کولې، هغه ویل چې هغه درویش یې لیدلی دی .

یوه ورځ په دغو کلیو کې د یوه لوي کلي له امام نه خلکو پوښتنه وکړه، هغه وویل: هغه یو نیک سړی دی، یوازې له ښه کسانو سره وینې، غوره هغه وي چې جنګ جګړې نه کوي، په سوله او امن کې ژوند تېروي؛ دغه ملنګ د حضرت عیسی علیه السلام پیغام راوړی دی، په دې پیغام کې محبت دی او جنګ جګړې نشته، په دې پیغام کې نصیحت دی چې څوک مه زخمي کوي، بلکې پر ټپونو یې ملهم کیږدی... که تاسې د دغو اصولو سره سم ژوند تېروی نو ستاسې ژوندون به بدل شی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د یوه جومات امام هم د هغه آواز حق وګڼي، نو بیا د شک او ګومان ځای پاتې نه شو، د خلکو ډلې ډلې کنډرو ته ورتلل پیل شول بیا اعلان وشو چې هره پنجشنبه به د دننه تللو اجازه وي او ماښام به میله جوړېږي، لکه چې له هماغې وروسته د پنجشنبې ورځ ځانګړې شوی او له دې سره ښځو ته هم د ورتللو اجازه ورکړل شوه، اوس کنډرو ته څوک پخپل سر ورتللی نه شول، د پنجشنبې په ورځ به هلته شاو خوا میله جوړه وه، د لرې لرې ځایونه ځینې به خلک پر آسونو، اوښانو، کچرو او پیاده هم راتلل، او تر ماښامه به یې کنډرو ته د ورتلو انتظار کاوه ... د کنډرو دننه حیرانوونکې رڼه یو انقلاب راغی، هلته اوس خلکو ته د نېکۍ او ګناه د خیالاتو داسې شکلونه ښکارېدلو چې خلکو هغه متحرک او مجسم لیدل او حیران دریان پاتې وو، چاته د پوښتنې ګیګنی او شک کولو اجازه نه وه، او نه هغوی د پوښتنې او ګومان اړتیا احساسوله.

د لمر پرېوتو سره به د تیاره تونل خوله خلاصه شوه، کومه چې دننه تللې وه، دا په اصل کې د دغه ودانۍ له منځه تېرېدونکی لاره وه، دیوالونه یې له ډېرو غټو ډبرو جوړ وو، د پاسه پرې همداسې پرېږ چت و، دا تونل هر لس دولس قدمه یو لوري ته کږېده، په خوله یا دروازه کې به یې څو کسه ولاړ وو، له هغوی سره د خرماو ډېري لګیدلي وی، دغه د خرماو ډېري د خلکو ډالۍ وې، زیارت کوونکیو ته چې د دننه تللو اجازه ورکول کېده، نو په دروازه کې به یې یو سړی ته درې خرما د خوراک له پاره ورکولې او اوبه به یې پرې څښلې، بیا به یې دننه لېږل، له تیاره تونل نه به چې تېر شول، کله به چې هغه روښانه کوټې ته ورسېدل، هلته به یې دا غږونه اورېدل کلمه طیبه ولوله، خپل الله جل جلاله یاده کړه حضرت موسی علیه السلام تشریف راوړی دی، حضرت عیسی علیه السلام راڅرګند ېدونکی دی له زړه نه بدي او دښمني اوباسه، جنګ جګړې پای ته ورسوه، او وګوره د هغو خلکو حالت چې د جنت په دوکه وجنګول شول د دې غږ سره به د خلکو سترګو ته یوه ډېره تېزه رڼا راغله د هغوی مخ به یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه لوري ته کړ او وه به یې درول، د هغوی سترګې به چې رڼا ونیولې، بیا به رڼا یو څه تته شوه ، تر دې وروسته به رڼا کله تېزه او کله تته وه، او خلکو ته به په مخامخ دېوال کې ځلېدونکي ستوري ښکارېدل، په دغو ستورو کې به حرکت و، او ډېر بد شکله انسانان به یې د تېرېدلو په حال کې لیدل، بیا یو انګازه لرونکي غږ اورېدل کېده، دا ټول ستاسې په څېر ښکلي ځوانان وو، هغوی د الله جل جلاله پیغام وانه ورېده، توري یې تر ملا کړې، پر آسونو سپاره شول او د خپلو ځانونو په څېر ښکلي ځوانان یې ووژل، هغوی ته دوکه ورکړل شوهو چې تاسې وجنګېږئ، که مړه شوی نو جنت ته به ولاړ شي، وګورئ د هغوی انجام، خدای د هغوی نه شیطاني وحشیان جوړ کړي او آزاد یې پرېښي دي د دې اوازونو سره به د وریځې او برېښنا په غړمبار او پړکار اورېدل کېده، یو څه نور غږونه به هم واورېدل شول، چې د بېلا بېلو ځیرونکیو حیواناتو به وو، رڼا به دومره تېزېده، چې په سترګو به تیاره راتله، بیا به د اوږدو اوږدو غاښونو لرونکي ځیروونکي له ښي لوري نه کیڼ لوري ته تللو دا هم انسانان وو، خو شکلونه یې د ډېرو بروونکیو حیواناتو په څېر وو، هغوی به لاسونو کې لوخړې پیغلی راپورته کړې وې، چې ځوانې او ښکلې به وې، نجونو به پړتکي وهلې، د وریځې غرهار به نور هم دروند اورېدل کېده او آواز به راتـه دوی پر خپلې ښکلا ویاړ کاوه، د خدای ښکلا یې ناپاکه کړې وه بیا به ډېر ښکلي ښکلي ځوانان او نجونې تېریدلې، دوی ټولو خنداګانې او خوښۍ کولې د دوی په باب به ویل کېدل دا نېک او پاک وګړي دي، دوی هیڅکله د جنګ جګړې خبرې هم کړي نه دي، دوی په خپلو کې د مینه او محبت په فضا کې د ژوندانه شپې ورځې تیروي .

تر دې وروسته به یې زیارت کوونکي یوې زېړ زمینې ته بوتلل، چې هلته به د انساني هډوکو پنجرې هم وې هلته آواز اورېدل کېدل حضرت عیسی علیه السلام دا څرګندېدونکي دي ... جنګ جګړې او وینې تویول له زړونو اوباسې، اود هغه ځای څخه یې په یوه بله لاره خلک به بهر ویستل، خلک

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دومره تر اغېز لاندې راتلل لکه حيرانوونکی خوب يې چې ليدلې وي، چې وېروونکی او ښکلی دواړه وي، هغوی به يو ځل بيا دننه تللو ته لېواله وو، خو بيا به يې څوک هغه لوري ته بېرته نه پرېښودل، په کومه لاره به چې دننه راغلي وو، هغوی به بېرته خپلو کورونو ته تلل نه غوښتل، شپه به يې همالته کنډرو ته نږدې تېروله هلته به ورسره ځنې کسان کښېناستل او د کنډرو دننه رازونه به يې ورته ويل، يو راز دا و، چې دننه د چا غږ اورېدل کيږي، هغه د خدای له لوري دا پيغام راوړی دی، چې حضرت عيسی عليه السلام دنيا ته راځی او خليفه العاضد هم بيا دنيا ته راغلی دی.

العاضد د فاطمي خلافت خليفه و، چې ګدۍ يې په مصر کې وه، سلطان صلاح الدين ايوبي هغه معزول کړی او مصر يې د بغداد د عباسی خلافت سره تړلی وو العاضد له عزل کېدو وروسته سملاسی مړ شوی و، دا دوه دوه نيم کاله پخوانی پېښه وه، فاطميانو له صليبيانو او حشيشيانو (چرسيانو ډلی) سره د جوړ جاړي په نتيجه کې يو توطئه جوړه کړې وه، چې د هغې موخه د سلطان صلاح الدين ايوبي سلطنت ړنګول او يو ځل بيا په مصر کې د فاطميانو خلافت قايمول وو، د دغی توطئی د بريالیتوب له پاره يې سوډانيان تيار کړي وو، چې پر مصر يرغل وکړی.

د کنډرو د مرېدانو په شمېر او د هغوی د عقايدو په کلکوالی کې ورځ په ورځ زياتوالی راته، او د مصر د سويل لوېديزو سيمو خلک قايل شوي وو، چې حضرت عيسی عليه السلام خليفه العاضد بېرته رالېږلی دی او پخپله هم بېرته را روان دی، دغو خلکو د سلطان صلاح الدين ايوبي په پوځ کې له شامليدلو نه توبه وکړه، ځکه چې هغوی جنګ جګړې ګناه بلله، صلاح الدين ايوبي يې يو ګناهګار سلطان ګاڼه چې د خپلې اقتدار د پراختيا له پاره يې ځوانان دوکه کول او په خپلو لښکرو کې يې شاملول، چې که هغوی شهيدان شول نو سيده به جنت ته ځي، د کنډرونو دننه نږی د دغو خلکو له پاره عبادت ځای و، ځينو خو يې د خوړونو او کمرونو په سيمه کې دېرې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړې کړې وې، او د هغه شخصیت د لیدو له پاره ناکراره وو، چې غږ یې په کنډرونو کې اورېدل کېده، خو لیدلی یې نه شو.

د چرسیانو د دلې هغه ټپي ساتونکی چې پر صلاح الدین ایوبي د حملې پر وخت نیول شوی وو علی بن سفیان قاهرې ته بوته، هغه یې په یوه ځانله کوټه کې وساته، د سلطان صلاح الدین ایوبي له امر سره سم یې د هغه د علاج له پاره یو جراح طبیب مقرر کړ،خو په اصل کې هغه یو مجرم و، د هغه د کور په مخکې به یو پیره دار ولاړ و، هغه لا تر دې وخته د تېښتې وړ نه و، کنډرې هماغه په نښه کړې وې، پرېکړه شوې وه، چې کله هغه روغ شي، نو د هغه په لارښوونه کې به جاسوسان ولېږي او د کنډرو دننې حالات به معلوم کړي

زخمي ته د نا څرګندو لاملونو له مخې دا ګومان پیدا شوی و چې ژوندی نه پاتې کیږي، ژړل به یې او بیا بیا به یې د خپل کلي نوم اخیسته او ویل به یې چې ماته مې خور راوغواړی، زه به هغه ونه لیدلی شم حسن بن عبدالله د هغه دغه کمزوري د نورو رازونو دا فشا کولو له پاره استعمالوله، ټپي د خپلې خور په باب بې شانه احساساتي و، د استخباراتو څارواکو چې کله پردې خبره باور راغی چې د زخمي په سینه کې نور رازونه پاتې نه دي، نو دوه تنه استاذي یې راوغوښتل هغوی ته یې د ټپي د کور او کلي پته ورکړه او ورته وې ویل چې د هغه خور له ځان سره راولی، دا سیمه د مصر په سویل لویدیځ کې وه ... استاذی په هماغه وخت روان شول.

سلطان صلاح الدین ایوبي د جګړې محاذ د شوبک کلا ته ورسېده، د هغه په مخکې د قاتلانه حملې هیڅ اغېز نه و، لکه چې څه پېښ شوي نه وي، د هغه د ساتونکي ټولي قوماندان او نور حاکمان چې ورسره وو، ډېر وارخطا او شرمنده وو، هغوی وېرېدل هم، چې سلطان صلاح الدین ایوبي به پرې خامخا غوسه کیږي او پوښتنه به هم ترې کوي، خو هغه دې لوري ته هیڅ اشاره هم ونه کړه، البته د مرکزي قوماندې افسرانو ته یې وویل: تاسې ولیدل چې زما پر ژوندانه هیڅ باور په کار نه دی، تاسې زما جنګی چالونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دقت سره مطالعه کړي، دښمن چې کوم بل محاذ پرانستی دی، پر هغې ژور نظر ساتي، او د ورانکارانو نیول او په سزا رسول پرله پسي جاري ساتي هغه چاته دومره هم ونه ویل چې د ساتونکیو د ټولي تصفیه وکړي او پر هغه دومره لویې پېښې هیڅ اغېزونه کړ، د شوبک کلا ته چې ورسېده تر ټولو ړومبی یې پوښتنه وکړه چې د استخباراتو کوم مامور بیرته راغلی که نه؟ هغه ته وویل شول چې دوه مامورینو ډېر څه کړي او پوره معلومات یې راوړي دي، هغه دواړه یې راوه غوښتل او د صلیبیانو د عزایمو په باب یې معلومات واخیستل، د نور الدین زنګي د رالیږلي کومکي پوځ قوماندان او د مصر نه د راغلی پوځ قوماندان سره له مرستیالانو را وغوښتل او پخپله په ژور سوچ کې ډوب شو.

په څلورمه ورځ د هغه ټپی قاتل خور راورسېده، له هغې سره څلور سړي نور هم وو، د کومو په باب چې وویل شول، چې دا د زخمي تره او د ترونو زامن دي، خور یې ځوانه او ښکلې وه د خپل ورور له پاره ډېره خفه وه ټپي یې ایکی یو ورور و، مور پلار یې مړه شوي وو، د هغې نجلې او ورسره څلورو کسانو له زخمي سره د لیدلو له پاره د علي بن سفیان اجازه ضروري وه، علي بن سفیان یې خور ته اجازه ورکړه او له هغې سره راغلي څلور سړي یې ورپېږي نه ښودل. هغوی عذر او زارۍ وکړې، چې مونږ د دومره لرې ځایه راغلي یو، دومره اجازه راکړې چې ټپی ووینو، هغه سره به هیڅ خبره نه کوي علي بن سفیان ورته په دې شرط اجازه ورکړه چې زه به هم موجود یم، او هغوی ومنل ټول یې زخمي ته ورروستل، خور یې ورور وکوت، ورته په ژړا شوه، او پرې راپرېوته د ورور مخ یې ښکل کړ او په چیغو چیغو یې وه ژړل، د نورو سړیو په باب علي بن سفیان زخمي ته وویل چې دوی ته لاس ورکړه، دوی بېرته ځي، هغه څلورو واړو ته لاس ورکړو نو علي بن سفیان هغوی ته د بهر تللو وویل، او دا یې هم ورته وویل چې په اینده کې ورسره لیدلی نه شي، هغوئ ولاړل، نو خور یې د علي بن سفیان په پښو کې پرېوته ، پښې یې ورته مچې کړې او په ژړا او زارۍ یې علي بن سفیان ته وویلو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دا د ورور د خدمت لـه پـار پرېـږدي، علـي بـن سـفيان د يـوې دغـسـې احساساتي غوښتنه رد نه کړای شوه، د نجلي جامې تالاشي کړای شوې، هغې ته يې د پاتې کېدو اجازه ورکړه او پخپله ترې ولاړ.

خور او ورور يوازې پاتې شول، نو خور يې لـه ورور نـه وه پوښتـل چې څه يې کړي دي، ورور يې چې څه کړي وه هغه يې ورتـه وويـل خور يې پوښتنه وکړه چې څه رويه به ورسره کيږي؟ ورور يې ځواب ورکړ، د مصر پر امير د قاتلانه حملې ګناه خو بخښلې کېدای نه شي، که دې خلکو پر ما رحم وکړ، نو وژني به مې نه خو د تل له پاره به مې په زېر زمينۍ کې بندي کړي.

خور يې پوښتنه وکړه. زه به بيا تا تړول عمر ونه ليدلی شم.

ورور يې په ژړغوني غږ وويل: شاز جانې! بيا به نه زه مرم او نه به ژوندی يم، هغه ځای ډېر وېروونکی دی، چېرې به چې ما د تل له پاره بندي کوي. خور يې چې نـوم يـې شـار جـاو د ماشـومانو غونـدې پـه کوکـو شوه، هغې وويـل، ماتـه هغـه وخت هـم منعـه کړی وې، چې د دغـو خلکو پـه خبـرو مـه غولېږه، خـو تـا بـه ويـل چې د صـلاح الـدين ايـوبي وژل روا دي، تـه لالـچ اخيستی وي. تا زما هم څه پروا ونه کړه! زما به څه حال وی که تـه نـه يې نو زه به څه کوم؟

د زخمي ورور ذهن مشوش و، کله به يې د پښېمانتيا خبرې کولې او ويـل به يې چې زه د هغو وګړيو په جال کې ګېر شوی وم، هغه به دا هم وويـل چې سلطان صلاح الـدين ايـوبي انسـان نـه دی، دالله رالېږلې ملايکه ده، مونږ څلور تنه پرېږ او تندرست ځوانانو دومره هم ونه کړای شول چې د هغه بدن د خنجر په څوکه وګروو، پر هغه زهرو هم څه اغېز ونه کړ، هغه په يوازې ځان زما درې ملګري ووژل او زه يې د مرګ تر خولې وروستم.

دا خلک خو څه دروغ نـه وايـي چې د صـلاح الـدين ايـوبي ايمان دومره مضبوط دی چې کوم ګناهګار سړی يې وژلی نه شي.

خور يې وويل: تاسې څلور واړه مسلمانان واست، دومره سوچ مو هم ونه کړ، چې هغه هم مسلمان دی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په جذباتي ډول يې وويل: هغه د الله جل جلاله د خليفه سپکاوی کړی دی، ته نه پوهېږې چې العاضد خليفه د الله جل جلاله لېږل شوی خليفه و؟

خور يې وويل: هغه چې هر څوک و زه دومره پوهېږم چې ته زما ورور يې او زما نه د تل له پاره جدا کيږې، آيا ستاد ژغورنې ليار به په کوم شکل پيدا کېدای شی؟

ورور يې ځواب ورکړ: ښايي پيدا شي، ما په دې شرط هغوی ته ټول رازونه ويلي دي چې زما ګناه به بخښي خو زما ګناه دومره درنده ده چې شايد ونه بخښل شي.

دا مهال بايد زخمي ويده شوی وای او هغه ته دومره ډېرې خبرې ښې نه وې ځکه چې د نس د ټپ د بيا تازه کېدلو وېره يې وه خو هغه خپلو خبرو ته دوام ورکړ، او خور يې ژړل، په خبرو خبرو کې د هغه زخم څړيکه وکړه او بې هوشه شو، خور ته يې وويل: شارجا بهر ولاړه شه، که څوک وګورې نو ورته ووايه چې طبيب راوه غواړي، زه مړ کېږم، شار جا په منډه بهر ولاړه، بهر پيره دار ولاړ و، هغه ته يې د ورور حالت ووايه، هغه ورته د جراح د کور لاره وښوده ، چې د ټپي د څارنې له پاره موظف و، هغه ته امر شوی و چې شپه وي او که ورځ په هر حال کې بايد د ټپي د ژوندي ساتلو هڅه وکړای شي، هغه شاهي جراح و.

شارجا په منډه ولاړه، د جراح کور نږدې و، شارجا طبيب ته د ورور حالت ووايه، هغه په منډه راغی او زخمي يې وليده، د هغه د نس پټی په وينو سره واچول، او ډېر وخت وروسته يې بيا پټی وتړله ، وينه يې بنده شوه هغه زخمي ته دوايي ورکړه، چې له امله يې هغه ته خوب ورغی ويده شو، شارجا دغه زلمی طبيب ته په حيرانتيا او مينه کتل، د هغې دا هيله نه وه، چې په دې تيره شپه به څوک د هغې د مجرم ورور د ليدلو له پاره راځي، خو طبيب په منډه راغی او په دومره دقت سر يې د زخمي مرهم پټی وکړه چې شارجا يې اريانه کړه د زخمي سترګې چې ورغلې، نو جراح سترګې پټې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړې او له ځان سره يې وويل مرګ او ژوند ستا په لاسه کې دي خدايه! د دې بدقسمته پر حال رحم وکړه، الهي ده ته ژوند ورو بخښې.

د شارجا سترګو ته اوښکې راغلې، پر هغې د جراح سپېڅلتيا اغېز وکړ، د جراح مخې ته په زنګنو شوه او له دواړو لاسو يې ونيو او ښکل يې کړل، د جراح له پوښتنې سره شارجا وويل چې د زخمي خور ده.

شارجا له جراح نه پوښتنه وکړه، آيا ستا په زړه کې دومره ډېره مهرباني ده، چې زما زخمي ورور په تکليف کې ليدلی نه شې، يا يې د دې له پاره ژوندی ساتل غواړې، چې تاسې ته ټول رازونه ووايي؟

جراح وويل: ماته دا هيڅ په زړه پورې نه ده چې له ده سره کوم راز شته او که دا زما دنده ده چې دی له مرګه بچ شي، او د ده ټپونه بيخي روغ رمټ شي زما په نظر کې مؤمن او مجرم هيڅ فرق نه لري.

شارجا وويل: تاسې ته به هيڅ پته هم نه وي چې د ده ګناه څه ده؟ که تاسې ته يې پته وای نو پر زخم به مو د مرهم په ځای مالګه دوړولې وای.

جراح ځواب ورکړ: ماته معلومه ده خو زه به د ده د ژوندي ساتلو پوره پوره هڅې کوم.

شارجا له جراح نه دومره اغېز منه شوه چې له هغه سره يې خبرې پيل کړې هغه ته يې وويل چې مور او پلار يې په وروکتوب کې مړ شوي وو، هغه مهال يې ورور د لس دولس کلو و، زما ورور زما پالنه او روزنه وکړه، که ورور مې نه وای، نو زه به خامخا خلکو تښتولې وم، ورور مې خپل ژوند زما له پاره وقف کړ، جراح په غور سره د هغې خبرې اورېدلې، او په دې خيال يې له کوټې نه حويلۍ ته بوتله چې د زخمي سترګې له خوبه ونه غړېږي، جراح په داسې انداز د شارجا خبرې اورېدې لکه هغه چې شپه همدلته تېرول غواړي خو هغه ترې روان نو شارجا هغه له لاسه ونيو وې ويل. که تاسې ولاړ شي زه وېرېږم، جراح هغې ته وويل چې له ځان سره يې بوتللای نه شي، او له هغې سره پاتې کېدلای هم نه شي، جراح په کور کې يوازې اوسېده هغه د شارجا په خاطر يو څه نور هم تم شو، او د شپې په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دويم پار کې ترې ولاړ، سبا ورځ لا لمر ختلې نه و، چې د زخمي د ليدنې له پاره راغی، هغه د شپې په خبر په خپل وقت سره د ټپي پر ټپونو مرهم کېښودل، پر هغه يې شيدې وڅښلې او داسې خواره يې ورکړل چې شارجا کله ليدلي هم نه وو.

په دې وخت کې علي بن سفيان هم راغی، د زخمي حالت يې وکوت بېرته ولاړ، خو جراح لا پاتې و، هغه له شارجا سره خبرې اترې کولې او د هغې خبرې يې اورېدلې په هغه ورځ تر ماښام وروسته خپل کورته ولاړ، نو زخمي خپلې خور ته وويل: شارجا يوه خبره واوره، زما ژوند د دغه جراح په ولکه کې دی، خو زه ګورم چې ستا تر ليدو وروسته اوس دی زما علاج په ډېره ښه توګه تره سر کوي، زه به مرګ قبول کړم، خو ده ته به دومره زيات قيمت ور نه کړم، چې ده په خپل زړه کې ساتلی دی ... زما ګومان نه بلکې يقين دی چې دی زما د ژوندي ساتلو له پاره ستا د عزت نذرانه اخيستل غواړي، شارجا ووېل: زه خو دی ملايکه ګڼم، ده تر اوسه داسې کومه اشاره ونه کړې نه ده او زه خو هم ماشومه نه يم، خو زه هغه داسې نه ګڼم. د شارجا خبرو انداز داسې و چې ورور يې شکمن غوندې شو چې د هغې له جراح سره مينه پيدا شوې ده .

***

په هماغه ماښام جراح راغی ټپي ويده شوی او شارجا ويښه وه، هغه له جراح سره حويلی ته ووتله، تر ډېره وخته يې خبرې کولې، جراح هغې ته وويل چې ورور يې د درملو خوړوله امله په دومره ژور خوب ويده شوی چې ښايي تر سهاره يې سترګې ونه غړېږي، راځه چې زمونږ کور ته ځو... شارجا لړه وراخطا غوندې شوه خو د جراح غوښتنه يې رد نه کړی شوه، له هغه سره روانه شوه، دغه ښکلې، زلمی او متواضع جراح يوازې اوسېده په مخکې ځرګند شي، خو داسې ونه شول، هغې هيله لرله چې نن شپه به دغه سړی د هغې دوستانو په څېر خبرې کولې، نجلۍ د هغه ډېرو مهربانه خبرو ستړې کړه، هغه له شارجا سره د همدرد او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې ترې ناځاپه پوښتنه وکړه، زه د بيديا د لرې سيمو يوه غريبه نجلۍ يم او د يوه داسې مجرم خور يم، چې د مصر پر پادشاه يې وژونکې حمله کړې، له دې سره سره تاسې زما سره دومره د مهربانۍ رويه ولې کوی ؟ چې زه يې حق هم نه لرم، جراح له موسکا پرته هيڅ ځواب ورنه کړ، نجلۍ ورته په څرګنده وويل په ماکې له دې يو غوره والی بل هيڅ نشته چې زه يوه ځوانه نجلۍ يم او کيدای شي چې ښکلې هم يم

جراح ورته وويل: په تا کې يو ښه والی بل هم شته چې ته پرې نه پوهيږې، ستا په عمر او شکل زما يوه خور وه، لکه څنګه چې تاسې يوه خور او ورور يې، همداسې مونږ هم يوه خور او ورور پاتې شوي وو، ما د ستا د ورور په څېر د خپلې خور پالنه وکړه او د خپل ژوندانه ټولې خوښۍ مې هغې ته ورکړې، هغه ناروغه شوه او زما په غېږ کې مړه شوه، زه يوازې پاتی شوم، ځان ته ځوانه او ښکلې نجلۍ وايې او زما په نيت شک کوې، نو د دې خان ته ځوانه او ښکلې نجلۍ وايې او زما په نيت شک کوې، نو د دې علاج همدا دی چې زه به له تاسره د دومره مينې څرګندونه نه کوم چې تر اوسه مې کړې ده، ستا له ورور سره به خپل سرو کار ساتم د هغه درملنه زما دنده ده .

شارجا د شپې ناوخته له هغه ځايه را روانه شوه، جراح ورسره و، د نجلۍ ګومانونه پای ته رسېدلي وو، بله ورځ جراح د زخمي ليدلو ته ورغی، هغه له شا رجا سره هيڅ خبرې ونه کړې، چې کله روان شو شارجا ورپسې بهر ولاړه او هغه يې راستون کړ، هغې ژړل، هغه وېرېدلې وه چې جراح ګوندې تر خفه شوی دی جراح هغې ته وويل زه خفه نه يم خو تا په کوم بل ګومان اخته کول نه غواړم ... د شپې چې کله زخمي ويده شو نو شارجا له هغهځايه د جراح کورته ورغله، دا د هغې ناتواني وه چې کنترول يې نه کړی شوه، ترناوخته پورې له جراح سره وه، د هغې په ذهن کې څو غوټې پرتې وې، چې هغه يې خلاصول غوښتل هغې له جراح نه پوښتنه وکړه ، آيا الله د رالبرېل شوی وي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

جراح ځواب ورکړ خلیفه انسان وی د الله جل جلاله رالیږل شوي یوازې نبیان او پیغمبران دي چې دا لړۍ په رسول اکرم صلی الله علیه وسلم پای ته رسېدلې ده .

نجلۍ بیا پوښتنه وکړه صلاح الدین ایوبي د الله جل جلاله رالیږل شوی دی؟

جراح ځواب ورکړ نه! هغه انسان دی، خو له عامو انسانانو د هغه رتبه لوړه ده، ځکه چې هغه د الله جل جلاله او د هغه رسول الله صلی الله علیه وسلم ستر پیغام د نړۍ ګوټ ګوټ ته رسول غواړي .

شارجا وویل: بیا خو زما ورور ډېر لوی ګناهګار دی، که هغه ته چا دا خبرې کړې وی، لکه تاسې چې ماته وکړې، نو هغه به له دې ګناه نه بچ شوی و، اوس خو به هغه ته بخښنه ونه کړای شي .

جراح هغې ته وویل : وبه شي ! صلاح الدین ایوبی ما ته ویلی دی چې دده د ژوندی ساتلو کوښښ وکړئ نو ددی مطلب دا دی چې هغه ته سزا نه ورکول کیږي ، هغه ته سزا نه ورکول کیږي او هغه ته هم په کار ده چې له ګناهونو توبه وکاږي ، زما پوره باره دی چې هغه ته به هیڅ سزا ورنه کړی شي .

شارجا د جراح لاس ونیو وې په ژړا کې ورته وویل: تاسې چې زما نه څه ډول قیمت اخیستل غواړي زه به یې درکړم، تاسې ما خپله وینځه کړی او زما ورور به ستاسې د ټولو عمر لپاره غلام وي زه به خپل ټول ژوند صلاح الدین ایوبي او ستاسې په خدمت کې تېر کړم ، د دې په بدله کې زما د ورور تداوي وکړي او هغه له سزا وژغوري .

جراح د هغې پر سر لاس راکش کړ وې ویل : اجر له الله جل جلاله نه غوښتل کېږي، د ورور د ګناه سزا خور ته نه ورکول کیږي، او د ورور روغتیا قیمت له خور نه نه اخیستل کیږي، د ټولو ساتونکی الله جل جلاله دی، هماغه سپیڅلي ذات ماته ستا د حیا او پت د ساتنې او د هغه یو مخلص بنده ستا د ورور د روغتیا پالنې دنده راسپالې ده، دعا کوه چې زه په دې امانت کې خیانت ونه کړم د خویندو له دعاګانو سره عرش هم په

(c) ketabton.com: The Digital Library

حرکت راځې . . . دعا کوه . . . دعا کوه . . . د هماغه ذات باري ستر توب یاد ساته، چې شیطان تاسې له هغه نه بې لارې نه کړي .

نجلی د جراح د خبرو د جادو تر اغېز لاندې راغله، یو خو خبری داسې وې، چې جراح هغې ته وکړې، خو اصلي اغېز د جراح رویې پیدا کړی و. د جراح په باب له هغې سره ځنی نور شکونه راولاړ شول وو او هغه بل څه وختل، لکه له هغه سره چې احساس هم نه وي چې په داسې یوازیوالي او نیمه شپه کې یوه ځوانه او ښکلې نجلۍ د هغه رحم و کرم ته ناسته ده . . .

نیمايي شپه تېره شوې وه، جراح هغې ته وویل: پاڅېږه چې تر خپل ځایه دې ورسوم او ورور دې هم وګورم.

دواړه له کور ووتل او د شپې په تیاره کې په کرار کرار روان شول، هغوی د دوه کورونو تر منځ کوڅه کې تېرېدل. دا یوه تنګه کوڅه وه چې په اخر کې یې هغه کور و چې د شارجا ورور پکې ساتل کېده. او په دروازه کې به یې پیردار ولاړ وه هغوی دواړه چې په دې کوڅه ور برابر شول، دواړه د شا له لوري کلک ونیول د دواړو خولې په ټوټو وتړل شوې. چې غږ ترې هم وتلی نه شو، جراح په بدني لحاظ کمزوری نه و. خو هغه په ناخبرۍ کې نیول شوی و، حمله کوونکي څلور پنځه کسه ښکارېدل، هغوی دواړه یې پورته کړل او په تیارو کې ورک شول، لږ وړاندې آسونه ولاړ وو. د جراح لاس پښې په رسیو تړل شوې وه، هغه یې پر آس واچاوه او یو کس ورسره په آس باندې سپور شو، هغه د چا غږ واورېده چې شارجا ته وویل شور مه کوه پر آس سپره شه دا ستا له یاره راوستل شوی دی .

د شارجا له خولې نه ټوټه لرې کړای شوې وه، جراح د هغې غږ واورېده دې پرېږدی، د ده هیڅ ګناه نشته، دا ډېر ښه سړی دی- چا وویل ده ته زموږ اړتیا ده- بل د امر په لهجه وویل :شارجا! غلې پر آس سپره شه، وخت مه ضایع کوه او بیا آسونو منډې پیل کړې، په لږه شېبه کې آسونه له قاهرې نه ووتل، شارجا د آس په سپرلۍ ډېره ښه پوهېده.

***

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهار مهال د پیره دار د بدلېدو وخت شو، نوي پیره دار راغی، خو هغه د شپې پیره دار نه وو هغه دننه ولاړ او وې کتل هلته زخمي ویده و، او کمپله پرې د پاسه غوړېدلې وه، مخ یې هم پټ و، نوی څوکېدار بهر ولاړ او په دروازه کې ودرېده، هغه ته څرګنده وه چې اوس جراح د زخمی د لیدلو له پاره راځي، علي بن سفیان هم راځي، هغه ته دا هم پته وه چې د زخمي خور له هغه سره یو ځای اوسېږي او له هغې پرته بل چاته د تللو اجازه نشته، خو د تېپي خور یې هم چېرې ونه لیدله، چې لمر راوه خوت علی بن سفیان راغی، له څوکیدار نه یې پوښتنه وکړه جراح راغلی دی او که نه ؟

پیره دار ځواب ورکړ جراح راغلی نه دی، لومړنی پیره دار دلته نه و، او دننه د تپی خور هم نشته علی بن سفیان د دې فکر سره دننه ولاړو چې د زخمي حالت به خراب شوی وي او خور به یې د جراح پسې تللی وی زخمي خو یوازې د علی بن سفیان له پاره نه بلکې د ټولې اسلامي نړۍ له پاره ډېر ارزښتناک و، د هغه د رغېدو انتظار کېده او د یوه ډېرې لویې توطئې د رسوا کېدو هیله وه .

علی بن سفیان ژر دننه ولاړ، زخمي له سره تر پښو په کمپل کې پټ و، د تازه وینې بوی یې احساس کړ، د زخمي له مخ نه یې کمپله لرې کړه، نو دومره په وېره ترې شاته راغی، لکه هغه چې زخمي نه ښامار وي ،له هماغه ځایه یې بهر ولاړ پیره دار ته غږ وکړه څوکېدار په منډه راغی علی بن سفیان ورته د زخمي مخ وښوده، پوښتنه یې وکړهو دا خو هغه شپېنی څوکیدار نه دی؟ د نوي څوکیدار څېره له وېرې ژېړ واوښته او په ژړغوني آواز یې وویل. همدا و، په دې بستر کې څنګه ویده شوی دی ؟

علی بن سفیان ورته وویل : ویده نه دی، وژل شوی دی !

هغه کمپله پورته او لرې کړه، بستره په وینو سره وه، هغه زخمي نه و بلکې د شپې له خوا څوکیدار و.

علی بن سفیان وکتل د مړی له زړه سره نږدې د خنجر دوه زخمونه وو، د چرسیانو د ډلې زخمي غایب و، علی بن سفیان په کوټه، حویلی په غور

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره وکتله، هیچیري هم د وینو څاڅکي ونه لیدل شول، د دې نه څرګندېدله چې څوکیدار یې ژوندی راوستی د زخمي پر بستره یې څملولی او بیا یې په خنجر باندې وهلی دی، خېز کولو او وهلو ته یې پرېښی نه دی، کنه نو د وینې څاڅکي به خواره وو، چې کله یې ساه ختلې کمپله یې پرې هواره کړې ده، او وژونکیو زخمي له ځانه سره بیولی دی، او خور یې هم ورسره بیولې ده، داسې څرګندېده چې د زخمي په ټینګولو کې یې خور هم مرسته کړې ده، هغه ځوانه او ښکلې نجلی وه هغې به څوکیدار غولولی وي، د نجلۍ ملګریو به بیا په ناخبرۍ کې نیولی وي، علي بن سفیان پر خپله غلطۍ افسوس وکړ، چې د زخمي څلورو ملګریو ته له هغه سره د لیدلو وخت ورکړ، هغوی ویلي وو چې د زخمي د تره او ترور زامن دي، هغوی دننه ورغلي او لیدلی یې و، چې د دې ځای پیره او ساتنه څه ډول ده؟ د هغه خور ته هم دلته د اوسېدو اجازه ورکول په کار نه وو، هغوی دا خبره هم باوري کړې ننه وه چې هغه به ګوندی په رښتیا د زخمي خور وي، او یا د قاتلانو ډلې ملګرې.

علي بن سفیان په قهر شو او پر خپله سهوه پښېمانه هم، خو هغه پخپل زړه کې د زخمي او د هغه د ملګریو دومره بریالۍ تېښته وستایله، د علي بن سفیان په څېر هوښیار سړي تېرویستل څه آسان کار نه وو، هغو څلور کسو هم دوکه ورکړې وه، هغه له نوي پیره دار نه څه پوښتنې وکړې، هغه ورته وویل چې تر دې د مخه یې د شپې هم پیره کړې ده، هغه وویل چې نجلۍ یې له جراح سره د هغه کور ته په ورتلو او شپې ناوخته به بېرته راتللو لیدلې ده له دې نه له علي بن سفیان سره شک پیدا شو چې نجلۍ جراح هم د خپل حسن او ځوانۍ په جالۍ کې ګېر کړی و، علي څوکیدار ته وویل چې په منډه ولاړ شه او جراح راوله، د څوکیدار له تللو وروسته هغه د پټې ښځې په لټون کې اخته شو، بهر ولاړ څمکه یې وکتله، د پښو نښې یې ولیدلې، خو نښو له هغه سره مرسته نه کوله، زخمي خو په ښار کې پټیدای

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه شو، یوه لاره پاتې وه، چې د زخمي پر کلي (له کومه ځایه چې د هغه خور راوستل شوې وه) حمله وکړای شي، خو هغه کلی ډېر لرې و.

څوکیدار ببرته راغی وې ویل جراح په کور کې نشته، علي بن سفیان د هغه کورته ورغی، ملازم یې وویل چې جراح د شپې ناوخته له یوې نجلۍ سره وتلی وو بیا ببرته رانغی، د نجلۍ په باب د جراح نوکر وویل چې تردې د مخه هم ورسره راغلې وه، او دواړه تر ډېره وخته دننه ناست وو، د علي بن سفیان باور راغی چې جراح هم د زخمي په تښتولو کې شریک دی، او دا د نجلۍ د ښکلا کمال دی، علي بن سفیان د خپلې ادارې مامورین راوه غوښتل او هغوی ته یې د زخمي د تښتولو په باب وویل، هغوی ټول یوې او بلې خواته خپاره شول، په یو ځای کې یې د ډېرو آسونو د سومانو نښې ولیدې، د شاو خوا اوسیدونکیو درې څلورو کسانو وویل چې د شپې یې د ډېرو آسونو د ځغاستې غږونه اورېدلي دي، د استخباراتو مامورین د آسونو د سومانو په تعقیب پسې له ښاره ووتل، خو مخکې تلل بیکاره وو، د شپې د ځغاستونکیو آسونو د سومانو په تعقیب پسې د ورځې تلل بېکاره وو، هغوی ته همدومره پته ولګېده چې تښتوونکي دې لورې ته تللي دي، د علي بن سفیان له پاره یوازې دا کار پاتې و، چې د مصر سر پرست امیر تقی الدین ته اطلاع ورکړي، چې د چرسیانو د ډلې زخمي د هغه ملګریو تښتولی دی، له هغه سره دا فکر هم پیدا شو، چې زخمي چې کومې د راز خبرې کړې وې هغه هم بې بنسټه وې، او هغه د خپل ځان خلاصولو او د تېښتې د وخت میندلو له پاره دا کار کړی و. هغه سلطان صلاح الدین ایوبیاو علي بن سفیان هم غولولي وو.

نیمه ورځ تېره شوې وه، چې علي بن سفیان تقی الدین ته د خبر ورکولو له پاره ورغی، هغه مهال د هغه زخمي بندي چې د پورته کېدلو توان یې هم نه لاره له قاهرې نه لرې یوه ویجاړ ځای ته رسول شوی و، خو هغه ژوندی نه و، د جراح لاس او پښې تړلي وو او هغه پر یوه آس د بې روحه څېز په څېر پروت و، د هغه پښې د آس پر شا یوې خواته خو تنه او سر یې بلې خواته

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوړند وو، تو له شپه يې هغه په همدې حالت کې وړې و، د سهار خړه لا رڼا شوې نه و، چې کله آسونه ودرول شول، د جراح پر سترګو پټۍ وتړلې شوې هغه د پټيو تړونکى سړى ونه ليدى شو، ځکه چې سر يې خوړند و، له پټۍ تړلو وروسته يې پښې پرانستل شوې، او هغه يې پر آس کښېناوه، لاسونه يې تړلي وو، شاته يې يو سړى پر آس سپور شو، او آسونه تر لږ آرام وروسته بيا روان شول، هغه ته همدومره معلومه شوې وه چې يو څو نور آسونه ورپسې را روان دي، او سپاره يې په کرار کرار خبرې اترې کوي، آسونه روان روان وو او لمر راپورته کېده، بيا جراح احساس کړه چې آسوه پر لوړه ځيژي، په لږه لږه فاصله کې ښي او کيڼ لوري ته ګرځى راګرځى او بيا مخ په کښته ځي، هغه اټکل کاوه، چې دا سيمه لوړه ژوره ده .

ډېر وخت وروسته چې که ټکنده غرمه شوه، هغوى ته له وروسته نه آوازونه وشول، چې دا ترې څرګندېده چې کوم سپور له آس نه راپرېوتى دى ، د هغه آس هم ودرول شو او شاته وګرځول شو، هغه بيا دپخوا په شان غږونه واورېدل، پورته يې کړى... سيورى ته يې يوسى، بې هوشه شوى دى، اوه خدايا! له ده نه خو وينې بهيږي ؟ دا يې د شارجا ترهېدلى غږ واورېده. د جراح سترګې او لاسونه پرانيزى، چې پټى پرى بنده کړي، که نه نو زما ورور به مړ شي، دا د چرسيانو د ډلې زخمي و چې له آس نه پرېوتى وو تو له شپه د آس له سپرلۍ او ځغاستى له امله يې د ګېډې زخم خلاص شوى و، او له زخم نه يې هم وينه روانه وه هغه د رد زغامه خو وينه يې روانه وه په اخر کې چې هغه ځاى ته راورسېده وينه ترې نوره هم زياته وبهيده، چې بې هوشه شو او له آس نه راپرېووت ، هغه يې پورته او د يوه کمره سيوري ته يې وه رساوه، په خوله کې يې ورته اوبه واچولې، خو اوبه يې له ستوني تېرى نه شوي، جامې يې په وينو لمدى شوى وى .

د جراح سترګې پرانستل شوې او ورته وويل شول، چې اخوا ديخوا به نه ګوري، هغه په خپل نس د خنجر څوکه احساس کړه، له ځان نه يې مخکې روان کړ د کمره سيوري ته زخمي پروت و او شارجا ورسره ناسته وه، هغې

(c) ketabton.com: The Digital Library

جراح ته وویل: د خدای له پاره زما ورور وژغوره جراح تر هر څه رومبی د زخمی په نبض لاس کېښود، هغه ته امر شوی و، چې یو خوا بل خوا به نه ګوري، هغه ناست و، او د زخمی نبض یې کوت، د هغه په نس کې د خنجر څوکه چوخېده، د تپی نبض یې چې احساس کړ، ناڅاپه پاڅېده او شاته وګرځېده، د هغه مخی ته څلور کسه ولاړ وو، چې مخونه یې په تورو نقابونو کې پټ وو، یوازی سترګې یې ښکارېدې، د یوه په لاس کې خنجر وو جراح په غوسه وویل: په تاسې ټولو دې د الله لعنت وي، تاسې دی د ژغورنې په ځای وواژه تاسې ټول د ده قاتلان یې، دا خو مړ دی، مونږ دی په کټ کې هم نه ښورا وه او تاسې پر آس کېښناوه را مو ووست ، د ده زخم خلاص شوی دی، او د بدن ټوله وینه یې ضایع شوی ده .

شارجا د ورور پر مړي ورپرېوته او په چیغو چیغو یې وژړل. په نقابونو کې پټ مخیو سړیو د جراح پر سترګو پټی وتړله او له هغه ځایه یې یو څه لرې بوته، مړی یې پر آس واچوه او قافله بیا روانه شوه، جراح د شارجا سوري کړیکې او ژړا فریاد اورېده، له جراح سره پر آس چې کوم سپور و، هغه ته جراح وویل دا زخمي بیخي رغېده، خو تاسې هغه وواژه هغه ته هیڅ سزا نه ورکول کېده، سپاره وویل: مونږ هغه د ژوندي پاتې کېدو له پاره راوستی نه و، مونږ په اصل کې هغه راز راتښتولی دی، چې دې زخمي سره و، د ده په مړینه زمونږ هیڅ غم نشته، مونږ خوښ یو چې ته او ستاسې حکومت له دې راز نه ناخبره واست چې د ده په سینه کې و.

جراح پوښتنه وکړه نو تاسې ماته د کوم جرم سزا راکوی؟

سپاره ځواب ورکړ: مونږ به تا د پیغمبرانو په څېر ساتو، په تابه تود باد هم نه لګیږي، مونږ ته د دې له پاره راوستی وې، چې که په لاره کې زخمي په تکلیف شي، نو ته به یې مرهم پټی کوې، خو مونږ دا فکر ونه کړ چې له تا سره خو نه درمل شته او نه مرهم، ستا د راتښتولو دویم لامل دا و، چې مونږ دا نجلۍ هم له ځان سره راوستل غوښتل، که مونږ دا راوستلی وای ، نو ته چې له دې سره وې، زمونږ پسې به دې ټول پوځ راویښ کړی و، نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه ستا راتښتول هم ضروري وو، دریم دا چې مونږ یوه جراح ته اړتیا لرو، تابه مونږ له ځان سره ساتو.
جراح وویل: زه به د داسې کوم سړي علاج ونه کړم چې زما د حکومت مخالف وي، تاسې ټول د فاطمیانو صلیبیانو او سوډانیانو دوستان یاست او د همغوی په اشاره د اسلامي حکومت پر خلاف ورانکاري کوئ. زه به له تاسې سره هیڅ مرسته ونه کړی شم.
سپاره وویل: بیا خو به ته ووژل شې، جراح وویل: مرګ به زما له پاره غوره وي. سپاره ځواب ورکړ چې بیا خو به مونږ له تاسره هماغه رویه کوو، چې ستا لپاره به ښه نه وي، بیا به ته زمونږ هر امر منې، خو زه درته وایم چې د بدې رویې نوبت به نه راځي، تا د صلاح الدین ایوبي پادشاهي لیدلې ده، زمونږ پادشاهي به هم وګورې، نو پخپله به ووایې چې زه همدلته اوسېږم، دا خو جنت دی که تا زمونږ له جنت نه انکار وکړ، بیا به درته خپل جهنم وښیو.
آسونه روان وو، د جراح پر سترګو پټی تړلې وې، د پټي په تیاره کې یې د خپلې راتلونکې د لیدو کوښښ کاوه، د تېښتې په پلانونو یې هم سوچ کاوه، بیا بیا به یې د شارجا فکر په مغزو کې ګرځېده، خو هغه به چې فکر وکړ چې دا جنی هم د دغې ډلې ملګرې ده نو نهیلې به شو، چې له هغه سره به هیڅ مرسته ونه کړای شي.

***

د هغوی سفر دومره اوږد نه و، خو د سرحدي ټولیو او د هغوی د ګزمو له وېرې د مجرمانو دغه قافله په بې لارېو پټه او ډېره لرې راتاوه شوې وه، له ماښام وروسته هم روان وو او شپه تېرېده، د نیمې شپې نه لږ د مخه دغه کاروان ودرېده، جراح یې له آس نه راکوز کړ او لاسونه یې پرانستل، څرنګه چې تیاره وه نو ځکه یې د هغه له سترګو پټی هم لرې کړ هغه ته د خوراک لپاره هم څه ورکړل شول، اوبه یې پرې وڅښلې او تر دې وروسته یې پرې لاس او پښې بیا وتړل، او د ویده کېدلو یې ورته وویل: سپاره ستړي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوي وو، هغوی د دوه نیمو شپو راسې ویښ وو، وغزېدل او ویده شول، له آسونو یې زینونه هم لرې کړل او لږ لرې یې وتړل، د جراح د تېښتې هیڅ امکان نه و، هغه تړلی ویده شو.

لږه شېبه وروسته یې سترګې وغړېدې، پوه شو چې د روانېدو له پاره یې راوښوي، خو چا د هغه د پښو رسۍ پرانستلې، هغه غلی پروت و، مرګ ته هم تیار و، د هغه دا هیله وه، چې هغوی به یې وژني او غورځوي به یې خو د پښو د رسۍ له پرانستلو وروسته یې چې د لاسونو پرانستل پیل شول، نو پرانستونکي د جراح په غوږ کې وویل: ما په دوه آسونو باندې زینونه تړلي دي، غلی زما پسې راځه! زه له تاسره ځم هغوی د بې هوشۍ په خوب ویده شوي دي دا د شارجا غږ و.

جراح په کراره پورته شو او په شارجا پسې روان شو، په شګو کې د مزل پر وخت د پښو غږ نه پورته کېږي، څو قدمه وړاندې دوه آسونه ولاړ وو، پر یوه شارجا سپره شوه، او بل باندې جراح سپور شو، شارجا وویل: څنګه ته پر آس ښې او کیڼ لورې ته په ګرځولو خو پوهېږې ؟جراح له ځواب ورکولو پرته آس پونده کړ، د شارجا آس هم ورسره په ځغاسته شو، د آسونو د ځغاستې پر وخت شارجا جراح ته وویل، زما پسې راځه! زه پر لار بلده یم، په تیاره کې زما نه مه جلا کېږه.

د ځغاستې په حال کې د آسونو ځوړ تښتوونکي راویښ کړل خو تعقیبول یې آسان نه وو، هغوی لومړی باید لیدلې وای چې دا د چا آسونه دي؟ له هغوی سره د شارجا د تېښتې وېره نه وه، په دې خبرېنه کې یو څه وخت تېر شو، چې هغوی څوک وو؟ او څه وخت وروسته به ورته معلومه شوې وي، چې شارجا او جراح وتښتېدل، بیا به هغوی آسونه زین کړل، په دې کې به دومره وخت لګېدلی وي چې تښتېدونکی دوه دوه نیم میله وړاندې تللي وو، .... شارجا او جراح بیا بیا شاته کتل، د آوازونو د اورېدو کوښښ یې هم کاوه، د هغوی باور راغی چې څوک ورپسې نه راځي، هغوی لاتر دې دمه د آسونو د وروکولو خطره پر سر اخیستلای نه شوه، نو ځکه هماغسې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په چار ګامو روان وو، بلاخره داسې ځای ته ورسېدل چې آسونه پخپله ورو شول، خو هغوی ډېر لرې تللي وو جراح شارجا ته وویل دلته به خامخا کوم ځای کې د سرحدي ګزمې سپاهیان وي، خو هغه ته پته نه وه چې کوم ځای به وي، شارجا ته هم څه پته نه وه، هغې جراح ته وویل چې هغوی د ګزمه سپاهیانو له وېرې په لرې او شاړو لار تللي وو، کنه نو د هغې کلی لرې نه وو هغې جراح ته ډاډ ورکړ چې قاهرې ته په صحیح لاره روان دي او قاهره لرې نه ده.

سبا ورځ به د غرمې مهال و چې علی بن سفیان د مصر د سر پرست امیر تقی الدین سره ناست و، تقی الدین ویل زه په دې حیران نه یم چې ستاسې په خبر ازمېښل شوی حاکم دا غلطي کړې، چې یوی شکمنی نجلۍ ته مو له مجرم زخمي سره د اوسېدو اجازه ورکړې او څلور شکمن کسان مو زخمي ته وروستلی دي، زه په دې حیران یم چې دا ډله دومره منظمه او زړوره ده چې زخمي یې وتښتاوه پیردار یې وواژه او بیا یې د زخمي مجرم په بستره کې واچا وه دا یو منظم پروګرام او ترتیب شوی جرم دی.

علی بن سفیان وویل: زه ګومان کوم چې دغه کار جراح او نجلۍ په آسانه کړی دی، په دې کار کې هم زمونږ د قوم د همدغه کمزورۍ اغېز څرګندېږي، چې سلطان صلاح الدین ایوبي یې تل له امله خفه وي او وایي چې د دولت او ښځه نشه به اسلامي امت ډوب کړي، جراح خو ما نیک عمله انسان ګاڼه، خو یوی جلۍ هغه ړوند کړو په هر حال د زخمي بندي د کلی پته معلومه ده، ما ورپسی یو ټولی عسکر لیږلي دي.

تقی الدین پوښتنه وکړه په سویل لویدیزو سیمو کې چې زمونږ بندي د کومو کنډرو یادونه کړې وه، د هغې په باب تاسې څه کول غواړی؟ علی بن سفیان ځواب ورکړ، زه ګومان کوم چې هغه دروغ ویلي وو، هغه د خپل خلاصون له پاره دغه بې بنسټه کیسه جوړه کړې وه خو بیا به هم استخبارات د هغې سیمې په باب معلومات راټول کړي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی لا په دې مسئله خبرې کولې، چې په دروازه کې ولاړ پیره دار راغی او داسې خبر یې راووړ، چې هغوی دواړه یې حیران کړلو هغوی یو بل ته وکتل، داسې ښکارېدل لکه هغوی چې له خبرو معزور وي. علی بن سفیان پاڅید وې ویل، بل څوک به وي، بهر ولاړ، په هغه پسې تقی الدین هم ورغی، خو هغه بل څوک نه، د هماغوی خپل جراح یې مخې ته ولاړ و، او د زخمي بندی خور هم ورسره وه، د هغوی آسونه ډېر ستمبدل، د جراح او شارجا سرونه او مخونه له دوړو او ګردونو ډک وو، شونډې یې وچې او خولې وازې پاتې، وې، علی بن سفیان ترې لږ په غوسه پوښتنه وکړه، بندي مو چېرته پرېښود؟ جراح ورته په لاس اشاره وکړه، چې مونږ لږ آرام کولو ته پرېږدی، دواړه یې دننه بوتلل، د هغوی له پاره یې اوبه او خواړه راوه غوښتل. جراح ورته په تفصیل سره وویل چې څه ډول وتښتول شول، په سفر کې زخمي بندی مړ شوو هغه ته هیڅ پته نه وه چې زخمي بندی هم راتښتول شوی دی، سبا د ورځې ورته د سفر په حال کې پته ولګېده، چې کله زخمي له آس نه راپرېووت او د زخم د خلاصېدو له امله مړ شو، جراح څه چې ډول شارجا آزاد کړ او له هغه سره راوتښتېده هغه یې هم ورته مفصل ډول ووېل، شارجا هم خپلې خبرې وکړې، نو علی بن سفیان وه پوهېده، چې دا یوه بېدیانۍ جنۍ ده، کلکه او زړوره هم ده او دا دومره چالاکه نه وه، څومره چې فکر کېده، هغې وویل چې د خپل ورور په اسره او د هماغه په خاطر ژوندۍ وه، هغه د ورور د ژوند په خاطر مرګ ته هم تیاره وه، جراح چې په څومره اخلاص د هغې د ورور علاج وکړو له هغې نه دومره اغېز منه شوه چې د هغه مریده شوه، ماته جراح ملایکه ښکارېده په لومړي ورځ چې له هغې سره کوم څلور سړي راغلي وو هغه زمونږ هیڅ نه کېدل، هغوی زمونږ د تره او ترور زامن نه وو، هغوی د هغې ډلې سړي وو چې صلاح الدین ایوبي او د هغه لوړ پوړي چارواکي وژل غواړي، کله چې د علی بن سفیان سړي د شارجا کلی ته ورغلي وو هغه مهال دا څلور سړي په کلی کې وو، هغوی ته معلومه شوه چې د شارجا ورور زمخي او نیول شوی دی، هغوی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورسره په دې نیت را روان شول چې زخمي به راتښتوي، له هغوی سره دا وېره وه چې زخمي سره کوم راز دی هغه رسوا نه شي، هغوی ته دا څرګنده وه چې خمي چېرې او په څه کار کې نیول شوی دی .

د شارجا له وینا سره سم د هغې هم دا اراده وه چې خپل ورور به راتښتوي، هغې چې له ورور سره د پاتې کېدلو کومه هیله کړې وه، له هغې نه یې دوه موخې وې، یوه یې دا چې د خپل ورور خدمت او پالنه به کوی او بله یې دا چې که وخت په لاس ورغی نو خپل ورور به تښتوي، هغه څلور سړي چې زخمي یې وکتل بېرته ستانه نه شول ، بلکې په قاهره کې پاتې وو، هغوی د شارجا د اشارې په انتظار وو، خو جراح نجلۍ ته داسې خبرې وکړې چې هغې هیڅکله اورېدلې نه وي، هغه به هر وخت له جراح سره ناسته او د هغه خبرو اورېدو ته به لېواله وه، یوه ورځ هغه د جراح کورته روانه وه نو هغې ته له هغو څلورو نه یو سړي په مخه ورغلی وه هغه شارجا ته وویلی چې د زخمي په تښتولو کې باید نور وخت تېر نه شي شارجا هغه ته وویل چې هغې خپله اراده بدله کړې ده، د هغې ورور به همدلته اوسي، هغه سړي شارجا ته وویل چې داسې ښکاری لکه چې د دماغ دی خراب شوي دی .

شارجا دا هیله نه لرله چې هغوی به دومره زړورتوب وکړی او د هغې ورور به وتښتوي، هغې ورته خپل پرېکړه واوروله چې هغه به ورسره هیڅ مرسته ونه کړي، هغه سړي ورته وویل مونږ ستا هر حرکت وینو، مونږ دا ګڼله چې تا ګوندې جراح په خپل جال کې ګېره کړی دی، خو داسې ښکاری چې ته پخپله د هغه په جال کې ګېر شوې یې. شارجا هغه وراټه، څرنګه چې د هغې دا هیله نه وه چې هغه وګړي به دومره د زړورتوب څرګندونه کوي له دې امله یې جراح ته هم څه یادونه ونه کړه چې د هغې د زخمي ورور د تښتولو خطره ده .

په هماغه شپه جراح او شارجا د هغو څلور واړو په ولکه کې راغلل، هغوی یې چې کله پر آسونو د سپرولو له پاره پورته کول، نو هغې وه لیدل

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې پر يوه آس د هغې ورور هم په زخمي حالت کې ناست و. هغه مهال هغه يو څه خوشحاله شوه چې ورور يې آزاد کړای شوی دی، نو هغه تېښتې ته تياره شوه، خو جراح يې له هغوی سره بندي ليدل نه غوښتل، نو هغوی ته يې ځکه وويل چې جراح پرېږدي! خو خبره يې وه نه منل شوه د هغه لاسونه او پښې يې وتړل، پر آس يې بار کړ، په لاره کې شارجا ته وويل شول، چې د هغې ورور يې څه ډول راوتښتاوه، هلته يوازې دوه کسه ورغلي وو، يوه يې له پيره دار نه د کومې پوښتنې په باب په خبرو مصروف کړ، بل يې د شاله لوري له غاړې نه وينو او دواړو پورته کړ او دننه يې وهوور، زخمي چې هغوی وليدل، پورته شو کښېناسته، د هغه په بستره يې پيره دار ځملاوه او د هغه پر زړه يې د خنجر دوه زوږ ګذارونه وکړل او هغه يې وواژه بيا يې پرې کمپله وغوړوله، دواړو زخمي بندي راپورته کړ او راووتل، هغوی ته دا هم معلومه وه چې شارجا د جراح په کور کې ده، هغوی وېرېدل چې شارجا به ورسره دا کارونه مني او تښتونه به ناکامه شي خو د هغې راتښتول هم له هغه ځايه ضروري وو ځکه چې له هغې سره هم يو راز و، دوه سړي ورته په کمين کې ناست وو، ځنګه چې جراح او شارجا هغې تنګی او تياره کوڅې ته ورسېدل، هغوی دواړه هم ونيول شول اود اغوا کار بريالی سرته ورسېده .

* * *

د علي بن سفيان په خبر د استخبارتو فني ماهر کومه ازموينه کول نه غوښتلو هغه په سملاسي توګه د جراح او شارجا په خبرو باور ونه کړ، دا هم د توطئې يوه کړۍ کېدای شوه، هغې دواړه سره جلا کړل، او له هغوی نه يې پخپل انداز پوښتنې وکړې، جراح هوښيار سړی و، هغه علي بن سفيان قايل کړو چې هغه کومې خبرې کړې دي تکی په تکی صحيح دي، هغه وويل چې يو خو احساساتی ارخ دی، د دغه جلۍ شکل او صورت د هغه مرې خور په څېرو، ځکه يې هغه خوښېده، او هغه يې خپل کورته بوتلله همو او د زخمي په کور کې به هم ورسره تر ډېره وخته ناست و، جراح وويل، چې د هغه د دې روېې نه نجلۍ دومره اغېزمنه شوه. چې هغې ورته خپل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنې شکونه په څکې کېښودل، دا د هغه جلې دويم اړخ و چې له امله يې جراح ورته زياته پاملرنه وکړه، نجلې مسلمانه وه، خو داسې ښکارېدل چې پر هغې ډېرو بهرنيو اثراتو کار کاوه، جراح د هغې له ذهن نه دغه اثرات لرې کړلو ځرنګه چې نجلې کليوالي او د وروسته پاتې ذهن لرونکې وه او د شولو هغه به يې صحيح ګڼل، د هغې له خبرو نه ځرګنده شوه، چې د هغوی په سيمه کې د اسلام خلاف تبليغات او د صلاح الدين ايوبي پر خلاف تخريبي چارې ښې په زور او شور او پرته له کوم خنډ او بنديز رواني دي.

علي بن سفيان له شارجا سره څه خبرې ونه کړې تش له هغې نه يې پوښتنې کولې او له ځوابونو يې بيان ترتيبېده، هغې د فرعونيانو د کنډرو په باب هماغه څه وويل، چې مخکې ويل شوي دي.

هغه هم د کنډرو د هغه بزرګ سړي ګروهمنه وه، د چا په باب چې ويل کېدل چې ګناهګارانو ته نه ښکاري، او د هغه يوازې آواز اورېدل کېږي. شارجا وويل چې ورور يې په پوځ کې و، او هغه په کور کې يوازې اوسېده، هغې ته د کلي ځنې خلکو ويلي وو، چې هغه دې کنډرو ته ورشي، ځکه چې د هغه انسان پيغلې نجونې ډېرې خوښېږي، شارجا د علي بن سفيان د پوښتنو په ځواب کې دا هم وويل چې د هغوی د کلي درې ښکلې پيغلې د کنډرو هغه بزرګ ته ورغلې وې چې بيا بېرته رانغلې، يو ځلې د هغې ورور کلي ته راغلی و، شارجا له هغه پوښتلي وو، چې کنډرو ته ورشي او که نه؟ ورور يې هغه منعه کړې وه شارجا په ښه ډول ونه ويلای شول، خو دا پته وه لګېده چې د مصر په سويل لويديزو سيمو کې کارونه روان دي، نجلې د جراح په باب وويل، چې که هغه يې کلي ته هم بيولې وای او بندي کړې يې وای، نو له هغې ځايه به يې هم د خپل سر په بيه را خلاص کړې وکله چې د هغې ورور مړ شو نو کلي ته د تللو اراده يې هم پرېښوده، او عزم يې وکړ چې جراح به له دې ځايه آزادوي، هغه ځلورو مجرمانو شارجا خپله ملګرې ګڼله، خو جراح هغې ته ويلي وو، چې هغوی د الله تعالی ډېر لوی مجرمان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي، هغې ته دا هم معلومه شوې وه، چې د هغې له ورور سره يې هيڅ همدردي نه وه بلکې له هغه راز سره يې کار وو چې له هغه سره ئ نو ځکه هغوی وواژه .

علی بن سفيان له هغې نه پوښتنه وکړه چې اوس هغه څه کول غواړي او د خپل ځان په باب يې څه فکر کړی دی؟ هغې ځواب ورکړ، چې خپل ټول ژوند به د جراح په قدمونو کې تېر کړي او که جراح هغې ته ووايي چې اور ته ودانګه، نو اور ته به ودانګي، هغه دې خبرې ته تياره شوه چې تر کندرو پورې به د ورتلونکيو لارښوونه هم وکړي او د خپلې سيمې هر هغه سړي به په ګوته او ونيسي چې د مصر د حکومت پر خلاف کار کوي.

د علی بن سفيان په مشوره د پوځ او اعلی حاکمانو غونډه راوغوښتل شوه، او حالات د تقی الدين مخې ته وړاندی کړای شول د ټولو دا فکر و، چې تقی الدين نوی نوی مصر ته راغلی دی او د لومړی ځل له پاره دومره درونده مسئووليت ورته سپارل شوی دی، نو ځکه به هغه په احتياط سره پرېکړی کوي، او کېدای شي چې له کومې خطرې سره مخ کېدل ونه غواړي، په غونډه کې زياتره چارواکو پر دی خبره اتفاق وکړ چې ښکاره معلومه ده چې لرې او پراخه سيمه زياتره وګړي بی لارې کړای شوي دي، نو ځکه دې د دغو خلکو پر خلاف پوځي عمليات نه کيږي، مسئله دا وه چې د کندرو دننه چې کوم حالات معلوم کړای شوي وو، له هغو نه څرګنديدله چې هلته يوه نوې عقيده را منځته شوې چې هغو خلکو منلی هم ده، نو ځکه به دغه وګړي پر خپل عبادت ځای پوځي يرغل ونه زغملای شي، د دې حل دا وړاندې کړای شو، چې دغی سيمې ته دې مسلمان معلمان، عالمان او پوهان ولېږل شي چې خلک سمی لارې ته راوبولي، د هغوی احساسات دې نه مجروح کوی .

تقی الدين وويل: د دې مقصد خو دا دی، چې تاسې له انسانانو ويرېږی او ستاسې په زړونو کې د الله جل جلاله او رسول اکرم صلی الله عليه وسلم مينه نشته چې دوی د يوه رښتوني دين سپکاوی کيږي، زه د مصر امير او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton. Digital Library

اعلى قوماندان ته د خبر ورکولو اجازه نه ورکوم، تاسې نه پوهيږې چې هغه په فلسطين کې له څومره څواکمن دښمن سره په مقابله اخته دی، تاسې هغه ته دا ثابتول غواړی چې مونږ ټول دری څلور زره بې لاری شويو انسانانو او د اسلام د دين له دښمنانو څخه ويرېږو، زه د نيغی او مستقيمې سختې او کوټلی حملې قايل يم .

يو مرستيال قوماندان ووېل: محترما ! بې ادبې دې معاف وي. صليبيان پر مونږ تور لګوي چې اسلام د تورې په زورخپور شوی دی، مونږ د دغه تور عملی ترديد کول غواړو، مونږ به له ځانونو سره د مينې او محبت پيغام يوسو، تقی الدين ورته په توکه کې ووېل نو بيا مز.تر ملا تورې ولې تړلې دي؟، په دې پوځ دومره لګښتونه ولې کيږي؟ آيا تر دې به دا غوره نه وي چې مونږ لښکرې رخصت کړو او وسلې په نيل سيند کې واچوو، د تبليغيانو يوه ډله جوړه کړو ،د ملنګانو او مسافرو په څېر کلی په کلي وګرځو؟ تقی الدين دا په احساساتی انداز ووېل: که د الله جل جلاله او پيغمبر صلى الله عليه وسلم د پيغام پر خلاف صليبيانو تورې را ايستلې وي، نو بيا خو به د مسلمانانو تورې په تېکو کې نه پاتې کېږي، او چې کله د مسلمان توره له تيکی راووځي، نو هر هغه سر به له تني جدا کوي، چې د اسلام د مبارکی کلمې لا اله الا الله محمد رسول الله له منلو انکار کوي، هره هغه ژبه به پرې کوي، چې حق کلمی ته دروغ وايي صليبيان که دا تور لګوي چې مونږ اسلام د تورې په زور خپور کړی دی، نو زه له هغوی نه معافی غوښتنې ته تيار نه يم، اسلامي سلطنت ولې کمزوری کيږي؟ پخپله مسلمان ولې د اسلام دښمن کيږي؟ يوازې د دې له پاره چې صليبيانو د ښځو ، شرابو او د زرو او مرغلرو او د واک او اقتدار حرص او هوس په وسيله د مسلمانانو تورې زنګ وهلی، هغوی پر مونږ باندې د جنګ خوښونې او ظلم او تيرې تورونه لګوي، زمونږ د جنګياليتوب روايات ختمول غواړي، څکه چې هغوی د جګړې لويه زمونږ نه وړای نه شي، د هغوی د وچې لښکرې او سمندري بېړۍ ناکامې شوې دي، اوس زمونږ په

(c) ketabton.com: The Digital Library

منځ کې ورانکاري کوي، د الله جل جلاله د رښتینی دین جرړې غوڅوي، او تاسې وایي چې د هغوی پر خلاف تورو ته لاس مه وروړې.

دوستانو! په غور سره واورئ چې صلیبیان او ستاسې نور دښمنان له تاسې نه د دوستۍ په پلمه تورې اخیستل غواړي د شا له لوري ستاسې وهل او ودرول غواړي د هغوي دا اصول یوه غولونه ده چې که څوک تاسې ته په یو مخ څپېړه درکړي نو تاسې ورته بل لوری ورمخ کړئ، آیا له تاسې نه کوم یوه ته څرګنده نه ده چې په کرک کې هغوي له مسلمانانو سره څه کوي؟ آیا تاسې په شوبک کې د مسلمانانو بېګار کمپونه لیدلي نه دي؟ هلته یې څومره مسلمانی بیبیانې بې پردې کړي، هغه مو اورېدلي نه دي؟ چې په نیول شوی فلسطین کې مسلمانان د وېرې ترهې، بې پتی او مظلومیت ژوند تېروي، صلیبیانو د مسلمانانو له کاروانونو لوټي او ښځې تښتوي، او تاسې وایي چې د اسلام په نامه توره پورته کول جرم دی، که دا ګناه وي نو زه پرې نه شرمېږم.

د صلیبیانو تورې د بې وسې مسلمانانو سرونه پرې کوي، یوازې په دې خاطر چې له الله جل جلاله سره مینه لري، د صلیب او بوتانو عبادت نه کوي، ستاسې تورې هغه مهال د لاسونه غورځېدل په کار دي، چې مخی ته مو بې وسې او بې وسلې انسانان وي او هغوی ته الهی پیغام رسیدلی نه وي، مونږ باید د دې اصولو منونکي نه اوسو، چې د خلکو پر احساساتو حمله وکړو، ما لیدلي دي چې په عربو کې ډېر کوچني کوچني واکمنان او نا اهله امیران د خلکو د خوښۍ له پاره ډېر په زړه پورې کلمات کاروي، د هغوی غلط احساسات او ولولې نورې هم راپاروي او هغوی خوښ ساتي، چې خلک هغوی له مزو چړچو او غیر اسلامي ژوند دود څخه منع نه کړای شي، د دغو امیرانو د کار طریقه دا ده چې هغوی د څټمیسنو(چا پلوسانو) یوه ډله پیدا کړې، چې د هغوی هر غږ ته لبیک وایي، او همدغه وګړي په خلکو کې ګرځي، دا ثابتوي چې د هغوی امیر څه ویلي دي، هغه د الله تعالی آواز دی، چې نتیجه یې داده چې د الله جل جلاله بنده ګان د بد

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کارو او عیاشو انسانانو غلامان کیږي او قوم په حاکم او محکوم ویشل کیږي. . مونږ ګورو چې دښمن زمونږ جرړې غوځوي، او زمونږ د قوم یوه برخه د کفر په تیارو کې ننباسي، که مونږ کوټکي تګلاره ونه ټاکله، نو مطلب به یې دا وي، چې مونږ د کفر ملاتړ کوو، ماته مې وررور صلاح الدین ایوبي ویلي وو چې خیانت او غداري د مسلم امت یو دود ګرځیدلی خو زه دا هم ګورم، چې داسې یو دود هم پیل شوی چې یوه ډله به حکومت کوي او نور به یې تر لاس لاندې محکوم وي، واکمن ټولی به د قوم خزانه په شرابو بهوي او ملت به یو ګوټ اوبو ته تږی وي، زما وررور صحیح ویلي وو، چې مونږ باید د ملت او دین اینده په نظر کې ونیسو، مونږ باید پخپل ملت کې د عزت او عمل لوړوالی پیدا کړو، راتلونکی نسلونه به زمونږ له قبرونو ځواب غواړي د دغه مرام له پاره باید له داسې چارو ځانونه ونه ژغورو چې د دین او هیواد له پاره ګټور نه وي، که دغه په حقه ګامو ته د قوم د څوکسو له پاره ګټور نه وي، نو مونږ یې باید هیڅ پروا ونه کړو. مونږ د مسلمان امت ګټه او عزت او څو کسو د خوښۍ له پاره قربانولای نه شوو مونږ د خپل هیواد یوه لویه برخه یوازې د دې له پاره د ورانکارۍ په جال کې ګیر پرېښودلای نه شو، چې هلته ګواکې د خلکو احساساتو ته زیان رسیږي، تاسې ګوری چې د هغه ځای خلک ساده او ناپوه دي، هغوی خپل هغه مسلمان ورونه چې د قبیلو سرداران او مذهبي مشران دي، د دښمن سره د سازش په نتیجه کې بې لارې کوي.

په غونډه کې د هېڅا هم دا هیله نه وه چې د تقي الدین عکس العمل او غبرګون بهه دومره سخت او پرېکړه به یې کوټلې وي هغه چې کوم دلایل وړاندې کړل، د هغې پر خلاف په چاکې د دې جرئت نه و چې مخالفت خو لاځه چې وړاندیز یې هم وکړی هغه وویل : په مصر کې چې کوم پوځ دی یا له محاذه راغلی دی او تردې د مخه هم جنګېدلی دی، د دغه پوځ دې پنځه سوه آس سپاره، دوه سوه اوښ سپاره او پنځه سوه پیاده نن ماښام د سیمې په لور وه لېږل شي چېرې چې شکمنی کنډرې دي، دغه پوځ به له

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې سیمې دومره لرې اوسي، چې که اړتیا پېښه شي په سملاسي توګه کلابندي وکړای شي، له ما سره چې له دمشق نه کوم دوه سوه کسه سپاره راغلي دي، هغوی به کنډرو ته دننه ورځي حمله به کوي، یو چریکي ګروپ به کنډرو ته دننه ورځي او دوه سوه سپاره به کنډري کلا بند کوي که له بهر نه حمله وشوه، نو د پوځ زیاته برخه به یې مقابله کوي او کلا بندي به نوره هم راتنګوي، په دې عملیاتو کې دې پوځ ته په کلکه وویل شي، چې له بې وسلې خلکو سره به څه کار نه لري.

تر دې پرېکړې وروسته په سملاسي توګه پوځي حاکمان د لېږد، حملې، کلا بندۍ او نورو پلانونو په جوړولو لګولي شي شو.

* * *

سلطان صلاح الدین ایوبي د مصر له حالاتو ناخبره د کرک او شوبک د کلا ګانو تر منځ په یوه پراخه بیدیا کې چېرې چې شګلنې غونډۍ، خوړونه او لوی لوی ګتان هم وو او ځای ځای اوبه او پرېمانه سیوري هم زیات وو، د صلیبیانو د نوي جنګي پلان سره د خپل پوځ صفونه ترتیبول، د استخباراتو مامورینو هغه ته ویلي وو، چې صلیبیان به له دوه چنده څواک سره چې زیاتره سپاهیان به یې زغرې لرونکي وي، له کلا نه بهر راووځي او حمله به کوي، دغه پوځ به د سلطان صلاح الدین ایوبي مجاهدین په مخامخ جګړه کې مصروفوي او نور به یې د شا له لوري یرغل راوړي، سلطان صلاح الدین ایوبي خپل پوځ تر لرې لرې واټن پورې خپور کړو تر هر څه ړومبی یې دا کارو کړ، چې هر ځای اوبه او سیوري وو، هغه یې ونیول، د دغو ځایونو د دفاع له پاره یې د غشو کمانونو لرونکي غشي ویشتونکي ولېږل، د هغوی غشي تر لرې ځایه رسېدل، هلته یې منجنیقو[۱] نه هم ولګولو چې د اور ګولۍ یې ویشتلې، دا کار یې څکه کړی و، چې دښمن

[۱] - منجنیق یوه لرګینه دستګاه وه چې د میچینو غزی په شان د اور پنډوسکي پرې ویشتلي کېدل.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تېردې راونه رسیږي، لوړې څوکې او غونډۍ یې هم نیولې وې، سلطان صلاح الدین ایوبي خپلو عسکرې ټولیو ته امر کړی و، چې که دښمن حمله وکړه تاسې نور هم خپاره شئ چې دښمن په خپرېدلو مجبور کړی.

سلطان صلاح الدین ایوبي پوځ داسې ترتیب کړ، چې دښمن دا پرېکړه ونه کړای شي چې د مسلمانانو د پوځ اړخ کوم او وروستۍ برخه یې کومه ده.

سلطان صلاح الدین ایوبي د خپل پوځ یوه غټه برخه محفوظه وساتله، یوه برخه یې داسې په حرکت کې وساتله، چې هر ځای اسلامي پوځ ته د کومک اړتیا وي، دوی مرسته ور رسولای شي، د هغه تر ټولو خطر ناکه وسله د هغه چریکي ګروپونه وو، او تر دوی زیات خطر ناک یې استخباراتی نظام و، چې هغه ته یې د صلیبیانو د هر حرکت خبر ورکاوه، سلطان صلاح الدین ایوبي د شوبک کلا نیولې وه د صلیبیانو په پلان کې دا هم وو، که حالات یې په ګټه وو نو شوبک به هم کلا بندوی او نیسي. هغوي هیله لرله چې د هغوی دومره زیاتې لښکرې به د سلطان صلاح الدین ایوبي لږ شمېر پوځ په بیدیا کې له منځه یوسي. یا به یې دومره کمزوری کړي چې شوبک ته به له بهر نه مرسته ونه رسولی شي، د دغه پلان له مخې سلطان صلاح الدین ایوبي د شوبک کلا هغه برخه چې صلیبي پوځ پرې حمله کولای شوه تشه پرېښوده، هغه د صلیبیانو له پاره موقع ورکړه چې صلیبیان د دغه ځای په تش لیدلو پر سوبک کلا حمله وکړي، هغې لوری ته یې د پېری څوکۍ هم لږې کړې او تر لږې لږې ځایه یې سیمه خالي پرېښوده.

صلیبي جاسوسانو په سملاسي کرک کلا ته خبر ورکړ چې سلطان صلاح الدین ایوبي له صلیبیانو سره د جنګېدلو له پاره خپل پوځ له شوبک نه لرې راټول کړی دی، او د شوبک کلا لاره پاکه شوې ده، صلیبیانو په سملاسي توګه هغه پوځ چې پر سلطان صلاح الدین ایوبي یې مخامخ حمله کوله، امر وکړ چې لاره بدله او د شوبک په لوري ولاړ شي لکه چې دغه پوځ هغې لوري ته وګرځېده، د دې پوځ پسې د رسد د زخیرو کاروان روان و، دغه پوځ چې کله د شوبک څلور هیلۍ ته ورسېده، نو وه درول شو، دا د دغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوځ مهالیز پړاو و، د رسد د آسونو رهړې، اوښان او کچرې د زرونو په شمېر را روان وو، هغوی ته هېڅ خطره نه وه، ځکه چې د مسلمانانو د پوځ تر لرې لرې ځایونو پورې نوم او نښان نه و، صلیبي واکمن ډېر خوښ وو، هغوی د شویک کلا د خپلو قدمونو لاندې لیدله خو د شپې له خوا هغوی د شا لورې ته آسمان تک سور وه لیده، د اور لمبې دومره لوړې وې چې د دومره لرې نه هم ښکاریدی. صلیبیانو آسونه وځغلول، چېرې چې اور لګېدلی و، هلته د دوی د رسد وسایل وو، هلته یې پخپل سر منډې وهونکي آسونه او بې مهاره اوښان یو خوا بل خوا د ځغاستې په حال کې وه لیدل .

دا تباهي د سلطان صلاح الدین ایوبي یوه چریکي ګروپ جوړه کړې وه، په رسد کې د آسونو او اوښانو له پاره وچ واښه ووا وپه سلونو رهړو بار وو، هغه یې د رسد د کمپ څلورو خواو ته د رولي وو، صلبیان په تېرو تنه اخته وو هغوی تـه پتـه ونـه وه چې سلطان صلاح الـدین ایـوبي یې د هر حرکت څارنه کوي، د شپې چې کله د کیمپ وکړی ویده شول، نو مسلمان چریکان پر اوښانو ورغلل او د وښو پر انبارونو یې اورین غشی وه اورول، وښـو فـوراً اور واخیست، په لړه شېبه کې ټول کمپ د اور په لمبو کې راګېر شو، په اور کې راګېر انسانان د ځانونو ژرغورنې له پاره یو خوا بـل ځـو ځغاسـتل، چې زیاتره یې د غشیو خوراک شولو کومو څارویو چې رسـی شکولی شـوی، هغه وتښتېدلو او چې کومو ونه شکولی شوی هغه ژوندي وسوځېدل تر لرې لرې ځایه یې کمپ په جهنم بدل شوو چریکانو زیـات شـمېر آسونه او اوښـان ونیول او بېرته ولاړل .

د سهار تر رڼا وروسته چې د صلیبي پوځ قوماندانان هلتـه ورغلـل، هیـڅ شی‌هم بچ پاتې شوي نه وو، د هغـوی د یـوې میاشـتې ذخیـره لـه منځـه تللـې وه، هغـوی پـوه شـول چـې د شـویک لاره چـې پرېښـوودل شـوې وه دا هـم د سلطان صلاح الدین ایوبي یو چال وو هغوی له څه مطالعې پرتـه وویـل چـې لـه کـرک نـه تـر شـویکه زمونږ د رسد لاره خطر ناکه دهو لـه دې امله یـې د شویـک کلا بندي وځنډوله، له رسد پرته کلا بندي نامـمکنـه وه، او چې کلـه

Scanned by CamScanner

(c) ket... om: The Digital Library

هغوی ته دا خبر هم راورسېده چې تېره شپه د هغه پوځ د رسد هم تباه کړای شوی چې پر سلطان صلاح الدین ایوبید مخامخ یرغل له پاره لېږل شوی و، نو هغوی پر ټولو جنګی پلان د بیا غور کولو پرېکړه وکړه، هغوی ته هیچېری هم د سلطان صلاح الدین ایوبي پوځ نه ښکارېده.

سلطان صلاح الدین ایوبي ته خبر ورکړل شو، چې صلیبیانو په دواړو، محاذونو وړاندې تګ ځنډولی نو هغه خپل قوماندانان یې راوغوښتل او ورته یې وویل: صلیبیانو جنګ ځنډولی دی، خو زمونږ جنګ جریان لري، هغوی د دوه پوځونو مخامخ ټکر ته جنګ وایي، زه چریکی او شپینو یرغلونو ته جنګ وایم، اوس چریکان فعال وساتي، صلیبیان دواړو لوریو ته په شا تګ کوي، هغوی په ډاډه زړه په شا تګ ته مه پرېږدي، په وروستی یا یوه اړخ یې ناڅاپي یرغل وروړئ او ترې غایب شي، صلیبیان تاسې مخامخ جنګول غواړي ، خو زه به تاسې په داسې میدان کې له هغوی سره مخامخ کوم چې ستاسې د خوښې لامل وي او چیرې چې شکی هم ستاسې مرسته کوي .

د سلطان صلاح الدین ایوبید هستوګنی ځای نه و، هغه له خپلو ملګریو او ساتونکي پوځ سره یوې او بلې خواته کوچېده، په یوه ځای کې به نه اوسېدلو لدی سره سره هم داسې ښکارېده چې هر ځای کې موجود دی.

* * *

په مصر کې د سلطان صلاح الدین ایوبي ورور تقی الدین د صلیبیانو پریو بل محاذ یرغل کاوه، دا د مصر سوېل لویدنیزه سیمه وه د کومې سیمې ویرونکیو کمرونو دننه چې د فرعونانو د زمانې هیبت ناکې کنډرې او هلته حضرت عیسی علیه السلام له آسمانه بیرته راتلونکی و، ټوله سیمه د یوې نوې ګروهې منونکې شوې وه .. د پنجشنبې ماښام و د لیدونکیو ګڼې ګونې د ګنډرو په غار ډوله دروازو کې د ننوتلو ټېل پیل کړی و، دننه په یوه لویه کوټه یو پراسراره غږ انګازې کولې، خلکو ته په دېوالونو ګناهګار او نېکان د تللو پر وخت ښکارېدل، هلته هماغسې ګڼه ګونه وه چې په تېرو پنجشنبو شپو کې به وه، ناڅاپه د هغه پر اسراره انسان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

غږ غلی شو، د چا په باب چې مشهوره وه چې ګناهګارانو ته ښکاري، د دې پر ځای یو بل غږ واورېدل شو، بې لارې انسانانو! نن شپه کوږونو ته مه ځئ، سبا ورځ به تاسې ته هغه راز څرګند شي، د څه لپاره چې تاسې لېوال وی، له دې ځایه ژر بهر ووځئ، حضرت عیسی علیه السلام تشریف راوړي، د دې کنډر نه لرې ولاړ او ویده شئ، په لویه کوټه کې چې حیرت وهلیو خلکو ته په دیوالونو باندې کوم ځلېدونکي ستوري ښکارېدل، د هغو ځلېدل غلی شول .

هغه مهال به دغون سوریو کې ښکلې او ښایسته نجونې او هلکان په خندا خندا تېرېدل، خلکو ولیدل چې عسکري ډوله خلکو نیولي او له ځانونو سره یې بیا یې، له ځینو ځایو چغې هم اورېدل کېدې، د وریځې چې کوم شور او ځوږ و، هغه هم غلی شو، د خلکو له پاره دغه ځای ډېر سپېڅلی و، هغوی له ویرې وه تښتېدل او کنډری یې خالی کړی .

دغه انقلاب علی بن سفیان او تقی الدین رامنځته کړی و. له هغوی سره هماغه سپاهیان وو چې تقی الدین یې امر کړی و، دغه ګروپونه تر ماښام وروسته کنډریزی سیمې ته نږدې ورغلي وو د هغوی لارښوونه شارجا کوله ، چې پر آس سپره وه، د پنجشنبې په ماښام یې هلته پوځي ټولي ور رسولي وو، ځکه چې په دې شپه به هلته مېله جوړېده، او د لرې لرې ځایونو به خلک ورته راتلل، د پوځ زیاته برخه چې هغوی پنځه سوه آس سپاره. دوه سوه اوښ سپارل او پنځه سوه کسه پیاده عسکر وو، له دغې سیمې نه لږ لرې ساتل شوي وو، هغوی د بې وسلې خلکو پر خلاف نه کارول کېدل، هغوی ته دا دنده سپاره شوې وه چې د سوډان پر پولو څارنه وکړي، ځکه چې په هغه کنډریزه سیمه کې ورانکاري صلیبیانو او سوډانیانو په لمسونه کېدله، نو ځکه د دې وېره موجوده وه چې هسې نه په سیمه کې نظامي عملیات اجراء کړی او سوډانیان یرغل وکړي، تقی الدین د هغې سیمې سرحدي ټولي، چې د سرحداتو د ساتنې له پاره موظف وو، نږدې راغوښتې او تر خپلې قوماندې لاندې کړی وو. دوه سوه آس سپاره چې له دمشق نه د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تقي الدين سره راغلي وو، د هغه ځای چاپېر کرای شوي او د لېونتوب تر حده زړور وو، د څغاستې پر حال آسونو نه غشي ويشتل د هغوی ځانګړی کمال و، په سپاهيانو کې د صلاح الدين ايوبي په لاسو روزل شوي چريکان وو، هغوی ته داسې روزنه ورکړل شوې وه، چې په ډېر سختو کمرو او ونو به په حيرانوونکې چټکتيا سره ختل او کوزېدل، له څو ګزه څپور بـل اور نه تېريدنی د هغوی شغل وه، دا چيريکي سر تيرې مې هغه مهال د کنډرو په لوري وه لېږل، چې خلک کنډرو تـه دننـه ور روان وو، تـر هغې ځايـه شـارجا وروستل، علی بن سفيان ورسره ملګری و، ګرنـدي استاذي هـم ورسره وو، چې په خبر رسولو کې خنډ رانه شي، د کنډرو له دروازې بهر دوه سړي ولاړ او دننه تلونکيو تـه يې درې درې خرمـاوې او اوبـه ورکـولې، د دروازې دننـه توره تياره وه، خلک به له دغو تيارو تېرېدل او روښانه کوټې ته به رسېدل، بهر يوازې يو مشال بل و، چې معمولي رڼا يې ورکوله، شپږ کسه سړي چې سرونه يې په څادرونو کې پټ وو له زيارت کوونکيـو سره تـر دروازې ولاړل، له ګڼې ګوڼې جلا او د خرماو ويشونکيو تر شا ودرېدل، هغوی ته يې وويل چې مخامخ ولاړ شي، خو خرما ويشونکي هغه مهال حيران پاتې شول چې د هغوی په شاګانو کې د خنجرونو څوکې و چوخول شوې، دغـه شپږ کسـه چريکان وو، هغوی د يو يـو سړي شاته ځان ورسـاوه او شاته يې د خنجر د څوکې په چوخولو ورته په غوږ کې وويل: که ژوندي پاتې کېدل غواړې، لـه دې ځايه په کراره بهر ولاړ شی، تاسې ټول د پوځ په ګېرکې ياست، د خرماو او اوبو ويشونکي د لږ څه مزاحمت پرته بهر ووتل، چريکـانو خپـل خنجرونـه داسې په چوغو کې پټ کړل، چې له هغوی پرته هيچا هم ونه ليدل دغه څلور کسه چې څنګه بهر راووتـل، هلتـه څوکسـه سړي ولاړ وو، هغـوی څلور واړه ونيول او په ديکو ديکو يې تر لرې ځايه ورسول، هلته څو کسـه رسيو وتړل شول، شپږ کسه چريکان د خرماو او اوبو پرته له شکيزو سره پاتې شوي وو، هغوی دننه تلونکيو خلکو تـه ويـل چې لـه خرمـاو او اوبـو پرتـه دننـه ورځی،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه چې دننه څخه نوی حکم راغلی دی، ساده زړي کلیوال همداسې دننه روان وو.

له هغوی سره اوس چریکان هم دننه روان وو او مشالونه هم دننه ورتلل، خلک حیران وو چې مشالونه ځنګه دننه وړل کیږي، لږ تر لږ پنځوس مشالونه او دوه سوه چریکان کنډرو ته ننوتل، هغوی روښانه کوټې ته ورننغلل، بلکې په تیارو لارو او د غلامانو ځارن ځایونو ته ورغلل، چې له بهره راتلونکي خلک ورتللی نه شول، په هغوی کې له ځینو سره خنجرونه او له ځینو سره خنجر ډوله وړې چړې وې او له ځینو سره وړې لیندې او غشي وو، له هغې دروازې نه هم چې خلک پرې راوتل، چریکان ننوتل، هغوی له لاربښوونې سره سم ځانونه تیاره ځایونو ته ورسول، د تقی الدین دوه سوه آس سپاره مخکې ولاړل، او هغوی ټولې کنډرې کلا بندې کړې، له هغوی سره پیاده ټولی هم و، چې سپاهیانو یې له دننه راوتونکي خلک یوه لوري ته راټولول پیل کړل، چریکان چې له مشال وړونکیو سره دننه ولاړل، نو هغوی داسې احساس کړه، لکه د کوم ځیز نس ته چې ورننویستل شوي وي، دننه لارې او کوټې د کولمو په څېر وې ... دغو لارو هغوی پر یو جادو واړول، چې په لیدلو یې چریکان حیران پاتې شول، دا یوه ډېره پراخه او لوړه کوټه وه، دننه پکې ډېر سړي او ښځې وې، په هغو کې ځنی داسې وو، چې مخونه یې د ځیروونکیو حیواناتو په څېر وو، ځینی خو انسانان وو، خو د هغوی دومرهبد شکلونه وو، چې په لیدلو یې سړي وېرېده، هغه د پیریانو او بلاګانو په څېر ښکارېدل، د هغوی په منځ کې ښکلې نجونې هم وې چې جلبوونکې او ځلېدونکې جامې یې اغوستې په خندا خندا یوې او بلې خواته ګرځېدې، یوه لوري ته د یوه دیوال تر څنګ یو څو ښکلې نجونې د ښکلو ځوانانو سره په ناز ناز روانې وې، هلته له چت نه تر فرش پورې پردې ځړول شوې وې، چې ښي او کیڼ لوري ته به تلی راتلې بل لوري ته ستر ګې بربېښوونکې روښنایي بلېده او مړه کېده.

Scanned by CamScanner

(c) k... .com: The Digital Library

که چریکانو ته ویل شوی نه وی چې د کنډرو په منځ کې چې هر څه دي او په هر شکل دي هغه انسانان دي، او دننه نه کوم پیری شته او نه بلا او نه ښاپیرۍ، نو چریکان به تول له هغې ځایه راتښتېدلی وو، هلته چې کومې ښکلې پیغلې او ځلمي وو، هغه هم ویروونکی ښکارېدل، دغه حیرانوونکي مخلوق چې کله مشال وړونکي چریکان وه لیدل. نو د هغوی د وېرولو له پاره یې ویروونکی غږونه وه ایستل، کوم سړی چې بد شکله او د ځیروونکیو ځناورو په څېر وو، د هغوی آوازونه هم وېروونکی وو، په دې دوران کې ښایي یو یا دوه کسانو یې له ویرې خپلې اصلي څېرې راڅرګندې کړې وي، دا د ځیروونکیو حیواناتو څېرې وې، چې کله یې لرې کړې، انسان ترې راووت، چیریکانو تول راونیول او د تولو څېرې یې لرې کړې، هلته شراب هم پراته وو، هغه تول یې بهر وېوړل، د کنډرو د نورو برخو په تلاشی کې یو سړی وه نیول شول چې په یو تنګ سوري کې یې سر ننه ایستی او وېروونکې چغې یې وهلی، او ویل یې ... له ګناهونو توبه وکړی! عیسی علیه السلام راتلونکی دی ... او دغسی نورې کلمې چې هغه ویلې، دغه سرنګ تاو راتاو هغه کوټې ته ورغلی و، چې روښانه او لیدونکیو یې پر اسراره، وېروونکي او ښکلی مخلوق لیده او حیرانېدل، دغه سړی یې له هغه ځایه لرې کړو د چریکانو قوماندان سر په سوري کې ننه ویست وې ویل: ای بې لارې شویو خلکو! نن شپه کورونو ته مه ځی سبا سهار به تاسې ته هغه رازونه رسوا شي چې تاسې یې د لیدلو لپاره لېواله واست.

په کنډرو کې دننه هیچا هم مقاومت ونه کړ، د تورو او خنجرونو په مخکې تولو ځانو نه د نیول کېدو لپاره وړاندې کړل، چریکان د نیول شویو کسانو په ښودانه هغه ځایونو ته ورغلل چېرې یې چې د برهښنا په څېر ځلېدونکی رڼا برابره شوې وه، په پټو پټو ځایونو کې مشالونه ایښودل شوي وو، شاته یې د لرګو تختې وې، چې زر ورق پرې لګول شوي وو، دغه تختی به یوې او بلې خواته کېدلې نو د زر ورقونو ځلکابه پر سترګو پرېوته او رڼا به یې څو چنده کوله، د کوټې د تیاره کولو له پاره به یې مشالونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاته کول، د وریځې د غرهاري آوازونه به یې د اوسپنیزو څادرونو په ښورولو پیدا کول، په پردو باندې یې ځای ځای زر ورقونه تښلولي وو، چې کله به پرې د مشالونو رڼا ولګېده نو د ستورو په څېر به ځلېدل، بلې خواته د پردو رنګ داسې و، چې چا ویلای نه شول چې دا ګوندې ټوټه ده، هغو به د ډېوالونو درځونه ګڼل، د عقل او فکر لرونکی انسان له پاره دا کومه معمې نه وه، بې شکه چې د رڼا ګانو د ځانګړې ترتیب جادو وه ، چې خلک یې تر اغېز لاندې راوستل، خو ځوک به چې دننه ورتلل د هغوی به بیا پر خپل عقل او حواسو هیڅ کنترول نه و، پر هغوی به چې کله دننه تللو پر وخت خرماوې او اوبه څښل کېدې، په هغې کې د کوم نشه یې څیز ګډون شوی و، چې په سملاسي توګه یې اغېز کاوه تر دغه اغېز لاندې به چې د لیدونکیو په ذهنونو هر ډول تصور کښېنول کېده او غوږونو ته چې هر ډول آوازونه رسول کېدل، هغه یې په سلوکې سل صحیح او په حقه ګڼل، د همدې نشې اغېزو، چې خلک به بهر ولاړل د بیا راتلو هیله به یې کوله هغوی ته معلومه نه وه چې د هغه عقیدې تاثیرنه دي، بلکې د هغه نشې اثر دی چې هغوی ته په خرماو او اوبو کې ورکول کېده .

د خرماو په ډېریو او د اوبو په مشکونو هم قبضه شوې وه، دننه د نیولو او تالاشۍ لړۍ روانه وه، بهر دوه سوه کسه سپاهیانو کنډرې کلا بند کړې وې، هر لورې ته د مشالونو رڼا وه، د پوځ زیاته برخه او نور سرحدي ټولي د سوډان له پولو سره په ګزمه بوخت وو... شپه تېره شوه، د سوډان له لورې کومه حمله ونه شوه، په کنډرو کې هم کوم مقاومت ونه شو، د سهار رڼا به چې سیمه روښانه کړه، نو هلته د کلیوالو خلکو ګڼه ګوڼه وه، ځینې خلک یوې بلې خواته ویده وو. آس سپرو کلا بند کړي وو.

* * *

لړه شېبه وروسته ټول وګړي یو ځای ته راټول او کېښنول شول، د هغوی شمېر به درې څلور زرو تر منځ وه له یوه لورې یوه ډله خلک راغلل، چې پوځیانو رامخکې کړي وو، په دې ډله کې د ښېروونکیو حیواناتو او د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرغانو د څېرو په څېر انسانان وو، په دوي کې بد شکله او وېروونکي انسانان هم وو. او په دغه ډله کې هغه ټول کسان وو چې خلکو ته په کنډرو کې دننه ښودل کېدل، او ویل کېدل چې دا آسمان دی چې څېرې چې دغه وګړي د خپلو ګناهونو سزا ویني، د هغوی تر ټولو ستره ګناه دا ویل کېده چې دغه وګړي له جنګونو سره عادت وو یعني پوځیان وو، ددې ډلې نه جلا د لس دولس جنکیو ډله هم مخې ته راوستل شوه دا ډېرې ښکلې نجونې وې، له دوی ښکلي ځوانان هم وو، دغه دواړه ډلې مې یوه لوړ ځای د خلکو مخې ته ودرول. او ورته وویل شول چې خلکو ته خپلې اصلي څېرې وښایاست، ټولو د ځناورو او مرغانو مصنوعي څېرې له مخونو لرې کړې له هغو نه روغ رمټ انسانان راووتل د کومو خلکو چې د وحشي ځناورو څېرې وې هغه هم مصنوعي وې هغوی هم خپلې مصنوعی څیرې لرې کړې.

خلکو ته وویل شول د دغه سړو او ښځو نږدې تېرېږی او وه یې پېژنی، خلک دې ته حیران وو، چې دا خو آسماني مخلوق نه بلکې د ځمکې انسانان دي، په سړیو کې زیاتره وپېژندل شول، د هماغې سیمې اوسیدونکي وو، نجونې هم وه پېژندل شوې، هغوی هم زیاتره د همدې سیمې وې، او درې څلور پکې یهوداني وې، چې صلیبیانو د دغه مقصد له پاره راوستې وې، خلکو چې هغوی وه لیدل نو بیا یې هغه مجرمان مخې ته راوستل، چا چې دا جادو ګري جوړه کړې وه په هغو کې شپږ کسه صلیبیان وو، چې د مصر د هغې سیمې ژبه یې ویله او پرې پوهېدل، هغوی ډېر زیات کسان له همدې سیمې نه د ځان ملګري کړی وو، د شپې له نیول کېدو وروسته یې په هغوی اعتراف کړی وو چې هغوی په درې څلور جوماتونو کې خپل امامان مقرر کړي دي، چې خلک یې د دین په پرده کې د غیر اسلامي عقایدو پیروان کول، د دغه ډلې مقصد دا و چې خلک قانع کړي، چې په پوځ کې شامل نه شي، ځکه چې دا ډېره لویه ګناه ده، دغه ډله پخپل مقصد کې بریالۍ شوې وه، دغه ورانکاري په دې هم بریالي شوی وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د دغه سیمې په خلکو کې له سوډانیانو سره مینه پیدا کړي او هغوی د دین له بدلولو پرته بې دینه کړي.

خلکو ته وویل شول، چې اوس کنډرو ته دننه ورشي وګرځي او د دغه چل او دوکې ثبوت په خپلو سترګو وګوري، خلک دننه ورغلل، ځای ځای سپاهیان ولاړ وو او خلکو ته یې ښودل چې هغوی ته په کومو لارو چارو دوکه ورکول کېده، ډېر وخت وروسته چې ټول خلک دننه وګرځېدل او بیا راغلل، نو تقی الدین هغوی ته وینا وکړه او هغوی ته یې وویل چې په خرماو او اوبو کې نشه ورکول کېده، دننه چې کوم جنت او دوزخ و، هغه د دغې نشې د اغېز له امله و، زه دغو مجرمانو ته وایم چې دننه ولاړ شي، او ماته آسماني مخلوق د حرکت په حال کې راوه ښایي، چې حضرت موسی علیه السلام چیرې او مړ شوی خلیفه العاضد کوم ځای دی، دا ټوله دوکه وه، دا هغه نشه وه چې د حشیشیانو (چرسیانو) استاد حسن بن صباح به پر خلکو څښوله او هغوی ته به یې جنت ورښوده، هغه خو به په یو وخت کې څو کسو ته نشه ورکوله، خو دلته د اسلام دې دښمنانو په یو وخت د دغې سیمې ټول خلک نشه کړي وو.

تقی الدین خلکو ته اصلي خبره وکړه، چې په ړومبی کې د یوه ملنګ کیسه واورول شوه، چې مسافرو ته اوښان او اشرفۍ ورکوي، دا سوچه بې بنسټه کیسې وې، او بې سرو بوله دروغ، کیسو اوروونکیو ته ستاسې د دین او ایمان دښمنانو بې د ریغه دولت ورکاوه... تقی الدین د دغه ورانکارۍ ټول اړخونه روښانه کړل، او چې کله یې د هغو خلکو له اصلیت نه پرده پورته کړه، نو خلک په جوش کې راغلل او راپورته شول په مجرمانو یې حمله وکړه، هغه مهال له خلکو هغه نشه تللې وه، چې د شپې په خرماو او اوبو کې ورکړل شوې وه، پوځ د خلکو د منع کولو ډېر کوښښونه وکړل، خو غوی ټول مجرمان او جینکۍ ووژلې. تقی الدین پوځ په ټوله سیمه کې خپور کړ او د هغوی تر څارنې لاندې یې هلته د ورانکاریو ایجنټان ونیول او بل یې د هغې سیمې په جوماتونو کې د قاهرې عالمان امامان کړل، چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغو خلکو دیني او عسکري روزنه یې پیل کړه، د فرعونیانو کنډرې د هغو خلکو په لاسونو ویجاړې کړې.

تقی الدین چې قاهرې ته ولاړ، ړومبی کار یې دا وکړ چې د جراح او شارجا له غوښتنې سره سم یې هغوی ته د نکاح اجازه ورکړه او بل کار یې دا وکړ، چې د پوځ د مرکزي قوماندی منصبدارانو ته یې امر وکړ چې پر سوډان د حملې له پاره تیاری پیل کړي، هغه د کنډرو په عملیاتو کې لیدلي وو، چې ګاونډي سوډانیانو دومره پراخه سیمه د خپل اغېز لاندې راوستې وه او دغه اغیز به له شدیدي ځوابي حملې پرته پای ته ونه رسیږي، هغه ته دا هم څرګنده شوې وه، چې سوډانیان د صلیبیانو د لاس اله ګرځیدلي دي، او د حملې کولو په تیاریو کې هم مصروف دي، نو ځکه ضروري وګڼل شوه چې په سوډان باندې دې حمله وکړای شي، د حملې په نتیجه کې که د سوډان کومه سیمه ونیول شي او کنه دومره ګټه خو به خامخا ولري، چې د دښمن تیارۍ کړې وډې لکي، او د هغوی پلانونه د یوی اوږدې مودې له پاره له منځه ولاړ شي، له تقی الدین سره د صلاح الدین ایوبي ملاتړ موجود و.

د مصر سر پرست امیر تقی الدین د صلیبیانو ذ فکري یرغل مخه په خپل وخت د نظامي عملیاتو په وسیله ونیوله، او هغه پټه او له رازونو ډکه اډه یې له منځه یوړه، له کومې نه چې دا فتنه راولاړه شوې وه، خو هغه ډاډه نه و، ځکه چې هغه پوه شوی و، چې دغه اسلام وژونکی زهر د قوم رګونو ته داخل شوی دي، دغه صلیبي ورانکاري د سوډانیانو په ملاتر کېدلو او سوډانیانو ته د صلیبیانو ملاتړ په برخه وو تقی الدین د سودانیانو د پر ځای کنبنولو له پاره پر سوډان د حملې تیاری چټکی کړې، سلطان صلاح الدین ایوبي هلته هم د خپلو استخباراتو مامورین لېږلي وو، چې د هغوی د ځان ځاروونکیو هڅو په نتیجه کې مهم اسرار په لاس ورتلل، خو له هغو رازونو چې کومه ګټه صلاح الدین ایوبي پورته کولای شوه، د هغه ورور تقی الدین دوسې خبره نه وه، د دواړو ورونوجذبات یو ډول وو، خو د دواړو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځېرکتیا کې د ځمکې آسمان اومره فرق و، دواړو ورونو به چې د کومو عملیاتو پرېکړه کوله، هغه به ډېر سخت وو خو فرق دا و چې سلطان صلاح الدین ایوبي به ډېر احتیاط کاوه، او تقی الدین به په بې صبرۍ کې د احتیاط لمن پرېښوده، هغه ته چې کله پوځي مشرانو وویل چې پر سوډان حمله کول عاقلانه کار دی، خو له صلاح الدین ایوبي نه مشوره اخیستل ضروري دي، نو تقی الدین د خپلو مشاورینو دغه مشوره رد کړه وې ویل: آیا تاسې خپل محترم امیر ته دا ثابتول غواړئ چې تاسې له هغه پرته سوچ هم نشئ کولای او هیڅ هم کولای نه شئ؟ تاسې هېر کړي دي چې د مصر محترم امیر له مصر نه څومره لرې په یوه ستر توپان کې راګېر دی؟ که مونږ د هغه مشورې او پرېکړې ته انتظار وکړو، نو پایله به یې دا وي چې سوډانیان به پر مونږ لومړی یرغل وکړي او پر مونږ به لاس بری شي.

یوه مرستیال قوماندان وویل: تاسې همدا اوس د حملې امر وکړئ، پوځ به په همدې حالت کې له ځنډه پرته کوچ وکړي خو د دومره ستر او مهم کار له پاره ژور فکر ته اړتیا ده، مونږ به د لېږ د چارې په لنډ وخت کې سرته ورسوو، تاسې محترم سلطان صلاح الدین ایوبي ته خامخا خبر ورکړئ او د نور الدین زنګي پاملرنه هم دې لورې ته راواړوئ.

تقی الدین ونه منله، وې ویل: تاسې په مصر کې یو یو خاین او ورانکاری نیسئ او له منځه وړئ، زه دغه منبع بندول غواړم، له کوم ځایه چې خیانت او ورانکاري راولاړېږي، د دې کار له پاره زه د چا حکم او مشورې ته اړتیا نه لرم.

تقی الدین ځنی داسې عناصر او حالات له نظره غورځول چې د هغه حمله یې ناکامولای شوه، یو دا چې د صلیبیانو او سوډانیانو جاسوسان په مصر کې موجود وو، چې د مصري پوځونو د هر حرکت څارنه یې کوله، د تقی الدین یو بله کمزوري دا هم وه چې د غه د دښمن جاسوسان مسلمانان وو او په پوځي او اداري چارو کې د لوړو عهدو څښتنان هم وو، بله دا چې سلطان صلاح الدین ایوبي چې په ۱۱۶۹ میلادي کال کې کوم سوداني پوځ

Scanned by CamScanner

(c) ....com: The Digital Library

د بغاوت په جرم کې تجزیه کړی و، د هغوی زیاتره قوماندانان په سوډان کې وو، هغوی د سلطان صلاح الدین ایوبي له جنګي چالونو خبر وو، هغوی د هماغه له پوځي ما نورو سره سم د سوډاني پوځ روزنه کړې وه، صلیبیانو هغوی ته ډېره ښه وسله او له اړتیا ډېر اوچت نظامي شیان ورکړي وو، دا کورني نیالګی وو، تقی الدین دا سوچ هم ونه کړ چې هغه د سوډان په کومه سیمه کې وراندې تلل غواړي، هغه یوه پراخه بیدیاده، چې اوبه پکې تر خطر ناک حده لږې وي، او پر کوم ځای چې هغه یرغل کول غواړي، دومره لرې دی، چې پوځی ځوری ورته له خطری پرته رسول ګران دي، د مصر دننیو حالاتو د کنترول او د ورانکاری د مخنیوی له پاره هم پوځ ته اړتیا وه، خو تقی الدین دومره پارېدلی و، چې هغه په مکمله توګه د ښه نیت او اسلامي ولولو تر اغېز لاندی نظامي تیاري پیل کړ او سلطان صلاح الدین ایوبي ته یې د خبر نه ورکولو پرېکړه وکړه .

د هغه په دې خپلواکی کې هماغه احساس و چې په صلاح الدین ایوبي کې و، هغه پوهېده چې سلطان صلاح الدین ایوبي مقابله له یوه چټک او تېز توپان سره ده او صلیبیانو د فیصله کوونکی جنګ پرېکړه کړې ده. هغه چې څه فکر کړی و، هغه صحیح و، هغه مهال سلطان صلاح الدین ایوبي له کرک کلا نه اته نهه میله لرې په یوه غریزه سیمه کې د قوماندی مرکز جوړ کړی و، دا د هغه مهالیز تم کېدل وو، هغه د مرکزي قوماندې مرکز د حرکت په حال کې ساته، پر کوم ځای به یې چې یرغل او یا شبخون کاوه له هغې سره به نږدی اوسېده، او حمله کوونکی کنډک قوماندان ته به یې ویل، چې د هغه د بېرته راستنېدو پر وخت به په کوم ځای کې وي، د هغه چریکی قوماندانانو د صلیبیانو ځوری (رسد) له منځه وړی و، د ګوریلایانو کوچنی کوچنی ګروپونه د هغو صلیبي پوځونو له پاره ناځاپي مصیبت ګرځیدلي وو، چې په بیدیا کې خپاره وو، د صلیبیانو تاوان خو بې حده زیات و، خو د ګوریلایي ګروپونو شهادتونه هم له معمول نه زیات وو، چې فدایان به ولاړل، درې څلور به یې ژوندي راتلل، داسې راپورو نه هم

Scanned by CamScanner

(c) kitabton.com: The Digital Library

راتلل چې صلیبیانو داسې لارې چارې غوره کړي چې د چریکي ګروپونو شپني حملې بریالیتوب ته نه پریږدي، له دې امله چریکان مجبور وو چې ځانونه قرباني ته تیار کړي، سلطان صلاح الدین ایوبي د خپلو چالو او پوځونو د خپراوي پروګرام په تغییر کولو فکر کاوه .

سلطان صلاح الدین ایوبي خپلو مرستیال قوماندانانو ته وویل: داسې ښکاري چې صلیبیان مونږ مخامخ جګړې ته مجبور وي، خو زه به هغوی بریالیتوب ته پرې نږدم او زه به اوس د زیاتو ځوانانو له شهادتونو هم ډډه کوم .

یوه مرستیال قوماندان وویل : زه د ګوریلایي د ګروپونو د سپاهیانو د شمېر زیاتولو مشوره درکوم، یوه بل مرستیال یې وویل او چې زه هم دا مشوره درکوم چې مونږ باید یوازې په دې مخاذ د دښمن پوځ قوت له نظر ونه غورځوودا چې زمونږ په پوځ کې ایماني جذبه زیاته ده، جذبه خو سپاهي په زړور توب سره جنګولای او ځان د مرګ خولې ته ورکولای شي، خو د سوبې ضمانت کېدلای نه شي .

سلطان صلاح الدین ایوبي موسکی شو وې ویل: هغوی چې کومې او سپنیزې زغرې اغوستې هغه له هغوی نه مونږ ته ډیره ګټه رسوي تاسې نه ګورې چې صلیبیان کله کوچ کوي، نو د شپې له خوا له یوه ځایه بل ته ځي، کله چې لمر راپورته شي، نو ګرمي د هغوی زغرې د سکروټو په څېر ګرموي، زغرې اغوستونکی سپاهیان او سپاره د اوسپنې خولۍ او اوسپنیزه سینه پوښ ویستل او غورځول غواړي، پردې سربېره د اوسپنې وزن د هغوی د حرکت چټکتیا له منځه وړي، زه به هغوی د غرمې پر وخت جنګ کولو ته اړ باسم، کله د هغوي پر سرونو د اوسپنې خولونه (خولۍ) له هغوی اوباسي او په سترګو کې یې راتویوي هغوی به ړندیږي، تاسې د سپاهیانو کمی د متحرک جنګي تاکتیک او ولولو په وسیله پوره کړی.

په همدې وخت کې د سلطان صلاح الدین ایوبید استخباراتو د مشر علي بن سفیان یو مرستیال زاهدان راغی، له هغه سره دوه سړي وو، د سلطان صلاح الدین ایوبي سترګې وځلېدې، هغه دواړه یې کښېنول او پوښتنه یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړه څه خبر مو راوړی دی ، دواړو له خپلو ګرېوانونو له لرګیو جوړ صلیبونه راوه ویستل، چې په غاړو کې یې اچولي وو، دا دواړه صلیبیان نه مسلمانان وو، خپل ځانونه یې صلیبیان څرګندولو لپاره صلیبونه په غاړو کې اچولي وو، دواړو صلیبونه له غاړو لرې کړل، له هغوی نه یوه یې راپور وړاندې کړ.

دا دواړه د استخباراتو مامورین وو چې له کرک نه بېرته راغلي وو، د مخه یا دونه شوې وه چې کرک د فلسطین یو کلا ډوله ښار و، چې د صلیبیانو په واک کې و، صلیبیانو د شوبک په نامه یوه کلا د سلطان صلاح الدین ایوبي په مقابل کې له لاسه ورکړې وه، هغوی په هیڅ قیمت کرک له لاسه ورکول نه غوښتل له شوبک وروسته هغوی د کرک کلا ښه مستحکمه کړې وه چې په هغو کې یې یو پلان دا هم و، چې د کرک له پاره به په کلا بندی (مجاهده) کې نه جنګیږي، کله چې له شوبک نه عیسوي او یهودی اوسیدونکی کرک ته تښتېدل، هغه مهال سلطان صلاح الدین ایوبیخپلو پوځي ادارو ته امر کړی و، چې د نامسلمانو تښتېدونکیو مخه ونیسی، هغوی بېرته راولې او ښه رویه ورسره وکړی، خو سلطان صلاح الدین ایوبي یو پټ امر دا هم کړی و، چې زیاتره اوسېدونکی تېښتې ته پرېږدی، په دی امر کې دا اواز هم وه چې له هغوی سره د سلطان صلاح الدین ایوبید استخباراتو مامورین هم لېږل کېدل، د دښمن ښار ته د خپلو جاسوسانو د لېږلو له پاره دا ښه وخت و، ځکه چې لږ وخت وروسته پرې حمله کیدونکې وه، د مسلمانانو د استخباراتو مامورین د یهودي او عیسوی پناه اخیستونکو په جامه کې کرک ته ولاړل د هغه ځای مسلمان اوسېدونکی یې د ځان ملګري کړل او پټ مرکزونه یې جوړ کړل، له هغو ځایونو به یې خبرونه سلطان صلاح الدین ایوبي ته رالېږل، سلطان صلاح الدین ایوبیبه پخپله د هغوی راپورونه اورېدل .

په هغه ورځ چې دوه کسه راغلل، نو سلطان صلاح الدین ایوبي په سملاسی توګه خپلې خیمې ته وه غوښتل او نور ټول کسان یې وه ویستل،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د استخباراتو د مامورینو په راپور کې د صلیبي پوځ د نقل و حرکت او تنظیم په باب راپوررونه وو، سلطان صلاح الدین ایوبي له هغې سره سمه نقشه برابروله، دغه مهال د هغه په مخ کې هیڅ بدلون ونه لیدل شو، خبر راوړونکیو چې ورته کله د کرک د مسلمانانو ناتواني او مظلومیت په تفصیل سره بیان کړ، نو د سلطان په څېره څرګند بدلون وه لیدل شو، یو ځل احساساتي شو پاڅېد او په خیمه کې یې په قدم وهلو پیل وکړ، خبر راوړونکیو وویل، چې له سوبک نه کوم صلیبیان کرک ته ورسېدل، هغوی پر مسلمانانو ژوند حرام کړ، سلطان صلاح الدین ایوبي له ډېرو حالاتو نه له پخوا نه خبر و، هغو دوه مامورینو هغه ته وویل، چې هلته په بازار کې چې د کومو مسلمانانو دوکانونه دي، هغوی ډېر خفه دي، نا مسلمان وګړي خو د هغوی دوکانونو ته نه ورځي، مسلمانان هم وېروي او د هغوی په دوکانونو کې سودا کولو نه یې منع کوي، هلته د مسلمانانو پر خلاف ناوړه تبلیغات پیل شوي، عیسویان او یهودان د جوماتونو مخې ته اوښان او آسونه تړي، په اذان او لمانځه څه بندیز نه شته، خو چې کله اذان کېږي نو نامسلمان وګړي شور او غوغا جوړوي، نڅاګاني او خندا ګاني کوي.

د استخباراتو مامورینو وویل چې د مسلمانانو د اسلامی احساس د وژلو له پاره هلته داسې آوازې خپرې دي، چې صلاح الدین ایوبي سخت ټپي شوی او دمشق ته تللی، تر اوسه به وختي مړ شوی وی، او دا آوازې هم خورې شویدی چې د سلطان صلاح الدین ایوبي د مرکزي قوماندې د کمزورتیا له امله په بیدیا کې خور وور شوی دی او سپاهیان یې د مصر په لوري تښتېدلي او دا افواه هم خپره ده چې مسلمانان اوس پر کرک د حملې کولو توان نه لري او ډېر ژر به صلیبي سپاهیان شوبک کلا هم بېرته ونیسی، دا هم ویل کیږي چې سوډانیانو پر مصر حمله کړې ده او د مصری پوځ له سوډانیانو سره یو ځای شوی دی، خبر راوړونکو دا هم وویل چې اوس سهار وختي صلیبي پادریان د مسلمانانو کورونو ته ورځي او د هر مسلمان د کور مخې ته ناقوس غږوي، خپلې مذهبی سندرې وایې هغوی

(c) Kitabton.com: The Digital Library

ته د خپل مذهب بلنه نه ورکوي، دا کار اوس هلته عیسوي او یهودي نجونی کوي دغه نجونی مسلمانې نجونی له ځانونو سره ملګرې کوي و د خپلې آزادۍ ډېر په زړه پوری تصور ورته وړاندې کوي او هغوی ته وایي، چې د مسلمانانو پوځ چې کومه سیمه فتحه کوي، هلته د نجونو بې حیایي کوي.

د سلطان صلاح الدین ایوبیله پاره په دې راپورونو کې کومه نوې خبره نه وه، په لومړي سرکې سلطان صلاح الدین ایوبي ته د هغه استخباراتي چارواکو د کرک د مسلمانانو د پد حالت په باب ویلي وو، هلته د مسلمانانو دا حال و، چې هغوی د سلطان صلاح الدین ایوبي او د هغه پوځ په باب کومه بده خبره اورېدلای نه شوه، خو هلته به چې هغوی هره خبره اورېده، هغه به حوصله ماتوونکې وه، هغوی له وېرې خبرې نه کولې، د هغوی د کورو دیوالونو هم غوږونه لرل، له یو ځای ناستې هم وېریدل له جنازې سره به هم جاسوسان روان وو، او په جوماتونو کې هم جاسوسان وو، د هغوی بد قسمتی دا وه، چې جاسوسي یې خپلو مسلمانانو ورونو کوله، هغوی به په خپلو کورونو کې هم پټې پټې خپری کولې، د کوم مسلمان پر خلاف یوازې همدومره ویل چې هغه د صلیبي حکومت مخالف دی، د هغه مسلمان د بېګار کمپ د لېږلو له پاره کافي وو.

د استخباراتو یوه مامور وویل: محترم مشره! اوس هلته له یوه بل چال نه کار اخیستل کیږي، هغه دا چې له مسلمانانو سره ښه رویه کیږي، صلیبي حکومت د دې یو مثال داسې وړاندې کړی، چې یوه عیسوی حاکم یو جومات په خراب حالت کې وه لیده، نو د هغه د ترمیم امر یې وکړ، او تر خپلې څارنې لاندې یې ترمیم کړ. هغوی خو له بېګار کمپ نه مسلمانان خوشې نه کړل، خو هغوی ته یې ځینې آسانتیاوې ورکړې وي، د ورځنی سختو کارونو وخت یې هم کم کړی دی، خو د هغوی غوږونو ته دا خبره رسول کیږي، چې تاسې د صلیب پر خلاف ډېره لویه ګناه کړې ده، بیا هم له تاسې سره نرمه رویه کیږي، دا د مینې او محبت وسله ډېره خطرناکه ده د دغې درواغجنې مینې په وسیله مسلمانان ځوانان له نشې او جوارۍ سره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عادت کوي، که مو په حمله کې وخت ضایع کړ، نو د کرک مسلمانان به تش په نامه مسلمانان پاتې شي، او کنه نو له قرآن مجید نه به مخ واړوي او صلیب به په غاړو کې واچوي، هغه مهال به هغوی بیا زمونږ سره هیڅ مرسته ونه کړای شي، چې کله مونږ کرک کلا بند کړو، له دغه مینې سره سره د مسلمانانو پر خلاف جاسوسی هم ډېره زیاته شوې ده، او مسلمانان نیول کیږي، تر اوسه لا د مسلمانانو جذبې قایمې دي، او د ثابت پاتې کېدلو عزت یې کړی دی، هغوی تر اوسه د نامسلمانو مینه منلې نه ده، خو تر ډېره وخته به ثابت پاتې نه شي.

همدغه حالات وو چې سلطان صلاح الدین ایوبي یې په اورېدلو خفه شوی و، هغه ته دې خپر ډېر زور ورکاوه چې مسلمان د مسلمان جاسوسي کوي، د هغه د خفګان بل لامل دا و چې عیسویانو د مسلمانانو پر خلاف د مینې او محبت وسله کارول پیل کړي وو، او له دې سره یې د مسلمانو ځوانانو د روحیاتو وژنه پیل کړې وه، تر دې دواړو زیاتې خطرناکې هغه آوازې، چې د مسلمانانو په منځ کې د اسلامي پوځ پر خلاف خپرېدلې، هغه د استخباراتو د ادارې مرستیال زاهدان راوه وغوښت او پوښتنه یې تری وکړه ... آیا تا د دوی خبرې اورېدلي وې؟ زاهدان ځواب ورکړ، یوه یوه خبره مې اورېدلې ده، صلاح الدین ایوبي پوښتنه وکړه علی بن سفیان له قاهرې نه راوه غوارم او که ته به د هغه ځای ډک کړې؟ دغه چار ډېره باریکه ده د دښمن په ښار کې له افواهاتو د مسلمانانو ژغورل او د هغوی له زهر جینې مینې ساتل دي، زاهدان ځواب ورکړ د علي بن سفیان راغوښتلو ته اړتیا نه شته، حسن بن عبدالله هم له هماغوی سره پربېږدی، د مصر حالات ښه نه دي، هیواد له ورانکاریو او خاینانو ډک دی، د کرک مسایل به انشاء الله چې زه خارم.

سلطان صلاح الدین ایوبي ترې پوښتنه وکړه: تا څه فکر کړی دی؟ هغه په اصل کې د زاهدان ازموینه کوله، هغه پوهېده چې زاهدان مخلص او زحمت کس سړی دی، او په استخباراتي چارو کې د علی بن سفیان شاګرد دی، پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د سلطان صلاح الدين ايوبي مكمل باور و خو بيا يې هم خپل يقين راوستل ضروري گڼل، چې دا شاگرد به د خپل استاد كمى پوره كړاى شي او كنه، هغه د زاهدان له ځواب اورېدلو پرته وويل: زاهدان ما د جگړې په ډگر كې له دښمنه ماتى خوړلې ليدلى نه ده، فكر دې وي چې زه به دې ډگر كې هم ماته خوړل نه غواړم، چې صليبيانو پرې حمله كړې ده، زه د كرک مسلمانان له اخلاقي او فكري تباهى نه ژغورل غواړم .

زاهدان وويل : تاسې پوهېږئ چې په كرک كې زمونږ سړي موجود دي، زه به هغوى د دغه كار له پاره موظف كړم، هغوى به مسلمانانو ته ستاسې، زمونږ د پوځ او د مصر د حالاتو په باب صحيح خبرو نه واوروى ، او هغوى ته به ستاسې پيغام ورسوى .

د استخباراتو يوه مامور وويل: د هغه ځاى په مېرمنو كې د ملي احساس كمى نشته، مونږ به مسلمانو ميرمنو ته ووايو چې هغوى د مسلمانانو هر كورته ورشي او د نجنو ذهنونه روښانه كړي، زمونږ په نظر خو د هغه ځاى جونې د جگړې كولو له پاره تيارې دى .

سلطان صلاح الدين ايوبي وويل : كه ښځى د كور او كوچنيانو صحيح روزنه او پالنه وكړي، نو په دې كار سره به د اسلام په خپراوي او د اسلامي سلطنت په پراختيا كې پوره پوره مرسته وشي، هغوى د دى كار له پاره وهڅوي چې پر كرک ژر تر ژره حمله وكړم بيا يې له زاهدان نه پوښتنه وكړه د دې هدف له پاره به څوک كرک ته ولېږې ؟

زاهدان ځواب وركړ دوى دواړه به لېږم، دوى د تگ راتگ له لارو نه هم خبر شوي دي او د هغه ځاى له چاپېريال سره هم بلد دي، دغه دوه سړي ډېر ځيرک كسان ووو سلطان صلاح الدين ايوبي هغوى ته لارښوونې پيل كړې.

* * *

په كرک كې چې د مسلمانو اوسېدونكيو پر خلاف د مينې او محبت كومه وسله كارېده، هغه د صليبيانو د جاسوسي شبكې د مشر جرمني نژاد هرمن اختراع وه، هغه د سوبک له ماتې وروسته پر صليبي واكمنو ټينگار

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاوه، چې د کرک مسلمانانو ته د مینې دوکه ورکړي او د صلیب وفادار يې کړي او یا يې لږ تر لږه د صلاح الدین ایوبي سره مخالف کړي، صلیبي واکمنو له مسلمانانو دومره کرکه کوله، چې له هغوی سره یې د درواغو مینه کول هم نه غوښتل، هغوی د ظلم، جبر او وحشت په وسیله د مسلمانانو ملي وقار له منځه وړل غوښتل، هرمن په خپل فن کې ښه پوهه لرله، د انسانانو په روحیاتو پوهېده.

هغه په ډېره ګرانه صلیبي واکمن خپل همفکري کړل او دا پالیسي یې غوره کړه، چې د کرک او شاو خوا سیمو کې چې کوم مسلمانان وو، او د صلیبیانو تر جبر او تشدد لاندې یې ژوند کاوه، په هغوی کې چې په چا باندې د جاسوسۍ اشتباه وي او لږه غوندې ګواهي پرې موجوده وي، هغوی دې ونیول شي او له منځه دې وړل شي، خو هر مسلمان اوسېدونکی دې نه وېرول کیږي، د دغې سیاست بنسټیز اصل دا و، چې د عیسوي او یهودي نجونو په وسیله دې د مسلمانانو لونې بې پردې کړای شي او مسلمانان ځوانان دې ذهني عیاشان او له نشو سره عادت کړای شي، لنډه دا چې د هغوی د بې بندو باری لارې چارې دې وه لتهول شي له دې امله په دغه پالیسي عمل پیل شو، پیل یې له افواهاتو وشو، هرمن دا خبره هم په صلیبي واکمنو باندې منلې وه، چې په مسلمانانو کې د غدارانو د پیدا کولو له پاره دې پیسې وه لګول شي، ځو تنو مسلمانانو ته دې د ښکلیو او ځوربو آسونو بګۍ ورکړل شي، لکه د شهزادګانو په څېر دې وه ساتل شي، مدوي دې بیا په مسلمانانو کې د خیانت او آوازو خپرولو له پاره وه کارول شي، هغوی دې وخت په وخت شاهي دربار ته راوه غوښتل شي او شاهانه رویه دې ورسره وکړای شي، د هغوی ښځې دې هم راوه غوښتل شي او درناوی دې وه شي، چې هغوی خپل اصلیت او دین له ذهن نه اوباسي.

هرمن ویلي وو که تاسې مسلمانان خپل غلامان کول غواړي، نو د هغوی په مغزو کې د پادشاهۍ چینجی داخل کړی، هغوی ته آسونه او بګۍ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکړی او لمنې یې له اشرفیو ډکې کړی، بیا به هغوی د پادشاهی په نشه کې ساسې اشارو ته ګډېږي، شراب به هم څښي او خپلې لونې به په خپلو لاسو لوڅې او تاسې ته وه سپاري، که تاسې د مسلمانانو آینده تیاره کول غواړی، نو دغه نسخه وه ازمیبی، ما ستاسې ته د مخه هم ویلي او بیا هم وایم، چې یهودیانو د مسلمانانو د اخلاقي ګډ وډی له پاره خپلې لونې وړاندې کړي تاسې پوهېږي چې د مسلمانانو تر ټولو ستر او پخواني دښمنان یهودان دي، د اسلام د جرړو ویستلو له پاره یهودان د خپلو لوڼو پت او د خپلی شتمنۍ اخري پیسو ټکوور کولو ته هم تیار دي.

په یهودانو کې دا خطره وه چې هغوی د همدې سیمي اوسیدونکی وو، هغوی د مسلمانانو په ژبه هم پوهېدل، د هغوی له دود او دستور نه خبر وو، د هغوی شکلونه او نور کوایف یو بل ته ورته وو، کومې یهودي نجلی به چې د مسلمانانو جامې واغوستې او د مسلمانانو کور ته به ورغله، نو له کوم شک او ګومان پرته به مسلمانه ګڼل کېده، له دغه مشابهت او ورته والي نه یهودانو پوره ګټه اخیسته او په اسلامي ټولنه کې غیر اسلامي زهر داخلېدل پیل شوي وو.

په کومه ورځ چې سلطان صلاح الدین ایوبي دوه تنو خبر راوړوونکیو ته لارښوونه وکړه او زاهدان ته یې ویلي وو، چې هغه دې په کرک کې مسلمانانو ته صحیح خبرونه ورسوی.

تر دې شل ورځې وروسته په کرک کې یولېونې او مجذوب انسان په ناڅاپي ډول راڅرګند شو، هغه په لاس کې د لرګي نه جوړ یو ګز اوږد صلیب نیولی و، چې هغه به یې پورته کړ او په چغو چغو به یې ویل، د مسلمانانو د تباهۍ وخت نږدې رارسیدلی دی، په شوبک کې مسلمانان خپلې لونې بې پته کوي، په مصر کې مسلمانانو شراب څښل پیل کړي دي، یسوع مسیح خدای ویلي دي، چې اوس به دا قوم دځمکی په مخ نه پاتې کېږي، مسلمانانو! که د نوح له بل توپان نه ځانونه ژغورل غواړی نو د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلیب تر سیوري لاندې راټول شي، که صلیب مو خوښ نه وي نو د یهوده خدای په وړاندې سجده وکړئ ،په جوماتونو کې ستاسې سجدې بې کاره دي .

دغه سړی د جامو او شکل له مخې ښه روغ رمټ ښکارېده، خو د خبرو له انداز نه لېونی معلومېده، د هغه ږیره هم وه، اوږده چوغه یې اغوستې وه، پر سر یې پګړۍ او د پاسه یې پرې دستمال غوړولی و چې پر اوږو یې راخپور و، په مخ او جامو یې ګردونه پراته وو، چې دا ترې څرګندېدله چې له لرې سفر نه راغلی دی، پښې یې دوړو وهلې وې، هغه به که چا ودراوه نو درېده به خو خبرې یې نه کولی لکه چې څه خبره یې نه اورېدله او نه پرې پوهېده، هره پوښتنه به چې پرې وشوه هغه به خپل اعلان تکراراوه... د مسلمانانو د تباهۍ وخت نږدې رارسیدلی دی او نور ... هیچا هم د دې معلومولو کوښښ ونه کړ، چې هغه څوک دی او له کومه ځایه راغلی دی، عیسویان ځکه خوښ وو، چې د یسوع مسیح خدای نوم یې اخیست او یهودان په دې خوښ وو چې د یهوده خدای نوم یې یاداوه نو ځکه د دواړو دا خوښي شریکه وه، چې د مسلمانانو د تباهۍ زیری ورکوي، د صلیبي پوځ څو کسه سپاهیانو چې د هغه اعلانونه واورېدل، نو په قهقهه یې وه خندل، پولیسو چې هغه ولیده، نو لېونی یې وګاڼه او څه کار یې ورسره ونه لاره، په مسلمانانو کې دومره جرئت نه و، چې د هغه خوله یې بنده کړې وای، مسلمانانو چې د هغه له خولې د خپلې تباهۍ اعلان واورېدلی وه هم وېرېدلی وه او غوسه هم شول خو مې څه کولای نه شول .

دغه مجذوب به د ښار په کوڅو کې ګرځېده او همدا اعلان به یې تکراروه چې مسلمانانو! د صلیب سیوری ته راشئ ستاسې د تباهۍ وخت رارسېدلی دی، په جوماتونو کې ستاسې سجدې بېکاره دي، کله کله به یې دا هم ویل، کرک ته به د مسلمانانو پوځ نه راځي، د هغوی صلاح الدین ایوبي مړ شوی دی، ځنې وختونه به یې چټیات او بې معنی خبرې هم کولې، چې دا به یې ثابتوله چې ګواکې لیونی دی، ماشومان به ورپسې روان وو، مسلمانانو به ورته په قهرجن نظر کتل، او خپل بچی به یې په هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پسې له تللو منع کول، یوازې یو مسلمان و چې د دغه لیوني پسې به روان و، هغه به د لیوني نه لس دولس قدمه لرې وه دا یو ځلمی مسلمان وه په لاره کې دوه عیسوی ځوانانو هغه ته پېغور ورکړ، یوه یې ورته وویل: عثمانه! ته هم د صلیب سیوري ته راشه، عثمان هغوی ته په قهر وکتل او غلی و، هغو عیسویانو ته پته نه وه چې له عثمان سره یو خنجر دی او هغه د دغه لیوني د وژلو له پاره په هغه پسې روان دی.

د هغه مکمل نوم عثمان صارم و، مور او پلار یې ژوندي وو او یوه یې وره خور یې هم وه، چې نوم یې النور صارم و، د دغې نجلۍ عمر به شل دوه ویشت کاله و، عثمان ترې درې څلور کاله مشر و، احساساتي زلمی و، د اسلام په نامه یې ځان قربانوه، د صلیبي حکومت په نظر کې اشتبا یې و، ځکه چې هغه مسلمان ځوانان د صلیبي حکومت پر خلاف د خفیه عملیاتو له پاره تیارول، هغه لا تر دې دمه په کومه ګناه کې نیول شوی نه و، هغه چې کله د دغه لیوني غږ واورېده بهر راو ووت، لیوني یو غټ صلیب پورته نیولی او د مسلمانانو پر خلاف یې چې څه په خوله ورځي هغه وایي، عثمان صارم دې ته هم ونه کتل چې دا خو کوم لېونی دی، هغه صلیب وه لیده او د لېوني خبرې یې واورېدې، نو له غوسی نه ورته پخپله لیونی شو، خپل کورته ولاړ خنجر یې را واخیست او په کمیس کې دننه یې د نامه لاندې ځوړند کړ او د لیوني پسی روان شو، عثمان هغه په داسې ځای کې وژل غوښتل چې څوک یې ونه نیولای شي، هغه د صلیبیانو پر خلاف د نورو چارو سرته رسولو له پاره ژوندي پاتی کېدل غوښتل، هغه په لېونی پسی لس دولس ګامه وروسته روان و او د هغه اعلانونه یې اورېدل، کله چې ده عیسوي ځوانانو پېغور وکړ او یو یې ورته وویل عثمانه! ته هم د صلیب تر سیوري لاندې راشه، نو د هغه سترګی لاپسی خوني شوې او په زړه کې یې د لېوني د وژنې اراده نوره هم پخه شوه.

د لیوني پر شاو خوا د ماشومانو یوه ډله روانه وه، دا وخت د وژنې لپاره مناسب نه و، ورځ تېرېده، او د لیوني آواز تېېده او په هغه پسی د تلونکیو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلکو شمېر کمېده، د لمر پرېوتو ته لا لږ وخت پاتې و، يو جومات راغی، لېونی د جومات په دروازه کې کښېناست او صليب يې پورته کړ وې ويل اوس دا کليسا ده، جومات نه دی هغه مهال عثمان له هغه سره نږدې وه درېده هغه پوره باور لاره چې دا په رښتيا لېونی دی، خو د ده د وژنې سزا به هم مرګ وي، ځکه چې ده صليب پورته کړی دی، او د مسلمانانو پر خلاف ناري وهي، عثمان صارم لېوني ته ورنږدې شو او په کراره يې ورته وويل له دې ځايه ژر پورته شه او له خپل صليب سره ورک شه او که نه نو صليبيان به دې له دې ځايه مړی پورته کوي .

لېوني هغه ته په برندو برندو وکتل، مخی ته يې ډېر ماشومان ولاړ وو، هغه عثمان صارم ته له ځواب ورکولو پرته کوچنيانو ته په غوسه شو او د لرې کېدلو يې ورته وويل، ماشومان وه وېرېده او وه تښتېدل، نو لېونی څه فکر پرته له ځپليو سره جومات ته وخوت او دروازه يې له دننه بنده کړه، په ډېره چالاکی يې خنجر راوه ويسته، چې ځنګه يې په ليوني باندی ګذار ويل ودرېږه ځلميه! دننه ولاړ شه، زه هم مسلمان يم.

عثمان صارم پرې بل ګذار ونه کړ، ليوني ځپلی وه ويستی د جومات دننه کوټې ته ولاړ، هغه صليب پخپل لاس کې ونيوه په کوټه کې يې له عثمان صارم نه پوښتنه وکړه وې ويل، زه مسلمان يم، زما خبرې په غور واوره ماته ووايه چې له کوم وخت نه په ماپسی را روان يې؟ عثمان صارم ځواب ورکړ زه ټوله ورځ تاپسی ګرځېدم، خو ستا د وژنې وخت په لاس نه راته، ليوني ورته وويل: ته ما ولې وژنې؟ عثمان صارم ځواب ورکړ، ځکه چې زه د اسلام او صلاح الدين ايوبي پر خلاف کومه خبره اورېدلای نه شم، که ته ليوني يې او کنه خو زه تا ژوندی نه پرېږدم ليوني له عثمان صارم نه څو نورې پوښتنې وکړې، په اخر کې يې ورته وويل ماته ستا په څېر ځوانانو اړتيا ده، ښه وشول چې ته پخپله ماپسی راغلې، ما فکر کاوه چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته به د خپل مقصد له پاره کوم مسلمان په ډېره ګرانه په لاس راشي، زه د صلاح الدین ایوبي د استخباراتو رالېږل شوی سړی یم، ما دا لوبه صلیبیانو ته د دوکې ورکولو په خاطر پیل کړې ده، ما په همدې جامو کې سفر کړی، زه له تاسره یو څو خبرې کول غواړم، یاد ساته که جومات ته کوم صلیبي راغی، زه بیا هماغه چټیات وایم، چې تېوله ورځ مې ویلي دي، ته یې په غور سره اوره. لکه ته چې زما نه اغېزمن شوي یې، زه چې ډېر ژر ژر درته وایم، د ماښام د لمانځه وخت کېدونکی دی، په مسلمانانو کې هم د صلیبیانو جاسوسان دي، زه د لمونځ کوونکیو تر راتلو پورې خپلې خبرې پای ته رسول غواړم.

عثمان صارم هېڅکله جاسوس لیدلی نه و، هغه ته دا پته نه وه چې دا ډېر څېرک جاسوس دی، چې له هغه نه یې څو پوښتنې وکړې او وې پېژانده، چې دا یو باوري ځوان دی، جاسوس ورته وویل: د خپل ځان په څېر څو تنه ځوانان راټول کړه او یو څو مسلمانې جونې هم تیارې کړه، تاسې باید هر کور ته دا پیغام ورسوی چې صلاح الدین ایوبي ژوندی دی او هغه له دې ځایه یوازې د نیمې ورځې مزل په واټن لرې دی، د هغه ټول پوځ نه یوازې دا چې په کرک باندې د حملې له پاره تیار دی، لا چې د هغه پوځ صلیبي لښکرې پوزې ته راوستي دي، په مصر کې حالات آرام دي، هتله چې صلیبیانو کومه ورانکاري پیل کړې وه، هغه بیخي له منځه وړل شوې ده.

عثمان صارم پوښتنه وکړه صلاح الدین ایوبي به کله حمله کوي، مونږ د هغه لارې څارو، زه تاسې ته په باوري توګه وایم، چې تاسې له بهر نه حمله وکړې، نو مونږ به په صلیبیانو له دننه نه حمله کوو، د خدای جل جلاله لپاره ژر راشي.

د استخباراتو مامور ورته وویل: زلمیه! له زغم نه کار واخله، لومړی د صلاح الدین ایوبي پیغام واوره او د هر یوه ځلمي په ذهن کې نقش کړه. ایوبي ویلي دي چې تاسې د کرک مسلمان ځوانان د اسلام سپاهیان یاست، ما لومړی جنګ په ورو کتوب کې د کلا بندۍ په حال کې کړی و، د پوځ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندہ زما د تره (کاکا) په لاس کې وه، هغه ماته وويل چې په کلا بندۍ کې مه وېرېږه، که ته په دې عمر کې وه وېرېدلې، نو ټول عمر به دې په وېره او ډار کې تېرېږي، که د اسلام د بيرغ پورته کوونکې جوړېدل غواړې نو دا بيرغ همدا اوس پورته کړه، د دښمن ديوالونه مات او ځان ترې اوباسه بيا راوګرځه او پر دښمن ناڅاپي حمله وکړه، زه ونه ډار شوم، په درې مياشتې کلا بندۍ کې مو ولږه هم تېره کړه، خو مونږ محاصره ماته کړه او ترې راووتو، او چې په کومو خوړو مو ځانونه ماړه کړل هغه مو له دښمن نه نيولي وو، د کلا بندۍ پر وخت چې زمونږ کوم آسونه له ولږې مړه شوي وو، د هغه کمې مو د دښمن له آسونو پوره کړې ...

صلاح الدين ايوبي ويلی دي، چې زما د ملت زامنو ته ووايه چې پرتاسې دښمن د مينې په وسله حمله کړې ده، تل ياد ساتۍ چې هيڅ يو نامسلمان د مسلمانانو دوست کېدای نه شي، صليبيان د جګړې په ډګر کې مقاومت کولای نه شي، د هغوی پلانونه له خاورو سره بخاورې شوي دي، نو ځکه اوس هغوی د مسلمانانو د نوي نسل له ذهنونو نه د اسلامي امت نه او نه مذهب سره د وروروليۍ او مينې د ويستلو هڅې کوي، هغوی چې کومه وسله کارولې هغه ډېره خطرناکه او ويرونکې ده هغه ذهني عياشي، لټی او بېکاره ده، د دغو درېوو خرابيو د پيداکولو له پاره عيسويان او يهودان سره يو شوي دي، يهودان د خپلو لوڼو په وسيله په تاسې کې حيواني احساس راپاروي، تاسې له نشو سره عادت کوي، زه دا نه وايم چې دغه حيواني جذبه او نشې به ستاسې اخرت خراب کړي او له مرګ وروسته به تاسې جهنم ته بوځي، زه دا ويل غواړم چې ستاسې دغه بد عملی به ستاسې له پاره د دې نړۍ ژوند هم تر جهنم زيات تريخ کړي، تاسې چې څه ته د جنت خوندونه وايی هغه د دوزخ عذاب دی، تاسې به د صليبيانو غلامان شي، چې ستاسې د خويندو او لوڼو بې پتي به کوي، ستاسی د قرآن پاڼی به کوڅو کې بادونه الوزوي، او ستاسې جوماتونه به د آسو په تبيلو بدل کړی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبي ویلي دی چې که د یو باو قاره قوم په حیث ژوندي پاتی کېدل غواړی! نو خپل روایات مه هیروی، صلیبیان له یوی خوا په تاسې باندې ظلم او تیری کوي او له بلې خوا د آسونوېکی او د پیسو لالچ درکوي، مسلمانان د دغسی عیاشیو منونکي نه وي، ستاسې دولت ستاسې ایمان او عمل دی، دا د صلیبیانو د ماتی ثبوت دی، چې هغوی ستاسې د تورو له وېرې له داسې بې حیا وسلو نه کار اخلي، چې د خپلو لونو په بې پتی کې ستاسې د غلامی خوبونه وینې، زما د ملت زامنو! خپل عملونه نیک وساتی، خپل نفسونه پخپل ولکه کې کړی، ظالم واکمن په اصل کې کمزوری وي، هغه خپل مخالفین د ظلم او جبر په وسیله د ځان تابع کول غواړي، او ځنی نور د پیسو په اسره غولوي، تاسې له ظلم او جبر هم مه داریږی او نه له هغوی نه د څه تمه او اسره وه لری، تاسې د اسلامي امت ګانده آینده او راتلونکی یاست، مونږ د اسلامي امت ماضي یو، دښمن ستاسې له اذهانو روښانه ماضی باسی او د خپلو نظریاتو او ګټوله تیارو یې ډکول غواړي. تر څو د اسلام اینده تیاره شي، خپل اهمیت وه پیژنی، دښمن یوازې د دې لپاره ستاسې د بل (تابع) کولو هڅې کوي، چې هغوی له تاسې ویریږي، پخپلو فکرونو کې ننی ورځې نه راتلونکی ورځې راولی، ځکه چې ستاسې د دښمن نظر ستاسې د دین په راتلونکې باندې دی، تاسې به لیدلي وي چې دښمنان له تاسې سره څه کوي ؟ که تاسې د ذهنی عیاشی په مردار ډنډ کې پرېوتی نو سبا ورځ به د ټول اسلامي امت همدا حال وي.

د سلطان صلاح الدین ایوبي د استخباراتو مامور په ډېره چټکی د هغه پیغام عثمان صارم ته واوراوه او هغه ته یې پرې د عمل کولو لارې چارې هم وښودلې. د اسلام ستر سپاهي سلطان صلاح الدین ایوبي په ځانګړې توګه ویلي دي، چې خپل ځانونه له بې ځایه احساساتو وژغوری، ولولې او احساسات مو پر عقلونو باندی غالب نه شي، له پارېدنې ځانونه وساتی او ځانونه کنترول کړی، احتیاط حتمی دی، د استخباراتو مامور عثمان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صارم ته وويل، چې هغه خپله او دوه نور ملګري به يې په يو شکل نه يو شکل له هغه سره ګوري، او دغه اړيکې به قايموي، په سملاسي توګه دې خبرې ته اړتيا ده چې مسلمانان په خپلو کورونو کې چړې، بر چې، خنجرونه او تورې جوړې کړي او په کورونو کې يې پټې کېږدي ښځو ته په کور کې د خنجر او برچې د ګذار کولو او له هغې نه د ځان بچولو لارې چارې ورزده کړي، د يهودي نجونو خبرو ته غوږ کې مه ږدي، له هغوی سره داسې خبرې ونه کړي چې هغوی ته ترې شک پيدا کيږي، پخپل سر کومه جنګي چاره سرته ونه رسوي، ړومبی منظم شي، بيا يو مشر وټاکي، مشر بايد د خپلو ملګريو هر يو کار وڅاري، او هيڅوک د خپل مشر له خوښې پرته کوم کار ونه کړي.

لمر په پرېوتو و، د جومات امام راغی، د هغه په ليدو لېونی سړی صليب راپورته کړ، او په منډه بهر راوو وت، بهر يې بيا هماغه اعلانونه پيل کړل، مسلمانانو! د صليب تر سيوري لاندې راشی، ستاسې اسلام مړ شوی دی امام عثمان صارم ته له غوسې په دک نظر وکتل وې ويل. ده دلته څه کول؟ او تا هغه ځنګه دلته کښېنولی و، هغ دې ولې ونه واژه؟ آيا ستا په رګونو کې د مسلمان پلار وينه وچه شوې ده؟ که زه بوډا شوی نه وی، نو هغه به مې له دې ځايه ژوندی پرې ايښی نه و.

يهودي هم نه دی، مسلمان دی، د صلاح الدين ايوبي پيغام يې راوړی دی، . . . هغه بوډا امام ته د سلطان صلاح الدين ايوبي پيغام واوراوه او وې ويل زه به په دې پيغام عمل کوم، له نن ماښام نه پرې بسم الله کوم خو مونږ ته د يوه امير اړتيا ده، آيا تاسې به زمونږ مشري وکړی؟ دا سوچ وکړی چې که صليبي حکومت ته خبر ورسېده ړومبی به د امير مری پرې کوي.

امام خواب ورکړ آيا زه په جومات کې دا ويلای شم چې زه له خپل قوم نه ببل يم خو دا پرېکړه به قوم کوي، چې زه د مشرۍ وړ يم او که نه! زه د خدای جل جلاله په کور کې ولاړ وعده کوم چې زما پوهه زما ما زما اولاد

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او زما روح به د اسلام د تحفظ او پراختیا او د صلیب د ځوړتیا له پاره وقف وي...

زما ګرانه بچیه! د صلاح الدین ایوبي د پیغام یوه یوه کلمه په ذهن کې کښېنوه، هغه تیک ویلي دي ځوانان د دین او هیواد اینده وي، هغوي خپل دین او هیواد روښانه او خپلواک کولای شي او د خپلو پد عملیو په نتیجه کې د غلامۍ ځنځیرونه په خپلو غاړو کې اچولي هم شي، کله چې کوم مسلمان ځلمی د یهودي او عیسوي نجونو په بې حیایۍ زړه بایلي او هغو ته په بد نظر ګوري، نو هغه دا احساس نه کوي چې د هغه خپله خور هم د هغې په څېر د ځوانانو د هوسونو ښکار کېږي. دا هماغه مقام دی چې قومونه تباه کوي...

زما زلمیه بچیه! د الله جل جلاله په دې پاک کور کې وعده کوم چې د صلاح الدین ایوبي په پیغام باندې به انشاء الله عمل کوم.

* * *

عثمان صارم کورته ولاړ، خپله خور النور صارم یې ځانله کښېنوله او د سلطان صلاح الدین ایوبیپیغام یې ورته وا وراوه وې ویل: النور! زمونږ دین او ملي غیرت له تانه ډېره ستره قرباني غواړي ، سره له نن خپل ځان یوه مستوره نجلۍ ګڼل پرېږده، مسلمانو نجونو ته دا پیغام ورسوه او هغوی د جهاد له پاره تیارې کړه، زه به تاسې ته د خنجر وهلو، غشي ویشتلو او برچې استعمالولو طریقې دروښیم.

وروره! زه خو لا د مخه په دې فکر کې وم چې مونږ د خپلې آزادی او خپل قوم له پاره څه کولای شو، مونږ خو د نارینه و خولې ته ګورو.

عثمان صارم هغې ته وویل چې د صلاح الدین ایوبي او د هغه د پوځ په باب چې څومره خبرونه دلته خپرېږي، هغه ټول دروغ دي، د مسلمانانو کورنیو ته ولاړه شه او ښځینه و ته صحیح خبرونه ورسوه، عثمان صارم هغې ته صحیح خبرونه وویل او دا یې هم ورته وویل چې په مسلمانانو کې غداران او جاسوسان هم شته، هغه خپلې خور ته درې څلور کورنۍ وښودلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ورته وې ویل چې د هغوی مېرمنې د ځان ملګرې کړه او ورته ووایه چې مېرونه یې غداران دي هغې ته یې دا هم وویل چې د عیسوي او یهودي نجونو له دوستۍ نه ځان وژغوره، د هغوی مینه یوازې دوکه ده.

النور پوښتنه وکړه: آیا زه دوی له دلته راتللو منع کړم؟ هغه خوله تاسره هم آزادانه خبرې اترې کوي؟

عثمان صارم ورته وویل: زه به هغې ته نن ووایم چې زمونږ کورته دې نور نه راځي، هغه ډېره ذهینه او هوښیاره نجلۍ ده.

دیني الګزیندر یوه ځوانه عیسوي نجلۍ وه، کور یې له عثمان صارم نه لرې لرې وه د هغې پلار په ښار والۍ کې یو لوړ رتبه مامور و، د النور ملګرې او له عثمان صارم سره یې هم ژورې اړیکې پیدا کړې وې، چې عثمان به یې ولیده ډېره به خوښېده، عثمان صارم هغې ته نه ورنږدې کېده، هغه دا ګڼله، چې دا عیسوي جنۍ ده او دلته د جاسوسۍ له پاره راځي، هغه هیڅکله دیني ته په ناوړه نظر کتلي نه وو، لا چې له هغې سره به یې ټوکې ټکالې هم کولې، چې هغه شکمنه نه شي، خو چې اوس د دې اړتیا پېښه شوه چې دیني الګزیندر د هغوی کورته ورنه شي، نو اوس د هغوی له پاره دا خبر مشکله شوه، چې څنګه دیې ته ووایي چې نوره دې د هغوی کورته نه ورځي؟ خو د هغې منع کول ضروري وو ځکه چې عثمان په خپل کور کې خور او ملګرو ته یې ته جنګي روزنه ورکول غوښتل، او هغه ته دا هم معلومه نه وه چې تر دې وروسته به د هغوی کور ته څه ډول رازونه راځي د هغه له ډېر فکر وروسته دا اره چاره خوښه شوه، چې خپلې خور ته یې وویل چې دیني الګزیندر کله زمونږ کورته راشي، ته بهر ووځه او ورته وایه چې له کومې ملګرې کره ځم، په دې ډول خپله ملګرتیا له هغې سره سسته کړه، هغه به خپله زمونږ کورته راتلل پرېږدي.

د کرک د ښار خلکو د هغه لیوني خبرې کولې چې د مسلمانانو د تباهۍ وړاند ګوینه یې کوله، په نامسلمانو خلکو د هغه خبرې ډېرې ښې لګېدې، ټولو په لتهاوه او ورپسې ګرځېدل به، خو هغه هیچېرې نه لیدل کېده، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

حکومت له خوا یې هم لټون کېده، ځکه چې د مسلمانانو د وېرولو او د هغوی د ولولو سړولو له پاره له هغه لیوني نه د کار اخیستلو پرېکړه شوې وه، چاته معلومه نه وه چې هغه چېرې تللی دی، هغه په هماغه شپه کوم لوري ته بې درکه شوی و، لس دولس ورځې غه وه لټول شو، صلیبي حاکمانو له ښاره بهر هم ورپسې آسونه وه ځغلول، هغوی هیله لرله چې له دې ښاره به کوم پل ښارته تللی وي، لس دولس ورځې تېرې شوې خو هیڅچا یې درک ونه لګاوه.

په دغو لس دول ورځو کې عثمان صارم خپلې خور النور او د هغې ملګرو د وسلو کارول ورزده کړل، هغه نجونو ته د برچې کارول ډېر په ګرانه ورزده کړل، سر بېره پردې هغه مسلمانو ځوانانو ته د سلطان صلاح الدین ایوبي پیغام ورساوه او هغوي یې په یوه پټه جبهه کې تنظیم کړل، دغو ځوانانو هغه مسلمان کاریګر پیدا کړل چې برچې، غشي او لیندې به یې جوړولې، دا ټول د صلیبیانو مزدوران وو، هغوی د ځانونو له پاره کومه وسله جوړولای نه شوه، مسلمانانو ته د کومې وسلې د ساتنې اجازه هم نه وه هغو کارګرانو په پټه په خپلو کورنو کې وسلې جوړول پیل کړل، دا ډېر خطر ناک کار و، د نیول کېدو په صورت کې یې سزا یوازې مرګ نه بلکې تر د مرګ د مخه ډېرې وحشیانه سزاګانې هم وې، هلته به چې کوم مسلمان په یو معمولي ګناه وه نیول شو، له هغه به پوښتنې کېدلې، چې د مسلمانانو په کورونو کې څه کیږي، او جاسوسان څوک دي- د دې سره به یې د هغه بدن د مالوچو په څېر ډانډس کاوه، کارګرانو به چې کومې وسلې جوړولې، هغه به د عثمان صارم په څېر مسلمانو ځوانانو د مسلمانانو په کورونو کې پټې ایښودلې، د ورځې به مسلمانو نجونو د برقعو په څادرونو خنجرونه، غشي او لیندې پټې پټې یو ځای نه بل ځای ته وړلې، خو د وسلې جوړولو پروګرام ډېر سست وه .

هلته سلطان صلاح الدین ایوبیته د استخباراتو یو مامور خبر ورکړ چې په کرک او شاو خوا سیمو کې مسلمانانو ته د هغه پیغام رسیدلی دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هلته ځوانانو او پیغلو پټ مرکزونه جوړ کړي دي، دغه خبر راوړونکی یو ځیرک او زوړ مخبرو، مخبر وویل هغه سړی چې د سلطان صلاح الدین ایوبیپیغام یې د کرک مسلمانانو ته ورساو، د یوه لېوني په شکل کې یې دغه بریالیتوب تر لاسه کړ، سلطان صلاح الدین ایوبیپه دې خبر ډېر خوښ و، هغه وویل: د کوم قوم ځوانان چې راویښ شي، هغوی ته هیڅوک ماتې ورکولای نه شي.

د استخباراتو د اداري مرستیال زاهدان وویل: دغه بریالیتوب زما حوصله رالوړه کړه که تاسې اجازه راکړې، نو زه به د نیول شویو سیمو ځوانانو دومره راوه پاروم، چې هغوی به د اور لمبې شي او یو روشلم به وسوځي.

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: او په دې اور کې به هغوی پخپله هم وسوځي، زه ځوانان لمبه کول نه غواړم، زه د هغوی په سینو کې د ایمان سپرغی بلول غواړم، د ځوانانو پارول کوم ګران کار نه دی، له هغوی نه به ځینې د پیسو په اسره ستاسې په لاسو کې لوېږي، او زیاتره یې د احساساتي وینا و او جذباتي شعارونو په وسیله راپارېدلای شي، بیا چې ته پر هغوی څه کول غواړې وه یې کړه، هغوی پخپل منځ کې جنګولای هم شي، د دې لامل دا نه دی چې هغوی ناپوه او بې تجربې دي، او یا ګوندې هغوی خپل دماغ نه لري، اصلي خبره دا ده چې دا عمر همداسې دی چې د وینې ګرمي انسان یو څه کولو ته اړباسي، په دې عمر کې ذهن عیاشۍ ته هم تمایل پیدا کوي، او د نیکو اعمالو په لور هم، تاسې چې د ځوانانو ذهنونو ته هر ډول خوځښت او پارون ورکړې، د هماغې اغېز قبلوي، ستاسې د ملت دښمنان زمونږ د ځوانانو په اذهانو کې د عیاشۍ او جنسي خواهشاتو جرایم داخلول غواړي، د هغوی هدف همدا دی چې مونږ هغوی د جهاد لوری ته مایل نه کړو او د دښمن پر خلاف یې استعمال نه کړای شو.

ته هغه کوه چې ځوانان را وپاروي، بلکې هغوی ته د خپلې اینده په باب فکر او سوچ ورزده کړه، د رسول الله صلی الله علیه وسلم په دې حدیث ځان پوه کړه چې خپل ځان وه پېژنه او خپل دښمن وه پېژنه ،د هغوی فکرونه بدل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړه، په هغوی کې ملي احساس څواکمن کړه، دا ځوانان د ملت ډېره ارزښتناکه شمتمني ده، هغوی له پارېدلو او سوځېدلو وژغوره، د هغوی وژنه د پوهانو کار نه دی، پوهه او عقل دا دي چې دښمنان د هغوی له لاسه ووژني، خو هغوی ته خپل دښمن وروپېژنه، که کوم مسلمان په ما پسې بدی ردې ووايي، نو هغه نه د اسلام دښمن دی او نه خاين، هغه زما دښمن دی، زه به هغه ته د هغه قانون په ملاتړ سزا نه ورکوم، چې د اسلام او اسلامي سلطنت د تحفظ له پاره جوړ شوی دی، د ملت قانون د ملت د امیر د ځانګړي استعمال له پاره نه وي، د خیانت سزا هغه چاته ورکول کېدای شي، چې د هیواد او ملت جرړې پرېکوي او د دین د دښمنانو متی قوي کوي، که څه هم واکمن پخپله دغه ګناه وکړي، هغه خاین دي، او د سزا حقدار.

زاهدان پوښتنه وکړه: په داسې حال کې چې د هغه ځای ځوانان د قربانۍ له پاره تیار شوي دی، مونږ ترې څه ډول کار واخلو سلطان صلاح الدين ايوبي وويل: د هغوی ولولې مه راپاروی، د هغوی فکرونه راویښ کړی، چې د هغه ځای له حالاتو سره هغوی سمه پرېکړه وکړي، چې هغوی باید څه وکړي، هغوی د احساساتو د اغېز لاندې پرېکړی ونه کړي، هلته نور هم ذهین مخبران واستوی، او زاهدانه دا یاد ساته! چې دښمن زمونږ نه، زمونږ د ځوانانو د ذهنونو خرابولو کوښښ کوي، او زمونږ د هغو حاکمانو بې لارې کول غواړو چې ذهنونه يې د ماشومانو په څېر دي.

هر يو قوم ته چې له جنګ پرته ماته ورکول غواړې نو د هغوی ځوانان په ذهني عیاشي اخته کړی، هغه به تر دې حده ستاسې غلام شی چې خپلې لوڼی به ستاسې خدمت ته وړاندی کړي او پرې به ویاړي، صلیبیان او یهودان د غسی سطحی ته زمونږ د ملت راتیتول غواړي لکه سلطان صلاح الدين ايوبي چې ناڅاپه څه وریاد شوي وي، هغه زاهدان ته وویل ما چاته ویلي وو چې په کرک کې هغو مسلمانانو ته چې وسلې جوړوي اور بلوونکی ماده ورولېږی او یا هغوی ته ووایی چې دغه ماده څه ډول جوړیږي. زاهدان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواب ورکړدا خو هغوی ته ویل شوي دي، خبر را رسیدلی دی چې مسلمانانو د دغې مادې جوړول پیل کړي دی .

* * *

په کرک کې په سملاسي توګه داسې حالات پیدا شول، چې د هغه ځای ځوانانو پخپله فکر کول او عمل کول پیل کړلو د عیسویانو تر لاس لاندې سیمو کې صلیبي پوځونو د کاروانونو لوټل پیل کړي وو کاروانونه دومره عام نه وو، سوداګر او نور سفر کوونکي به یو ځای اوسېدل، د هغوی شمېر به چې دوه دوه نیم سوو ته ورسېده، نو د کاروان په صورت کې به یې لېږد کاوه، دا یو دفاعي ګام و، له کاروان سره به وسله وال کسان هم وو، اوښان او آسونه به زیات وو د سوداګرو بې شمېر مال دولت به وو، په کاروانونو کې به ځینې کورنۍ هم وې، دې وګړیو به کوچ کاوه، د صلیبیانو ظلمونو نه به په تنګ راغلیو زیاتره مسلمانانو به هجرت کاوه او د مسلمانانو د واکمنۍ سیمو ته به تلل، دومره لوی کاروان به څو تنو غلو لوټلی نه شوو د کاروان وګړیو به یې مقابله کوله، صلیبیانو دا کار خپل پوځ ته سپارلې و، هغوی ته به که د کاروان خبر راغی نو د خپل پوځ یو دوه ټولي به یې د سیمې د غلو په لباس کې وه لېږه او هغه کاروان به یې لوټ کړ. په کاروانونو کې به یواځې مسلمانان وو، دا جرم هغو صلیبي پادشاهانو هم کړی او د لوټ شویو مالونو یې برخه اخیستې وه، چې اوس په تاریخ کې د صلیبي جنګونو د قهرمانانو په توګه معرفي کوی .

په دې ګناه کې مسلمانان واکمن هم شامل وو، هغوی د کوچنیو کوچنیو ریاستونو واکمن وو، که هغوی سره پوځ هم و، د لوټ شویو کاروانونو درې څلور کسه به د دغو واکمنو دربارونو ته فریادي ورغلل، نو چا به یې خبره نه اوریده، ځکه چې دغو واکمنو ته هم به صلیبي نجونو ، شرابو او د سر زرو د یو څو پیسو تکو برخه ورکول کېده، که دغو واکمنو غوښتی وای نو د صلیبي غلو مخه یې نیولای شوه، خو هغوی دغو صلیبي ډاکوانو ته داسې آزادي ورکړې وه، چې د هغوی د ریاستونو په دننه کې یې هم غلاوې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولې، صلیبیانو هغوی دومره رانده کړي وو، چې د هغوی د ریاستو سرحدي سیمې چې هم ترې په کرار کرار نیولې، هغوی ځینی واړه ریاستونه د همدغو ډاکوانو په وسیله پرله پسې وځورول او بالاخره یې ترې جزیه اخیستل پیل کړل، په دې ډول د اسلامي سلطنت لمن راټولیده، نور الدین زنګی او صلاح الدین ایوبي دغه ریاستونه هم نیول غوښتل، دغه ریاستونه هغوی تر صلیبیانو زیات خطرناک ګڼل یو ځلې نور الدین زنګې صلاح الدین ایوبي ته یو پیغام لیکلی و، چې له څو نورو خبرو پرته یې ورته د دغو کوچنیو ریاستونو په باب هم لیکلي وو، د دغو کوچنیو ریاستونو واکمنو خپله خاوره له صلیبیانو سره ګرو کړې ده، هغوی له کفارو نه زر، مرغلرې او له مسلمانانو تنبتول شوې نجونې د ډالیو په توګه تر لاسه کوي، او د اسلام نوم ورسره ډوبوي.

دغه مسلمانان تر کفارو زیات خطر ناک او پلید دي، هغوی د پادشاهیو په نشو کې مست دي، او صلیبیان یې د حکومتونو په جرړه کې داخل شوي دي، صلیبیانو ته له ماتی ورکولو د مخه ضروري ده، چې دغه مسلمان ریاستونه ونیول شي او له اسلامي سلطنت سره یو ځای کړای شي، د بغداد تر خلافت لاندې راوستل شي، تر دې سرته د اسلام د ساتنې بله چاره نشته.

د دې خطرو سره سره به کله کله کومه ډېره ستر قافله په بیدیا کې د تېرېدو په حال کې لیدل کېده، له کرک نه څو میله لرې یو کاروان روان و، په هغې کې تر سلو زیات اوښان وو، زیات شمېر آسونه وو، په کاروان کې د سودا ګرو مالونه وو، او یو څو ګورنۍ هم پکې وې، یوه کرونۍ داسې هم وه چې په هغې د دوه نجونې وې، دواړه خویندې، قافله له معمول سره سمه د مسلمانانو وه، د کرک له سیمې چې تېرېده صلیبیان پرېدی خبر شول، یو تولی پوځ یې ورپسې ولېږه او په رڼا ورځ یې پر کاروان حمله وکړه، د قافلې آس سپورو کلکه مقابله وکړه، خو څرنګه چې د صلیبیانو شمېر زیات و، د هغه ځای شګې په وینو سرې شوې، صلیبیانو تر کوچنیانو پورې ووژل، پنځلس شپاړس مسلمان ځوانان پاتې شول، هغوي یې بندیان کړل، داواړه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجونې یې هم ونیوې، اوښان او آسونه یې له سامانونو سره بوتلل، دغه کاروان چې کله کرک ته ورسېده تر ټولو د مخه یې بندیان روانکړي وو، په هغوی پسې پر دوه آسونو باندې دوه نجونې وې، چې له جامو یې څرګندېدله چې مسلمانانې دي، ورپسې صلیبی عسکر روان ووو چې مخونه ې په نقابونو پوښلي وو او ورپسې به مالونو او سامانونو بار د اوښانو او آسونو کتارو نه روان وو، نجونو ژړل د کرک اوسیدونکي یې د سیل له پاره راووتل، هغوی ورته چک چکې او خنداګانې کولې، ځکه چې هغوی پوهېدل چې دا لوټ شوی کاروان د مسلمانانو دی، او بندیان هم مسلمانان دی، په دغو بندیانو کې یو ځلمی د آفاق په نامه و، دواړه نیول شوې نجونه د همغه خویندې وې، آفاق زخمي هم وه د هغه له تندي او اوږې وینې بهېدلې، هغه د لوټ شوې قافلې په مخ کې کرک ښار ته ننه ووت، نو کله یې چې سیل کوونکی ولیدل، په لوړ غږ یې وویل، د کرک مسلمانانو! زمونږ سیل کولو ته راغلي یاست؟ دې نجونو ته وګورې، دا زما نه ستاسې خویندې دي دواړه مسلمانانې دی.

یوه صلیبي د شاله لوري په لته وواهه پر مخې پرېووتو لاسونه یې په رسیو د شا لوري ته تړل شوي وو یو بندي هغه راپورته کړو خو افاق بیا چیغې کړې، . . . د کرک مسلمانانو! دا ستاسې لوڼې دي دوه درې پټ مخیو یې په وهلو پیل وکړ، او خویندو یې په چغو چغو ژړل او فریادونه یې کول، د الله جل جلاله له پاره زمونږ ورور مه وهی، زمونږ سره چې هر څه کوی وې کړی، خو هغه مه وهی یوې خور یې چیغې کړې، آفاقه غلی شه! ته د هغوی هیڅ کولای نه شي، خو آفاق نه غلی کیده، په سیل کوونکیو کې مسلمانان هم وو چې خپلې وینې ې څښلې، خو څه یې له وسی نه کېدل، د هغوی غیرت د همغوی له مخې تېرېده او هغوی ورته کتل، په غوی کې له نورو ځوانانو مسلمانانو سره عثمان صارم هم و، هغه خپلو ځوانو ملګریو ته وکتل، د ټولو سترګې سرې وی او زړونه یې په زوره درزېدل.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عثمان صارم د لږ وخت له پاره له دغه لوټ شوي کاروان سره روان و، په لاره کې يو غريب غونډۍ مو چې ناست و، چې د خلکو ځپلی به يې جوړولی، هغه ته کوم مسلمان د خپل کور په ډيوډه کې د شپې تېرولو ځای ورکړی و، ټوله ورځ به بيرون ناست و ځپلی به يې جوړولې او ګنډلې، دهغه له قسمته کاروان د هغه له مخې هم تېر شوو هغه هم د آفاق نارې او جونو فريادونه او ژړاګانې واورېدې، آفاق يې په وينو سور وليده، پر هغه يې د صليبيانو تيرى هم وليده، خو داسې يې وليده لکه هغه چې هيڅ هم ليدلي نه وي، دغه مو چې نه چا جومات او نه کليسا ته په تللو ليدلى وو هغه کله د يهودانو عبادت ځای ته هم ورغلی نه و، د هغه لوري ته هماغه چا پاملرنه کوله چې ځپلی به يې ګنډلې، چا کله په خبرو هم ليدلی نه و، هغه له خلکو نه شړل شوی انسان ښکارېده، چې له صليبيانو سره يې هم اړيکې نه وې او له مسلمانانو سره يې هم ...

عثمان صارم په تلو تلو کې له دغه مو چې نه ذ تيرېدو په حال کې و، ناڅاپه وه درېده بنديان مخکې بيول شوي و، اوښان لا وروسته روان وو، کله چې وروستی اوښ تېر شو، عثمان صارم دواړه ځپلی و ويستلې، د مو چې مخې ته يې کېښودي، او د هغه مخې ته کښېناست، موچې د چا ځپلی جوړولې، هغه عثمان صارم ته سر راپورته هم نه کړ، او نه يې ورته وکتلو عثمان اخوا ديخوا وکتل، غلي شان يې ورته وويل : دغه دواړه جونی بايد نن شپه آزادی کړو.

موچي له سر راپورته کولو پره په دومره ټيټ غږ ورته وويل چې بی له عثمان صارم نه بل چا نه اورېدله، پوهېږې چې نن شپه به دا نجونې چېرته وي عثمان صارم ځواب ورکړ، پوهېږم خو له مونږ نه چا هغه ځای دننه ليدلی نه دی ...

موچي چې په خپل کار لګيا و وويل : ما ليدلی دی خو له هغې ځايه د نجونو راويستل ممکن نه دي، عثمان صارم ورته په غوسه ناک ډول وويل :

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د کوم مرض دوايي ؟ زمونږ لارښوونه وکړه، که مونږ نجونو ته ورسيدو او بيا وه نيول شوو نو هم د دغو نجونو مرۍ خو به پرې کړو.

موچي ورته وويل : د څومره ځوانانو قرباني ورکولای شي .

عثمان وويل : څومره ځوانان چې غواړې ؟

موچي ورته وويل : همدا نن شپه امام ته ځانونه ورسوی

موچې ورته وويل : سبا شپې ته .

عثمان وويل: څومره ځوانان له ځان سره بوځم .

موچې له لږ ځنډ وروسته وويل : اته ! چې خنجرونه او اور بلوونکی ماده هم ورسره وی .

عثمان صارم خپلې ځپلۍ په پښو کړې او روان شو.

* * *

لمر لا پرېوتی نه و، عثمان صارم په لاره کې خپل اوه تنه همزولي له کورونو راوويستل او د امام کورته د ځانونو رسولو يې ورته وويل، پخپله هم د امام کورته ولاړ دا د هغه جومات امام و، چې د عثمان صارم پکې له هغه ليوني سره خبری شوې وي، عثمان صارم همدغه امام پر خپلو ملګريو د مشر په حيث منلي او هغوی قبول کړی و، دغه ځوانان به د يو بل په کورنو کې سره راټوليدل او د اينده په باب به يې پلان تياراوه، اوس د دوه تښتول شويو نجونو مسئله مخی ته راغله، نو عثمان صارم د هغوی د خلاصون اراده وکړه چې په اصل کې د ځان وژنې اراده وه، هغه د موچي له وينا سره سم د امام کورته ولاړ، امام په نا آرامۍ سره په خپله برنډه کې قدم واهه چې عثمان يې وليده، ودرېده او پوښتنه يې وکړه عثمانه! تا د هغه د بندي چېغی اورېدلي؟ داسې ښکارېده چې هغه نجونې يې خويندې وي.

عثمان صارم وويل : ای محترم امامه! زه د هغه بندي نارو ته د لبيک ويلو له پاره راغلی يم، برجيس را روان دی او زما ملګري هم راځي.

امام پوښتنه وکړه ته به څه وکړې؟ .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عثمان صارم وویل : زه پوهېږم چې زمونږ بې شمېره نجونې د کافرانو په ولکه کې بندیانې دي، خو دغو دوه نجونو زه په ازمېښت کې اچولی یم .

له یوه سوړ اسویلي وروسته یې وویل: یا الله ما صرف د یوې شپې لپاره ځلمی کړې او یا همدا نن شپه مرګ راپه برخه کړې .

امام وویل : یا الله ما ته ددې توفیق راکړې چې دغه مظلومانې ازادې کړم که نو ټول عمر به مې د دغودوه مسلمانو نجونو زارې او فریادونه په غوږو کې انګازې کوي ... او زه به لیونی شم .

عثمان صارم وویل : مونږ ته د خپلې پوهې روښنایي راوښایه ، زه هیله مند یم چې مونږ به تاسې د یوې شپې څخه زیات غمجن نکړو .

د عثمان صارم دوه ملګري دننه راغلل، امام هغوی ته د کیناستو اشاره وکړه وویل بیا یې دوی دواړو ته وویل: نن شپه داسې معلومېږي چې زما پوه ختمه شوی، زه باید داسې بې واکه نشم، خو څوک چې زمونږ غیرت او احساسات راوپاروي نو بیا بې واکه شو چې د دې د سرولو لپاره څواني پکار ده .

خو زما زامنو! زه ډېر بوډا شوی یم، زه نوره حوصله نلرم، خو تاسې چې هر څه کوی په احتیاط یې وکړی .

یو یو ځوان راتللو چې ټول اووه کسان شولپه اخر کې موچی هم راغی ، هغه د خپل سامان بوجۍ راپشا کړی وه چې زړې څپلۍ او سامان پکې وه ، هغه بوجۍ وغورځوله او ملا یې نیغه کړه بیا یې وخندل، کله چې هغه ملا نیغه کړه او ودریده نو هیچا هم دا فکر نه کاوه چې دا هماغه موچی دی کوم چې په لاره کې ناست او څپلۍ جوړوی، هغه چې کله د امام په کور کې ناست وه موچی نه بلکې برجیس وه، د علی بن سفیان د جاسوسی اداری تکړه او غښتلی مجاهد .

برجیس امام ته وویل : دا ځوانان همدا نن شپه د هغو نجونو د خلاصون لپاره کلک دي، پدی کار کې د ناکامی او نیولو څخه برسیره د یقینی مرګ امکان هم شته .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو ځوان وویل: ښاغلی برجیس! مونږ دا خطر په ځان منلی دی تاسې د دی فن استاذ یاستی مونږ ته لارښوونه وکړی.

برجیس وویل: که د عقل خبره منې نو زه یوه سلا او مشوره درکوم! د صلیبیانو سره ډېری زیاتی مسلمانی پیغلی دي، په هغې کې ځینی صلیبیانو په ماشومتوب کې د کاروانونو څخه راتښتولی، هغوی ته یې خپله روزنه او ښونه ورکړی، د هغوی څخه د جاسوسۍ او بد اخلاقی لپاره کار اخلی، تاسې دا ټولی نجونی خو نشی راخلاصولی، که تاسې ټول زماد فن څخه ګټه پورته کول غواړې نو زه تاسې ته وایم چې د دی دوه نجونو لپاره اته کسان قربانی کول د عقل خبره نده، حوصله او صبر کول پکار دی.

عثمان صارم په احساساتو وویل: زه څرنګه حوصله او صبر وکړم!

برجیس وویل: زماپشان! ایا زه کسبی موچی یم؟ زه چې کله په مصر کې ووم نو عربی اس راته تیار ولاړ وي او په کور کې دوه نوکران لرم، خو دلته د دری میاشتو څخه په لاره کې د خلکو مرداری څپلۍ او بوټان جوړوم، زه تاسې د دی دوه نجونو او پوره کرک د ازادی لپاره ژوندی ساتل غواړم حوصله او صبر وکړی.

عثمان صارم او د هغه اوه ملګری د حوصلی او صبر له دایری څخه وتلی وه، د هغوی د خبرو څخه څرګندیدله چې هغوی د حوصلی او صبر همت هم نلري. هغوی د چا د لارښوونی څخه پرته په هغه ځای د برید او حملی لپاره چمتو وه چې په کوم ځای کې نجونی ساتل کیدی، هغوی د امام خبری اوریدلو ته هم تیار نه وه، بلاخره برجیس ورته وویل چې د هغه دوه ملګری په هغه ځای کې نوکران دي چیری چې صلیبیان د شپی یو ځای کیږي او شراب خوري. دا دوه جاسوسان د شوبک د فتح څخه وروسته د تښتیدونکو عیسایانو سره راغلی وه، هغوی ته نوکری هم پیدا شوی وه او بریالی جاسوسی یې کوله.

تاسې هغه ودانۍ لیدلی ده چې په کومه کې صلیبی قوماندانان چې د اتیالیا، فرانسې، برتانیا او جرمنی څخه زمونږ د مقابلې لپاره راغلی دی اوسیږي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدی ودانی کې یوه لوی کوټه ده چې هغوی د ماښام څخه وروسته پکې یو ځای کیږي، شراب خوري او نڅا کوي، د هغوی د خوشحالی لپاره نجونی موجودی وی، هغوی تر نیمی شپې پوری غوبل جوړ کړی وی، تاسې لیدلی چې هغه ځای لوړ دی او ټول ښار ورڅخه معلومیږي، هلته پوځیان پیره هم کوي، هغې ودانۍ ته رسیدل امکان نلري، هیڅ عام سړی بلکې خاص ښاری سړی هم هلته نژدی نشی ورتلای، زه دا معلومولی شم چې هغه دوه نجونی په کوم ځای کې دی خو هلته رسیدل امکان نلري یوازی یوه لاره شته چې زمونږ پوځ د باندی څخه سمدستی برید وکړي چې پدی سره به ټول عسکري او پوځی قوماندانان له هغه ځای څخه وځی او د حملی په مخنیوی کې بوخت کیږي، خو نن شپه حمله نشی کیدای او دا هم نشو ویلای چې صلاح الدین ایوبی څه وخت برید کوی .

امام د برجیس څخه وپوښتل حملی او برید ته اړتیا ده؟ یا دا چې د دی ودانۍ څخه خلک ووځی او نجونی هلته پاتی شی، پدی صورت کې به زمونږ دا ځوانان هلته ورشی او نجونی به راخلاصی کړی .

برجیس د خپلی تجربی په اساس په ډاډ سره وویل : هو! که په ښار کې غټه او لویه ګډوډی راشی، اور ولګیږي، جنګی سامان تباه شی نو هغوی به د ودانۍ څخه ووځی او هغه ځای ته به ورشی .

برجیس په ژور فکر کې ډوب شو، هغه عثمان صارم او د هغه ملګرو ته په غوره سره وکتل او بیا یې وویل : هو! زما مجاهدینو ورونو! که په کوم ځای کې اور اچولی شی نو بیا ددی دواړو نجونود خلاصون لاره پیدا کیدای شی .

عثمان صارم په ورخطایی سره وویل : زر راته ووایه ښاغلیه! چیری اور اچول پکار دي، مونږ ټول ښار ته هم اور اچولی شو .

برجیس وویل: تاسې ټولو هغه ځای لیدلی دی په کوم ځای کې چې د صلیبیانو اسونه تړل شویدی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته نژدی شپږ سوه اسونه تړل شوی، نور اسونه جلا جلا ولاړ دي، د دوی سره په خوا کې همدومره اوښان هم ولاړ دي، د دی په څنګ کې د څارویو لپاره د وچو وښو غرونه ولاړ دي، د هغې څخه لږ وړاندی د پوځ خیمی هم پرتی دی، هلته خرګاډی هم ولاړ دی، هلته داسې سامان ډېر دی چې سمدستی اور اخلی خو د دی ټولو شا او خوا پیره کوونکی پوځیان هلته هیچاته د ګرځیدو اجازه نشته که تاسې ګزمه کوي، د شپې په مهال هلته ښه ټول شی‌ان هیر کړی او دی سامانونو ته اور اچولی شی نو صلیبیان به د نړۍ ټول اسونه لمبی به اسمان ته پورته شی، په ټول ښار به ویره او ډار خپور شی، که د اور اچولو په خوا کې تاسې هلته به ځانونه ورسوي، د وښو، خیمو او سامان لمبی به اسمان ته پورته اسونه هم خلاص کړۍ نو هغوی به داسې حال جوړ کړي چې ډېر خلک به تر پښو لاندی کړي، خبره دا ده چې څوک به اور اچوي؟ څوک به اسونه خلاصوی؟ او د اور اچولو لپاره به هلته څرنګه رسیدای شی؟ ".

یو ځوان په ډېر اعتماد وویل داسې وګڼه چې اور واچول شو! او هغه ودانۍ هم خالی شوه نو بیا به مونږ څه کوو؟

برجیس وویل : زه به په هر ګام کې درسره وم! هغې ودانۍ ته تاسې زماڅخه پرته نشی رسیدای، هلته زمادوه ملګری شته دی، هغوی به ماته د نجونو ځای راپه ګوته کوي، دا فکر هم وکړی چې که نجونی راخلاصی شی نو هغوی به چیری ساتل هم غواړی ، د دی پیښی څخه وروسته به د کرک په مسلمانانو قیامت راځي! صلیبیان دا خبره هیڅ نشی منلای چې پرته د مسلمانانو څخه دا کار بل څوک کولای شی .

امام وویل : مسلمانان کله په ډاډ او ارام کې دي؟ زه دا سلا درکوم چې همدا کار باید وکړو، صلیبیانو ته باید څرګنده کړو چې کله مسلمانان هر څومره مجبوره او تر فشار لاندی هم راشی خو غلامی نه منی او د هغوی وار او ګذار څګر ټوټی کوي .

برجیس خو کماندو جاسوس ؤ، هغه ډېر رازونه معلوم کړی او سلطان صلاح الدین ته یې استولی وه، خو هغه ته د داسې لویو عملیاتو وخت

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلاس نه و ورغلی، هغه داسې سخت او لوی عملیات کول اړین بلل تر څو صلیبیان پدی پوه شی چې مسلمانان هر څه کولای شی، هغه عثمان صارم او نور ملګری پوهول چې هغوی باید څه څه وکړي، د دی عملیاتو دوه برخې ډیری خطرناکی وی :

لومړی دا چې د اور اچولو لپاره باید دری څلور نجونی ولاړی شی، هغوی باید د پیره کوونکی څخه د کوم لوی او غټ افسر پته وغواړی او پدی پلمه پیره کوونکی ووژنی ، برجیس د دی کار لپاره نجونی ځکه غوره کړی چې هغوی د نارینه څخه په پیره کوونکو باندی زیات اثر کولای شی ځکه په نارینه و باندی شک کیدای شو.

دویمه خطرناکه مرحله دا وه چې د صلیبیانو په مرکزی ودانۍ باندی څومره ځوانان حمله او برید وکړی .

برجیس او امام دا پریکړه وکړه چې په برید کې باید کسان کم وي او همدا اته بس دی ځکه زیات کسان شک پیدا کولای شی بیا د نیولو خطر زیاتیږی .

وروسته دا خبره مخ ته راغله چې داسې زړوری نجونی به چیری پیدا شی، عثمان صارم وویل چې یوه به زما خپله خور النور شی، دویم ځوان وویل چې یوه به زماخور شی، د نورو ځوانانو خورګانی نه وي خو دا هیله څرګنده شوه چې هغوی به خپلی همزولی له ځان سره راولی .

برجیس د ځوانانو لارښوونه او مشری پخپله غاړه واخیستله، لمر پریوتی وه، د جومات امام یو لوری ته ولاړ، نور ټول یو یو له کوره ووتل، تر ټولو اخر برجیس ووتلو، هغه بیا موچی شو چې د دنیا د حالاتو څخه هیڅ خبر نه وُ، هغه کړوپ کړوپ داسې روان وه لکه د ټولی نړۍ غمونه چې پده بار وی .

***

عثمان صارم لا د خپل کور څخه لری وُ، چې رینی الیګزینډر ورسره مخامخ شوه، هغه د صارم د خور النور کلکه ملګری وه، خور او ورور دواړو غوښتل چې رینی الیګزینډر د هغوی کور ته رانشی خو یو دم د هغې منع کول هم ګران کار وه او شک یې پیدا کولو، رینی الیګزینډر د صارم سره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

توکی هم کولی او ځان یې ورته نژدې کاوه، عثمان صارم فکر کاوه چې رینې الیگزینډر غواړي د هغه اخلاق او عمل خراب کړي او پدې توګه د هغه ایمانی احساس او جذبه ختمه کړي، پدې ماښام رینی الیگزینډر ورسره په لاره کې مخامخ شوه، صارم ورته وخندل او لاره یې ورڅخه چپوله چې رینی الیگزینډر یې په لاره کې ودریده او هغه یې ودرولو، عثمان صارم د دې څخه نه ویریدلو چې ګوندې هغه مسلمان ځوان دی او د یوې صلیبي نجلۍ سره په ودریدو به ونیول شي او سزا به وګوري، هغه پدې هم پوهیده چې صلیبیان او یهودیان پدې خوشحالیږي چې د هغوی یوې انجلۍ شکمن مسلمان په خپل جال کې راګیر کړیدی، عثمان ودریده او ویې ویل : زه ډېر ضروري کار لرم رینی الیگزینډر !

رینی الیگزینډرد مینې څخه په ډکو سترګو وویل: ته هیڅ کار نلرې عثمان! ایا ته پداسې اسانۍ سره زماڅخه ځان خلاصولی شې؟

عثمان صارم رینی الیگزینډر ته وویل : زه ستا څخه د خلاصون هیڅ فکر او تصور هم نکوم "

رینی الیگزینډر په خندا وویل دروغ مه وایه عثمان! زه ستاسې له کور څخه راغلم، ستا خور ماته په ډاګه وویل چې نور زمونږ کورته زیاته مه راځه! عثمان خفه کیږي .

ریښتیا عثمان! تا خپله ولې دا خبره ماته ونکړه؟

عثمان صارم چوپ ودریده، د هغه خور له ورخطایي څخه کار اخیستی وه، هغه ته اوس ځواب ورکول ګران وه، رینی الیگزینډر چې عثمان چوپ ولیده نو وی ویل : ته ماته دا ووایه چې زه ولې ستاسې کور ته نوره درنشم؟

د عثمان صارم فکر او سوچ په بل ځای کې وه، هغه ورخطاء وه او احساسات یې پاریدلی وه، هغه د پلمې لپاره څه پیدا نکړل، د هغه د خولې څخه هغه خبره راووتله چې د هغه په زړه کې وه، هغه وویل: رینی الیگزینډر ! زه نه پوهیږم چې ولې می تاته ونه ویل چې نوره زمونږ کورته مه راځه! خو اوس واوره! که زه او ته هر څومره مینه او محبت سره وکړو خو مونږ او تاسې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو د بل دښمنان یو! ته د خپل محبت خبره کوي خو زه د ملي او قومي محبت قایل یم کوم چې د صلیب او قران تر منځ هیڅ وخت نشي پیدا کیدای، دا زما وطن دی! ستاسې خلک دلته څه بلا غواړي؟ تر څو چې ستاسې د قوم یو سړی هم زمونږ په خاوره کې موجود وي زمونږ او تاسې دوستی امکان نلري زما په زړه کې چې څه وه هغه می صفا درته وویل.

رینی الیگزینډر وویل : زما په زړه کې چې څه دي هغه هم واوره! زما د زړه څخه ستا محبت نه صلیب لری کولای شي او نه قران، تر څو چې تا ونه گورم زړه می نه قراریږي، تا چې په خندا وگورم نو زما روح هم په خندا شی، عثمان واوره! که ته ما له خپل کور څخه منع کړی نو دا به د دواړو لپاره ښه نشی!

عثمان صارم په حوصله سره وویل: ته ماته اخطار او گوت څنډنه راکولای شی ځکه چې ته د حاکمی ډلی انجلۍ یې - که زما په زړه کې د حکومت نیشه وی نو ته به اوس دلته نه گرځیدی بلکې په بندکې به خوسا شوی وی!

بیا رینی الیگزینډر وویل : ایا ته پدی نه پوهیږی چې ستا په هکله زه ټول معلومات لرم؟ ایا زه ستا د پټو کارونو څخه پرده پورته کړم، ایا زه ستا د کور څخه هغه ټوله زیرمه او ذخیره د غشو، تورو، خنجرونو او نورو شیان راوباسم چې تا زماد قوم او حکومت په خلاف ساتلی چې تاته د هغې د ساتلو حق او اجازه نشته، النور ته ته توره وهل او خنجر وارول ور زده کوی، او ستا په پټو ملگرو کې زه څو کسان هم پیژنم، عثمان! ته پدی نه پوهیږی چې ستا او بند تر منځ یوازی زما بدن پرده دی، ته پوهیږی چې زما پلار څوک دی او څه نشی کولای ، هغه پنځه ځلی په کور کې دا ویلی چې د عثمان نیول او بندی کول ضروری دی ، هر ځلی ما خپل پلار ته عذر کړی چې د عثمان خور زما ډیره گرانه ملگری او د هغه پلار د یوی ښنی څخه بی برخې دی، دوه دری ځلی زه خپل پلار د گلی یم چې ستاسې سره اړیکی وشکوم، ماته دا هم ویلی شوی چې مسلمانان د دی وړ ندي چې د هغوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره اړیکی وساتلی شی خو زه د مور او پلار یواځنی اولاد یم هغوی زما خفه کول نه غواړی .

لمر پریوتی او ماښام تیاره شوی وه، عثمان صارم پدی خبرو چوپ پاتی شو، د هغه فکر او خیال بل لوری ته وه، هغه د کوم ځواب ورکولو څخه پرته روان شو، هغه څو ګامونه اخستی وه چې رینی الیګزینډر داسې ورسره مخامخ شوه چې د دواړو سینی یو له بل سره ونښتی، رینی الیګزینډر خپل دواړه لاسونه د هغه په اوږو کیښودل چې عثمان ته د هغې د بدن څخه داسې زړه راښکوونکی بوی ورغلو چې هغه مخکې نه و محسوس کړی.

نجلی هغه ته دومره نژدی شوه چې شاګانی یې سره ټکر شوې، د رینی الیګزینډر د وریښمو پشان نرم او پاسته ویښتان چې د عثمان صارم په مخ ولګیدل نو هغه داسې وبرېښیده لکه د قفس څخه چې مرغی ځان ازادول غواړي بیا رینی الیګزینډر هغه خوشی کړ.

عثمان صارم په بنده بنده ژبه وویل ما خوشی کړه رینی الیګزینډر ! ما همداسی ډیره پریږده، زما لاره جلا ده، مونږ دواړه یو ځای نشو تللای .

رینی الیګزینډرپه راښکوونکې اواز وویل : محبت قربانی غواړی! ووایه څه قربانی غواړی، زه ژمنه درسره کوم چې څه دی زړه غواړي هغه کوه او څوک تا نشی بندی کولای .

عثمان صارم وویل : او زه هم درسره ژمنه کوم زه تاسې ته نه وایم چې زماپه زړه کې څه دي او څه کول غواړم، زه ستا د دی ښکلی او حسین جادو په جال کې نه راځم .

رینی الیګزینډر وویل : زه باید دا ثابته کړم چې زه ستا لپاره قربانی ورکوم ولاړ شه عثمانه! ستا کار دی، خو زه ستاسې د کور څخه نه منع کیږم.

عثمان صارم منډه کړه، رینی الیګزینډر ورته کتل او سوړ اوسیلی یې وویست.

***

عثمان صارم چې کله کورته ننوت نو برجیس هم را رسیدلی وه، عثمان کورته ننوت او خپلی مور، پلار او خور ته یې ټول څه وویل چې صلیبیانو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو کاروان لوټ کړی او د هغی ځخه یې دوه نجونی په زور راوستی، زمونږ ملګرو فیصله کړی چې هغه راخلاصی کړو او پدی کار کې النور ته اړتیا ده.

د صارم پلار د صلیبیانو سره په جګړه کې خپله پښه له لاسه ورکړی وه نو ځکه یې خپل پاتی ټول عُمر پدی ارمان کې تیراوه چې د جهاد ځخه بې برخی پاتی شو، هغه عثمان ته وویل! زویه: که تا د داسې خطرناک کار اراده کړی نو زه دا خبره وانه ورم چې زما زوی د خپلو ملګرو سره خیانت او غداری کړی، پدی کار کې د نیول امکان زیات دی، که ته ونیول شوی او ملګری خلاص شول نو ځان قربان کړه خو د هغوی پته مه ورکوه، ماته د د اسلام سپیځلی دین د سرلوړی لپاره لوی کړی یې، ما ستا د خور د نکاح کولو ځخه وروسته غوښتل چې تا پوځ ته واستوم، ولاړ شه او زما روح ډاډه کړه، یو ځل بیا واوره! زه دا اوریدل نه غواړم چې ستا په رګونو کې د صارم ځخه د بل چا وینه ده.

پلار خپلی لور النور ته هم اجازه ورکړه، عثمان هغې ته وویل چې برجیس په برنډه کې ولاړ دی، هغه به د دی عملیاتو مشری او رهنمایی کوي، پلار یې صارم هم برنډی ته راغی او برجیس ته ورغی، عثمان خپلی خور النور ته وویل چې سمدستی خپلی دوه داسې همزولی راولی چې پدی کار کې درسره یو ځای شی، النور سمدستی له کور ځخه ووتله او لږ ځنډ وروسته یې دوه همزولی له ځان سره راوستی، په همدی وخت کې د عثمان یو ملګری هم د خپلی خور سره را ورسیده، بیا وروسته د عثمان نور ملګری هم را ورسیدل او سره یو ځای شول.

برجیس نجونو ته لارښوونی پیل کړی چې په کومو لارو ولاړی شی، د هغوی په وړاندی به پیره کوونکی راځي او هغه به مو منع کوي، تاسې ورته ووایی چې مونږ رینالډ پاچا راغوښتی یو خو اوس راځخه لاره غلطه شوی نو تاسې زمونږ لارښوونه وکړه، ستاسې یوه ملګری به د نوکری په شان درسره روانه وی چې د هغې په سر به سامان وي، پیره کوونکی به ختمول او بیا به اور اچول کیږي، د اور اچولو سامان به د نوکری ملګری په سر وی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسونه هلته په رسيو ترل شوي هغه به خلاصول غواړي، د رسيو پرې کول او
بيا ځيني اسونه په خنجرونو وهل هم ضروري دي چې هرې خواته خپاره شي.
برجيس سمدستي نجونو ته د خپل شکل او جامو بدلولو وويل او يوه يې
پکې نوکره کړه چې هغې خپل مخ او لاسونه تور کړل، بيا يې ځوانانو ته
لارښووني پيل کړې، هغه خپله هم ورسره ملګرې وه، د عثمان صارم پلار
هم ځيني مشورې ورکړې، بيا يې ټولو ته خنجرونه ورکړل، د هر وخت تير
شوی وه خو برجيس ويل چې تر اوسه پورې خلک ويښ دي، هغه وداني به
هماغسې روښانه وه چې نور ښار به ويده شو، تياري پيل وه تر دې چې د
تللو وخت راغی.

ټول بايد جلا جلا ولاړ شي او په ټاکلې ځای کې سره يو ځای شي د
نجونو لاره او کار جدا وه، هغوی ته وخت ښودلی شوی وه چې څه وخت
بايد اور واچوي، دا به داسې وخت وي چې د برجيس ملګرې به بريد ته
چمتو وي، دا داسې خطرناک عمليات وه چې د لږې غلطۍ او بې احتياطۍ
په سبب يې ول داسې بنديخانې ته ټيله کولای شول چې له جهنم څخه کم نه
وه، زيات خطر نجونو ته وه ځکه چې هغوی کمزورې وي او د نيولو په
صورت کې به په هغوی څه راتلل، النور وويل چې د نيولو په صورت کې
بايد ټول ځانونه ووژنو او کفارو ته ژوندي ځانونه پلاس ورنه کړو.

په ښار باندې چوپوالی راتللو تر دې چې ټول ښار چوپ او غلی شو، په
هيڅ ځای کې روښنايي نه ښکاريدله، يوازې يو ځای وه چې هلته د ورځې
په شان غوبل جوړ وه، دا هغه ځای وه چې صليبي قوماندان هلته راټوليدل
،اوسيدل، هلته ټول يو يو راټول شوي چې د مخکې شپو په شان يې شراب
څښل او نڅاګانې يې کولې، پدې شپه د خبرو موضوع هماغه دوه مسلمانې
نجونې وې چې د کاروان څخه د مال او سامان سره نيولې شوې وې.
يو قوماندان وپوښتل چې دا نجونې نور کار ته هم پکاريدای شي؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوځی افسر وویل چې نجونی هوښیاری معلومېږي خو هغوی د جاسوسی لپاره نشی استعمالیدای، د یوی عُمر شپاړس اولس کاله او د بلی عُمر اوه ویشت کاله دی، څه وخت د ساعت تیری لپاره استعمالیدای شی.
یو لوړ افسر وویل: وروسته هغوی دوه افسرانو ته وسپاری چې بیا هغوی ورسره واده وکړي .

دا نجونی د هغوی د بد اخلاقه خبرو موضوع گرځیدلی او د مسلمانانو په خلاف یې بد رد ویل .

پدی وخت کې هغه دوه نجونی په جلا جلا خونو کې وی او دومره یې ژړل چې بی حاله شوی وی .

د هری یوی سره یوه یوه نوکره هم موجوده وه چې ډېری مکاری او چالاکی وی او پدی فن کې یې تجربه لرله .

هغوی نجونی پاکی کړی او د شپی جامی یې وراغوستلی، هغوی هیڅ نه وه خوړلی حال دا چې هغوی ته ډېر غوره او ښه خوراکونه ایښودل شوی وه، دواړه یو له بلی څخه هیڅ خبری نه وی چې یو په بلی څه تیریږي، دواړو پخو ښځو هغوی ته شنه شنه باغونه ښودل، یوی ته ویل کیدل چې هغه د فرانسی پاچا خوښه کړی او بلی ته وویل شول چې هغه به د جرمنی ملکه شی .
د دی په خوا کې هغوی ته گوت څنډنی او اخطارونه هم ورکول کیدل که هغوی دا باشاهان خفه کړل نو بیا به هغوی عامو پوځیانو ته سپارل کیږي.
دواړه نجونی د اطرافی کلیو اوسیدونکی وي، هغوی بی زړه او ډارنی نه وی خو بی وسی وی، هغوی د خپل ځان او ابرو د خوندی کولو لپاره هیڅ نشول کولای، د هغوی پلار، مور او ورونو غوښتل چې د هغوی د حیا او ابرود ساتلو لپاره هجرت وکړي خو په لاره کې د صلیبیانو په جال کې راگیر شول، مور پلار یې شهیدان او ورونه یې بندیان شول، د الله پاک څخه پرته د هغوی اواز اوریدونکی نه وه، هغوی د بند څخه د تښتیدلو ورتیا هم نلرله ، هغوی ژړل او اندیښمنی وی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغوی وړور افاق په بیګار کمپ کې زوریده، هغه زخمي وه او صلیبي ځناوروډېر وهلی وه، کله چې پخوانی بندیان ماښام د جبري کار څخه راستانه شول نو نوی بندیان یې ولیدل، د هغوی څخه یې د هغوی غمناکې کیسې واوریدلی، په هغې بندیانو کې یو افاق زخمي وه خو هیچا یې هم درملند نه وه کړی، پخوانیو بندیانو څه درمل له ځان سره پټ ساتلی وه، هغوی د شپې د افاق زخم پاک کړ او بیا یې دوایی پری واچوله.

افاق د خپلو ټپونو پروا نکوله بلکې هغه خپلو خویندو ته اندیښمن وه، هغه د نورو بندیانو څخه پوښتل چې د هغه خورګانی به چیری وي او خپله څه ډول له بند څخه تښتیدلی شي؟ بندیانو هغه ته په ډاګه وویل چې د هغه خورګانی به چیری ساتل کیږي او له هغوی سره به څه سلوک کیږي. بندیانو ورته وویل چې دا بند ځای دیوالونه نلري او نه چاته کړه، ور اچول کیږي خو د تیښتې هیڅ امکان نشته، که تیښته وکړی نو چیری به ولاړ شي او بیا به نیول کیږي چې بیا به داسې سزا او مرګ ورکول کیږي چې د هغې تصور هم ممکن ندی، هغه ته وویل شول چې دلته د کلنو کلنو څخه راهیسی بندیان پراته دی حال دا چې د همدی ښار کرک اوسیدونکی دی خو د تیښتې زړه نکوی.

هغوی پدی پوهیدل که صلیبیان دوی ونه نیسی نو بیا به یې تولهٔ کورنی ونیول شي، د دی ټولو خطرونو سره سره افاق د تیښتې او د خپلو خویندو د راخلاصولو په هکله فکر کاوه، هغه په لاره د تللو وړتیا هم نلرله، بندیان د ستړتیا په سبب په درانه خوب ویده شول خو افاق هماغسی ویښ وه .

***

عثمان صارم په خپ اواز وویل : نجونی نیولی شوی نه وی؟ .

برجیس وویل: الله تعالی یادوه عثمان ! مونږ اوس د مرګ په خوله کې پراته یو، د زړه څخه ویره او ډار وباسه،

برجیس وویل: ته په نورو نجونو باور لری؟

عثمان صارم وویل: پوره باور پری لرم! د هغوی په هکله اندیښنه مه کوه .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

برجیس وویل: مونږ د غلا لپاره نه یو راغلي، الله جل جلاله به مدد راسره کوي.

عثمان صارم او برجیس په کور کې نه وه، دواړه د خپلو ملګرو سره د ودانۍ په خوا کې په یو ځنګل کې پټ ناست وه کوم ځای کې چې دوه نجونې ساتل شوې وې، برجیس هغوی پوه کړي وه چې په کومه اشاره به هغوی کار پیل کوي.

د عثمان صارم سره د هغه څلورو نجونو غم او فکر وه چې د اور اچولو لپاره تللي وې چې په هغې کې یې خور النور هم وه، دا وخت د اور اچولوو سره سم د هغې لمبی باید پورته شي، که پلان کامیاب شي نو د مرکزي ودانۍ څخه به ټول پوځي مشران او چارواکي د اور په لورې ځي او دوه راتښتول شوې نجونې په یوازې پاتې کیږي چې د هغوی خلاصون به بیا اسانه شي، د څلورو نجونو د تللو ډېر وخت وشو خو کار لا نه ؤ پیل شوی، کیدای شول پیره کوونکي به هغوی رامنع کړي وي.

نجونې لا پیره کوونکي ته نه وي رسیدلي ځکه چې هلته موجود نه وه او نشتوالی یې خطر وه ځکه چې د ژوند په صورت کې یې هغوی اور اچولو ته نه پرېښودلې، څلور واړه د وچو وښو د ډېریو سره تیریدې، په تیاره کې هغوی ته د خیمو انبار نه ښکاره کیده، هغوی څلور واړه یو ځای تللي چې په لاره کې ورته یو مشعل ښکاره شو، هغوی د مشعل په لورې ورغلي چې پیره کوونکي ورته راښکاره شو، مشعل په ځمکه کې ټومبل شوی وه، پیره کوونکي مشعل راواخیست او د نجونو مخې ته ودریده او هغوی یې رامنع کړې، هغه چې د نجونو ځلیدلي جامې ولیدې نو وډار شو، د هغوی سره یوه نوکره هم وه چې سامان یې په سر باندې ایښی وه، پیره کوونکي ورڅخه وپوښتل چې تاسې څوک او چیرې رواني یاستې؟

النور په ناز او خندا سره وویل :داسې معلومیږي چې مونږ لاره غلطه کړیده؟ ریناله بلن لیک راغلي وه او مونږ ورسره د شپې لپاره ژمنه کړې وه، لږ خند راڅخه وشو نو چا راته وویل چې دا لاره لنډه ده په همدې باندې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولاړ شی نو ځکه مونږ دی لوری ته راووتلو ، اسونه تړل شویدی، نو مونږ په کومه لاره ولاړ شو؟

په یو عادی سپاهی باندی د ډار اچولو لپاره د پاچا رینالډ نوم اخیستل بس وه ځکه سپاهیان پوهیدل چې صلیبی چارواکی د کومو اخلاقو خاوندان دي، رینالډ به دا نجونی د خپلی عیاشی او فحاشی لپاره غوښتی وی د نجونو جامو، شکل او قوارو او بیا د النور خندا او ناز دا ثابتوله چې دا نجونی د صلیبی چارواکو د مطلب شی‌ان دي. سپاهی هغوی ته لاره ښودل پیل کړل، په همدی وخت کې یوه انجلۍ د هغه شاته شوه او پداسې ځواک یې د هغه په بدن کې خنجر ورننویست چې د زړه څخه یې د باندی ووت، د هغه د لاس څخه مشعل وغورځیده، النور سمدستی په دواړو پښو مشعل مړ کړ، نورو نجونو هم خپل خنجرونه په سپاهی وار کړل چې د هغه د خولی څخه اواز هم ونه وتلو.

برجیس هغوی ته ویلی وه چې کله هغوی وچو وښو ته اور واچوی نو په رڼا کې به ورته خیمی او نور پوځی سامان هم ښکاره شی، هغوی ته ځینی شیان په تیاره کې هم ښکاریدل، نوکری انجلۍ سمدستی خپل سامان ښکته کړ چې د اور اچولو شیان پکې وه.

هغوی د وچو وښو یو انبار ته اور واچولو، بیا یې نورو ته چې لږ څنډ وروسته ټولو انبارونو اور واخیست، اوس نو خطر زیات شو ځکه چې هر لوری ته روشنایی شوه، لږ وړاندی هغوی ته خیمی هم ښکاره شوی، څرنګه چې خیمی له رخت څخه جوړی شوی وی نو اور اخیستل یې ګران نه وه، خالی ګاډی یوی او بلی خواته ولاړه وه، نجونو په پوره چټکتیا سره کار پیل کړ او په خر ګاډو باندی یې اور اچونکی مواد وشیندل چې هغې اور واخیست، پدی وخت کې د اور لمبی او روښنایی تر اسمان پوری ورسیده، نجونی په منډه اسونو ته ورغلی، تر دی وخته پوری هیڅوک هم نه وو راویښ شوی، نجونو د اسونو رسی او پړی پری کړی او بیا یې څو اسونه په خنجرونو زخمیان کړل، هغوی ووریدل او بد حالت یې پیل کړ، هر لوری ته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځغلیدل، کوم اسونه چې ترلې پاتې شول هغوی غوبل پیل کړ، دا نه وه څرګنده چې څومره اسونه خلاص شوي او غوبل یې جوړ کړی ، پدې وخت کې اوښان هم راپورته او هر لوري ته په منډو شول .

څلور واړه نجونې د اسونو او اوښانو په منځ کې راګیر شوي، اور دومره ګرم شو چې نږدې شا او خوا یې چا طاقت نشو کولای، د اسونو او اوښانو د منډو او شور څخه سپایان او پوځ رابیدار شو.

راتښتول شوي نجونې د ناوو پشان جوړې شوې وې، دواړو کوټو او خونو ته په یو وخت کې یو یو سړی ورننوت، دا د صلیبیانو جنګي مشران وه، هغوی شرابو مستان کړي وه، نوکراني د خونو څخه د باندې ووتې، دواړه نجونې په کوټو کې په منډو شوې او د پناه ځای یې لټولو، د هغوی د حیاء ، ابرو او عزت بچ کوونکی پرته د الله تعالی څخه بل څوک نه وو، یوه انجلۍ پړمخ ولویده او بیا یې دواړه لاسونه د خدای پاک دربار ته پورته کړل او د خپلې مرستې لپاره یې راوبللو، صلیبي په کړس کړس وخندل او ور وړاندې شو، په همدې وخت کې هغه د باندې شور او غوغا واوریده، دا شور او غوغا ډېره زیاته وه، هغه سمدستي دروازه خلاصه کړه چې کله یې د باندې ولیدل نو لکه ټول ښار چې اور اخیستی وي، اور دومره ګرم او سخت وه چې اسونه د ویرې څخه دې لوړ او پورته ودانۍ ته هم را رسیدلی وه، د صلیبي واکمن نیشه ختمه شوه، دویم صلیبي واکمن هم له خپلې خونې څخه په ورخطایي راووت، دوه دري کسان په منډه راغلل او په ویریدلی اواز یې وویل: خیمو، ونو او خرګاډو اور اخیستی ، ځغلیدونکو څارویو څو کسان تر پښو لاندې کړي ، که په ښار کې دا اور لګیدلی وایی نو دې چارواکو یې غم نه کولو هلته د پوځ سامان سوځیده او پوځي څاروي هر لوري ته تښتیدل. په لږ وخت کې ټول چارواکي او پوځي کسان په منډه شول او د اور په لوري ورغلل، هغوی غوښتل زر تر زره اور ووژني، د دې ودانۍ په شا او خوا کې چې کوم وسله وال پیره کوونکي وه هغوی هم د اور په لوري ولاړل، ساتوونکي او باډي ګارډان هم د خپلو چارواکو پسې شول .

(c) ketabton.com: The Digital Library

برجیس په لوړ اواز وویل: تاسې هم په مڼه شی، هغوی ټول د ودانی په لوری ورغلل، د هغوی په لاسونو کې خنجرونه وه، هغوی خپلو دوه ملګرو ته ناری کړی چې په ودانۍ کې نوکران وه، یو نوکر د برجیس سره مخامخ شو خو هغه ته د نجونو درک معلوم نه و نو په کوټو باندی سر شول، هلته هیڅ چارواکی او غټ سړی نه وُ چې د دوی مخه یې نیولی وایی.

برجیس او بل نوکر د نجونو پسی ګرځیده، په برنډه کې ډېری نجونی ولاړې وی چې زیاتی پکې لوڅې او لغړې هم وی، هغوی ورځخه د نوؤ نجونو په هکله وپوښتل خو هیچاته هم څرګنده نه وه چې نوی نجونی چیری دی.

هغوی ګرځیدل چې په یوه خونه کې یوه انجلۍ راپیدا شوه خو هغه د ویری او ډار څخه پټه شوی وه، خود برجیس ملګرو دواړه نجونی د ورځې په لاره کې لیدلی وي نو ځکه یې پیژندلی خو هغوی خپل مخونه پټ کړی وه چې څوک یې ونه پیژنی، انجلۍ چې کله دا مخ پټی ځوانان ولیدل نو چیغی یې کړی خو برجیس هغه وپوهوله چې دوی مسلمانان دي او ستاسې د خلاصون لپاره راغلی خو هغی دا خبره نه منله بلاخره هغوی په زور له ځان سره کړه، په بله خونه کې د هغې بله ملګری پیدا شوه هغې هم د خپلی خور په شان وکړل چې هغه یې هم په زور له ځان سره ملګری کړه، نوری نجونی چې د صلیبیانو سره له ډېری مودی اوسیدی هغوی په حیرانتیا سره دا حالت لیدلو او دا کسان یې ډاکوان او غله ګڼل نو یوی او بلی خواته په منډو شوی، دواړو نجونو چیغی او ناری وهلی برجیس بیا ورته وویل لږ فکر وکړی مونږ الحمدلله مسلمانان یو او په کوم مسلمان کور کې ستاسی یې پټول غواړی، هغوی په ډېره ګرانه غلی شوی او د غازیانو ګروپ له ودانۍ څخه په خیر سره ووت.

***

د اور حالت ډېر ویرونکی وُ، لمبی ډېری زیاتی لوړی او ډارونکی وی، هر لوری ته اور خپور شو او مخ په خپریدو وُ، اسونو او اوښانو په ښار کې قیامت جوړ کړی وه، ټول ښاریان راویښ شول، په کوڅو، سړکونو او لارو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې خوشې شوې څارویو داسې بد حالت را اخیستی وه چې خلک د ویرې په کورونو کې ننوتي وه، خو اور چې کوم ډار او ویره پیدا کړې وه د هغې په وجه خلک د خپلو کورونو پرېښودلو ته تیار وه، ګډ وډی او بی نظمی هری خواته خپره وه، د سلطان صلاح الدین ایوبی جاسوسان هلته موجود وه، هغوی هوښیار او وخت پیژندونکی وه، هغوی چې کله اور، څاروی او ګډ وډی ولیده نو اوازه یې خپره کړه چې د سلطان صلاح الدین ایوبی لښکر ښار ته راننوتی دی، دا انګازه د مسلمانانو لپاره ډېره خوشحالوونکی او د صلیبیانو لپاره زړه بوګنوونکی وه، دا انګازه د اور پشان په ښار کې خپره شو او کفار تیښتی ته چمتو شول.

صلیبی چارواکی چې کله د اور ځای ته ورسیدل نو هیڅ انسان هم په سترګو نشو، هغوی هم همدا فکر وکړ چې د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ کلا سوری کړی او دننه راننوتی دي، هغوی سمدستی پوځ د جګړې لپاره تیارسی کړ او یوی برخی ته یې د کلا څخه د باندی وتلو حکم هم وکړ، دوه دری قوماندان د دیوال په سر وختل او د باندی یې هر لوری ته وکتل، د باندی چوپتیا وه او د هیڅ لوری څخه برید نوؤ شوی، د کلا شاتنی دروازه خلاصه شوه تر څو پوځ له کلا څخه ووځی د کلا دروازه د شپی چانه خلاصوله خو دوی پدی خاطر خلاصه کړه چې دا یوه سلطان صلاح الدین ایوبی لښکر مخه ونیی ځکه هغوی ګمان کاوه چې سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ راننوتی او دا غوبل یې جوړ کړیدی، دا د پوځ او لښکر د راتللو معنا ورکوي، صلیبیانو د سلطان صلاح الدین ایوبی لښکر د مخنیوی لپاره خپل پوځ د باندی د ویستلو او د دروازی خلاصولو خطر یې په ځان قبول کړ، هغوی دا پریکړه په ویره کې کړی وه چې غلطه فیصله وه، کله چې شاتنی دروازه خلاصه شوه نو د کلا اوسیدونکی صلیبیان په منډه د کورونو څخه د تیښتی په خاطر راووتل، چې پدی کې غوبل جوړ شو او زیات شمیر اوسیدونکی دروازی ته راټول، د دروازی څخه پوځیان وتل خو ولسی خلک د سیلاب پشان په دروازه ورغلل چې هیڅ یې مخه نشوه نیولای.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اور مخ په خپریدو وُ، د خرگاړو سره نژدې پوځې وسلې او سامان پروت وُ چې د هغې ساتل او لرې کول ضروري وه یا دا چې اور باید مړ شي خو د اور وژلو لپاره اوبه کمې وې، هلته نه کوم لوی ډنډ وه او نه کومه ویاله، په ښار کې لږ کویان او څاگانې وې خو اوبه راوړنکي هیڅوک هم نه وه، ښاریان په کورونو کې پټ شوي او څه د تیښتې په حال کې وه، دا کار یوازې پوځ کمپ کې مسلمانان پراته دي د هغوی څخه کار واخلې، هغوی سمدستي حکم وکړ چې د بیگار کمپ مسلمانان پدې پلمه راولې چې که اور یې ووژلو نو سهار به ټول خوشې شي، بندیان هم د شور او غوبل په وجه راویښ شوي وه خو پیره کوونکو هغوی په زور سره ویده کول، چې د بندیانو د راوستلو حکم ورته راغی، په خوا کې ورسره د خلاصون او ازادۍ ژمنه هم وشوه، پدې بندیانو کې افاق هم وه، د زخمونو له لاسه د هغه بدن خوږیده هغه یو بندي ملگری ته وویل که د صلیبیانو ټول حکومت وسوځي زه د اور وژلو لپاره نه ځم .

یو بندي ورته وویل : لیونی کیږه مه! هغوی ویلي چې تاسې اور مړ کړی بیا ازاد یاستې، دا چل دی، دا کافران دروغ وایي، ته زمونږ سره یو ځای ولاړ شه او بیا وتښته، مونږ خو نشو تښتیدلی، دوی زمونږ د کورونو څخه خبر دي، ته باید ولاړ شې .

افاق وویل چیری به ولاړ شم .

بندي ورته د خپل کور پته ورکړه او ویې ویل : زه به وخت نه گورم که حالت مناسب وه تا به خپل کور ته ورسوم، خو هلته تر ډېر وخت پورې مه پاتې کیږه ځکه چې بیا به صلیبیان زما ټولې کورنۍ ته سزا ورکوي .

صلیبیانو ټول بندیان له ځان سره بوتلل او په مختلفو کویانو باندې یې وویشل، پوځیانو اوبه راویستلې او بندیانو په مشکونو کې وړلې، هغوی په منډه منډه اوبه وړلې او په اور یې اچولې، په دوه درې چکرونو کې ورسره پیره کوونکي وه خو دې کار امکان نه درلوده، بندیان او پوځیان سره گډ وډ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شول او هر یو له بل څخه بی پروا شو، صلیبی چارواکو په ویره او ډار سره هر چاته کنځلی کولی، پدی وخت کې د ویریدلی اسونو یوه ډله راغله چې بندیان او سپاهیان یې تر پښو لاندی کړل، ځینی ولویدل خو ځینی یوی او بلی خواته شول، افاق د زاړه بندی سره د کور په لوری روان شو، مسلمانانو ته هیڅ خطر نه وُ ځکه چې هغوی فکر کاوه چې د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ راغلی دی، بندی خپل کور ته ننوت، د هغه ټوله کورنۍ راویښه شوی وه، هغوی ډېر زیات خوشحاله شول خوپخوانی بندی افاق هغوی ته تسلیم کړ او بیا یې ورته وویل: دا پټ کړی او ډېر زر یې له ښار څخه وباسی، زه نشم پاتی کیدای، صلیبیانو سبا د خلاصون وعده کړی، هغوی اوس څوک نه پیژنی، که زه پاتی شوم نو بیا هیڅ وخت نشم خلاصیدای .
د بندی پلار وپوښتل ایا دا خبره ریښتیا ده چې د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ راننوتی دی؟
بندی وویل: هیڅ معلومات نشته! اور ډېر زیات او سخت دی، معلومیږي نه چې کله به مړ شی .
د بندی پلار وویل که زمونږ پوځ نه وی راغلی نو بیا زه دا خطر څرنگه ومنم؟
بندی وویل دا سړی خپله وځی!
پلار یې وویل د ده نه زمونږ لپاره هیڅ خطر نشته ، اوس اوس ستا کشر ورور دوه مسلمانی نجونی زمونږ کورته راوستی ، دا دواړه د عثمان صارم ملگرو د صلیبیانو د پاچایی میلمستون څخه راخلاصی کړیدی ، هغه داړه مونږ په کور کې پټی کړیدی .
بندی وپوښتل هغه نجونی څوک دی .
پلار یې وویلدا هغه نجونو دی چې هغوی پرون د یو کاروان څخه راتښتول شویدی ! د هغوی ورور لکه چې بندی وی .
افاق په ورخطایی سره وویل : چیری دي هغه نجونی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لږ ځنډ وروسته افاق خپلې خویندې په غېږکې نیولې، الله پاک د هغوی دُعا اوریدلې او قبوله کړې وه، دا ډېر احساساتي وخت وه، د هغوی پلار مړشوی او کاروان تالا شوی وه، هغوی د داسې معجزانه لیدلو تصور هم نه کولو.

بندي سمدستي د کور څخه ووتلو، هغه د بند څخه تښتیدل نه غوښتل، د هغه کوچنی ورور د عثمان صارم او برجیس سره وه، پخواني بندي سمدستي بیرته کورته راغی او نجونو ته یې وویل: زر شئ چې د ښار څخه د وتلو وخت پلاس راغی، هغه ته وویل شول چې افاق د دې نجونو ورور دی. هغه دروازه د ځان سره ملګرې کړل او د کور څخه ووتل، د باندي درې اسونه ولاړ وه، دا کار برجیس کړی وه هغه واړه نجونې په اسونو سپرې کړې، کله چې برجیس په دریم اس سپریدلو هغه ته د افاق په هکله وویل شول.

هغه سمدستي افاق په دریم اس باندې سپور کړ او دا یې ورته وویل: الله پامان دوستانو! که ژوندي و بیا به سره ګورو! هغه منډه کړه او د ښار د شاتنۍ دروازې په لوری روان ؤ له کومې چې ښاریان تښتیدل.

برجیس دا لاره مخکې کتلې وه او د تیښتې وخت ورته پیدا شوی وه، هغه په لاره کې درې اسونه راونیول او هلته یې راوستل، کله چې صلیبي چاروګو ولیدل چې ښاریان تښتي نو د دروازې د بندولو حکم یې ورکړ، کله چې برجیس هلته ورسیده نو دروازه بندیدله او ولسي خلک پکې راګیر وه، هلته یو غوبل جوړ شوی ؤ، برجیس یو دم چیغې کړې د شا له لوری پوځ را روان دی، دروازه خلاصه کړې، وتښتئ، مسلمانان را روان دي.

خلکو زور ولګولو نو دروازه بیا خلاصه شوه، خلک د سیلاب پشان له کلا څخه په وتلو کې شول کله چې افاق او خورګانی یې له کلا څخه ووتل نو برجیس افاق ته وویل چې د خپلې خور په اس سپور شی ځکه چې یو اس د دوه نرانو زور نشي لرلای ځکه چې زمونږ سفر ډېر اوږد دی. افاق د یوې خور سره سپور شو او بلې ته یې وویل چې د سپرلۍ څخه ونه ډاره شی ځکه اس هغه نه غورځوی، هغوی خپل اسونه په منډه کړل.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

برجیس ته معلومه وه چې په لاره کې صلیبي پوځ پروت دی، هغه ته خالي لارې هم معلومې وې چې هلته پوځ نه وو، هغوی هماغه خالي لارې ته شول، د کرک تښتېدونکي خلک یوې او بلې خواته خپاره شول، رڼا هر لوري ته خپره وه، افاق او نجونو ته معلومه نه وه چې هغوی په څه ډول راخلاص شول، برجیس چوپ ؤ، د کرک لمبې او رڼا شاته پاتې کېدله او شپه د اسونو د رفتار سره تیریدله.

***

کله چې سهار راوختلو برجیس سره د خپلو درې ملګرو د مسلمانانو سیمې ته ورسیدلو، هغه یو قوماندان ته ځان ور وپېژندلو د سلطان صلاح الدین ایوبي په هکله یې ورڅخه وپوښتل، قوماندان هغه د خپل پوځ مشر قوماندان ته ورسولو او د هغه څخه یې د سلطان صلاح الدین ایوبي معلومات واخیستلو. برجیس په خپل کار او عملیاتو ډېر خوشحاله وه ځکه له یو لوري یې دوه مظلومې نجونې او د هغوی ورور راخلاص کړې وه او له بل لوري یې په کرک کې داسې لوی او غټ عملیات کړي وه چې د صلیبیانو ملا یې پرې ماته کړه، هغه سلطان صلاح الدین ایوبي ته دا سلا او مشوره ورکول غوښتل چې سمدستي په کرک باندې برید او حمله وکړي.

د کرک سهار ډېر بوګنوونکي او ډارونکي وه، د اور لمبې کمې شوې خو اور لا هماغسې لګیده، د صلیبي پوځ سامان او د څارویو واښه ټول سوي وه، خیمې او نور پوځي وسایل او وسلې هم سوځیدلې وې، اسونه او اوښان چې ټوله شپه یې منډې وهلې دې ستړي شوي پراته وو، هر لوري ته د هغو خلکو مړي هم پراته وه چې د اسونو او اوښانو تر پښو لاندې شوي او له منځه تللي وه، بندیانو او سپاهیانو تر اوسه پورې لا اوبه راوړلې او په اور یې شیندلې. صلیبي چارواکي تر دې وخته پورې پدې فکر کې وه چې د صلاح الدین ایوبي سپاهیانو دا کار کړی خو د هغوی هیڅ اثر نه ځرګندیده، هغوی د کلا په دیوال هر لوري ته وکتل خو د خپل پوځ څخه پرته هغوی بل څوک ونه لیدل، هلته د اسلامي پوځ هیڅ اثار نه معلومیدل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو هغوی د دی خبری څيړنه پيل کړه چې اور څرنګه اچول شويدی، هغوی د پيره کوونکي مړی پيدا کړ چې په خنجرونو زخمي او مړ شوی وه خو د اسونو او اوښانو تر پښو لاندی داسې خراب شوی وه چې د خنجرونو زخمونه يې نه معلوميدل، د پيره کوونکي د مړی څخه لږ لری څلور د ښځو مړی هم پراته وه چې اوښانو او اسونو تر پښو لاندی او خراب کړی وه، څيړونکي عادی سړی نه بلکې د صليبيانو د جاسوسی اداری مشر او استاذ هرمن جرمنی وه، هلته ډير مړی پراته وه خو د ښځو دا څلور مړی هغه ته پلاس ورغلل، د هغوی څيری د پښو لاندی بالکل خرابی او مسخ شوی وی او د بدن هيڅ برخه يې هم روغه نه وه پاتی شوی، د هغوی جامې هم تار تار شوی وی. په وينه او خاورو کې د هغوی څيری هيڅ نه معلوميدی، يوازی د جامو څخه داسې معلوميدی چې ښځی دی، د ټولو پوستکی له بدن څخه جلا شوی او په ځينو برخو کې غوښه هم راوتلی او جدا شوی وه، د ځينو هډوکی لوڅ او مات شوی وه، د هر مړی په غاړه کې ځنځير او په هغې کې کوچنی صليب هم ځوړند وه، دا صليبونه د دی خبری ثبوت وُ چې دا ښځی عيسايانی دي.

هرمن او نور افسران پدی حيران وه چې د ښځو مړی دلته څه کوی، دا خو پوځی او عسکری برخه ده، دلته د عامو خلکو لپاره هيڅ اجازه نه وه او نه دلته کومه لاره وه، دا د ښارويو او سامان ګودامونه او زيرمی وی، هلته نور مړی هم پراته وه خو هغه د سپاهيانو وه، ښځی د شپی دلته ولی راغلی دی؟ د دی پوښتنی ځوابوونکی هيڅوک نه وُ، يوازی اټکل کيده چې پوځيانو فاحشه ښځی دلته راوستی او بلاخره دلته د پښو لاندی شوی خو خبره دا وه چې اور څرنګه ولګيده، د ښار په مسلمانانو شک کيدای شو خو اصل کار کوونکی پيدا کول ګران کار وه، فيصله وشوه چې په ښار کې جاسوسان او پوليس وګرځی او شکمن مسلمانان ولټوی چې په هر چا باندی لږ شانته شک هم راغی هغه بندی او تر سختو پلټو لاندی بايد راشي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د النور او نورو دری نجونو کورنۍ د هری ورخطاء او اندیښمنی وی څکه نجونی بیا ژوندی رانغلی، هغوی پدی ویریدل چې ژوندی نه وي نیولی شوی، هغوی خپله دنده په پوره کامیابۍ سره سرته رسولی وه خو تر اوسه پوری لا درکه وی. عثمان صارم او د هغه ملګری هغه ځای ته د خلکو په ډله کې ولاړل چیری چې اور لګیدلی وه، هلته ورته څرګنده شوه چې د څلور ښځو مړی پیدا شوی، وروسته اعلان وشو چې د څلور ښځو مړی په فلانی ځای کې ایښودل شوی، ټول ښاریان باید هغه وګوري او د پیژندلو کوښښ یې وکړي، عثمان صارم او د هغه ملګری هماغه ځای ته ولاړل او څلور مړی یې ولیدل، د هغوی په سینو باندی صلیبونه ایښودل شوی وه، هیچا هم هیڅ مړی ونه پیژندلو څکه د پیژندلو لپاره هیڅ نښانی او اثار نه وه، د خیرو څخه هم پوستکی وتلی وه، ځینی خیری دننه ننوتی او چتی شوی وی.

د عثمان صارم اوښکی روانی شوی او د خلکو څخه جلا شو، د هغه نور ملګری هم ورغلل، هغوی ته دا څرګنده وه چې دا مړی د چا دی، یو پکې د عثمان د خور النور او پاتی دری یې همزولی او مجاهدی ملګری وی، هغوی څلور واړو د شپې خپل ایمانی مسئولیت په پوره بریالیتوب سرته ورسولو او بیا شهیدانی شوی خو د هغوی د شهادت سترګو لیدونکی انسان موجود نه وه، د هغوی حالت داسې ښکاروله چې لومړی هغوی پیره کوونکی وژلی او بیا یې ګودامونو ته اور اچولی چې کله یې اسونه خوشی کړی نو د همدی اسونو تر پښو لاندی شوی، معلومه نه وه چې څومره اسونه او اوښان د هغوی په مړو تیر شوی، د دوه پیغلو د حیا او ابرو د خوندی ساتلو لپاره څلورو نجونو ځانونه قربان کړل، برجیس په خپل لاس د هغوی په غاړو کې صلیبونه وراچول چې د اړتیا په وخت کې یې ښکاره کړي، د هغوی چا جنازه ونکړه څکه چې ټولو فکر کاوه هغوی عیسایانی دی، هغوی عیسایانو پخپله هدیره کې خاورو ته وسپارلی، په هغوی هیچا هم غم او ویر ونکړ یوازی غائبانه جنازه یې اداء شوی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځلور واړو نجونو پلرونو یو ډول احساسات څرګند کړل، هغوی وویل چې مونږ د خپلو ځلورو ځلورو اولادونو قرباني کولو ته هم تیار یو، صلیبي چارواکو د شکمنو مسلمانانو کورونه تالا شي کول پیل کړل نو څکه خلکو خپلې وسلې او خنجرونه په ځمکه کې خښ کړل، بله خبره دا وه چې د دې ځلور نجونو د شتوالي په هکله به څه ځواب ورکوي، د هماغې شپې په سهار چې کله امام د نجونو د شهادت څخه خبر شو نو هغوی ته یې وویل چې تاسې به خپلو ګاونډیانو او جاسوسانو ته څه ځواب ورکوی؟

امام پوه او هوښیار سړی وه، هغه د ژور فکر کولو څخه وروسته وویل: د ځلورو نجونو پلرونه دې ماته راشي!

کله چې هغوی راغلل نو هغوی ټول د صلیبي اداري لوی او مشر چارواکی ته ورغلل، په ډېر خفګان او غصه حالت کې یې وویل: زه د دې خلکو امام یم، دوی ماته خپل شکایت راوړیدی چې کله د شپې دوی د اور وژلو لپاره هلته ولاړل او ټوله شپه یې اوبه راویستلې، په ښار کې غوبل جوړ شوی او هیڅ هم پام نه ؤ، کله چې دوی سهار خپلو کورونو ته ولاړل نو ستاسې د پوځ ځینی کسان د هغوی کورونو ته ننوتي او پیغلې لورګانې یې له ځان سره بولې دي اوس د دې خلکو ځلور پیغلې لا درکه دي .

صلیبي چارواکي امام ته وویل: زمونږ په پوځ باندې د تور پوري کولو څخه مخکې لږ فکر وکړه .

امام وویل : زه مذهبي لار ښود یم! زه تاته دا ویلی شم چې ته مونږ رټلی او د ګالی شي او خپل پوځ بې ګناه ثابتولی شي خو د الله تعالی څخه خپل بد او ښه عمل نشي پټولای، تاسې زمونږ چارواکي یاستې خو خدایان نه یاستې دې خلکو ستاسې د پوځ او سامان د خوندي ساتلو لپاره ټوله شپه کار وکړ خو تاسې دوی ته دا بدله ورکوی چې د نجونو د تښتولو اقرار هم نه کوی .

د څه بحث او خبرو څخه وروسته صلیبي چارواکي هغوی ته ډاډ ورکړ چې دا نجوني به ولټول شي، امام د هغوی څخه همدا ویل اوریدل نو د باندې راووتل خپلو ځلورو ملګرو ته یې وویل چې همدا خبره خپره کړې چې ځلور

(c) ketabton.com: The Digital Library

واړه نجونې د شپې د پوځیانو لخوا څخه تښتول شویدي نو همدا خپره کړای شوه، د هغوی کفارو ګاونډیانو هم همدا خپره ومنله ځکه پدې شپه د ښار حالت همداسې وه چې هر کار پکې کیدای شو.

***

برجیس د سلطان صلاح الدین ایوبی په خیمه کې ناست وه، د سلطان صلاح الدین ایوبی طبیب د افاق تداوي او درملنه کوله، د افاق دواړه خویندې هم وې، برجیس سلطان صلاح الدین ایوبی ته د شپې ټوله کیسه وکړه، سلطان صلاح الدین ایوبی د دې خبرو په اوریدو سره ډېر احساساتي کیده او سترګې یې سرې کیدې، برجیس وویل چې هغو کرک پداسې بد حالت کې پریښي دي که سمدستي حمله پرې وشي نو د نیولو او فتح کولو امکان یې زیات دی، په ښار کې سامان ټول سوی او د څارویو خوراک ختم شوی، اسونه او اوښان ډار شوي، په خلکو ویره او ډار خپور شوی، پوځ هم ویریدلی دی.

سلطان صلاح الدین ایوبی په فکر او سوچ کې ډوب شو، ډېر څنډ وروسته یې سر راپورته کړ، بیا یې خپل سالاران او سلا کاران راوغوښتل، لومړی یې دا حکم وکړ چې افاق سره د خپلو خویندو قاهرې ته واستوئ او د هغوی لپاره تنخوا وټاکئ.

افاق وویل: تاسې زما خویندې په خپل کنترول کې واخلئ ، زه به ستاسې سره وم، ما پخپل پوځ کې داخل کړئ، زه به د خپل پلار او مور غچ اخلم، که تاسې ما کرک ته ورسوئ نو زه هلته هر ډول عملیات کولای شم.

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : جګړه او جنګ یوازې په احساساتو نه کیږي ، ډېر اوږد تربیت او روزنې ته اړتیا لري، ته یوازې د مور او پلار غچ اخیستلو ته ورخطاء یې خو زه به د دې ټولو پلرونو او خویندو غچ اخلم کوم چې د صلیبي وحشیانو لخوا څخه ښکار شویدي، خپل احساسات ساړه کړه .

د افاق احساسات او ولولې داسې راپاریدلې وې چې هغه د سلطان صلاح الدین ایوبی څخه ځان خلاصولو چې قاهرې ته ولاړ نشي، هغه ته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وویل شول چې لومړی خپل علاج او درملنه وکړه، چې کله روغ شوی خامخا به دې واستوو، پدې وخت کې مرستیال سالاران او لوړ قوماندان راغلل چې په هغې کې زاهدان هم وه، سلطان صلاح الدین ایوبي افاق او د هغه خورګانی د باندې واستولي، هغه ټولو ته د کرک نوی حالات په مخ کې کیښوده او وویل: ایا سمدستي په کرک باندې برید کول مناسب دي؟

زاهدان د خپلو معلوماتو په اساس وویل چې په کرک او نورو برخو کې صلیبي پوځ شته دی چې مونږ د پوځ محاصره او کلا بندي ماتولی شي، هغوی دا ترتیب هم نیولی چې سامان یې خوندي هر لوري ته رسیدای شي، که د هغوی د رسد د کمي په خاطر حمله کیږي نو دا یوه غلطي ده، د هغوی سره یوازې همدا سامان ندي چې کوم سوځیدلي، د هغوی د هر پوځ سره پوره او مکمل سامان موجود وي پداسې حال کې چې د هغوی شمیر زمونږ پنځه شپږ چنده زیات دي، د غونډې نورو ګډون کوونکو هم خپل خپل وړاندیزونه وکړل خو زیات د سمدستي برید پلویان وه، ځینو د انتظار سلا کارانو سلا مشوري او وړاندیزونه واوریدل خو پدې د ډېر خوشحاله وه چې په هغوی کې د جګړې شوق او جذبه موجوده وه، هغوی ټول پدې خبره سره یو وه چې که حمله هر وخت کیږي باید داسې وشي چې بیا ماتي ونه خورو ځکه مونږ کمزوري یو، سلطان صلاح الدین ایوبي دا خبرې اوریدې او چوپ ناست وو، هغه په اخر کې د خپل لښکر په هکله وپوښتل چې د هغوی احساسات او شوق څه دي نو ورته وویل شول چې ټول بشپړ تیار او تکړه دي.

په اخر کې سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: زه سمدستي او زر حمله کول غواړم! خو زه د تلوار کولو عادي نه یم، زما په وړاندې یوازې د کرک د کلا پوځ ندي بلکې د صلیبیانو ټول هغه پوځ دی چې هغه د باندې هر لوري ته خپور شوی پورت.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زاهدان ښه وویل چې نه یوازې دا چې په کلا کې پوځ شته بلکې د باندې هم شتون لري. د دې ټولو سره سره باید برید سمدستي او زر وشي، فاصله کمه ده، په یوه شپه کې زمونږ پوځ هلته رسیدای شي خو هغوی باید یوه جګړه د کلا څخه د باندې هم وکړي د حرکت څخه مخکې مونږ باید د کرک مسلمانان تیار او چمتو کړو، ماته چې کوم معلومات راغلي د هغې په اساس د کرک مسلمانان سره منظم شوي او هغوی یو تنظیم جوړ کړیدی، د دې هیله شته چې د محاصرې په وخت کې هغوی په کلا کې بې نظمي جوړه کړي، د هغوی نجوني هم د قربانۍ او جګړې میدان ته راوتلي دي، یوازې څلور نجونو چې څومره زیان صلیبیانو ته رسولی هغه څلور پنځه ګروپونو هم نشو کولای، مونږ به کوښښ کوو چې خپل کماندویان ښار ته ننباسو.

برجیس وویل: د خبرو به منځ کې د ننوتو ښښه غواړم که کماندویان لیږل غواړې نو سمدستي باید وشي، ځکه د کرک کوم اوسیدونکي چې د کلا څخه تښتیدلي دي هغه حتمًا بیرته کلا ته ځي، د هغوی تر پردې لاندې مونږ خپل کماندویان ننباسلي شو خو د هغې څخه وروسته بیا امکان نلري. د اور لګیدو څخه وروسته صلیبیان ډېر محتاط او د ښار ټولې دروازې به بندوي، ماته اجازه راکړه چې زه همدا نن د هغوی سره کلا ته لاړ شم، مونږ به هیڅ وسله نه وړو، هلته وسله ډېره پیدا کیږي.

بلاخره پریکړه وشوه چې همدا نن شپه دې کماندویان د برجیس په مشرۍ روان شي، تر کوم ځای پورې چې اسونه تلایي شي هغوی دې ورسوي، نور دې پیاده ولاړ شي، د اسونو بیرته را رسولو لپاره دې څو کسان هم واستول شي، زاهدان ته حکم وشو چې سمدستي د کماندویانو لپاره ولسي جامې او د اړتیا وړ شیان برابر کړه.

سلطان صلاح الدین ایوبي خپلو قوماندانانو او سالارانو ته د جنګ او جګړې اړوندې لارښووني وکړې او په ځانګړې توګه یې ورته وویل چې دا په یاد ولرئ چې دا هغه پوځ ندی چې په کوم باندې مونږ شوبک فتح کړی وُ، دا د مصر څخه راغلي او دښمن پکې تبلیغات کړي، دوی د محاصروی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

جګړې تجربه نلري، قوماندانان باید هوښیار او بیدار وي، ماته دا شک پیدا شوی چې پدې پوځ کې ځینې سپاهیان ښه فکر نلري، زما سره چې کوم ګروپونه دي هغه ترکان او شامیان دي، همدا رنګه زه به د نور الدین زنګي کومکي پوځ هم له ځان سره ساتم.

که حالات خراب شول نو په ورخطایی سره په شا مه راځئ، زه به ستاسې تر شا پروت وم، همدا رنګه دا هم په فکر کې ولرئ چې د کرک مسلمانان ستاسې سره څه نښې کولای، زه چې د کوم کارغواړم هغسې کار کول هلته مکمل امکان نلري، زه د هغوی څخه دومره زیاته قربانۍ نه غواړم، هغوی محکوم او مجبور دي، هغوی مظلوم او د ظلم ښکار شویدي، مونږ د هغوی د خلاصون، ازادۍ او نجات لپاره ورځو، د هغوی په داډ نه ځو.

***

تر څلور پنځو ورځو پورې په کرک کې د مسلمانانو په کورونو حملې کیدلې او د شک په اساس خو کسان ونیول شول، د بېګار کمپ کسان چې د خلاصون په وعده باندې د اور مړه کولو لپاره راغوښتل شوي وه هغوی بیرته بندیان شول، صلیبیانو د ظلم یو نوی دور پیل کړ ځکه د هغوی ډېر زیات زیان شوی وو، هغوی پدې پوهیدل چې داسې زړور کار او عملیات پرته د مسلمانانو څخه بل څوک نشي کولای، په بندي شوي کسانو کې د عثمان صارم دوه ملګري هم وه کوم چې د نجونو په خلاصون کې د هغه سره ملګري وه، هغوی ته ډېر سخت عذابونه ورکول کیدل او د انسانیت له حد څخه زیات ظلم پرې کیده خو هیڅ سړی هغوی پیدا نکړ، بل چا ته دا پلان او عملیات هیڅ معلوم نه وه نو څه به یې ویل یوازې دا دوه ځوانان وه چې حال ورته معلوم ؤ خو هغوی خپلې ژبې بندې کړې وې، هغوی په ماشینو ویل، بلاخره هرمن خپله بندیانو ته ورغی او هغه هم خپل پام هماغه دوه ځوانانو ته واړولو، هغوی ته غدارو مسلمانانو ویلي وه چې د دې دوه کسانو لاس هم په عملیاتو کې شتهاو هغه د دې ځوانانو ګاونډي وه، هغوی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عادي خلک وه خو د صليبيانو لپاره تر جاسوسۍ وروسته د اسونو او ګاډیو خاوندان شول او د صليبي چارواکو درباريان وګرځيدل، هغوی صليبي غاصبانو ته ميلمستياوې کولې او د خپلو لوڼو سره يې په کيناستو وياړ کاوه، د درې ميرمنې وې ، هغوی دا دوه ځوانان د اور په شپه چيرې ليدلي وه نو ځکه هغوی ونيول شول .

هرمن چې کله هلته ورغی نو ځوانان د مرګ په حالت کې وه خو هيڅ يې هم نه وه ويلي، هغه دواړه له ځان سره بوتلل، هلته يې درملنه وکړه بيا يې ويده کړل نو سمدستي په خواړه خوب ويده شول.

هرمن د دواړو په منځ کې کيناسته، لږ ځنډ وروسته يو ځوان په خوب کې وويل: زه څه پوهيږم، ما ته څه معلوم دي، که راته معلوم هم واي نو تاسې ته يې نه وايم، تاسې صليب په غاړه ګرځوئ او ما تول قران په غاړه کې اچولی.

هرمن وويل: تاسې اور اچولی وه ، تاسې د صليبيانو ملا ماته کړيده، تاسې زړور ياستی، که مړه شوئ نو شهيدان به درته ويل کيږي .

ځوان په خوب کې وويل : که مړ شوم نو تر څو چې په بدن کې روح وي ايمان هم ورسره وي او چې کله روح ولاړ نو ايمان خو نه ځي .

هرمن د خپل فن په اساس د هغه په ذهن کې ډېر شيان ور اچول غوښتل خو د ځوان ذهن هغه قبول نکړل، پدې وخت کې بل ځوان هم په خوب کې خبرې پيل کړې، هرمن هغه لورې ته متوجې شو، هغه ته يې هم خبرې وراچولې چې هغه هم وانه خيستې، د هرمن سره څو نور تکړه جاسوسي استاذان هم وه هغوی ټولو سوړ اوسلې وويست او ويې ويل نوره خواري هيڅ ګټه نلري، د هغوی څخه راز راويستل ممکن ندي، دا دواړه بې ګناه دي، خو زه دا درته وايم چې دا دواړه په خپلې عقيدې کلک او پاخه دي، ما هغوی ته په خوراک کې دومره حشيش ورکړی وه که اس ته يې ورکړی هم په خبرو راځې، خو پدې دواړو يې هيڅ اثر ونکړ، د دې څخه معلوميږي چې د دې خلکو ايماني جذبه ډېره قوي او کلکه ده، او ايمان يې زړه ته ښکته شويدی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې ځوانان رابیدار شول د باندې په یوه کنډواله کې پراته وه، صلیبیانو هغوی د بې هوشي په حالت کې د باندې غورځولي وه، هغوی راپورته شول یو بل ته یې وکتل او بیا خپلو کورونو ته روان شول.

صلیبیان او یهودیان چې د اور په شپه له خپلو کورونو څخه وتلي وه د داړ څخه وروسته بیرته کلا ته راستانه شول، د صلیبیانو پوځ د باندې خیمې وهلي وې، هغوی هم داړ ورکړ چې له بهر څخه حمله ندې شوې باید بیرته کلاته ولاړ شي.

په همدې خاطر د ښار دروازې خلاصې شوې چې وتلي خلک بیرته خپلو کورونو ته ولاړ شي، خلک ډلې ډلې راتلل، پدې ډلو کې برجیس د پنځلس کماندویانو سره هم کلاته ننوت، د کرک خلکو ولیدل چې هغه غریب موچي چې د نرۍ د حالاتو څخه بې خبره وه د درې ورځو غیر حاضرۍ څخه وروسته بیا په خپل ځای ناست او د خلکو څپلۍ او بوټان جوړوي، هغه شپه په شپه د مجاهدو ملګرو په مرسته ټول کماندویان د مسلمانانو په کورونو کې ځای پر ځای کړل، هغوی پدې غور او فکر کولو چې د سلطان صلاح الدین ایوبي حملې په وخت کې هغوی د کلا په داخل کې څه کولای شي، غټه خبره دا ده چې هغوی باید دیوال په کوم ځای کې سوري کړي تر څو د هغې څخه سپاره او پلي راننوځي یا دا چې کومه دروازه خلاصه کړي.

عثمان صارم په خپلو ملګرو کې زیاتوالي راوستی وه، نجوني هم چمتو او تیارې شوې وې خو ریني الیګزینډرد سوری په شان په عثمان صارم پسې وه، هغه به یې په لاره کې رانیولو، د هغه کورته به ورتلله بلاخره یوه ورځ یې د عثمان صارم څخه وپوښتل: النور چیرې ده؟

عثمان صارم په بدله خوله ورته وویل ستاسې د قوم د کوم ګنهګار سره په هغه دې د الله جل جلاله لعنت وي - نه عثمانه د الله تعالی رحمت!

ریني الیګزینډر وویل ته خو زمونږ په خلاف مړ کیدونکو ته شهید وایې، النورشهیده شویده!

د عثمان صارم سر چکر وخوړ او هیڅ ځواب یې ورنشو کړای.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رینی الیګزینډر وویل: په هغه دوه ځوانانو کې یو ته هم وی چې بندیان شول خو ته تر اوسه پوری ازاد ګرځی ما درته ویلی وه چې ستا او بند تر منځ زما وجود پرده دی، ووایه نوره څومره قربانی غواړی.
عثمان صارم ځوان وه په هغه کې چې څومره جوش او احساسات وه هغومره عقل، پوهه او تجربه نه وه، هغه د رینی الیګزینډر د خبرو څخه په تنګ شو نو هغې ته یې وویل: رینی الیګزینډر ته څه غواړی؟
رینی الیګزینډر وویل: یو دا چې زما مینه او محبت ومنه - دویم دا چې د پټو کارونو څخه منع شه!
عثمان صارم وویل: که ستا په زړه کې زما مینه او محبت وي نو بیا ولی زماد قوم سره مینه او محبت نه کوی.
رینی الیګزینډر وویل: زما نه د خپل قوم سره مینه شته او نه ستا د قوم سره زه تا د خطرناکو کارونو څخه پدی خاطر منع کوم چې هسی بی ځایه به مړ شی او هیڅ به پلاس درنشی، زه احساساتی خبری نکوم، حقیقت وایم، چې سلطان صلاح الدین ایوبی کرک نشی نیولای، زه د خپل پلار د معلومات په اساس خبری کوم، جګړه به د کلا په دننه کې نه بلکې د کلا څخه د باندی به کیږي، زمونږ قوماندانانو د سلطان صلاح الدین ایوبی چلونه یاد کړي، د شوبک د ناکامی څخه هغوی سبق حاصل کړی، اوس به د کرک د محاصری وخت نه راځی، که تاسې د کلا دننه څخه کار او عملیات وکړل نو پرته له مرګ او سخت بند څخه بل څه پلاس نه درځي، زه ستا ژوند او ستا روغتیا غواړم.
عثمان صارم سر ټیټ واچولو او روان شو، هغه د رینی الیګزینډر دا اواز واوریده، فکر او سوچ وکړه عثمان!

***

سلطان صلاح الدین ایوبی خپلو قوماندانانو ته د اخری لارښوونی په وخت کې وویل: زه یو ځل بیا تاسې ته وایم چې دا کرک دی شوبک ندی "" صلیبیان ویښ او تیار دي، زماجاسوسانو ماته ویلی دي چې یوه جګړه به د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کرک څخه د باندي هم کيږي، که د ښار مسلمانانو کوم کار وکړ شايد هغه هم زمونږ په درد ونه خوري، داسې هم کيداى شي چې هغوى ټول ووژل شي، زه هغوى پداسې سخت ازميښت کې اچول نه غواړم، د هغوى د خلاصون يواځنى لاره دا ده چې تيزه او سخته حمله وشي.

د داسې اړينو لارښوونو څخه وروسته سلطان صلاح الدين ايوبى خپل پوځ ته حرکت ورکړ تر څو د کرک ښار کلا بند کړي.

د لمر پريوتو څخه وروسته لښکر حرکت وکړ، فاصله زياته نه وه، تر سهار پورى پوځ د کرک سيمى ته ورسيده، چې وروسته د محاصرى په شکل مخ په وړاندى روان شول، د دى پوځ د سالار لپاره دا يوه عجيبه خبره وه چې تر کلا پورى هغوى ته صليبى لښکر په سترګو نشو، هغوى ته ويل شوى وه چې د کلا څخه د باندى هم پوځ ځاى پر ځاى شويدى، هغوى پداسې لاره استول شوى وه چې هلته اصلاً هيڅ صليبى پوځ نه وُ، خو بيا هم د مقابلى امکان وه خو هيڅ هم ونشول، سلطان صلاح الدين ايوبى لښکر کلا محاصره کړه، د کلا څخه د غشو باران پيل شو، پوځ د دى باران په مقابل کې خاص عکس العمل ونښودلو، قوماندانان د ديوال د سورى کولو او دروازو د خلاصولو لپاره يوى او بلى خواته ګرځيدل، هغوى خپل غشى ويشتونکى هم چوپ کړى وه، د هغوى سره هغه جاسوسان وه کوم چې د ښار څخه ښه خبر وه، هغوى د کلا دننه ټول مهم ځايونه ورته په ګوته کړل وه، د کلا دننه هيڅوک هم تر دى وخته خبر نه وه چې کلا د سلطان صلاح الدين ايوبى پوځ محاصره کړى ده، محاصره هم لا مکمله نه وه ځکه د کلا شا خالى او هلته دوه دروازى وى، يو دم په کلا کې اور ولګيده دا هغه کيمياوى ماده وه چې صلاح الدين ايوبى جوړه کړى وه، دا کيمياوى مواد د منجنيقونو په وسيله کلا ته غورځول کيدل- خلکو وليدل چې خپل پوځ يې د کلا په ديوالونو ولاړ دى او غشى ولى او د باندى څخه کيمياوى مواد او د اور غونډارى راځى، په ښار کې ويره او ډار خپور شو، يهوديان او

(c) ketabton.com: The Digital Library

عیسایان په کورونو کې ننوتل، مسلمانانو سلطان صلاح الدین ایوبي د فتح او کامیابۍ لپاره دُعا ګانې کولې.
خیني مسلمانان داسې هم وه چې د دُعا په خوا کې په خطرناکو عملیاتو کولو یې هم غور کاوه، هغه ځوانان او ځیني نجوني وي، په هغوی کې د سلطان صلاح الدین ایوبي پنځلس کماندویان هم وه، په ښار کې چې کله بی نظمي شوه نو هغو غلي غلي سره یو ځای شول او د ښار د یوې دروازې د خلاصولو په فکر کې شول.
دروازه ډېره کلکه او د اوسپني ځادر پرې لګیدلی وه، د هغې ماتول څه اسان کار نه وُ، د باندې څخه په دروازه ډېره کیمیاوي ماده وویشتل شوه او ا ور واچول شو، دروازې اور واخیست خو د اوسپنې ځادر هغه سوځولو ته پرینښوده، د کلا د دیوال څخه صلیبیانو هغه غشي ویشتل چې تر لرې ځای پورې تلل، دا غشي منجنیقونو ته ورسیدل او ځیني کسان یې زخمیان کړل، د دې خطر د ختمولو لپاره هغوی منجنیقونه شاته کړل او دا تجربه ناکامه شوه.
اخر مسلمانو غشو ویشتونکو ته حکم وشو چې د دیوال په سر صلیبیانو باندې غشي وولي، تولـه ورځ د دواړو لورو څخه غشي ویشتل کیدل، په هوا کې یوازې غشي ښکاریدل، صلیبیان په دفاعي حالت کې وه او په لوړه باندې ولاړ وه نو ځکه د مسلمانانو زیات زیان کیده، مسلمان دیوال سوري کوونکي هرې خواته ګرځیدل چې مناسب ځای پیدا کړي او دیوال سوري کړي خو له پاسه دومره غشي راتلل چې هلته رسیدل هیڅ ممکن نه وه، د ماښام څخه مخکې اته مجاهد سوري کوونکي وړاندي ورغلل خو دیوال ته تر رسیدو د مخه ټول شهیدان شول او د هر یو په بدن کې څو څو غشي ننوتي وه.
د شپې اوله برخه وه، ریني الیګزینډر په خپل کور کې وه، د هغې پلار ډېر ستومانه او ستړی راغی، هغه زر ویده شو چې بیا زر راویښ شي ځکه چې هغه بیا د شپې کار ته تللو، هغه وویل چې مونږ ته خبر را رسیدلی چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښار مسلمانان کوم غټ پلان لري نو ځکه مونږ باید د هر مسلمان کور تر څارنې لاندې ونیسو.

لږ ځنډ وروسته دروازه وټکول شوه، ریني الیګزینډر خپله دروازې ته ورغله ګوري چې یو معتبر مسلمان ولاړ دی، هغه ته د صلیبیانو لخوا څخه ډېر شیان ورکول کیدل ځکه هغه د مسلمانانو سره غداري کوله، ریني الیګزینډر ورته وویل چې پلار مې ویده دی، تاسې خبره راته وکړئ چې کله راویښ شي زه به یې ورته ووایم.

مسلمان غدار وویل: خبره ډېره مهمه ده زه خپله ورسره لیدل غواړم.

الیګزینډر وویل: دا ممکن نه ده هر څه چې وی ماته ووایی.

د ریني الیګزینډر د پوښتنې په ځواب کې هغه غدار وویل: نن شپه د کلا مسلمان اوسیدونکی ځوانان او نجونی د کلا کومه دروازه یا دیوال ختموي - ما هغوی ته ځان ورنژدې کړی او دا راز مې ورڅخه لاس ته راوړی.

دا خبره هم څرګنده شوی چې پدوی کې ځینی د سلطان صلاح الدین ایوبی کماندویان هم دی بله دا چې د لاری هغه غریب موچی هم سلطان صلاح الدین ایوبی جاسوس او نوم یې برجیس دی، زه په همدی خاطر ستا پلار ته راغلی یم چې په لاره کې دی مسلمانانو ته کمین ونیسی.

ریني الیګزینډر د څو مسلمانو ځوانانو نوم واخیست چې په هغې کې عثمان صارم هم وه بیا یې وپوښتل ایا دا ځوانان هم پدی پروګرام کې شته؟.

غدار مسلمان وویل: د صارم زوی عثمان څو د دی ډلی مشر دی او د دی ټولو مشر امام رازی دی.

ریني الیګزینډر ورته وویل: تاسی څو په مونږ لوی احسان وکړو چې دد ښمن د ارادو څخه مو خبر کړو که تکلیف درته نه وی لږ وروسته راشی تر څو می پلار لږ خوب وکړي.

څو هغه غدار مسلمان نه تللو بلکې هغه د صلیبیانو د خوشحالی او زیات دولت او مال لاس ته راوړلو لپاره دا وخت غنیمت بللو. مسلمانو مجاهدینو ته دا څرګنده نه وه چې دا غدار دی او د صلیبیانو لپاره کار

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي، په همدې ورځ ځوانانو مجاهدینو د دیوال د غورځولو نیت او پلان جوړ کړی وه، پدې غونډه کې امام رازي، نور مشران او دا غدار مسلمان هم وه، هغه ځان ډېر مخلص معرفي کولو، مسلمانانو پده هیڅ شک هم ونکړ چې دا د صلیبیانو پالل شوی مار دی، مسلمانانو هغه د ښار سوداګر او عزتمند انسان بللو.

رینی الیګزینډر غدار ته وویل بیرون هوا ښه ده راځه چې ځو قدمونه ووهو تر هغه به مو پلار هم د خوب څخه راویښ شي بیا دواړه د باندې په ګرځیدلو پیل وکړ، هغه غدار د دومره غټ صلیبي افسر د لور سره په ناز او نخرو روان شو، په تللو تللو کې هغوی د ښار یو کوهي ته ورسیدل، د کوهي په غاړه ودریدل ، رینی الیګزینډر د هغه په سینه لاس کیښوده او په پوره ځواک سره یې ورټیل وهلو، غدار مسلمان پرمخ په کوهي کې ولویده او لاندې وغورځیده، د هغه چیغې واوریدل شوې خو په کوهي کې ختمې شوې.

رینی الیګزینډر په ډیره خوشحالۍ کورته راغله چې د عثمان صارم څخه یې یقیني مرګ منع کړ کوم چې دې غدار ورته برابرولو.

***

رینی الیګزینډر په منډه د عثمان صارم کورته ورسیده، د هغه د مور سره کیناسته او د النور خبرې یې پیل کړې، هغې د عثمان په هکله وپوښتل نو مور یې ورته وویل چې هغه د ماښام څخه وروسته له کوره وتلی دی، رینی الیګزینډر فکر وکړ چې هغه به د دیوال د ختمولو لپاره تللی وي هغې غوښتل چې عثمان ژوندی پاتې شي او دا ویره ورسره وه چې کوم بل غدار پکې نه وي او چا پوځ ته خبر نه وي ورکړی، هغه د باندې ووتله او په هماغه لوري ولاړه کوم ځای کې چې عثمان صارم او نور مسلمانان د دیوال ختمولو لپاره راټولیدل، هغه غدار مسلمان رینی الیګزینډر ته ویلی وه چې هغوی به صلیبي سپاهیان پداسې شکل وژني چې هیڅوک هم خبر نشي، ځوانان او نجونې به دیوال کنده کوي چې له خاورو څخه جوړ شوی وه خو د هغه دد یوال پلن والی ډېر زیات وه چې په یو وخت کې پرې دوه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپاره ځنګ په ځنګ تیریدای شول ، د خاورو په سبب د هغه کینسل اسان کار نه وه خو وخت یې زیات غوښتلو، هغوی د اړتیا په وخت کې د جګړې لپاره هم تیاری نیولی وه، د هغوی سره خنجرونه او برچې وې، دا ډېر خطرناک او د زړورتیا ځخه ډک عملیات وه چې د ناکامی امکانات پکې زیات وه، هغوی داسې ځای غوره کړی وه چې د نیولو خطر پکې کمه وه.
دا ډله د ټاکلی شوی ځای په لوری وخوځیده، رینی الیګزینډر په هماغه لوری په منډه وه، هغې عثمان صارم منع کولو، هغې ته معلومات شوی وه چې دا خلک نیول کیږي، او عثمان صارم به ووژل شی، مجاهدین په بله لاره روان وه نو رینی الیګزینډر هغه ځای ته مخکې ورسیده چې لا هیڅوک نه وه را رسیدلی، هغې په تیاره کې یوی او بلی خواته وکتل چې ناځاپی چا د شا له لوری ونیوله او لری یې کش کړه، هغه پوځی وه نو ورځخه وی پوښتل چې ته څوک یې، هغې د خپل پلار نوم ورته واخیست نو هغوی خوشی کړه خو دا یې ورته وویل چې لدی ځای ځخه ولاړه شی خو رینی الیګزینډر د هغه ځای ځخه تللو ته تیاره نه وه، هلته د پوځ پوره یو ټولی ځای پر ځای شوی وه، د هغوی قوماندان رینی الیګزینډر ته وویل چې دی ځای ته د مسلمانانو یو ګروپ راځی او دیوال سوری کوی مونږ هغوی ژوندی نیول غواړو، دا خبر یو بل غدار مسلمان پوځ ته ورکړی وه .
رینی الیګزینډر هغوی ته هیڅ ویلای نشول هغی یوازی او د عثمان ژوندی پاتی کیدل یې غوښتل، د مسلمان ځوان مینی او محبت د هغې په عقل پرده اچولی وه، په همدی وخت کې پوځی وویل: خبره غلطه نده هغه دی هغوی را روان دي .
رینی الیګزینډر ورخطا شوه او چیغی یې کړی عثمانه بیرته وګرځه! د پوځی ډلی قوماندان د هغې په خوله لاس کیښوده، او ویی ویل دا بدبخته جاسوسه معلومیږي، دا ژوندی ونیسی‌خو د هغې د نیولو وخت پیدا نشو ځکه لری شور او غوغا پیل شوه، د مجاهدینو ډله په کمین کې راګیره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شول، د صلیبي سپاهیانو شمیر زیات وه، مخکې لدې چې مجاهدین ځانونه چمتو کړي په کمین کې ولویدل .

سمدستي مشعلونه روښانه شول چې ټول غازیان پکې ښکاره معلومیدل ، د هغوی سره د کیندلو سامان، برچې او خنجرونه وه، د تیښتې هیڅ امکان نه وه، په هغوی کې یو ولس نجونې هم وې، صلیبي قوماندان په لوړ اواز وویل :نجونې ژوندۍ ونیسئ .

مسلمان کماندویانو وویل : د مجاهدینو! هر یو یوه یوه نجلۍ د ځان سره کړئ .

د دې څخه وروسته چې کومه جګړه وشوه هغه ډېر خونړۍ وه، کماندویان روزل شوي غازیان وه هغوی ښه په نره وجنګیدل خو نجونو او ځوانانو چې کومه جګړه وکړه هغې صلیبیان حیران کړل، نجونې د ویرې او ډار څخه ناخبره وې او پخپلو خنجرونو یې ډېر صلیبیان دوزخ ته واستول، څرنګه چې جګړه په کلا کې وه نو د پوځ نورې ډلې هم راغلې او د کسانو شمیر نور هم زیات شو، پدې جګړه کې یو ښځینه اواز بیا بیا اوریدل کیده چې عثمان ځانه وباسه !

دا د ریني الیګزینډر اواز وه، تر دې وخته پورې عثمان صارم جنګیده چې د هغه مخې ته یو صلیبي راغی، د عثمان سره خنجر وُ او د صلیبي سره توره، ناڅاپي د صلیبي په ګیډه کې خنجر ننوت دا د ریني الیګزینډر خنجر وُ، یو بل صلیبي پرې غږ وکړ هغې سمدستي د مړه شوي صلیبي څخه توره واخیستله او مقابلې ته وز وړاندې شوه. عثمان صارم د هغې مرستې ته ور وګرځیده خو د یو صلیبي په توره شهید شو، لږ ځنډ وروسته یوازې دوه مجاهدې نجونې ژوندۍ پاتې شوې او نور ټول په شهادت ورسیدل. هغوی دواړه یو ځای د ډېرو صلیبیانو په منځ کې راګیر شوې، هغوی ته وویل شول چې خپل خنجرونه کېږدي وار په وار تنګیدلې، هغوی دواړو یو بل ته وکتلې او بیا یې خپل خنجرونه پخپلو وغوږځوې، هغوی دواړو یو بل ته وکتلې او بیا یې خپل خنجرونه پخپلو زړونو کې ننباسل، ریني الیګزینډر زخمي شوه او بیا یې ونیوله .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کلا د دیوال ختمولو او سوری کولو هیله او امید همدلته ختم شو او د دی سره د مسلمانانو عملیات هم پاته ورسیدل د مسلمانو مجاهدینو لاربنوونکی شهیدان شول ، د سلطان صلاح الدین ایوبی هیلی او امیدونه یوازی پدی غازیانو پوری تړلی نه وه، هغه کلا ګانی نیول او فتح کول زده کړی وه، اوس لا د محاصری او کلا بندی دویمه ورځ وه خو دا څلی صلیبیانو هم قسم خوړلی وه چې سلطان صلاح الدین ایوبی ته کرک په هیڅ صورت هم تسلیم نکړی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما فلسطینه زه راځم

صلاح الدین د صلیبیانو په قوي او ځواکمن مرکز الکرک باندي پداسي نوګه ناڅاپي حمله کړې وه چې هغوی د کلا تر محاصرې وروسته خبر شول خو کلا بندي او محاصره مکمله نه وه ځکه چې دا د درې لورو څخه محاصره وه، جاسوسانو سلطان صلاح الدین ایوبي ته خبر ورکړی ؤ چې په کلا کې پراته او میشت سربښندونکي به د مجاهدینو سره یو ځای چې کلا ته ورغلي دروازې خلاصي او یا به دیوالونه وغورځوي .

د محاصرې په څلورمه یا پنځمه ورځ د کلا څخه خبر راغی چې په کلا کې د سلطان صلاح الدین ایوبي کماندویان او د کلا اوسیدونکي مجاهدین د عملیاتو په ترڅ کې ټول په شهادت ورسیدل او د کلا په عملیاتو کې نجونو هم ګډون کړی ؤ چې یوه یکې عیسایي نجلۍ هم وه .

سلطان صلاح الدین ایوبي ته دا هم وویل: شول چې د کلا مجاهدین د یو ایمان پلورونکي پوسیله چې ځان یې د مجاهدینو په صف کې ننباسلی ؤ صلیبیانو ته خبر ورکړ، هغوی ورته په لاره کې کمین ونیوه او ټول یې شهیدان کړل، دا هم ورته وویل : شول چې د کلا دننه څخه نور د هیڅ ډول عملیاتو او مرستې هیله نشته .

هیلي ختمیدي ځکه چې کله په شهیدانو کې ځوانان او نجوني وموندل شوي نو هغوی هر لوري ته د مسلمانانو نیول، بندیانول او زورول پیل کړل. ان تر دې چې نجونې هم ونه بښل شوې، ځوانان د بیګار کمپ ته یوړل شول، بوډاګان پخپلو کورونو کې بند شول، نجوني د پوځیانو بارکونو ته یوړل شوې. ځینو نجونو ځانونه ووژل ځکه هغوی لدې ویریدلې چې عزت او آبرو ته به یې زیان رسیږي .

سلطان صلاح الدین ایوبي په همدې غم او فکر کې ؤ چې د کلا دننه عملیات به د مسلمانانو لپاره ډېره درانه او زیانمن تمام شي، کله چې هغه د کلا د سربښندونکو د قرباني او ځان تیریدنې څخه خبر شو نو خپلو مرستیالانو ته یې وویل: دا ټول زیان او تاوان د یو ایمان پلورونکي پوسیله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیښ شو، یو خائن او غدار د دومره پوځ او لښکر کار په ټپه ودراوه، یو لوری ته هغه خلک دي چې د الله جل جلاله او ازادۍ لپاره یې ځانونه قربان کړل بل لوری ته هغه غلامان او ایمان پلورونکی دي چې خپل ایمان یې د صلیبیانو او کفارو په قدمونو کې کیښوده ، دا خائنان او غداران غواړي د اسلامي تاریخ لوری بدل کړي .

سلطان صلاح الدین ایوبی له غصې څخه ودریده او خپل ورون یې په څپیړه ووهلو او ویې ویل: زه به انشاء الله که ژوندی وم دېر زر به کرک نیسم او غدارانو ته به سزا ورکوم .

د اطلاعاتی اداری مرستیال زاهدان په همدی وخت کې خیمی ته راننوت، سلطان صلاح الدین ایوبی ورته په غمجنه لهجه وویل : نن شپه باید کلا بندی مکمله شي، زه اوس تاسې ته وایم چې کوم ګروپونه باید د کرک شاته ولاړ شي .

زاهدان وویل : د بې وخته خبری ښښنه غواړم ښاغلی آمیر! اوس شاید تاسې خپله محاصره مکمله نکړای شی، ځکه چې مونږ وخت بې ځایه تیر کړ .

سلطان صلاح الدین ایوبی وپوښتل : ایا تا کوم نوی خبر راوړی؟

زاهدان په زغرده دا خبره وکړه: تا چې په کومه بې خبری کې د ښمن لاندی کړی وُ د هغې څخه دی پوره ګټه پورته نکړه !

سلطان صلاح الدین ایوبی خپلو مشرانو او کشرانو ټولو قوماندانانو او چارواکو ته ویلی وه چې هغه پادشاه ندی، هغه ته باید ښکته او ټیټ نشی، خپلی رایی باید په پوره ازاده توګه وړاندی کړی، او ګوت نیونی هم باید بې ویری وکړی .

زاهدان په همدی خبرو عمل کولو ، بله دا چې هغه پدی سیمه کې د اطلاعاتو او جاسوسی اداری مشر او مسئول وُ، د هغه مثال د شغې سترګی وُ چې د خپلو مجاهدینو او سربښندونکو پوسیله یې د څو کیلو مترو څخه د پښان وُ کوم چې په تیارو کې هم لیدل کولای شي، هغه د داسې غوږ پښان دښمن ګنګوسی هم اوریده .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی د هغه په اهمیت او قدر پوهیده، هغه ته دا هم څرګنده وه چې پرته له بریالۍ جاسوسۍ څخه جنګ ګټل امکان نلري خصوصاً پداسې حالاتو کې چې صلیبیانو په اسلامي امت کې د جاسوسانو او ورانو کارو جال خپور کړی و، سلطان صلاح الدین ایوبي ډېرو تکړه او هوښیارو جاسوسانو ته اړتیا درلوده چې هغه پدې ډګرکې پوره بریالی او کامیاب هم و.د هغه د جاسوسي اداری دری چاروا کی علی بن سفیان او د هغه دوه مرستیالان حسن بن عبدالله او زاهدان سرښندونکی او تکړه جاسوسان وه، هغوی پدی ډګر کې د صلیبیانو ډېر پلانونه خنثي او شنډ کړی وه .

زاهدان وویل: تاسې ته څرګنده وه چې صلیبیانو د کرک د کلا ساتنه کلکه او سخته کړی وه " او هم یې څه برخه پوځ د کلا څخه د بهر هم ځای پر ځای کړی، تاسې ته دا ویل شوی وه چې د باندی پوځ به محاصره ماتوی، د جاسوسانو له راپورونو څخه دا څرګندیده چې دا ځل جګړه به د کلا څخه د باندی وی خو بیا هم تاسې محاصره مکمله نکړه، د همدی حالت څخه دښمن ګټه پورته کړه .

سلطان صلاح الدین ایوبی په چټکتیا سره وپوښتل نو هغوی اوس حمله او برید کړی ؟

زاهدان وویل : تر نن ماښام پوری به صلیبی لښکر هغه ځای ته راشي چیری چې زمونږ پوځیان نشته! زما همسنګر ملګرو چې کوم احوال راوړي هغه دا دي چې صلیبی پوځ به اوښ سپاره او آس سپاره وي، پیاده او پلی ګروپونه به کم وي، هغوی به د محاصری ځای ته راځی بیا به په ښی او چپ لوری بریدونه او حملی کوي، زمونږ محاصره به ماتیږي، د صلیبیانو شمیر هم زیات ښودل کیږي .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: زه تا او ستا همسنګر ملګرو ته افرین او شاباسی وایم چې دا احوال یې راوړي دي ؟ زه پوهیږم چې دا کار څومره سخت او خطرناک دی، خو زه تاسې ته دا ډاډ درکوم چې صلیبی پوځ کومی خالیګاه ته راځی هغه به په همدی خالیګاه کې ختموم، زه د الله جل جلاله

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مرسته باور لرم، که په تاسی کې کوم غدار او خائن نه وي نو مونږ ته به کاميابی او بری په نصيب شي .

يو مرستيال سالار وويل : اوس هم وخت شته؟ که تاسې حکم کوی نو مونږ به خو ګروپونه هغه ځای ته وليږو چې خالي او تش دي!

د سلطان صلاح الدين ايوبی په څيره باندی هيڅ ويره او اثر نه ښکاريده، هغه له زاهدان څخه وپوښتل: که ستا اطلاع سمه وي نو ايا ته دا ويلی شې چې صليبيان به څه وخت د حملی ځای ته را ورسيږی؟

زاهدان ځواب ورکړ: تر نن ماښام پوری !

سلطان صلاح الدين ايوبی وويل: : الله جل جلاله دی وکړی چې هغوی په لاره کې ځنډ ونکړی خو هغوی به د ورو او سترو آسونو سره بريد ونکړی، کله چې هغوی د محاصری ځای ته راشي نو لومړی به خپلو سپرليو ته دمه او خوراک ورکوي بيا به ګوری چې کوم ځای خالی دی، صليبيان دومره بی عقل ندی چې همداسې بريد او حمله وکړی .

صلاح الدين خپل دری څلور چارواکې راوغوښتل او هغوی ته يې وويل: صليبيان زمونږ په لومه او جال کې انشاء الله راتلوونکی دی ، د کلا شاته چې مونږ څومره خالی ځای پريښی هغه نور هم پراخه کړی، ښی او چپ اړخونه دي قوی کړی او دښمن دی منځ ته رانباسی، هيڅ غشی ويشتونکی دی پرته له اجازی څخه غشی نو خوشی کوی .

د دی خبرو او احکامو څخه وروسته سلطان صلاح الدين ايوبی څو ګروپونه سپاره او پلی غشی ويشتوونکی د ماښام څخه وروسته هغه ځای ته وليږل چې د صليبيانو د بريد ځای ته نژدی وه، هغه سيمه هواره هم نه وه او شګلنه هم ، هلته غونډی، لوړی او ژوری وی.

سلطان صلاح الدين ايوبی د کماندو ګروپونو مشر او قوماندان هم راغوښتی و، هغه ته يې وويل: چې په فلانی لاره باندی د صليبيانو سامان را روان دی هغه د شپی لخوا تباه کول او ختمول دی ، همداسی څه نه،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

حکمونه يې ورکړل او بيا له خپلې خيمې څخه راووت، پخپل آس باندې سپور شو، د خپل ساتوونکې ډلې څخه يې څه کسان له ځان سره ملګري کړل او د محاذ په لوري وخوځيده .

سلطان صلاح الدين ايوبي ځان غولوونکې سړی نه و، هغه له لرې څخه د محاصرې معلومات وکړ او بيا يې خپلو کسانو ته وويل: د صليبيانو څخه دا کلا نيول څه اسانه کار ندی، محاصره به تر ډېر وخته پورې روانه وي .

هغه وليدل چې د کلا د ديوالونو څخه غشي د باران پشان ورول کيږي او دروازې ته رسيدل امکان نلري، د سلطان صلاح الدين ايوبي پوځ د غشو څخه لرې و، ځوابي غشو ويشتلو ګټه نه درلوده ، سلطان صلاح الدين ايوبي د کلا يو اړخ ته ولاړ، هغه يو راپارونکې حالت وليده، يو ګروپ سربښندونکو په ډېره تيزې سره غشي په کلا ويشتل، شپږ منجنيقونو د آور غونډارې کلا ته غورځول، په کوم لوري چې غشي او د آور غونډارې تلل هلته هيڅ صليبي درک نلرلو ځکه هغوی ټول غلي او پټ شوي وه.

سلطان صلاح الدين ايوبي له لرې څخه دا حالت ليدلو او ورته ولاړ وه، څلويښت سر ښندونکو پخپلو لاسونو کې برچې او کُلنګان نيولې د کلا په لوري يې منډه کړه او د ديوال بيخ ته يې ځان ورسولو- د کلا ديوال د کاڼو او خاورو څخه جوړ شوی و، هغوی ديوال سورې کول او ورانول پيل کړل .

د همدې کار لپاره په کلا باندې غشي او د آور غونډارې ويشتل کيدل چې صليبيان پدې سربښندونکو باندې غشي ونه ولې .

د سلطان صلاح الدين ايوبي د خولې څخه ناڅاپي ووتل: آفرين! خو د هغه سترګې ودريدې چې کله د کلا څخه آواز راغی او څو سرونه د ديوال څخه رابښکاره شول، څو لوی لوی بيلران هم ښکاره شول چې په هغوی کې بل شوي لرګي او سکروټې پرتې وې، هغه بيلرونه چپه شول او د هغې څخه سکروټې په مجاهدينو باندې راتوی شوې. نورو مجاهدينو په صليبيانو باندې غشي ويشتل تيز کړل چې زيات پکې زخمي شول. د ديوال له بلې برخې څخه غشي راغلل او څه مجاهدين يې زخميان او شهيدان کړل، بيا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواړو لورو څخه دومره غشي خوشي شول چې په هوا کې د غشو جال جوړ شو، سربښندونکو خپل کار کاوه او ديوال يې سوري کولو خو دا کار دومره اسانه نه ؤ ځکه ديوال ډېر پلن او ډبل ؤ، د ديوال لاندني برخه نسبت پاسني برخې ته پلنه وه، د ديوال په سوري کوونکو باندې غشي نه لګيدل خو د آور سکروټي پرې راپريوتې، د بيلرانو راوړونکې د مجاهدينو څخه روغ نشول تللايي خو هغوی به آور او سکروټې خامخا لاندې راغورځولې. لاندني خلکو د آور په لمبو کې هم کار کاوه او د ديوال سوري کول روان وه، غشي يو پر بل ويشتل کيدل، بلاخره ديوال سوري کوونکي وسوځيدل يوازې څو کسان پداسې حالت کې شاته راغلل چې جامو يې اور اخيستی ؤ خو له پاسه پرې غشي راغلل او په نيمه لاره کې شهيدان شول، هيڅ يو هم ژوندي پاتې نشو. د دې پسې لس سربښندونکي بيا د ديوال په لوري په منډه شول او هلته يې ځان ورسولو. هغوی په ډېره چالاکۍ سره د ديوال څخه ډبرې ووېستلې، له پاسه پدوی هم د اور څخه ډک بيلرونه خالي شول خو صليبيانو دې چې شاته وغورځيږي مخې ته راولويدل او په خپل بل شوي اور کې ځانونه داسې راکاږه کړي وه چې د مجاهدينو په غشو ولګيدل، پر ځای د لولپه شول ، د ديوال سوري کوونکو څخه هم څوک ژوندي پاتې نشو.

سلطان صلاح الدين ايوبي خپل آس ته پونده ورکړه او د دې ګروپ قوماندان ته ورغی او ويې ويل: پر تا او ستا په سربښندونکو دې د الله جل جلاله رحمت وي، د اسلام تاريخ به د دې مجاهدينو ياد تل تازه ساتي چې خپل ځانونه يې وسوځول، سمدستي دا طريقه خوشې کړه او شاته راشه، دومره په چټکتيا سره غشي او انسانان مه ختموه، صليبيان د دې کلا د ساتلو لپاره دومره قرباني ورکوي چې ما د هغې تصور هم نه کولو.

قوماندان وويل: مونږ به هم داسې قرباني ورکړو چې د صليبيانو په تصور کې نه راځي ديوال به له همدې ځای څخه انشاء الله نړول کيږي، او تاسې به له همدې لارې څخه کلا ته ننوځئ.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: الله جل جلاله دی ستاسې ارمان پوره کړي! خپل مجاهدین خوندی وساته، صلیبیان د باندی څخه حمله کوونکی دي، تاسې به د کلا څخه د باندی جګړه کوی، محاصره کلکه او سخته کړی، صلیبیان به مونږ له لوړی څخه ختموو .
دا مجاهدین شاته راوستل شو خو قوماندان سلطان صلاح الدین ایوبی ته وویل: که د سلطان اجازه وي نو زه به شهیدان راپورته کړم او د هغې لپاره به بیا همدا طریقه غوره کوم .
سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: ښه ده ! خو هیڅ شهید باید پاتی نشی !
سلطان صلاح الدین ایوبی د هغه ځای څخه ولاړ، مجاهدینو چې شهیدان په څه توګه راپورته کړل هغه خپله یو ولوله راپارونکي او احساساتی حالت وُ، څکه نور کسان هم پری شهیدان شول، سلطان صلاح الدین ایوبی لری تللی وُ، هغه به له ځان سره بیرغ نه ګرځولو چې دښمن ته یې ځای څرګند نشي- هغه په یوه غونډۍ باندی وخوت او څملاسته چې دښمن هغه ونه ګوري، هغه ته د کلا دیوال او هغه سیمه ښکاریده چیری چې د هغه پوځ ځای خالی پریښی وُ، هغه تپوله سیمه ولټوله او معلومات یې تر لاسه کړ .
په همدی معلوماتو کې لمر سترګه پریوتله او مابنام شو. هغه ته احوال راغی چې د هغه د حکم په اساس سپاره او پلی غشی ویشتونکی دی لوری ته را روان دی ، هغه استازی ته وویل: چې قوماندانان دلته راولی، کله چې قوماندانان راغلل نو د کماندوی سربښندونکو مشر هم ورسره وه ، هغه ته سلطان صلاح الدین ایوبی لاره وښودله او په هماغه لوری یې واستولو، بیا یې نورو قوماندانانو ته لارښوونی پیل کړی .

* * *

شپه نیمایی تیره شوی وه چې د آسونو ترپا واوریدل شوه لکه سیلاب چې بند شلولی وی، سپوږمی پوره مکمله او روښانه وه ، د صلیبیانو آسونه او سپاره غونډیو او کمرونو ته نژدی راغلل، د هغوی تر شا اوښ سپاره را روان وه، د هغوی د شمیر په هکله تاریخ لیکوونکی سره مختلف دي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

لویدیځ تاریخ لیکوونکو د دی پوځ شمیر دری زره لیکلی خو مسلمان تاریخ لیکوونکو د لسو زرو پوری لیکلی خو د هغه وخت د ژوند حالات لیکوونکو د لسو څخه تر پنځلسو زرو پوری لیکلی دی. د دی لښکر قوماندان او مشر مشهور صلیبی جګړه مار ریمانډ وُ، دوه تاریخ لیکوونکو د هغه نوم رینالټ لیکلی دی خو هغه ریمانډ دی، هغه د همدی برید او حملی لپاره له ډېری مودی څخه د کلا څخه د باندی په دښته کې اړولی وه، هغه په همدی شپه یا سهار وختی د صلاح الدین ایوبی په هغه لښکر باندی برید او حمله کوونکی وُ چې د کرک کلا یې محاصره کړی وه .

صلیبی سپاره له آسونو او اوښانو څخه ښکته شول، آسونو ته د دانو توبری او کڅوړی په غاړو کې واچول شوی، سپرو ته حکم وشو چې د خپلو لپاره د اوبو مشکونه او وابښه شاته را روان وه، صلیبیانو پلان درلوده چې سپرلیو سره نژدی څملی او تر ډېر وخته پوری خوب ونکړی، د سپرلیو سپرلیو ته د حملی څخه وروسته په کلا کې اوبه ورکړي.د صلاح الدین ایوبی ځارونکو صلیبیان ښه څرګند لیدل او تر سترګو لاندی یې وه، هغوی پدی وپریدل چې دومره ځواک به کلا بندی او محاصره ماته کړی .

سهار لا تیاره وُ چې صلیبیانو ته د ځان تیارولو او سمبالولو حکم وشو څکه دا د حملی او برید لپاره ځان برابرول وه. هغوی د یو لوی صف او لیکی په شکل کې مخ په وړاندی روان شول. چې کله لومړی لیکی او صف حرکت وکړ د شا لخوا څخه پری د غشو باران پیل شو، په کومو سپرو چې غشی ولګیدل هغوی په آسونه رانسکور شول او ځینی لاندی راپریوتل، په کومو آسونو چې غشی ولګیدل هغوی بی واکه شول او هر لوری ته وتښتیدل، اوښان چې کله روان شول په هغوی کې ګډوډی او بی نظمی پیل شوه، صلیبی قوماندان هیڅ نه پوهیده چې دا څه وشول او دا ګډ ودی ولی جوړه شوه ؟

هغه د غصی په حالت کې چیغی او ناری پیل کړی. زخمی آسونو او اوښانو داسې واویلا او ګډ وډی پیل کړه چې په ټول لښکر یې ویره او دار .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوستو. کله چې د سهار روښنايي شوه نو صليبيان پوه شول چې د سلطان صلاح الدين ايوبي په لومه او جال کې نښتي دي، هغه پدې هم نه پوهيده چې د مسلمانانو شمير څومره دی خو هغه فکر کاوه چې شمير به يې ډېر زيات وي نو ځکه د داسې حالت لپاره چمتو نه ؤ.

ريمانډ د بريد او حملې بندولو حکم ورکړ خو مخکې ګروپ هغې خاليګاه ته ننوتی وه چې د کلا او دوی تر منځ وه او دوی غوښتل هلته ځان ورسوي.

د محاصرې ايوبي لښکر ته لا مخکې خبر ورکړل شوي ؤ نو هغوی د دوی د هر کلي لپاره تيار او چمتو وه، کله چې مجاهدينو دوړې او ګرد وليدلو نو ځانونه يې تيار کړل، کله چې د ګرد څخه آسونه او سپاره راووتل نو مجاهدينو د حملې په شکل او صورت ځانونه برابر کړل او يوه دايره او حلقه يې جوړه کړه.

کله چې صليبي سپاره د دايرې او حلقې په منځ کې راغلل نو له هرې خوا څخه پرې غازيان راتوی شول نو ايله صليبيان پوه شول چې هغوی له خپل عمومي لښکر څخه راشليدلي او لوی لښکر له خپل ځای څخه حرکت هم ندی راکړی.

سلطان صلاح الدين ايوبي د دې حملې او بريد واګې پخپل لاس کې اخيستې وه، صليبيان شاته راتاؤ شول چې بريد او حمله وکړي خو هيڅوک هم د حملې لپاره موجود نه وه او هر لوري ته دښته خالي وه خو د اړخونو څخه پرې د غشو باران کيده. صليبي قوماندانانو خپل لوی لښکر په کوچنيو برخو وويشلو. د سلطان صلاح الدين ايوبي سر ګروپانو د هغه د پلان او حکم سره سم صليبيانو ته د مخامخ جګړې وخت نه ورکولو پداسې حال کې چې د هغوی سپرلي ښې سترې ستومانه او وږې وې. هغوی جنګ ودرولو ځکه هغوی اوبو او ډوډۍ ته سترګې په لاره وه او هغه بايد تر سهار پورې را رسيدلي وای.

تر غرمې پورې سامان، واښه او اوبه راونه رسيدې، څو سپاره هغې لورې ته وځغلول شول خو په لاره کې د مسلمانانو د غشو ښکار شول، که هغوی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندي ولاړ وای نو هم سامان ته نشول رسیدلای ځکه سامان او وابښه د سلطان صلاح الدین ایوبی کماندویانو لخوا څخه تر حملی لاندی راغلی وه، هغوی په سامان باندی د شپی حمله وکړه او ټول سامان یې تباه او برباد کړ. صلاح الدین ایوبی د خپل خوندی او محفوظ لښکر څخه څه ګروپونه راوبلل او د ریمانډ لښکر یې تر محاصری لاندی راوست.

که د مسلمانانو شمیر د صلیبیانو په اندازه وایی نو هغوی پری حمله کوله او هغوی یې تباه کول.

هغه خپل غازیان له لاسه نه ورکول، هغه صلیبیان په جګړه جګړه کې د غونډیو او کمرونو منځ ته راوستل او محاصره یې کړل، هغه پدی پوهیده چې څومره وخت تیریږي صلیبیان به ناکاره کیږي، هغه سره د دی چې صلیبیان یې په بری سره کلا بند کړی وه خو هغه ته هم زیان رسیده.

هغه چې د صلیبیانو لوی لښکر محاصره کړی ؤ نو خپل څو ګروپونه یې هم هلته بوخت وه ځکه نو هغه دا ګروپونه په بل ځای کې نشول پکار اچولی. پدی کندو کې اوبه وي چې د څه وخت لپاره څارویو او انسانانو ته بس کیدی، د پوځیانو لپاره د آسونو غوښی کفایت کولو، د دی څخه وروسته سلطان صلاح الدین ایوبی د ښار مکمله محاصره او کلا بندی پیل کړه، صلیبیان په کلاره نه کیناستل، هره ورځ به کوچنی کوچنی جګړی کیدی او ورځی همداسی تیریدی، سلطان صلاح الدین ایوبی د کلا ګرد چاپیره ګرځیده ترڅو داسې ځای پیدا کړي چې د کلا دیوال ونړوی.

***

د محاصری شپاړسمه یا اولسمه ورځ وه، صلاح الدین ایوبی ماښام په خیمه کې د خپلو مرستیالانو سره ناست ؤ او پدی خبره یې غور کولو چې د کلا دیوالونه په څه توګه نړولی شو، په همدی وخت کې پیره کوونکی راغی او ویې ویل چې د سوډان څخه استازی راغلی!

سلطان صلاح الدین ایوبی سمدستی وویل: دننه یې راولیږه! بیا یې وویل: الله جل علی شانه دی خیر کړی چې ښه خبر یې راوړی وی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

استازی خیمی ته راننوت نو سلطان صلاح الدین ایوبی وپیژندلو چې دا استازی نه بلکې د پوځ قوماندان دی .
هغه ته یې وویل: کینه!کوم ښه خبر دی راوړی؟
قوماندان سر وښورولو او بیا یې وویل : خبر د ستر او اعلی سپه سالار لپاره هم ښه دی او هم خراب ! مونږ چې د فتحې په نیت سوډان ته لاړ ؤ هغه ونشوه نو دا یې خراب اړخ دی او ښه یدی دی چې مونږ تر اوسه پوری ماتی هم نده خوړلی او پشا شوی نه یو.
سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : د دی څخه معلومیږي چې د ماتی او پشا کیدو اثار هم څرګند شوی؟
قوماندان وویل: بالکل څرګند دی! زه ستا څخه د حکم اخیستلو لپاره راغلی یم چې مونږ څه وکړو؟ مونږ ته مرسته بالکل ضروری او اړینه ده، که زمونږ سره مرسته ونشي نو پشا راتلل مو حتمی دی .
سلطان صلاح الدین ایوبی د ټول پیغام اوریدلو څخه مخکې هغه ته خوراک او څښاک راوغښتلو او بیا یې ورته وویل: خوراک او څښاک هم کوه او خبری هم .
کله چې سلطان صلاح الدین ایوبی کرک او شوبک ته راتللو نو خپل ورور تقی الدین یې خپل نائب او مرستیال ټاکلی وه او د مصر امیر او د هغه ځای د پوځ مشر هم هغه د مصر او سوډان په پوله باندی د فرعون د وخت په کنډوالو کې د صلیبی وران کارو او دهشت ګردو یوه ډله د خپلو ډرامو او ورانکارۍ د پلانونو سره یو ځای نیولی وه نو ځکه یې سمدستی په سوډان باندی برید وکړ چې کیدای شي د دی ورانکاری ډلی تر شا سوډان ولاړ وي او غواړي په مصر باندی برید وکړی. سلا کارانو او پوځی مشرانو هغه ته وویل : چې لومړی د سلطان څخه پدی هکله اجازه وغواړه او بیا برید وکړه خو تقی الدین هغوی ته وویل: چې زما ورور اوس د صلیبیانو د یو لوی لښکر سره په جګړه بوخت دی نو د هغه اندیښمن کول ندی پکار،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د احساساتو تر تاثیر لاندې برید وکړ خو اوس قوماندان دا احوال تقي الدین د عام استازي پر ځای پوځي سړي څکه رالیږلی و چې سلطان صلاح الدین ایوبي ته ټوله مسئله په فني توګه وړاندې کړي او په ټولو خبرو يې خبر او پوه کړي، سلطان صلاح الدین ایوبي ته دومره خبر مخکې رسیدلی و چې تقي الدین حمله کړې.

راوړي وه چې ماتې او پشا تلل څرګند معلومیږي.

قوماندان د سوډان پیښې سلطان صلاح الدین ایوبي ته دا ډول بیان کړې: تقي الدین حقایقو او ځمکنې واقعیتونو ته ونه کتل او د احساساتو په اساس يې د حملې حکم ورکړ څکه په هغه کې هم هماغه جذبه، احساس او ولوله وه کومه چې د هغه په ورور سلطان صلاح الدین ایوبي کې وه خو د دواړو وروڼو تر منځ په جنګي پوهه او هوښیارۍ کې توپیر موجود و.

تقي الدین چې کومه فیصله کړې وه هغه په پاک نیت د اسلامي احساساتو په اساس ولاړه وه خو هغه دا حقیقت هیر کړی و چې جهاد یوازې دی ته نه وایي چې په پټو سترګو په دښمن ور ودانګې، هغه په سوډان او مصر کې د خپلو څارونکو او جاسوسانو را پورونه هم په نظر کې ونه نیول، یوازې دا خبره يې په غوږ کې ناسته وه چې صلیبیان سوډانیانو ته روزنه او ټرېننګ ورکوي او هلته د حملې او برید لپاره تیاري نیول شوې دي.

تقي الدین غوښتل دښمن د تیارۍ په حالت کې ختم کړي خو هغه د دښمن ځواک او زور معلوم نکړ چې هغوی څومره ځواک لري؟ څومره کسان به د جګړې ډګر ته راوړاندې کوي؟ او څومره به د احتیاط لپاره ساتي، د هغوی سپاره او پیاده به څومره وي؟ تر ټولو مهمه مسئله دا وه چې د جګړې میدان به څومره لرې وي او هلته به خوراک او سامان څه ډول رسول کیږي.

دوه خرابۍ په لومړي وخت کې راپیدا شوې:

لومړۍ دا چې سوډانیانو او صلیبیانو په پوله او سرحد باندې د تقي الدین مخه ونه نیوله، هغوی ورته تر هغې پورې د سوډان په دننه کې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرمختتګ اجازه ورکړه چې لوی دښتې او صحراء ته ورسیده چې هلته هیڅ اوبه نه وی .

دویمه خرابي دا وشوه چې د مصر پوځ او لښکر د صلاح الدین ایوبی د چلونو او پلانونو په اساس جنګیده چې ډېر لږ پوځ به لویو لویو لښکرو ته ماتې ورکوله، دا پوځ یوازې هماغه استعمالولای شو نه بل چا.

صلاح الدین ایوبی تل د مخامخ جګړې څخه ځان ساتلو، هغه به خوځنده جګړه کوله، تقی الدین د پرمختګ کوښښ کولو ځکه پدې لښکر کې سرښندونکې کماندویان هم موجود وه خو د دې پوځ جنګول او استعمالول یوازې د صلاح الدین ایوبی کار وُ. په سوډان کې هغوی داسې راګیر شول چې دښمن پرې چلونه استعمالول او دوی هیڅ هم نشول کولای، دښمن تقی الدین د خپلې خوښې میدان ته راوستلو او بیا یې پرې د سلطان صلاح الدین ایوبی پشان ګوریلایی او غل چکې بریدونه پیل کړل، د تقی الدین غازیانو او د لښکر ځارویو ته ځاځکې اوبه هم نه رسیدلې، کماندویانو ورته وویل: چې مونږ پدې لوی بیابان او دښته کې خوشې کړه چې خپل ښکار وکړو خو هغه ورته اجازه نه ورکوله داسې نه چې مرکز او قومانده ختمه شي او ټول تیت پترک شي .

کله چې د سامان او خوراک خبره رامنځ ته شوه نو ټولو دا احساس وکړ چې دومره لرې ځای او د جګړې میدان ته شیان را رسول څو ورځې غواړي او بیا د هغې امنیت او خوندیتوب هم ګران کار دی ځکه لاره ډاډمنه نده. همداسې وشول چې د سامان لومړی کاروان دښمن د ختمولو پر ځای له ځان سره بوتللو، د دې خبر په اوریدو سره د کماندویانو د قوماندان او تقی الدین تر منځ سختې خبرې هم وشوې، د کماندویانو قوماندان ورته وویل: چې مونږ د جګړې لپاره راغلي یو او حتماً به جنګیږو خو داسې نه چې دښمن به پر مونږ حملې کوي، سامان به الوزوي او مونږ د مرکز په هیله همداسې چوپه خوله ناست وُ. تقی الدین د حکم په بنسټ هغه ته سخته خبره وکړه نو قوماندان ورته وویل: ته تقی الدین یې، صلاح الدین نه یې، مونږ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هغه طریقه او جذبه جنګیږو کومه چې سلطان صلاح الدین ایوبی مونږ ته ښودلی، مونږ کماندویان یو د دښمن ګېډې ته ننوځو او د هغوی ګېډې څیرې کوو. ستا دا لښکر له لوږې او تندې مړ کیږي او سامان ټول دښمن وتښتولو، مونږ پدې عادت شوي یو چې د دښمن په سامان خپل لښکر ساتو.

تاریخ لیکوونکي لیکي چې پدې خبرو د تقي الدین په سترګو کې اوښکې راغلې، ځکه هغه پدې پوهیده چې دا قوماندان د کومې ولولې او احساس په اساس خبرې کوي، تقي الدین په احساساتي توګه وویل: زه د الله جل جلاله له عذاب څخه ویریږم او له فلسطین څخه په ډېر امید راغلی مسلمانان هسې د مرګ خولې ته نشم ننباسلي.

قوماندان وویل: نو بیا تاسې باید دا حمله او برید نه وای کړی!

په مونږ کې څوک د الله جل جلاله په لاره کې سرښندلو ته تیارنه دي، مونږ اوس د مرګ خولې ته راغلي یو! او دا د مسلمانانو شان دی چې کله د مرګ خولې ته رانژدې شي نو خپل ځان خپل رب ته نژدې بولي، تاسې د احساساتو څخه راووځی مونږ د دښمن په لومه او جال کې راګیر شوي یو.

تقي الدین دومره بې عقل او ناپوه هم نه ؤ بلکې هغه ته د خپل ورور دا خبرې یادې وې چې خپل ځان به پادشاه نه ګڼې او د جګړې په میدان کې به د پادشایانو په شان حکم نه ورکوي، په خپلو غلطیو به پرده نه اچوې ځکه نو هغه د قوماندان دا سختې خبرې سپین سترګی توب ونه ګڼلو بلکې سمدستي یې ټول قوماندانان راوغوښتل او د راتلوونکي حالاتو په هکله یې بحث او خبرې پیل کړې فیصله وشوه چې کماندویان دي هر لورې ته د عملیاتو لپاره خپاره شي، د سامان راتللو لارې دې هم کماندویان د خپل کنترول کې راولي، پوځ باید په درې برخو وویشل شي او د درې لورو څخه په دښمن باندې برید وکړي، تقي الدین چې کوم احتیاطي پوځ ساتلی ؤ هغه هم ډېر کم ؤ، د دې ویش فایده دا شوه چې لښکر د هغو برخو څخه ووتلو چیرې چې اوبه نه وي. د شګو او غونډیو دریاب ؤ چې پوځ پکې خپور شو. دښمن پدې درې برخو هم حملې پیل کړې او هغوی یې نور هم

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره خپاره او جلا کړل، ځانې زيان ډېر زيات شو، قوماندانانو خپل ګروپونه سره جلا جلا کړل او بيا يې داسې جګړه پيل کړه کومه چې صلاح الدين ايوبي ورته روزنه ورکړې وه خو ښکاره معلوميده چې دوی دا جګړه نشي ګټلی، هغوی خپل احساسات او ولولې پخپل ځای وساتلی. د سامان رارسيدل اوس له نظره وغورځول شول نوهغوی په دښمن باندې بريدونه کول او له هغه ځای څخه يې سامان لاس ته راوړلو.

کماندويانو په پوره سربښندنه په دښمن حملې کولې او هغوی ته يې پوره زيان اړولو، څه به چې پلاس ورتلل هغه به يې نورو مجاهدينو ته رسول.

مرکزي قومانده ختمه شوې وه. تقی الدين د خپلو کسانو سره يوې او بلې خواته کوښښ کولو، د احساساتو تر پولې پورې هغه پوره ډاډه وُ، هغه ته له هيڅ لورې هم دا خبر نه وُ راغلی چې کوم غازي يا کوم ګروپ تسليم شوی او يا يې وسله غورځولې ده. جګړه وړو وړو ګروپونو ته وويشل شوه او په نيمايي سوډان کې خپره شوه، د سلطان صلاح الدين ايوبي لښکرو هر قوماندان له ځان سره دا فيصله وکړه چې ټول به کماندوي جګړې کوي خو له سوډان څخه به نه وځي دښمن ته هم زيان رسيده، داسې حالت هم راغی چې دښمن ورخطا شو چې اوس به له سوډان څخه مسلمانان څه ډول وباسي.

غازيان هر لورې ته خپاره شوې وه، اوس مرکز او اعلی سپه سالار ته دا پته نه لګيده چې زمونږ ټول زيان څومره شويدی او څومره غازيان ژوندي پاتې دي خو د دې خبرې معلومات ورته کيده چې دښمن ته هم زيات زيان رسيدلی او بيا په مصر باندې تر ډېر وخته پورې حمله نشي کولای. پدې ډول جګړه باندې کومه ګټه هم نه رسيدله ځکه چې کوم ځای پرې نه نيول کيده او لښکر ته ځانې زيان هم رسيده.

په همدې حالاتو کې تقی الدين سلطان صلاح الدين ايوبي ته د خپل يو قوماندان پواسطه احوال وليږلو، هغه ويل چې يوازې په يو صورت کې فتح او کاميابي لاس ته راتلای شي چې هغې پوځ ته مرسته او کومک ورسيږي. ټول پوځ خپور او پراخه شوی وُ د هغوی د برې لپاره نور پوځ او لښکر ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړتیا وه، تقی الدین له سلطان صلاح الدین ایوبی څخه دا هم غوښتي وه که چیرې مرسته نشي راتلای نو ایا خپل پوځ راټول او له سوډان څخه راوځي؟ په مصر کې چې کوم پوځ پاتې ؤ هغه د پولو او سرحداتو لپاره هم کافي نه ؤ نو د هغې محاذ ته لیږل هیڅ امکان نه درلوده.

سلطان صلاح الدین ایوبی د پښا تګ سره عادت نه ؤ نو ځکه هغه ته دا فیصله کول ګران شول چې اوس ورور ته څه ډول حکم او سلا ورکړي خو هغه حقایق په نظر کې ساتل ځکه هغه پدې حالاتو کې هیڅ ډول مرسته نشوه ورکولای، هغه خپله مرستې ته اړتیا لرله ځکه هغه د صلیبي یرغلګرو سره په جګړه بوخت ؤ. نو ځکه په ژور فکر او سوچ کې پریوت.

***

د تقی الدین قوماندان سلطان صلاح الدین ایوبی ته د جګړې حالات بیان کړل خو د صلیبي داړه مارانو د هغو ورانکاریو په هکله یې هیڅ هم ونه ویل چې هغوی د اسلامي هیواد او اسلامي امت په خلاف پیل کړې وه. کیدای شي چې قوماندان ته به هغه حالات معلوم نه وه ځکه چې ډېر وروسته هغه رسوا شول.

د تقی الدین پوځ په داسې کوچنیو کوچنیو ګروپونو وویشل شو چې شمیر یې لس لس کسانو ته رسیده. په ځینو برخو کې د کوچیانو کږدې، چوپالونه او جونګړې هم وې، په ځینو سیمو کې شنه چمنونه، ونې او اوبه هم وې خو زیات نه بلکې ټوله سیمه وچه او د شګو دریاب ؤ.

یو ماښام درې غازیان خپل مشر او قوماندان ته راغلل چې دوه پکې زخمیان هم وه، هغوی وویل: چې زمونږ ګروپ ټول دوه ویشت کسان وه چې یو قوماندان او پاتې غازیان وه، د ورځې دا ګروپ چیرې پټ وو، د هغوی قوماندان د ورځې داسې ګرځیده لکه چې پیره کوي یا دا چې چاته سترګې په لاره دي. پدې وخت کې یو سوډاني اوښ سپور راپیدا شو او کله یې چې قوماندان ولیده نو تم شو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان ورغی د هغه سره یې خبری وکړی خو معلوم نشول چې څه خبره به یې ورسره کړی وی خو قوماندان مونږ ته وویل چې اوښ سپور هغوی ټول خپل کلی ته بللی یاستی، د شپی به د کلی خلک مونږ میلمانه کوي او د دښمن کوم ځای به هم ورته په ګوته کوي. پدی خبره ټول غازیان خوشحال شول ځکه هغوی ته د میلمستیا سره سره د دښمن سره د جګړی وخت هم پلاس ورتللو، د لمر پریوتو سره جوخت دا ګروپ د هماغه کلی په لوری وخوځیده، کله چې ټول هلته ورسیدل ګوري چې دری جونګړی دي چې چار چاپیر یې ونی او تر مخ روانی اوبه هم وی .

غازیان د جونګړو څخه د باندی په شګو باندی کیناستل خو قوماندان یوی جونګړی ته ننوت، مشغلونه بل شول او ټولو غازیانو ته خوراک او څښاک ورکول شو، قوماندان د جونګړی څخه بهر راووت او غازیانو ته یې وویل چې ټول ویده شي چې بیا به د حملی لپاره راپاڅول شي .

په هغو کې دری کسان چې خپل مشر قوماندان ته راغلی وه یو پکی د شپی ویده نشو یا دا چې سترګی یې پرانستی هغه په یوه جونګړه کې د ښځو خنداګانی واوریدی، دی غازی هغې جونګړی ته ور وکتل ګوری چې قوماندان د دوه ښکلو او ښایسته نجونو سره ټوکی ټکالی کوی، شراب یې ترمخ پراته وو، نجونی په اطرافی جامو کې وی خو اطرافی نه معلومیدی .

غازی د باندی خپ خپ اوازونه واوریدل چې یې وکتل نو ډېر خلک دی لوری ته را روان او په لاسونو کې یې توری او برچی دي غازی د جونګړی یو لوری ته پټ شو تر څو د دی خلکو له حال څخه ځان خبر کړی، د راغلو خلکو څخه یو جونګړی ته ننوت او وی ویل: څرنګه وروره! کار پیل کړو؟

قوماندان ورته وویل : تاسې راغلی؟ ټول ویده دی، سمدستی یې ووژنی، پدی سره نجونو په کړس کړس وخندل.راغلی خلک په ویدو او بی خبره غازیانو ورپریوتل، ځینی په خوب کې په شهادت ورسول شول کوم چې رابیدار شول هغوی جګړه وکړه. دوه غازیانو تیښته وکړه او کوم غازی چې د جونګړی خواته پټ شوی ؤ هغه هم ورسره یو ځای شو او دری واړه په یو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوري روان شول خو د هغه دواړه ملګري زخميان وه. هيڅوک د هغوی پسی رانغلل ځکه چې تياره شپه وه او هغوی چا ونه ليدل، دا څرګنده نشوه چې قوماندان اوبښ سپاره بی لاری کړی ؤ او که له مخکې څخه يې د دښمن سره لاره جوړه کړی وه او د خپلو غازيانو لپاره وخت کتلو، د دی پيښې څخه دا معلومات وشو چې دښمن د غازيانو د ختمولو لپاره له جګړی څخه بر سيره نوري لاری هم کتلی او د ښځو څخه هم پدی لاره کې کار اخلی.

دښمن د انسانی فطرت له غريزو او خواهشاتو څخه کار اخيستلو ځکه پداسې دښتو او بيابانو کې انسان د خپل خواهش د پوره کولو لپاره په تلوسه کې وی .

دښمن هم د خپل پوځ پوسيله غازيان لټول او هم يې د هغوی په خلاف پټ جنګ پيل کړی ؤ. کله چې څو داسې پيښې وشوی نو غازيان يې پوه کړل چې د چا په جال او لومه کې پرينوځی .

د دی پيښو څخه يوه داسې هم وه چې د غازيانو قوماندان عطا الهاشمی په يو ځای کې ناست وه، د هغه ټولی په څو کوچنيو ګروپونو ويشل شوی ؤ. دا د مصر څخه د سامان راتللو لاره وه، عطا الهاشمی د خپل ګروپ پوسيله چې شمير يې تر سلو هم کم وه ټوله لاره خوندی ساتلی وه، هغه د دښمن په حمله کوونکی ډلی باندی ډېری سختی حملی وکړی او هغه يې له کاره وغورځول ، هغوی به ناڅاپی په دښمن ورپريوتل، دښمن د هغوی د ختمولو لپاره ډېر کوښښ وکړ خو پرته د څو غازيانو شهيد کولو څخه يې بل کار ونشو کړای .

عطا الهاشمی د غونډيو په منځ کې ناست ؤ، د هغه سره شپږ اوه غازيان هم وه، دا د هغوی مرکز ؤ، هغه يو بوډا سړی د دوه اطرافی نجونو سره وليده، نو هغه دری واړه دوی ته نژدی راغلل ،نجونی سوډانی معلوميدی خو جامی يې اصلی نه بلکې بدلی وی، د هغوی په څيرو باندی ګرد او دوړی وی، غمجن او انديښمن معلوميدل، نجونی د بوډا شاته پټی شوی چې دا د شرم او حيا څرګندول وه. هغه سړی په نيمه مصری او نيمه سوډانی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژبه وويل: چې مونږ مسلمانان يو او دا دواړه زما لورګانی دي، هغوی د لوږی څخه مړی کيږي، نو د خوراک او څښاک لپاره يې څه وغوښتل .

عطا الهاشمی د سوډان په ژبه پوهيده، هغه کماندو ؤ، هغه د کماندوی حملو د برې لپاره سوډانی ژبه ياده کړی وه، د هغه سره د خوراک او څښاک کمی نه وه، څکه دوه درې څلې د سامان کاروان تير شوی ؤ نو هغه ورڅخه د خپلو غازيانو لپاره پريمانه شيان اخيستی وه ترڅو هغوی خپل کار په ښه توګه سرته ورسولی شي. هغوی درې واړو ته يې خوراک او څښاک ورکړه او بيا يې ورڅخه وپوښتل چې هغوی له کوم ځايه راغلی او اوس چيری تلوونکی دي؟ هغه سړی ورته د يو کلی نوم واخيست او بيا يې وويل: چې زمونږ کلی په جګړه کې راګير شوی چې کله ورته مسلمانان راځی او کله سوډانيان هغوی د خوراک شيان په کور کي نه پريښودل، هغه به د پوځيانو څخه خپلی لورګانی هم پټی ساتلی خو نور په تنګ راغی او د کور څخه راووت، هغه د خپلو لورګانو عزت خوندی ساتی، هغه وويل: چې زه مسلمان يم او غواړم مصر ته ولاړ شم خو اوس حالات بالکل خراب دی .

بيا يې عطا الهاشمی ته وويل : که ممکن وی د حالاتو تر ښه کيدو پوری دوی ستاسی سره پاتی شی نو دا په دوی ستاسی لوی احسان وی او د مسلمان شان دی چې د مظلوم مرسته په هر ځای کې د خپل طاقت او قدرت په اندازه کړی او کوی .

عطا الهاشمی ځواب ورکړ ترڅو چې زه دلته وم تاسې درې واړه به ساتم!

بوډا سړی وويل : تاسې دا دواړه زما لورګانی درسره وساتی او زه درڅخه ځم ترڅو خپل ځاروی مې چې د شپون سره امانت پريښودی دی خرڅ کړم او دوه درې ورځی وروسته بيرته راځم !

يوی نجلۍ په معصومه ژبه وويل: زه چې ستاسې ژونډ ته ګورم نو ډيره حيرانيږم چې څومره سخت ژوندی مو دی! ايا ستاسې خپل بچيان او کورنۍ نه ياديږي؟

عطا الهاشمی وويل: تول راياديږي خو زه خپل مسئوليت نشم هيرولای !

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې معلومیده چې نجوني د خوراک او څښاک څخه وروسته تازه او روغې شویدي، یوه غلې ناسته وه خو بلې خبرې کولې، هغې چې څومره خبرې کولې په هغې کې د عطا الهاشمي او د هغه د غازیانو لپاره د مرستې او ملګرتیا خبرې وې.

نجلې وویل: چې تاسې د خپل وطن څخه دومره لرې خپل ځانونه بربادوی - په دې خبره عطا الهاشمي ناڅاپي ودریده او خپلو ملګرو ته یې وویل: د دې سړي پښې په رسۍ وتړۍ او بیا یې زما په آس پورې کلک کړۍ، غازیانو د هغه پښې کلکې وتړلې او بیا یې په آس وتړلو او هغه یې خلاص کړ.

عطا الهاشمي یو غازي ته وویل: چې په آس سپور شی، هغه غازي سپور شو، عطا الهاشمي دواړه نجونې یو ځای جوختې ودرولې او دوه غازیان یې د غشو سره راوغوښتل، غازیانو ته یې وویل: چې هغوی غشې په لیندو کې کیږدی او د نجونو تندی په نښه کړی بیا یې آس سپاره غازي ته وویل: چې ځان منډې ته چمتو کړي.

په آس پورې تړلی سړی پدې ښه پوهیده چې آس منډه کړی نو د ده به بیا څه حالت کیږي.

عطا الهاشمي هغې دری واړو ته وویل: زه یوازې یو ځل تاسې ته وایم چې خپل ځان سم راوپیژنۍ او خپل مقصد بیان کړی کنه بیا د بلې خبرې وخت نه درکول کیږي.

چپوالی په ټولو خپور شو، دواړو نجونو خپل ملګري ته وکتل چې د آس پورې تړلی شوی په خمکه پروت و، دری واړو په سترګو کې سره سلا مشوره وکړه نو سړي وویل: زه خپل ځان معرفي کوم!

عطا الهاشمي ورغی او په خوا کې ورته کیناسته وویل: که ریښتیا بیان دې وکړو نو بیرته دې خوشې کوم!

هغه سړي عطا الهاشمي ته وویل: او د کانړي پشان سړیه! زه د ګلانو پشان دوه نازکې نجونې تاته خوشې کوم او ته هغه په غشو باندې ولې! هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د ځان سره وساته او لرې ځای ته لاړ شه که دا بیه درته کمه ښکاري نور څه وغواړه هم یې درکولای شم!

که د سرو زرو غوښتنه دې وکړه د ماښام څخه مخکې یې درته رارسوم!

عطا الهاشمي پورته شو او آس سپور غازي ته یې وویل: چې آس ځو ګامه وړاندې بوځه!

آس روان شو نو سوډاني چیغې کړې عطا الهاشمي حکم وکړ چې آس تم کړه! بیا هغه سړي ته ورغی او ورته وې ویل: سمه خبره وکړه! هغه سړي ومنله چې زه د سوډان جاسوس یم او صلیبیانو راته روزنه او ټرینګ راکړی، د نجونو په هکله یې وویل: چې هغه مصریانې دي خو صلیبیانو د ورانکارۍ لپاره روزلې دي.

عطا الهاشمي د هغه پښې راخلاصې کړې او بیا یې ځینې پوښتنې ورڅخه وکړې.

بوډا وویل: چې مونږ ته دا دنده سپارل شوې چې د نجونو او سرو زرو په واسطه په سوډان کې خپاره شوې مجاهدین ووژنو او یا یې خپل ملګري کړو که داسې ونشي نو ژوندي یې خپلو کسانو ته په لاس ورکړو.

بیا یې وویل: چې تاسې د کاروان لاره داسې کلکه ساتلې چې صلیبیانو سره د ټولو کوښښونو هغه تر خپلې ولکې لاندې رانه ویستلې شوه، نو هغه ته د دې نجونو سره یو ځای وظیفه وسپارل شوه چې عطا الهاشمي خپل کړي یا دا چې ژوندي یې راولي او که نه کیده نو وې وژني - خو زه حیران یم چې تاسې د دې ښکلو نجونو په لیدلو هم زمونږ د خبرو اترو اثر لاندې رانغلې او سمدستي راباندې پوه شوې نو ای مجاهده! ولې تا دا دوه ښکلې نجونې قبولې نکړې؟

عطا الهاشمي ورته وخندل او بیا یې وویل: زما ایمان او عقیده دومره خامه او کمزورې نده چې پداسې شیانو خرابه شي!

عطا الهاشمي دواړه نجونې هم راوغوښتلې، زیاتې خبرې کوونکې نجلۍ وویل: چې زمونږ سره به اوس څه رویه او چلن کیږي؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عطا الهاشمی ورته وویل: چې سبا سهار به هغوی خپل مشر سالار تقی الدین ته استقبال کیږي، هغه دري واړه خپلو غازیانو ته وسپارل او ورته یې وویل چې جلا جلا یې سره وساتي، کله چې د هغوی لټون او تالاشي واخیستل شوه نو د دري واړو څخه خنجرونه راووتل او د سرې سره یوه پوړۍ پوډر هم وه چې په هغې کې حشیش ترل شوی وه.

لمر پریوتو چې د هغه د ټولی یو ګروپ را ورسیده، هغه خپل غازیان هر لوری ته خپاره کړی وه، هغه ټولو ته وویل: چې دا ورانکاري جاسوسان دي، کیدای شي د هغوی ملګرو ته معلومه شي چې دوی نیول شوی نو د هغوی د خلاصولو لپاره حمله کیدای شی، د دی خبرو څخه وروسته هغه ویده شو، هغه ځای لوړ او ژور وُ، هغه د خوب څخه مخکې وکتل چې دري واړه په څه حالت کې پراته دي، هغه د غونډۍ په یو اړخ کې پریوت چې خپلو ملګرو نشو لیدلای، هغه سمدستی ویده شو خو لږ وروسته رابیدار شو او په ذهن کې یې دا وګرځیده چې دا دوه نجونی څومره ښکلی او څومره معصومی دي او صلیبیان هغوی څومره خرابی استعمالوی. که دا دواړه په کوم مسلمان کور کې پیدا شوی وای نو هغوی به د ښکلو ناؤ په شان واده شوی وای، هغه ته خپله میرمن ورپه یاد شوه چې په څه ډول د هغه کورته را واده شوه، د هغه په خیال او تصور کې خپل میرمن راغله او د ډرامی پشان حالت ورته پیدا شو، هغه د خیالونو او تصوراتو په دنیا ورګډ شو، پدی ورانه او ویجاړه دښته کې دی خیالونو او تصوراتو په هغه باندی نیشه راوسته، پداسې دښتو او بیابانونو کې مجاهدین په همداسې خیالونو کې خپل وخت تیروی.

پدی وخت کې سپوږمۍ راوختله او هر لوری ته روښنایی خپره شوه، هغې د جادو پشان کار وکړ او هر لوری ته یې داسې اثر ورغورځولو چې د مرګ خطر د خلکو له ذهن څخه وځی.

عطا الهاشمی راپورته شو او په هغه لوری ولاړ کوم ځای کې چې دواړه نجونی پرتی وی، هغه پداسې شکل ولاړ لکه خپل کسان ګوری او حالت یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

معلوموي . هغه دواړه نجونې يو ځای پرتې وې شا او خوا يې مجاهدين پراته وه .

د نجونو ملګرې د دوه دري غازيانو په حلقه کې پروت و، عطا الهاشمي پخپله پښه د يوې نجلۍ پښه زور کړه نو د هغې سترګې خلاصې شوې، هغې وېږاندې نو راپورته شوه، د عطا الهاشمي سره روانه شوه، نجلۍ پدې ډېره خوشحاله وه چې قوماندان د هغې د حسن او ښکلا تر جادو لاندې راغلی نو په خوښۍ ورسره روانه شوه، هغه خپلو همسنګر ملګرو ته کتل چې په څومره بې پروايي سره ويده دي چې يوه نجلۍ ورځخه پورته کړې شوه او دوی پرې خبر هم ندی. هغه د غصې پر ځای پخپلو کسانو رحم راغی چې پداسې دښتو او بيابانونو کې جګړه کوي، هغوی پرته له الله جل جلاله څخه د بل چا تر کنترول او څارنې لاندې نه وه ځکه چې مرکز يې ختم شوی و .

نجلۍ هغه خپل د ملاستې ځای ته بوتله، د هغې په سر پړونی نه و، د سپوږمۍ رڼا د هغې په ويښتانو باندې داسې لګيده لکه چې د سرو زرو تارونه وي، تر ډېر وخته پورې هغه نجلۍ ته کتل او هغې ده ته کتل .

نجلۍ په خمارونکې خندا او اواز سره وويل : زه پدې حيرانه يم چې ته ولې ويرېږې - ايا ته ماته اړتيا نلرې ؟

عطا الهاشمي ورته همداسې پټه خوله کتل نو نجلۍ د هغه يو لاس راونيولو او پخپلو شونډو يې کېښوده، بيا يې وويل : زه پوهيږم چې تا ولې زه راوستم.وخت غنيمت وبوله او د فکر او خيالاتو د دنيا څخه بيرون شه ؟

عطا الهاشمي خپل لاس د هغې څخه راخلاص کړ وويل: زه پدې فکر کوم چې ستا پلار به هم زما پشان يو سړی وي زه هم پلار يم زما او ستا د پلار په منځ کې د اسمان او ځمکې توپير دی !
ستا پلار څومره بې غيرته دی او زه د غيرت ساتلو په خاطر پدې دښتو او بيابانونو کې خپل اولادونه يتيمان او ميرمن کونډه کوم .

نجلۍ وويل: زما هيڅ پلار نشته! ليدلی به مې وي خو په ياد مې ندی !

عطا الهاشمي وپوښتل : ايا مړ شويدی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجلۍ وویل :دا مې هیڅ په یاد ندي!

عطا الهاشمي وپوښتل : مور دې چیری ده؟

انجلۍ ځواب ورکړ: دا مې هم په یاد ندي! زما دا په یاد ندي چې ایا زه په کوم کور کې پیدا شوی یم او که په کومه خیمه کې! خو اوس د داسې بې خونده خبرو وخت ندی .

عطا الهاشمي وویل : مونږ سپایان په همدا سې خبرو وخت تیروؤ! زه غواړم ستا په ذهن او تصور کې هم پخوانی یادونه راتازه کړم!

نجلۍ وویل: زه پخپله یو ښکلې او حسین یاد او خاطره یم! زه چې لږ وخت هم د چا سره تیر کړم هغه مې بیا د تل لپاره یادوی خو زما خپل کوم یاد نشته .

عطا الهاشمي ورته وویل : خپل ځان حسین او ښکلې یاد نه بلکې بد او خراب یاد وګڼه! ستا شخه ماته د صلیبیانو سوډانیانو او تش په نامه مسلمانانو د ګناهونو بدې بوی راځی!

ته چې ماته رانژدې کیږې نو ماته کانګې راځی، تا هیڅ نارینه نه یادوی، ستا پشان د ښځو ښکاریان نن دلته او سبا په بل ځای کې وي چې کله ورته دویم ښکار پلاس ورشي لومړی یې له یاده ووځی! ستا دا ښایست او حسن د څو ورځو میلمه دی! ته زما په واک او بند کې یې! زه ستا دا غولوونکې ځیره د تل لپاره بد شکله او بدرنګه کولای شم خو دی ته هیڅ اړتیا نشته! دا دښته، شراب او بدکاری به تا په یو کال کې وخوری او داسې مړاوی ګُل به درڅخه جوړ شی چې خلک به دی بیا لری غورځوی !

دا صلیبیان او سوډانیان به بیا تا لری غورځوی او ته به سوال او خیر غواړې! ته به بیا د ډېرو خرابو او بدو خلکو ښکار شي! عطا الهاشمی داسې اغیزناکې خبری کولې چې د نجلۍ په خیال ذهن او فکر کې طوفان او بدلون راپیدا شو.

مسلمان قوماندان ورته ویل: زما یوه لور ده چې ستا څخه به دوه درې کاله کوچنۍ وي، د هغې واده به د یو عزت مند ځوان سره کیږي چې زما په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شان به يې په ملا کې توره تړې او په ښکلي آس به سپور وي . هغه به زما په شان د جګړې د ميدان شهزاده وي او زما لور به ناوې کيږي، هغه به د خپل خاوند په زړه او کور حکومت کوي ، خلک به زما د لور ليدل غواړي خو هغه به نشي ليدلای، زه به هم په هغې وياړ کوم، خاوند به يې د هغې سره داسې مينه او محبت کوي چې تر زوړ والي پورې به هم هغه نه ختميږي بلکې زياتوالی به پيدا کوي .

ستا د ليدلو لپاره په هيڅوک هم په تلوسه کې نه وي، ځکه چې ته يو لوڅ راز يې ، ستا عزت د هيچا په زړه کې نشته ! او هيڅوک تا د مينې او محبت وړ نه ګڼي.

نجلۍ وويل : ته ولې ما سره داسې خبرې کوې ؟

عطا الهاشمي وويل: زه تا پدې پوهوم چې ستا پشان نجونې او لونې پاکې او مقدسې وي! مونږ مسلمانان لورګانې د الله جل جلاله رحمت او پيغام ګڼو، که د عصمت او عفت په معنا پوه شي نو بيا تر به د الله جل جلاله رحمت راووريږي خو پدې نه پوهيږي ځکه ته په هغې مينه او محبت نه پوهيږې کوم چې د روح تل ته ښکته کيږي، ته بد مرغه او بد نصيبه يې ، تا د خلکو هوس ليدلی خو محبت او مينه دې نده ليدلې .

عطا الهاشمي ورو ورو غږيده، د هغه په اواز کې اثر او اغيزه وه، خو نجلۍ پدې حيرانه وه چې دا خو د نورو خلکو په شان نارينه دی او د دې ښکلا او حسن ته هيڅ اهميت نه ورکوي .

عطا الهاشمي د کانړې پشان سړی هم نه ؤ بلکې په ولولو او احساساتو کې ډوب ؤ .

انجلۍ بې هوسيلې شوه او ويې ويل: ستا په خبرو کې داسې خمار او نيشه ده چې ما په شرابو او حشيشو کې هم نده ليدلې، زه ستا په خبرو نه پوهيږم خو هره خبره زما زړه ته ښکته کيږي .

نجلۍ ډېره هوښياره وه ځکه چې د ورانکارۍ لپاره هوښيار او ذهين انسانان غوره کيدل، نارينه يې په ګوتو نڅول او ګډول د هغوی د لاسونو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه وه او د ماشوموالي څخه پدې هکله روزنه ورکړل شوې وه خو دې مؤمن نارينه د دې زهرجن مار زهر خنثي او بې اثر کړل .

نجلۍ د عطا الهاشمي څخه بيا ډيرې پوښتنې وکړې چې ځينې په دين پورې اړوندې وې، اوس د هغې په خبرو او پوښتنو کې ورانکارې نه وه او په طبعي توګه يې خبرې کولې، هغې په اخر کې پوښتنه وکړه! تاسې به ماته څه سزا راکوئ ؟

عطا الهاشمي وويل : زه تاته هيڅ ډول سزا نشم درکولای؟ سبا سهار به زه تاسې خپل مشر سالار ته استوم!

نجلۍ وپوښتل : هغه به زمونږ سره څه سلوک کوي؟

عطا الهاشمي وويل: هغه څه به درسره کوي چې کوم زمونږ په قانون او دين کې وي !

نجلۍ وپوښتل : تاسې زما څخه کرکه او نفرت کوئ؟

عطا الهاشمي ځواب ورکړ نه هيڅکله کرکه نکوم!

نجلۍ وويل: ما اوريدلي دي چې مسلمانان د يوې څخه زياتې ميرمنې کولای شي! که تاسې ما خپله ميرمن وګرځوئ نو زه به ستا دين قبول کړم او تر اخري عُمره پورې به ستا خدمت کوم .

عطا الهاشمي وويل: زه تا خپله لور ګرځولای شم خو ميرمن نه! ځکه چې ته زما په لاس کې مجبوره او بندي يې! ته زما هم په پناه کې يې او هم په بند کې، هغوی په خبرو کې بوخت وُ .

د نجلۍ ملګرې سړي د درې غازيانو په منځ کې پروت وُ خو هغه ويده نه بلکې ويښ وُ، هغه وليدل چې قوماندان يوه نجلۍ له ځان سره راپورته کړه ورکړي هغه به ووژني يا به يې له ځان سره بوځي. هغه همداسې په ځمکه د نجلۍ د راتللو په هيله پروت وُ، ډېر وروسته هغه وليدل چې د دې په شا او خوا کې پراته غازيان بې پروا او بې هوشه پراته دي - هغوی بايد بې هوشه او بې سده وای ځکه چې ماښام هغه سپايانو ته په خبرو خبرو کې حشيش

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

(چرس) ورکړی وه ، د هغه څخه یوه پوړۍ حشیش ویستل شوی وه خو لږ څه یې په خپله چپن کې پټ کړی وه، کله چې مسلمانو غازیانو هغه وڅښل نو د نه عادت په سبب یې ډېر کلک او سخت بې سده او بې هوشه کړل، سوډانی جاسوس د تیښتی کوښښ کاوه

چې ښه زیات وخت تیر شو او نجلۍ بیرته رانغله نو سړی پوه شو چې نجلۍ هغه لری نشی بیولای نو ځکه باید همدلته ځای پر ځای ووژلی شي، هغه د ویدو او بې سده غازیانو څخه یوه لینده او څو غشی راواخیستل او بیا د قوماندان په لوری ورغلو، د سړی په لوری د عطا الهاشمی شا وه خو د نجلۍ مخ په هماغه لوری وُ، هغې هم خپل ملګری نشو لیدلایی ځکه چې هغه د شګو د یوی غونډۍ شاته وُ، کله چې هغه سړی رابښکاره شو او لینده یې معلومه شوه پداسې حال کې چې عطا الهاشمی د خپل مرګ څخه ناخبره ناست وُ، د هغه خنجر په تیکی او په ځمکه پروت وُ.

نجلۍ ناڅاپي خنجر له تیکی څخه راوویست او عطا الهاشمی په هغې ورټوپ کړ چې خنجر ورڅخه واخلی خو نجلی خنجر د خپل ملګری په لوری په ډېره چټکتیا سره وویشت .

واټن او فاصله څو ګزه وه. هلته د آه اواز پورته شو، خنجر د سوډانی جاسوس په شا رګ کې ونښت خو هغه د لیندی څخه غشی خوشی کړ، څرنګه چې غشی په ورخطا یې سره خوشی شوی وُ نو ځکه یې نښه خطا شوه او د عطا الهاشمی څخه بل لوری ته ولاړ او ونښت، هغه چې ولیدل نو غشی د نجلۍ په سینه کې نښتی وُ، هغه منډه کړه د غشی د ویشتلو په لوری ولاړ، هلته خنجر د سوډانی په شا رګ کې نښتی وُ او هغه د وتلو کوښښ کاوه. چې کله یې خنجر وویست نو راپورته شو، عطا الهاشمی د دی ویری څخه چې په خنجر حمله ونکړي یو دم پورته شو او دواړه لتی یې د سوډانی په سینه ورخوشی کړی او هغه یې لری پړمخ وغورځولو، پدی لتو سره عطا الهاشمی هم وغورځیده خو زر راپورته شو او ودریده، سوډانی بیا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

راپورتـه نشـو ځکـه د رګ څخـه يـې وينـي راخوتيـدي. عطـا ورڅخـه خنجر واخيست او د نجلۍ په لوري ورغـی، نجلۍ د خپـل ملګري خوشي شوی غشي په سينه کې نيولي او قلاره پرته وه، هغه تر دې وخته پوري ژوندی وه خو د غشي ويستلو کوم بندوبست نه ؤ.

نجلۍ د عطا الهاشمي لاس ونيوه او په لړزيدلي اواز يې وويـل : ما ستا ژوند بچ کړ، پدې خاطر خپـل الله جل جلالـه تـه ووايـه چې زمـا روح پخپله پناه کې واخلي ترڅو زما روح زما د بدن په شان پدې دښتـو او بيابانو کې سرګردانه او لوغړن نشي، زما ټول عُمر په ګناهونو کې تير شوی، ماته داړ راکړه چې الله جل جلاله به ستا د دې نيکۍ په بدل کې ستا ګناهونه وبښي، زما په سر باندې داسې لاس راکش کړه لکه څرنګه چې يې د خپلې لور په سر راکشوی .

عطا الهاشمي د هغې په سر لاس راکش کړ او بيا يې وويل: الله جل جلاله دې ستا ګناه معاف کړي، په تا باندې خلکو ګناه کړې ته بې ګناه يې، تا ته چا د نيکۍ لاره او روښنايي نه وه ښودلې.

نجلۍ په لړزيدلي او بند بند اواز زر او تيزې خبرې پيل کړې او ويې ويـل: د دې ځای څخه لږ لرې د سوډانيانو مرکز دی هغـوی غـواړي تاسې ټول ووژني، نو ته په غور سره زما خبرې واوره! ستاسې پوځ اوس دومره خپور شوی چې پرته د مرګ او بند څخه بل څه درته نشي په برخه کيدای .

ستاسې د هر قوماندان پسې زما پشان نجونې او نارينه اچول شويدي، تر اوسه پوري ما ستاسې څلور قومانـدان وژلـي، تاسـې د خپـل مصر غـم وخوري، صليبيانو هلته ډېر خطرناک او تباه کوونکي پلان جوړ کړی .

ستاسې په پوځ او ملکي چارواکو کې داسې کسان شته چې هغوی د صليبيانو غلامـان او د هغـوی څخـه کومـک اخلي او د هغـوی لپـاره کـار کوي، هغوی ته زما پشان نجونې او سره زر ورکول کيږي .

مصر خو ندې کړه او د سوډان څخه ووځې، د خپل قوم خائنان او غداران او د بل چا غلامان ونيسې، زه د چا نوم نه پيژنم خو څه مې چې يادوه هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې درته وویل - تاسې لومړنی نارینه یاستې چې ماته مو لور وویل: تا ماته د خپل پلار محبت او مینه راکړه، زه تاته د هغې دا بدله درکوم چې د خطرونو څخه دې خبر وم - خپل خواره ګروپونه راټول کړې او د حملې د بندولو کوښښ وکړې - په دوه درې ورځو کې به په تا حمله او برید کیږي، د فاطمیانو او فدایانو څخه ځان وساتې، هغوی په مصر کې د هغو چارواکو د وژلو پلان جوړ کړی کوم چې د صلاح الدین ملګري او پلویان دي.

د نجلۍ اواز په قلاره قلاره خپ کیده او بیا یې یوه ژوره سا وویستله او د تل لپاره چوپ شوه.

چې کله سهار شو عطا الهاشمي دواړه مړي او ژوندۍ نجلۍ د ځان سره کړل او د تقی الدین په لوری وخوځیده. هغه تقی الدین ته ټول حالات بیان کړل او د مړې نجلۍ اخرینې خبرې یې هم ورته وکړې تقی الدین له مخکې څخه ورخطاء او اندېښمن و او پدې خبرو نور هم ورخطاء شو خو وې ویل: زه د خپل ورور د اجازې څخه پرته شاته نشم تللی! ما یو هوښیار قوماندان کرک ته لیږلی دی، د هغه تر راتللو پورې ځانونه کلک کړې.

* **

کله چې سلطان صلاح الدین ایوبی د راغلی قوماندان په خبرو او راپور باندې ښه غور وکړ نو بیا یې خپل مرستیالان او سالاران راوغوښتل او ټول معلومات یې ورته بیان کړ هغه وویل: خپور شوی پوځ بیا راټولول او شاته راتلل هم آسان کار ندی، دښمن به هغوی یو ځای کیدو ته نه پریږدي. پښا تلل به د مصر په پوځ او زما سره پدې پوځ باندې هم بد اثر وکړي او د قوم زړه به مات شي، خو د حقیقت څخه هم سترګې نشو پټولای، خپل ځان ته دوکه ورکول هم خطرناک کار دی، د حقیقت غوښتنه دا ده چې تقی الدین خپل پوځ او لښکر راټول کړي او بیا پښا راشي، مونږ هغه ته مرسته نشو ورکولای.

مونږ اوس د کرک محاصره نشو پریښودلای او سوډان ته هم نشو تللای،

زما ورور ډېره زیاته غلطي کړې، ډېر غښتلی پوځ تباه او برباد یږی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو لوړ پوړي چارواکي وویل: دا باید یوه شخصي خبره ونه ګڼل شي ! مونږ باید په سوډان کې نور جنګ ختم کړو، د چارواکو او مشرانو د غلطو فیصلو په سبب غازیان بدنامیږي، مونږ باید قوم ته څرګنده خبره وکړو چې په سوډان کې زمونږ د ناکامی سبب پوځ ندی .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: هو! دا زما د ورور غلطي ده او دا زما غلطي هم ده چې ما تقی الدین ته ویلی وه که چیری اړتیا پیښه شي نو زما له اجازې څخه پرته هم عملیات کولای شي، هغه دومره لوی عملیات پرته د پوره معلومات او مکمل پلان جوړولو څخه کړی او خپل پوځ یې د دښمن پلاس کې غورځولی دی . زه خپله غلطي او د خپل ورور غلطي د خپل قوم او سلطان نور الدین زنګی څخه پټول نه غواړم - زه تاریخ ته هم دوکه نه ورکوم، زه به پخپلو لیکنو کې دا ولیکم چې د دی ناکامی علت او سبب پوځ نه بلکې زه او زما ورور وه، که داسې ونه شي نو زما څخه وروسته واکمنان به تل تاریخ مسخه کوی ، زه د اسلامی امت راتلوونکو واکمنانو ته دا نمونه او مثال پریږدم چې خپلې غلطي او ګناهونه په بی ګناه خلکو ونه تپی او بی ګناه خلک ذلیل او سپک نکړی. دا داسیی غلطي او چل دی چې اسلام سپیڅلی دین به د ځمکی په کره کې د پراخوالي پر ځای راغونډ کړی .

د سلطان صلاح الدین ایوبی څیره تکه سره شوه، اواز یې په لړزا شو، داسې معلومیدل چې هغه پخپله خو له د شا تللو ویل نه غواړي، هغه هیڅکله شاته شوی نه ؤ، هغه په ډېرو سختو حالاتو کې هم جنګیدلی ؤ خو اوس حالاتو مجبور کړی ؤ، هغه د تقی الدین قوماندان ته وویل : تقی الدین ته ووایه چې خپل پوځ راټول کړی او د کوچنیو ګروپونو په شکل یې خپل سرحد او پولی ته را ورسوی که څوک لاره درته ونیسی داسې جګړه ورسره وکړی چې دښمن درپسی تر خپل سرحدی پولی او مصر ته را داخل نشي - کوم ګروپونه چې مصر ته را ورسیږي هغوی ټول سره یو ځای کړه که دښمن حمله وکړه چې ټول یو ځای مقابله وکړی. د خوندی پشاتګ لپاره کماندویان پکار واچوه، هیڅ ګروپ د دښمن په محاصره کې مه خوشی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوه، زه پښا تلل په اسانه نشم زغملی خو دا اوریدل نه غواړم چې زمونږ کوم ګروپ وسله غورځولی او تسلیم شوی وی .

پښا تلل آسانه کار ندی ځکه د پر مختګ څخه په عزت شاته تلل ګران وی، حالات په نظر کې ساته، د استازو تکړه ټولګی تل د ځان سره ساته، زه لیکلی پیغام نشم دراستولی ځکه په لاره کې خطر دی که ستا استازی ونیول شو نو دښمن ته به معلومه شي چې تاسې تیښته کوی .

سلطان صلاح الدین ایوبی استازی قوماندان ته ډېری لارښوونی وکړی او بیا یې هغه رخصت کړ، د هغه د قدمونو آواز لا اوریدل کیده چې زاهدان خیمی ته راغی او سلطان ته یې وویل : چې له قاهری څخه استازی راغلی .

سلطان صلاح الدین ایوبی هغه خپلی خیمی ته راوبللو، هغه د جاسوسی اداری چارواکی ؤ، هغه د مصر څخه خطرناک او زړه ماتوونکی خبر راوړی ؤ، هغه وویل : چې په مصر کې صلیبیانو ډېر خطرناک پلانونه پیل کړي، علی بن سفیان شپه او ورځ په هغې کې بوخت وی، اوس حالات داسې شوی چې د پوځی بغاوت خطر پیدا شویدی، پدی خبره د سلطان د څیری رنګ والوت ځکه که یواځی د مصر غم وایی نو هغه یې پروا نکوله، هغه په ډېر خطر ناکو حالاتو کې مصر خوندی ساتلی ؤ، د صلیبیانو او فاطمیانو لوی لوی پلانونه یې خنثی او ختم کړي وه، د سمندر له لاری یې د صلیبیانو لوی لښکر ته ماتی ورکړی وه. د خلیفه د لری کولو ستر او خطرناک ګام یې په پوره کامیابی سره پورته کړی ؤ خو کله یې چې کرک محاصره کړ نو پښو ته یې ځنځیرونه پریوتل، که چیری هغه نه وي نو د جګړی نقشه بدلیدای شوه، د کلا څخه برسیره هغه د صلیبیانو لوی او خطرناک لښکر په هوار میدان کې کلا بند کړی ؤ، هغه پوځ هر وخت د محاصر د ختمولو کوښښ کاوه او پرله پسی بریدونه یې کول، هلته خونړی جنګونه کیدل .

سلطان صلاح الدین ایوبی د خپلو ویارلو تاکتیکونو په برکت د صلیبیانو لپاره افت او بلا جوړ شوی وه ، د ده څخه پرته د دی جګړی مخ په وړاندی بیول امکان نه درلوده .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل لوري ته د سوډان حالاتو هم مصر ته خطر پیدا کړی او دا یوه اضافي مسئله پیدا شوی وه، سلطان صلاح الدین ایوبي پدی اندیښمن ؤ چې که تقی الدین د تیښتی په حالت کې له سوډان څخه راووت نو صلیبي او سوډاني پوځ به د هغه پسی مصر ته هم راشي او هغه به د مرکز څخه مخکې په لاره کې ختم کړي او مصر به تر خپل کنترول لاندی راولی. په مصر کې چې کوم پوځ موجود ؤ هغه د حملی د منع کولو لپاره بس نه ؤ، د کرک فتح او کامیابی هم ډېر زر امکان نه درلوده، په دوارو خبروکی د قاهري د پوځ د بغاوت خبر په هغه بابندی داسې درووند تمام شو چې د هغه پښې یې ولړځولی، هغه تر ډېر وخته پوری په خیمه کې سر ټیټ نیولی او کړځیده بیا یې وویل: زه د ټولو صلیبی لښکرو مقابله کولای شم، هغه لښکر هم چې په اروپا کې هغوی ساتلی دی، خو د خپل قوم څو خائنان او غداران ماته ماتی راکوی .

د کفارو دا غلامان او پلویان ولی ځان ته مسلمان وایی؟

شاید هغوی به پدی نه پوهیږي که خپل دین بدل کړی نو بیا به هم صلیبیان هغوی تیل وهی چې تاسې وطن خرڅوونکی یاستی، تاسې پخپل قوم کې اوسی زمونږ څخه کومک اخلی او خپل قوم ته دوکه ورکوی .

بیا هغه غلی شو، د هغه سره چې په خیمه کې کوم کسان ناست وه هغه هم چوپ وه. سلطان ټولو ته په وار وار وکتل او بیا یې وویل: الله تعالی زمونږ څخه ډېر سخت امتحان اخلی! که مونږ ټول په خپله خبره او لاره لپاره دا خبری وکړی خو د هغه څیری داسی څرګندوله چې هغه د خپلو ملګرو د ډاډ اندیښمن دی خو خپله ورخطائی او اندیښنه پټوی .

***

سلطان صلاح الدین ایوبی ته دومره ویل شوی وه چې په مصر کې حالات خراب دي خو اصل حالات ورته څرګند نه ؤ کوم چې ډېر خطرناک او بوګنوونکی وه. د هغه د نشتوالی څخه صلیبیانو دا ګټه پورته کړه چې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصر دري څلور لوړ پوړي چارواکي یې پخپل لاس کې ونیول او د هغوی ځخه یې پخپله ګټه کار اخیستلو.

تقي الدین چې کله په سوډان حمله وکړه نو دري څلور ورځي وروسته یې سامان وغوښت، استازي وویل: چې باید ډېر زیات سامان زر تر زره واستول شي خو تر دوه ورځو پوري هیڅ کار هم ونشو، کله چې د سامان استولو د مسئول ځخه وپوښتل شول نو هغه دا ګوت نیونه وکړه چې په یو وخت کې د دوه محاذونو خلاصول غلط کار دی او دواړو ته سامان له کومه کیږي. یوه لاره دا ده چې د مصر پوځ وړی وساتل شي، د بازار ځخه ټول شیان راټول شي او په قاهره کې ګراني او قیمتي پیدا شي.

دا د لوړي پوړي چارواکي مسلمان ؤ، د سلطان صلاح الدین ایوبي د کابیني ځخه هم وه، د هغه په نیت باندي چا شک نشو کولایی، د هغه خبره ومنل شوه چې ریښتیا هم غله دانه په بازار کې کمه ده، خو هغه ته وویل: شول چې هر ځرنګه کیږي باید محاذ ته سامان واستول شي، هغه کار پیل کړ خو دوه ورځي نوري هم پري تیري شوی، په پنځمه ورځ کاروان روان شو، دا د اوښانو او کچرو لوی کاروان وه، مشوره او سلا ورکړل شوه چې د کاروان سره دي یو ګروپ سپاره واستول شي چې دښمن پري په لاره کې حمله ونکړي خو د سامان لیږونکي چارواکي وویل: چې لاره خوندي ده، ځکه په مصر کې پوځ ته اړتیا ده، نو سامان پرته د ساتوونکو ځخه واستول شو، شپږمه ورځ احوال راغی چې د سامان کاروان دښمن تالا کړي، سامان ورځخه سوډانیانو اخیستي او د سپرلیو ساتوونکي یې ټول وژلي.

په قاهره کې ټول چارواکي ډېر اندیښمن شول ځکه د سامان لوټیدل څه عادي خبره نه وه، هلته پوځ ته د سامان اړتیا وه نو د سامان برابرونکي چارواکي ته وویل: شول چې همدومره سامان بیا برابر کړي، هغه وویل: شي چې اوس په بازار کې سامان نه پیدا کیږي، سوداګرو ته باید وویل: شي چې غلي داني راپیدا کړي، سوداګر راوغوښتل شول نو هغوی خپل ګودامونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاص کړل چې ټول خالي او تش وه، د غوښې لپاره یوه وزه، پسه، غوی او غواوې نه پیدا کیدې.

دا هم معلومه شوه چې د مصر پوځ ته هم پوره خوراک او څښاک نه ورکول کیږي او پدې توګه په مصري پوځ کې هم اندیښنه پیدا شوې.

سوداګرو وویل: چې د اطراف او کلو څخه هیڅ شی هم بازار ته نه راځي، د علي بن سفیان جاسوسي اداره ډېره فعاله وه، ډېر زر دا څرګنده شوه چې د بهر څخه خلک راځي او د مصر څخه د خوراک او څښاک شیان په لوړ نرخ اخلي د دې څخه څرګنده شوه چې د خوراک او څښاک شیان ټول د هیواد څخه بهر ته ځي، ټولو ته ورپه یاد شول چې څو کاله مخکې چې سلطان صلاح الدین ایوبي د مصر سوډاني پوځ مات کړی وُ د هغوی زیات کسان یې سرحدي سیمو ته ولیږل او هلته یې د کرهنې کار ورباندې پیل کړ، هغوی اوس مصر ته خوراکي شیان نه ورکول ځکه چې هغوی په سوډان باندې د حملې کولو سره مخالف وه، دا بدلون په پنځه شپږو ورځو کې راغلی وُ، د دې څخه وروسته د سامان استولو کار پوځ ته وسپارل شو، د ډېر کوښښ څخه وروسته څه سامان برابر او د پوځ په ساتنه او حفاظت کې د سوډان محاذ ته واستول شو.

د لوړ پوړو چارواکو لپاره د سامان مسئله ډېره ستونزمنه شوه ځکه د دې څخه مخکې داسې حال کله نه وُ راغلی، هغوی پدې وېریدل چې که سلطان صلاح الدین ایوبي سامان وغواړي نو مونږ به څه ځواب ورکوو ځکه دا کله منلایې شي چې په مصر کې سامان نه پیدا کیږي، د دې ستونزې د حل لپاره درې کسیزه پلاوی وټاکل شو چې په هغې کې یو لوړ پوړی چارواکی سلیم الادریس د پلاوي د مشر په توګه وګمارل شو.

د شپې درې واړه د غونډې لپاره کیناستل نو دواړو وویل: چې سلطان صلاح الدین ایوبي په یو وخت کې د دوه محاذونو په خلاصولو سره لویه غلطي کړې او تقي الدین بایللي جنګ روان کړیدی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

الادريس وويل: فلسطين د مسلمانانو خاوره ده! د هغه ځاى څخه د صليبيانو ويستل ضروري دي، هلته مسلمانان د چنجيو او طفيليو پشان ژوند كوي، هلته د مسلمانو ميرمنو عزت او حيا خوندي نده، جوماتونه د آسونو طبلې شويدي .

يو كس يې وويل: دا ټول دروغ او بهتان دي! ايا تا پخپلو سترګو ليدلي دي چې صليبيان په مسلمانانو زور او زياتي كوي؟

سليم الادريس وويل: زه يو څرګند او معلوم حقيقت بيانوم!

دويم يې وويل: زمونږ څخه حقيقت پټول كيږي! دويم يې وويل: سلطان صلاح الدين ايوبي د عزت او درناوي سړي دى خو پخپل منځ كې د ريښتيا خبرو څخه بايد ونه ويريږو، هغه د خاورې او ملكونو د نيولو حرص نيولى دى .

كه صليبيان زمونږ دښمنان واى نو هغوى به په مصر باندې بريد او فلسطين به يې خوشې كړې واى، هغوى يو طوفان دى چې مونږ ورته يوه ورځ هم نشو ټينګيداى ، هغوى زمونږ نه بلكې د سلطان صلاح الدين ايوبي دښمنان دى .

سليم الادريس وويل: ستاسې خبرې ماته د منلو او زغملو وړ ندي! ښه خبره دا ده چې داړوندې موضوع په هكله خبرې وكړو.

يويې وويل: ستا خبرې هم زما لپاره د منلو او زغملو وړ ندي! خو د يو سړي له خواهش څخه ټول قوم نشي قربانيداى، تاسې دواړو محاذونو ته د سامان ليږلو خبره كوى، د سامان حالت تا خپله ليدلى دى، چې نه پيدا كيږي، د سوډان محاذ ماتيدونكى دى، زما نظر دا دى چې د سوډاني محاذ سامان بند كړو، د دى به دا فايده شي چې تقي الدين به شاته راشي او پوځ به د وژلو څخه وساتل شي.

سليم الادريس وويل: داسې هم كيداى شي چې مونږ سامان ور ونه ليږو نو تقي الدين به راګير او ونيول شي! داسې هم كيداى شي چې زمونږ پوځ دښمن ته وسله وغورځوي !

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلا کار وویل : ودې غورځوی! مونږ به تور په پوځ پورې وتړو.

سلیم الادریس وویل: تاسې څه فکر کړې چې داسې خبرې کوې؟

هغه ځواب ورکړ: زما فکر او نظر ډېر څرګند او روښانه دی - سلطان صلاح الدین ایوبی په مونږ باندې د پوځ حکومت چلوی .

هغه پرله پسې د صلیبیانو سره جګړې کوي او قوم ته داڅرګندوی چې د مصر او قوم ساتوونکی یوازې پوځ دی .

که سلطان صلاح الدین ایوبی امن او قلارې غوښتلی نو د صلیبیانو او سوډانیانو سره به یې جګړې نکولی بلکې د روغی جوړې او سولی تړون به یې کړې وای .

سلیم الادریس ډېر برګ شو ځکه هغه د صلاح الدین په خلاف او د صلیبیانو په پلوۍ خبرې اوریدل نه غوښتل په غونډه کې سختی خبری وشوی، د پلاوی دوه کسانو هغه خبرو ته هم نه پریښودلو، هغه اخر په تنګ شو او وی ویل: زه غونډه ختموم، سبا به ستاسې نظریات او خبری سلطان صلاح الدین ایوبی ته واستوم! بیا په غصه راپورته شو او ودریده .

یو ورځخه ولاړ او بل د سلیم الادریس سره ودریده چې د هغه نوم ارسلان وه، ارسلان د نسب په لحاظ سوډانیانو ته نژدې و، هغه الادریس ته وویل: ته شخصیت پالوونکی او افراطي یې، ما درته حقیقت بیان کړ او بیا تاسې پرې خفه شوی. زه اوس تاته دا سلا او مشوره درکوم چې سلطان صلاح الدین ایوبی ته هیڅ مه لیکه کنه دا به ستا لپاره تاوان ورسوی! د هغه په خبرو کې ګوتې څنډنه او چیلنج و،، سلیم الادریس هغه ته د پوښتنی په توګه وکتل نو ارسلان ورته وویل: که ته نه خفه کیږې نو زه ستا سره په یوازې ځای کې خبری کول غواړم.

سلیم الادریس وویل: همدلته یې راسره وکړه!

ارسلان ورته وویل: زما کورته ولاړ شه! خوراک او څښاک زما سره وکړه خو دا لیدنه به یو راز وی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم الادریس د هغه سره کورته ولاړ، کله چې کورته ننوتلو نو داسې گمان یې وکړ چې د کوم پادشاه کورته ننوتي دی، ارسلان دومره لوړ پوړي چارواکی نه وُ. دواړه چې څرنګه په کوټه کې کیناستل نو یوی ډېرې ښایسته او ښکلې نجلۍ په یو ګرد پتنوس کې دوه د سپینو زرو پیالی او یو صراحی راوړ او د دوی په وړاندی یې کیښووده، سلیم الادریس د بوی څخه وپوهیده چې دا شراب دی نو د ارسلان څخه یې وپوښتل: ارسلان! ته خو مسلمان یې او شراب څښې؟ ارسلان وخندل او بیا یې ځواب ورکړ: یو غرپ وڅښې بیا به تاسی هم په هغه حقیقت پوه شی په کوم چې زه تا پوهول غواړم.

د دی څخه وروسته دوه سوډانیان راغلل چې د دواړو په لاسونو کې ځلیدونکی پتنوسونه وه چې خوراک پکې ایښودل شوی وُ، کله چې په دسترخوان باندی خوراک او څښاک کیښودل شوه نو سلیم الادریس په حیرانو سترګو ارسلان ته وکتل، ارسلان وویل: حیرانیږه مه ښاغلی سلیم الادریس! دا عزت او شان و شوکت تاته هم پلاس درتلایی شي! زه هم ستا پشان متقی او پرهیزګار ووم خو اوس .... دوه نجونی زما په کور کې شته! د دمشق او بغداد د امیرانو او وزیرانو کورونه وګوره! هغوی خپل حرمونه د دی پشان زیاتو نجونو څخه ډک کړیدی، هلته شراب بهیږي.

سلیم الادریس وویل: دا نجونی، شراب او دولت د صلیبیانو کرم او پیرزوینه ده! ښځو او شرابو د اسلامی امت ریښی او ډډ خوسا کړیدی.

ارسلان وویل: ته خو د سلطان صلاح الدین ایوبی په خوله خبری کوی! همدا ستا بد مرغی ده!

سلیم الادریس وویل: ته څه ویل غواړی! ماته شک پیدا شوی چې ته د صلیبیانو په جال او لومه کې پریوتی یې!

ارسلان وویل: زه د پوخ غلام کیدل نه غواړم! زه پوخ غلام ګرځول غواړم. د دی یوه لاره دا ده چې تقی الدین ته هیڅ سامان ونه لیږل شی بلکی هغه ته دوکه ورکړل شي چې هغه دی سامان راځی. هغه په دروغو همداسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنګوی ترڅو مجبور شي او وسله وغورځوي. ښکاره ده چې سوډانیان به هغه وژني او پوځ به یې د تل لپاره هلته ختم شي، مونږ به دا تور په پوځ پوری کړو او د قوم په سترګو کې به یې سپک کړو، نو بیا به سلطان صلاح الدین ایوبی هم د خلکو په وړاندې سپک او ذلیل شي تاسې زما خبره په غور سره نه اوري، تاسې ته به هیڅ تاوان او زیان نه رسیږي، تاسې ته به د دې په بدل کې دومره شیان درکړل شي چې هغه به په تصور کې هم نشي راوستلایی.

سلیم الادریس وویل: زه اوس ستا په مقصد او مطلب پوه شوم! ته ما ایمان خرڅولو ته رابولې، دا کار زه نشم کولایی!

د هر بحث او خبرو څخه وروسته سلیم الادریس وویل: د ته دومره خطرناکې خبرې پداسې بې پروایی ولې کوې؟ ایا ته پدې نه پوهیږې چې زه به دې بندي کړم او د خیانت سزا به درکړم؟

ارسلان ځواب ورکړ: نو ایا زه دا نشم ویلایی چې ته پر ما دروغ پوری کوې؟ سلطان صلاح الدین ایوبی زما په خلاف هیڅ شی هم نه اوري.

سلیم الادریس حیران شو چې دومره غټ او لوی حکومتي چارواکي پدې درجه شیطان شویدي او په څومره زړورتیا سره خبرې کوي.

سلیم الادریس یو حقیقي مؤمن او مسلمان و، هغه پدې خبره نه پوهیده چې ایمان خرڅول انسان د سپکاوي او ذلت کومې کندې ته غورځوي. د هغه سره د ارسلا د شیطانت یوازې یوه لاره وه ځکه هغه د ارسلان څخه لوړ پوړي چارواکي و، نو ارسلان ته یې وویل: زه پوه شوم چې ته څه ویل غواړې او څه کوې! ته چې کوم کار کوې د هغې سزا او بدله مرګ او اعدام دی! زه تاته اووه ورځې وخت درکوم چې خپل ځان او خپل فکر سم کړه او د اسلام د دښمنانو سره خپل اړیکې وشلوه او ماته داډ راکړه چې زه د اسلامي امت او اسلام ریښتنی بچی یم! زه نور تا د سامان برابرولو څخه لرې کوم زه خپله دا کار په غاړه اخلم! که اړتیا پیښه شوه نو زه تا پدې خپل جوړ کړی صلیبي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنت کې بندي کوم! او اوه ورځی د هر وخت دی، داسې نه چې په اتمه ورځ تا جلاد لدی کور څخه وباسي!

سلیم الادریس پاڅیده خو ارسلان خندل او بیا یې ځواب ورکړ: ښاغلی سلیم الادریس! ستا دوه ځامن دي او درواړه ځوانان دي؟

سلیم الدریس وویل: هو! څه کوی زما زامن!

ارسلان وویل: هیڅ یې نکوم! زه دا در په ګوته کوم چې ستا دوه ځوان زامن دی او همدا ستا ټول اولاد دی!

سلیم الادریس پدی کنایه او اشاره پوه نشو هغه وویل: شرابو ستا دماغ خراب کړي! د دی وینا څخه وروسته هغه د باندی ووت.

***

د ارسلان د کور څخه چې کله سلیم الادریس ووتلو نو نیغ علی بن سفیان ته ولاړ او هغه ته یې د ارسلان ټولی خبری وکړی. علی بن سفیان ورته وویل: چې ارسلان زما سره هم په شکمن لست کې شته خو د هغه په هکله هیڅ ثبوت مونږ ندی پیدا کړی خو زمونږ تر څارنی لاندی دی.

سلیم الادریس ډیر اندیښمن او حیران وه چې د ارسلان پشان سړی په دومره زړورتیا سره خیانت او غداري کوي نو علی بن سفیان ورته وویل: چې پدی کار کې هغه یوازی ندی بلکې څو کسان پدی پلان او پروګرام کې شامل دي، دا میکروبونه اوس پوځ ته هم رسیدلی او هلته خپاره شویدی. پدی ورځو کې مهمه مسئله سوډان ته د سامان لیږلو وه، سلیم الادریس علی بن سفیان ته وویل: چې ما ارسلان له کاره ګوښه کړی اوس به خپله دا کار کوو. علی بن سفیان هغه ته وویل: چې د یو منظم پلان او دسیسی په توګه خوراکي شیان د هیواد څخه د باندی استول کیږي او دلته یو جبری قحط او کموالی منځ ته راغلی.

علی ورته وویل: چې ما خپل څارونکی خپاره کړي چې شکمن کسان ونیسی او د مسئلی اصلی علت څرګند کړي، هر چیری چې یوه بوری غله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونیسي هغه دی ورځخه سرکاري کړي. د ډېر غور او فکر څخه وروسته هغوی د سامان لپاره لاره برابره کړه.

سلیم الادریس پخپلو اداري او جهادي کارونو کې دومره بوخت او مصروف شو چې د ارسلان هغه اشاره یې له یاده ووتله چې ستا دوه ځوان زامن دي او همدا دي تول اولاد دي.

سلیم الادریس پخپلو زامنو باندي پوره باور درلوده خو ځواني لیونتوب او ړوندوالي وي.

په قاهره کې د سلطان صلاح الدین ایوبي د نشتوالي په وخت کې د بد اخلاقي او بد کارۍ یو طوفان را الوتی و چې ځوانان یې رانغاړلي وه. دوه دري کاله مخکې هم همداسې یو باد را الوتی و خو ډېر زر تر کنترول لاندي راغی، دا ځل دا باد او هوا د ځمکې لاندي څخه را پورته شوه نو ځکه یې کار وکړ پدې کې لوبې، مداري توب او قمار (جواري) رواج پیدا کړ، په ښکاره خو داسې شي نه ښکاریده چې چا پرې ګوت نیونه کړې وای خو په پټه پدې لوب ځایونو کې د بد اخلاقۍ اډې او مرکزونه جوړ شوي وه.

په لوب ځایونو کې په پټه توګه داسې تصویرونه ایښودل شوي وه چې بالکل لوڅ او بربنډ وه او بیا دا ښودنه او نمایش د ځوانو او ښکلو نجونو پوسیله ځوانانو ته ښودل کیده چې هغوی د خپلو خنداګانو او اداګانو پوسیله ګناه او بد اخلاقي ته تشویق کیدل.

هلته به ځوانانو ته حشیش هم ورکول کیدل تر څو د ځمکې څخه هوا ته پورته شي، دا کار د ځمکې لاندي کیده خو داسې څوک نه و چې ګواهي او شهادت ورکړي ځکه چې چا به یو ځل دا شیان ولیدل او حشیش به یې وڅښل نو بیا به یې خپله ګناه پټوله، پدې ګناه کې داسې خوند وه چې بیا به هر وخت هغې ته په تلوسه کې وه. هغوی دا خبره د دې لپاره هم پټه ساتله که دا خبره ښکاره شي نو حکومت به بیا د دې مخنیوی کوي او مونږ به لدې مزو او چرچو څخه بې برخې شو. پدې اخلاقي فساد کې ځوانان او پوځیان زیات راګیریدل، هلته په پټه د زنا اډې او مرکزونه هم جوړ شوي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه، دا د بد اخلاقي او فساد فعالیت او ورانکارۍ څومره کامیابه وه؟ د دې خواب په کرک کې د صلیبیانو د ورانکاري استاذ هرمن جرمني خپلو ملګرو ته داسې ورکاوه :

د هسپانیا تصویر جوړونکو چې دا تصویرونه جوړ کړي، هغوی د انسانانو بتان د خاورې څخه هم جوړولای شي، هغه د یوې ښځې او سړي لغړ تصویر خپلو صلیبي ملګرو ته وښودلو، دا ډېر لوی تصویر وه چې په رنګه برس باندې په څو ښکلو رنګونو جوړ شوی ؤ.

صلیبي چارواکو چې دا تصویر ولیده نو پخپلو کې یې سره لوڅې او بې چوکاټه ټوکې پیل کړې .

هرمن وویل: ما داسې ډېر تصویرونه جوړ کړي او مصر ته مې استولي او د هغې د ښودلو لپاره مې پټ ځایونه هم برابر کړي، د هغه ځای څخه زمونږ د برې او کامیابۍ راپورونه راځي، ما د قاهرې په ځوانانو کې د بد اخلاقي او فحاشۍ آور بل کړیدی .

دا داسې غریزه دې چې یو ځل دا پورته شي بیا ټولې غریزي احساسات او ولولې ختموي که هغه د وطن مینه وي او که د دین او اخرت ، دې تصویرونو په قاهره کې د ځوانانو او پوځیانو احساسات او ولولې بیکاره کړي، د دې تصویرونو خوند نیشه هم غواړي چې د نیشي شیان مو هم ورته برابر کړي .

زما ملګرو په قاهره او نورو کلو کې د اطرافي او صحرایي نجونو په شکل کې د ځوانو نجونو پوره لښکر ځای پر ځای کړی- دا ښځینه ورانکارۍ د سلطان صلاح الدین ایوبي پوځ او قوم دوینا او چینجي په شان خورې مخکې چې زما کسان نیول شوی وه د هغې نور علتونه وه، اوس ما نوې لارې او طریقې راویستلې چې هم کامیابي او هم نه نیول کیږي. اوس خپله مسلمانان زما د ملګرو ساتنه او حفاظت کوي او هغې ته نور هم زور ورکوي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی د دی فکری او ذهنی عیاشی عادی شویدی ، لږ وخت وروسته به زه د هغوی په فکر او ذهن کې د هغوی د خپل قوم، وطن او دین په خلاف زهر اچوم .

غونډې ته یو کس وویل: سلطان صلاح الدین ایوبی ډېر هوښیار سړی دی هغه چې څرنګه مصر ته راشي نو ستا ټول پلانونه به له خاورو سره برابر کړي .

هرمن وویل: که هغه مصر ته ورسیږي نو. . . د دی ځواب باید تاسې ووایی چې د هغه محاصره بریالی کوی او که نه؟ بیشکه هغه د ریمانډ پوځ د کلا څخه د باندی محاصره کړی او کلا خو لا له مخکې څخه محاصره ده خو زه وایم چې دا دواړه د هغه لپاره زیاتمن کیدای شي. تاسې دلته فیصله کوونکي جګړه مه کوی، هغه همداسې د محاصرې په حالت کې وساتی چې مصر ته ولاړ نشي - په سوډان کې زمونږ ملګرو د تقی الدین پوځ بالکل تیت پترک کړی، نه هغه اوس جنګیدای شي او نه بیرته راوتلی شی ، د مصر د بازار او مارکیټ څخه ما غله او نور خوراکي شیان ورک کړیدي، ستاسې ورکړې دولت او مال اوس په بریالی توګه کار ورکوي، د سلطان صلاح الدین ایوبی یو نژدی ملګری او حکومتي چارواکی ارسلان اوس ستاسې پلوی او ملګری دی، هغه په ټولو کارونو کې زمونږ سره مرسته کوي، د هغه نور ملګری هم زمونږ سره ملګری شویدی .

فلیپ اګستس وپوښتل : ارسلان ته څومره شی ورکوی؟

هرمن ځواب ورکړ: څومره چې د یو مسلمان چارواکی د دماغ خرابولو لپاره بس وي! ښځه، شراب، مال، د حکومت او څوکۍ نیشه د هر مسلمان ایمان اخیستلای شي، او مونږ ورڅخه اوس ایمان اخیستی دی، ما تاسې ته ویل چې که اوس سلطان صلاح الدین ایوبی مصر ته ولاړ شي نو هلته به دنیا بدله وګوري - هغه چې په کومو ځوانانو ویاړ کاوه او هغه یې د اسلامی امت لپاره سرمایه بلله هغه اوس تش په نامه مسلمانان دي، د هغوی فکر او ذهن اوس زمونږ په کنترول او واک کې دی، دا نوی نسل به د جنسی خواهشاتو غلام وی ، همدا حال به د هغه پوځ هم وي کوم چې په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصر کې پاتې دي - پدې پوځ کې زما ملګرو دومره کار کړیدی چې اوس هغوی بغاوت او پاڅون ته هم تیار او چمتو دي زه اوس په پوره ډاډ سره تاسې ته ویلی شم چې ستاسې څخه مخکې به ما خپل محاذ ختم کړی او فتح کړی وی. کله چې د دښمن عقیده او اخلاق تباه شي نو بیا جګړې او حملو ته اړتیا نه وی.

د هرمن پدې راپور باندې صلیبی واکمنان ډېر زیات خوشحاله شول، فلیپ اګستس بیا خپله هغه اراده ښکاره کړه چې څو ځله مخکې یې ښکاره کړې وه، هغه وویل: زمونږ جګړه د سلطان صلاح الدین ایوبی سره نه بلکې د اسلام سره ده، سلطان صلاح الدین ایوبی به هم مړ شي او مونږ هم، خو زمونږ پلان او پروګرام باید همداسې ژوندی وی تر څو اسلام مړ او ختم شي او په ټوله نړۍ باندې د صلیب واکمنی او حکومت شی د دې نړیوالې فتحې او برې لپاره همداسې کارونو ته اړتیا ده ترڅو د مسلمانانو اخلاق، عادات او عقاید خراب شي، زه هرمن ته شاباسې او آفرین وایم چې هغه نه یوازې دا کار پیل کړی بلکې تر زیاتې اندازه پورې یې برې هم تر لاسه کړې.

***

د سلیم الادریس دوه ځامن هم ځوانان وه، د یو عُمر اوه لس او د بل عُمر یویشت کاله ؤ، دا ندې څرګند چې ایا دوی دواړه هم پدې طوفان کې رانغاړل شوی وه کنه کوم چې صلیبیانو په قاهره کې پیدا کړی ؤ، خو وروسته بیا دا ثبوت برابر شو چې دې دواړو نوی ځوانانو د یوې ورانکارې صلیبی نجلۍ سره پټ اړیکې او لاره درلوده - هغې نجلۍ ځان مسلمان بللو خو بی پرده ګرځیده، هغه د یو لویې کورنۍ څخه وه او لیدنې کتنې به یې پټې کولې، هغه ورځ چې ارسلان سلیم الادریس ته ویلی وه چې ستا دوه ځامن ځوانان دي د هماغه په سبا نجلۍ د سلیم الادریس مشر زوی ته وویل : چې زه یو بل تنکي ځوان ډېره تنګه کړې یم، زه چې په کوم لورې ځم هغه راپسې وي او ځینې وخت د تښتولو اخطارونه هم راکوي.

هلک ورڅخه وپوښتل چې هغه څوک دی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجلی خبره یوی او بلی خواته کړه او هغه ته یې وویل: چې کله خبره بالکل خرابه شوه بیا به درته ووایم.
وروسته بیا څرګنده شوه چې هیڅ ځوان هغه نه تنګوله بلکې هغې ځوانان تنګول او د هغوی اخلاق یې خرابول.
د دی ورځی په سبا همدی نجلی د سلیم الادریس د کشر زوی سره اړیکی ونیول او د هغه سره یې داسې محبت او مینه ښکاره کړه چې هغه یې هم پخپل جال او لومه کې راګیر کړ.
د څه لیدنو څخه وروسته یې هغه ته هم وویل: چې ما یو ځوان تنګوی او د تښتولو اخطارونه راکوي، د هلک وینه په جوش راغله نو هغې ته یې وویل : چې دا څوک دی؟
نجلی هغه ته هم کړه وړه خبره وکړه چې زه به یې وروسته درته بیا ووایم.
په هماغه ماښام یې د هلک مشر ورور ته وویل: چې ما هغه تنکی ځوان ډېره تنګوی او وایی چې زه به دا ځلمی ځوان داسې وژنم چې هیچاته څرګنده نشي نو ته له ځان سره خنجر ګرځوه چې ناڅاپی درباندی برید او حمله ونشي.
په دویمه شپه یې کشر ورور ته وویل: چې هغه ځوان ما تنګوی او ستا د وژلو پلان لري نو له ځان سره خنجر ګرځوه.
دواړه ورونږه د دی څخه ناخبره وه چې یوی نجلی دواړه په خپل جال او لومه کې راګیر کړي او یو د بل په خلاف یې استعمالوی، نجلی به د هغه دواړو سره جلا جلا لیدل او هغوی یې یو د بل په خلاف راپارول تر دی چې هغوی د حیواناتو پشان شول.
یو ماښام هغې مشر ورور ته وویل : چې د بازار څخه د باندی فلانی ځای ته په تیاره کې راشه چې هلته سره وګورو خو هغه بل ځوان وایی چې زه به ستا پسی ووم او خپل دښمن به وژنم نو خیال کوه چې هغه کیدای شي هلته زما پسی راشي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کشر ورور ته يې هم همداسې وويل: چې نن ماښام د بازار څخه د باندې راشه خو کیدای شي هغه بل ځوان زما پسې راشي او ستا د وژلو هڅه وکړي نو چې د خطر لپاره ځان تيار او چمتو کړې. دواړه ورونه په بې خبرۍ کې يو د بل وژلو ته تيار شول.

ماښام مشر ورور سره د خنجره هغه ځای ته ورسيده چې نجلۍ ورته په ګوته کړې وه، هغې داسې کمال وکړ چې ځای يې تيار غوره کړ چې دواړه ورونه سره يو بل ونه ګوري او سره ونه پيژني چې ټوله ډرامه به خرابه شي، کله چې نجلۍ هلته ورسيده نو مشر هلک هلته ولاړ و.

هغه ته يې وويل: چې زما پسې هغه بل هلک را روان دی او ستا د وژلو پلان لري.

مشر ورور خنجر راوويستلو چې پدې کې کشر ورور يې راښکاره شو، نجلۍ مشر ته وويل: هغه دی راغی! زه نه غواړم چې ويني توی شي زه به هغه منع کړم چې بيرته ولاړ شي.

نو سمدستي د کشر هلک په لوري ورغله او هغه ته يې وويل: چې بل ځوان راغلی او خنجر يې پلاس کې تيار نيولی ولاړ دی. کشر او مشر دواړه تنکي ځوانان وه، د هغوی په عقل د ځوانۍ او نجلۍ پرده پرته وه چې فکر او سوچ وکړي نو کشر خنجر پلاس د مشر په لوري په منډه شو، کله چې مشر خپل دښمن حمله کوونکی وليده نو هغه هم رامنډه کړه، دواړو ورونو يو پر بل سخت او کلک ګذارونه وکړل، ولويدل او بيا راپورته شول او يو پر بل يې همداسې د خنجرونه ګذارونه کول، نجلۍ دواړه راپارول تر دې چې دواړه له کاره ولويدل په همدې وخت کې د علی بن سفيان څارونکي پدې لاره برابر شول نو نجلۍ تيښته وکړه خو څارونکو هغه راګير کړه، ګوري چې دوه ځوانان په وينو کې لت پت پراته او اخري سلګۍ وهي.

نجلۍ ډيرې بانې او پلمې وکړې خو څارونکي هغه خوشې نکړه، هغه څارونکي ته د ډيرو شيانو وړانديز وکړ خو هغه يو هم ونه منلو، هغه چيغې کړې او پيره کوونکي يې راوغوښتل، پدې وخت کې دواړه ورونه مړه شوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه، نجلی سمدستي علی بن سفيان ته ورسول شوه، مړي هم راوړل شول چې په روښنايي کې يې وکتل نو دواړه د سليم الادريس زامن وه. سمدستي سليم الادريس ته احوال ورکړل شو څه فکر کيداى شي چې د هغه به پدى وخت کې څه ډول حالت وه چې کله يې دواړه ځامن مړه وليدل .

نجلی ګډه وډه بيان او خبرى وکړى خو دا يې ونه ويل چې د چا لور او چيرى اوسيږى .

سليم الادريس ډېر په بد حالت کې ؤ هغه علی بن سفيان ته وويل: علی! دا د عذاب ځاى ته بوځه کنه اصلی خبره نه کوی!

د ويلو لپاره نور څه شته! نجلی هم په غصه سره د مشر هلک لورى ته اشاره وکړه چې ده زه رابللی وم او زه ورغلم، د بل لورى پرى کشر ورور راغی او دواړو سره په خنجرونو يو پر بل ګذارونه وکړل. زه د ويرى څخه وتښتيدم خو په لاره کې يو سپور راګير کړم، ما د خپل پلار نوم ورته ځکه وانخست چې هغه به هم رسوا او سپک شی .

د علی بن سفيان دماغ ډېر قوى وه هغه ته سمدستي د ارسلان او سليم الادريس هغه خبرى ورپه ياد شوى چې څو ورځی مخکې يې کړى وى، ارسلان د علی بن سفيان په تور لست کې ؤ او پدى هم پوهيده چې اوس د هغه په کور کې څه روان دي .

علی بن سفيان سليم الادريس ته اشاره وکړه او ويی ويل: دا نجلی که هر څوک ده خو قاتله او وژونکی نده! ځکه دوه ځوانان دا يو ځاى نشی وژلی، دا سمه خبره کوي او زه د دی په خلاف هيڅ نشم کولای!

بيا يې نجلی ته وويل : ته ولاړه شه ته ازاده يې خو بيا داسی ونکړى کنه وبه وژل شی .

نجلی په ډېره چټکتيا سره له خونی ووته او روانه شوه، علی بن سفيان خپلو دوه څارونکو ته سمدستي وويل: چې يو د نجلی پسی شی او بل د ارسلان د کور د دروازی په مخ کې يو ځاى پټ شی چې څوک مو ونه ګورى او د نجلی ځاى او لاره معلومه کړى. دواړه څارونکی ورپسی شول .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجلۍ تیزه تیزه روانه وه خو د هغې پسې څارونکي هم روان ؤ، د علي بن سفیان شک ریښتیا شو، نجلۍ دا ارسلان کورته ننوته. هلته له مخکې څخه یو څارونکی رسیدلی وه هغه سمدستي احوال راوړ چې نجلۍ د ارسلان کورته ننوته. کله چې سلیم الادریس خبر شو چې نجلۍ د ارسلان سره اړیکي لري نو بیا یې علي بن سفیان ته وویل: ماته ارسلان په خبرو کې هغه ورځ ویلی وه چې ستا خو دوه ځوانان زامن دي خو زه پدې کنایه او اشاره پوه نشوم، ځرګنده خبره ده چې زما د زامنو د وژلو مسئول ارسلان دی . هغه په حیرانوونکي توګه دواړه هلکان پخپلو کې سره ووژل ، سلیم الادریس لوړ پوړی او تر ټولو مشر چارواکي ته خبر ورکړ ، پدې وخت کې د پولیسو د امنیه عمومي قوماندان عیاث بلبیس هم را ورسیده. ټولو فیصله وکړه چې د ارسلان کور تالاشي او هغه هم بندي شي .

زه به اوس سلیم الادریس ته ووایم چې ولې زه به دومره زرورتیا سره داسې خبرې کولای شم !

ارسلان چې کله د نجلۍ کامیاب راپور واوریده ! زه به دا هم ورته ووایم چې ستا په خلاف زه څه نشم کولای! ارسلان د دې برې او کامیابۍ په خاطر نجلۍ ته ښکلي شراب وړاندې کړل او بیا دواړو د خوشحالۍ جشن لمانځل پیل کړل .

د هغوی د خوشحالۍ جشن لا ختم شوی نه ؤ چې سلیم الادریس بې له اجازې خونې ته ورننوت، ، هغه ارسلان او نجلۍ په لوڅ ، لغړ او د نیشې په حالت کې بیاموندل او نجلۍ یې سمدستي وپیژندله .

ارسلان د نیشې په حالت کې وویل : تا خپل زامن پخپلو کې سره ووژل او اوس غواړې خپل ځان هم په ما ووژنې؟ پیره کوونکي چیرې دي؟

دا سړی زما د اجازې پرته څرنګه زما جنت ته راغی؟

سلیم الادریس ځواب ورکړ تا جهنم ته د رسولو لپاره راغلی یم- زه د خپلو زامنو د غچ اخیستلو لپاره نه یم راغلی! زه غدارانو او خاینانو ته د سزا ورکولو لپاره راغلی یم!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدې وخت کې د مصر تر ټولو لوړ پوړي واکمن هم را ورسیده کوم چې د تقی الدین او سلطان صلاح الدین ایوبی په نشتوالی کې کم د مصر واکمن وه، د هغه سره د امنیه عمومی قوماندان غیاث بلبیس او علی بن سفیان هم ملګری وه، نجلی سمدستی ونیوله شوه، د ارسلان د کور ټول کسان له کوره وویستل شول او په کور باندی د پوځ پیره ودریده په کور کې تالاشي او لټون پیل شو، هلته یوه تاکاوی او د ځمکی لاندی لوی ځای پیدا شو چې ښه پراخه وه، د هغه ځای څخه د غشو، نیزو، لیندو او پوځی وسایلو پراخه زیرمه او ذخیره راووته، آور غورځوونکی مواد هم پراته وه، له یو بکس او صندوق څخه حشیش او زهر هم راووتل، له یوی بلی خونی څخه د سرو زرو خښتی او د اشرفیو کڅوړی راپیدا شوی، هغه خپلی دوه پخوانی میرمنی او بچیان بل ځای ته استولی وه، په کور کې دری نجونی هم پیدا شوی، دری واړه یو له بلی ښکلی، ښایسته او مسلمانی نه وی. شپه په شپه د ټولو کار کوونکو څخه پوښتنی وشوی چې په هغوی کې دری د صلیبیانو جاسوسانی وختلی.

لوړ پوړی چارواکی له ارسلان څخه وپوښتل: ایا ته خپله دا ویلی شی چې ستا قصد او اراده څه وه؟ دا ټول پلاس راغلی شیان ستا د مرګ او وژلو لپاره بس او کافی دي!

ارشلان د نیشی په حالت کې وویل: نو بیا د مرګ سزا راکړی! که زما وژل حتمی وی نو بیا همداسی چوپ باید مړ شم.

لوړ پوری چارواکی وویل: د الله جل جلاله په وړاندی به دا ډېره لوی نیکی وی چې ته مونږ د خطرونو څخه خبر کړی! زما هیله ده چې پدی نیکی به ستا دا لوی ګناهونه وبښل شی.

ارسلان وویل: تاسې خو ما نه بښئ!

علی بن سفیان وویل: الله تعالی د دی څخه لوی ګناهونه هم بښی! ستا د ژوند پاتی کیدو چانس پیدا کیدای شی، تاسې ووایی چې دلته کومه کومه ورانکاری کارونه کیږي، نور کسان هم په ګوته کړی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارسلان په کوټه کې ګرځیده، نور تول چارواکي یو او بل لوري ته ناست وو، هغه سلیم الادریس ته ورغی او د هغه د ملا څخه یې د برښنا په شان توره را واخیستله او په خپله ګیډه کې یې ننباسله، مخکې لدې چې نور خلک څه وکړي هغه توره له ځان څخه بلې خواته وویستله، هغه پخپله بستره راپریوت، بل سړي د هغه د ګیډې څخه توره ویستله خو ده ورته وویل: دا خوشې کړه خو زما دوه دري خبرې په غور سره واوره! کله چې مړ شوم نو توره را څخه وباسئ، ما خپل ځان ته سزا ورکړه، زه ژوندی د سلطان صلاح الدین ایوبي سره مخامخ کیدلی نشوم ځکه چې هغه پر ما باور او اعتماد کړی و، زه ستاسې هیڅ پوښتنې ته ځواب نه درکوم، توري خپل کار کړیدی، مصر باندې توره وریځ خپروونکې پوځ د بغاوت او پاڅون لپاره تیار او چمتو دی. د پوځیانو خوراک او څښاک ما بند کړی و، سپاهیانو ته هیڅ نه ورکول کیدل، صلیبي ورانکارو په پوځ کې دا اوازه خپره کړې وه چې د سلطان صلاح الدین ایوبي سره او تقي الدین سره همسنګره غوښې خوري او شراب څښي او هلته هر څه پریمانه دي، د مجاهدین په غنیمتونو باندې عیاشي او مزې چړچې کوي . زما ډېر چارواکي ملګري دي خو زه د چا نوم نه اخلم، په عام ډول فدایانو او فاطمیانو د مسلمانانو د تباه کولو لپاره پوره تیاري کړې، تاسې د بغاوت او پاڅون مخه نشی نیولای ، نوی پوځ راولی، حالات ستاسې له کنترول څخه .... نوري خبرې بندې شوې او ساه یې ورکړه .

د هغه په کور کې چې کومې دري نجونې پیدا شوې وې هغوی هم لدې څخه زیات څه ونه ویل، هغوی یوازې دومره وویل: چې مونږ ته د مسلمانانو د بې لارې کولو او پخپلو کې د جنګولو دنده او مسئولیت راکړل شوی و، د شپې به دلته غونډې او مجلسونه جوړیدل چې ډېر چارواکي به پکې وه، هغوی به زمونږ څخه پرته غونډې او خبرې کولې.

نجونو دا خبره هم وکړه چې په مصر کې د پاڅون او بغاوت لپاره لاره هواره شویده .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه نجلۍ چې د سليم الادريس دواړه زامن يې پخپلو کې سره جنګولي او وژلي وه هغې خپله ټوله کيسه بيان کړه، هغې وويل: چې ما د سليم الادريس مشر زوی لومړی پخپل جال کې راګير کړ ځکه ارسلان غوښتل هغه د خپل پلار الادريس په خلاف استعمال کړي خو وروسته يې پلان بدل کړ او بيا يې وويل: چې دواړه ورونه پخپلو کې سره ووژني.

په يوه شپه کې نژدې يو نيم سل په غله او سامان بار اوښان د لوی دفتر مخې ته راوستل شول، دا اوښان د مختلفو ځايونو څخه نيول شوی وه چې غله او نور شيان يې له بازار څخه ويستل.

د قاهرې څخه د خوراکي شيانو د ويستلو د مخنيوی لپاره ګزمې تاکل شوې وې، دا د هغوی لومړنۍ کاميابي وه، نيول شوی کسانو د څو سوداګرو نومونه واخيستل چې هغوی غلې او دانې د ځمکې لاندې ګودامونو کې زيرمه او ذخيره کړيدی - هغوی به دا پټ ساتلی سامان د شپې په بهرنی خلکو خرڅولو. دی نيول شوو کسانو د قاهرې څخه د باندې هم څو کسان وښودل چې هغوی غلې او دانې پټې ساتې او بيا يې په بهرنيو سوداګرو خرڅوي.

نيول شوو کسانو د مصر او سوډان په پوله هم يو ځای په ګوته کړ چې د هغې څخه غله او دانه سوډان ته رسول کيږي. هلته يو سرحدي څوکۍ هم وه چې د هغې مشر لدی کاروانونو څخه رشوت او بدله اخيستله، بيا د دی خبرې ثبوت هم وشو چې دا ټول کاروانه د ارسلان تر مشرۍ لاندې سرته رسيدل.

* * *

پدی توګه په لس ګونو پلانونه او پروګرامونه صليبيانو په مصر کې روان کړي وه چې د سلطان صلاح الدين ايوبی هلته نه وُ.

سليم الادريس او نورو لوړو پوړو چارواکو سمدستی پدی حالاتو د غور کولو لپاره غونډه جوړه کړه.

علی بن سفيان او غياث بلبيس دا سلا او مشوره ورکړه چې اوس حالات دومره خراب شوي چې د دوی وسه هم پرې نه رسيږي. هغوی وويل: مخکې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لدې څخه چې په مصر کې بغاوت وشي يا کوم لوړ پوړي چارواکی ووژل شي او قاهره د دښمن د جګړې ميدان وګرځي بايد د سلطان صلاح الدين ايوبي د دې ټولو حالاتو څخه خبر شي، که کيداې شي هغه د کرک محاصره خپلو مرستيالانو ته پريږدي او خپله قاهرې ته راشي.

دوی يو استازی مخکې استولی ؤ خو هغه ته پوره معلومات نه ؤ ورکړل شوي اوس چې لويه پيښه مينځ ته راغله نو فيصله پدې وشوه چې بايد خپله علي بن سفيان کرک ته ولاړ شي او هلته سلطان صلاح الدين له ټولو حالاتو څخه خبر کړي.

د کرک د محاصرې دوه مياشتې پوره شوې وې خو د برې هيڅ درک نه معلوميده، صليبيانو پوره دفاعي پلان جوړ کړی ؤ، هغوی ښه پوره سامان او خوراکي شيان ذخيره کړي وه، د سلطان صلاح الدين ايوبي څارونکو له دلې څخه يو غازي په غشي پورې پيغام تړلی او راويشتلی ؤ چې په کلا کې د خوراک او څښاک هيڅ کمی نشته، په مسلمانانو باندې دومره سخت بنديز لګيدلی دی چې د هغوی ديوالونه هم اوس جاسوس کوی نو ځکه د کلا دننه هيڅ ډول کار هم نشي کيداې کنه د خوراک او سامان ذخيره تباه کيداې شوه .

په کلا کې د ايوبي څارونکو کموالي پيدا شوی ؤ کوم چې ژوندي وه هغوی به کله نا کله د شپې په غشي کې پيغام وتړلو او بيا به يې د باندې ويشتلو، پوځيانو ته حکم شوی وه که چيرې کوم داسې غشی راشي هغه خپل قوماندان ته ورسوي، صليبيانو د هرمن د پلان د عملی کيدو لپاره د محاصرې ختمولو کوښښ پرېښی ؤ ترڅو د سلطان صلاح الدين ايوبی همدلته پاتې شي، هغوی غوښتل همدلته د هغوی قوت او ځواک ختم شي .

مسلمانان د هغوی پدې پلان او چل باندې پوه شوي ؤ نو ځکه يې خپل پلان بدل کړ.

د صليبيانو دا کوښښ ناکام شوی ؤ چې د بهر څخه په محاصروی پوځ باندې بريد وکړي ځکه چې د سلطان صلاح الدين ايوبي د ...

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

برید لپاره تیار او چمتو ؤ او هغوی یې په ډېره هوښیارۍ سره هم محاصره کړل، د دې بهرنی پوځ د محاصره کیدو هم یوه نیمه میاشت تیره شوې وه، بهرنی لښکر د محاصرې ماتولو لپاره کوښښ کاوه خو غازیانو د هغوی هره حمله پښا تمبوله خو محاصره ډېره پراخه شوې وه، هغه سیمه شنه او د اوبو لرونکې وه نو ځکه صلیبیانو ته واښه او اوبه پلاس ورتللې. کوم ښاروې به چې مړه کیدل هغه به دوې خوړل خو دې ورته بس والې نکولو، همدا رنګه د زرګونو سپرلیو او ښارویو لپاره واښه بس نه وه. هلته کوم سیند یا بند نه ؤ بلکې څو چینې وې چې ځینې پکې وچې هم شوې .

په صلیبي سپاپانو کې غم او اندیښنې زور کړې ؤ، هغوی ته خوراک او ښباک ډېر کم ورکول کیده او د اوبو لپاره به ډېر لرې تلل، د شپې به پرې د سلطان صلاح الدین ایوبی کماندویانو حملې کولې او هغوی به یې وژل، په یوه نیمه میاشت کې نیمایی پوځ ختم شو، د هغوی ښاروې هم نور له کاره لویدلې وه، د دې لښکر قوماندان ریمانډ هم ډېر خفه او اندیښمن ؤ او مرستې ته سترګې په لاره ؤ چې کیدای شي نور صلیبي واکمنان راشي او هغه لدې عذاب څخه خلاص کړي خو د هیڅ درک نه معلومیده.

که د سلطان صلاح الدین ایوبی غوښتلی نو د څلورو لورو څخه یې برید پرې کولو او دوې یې ختمول خو پدې سره هغه ته هم ډېر زیان رسیده او د جګړې اوښتل او بدلیدل هم امکان درلوده، د سلطان صلاح الدین ایوبی خپل ځواک ختمول نه غوښتل، هغه صلیبیان په قلاره قلاره ختمول، هغه ته دا زیان هم رسیدلی وه چې د پوځ دریمه برخه یې د دې لښکر په محاصره کولو کې بوخته شوه نو ځکه هغه د کلا د نیولو لپاره دا ډله نشوه استعمالولایی .

د هغه سره احتیاطي پوځ موجود ؤ او هغه غوښتل د همدې پوځ څخه کار واخلي او مسئله زر تر زره ختمه کړي په هغه وخت کې به په محاصرې کلونه کلونه تیریدل، د شپږ اوو میاشتو محاصره زیاته نه بلل کیده خو د سلطان صلاح الدین ایوبی د دومره محاصرې پلوی او غوښتونکی نه ؤ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه میړنی انسان د هغه حمله کوونکو څخه هم نه وُ چې د محاصرې څخه وروسته اوسیدونکو ته خبر ورکړی چې دومره سره زر، دومره سپین زر او دومره شیان راکړې، مونږ بیرته درڅخه ځو.

د سلطان صلاح الدین ایوبی صلیبیان له خپلې اسلامي خاورې او هیواد څخه ویستل، هغه به ویل دا خاوره د مسلمانانو ده او لدې ځای څخه به ټولې نړۍ ته اسلام خپریږي

سلطان صلاح الدین ایوبی خپل عمر لنډ بللو او پدې لنډ عُمر کې یې د یرغلګرو صلیبیانو ویستل غوښتل، هغه ویل چې زه پدې ویریږم چې د ازادۍ وروسته به د هغوی تر سیورې لاندې ژوند کوی [لکه اوس چې ټول عربي هیوادنه د نصرانیانو او یهودانو تر ولکې لاندې خپل د ذلت شپې ورځې تیروی] یا د مسلمانانو واکمنان دا مقدس ځایونه په صلیبیانو پلوري .

یوه شپه هغه پخپله خیمه کې په ژور فکر او سوچ کې ډوب وُ، هغه پدې فکر کاوه که چیرې له لرې څخه کلا ته تونلونه وکیندل شي او بیا د هغې تونلونو له لارې مجاهدین کلا ته ننوځي نو کیدای شي کلا ونیول شي ، څه نورې لارې چارې یې هم سنجولې ځکه هغه غوښتل پدې څو ورځو کې کرک ونیسي. په همدې وخت کې علي بن سفیان د هغه خیمې ته ورننوت ، خو سلطان صلاح الدین ایوبی د هغه په لیدلو خوشحاله نشو ځکه هغه ته مخکې خبر ورکړل شوی وُ چې د قاهرې حالات خراب دي. په ځیره کې یې خفګان ښکاره شو او د علي بن سفیان سره یې روغبړ وکړ بیا یې وویل: یقیناً تا زما لپاره کوم ښه خبر ندی راوړی؟

علي بن سفیان وویل: په ښکاره خو څه خلصه خبره نشته خیریت دی! خو د زیرې او خوښۍ خبره هم راسره نشته .

علي بن سفیان ورته د قاهرې او مصر حالات بیانول پیل کړل، هغه نه غوښتل د سلطان صلاح الدین ایوبی څخه څه شیان او خبرې پټې کړي او نه یې هغه پۀ دوکه کې ساتلو، د حالاتو غوښتنه دا وه چې ټول حالات باید په زغرده او په ډاګه ورته وړاندې کړي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

علی بن سفیان د تقی الدین غلطی په ګوته کړی او بیا یې د سلطان صلاح الدین ایوبی دوه دری غلطی هم پرته د کومی ویری څخه بیان کړی، کله چې سلطان صلاح الدین ایوبی د ارسلان او سلیم الادریس د دوه زامنو څخه خبر شو نو د سترګو څخه یې اوښکی روانی شوی، که ارسلان خپل ځان نه وای وژلی نو سلطان صلاح الدین ایوبی به دا کله هم نه وی منلی چې هغه خائن او غدار دی، د دی څخه مخکې هم دوه کسانو ورسره همداسی خیانت او غداری کړی وه .

علی بن سفیان وویل: که ارسلان لړ ژوندی پاتی وی نو ډېر شیان به یې رسوا کړی وایی! د هغه د اخری خبری څخه داسې څرګندیده چې په قاهره کې پاڅون او بغاوت کیدونکی دی، په مصر کې چې زمونږ کوم پوځ پروت دی هغه په ذهنی او عقیدوی لحاظ فلج شویدی. زما څارونکی وایی چې تر قوماندانانو پوری خلک په شک او اندیښنه کې پراته دي پوځ ته د غلی او غوښی د کموالی په پیدا کولو سره دا اوازی خپری شوی چې ټول شیان محاذ ته استول کیږي او پاتی برخه یې چارواکی خوری، د دښمنانو پلانونه او دسیسي مخ په کامیابیدو دی .

د دښمن پلانونه او دسیسي هلته کامیابیږي چیری چې څو کسان د هغوی سره لاسونه یو ځای کړی!

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: کله چې زمونږ ورونه د دښمن مرستیالان شي نو بیا به مونږ دښمن ته څه زیان ورسولی شو.

لکه څرنګه چې زه دغه سربښندونکی غازیان د کفر او بی لاری په خلاف استعمالوم او زما چارواکی هم همداسی وای نو اوس به د مسلمانانو لومړی قبله ازاده او خپلواکه وای اذانونه به د اروپا په کلیسا ګانو کې اوریدل کیدل. ...ر زه د دی غدارانو او خائنانو له لاسه تر اوسه پوری په مصر کې بندی یم. زما قصد او اراده په مصر کې ترلی شوی ده .

علی بن سفیان وویل: زه د دی لپاره راغلی یم که تاسې ته محاذ اجازه درکوي نو د څه وخت لپاره به مصر ته ولاړ شی!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: زه د حقیقت څخه سترګې نشم پټولایی علي! خو زه دا هم نه پټوم چې د صلیبیانو ژغورونکي او د فلسطین خاوره د کفارو په لاس خرڅوونکي زمونږ خپل تش په نامه مسلمانان دي .

علي! که چیرې مونږ اوس د مسلمانانو سره خیانت کوونکي د صلیبیانو غلامان او تالي څټي ختم نکړل نو بیا به هیڅکله هم ختم نشي، دوی به تل زمونږ ویاړلې تاریخ سپک او سپانده کړي .

په قوم او ملت کې دا ډول ډلې ټپلې هر وخت موجوې وی چې د الله جل جلاله او رسول الله صلی الله علیه وسلم د سر سختو دښمنانو سره دوستي او د مسلمانانو سره دښمني کوي .

بیا سلطان صلاح الدین ایوبي وپوښتل چې د سوډان حالات اوس څه ډول شوي؟ ما خو تقي الدین ته خبر استولی وُ چې خپل پوځ له هغه ځایه راټول او بیا یې شاته راشه !

علي بن سفیان وویل : په مصر کې خو دا حالت هیچاته ندی معلوم چې تاسې څه فرمان ورکړی ؟

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل : باید هم هلته خلکو ته معلوم نه وي بیا یې پیره کوونکي ته وویل: چې کاتب او لیکوونکی راوغواړه .

کاتب د قلم او رنګ سره راغی نو سلطان صلاح الدین ایوبي ورته وویل: د قدر او درناوی وړ سلطان نور الدین زنګي ته ولیکه ....

***

هغه استازي ډېر تیز او چټک روان وُ کوم چې د کرک څخه یې دمشق ته د صلاح الدین ایوبي پیغام سلطان نورالدین زنګي ته رسولو. سلطان صلاح الدین ایوبي ورته ویلي وه چې هغه به له هره څوکۍ چې په لاره دی تازه آس اخلي او آرام او دمه به نکوي، هیڅ ځای کې اس په قلاره نکړي بلکې څومره چې کیدای شي زر تر زره ځان هلته ورسوه. که د شپې سلطان نورالدین زنګي ته ورسیدې نو پیره کوونکي ته ووایه چې سلطان راپاڅوي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabt... Digital Library

که چيرې پدې کار سلطان خفګان ښکاره کړ نو ورته ووايه چې صلاح الدين وويل: چې مونږ ټول بيدار او ويښ يو.

استازې چې کله د سلطان نورالدين زنګي دروازې ته ورسيده نو د پيره کوونکو مشر وويل: چې سهار بايد هغه ته پيغام ورسول شي اوس شپه ده! استازې خو آسونه بدل کړي وه خو په لاره کې يې يو غړپ اوبه هم نوې څښلې. دوه شپې او ورځې ستړتيا، لوږې او تندې هغه بې حاله کړې وُ، د هغه ژبه وچه شوې وه او په پښو نشو ودريدايې، د هغه د خولې څخه خبرې نه راوتې، هغه په اشارو سره وويل: چې پيغام ډېر ضروري دی. نور الدين زنګي هم د صلاح الدين په شان خپلو ساتوونکو او پيره کوونکو ته ويلي وه چې که پيغام ضروري او مهم وي نو ما راپاڅوي او زما د خوب او آرام غم مه کوي.

د استازې حالت چې د ساتوونکو مشر وليده نو د سلطان نورالدين زنګي د خوب خونې ته ورغی او دروازه يې وټکوله، بيا هغه ډېر ژر د باندې راغی، استازې يې له ځان سره د ليدلو او ميلمنو خونې ته بوتللو. استازې چې کله خونې ته ننوت نو راپريوت، سلطان نورالدين زنګي د خپلو کار کوونکو پوسيله هغه سمبال کړ او بيا يې د پيغام په لوستلو پيل وکړ، صلاح الدين ايوبي ورته ليکلي و:

د قدر او درناوې وړ سلطان نورالدين زنګي! په تا دې د الله جل جلاله رحمتونه وي! زما پيغام به تا خوشحاله نکړي، ستا لپاره د خوښې پيغام دا دی چې ما خپله حوصله او عزم له لاسه ندی ورکړی، ستا سره کړې ژمنه پوره کوم، تاسې به زما ځای ته تشريف راوړې نو ټول حالات به درته له نږدې نه ووايم، ما کرک محاصره کړيدی، تر اوسه پورې برې پلاس ندی راغلی، دومره کاميابي مې پلاس راوړې چې د صليبيانو يو لښکر چې ريماند يې مشرې کوله او پر ما يې له بهر څخه بريد کولو هغه مې اوس محاصره کړی او نيمايي پوخ مې ورته ختم کړی، وړې صليبيان اوس هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

آمر به او اوښان خوري کوم چې دوی یې تر دې ځایه پورې را رسولي وه. زما پلان دا دی چې ریماند ژوندی ونیسم خو د کرک محاصره به اوږدیږي .

صلیبیان اوس د پخوا څخه په ښه طریقه جګړه کوي، ما د محاصرې د کامیابۍ په هکله فکر کولو او زه پدې هیله وم چې زما سربندونکی به د کلا دیوالونه مات کړي، هغوی چې په کومه طریقه دیوالونه ماتوي هغه به تاسې هم حیران کړي، خو زما ورور تقي الدین په سوډان کې ناکام شویدی، هغه دا غلطي کړې چې د سوډان په دښتو کې یې خپل پوځ خپور کړی، اوس هغه مرسته غواړي، ما ورته د پوځ د یو ځای کیدو او بیرته پښا راتللو حکم کړیدی، د مصر څخه بد او خراب احوال راغلي .

غدارانو، خائنانو او ایمان پلورونکو هلته د صلیبي طوفان لپاره لاره هواره کړې او د بغاوت امکانات یې پیدا کړیدي. علي بن سفیان تاسې ښه پیژني، هغه خپله کرک ته راغلی دی، زه د هغه مشوره نشم ماتولای، هغه وایي چې تاسې باید زر تر زره مصر ته ولاړ شي .

ښاغلیه! زه د کرک محاصره پریښودل نه غواړم ځکه چې بیا به صلیبیان وایي چې صلاح الدین پښا کیدای هم شي، د دښمن ورمیږ اوس زما په پنجو کې ده، راشي او د یرغلګرو دا مرې په خپل لاس کې ونیسي، خپل پوځ له ځان سره راولي ځکه زه خپل پوځ مصر ته له ځان سره بیول غواړم په مصر کې د بغاوت خطر دی، هیله ده چې تاسې به زما دویم پیغام ته ځنډ ونکړې .

سلطان نورالدین زنګي لږ ځنډ هم ونکړ، د شپې په جامو کې په کار بوخت شو، پوځي مشران یې راوغوښتل، هغوی ته یې حکمونه او لارښووني وکړې، نیمه ورځ لا هم نه وه تیره شوې چې د هغه لښکر د کرک په لوري وخوځیده. سلطان نورالدین زنګي! هغه مؤمن او مجاهد شخصیت وه چې صلیبیان د هغه د نامه څخه لړزیدل د هغه په سینه کې د ایمان ډیوه او شمع روښانه وه، هغه د جګړې د میدان شهزاده وه، هغه په لاره کې ډېره کمه دمه او ځنډ هم ونه کړ ، دومره زر کرک ته ورسیده چې صلاح الدین ایوبي حیران شو. که چیرې استازی هغه ته له مخکې څخه خبر نه وای

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکړي نو هغه د دوړو او ګرد په ليدلو فکر کولو چې د صليبيانو لښکر را روان دی .

صلاح الدين ايوبي خپل آس په منډه کړ او هر کلی ته ور ورانندی شو، سلطان نورالدين زنګی چې کله هغه وليده نو د آس څخه يې راټوپ کړل، کله چې د اسلام دا دواړه ساتونکی غازيان او مجاهدين سره غاړه په غاړه شول نو د ډېرو ولولو او احساساتو څخه د صلاح الدين ايوبی د سترګو اوښکی روانی شوی .

***

صلاح الدين ايوبی سلطان نور الدين زنګی ته د صليبيانو او ايمان پلورونکو چارواکو ټول حالات او پيښی بيان کړی، نو سلطان نور الدين زنګی ورته په ځواب کې وويل: صلاح الدينه! ستا لا تر اوسه دومره عُمر نه دی تير شوی چې ته ځينو حقايقو ته تسليم شی، دا د مسلمانانو بد مرغی ده چې په هغوی کې هر وخت غداران ،ايمان پلورونکی او ځتميسن پيدا کيږي او دوی هيڅ وخت د دی ناولی ميکروب څخه پاک نشول. ماته داسې ښکاريږي چې يو وخت به همدا غداران او ايمان پلورونکی په اسلامی امت باندی حکومت کوي، د دښمن په خلاف به خبری کوي، لوئی لوئی ژمنی او خبری به له خپلی تې همتی او بی وجدانی سره سره به کوي، د دښمن د ختمولو چيغی به وهي، خو قوم به پدی نه پوهيږي چې د دوی واکمنان او چارواکی د دوی دښمنان او د کفارو او د اسلام د دښمنانو پلويان او ملګری دي. دښمن به د هغوی څخه توری او سپرونه جوړوي، او د همدوی په لاسونو به خپل قوم ختموی (لکه اوس اوس چې په ټوله اسلامی نړۍ کې کټ مټ همداسی حالت روان دی) .

خفه کيږه مه صلاح الدينه! مونږ حالات سمبالوو، ته سمدستی مصر ته ولاړ شه! تقی الدين ته مرسته وليږه او هغه د سوډان څخه روغ رمټ راوباسه! ښی او چپ لوری ته حملی پيل کړه او دښمن د ځان سره ونښلوه، تر څو پوری چې تقی الدين د هغوی د محاصری څخه راووځی او هيڅ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګروپ یې ګیر نشی، په مصر کې چې کوم پوځ دی هغه ټول راټول کړه، هغه پوځ چې په قاهره کې دی هغه سمدستی ماته راولیږه زه به د هغوی د دماغونو څخه د بغاوت چنجی وباسم.

د ماښام په مهال سلطان نور الدین زنګی خپل پوځ د کلا په محاصره کې بوخت کړ چې پدې سره د صلاح الدین ایوبی پوځ را شاته شو. هغوی ته سمدستی د قاهری په لوری د تللو حکم وشو هلته یوه غلطی رامنځ ته شوه کله چې د سلطان نور الدین زنګی او صلاح الدین ایوبی پوځونه سره بدلیدل او کسان مخکې وروسته کیدل، ناڅاپي په هماغه لوری ریمانډ حمله وکړه ځکه چې هغه لوری ورته کمزوری ښکاره شو. کله یې چې هغه حمله وکړه نو د صلاح الدین سپایان تللی او د سلطان نور الدین زنګی کسان نه وه را رسیدلی، ریمانډ د هماغی لاری څخه سره د خپلو څه پوځیانو ژوندی وتښتیده، پاتی برخه پوځ پرته د قوماندان څخه راګیر شو.

هغوی ته سبا څرګنده شوه چې قوماندان پښی سپکی کړی او د وی یې د قربانی لپاره پریښی دی. پدی خبر سره صلیبی پوځیانو د تیښتی لپاره هر لوری ته منډی کړی چې پدی سره ځینی ووژل شول او ځینی ژوندی ونیول شول.

تاوان دا وشو چې ریمانډ ژوندی د جنګ له میدان څخه وتښتیده، خو ګټه دا وشوه چې د ریمانډ لښکر ختم او ټول پوځ د کلا محاصری ته وزګار شو.

کله چې صلاح الدین ایوبی د کرک څخه د قاهری په لوری روان شو نو کرک ته یې د افسوس څخه په ډکو سترګو وکتل او بیا یې سلطان نور الدین زنګی ته وویل: تاریخ خو به دا نه وایی چې صلاح الدین ایوبی پښا ولاړ! ما خو محاصره نده ماته کړی.

سلطان نور الدین زنګی د هغه په اوږو باندی لاسونه کیښودل ویی ویل: نه صلاح الدینه! تا ماتی نده خوړلی - ته هسی احساساتی شوی یې! جنګ په احساساتو نه کیږی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبی کرک ته په کتلو کتلو کې وویل: زه راځم زما فلسطینه! زه به انشاء الله بیا راځم ! بیا یې خپل آس ته پونده ورکړه نور یې شاته راونه کتل .

سلطان نور الدین زنګی هغه ته کتل، کله چې هغه د خپل پوځ سره په ګرد او دوړو کې پټ شو نو سلطان نور الدین زنګی خپل یو مرستیال ته وویل: اسلام ته په هر وخت کې د یو صلاح الدین ایوبی اړتیا وی !

دا پیښه په ۱۱۷۳ میلادی او ۵۶۹ هجری کال کې وشوه چې تاریخونو به بار بار یادونه کړیده .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې مړي يې ژوندي کول

د مصر کلي والو او اطرافي خلکو د هغه لاره څارله ، د هر چا په ژبه دا خبره وه چې هغه د اسمان څخه راښکته شوی، د الله جل جلاله دين يې راوړی ، د زړه خبری خلکو ته په ډاګه کوي، په راتلوونکی تورو تيارو کې روښنايي ښيې او مړی بيا را ژوندی کوي .

هغه څوک و؟ چا چې هغه ليدلی و نو د هغه د کراماتو څخه دومره اغيزمن شوي وه چې هيچا هم دا اړتيا نه ګڼله چې آخر دا سړی څوک دی ؟

هغوی دا منله چې له اسمان څخه راغلی دی - د الله جل جلاله دين يې راوړی دی، چا چې د ده لاره څارله هغوی هيڅ د دی اړتيا نه محسوسوله چې هغه څوک دی؟ کاروانونه چې تيريدل هغوی به د دی نوی شخصيت کرامتونه خلکو ته بيانول، کوم يو مسافر او لاروی به چې کوم کلی ته ولاړنو هلته به يې کلی والو ته د نوی شخصيت د کرامتونه قصی کولی ، ځينو خلکو به هغه پيغمبر او نبی ګڼلو، ځينو خلکو هغه د الله تعالی باران بللو او د هغه د خوشحالولو لپاره انسانی قربانی ورکولو ته هم تيار وه .

هغوی يو هم پدی فکر نه کاوه چې دا سړی د کوم مذهب او دين خاوند دی؟ کومه عقيده يې له ځان سره راوړی ده، خلک ډېر ساده زړی و بی سواده وه، هغوی ته به چې کوم ځای کې د مشکلاتو د حل لاره پيدا شو ه هلته به ورتلل او سجدی به يې کولی .

هغوی مسلمانان وه او اسلام هغوی ته د پلورنو څخه په ميراث پاتی وُ، مسلمانانو هلته جوماتونه هم جوړ کړی وه، پنځه وخته لمونځونه هم کيدل، خو د اسلامی عقيدی او ايمان د پخوالی لپاره هيڅ کوښښ نه کيده. د هغوی امامان بی علمه وه نو ځکه يې د خپل امامت د ساتلو لپاره خلکو ته داسې کيسی بيانولی چې هغو به هيڅ حقيقت نه درلوده. هغوی قرآن مجيد يوازی د تعويذونو کتاب جوړ کړی او دا يې خلکو ته ويل چې پدی يوازی امامان پوهيږي او بس، نور څوک که په هغه ځان پوهول غواړي نو کافر کيږي، په همدی خاطر عوامو قرآن مجيد ته لاس هم نه نژدی کولو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغو امامانو د خلکو په ذهنونو او فکرونو کې غیب ځای پر ځای کړی ؤ چې په هغه پرته له امام څخه بل څوک نه پوهیږي، آمامانو عام خلک او انسانان کمزوری معرفي کول. د همدې عقیدې او ښوونې څخه د وسوسو او وهمونو لړۍ را ولاړه شوه، هغوی به چې د باد آواز اوریده نو فکر به یې کاوه چې پدې کې یو نالیدونکی مخلوق دی چې کمزوري خلک هغه نشي لیدلای، ناروغي د پیریانو او جنیانو اثر وګڼل شو چې د هغې علاج او درملنه یوازې د امامانو لخوا څخه کیدله نو ځکه امامان د خلکو د ژوند واکمنان وګرځیدل.

هغوی ویل جنیات او پیریان د هغوی په واک کې دي، عام خلک د غیب او د هغې د اسرارو څخه دومره وویرول شول چې په هغوی کې د اسلام اصلي او ریښتنې عقیده کمزوري شوه، پدې سبب هغوی هر هغه چاته سجدې کولې چې په غیب پوهیدلو دعوه یې کوله، ځکه نو دې خلکو د هغه لاره څارله چې له اسمان څخه راغلي او مړي ژوندي کولای شي.

دا نوي شخصیت د مصر په جنوب لویدیځ سیمه کې پیدا شوی ؤ، په هغه وخت کې دهیوادنو تر مینځه کوم څرګند سرحد او پوله نه وه.

صلاح الدین ایوبي په کاغذونو باندې کرښه کش کړې وه خو هغه به ویل چې اسلام پوله او سرحد نلري.

اصلي سرحد د عقیدو تر منځ وي نه په خاوره او منطقه کې، په کومه خاوره چې د مسلمانانو واکمني وه هغه اسلامي خاوره او کومه چې د هغوی د واکمنۍ څخه د باندې وه هغه بهرنۍ سیمه بلل کیده. د مصر په کوم کلي کې چې د مسلمانانو اکثریت وه هغه د مصر آخري پوله او سرحد بلل کیده. صلیبي ورانکارو به پدې کلو باندې فکري او عقیدوي حملې کولې تر څو خپل غلط عقاید پکې ځای پر ځای کړي، د دې څخه داسې څرګندیږي چې هغه وخت جغرافیوي پولې کمې او عقیدوي پولې زیاتې وې. د هغه وخت د لیکنو څخه دا څرګندیږي چې کفارو او صلیبیانو په مسلمانانو باندې د فکر او عقیدې له لارې حملې کولې ځکه هغوی پوهیدل چې د مسلمانانو د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بری او فتح علت د هغوی عقیده او ایمان دی ځکه هغوی د الله جل جلاله په لاره جنګ کول جهاد بولی او قران مجید جهاد د نورو عباداتو پشان فرض کړیدی او ځینی وخت د نورو عباداتو څخه غوره او افضل هم دی، کله چې تیری وشی او یا په مسلمانانو ظلم زیاتی کیږي نو په نورو مسلمانانو جهاد فرض عین ګرځی ترڅو مظلوم مسلمانان د کفارو له ظلم او تیری څخه وژغوری که پدی لاره کې جګړی ته اړتیا پیښه شي هم به یې سرته رسوی.

همدی قرآنی احکامو په مسلمانانو کې عسکری او پوځی احساس او جذبه راپیدا کړی او د همدی اثر دی چې کله په کوم لوری باندی هغوی جنګیږي مقصد او موخه یې څرګند او روښانه وي - سره د دی چې د غنیمت مال ورته حلال دی خو د جنګ مقصد او هدف د مال لاس ته راوړل او پیدا کول ندي او نه د غنیمت لپاره هغوی جنګیږي، د دی برعکس د صلیبیانو هدف او مقصد د هیوادونو او ملکونو نیول او د مال لاس ته راوړل وه ځکه نو هغوی دی شیانو ته زیات اهمیت ورکاوه. لکه مخکې چې وویل شول صلیبیانو د مسلمانانو د کاروانونو لوټول خپل پوځ ته سپارلی وه. صلیبیانو ته د دی جذبی او احساس زیان را رسیده چې هغوی به د مسلمانانو څخه څلور، پنځه چنده زیات وه خو د یو موټی مسلمانانو په مقابل کې به یې ماتی خوړله او که ماتی به یې هم نه خوړله خو کامیابی او بری به په لاس نه ورتللو. هغوی پدی پوهیدل چې قرآنی احکامو په مسلمانانو کې او چته عسکری او جهادی جذبه را پیدا کړی.

هغوی د خپل الله په نامه جنګیږي او خپل ځانونه قربانوی، ځینی صلیبی جنرالان داسې هم وه چې هغوی په مسلمانانو کې د دینی او مذهبی جذبی د کمزوری کولو کوښښ کاوه، هغوی پدی هم پوهیدل چې یو مسلمان په لسو کفارو بریالی کیږي دا پیریان او پرښتی ندی بلکې هغوی په خپل ځان کې ایمانی قوت او د خپلی عقیدی ځواک پیدا کړیدی کوم چې دوی د مال، دنیا او خپل ځان څخه هم بی پروا کوي، په همدی خاطر یهودیانو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

عیسایانو له پخوا څخه د مسلمانانو د اخلاقو او عقایدو د خرابوالی لپاره کوښښونه پیل کړي وه ترڅو د هغوی عسکري، پوځی او جهادي روحیه او جذبه په دوی کې ختمه کړي - هغوی د دین او عقیدي په نامه داسی خرافات او غلط شیان راویستل چې په ښکاره به دین خو په اصل کې به بی لاري او بی دیني وه .

د سلطان صلاح الدین ایوبی او سلطان نور الدین زنگی بد نصیبی دا وه چې کله هغوی د صلیبیانو په خلاف راپورته شول نو صلیبیانو په اسلامی امت کې خپل زهرجن تبلیغات پیل کړی او تر یو ځای پوري کامیاب شوی هم وه. د اسلام قسم خوړلو دښمنانو دا برید او یرغل هر لوری ته استعمالاوه، په مسلمانانو کې چې کومه طبقه لوړه وه یعنی امیران، وزیران، چارواکی او شتمن خلک وه هغوی یې د شرابو، ښځو، او سرو زرو لیونی او حریصان وګرځول او په هر یو کې یې د لوړی څوکی لاس ته راوړلو حرص پیدا کړو ترڅو پدی توګه هغوی د نورو د ختمولو او کمزوري کولو سبب او لامل وګرځی .

هغه طبقه چې لاندی او د عوامو وه په هغوی کې یې وسوسی، غلطی عقیدی او د دین په خلاف شکونه پیدا کړل ترڅو د اصیل او حقیقی اسلام څخه لري او په غلطو لارو سر شی چې بیا په اسانه د دوی ښکار ګرځیدای شی .

لکه څرنګه چې سلطان نور الدین زنګی او سلطان صلاح الدین ایوبی د جنګ او جګړی په میدان کې نوی لاري او طریقی را پیدا کړی په همدی توګه صلیبی شیطانانو د بد اخلاقی او بی لاري لپاره نوی نوی طریقی او لاري راوویستلی ، پدی معنی چې دوو جبهو کې جنګیدل .

دري څلور اروپایی تاریخ لیکوونکو دا هم لیکلی دي چې ځینی صلیبی واکمنانو د جګړی میدان ته اهمیت نه ورکاوه بلکې هغوی پدی، خبره کلک ولاړ وه چې د مسلمانانو په خلاف داسې جګړه وکړه چې د هغوی ایمان کمزوری شي او عسکري جذبه پکې ختمه او ورکه شي. د هغوی په اخلاقو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او عقایدو بریدونه وکړي او د هغوی په زړونو کې داسې شکونه راپیدا کړي چې د عوامو، واکمنانو او مجاهدینو تر منځ بې باوري او بې اعتمادي راشي.

پدې پلانونو او پروګرامونو کې تر ټولو مهم سړی فلیپ اګستس وُ، ده د اسلام دښمنۍ خپله دیني دنده او وظیفه ګڼله، هغه به ویل چې زمونږ جګړه د سلطان نور الدین زنګي او سلطان صلاح الدین ایوبي سره نه بلکې د اسلام له دین سره ده، دا د اسلام او صلیب جنګ دی، دا که زمونږ په ژوند کې کامیاب نشو نو په راتلونکي کې به خامخا بریالي کیږي. د دې لپاره پکار دي چې د مسلمانانو په راتلوونکي نسل کې د دیني احساس پر ځای جنسي او شهواني احساس رابیدار شي تر څو هغوی په عیاشۍ او فحاشۍ کې خپل ځواک له لاسه ورکړي.

فلیپ اګستس د جګړې په میدان کې په وسله غورځولو او تسلمیدلو هم ډیل ندی کړی او دا یې څه بده خبره نه بلله د کوم وخت کیسه چې مونږ وړاندې کوو د ۱۱۶۹ میلادي کال ریښتني کیسه وه په هغه وخت کې فلیپ اګستس د سلطان نور الدین زنګي له لوري ماتې خوړلې او خپلې ځمکې او سیمې یې هم له لاسه ورکړې وې، هغه سلطان نور الدین زنګي ته ذد جنګ تاوان هم ورکړی وواو د جنګ نه کولو تړون یې هم لاس لیک کړی او جزیه یې ورکوله خو د بندیانو په بدلون کې هغه یوازې څو معیوب مسلمانان خلاص کړل ځکه نور د کار مسلمانان یې لا دمخه وژلي وه.

اوس هغه د کرک په کلا کې د اسلامي بنیادونو د ختمولو او د مسلمانانو د اخلاقو او عقایدو د خرابولو په خاطر په پلانونو جوړولو بوخت وُ، د هغه په فکر او ذهن کې د اسلام دښمني د لیونتوب درجې ته رسیدلې وه. د هغه ځیني پروګرامونه او پلانونه به دومره پټ او خطرناک وه چې خپله صلیبي واکمنان به پرې شکمن کیدل. په هغه صلیبیانو دا تور لګولو چې په پټه هغه د مسلمانانو دوست او ملګری دی او د هغوی سره راکړه ورکړه کوي. د یو اروپایي تاریخ لیکوونکي اندري ازون په وینا یو ځلې فلیپ اګستس د دې تور په هکله دا رنګه ویلي وه: د یو مسلمان واکمن د بې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاری کولو لپاره زه د خپلو پيغلو لورګانو قرباني کولو ته هم چمتو يم-
تاسې د مسلمانانو سره له تړون او روغې جوړې څخه ويريږئ ځکه تاسې په
هغې کې خپل سپکاوی ګوری خو تاسې پدی نه پوهيږئ چې مسلمانان د .
جګړې په ميدان کې ماتې نه خوري بلکې د سولې په ډګر کې ماتې ورکول
کيږي، که اړتيا شوه نو هغوی ته وسله وغورځوی او سوله ورسره وکړئ،
تړون وکړي او بيا په ګور کې د هماغه تړون تر سيوری لاندې د مسلمانانو
په وړاندې سرچپه کار نامه وکړئ !
ايا زه همداسې کارونه نکوم؟
ايا تاسې پدی خبر نه ياستې چې زما دوه خپلوانې نجونې په دمشق کې د
يو شيخ په حرم کې ناستې دي؟
ايا تاسې د هماغه شيخ څخه پرته له جګړې د پره سيمه ونه ګټله؟
ايا هغه د دوستې حق اداء نکړ؟
هغه اوس هم ما خپل ملګرې او دوست ګڼي خو زه د هغه ځانې دښمن
يم، زه هر غير مسلمان ته وايم چې د مسلمانانو سره روغه جوړه وکړئ او
بيا هم هغوی د لړم په شان په نيش باندې ووهې !!!

***

دا ؤ هغه صليبي فکر او عقيده چې د يو کامياب او برياليې پلان لاندې
يې د اسلامي امت ريښې د چنجې او وينې په شان خوړلې - د همدې فکر
او عقيدې په نتيجه کې په قاهرې او مصر کې د بغاوت شکل جوړ شوی ؤ
او سلطان صلاح الدين ايوبي مجبور شو چې برياوو ته نژدې محاصره
خوشې کړي او ځان قاهرې ته ورسوی - هغه محاصره سلطان نور الدين
زنګي ته پريښودله او د خپل پوځ سره رخصت شو، هغه بې زړه شوی نه ؤ
خو په زړه يې داسې درونده بار پريوتې ؤ چې اثار يې په څيره باندې له ورايه
څرګنديدل - عام غازيان پدې خوښ وه چې د ډيرې مسافرې څخه وروسته
اوس کورونو ته روان دي خو قوماندانان او سر ګروپان پدی حيران وه چې
څرنګه محاصره پريښودل شوه او سمدستې د قاهرې په لورې ناڅاپې

(c) ketabton.com: The Digital Library

حرکت وشو ځکه هغه د فتحې یا ناکامی پوري جنګیدونکي و، یوازي دوه دري سالارانو ته څرګنده وه چې په قاهره کې حالات ډېر خراب دي او د تقي الدین پوځ په سوډان کې ماتي خوړلې ده اوس د هغه په خیریت سره بیرته راویستل ضروري دي. د سلطان صلاح الدین ایوبي سره علي بن سفیان هم ملګري و کوم چې د قاهري د حالاتو راپور یې راوړي و.

سلطان صلاح الدین ایوبي د کرک څخه د حرکت په وخت کې ویلي وه چې په لاره کې به ډېر کم وخت آرام کیږي او حرکت به ډېر تیز او چټک وي. د دې حکم څخه غازیانو ته دا شک پیدا شوی و چې په قاهره کې څه ګډ وډې شته.

کله چې د لومړۍ ورځې ماښام راغی نو پوځ د ټولې شپې لپاره تم شو، د سلطان صلاح الدین ایوبي لپاره خیمه ودرول شوه وروسته هغه ټول سالاران او مرستیالان راوغوښتل او هغوی ته یې وویل: په تاسې کې ډېر داسې کسان دي چې هغوی ته معلومات نشته چې ولې ما محاصره خوشې کړه او قاهري ته روان یم! بیشکه محاصره ماته نده او نه مونږ پښا شوي یو خو که دا ماتې نه وي نو پښا تګ خو حتمًا دی زما ملګرو! مونږ پښا کیږو او ستاسې پښا کوونکي ستاسې خپل ورونه دي ! هغوی د صلیبیانو ملګري شویدي، د پاڅون او بغاوت پلان یې جوړ کړیدی.

که چیري علي بن سفیان او غیاث بلبیس ویښ او بیدار نه وایي نو اوس به تاسې مصر او قاهري ته نشوای تللی اوس به هلته د صلیبیانو او سوډانیانو واکمني وه، د ارسلان پشان سړي د صلیبیانو ملګري او غلام وختلو، هغه د سلیم الادریس دوه زامن مړه کړل او بیا یې خپل ځان هم ووژلو، که ارسلان خائن وي نو بیا تاسې په چا باور کولای شې.

په ناستو غازیانو او مجاهدینو باندي چوپتیا خپره شوه او ټول بې سده شول، خفګان او اندیښنه د هغوی د څیرو څخه څرګندیده، سلطان صلاح الدین ایوبي غلی شو او بیا یې ټولو ته وکتل.

د هغه وخت د حالاتو لیکوونکي قاضي بهاؤ الدین شداد د سترګو لیدلي حال دارنګه بیانوي: د دوه رپیدونکو شمعو په رڼا کې د ټولو څیري

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې ښکاریدی لکه چې یو بل هیڅ نه پیژني، هغوی سترګی هم نه رپولی، د سلطان صلاح الدین ایوبی خبرو او د هغې طریقی ټول تر اثر لاندی راوستی وه، د هغه په اواز کې زورنه بلکې لړزه وه چې ټول یې ویرول هغه بیا وویل: زه پدی خبره ښښنه نه غواړم چې په تاسې کې غداران شته! زه دا هم درته نه وایم چې تاسې په قران مجید باندی قسم وخوری چې د اسلام او وطن سره به وفاداری کوو، ایمان پلورونکی قران پلاس کې نیسی، قسمونه خوری او ځان دوست او ملګری ښکاروی ، زه یوازی دا خبره تاسې ته کول غواړم چې څوک مسلمان نه وی هغه ستاسې دښمن دی، دښمن چې کله هم ستاسې دوستی څرګندوی نو په هغې کې به هرومرو دښمنی نغښتی وي. هغه تاسې د خپل دین، خپل قوم او خپلو خلکو په خلاف استعمالوی او کله چې په مسلمانانو باندی ورته د واکمنی وخت پلاس ورشی نو بیا د مسلمانو میرمنو بی حیایی او بی عزتی کوي او اسلام له منځه وړی .

همدا د هغوی مقصد او هدف دی کوم جنګ چې مونږ پیل کړی دا زمونږ شخصی جنګ ندی، دا د خپل ځان د واکمن کولو کوښښ ندی، دا د دوه عقیدو حق او باطل جګړه ده، دا د اسلام او کفر جګړه ده، دا جګړه به تر هغې پوری روانه وي چې یا اسلام یا کفر ختم نشی .

یو سالار وویل: د سپین سترګی ښښنه غواړم ستر سالار! مونږ دا ثابتول غواړو چې مونږ خو غداران نه یو نو مونږ ته د مصر او قاهری ټول حالات بیان کړی! مونږ به پخپل عمل او کړو وړو دا ثابته کړو چې مونږ څوک یو! ارسلان د پوځ سړی نه بلکې یو اداری چارواکی دی، تاسې به په پوځ کې غدار پیدا نکړی .

د کرک محاصره تاسې پورته کړی مونږ نده پورته کړی!
سلطان نور الدین زنګی تاسې رابللی دی مونږ ندی رابللی!
زمونږ امتحان به د جګړی په میدان کې اخیستل کیږي، په لاره کې څه معلومیږي!
په مصر کې څه روان دي ؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبي د علي بن سفیان په لوري سترګې راواړولی او هغهٔ ته یې وویل! علی! دوی ته ووایه چې هلته څه روان دي !

علي بن سفیان وویل: غدارانو د دښمن سره لاس یو کړی او د سوډان د محاذ سامان یې بند کړی، د مارکیټ او بازار څخه غله او خوراکي شیان ورک کړل شویدی، کلو او بانډو ته بهرنی کسان راځي، غله او خوراکي شیان په لوړه بیه اخلي او بیا یې بهرته استوي ، غوښه ورکه شویده، سامان چې کله لیږل کیږي نو قصداً په هغې کې ځنډ راوستل کیږي، داسې هم شوي چې سامان استول شوی او بیا دښمن ته هم خبر ورکړل شوی ، دښمن د سامان ټول شیان ولکه کړی په ښار کې بد کاري او بد اخلاقي عامه شویده، د قمار او جواري داسې په زړه پوری طریقی را پیدا شوی چې زمونږ ځوانان یې ټول خپل ځان ته راکش کړی .

په پوځ کې خفګان او شکونه راپیدا شویدی، زمونږ د دیني او ملي احساس د مړه کولو کوښښ روان دی، چارواکو ته له بهر څخه بی دریغه مال او دولت ورکول کیږي څرنګه چې د حکومت واګی او اختیارات د همدوی پلاس کې دي نو هغوی داسی حالات او شرایط برابر کړي چې ټول د دښمن په ګټه دي، د ټولو څخه خطر ناکه خبره دا ده چې په اطرافونو کې غلطي خبري او عقیدی خپرول کیږی - خلک د غیر اسلامی اصولو پابند ګرځي، د خطر خبره دا ده چې د همدی سیمو څخه مونږ ته پوځیان پلاس راځي، اوسنی پوځ د هماغو سیمو اوسیدونکی دی .

بی بنسته او غلطي عقیدی په پوځ کې هم خپری شویدی .

د غونډی د کسانو څخه یو وپوښتل : ایا تاسې د هغې څه چاره نده کړی؟

علي بن سفیان وویل: هو! زما ټوله اداره د مجرمانو په لټون او نیولو باندی لګیا ده او کار کوي، ما خپل څارونکی بانډو او سرحدی سیمو او پولو ته هم لیږلی دي خو د دښمن ورانکاری دومره زیاته شوی چې د هغوی نیول اوس ګران کار دی . خطرناکه خبره دا ده چې زمونږ خپل کسان هغوی ته ځای او پناه ورکوی .

Scanned by CamScanner

(c) keta... Digital Library

ایا تاسې به پدې خبره حیران نشی چې زمونږ د اطرافي او کلیوالي سیمومسجدونو امامان هم د دښمن ملګري او جاسوسان شوی دي؟

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : داسې هم نشي کیدای چې زه اداری چاری پوځ ته تسلیم کړم! پوځ چې د کوم هدف او مقصد لپاره روزل شوی هغه په پوره توګه سره سرته رسوی او په هغې کې بوخت دي چې دا د پوځ او ملت دواړو لپاره غوره ده لکه څرنګه چې یو اداری چارواکی سالار نشي کیدای همداسې یو سالار اداری چاری په ښه توګه مخ په وړاندې نشي بیولای خو دا باید هر سالار ته څرګنده وی چې اداری چارواکی کوم کارونه سرته رسوی او په خپلو کارونو کې خو غلطی او ورانی نه کوی ؟

زما ملګرو! الله پاک جل جلاله مونږ د تاریخ په یو سخت ازمیښت کې اچولی یو! د مصر حالات تاسې پخپله واوریدل، د سوډان حمله ناکامه شویده، تقی الدین د خپلو غلطیو په سبب د سوډان په دښتو او بیابانو کې نښتی دي، لالهانده ګرځی د هغه پوځ په کوچنیو ګروپونو ویشل شویدي. د هغه پښا تلل هم ممکن نه ښکاري - زه دا هم نشم ویلایی چې ښاغلی نور الدین زنګی به کرک فتح کړی او که نه؟ نو هغه هم زه خپله ناکامی بولم! تاسې په دې ډېرو خرابو حالاتو کې هم دښمن ته ماتی ورکولای شی خو په کوم محاذ چې دښمن حمله کړی هغه تاسې ته فتح کول آسان نه ښکاري.

تاسې توریالی یاستی د دښتو سینی ځیرولی شی خو زه دا خطر احساسوم چې پدی محاذ کې به تاسې وسله وغورځوی.

د دی خبرو په ځواب کې د غونډی څخه څو احساساتی اوازونه راغلل چې بیا سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: کله چې د قاهری اوسنی پوځ مخکې په شوبک او کرک کې و د هغوی ولولی او احساسات هم ستاسې پشان تاوده او ګرم وه خو کله چې په قاهره کې هغوی ته دښمن شنه باغونه وښودل شوه نو د بغاوت لپاره تیار او چمتو شول اوس هغوی داسې حالت ته رسیدلی چې تاسې پری باور نشی کولای.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو سالار وويل: مونږ به د داسې قوماندانانو او چارواکو په وژلو باندې خپل کار پرمخ بيا يو!

بل سالار وويل : مونږ به تر ټولو د مخه خپل صفونه له غدارانو څخه پاکوو!

يو بوډا سالار وويل : که زما زوی هم د دښمن پلوی او ملګری شي نو زه به يې سر پرې کړم او ستا په قدمونو کې به يې واچوم او زه به دا ثابته کړم! خو زه د داسې احساساتي او جذباتي خبرو پلوی نه يم!

سلطان صلاح الدين ايوبي وويل: د غونډې کسان ټول په جوش کې راغلل، هغوی داسې خلک وه چې د صلاح الدين په وړاندې د خبرو کولو څخه هم ويريدل خو اوس چې هغوی دا واوريدل چې د پوځ ځيني کسان د دښمن پلويان شوي او پوځ يې بغاوت ته چمتو کړي نو د آور بڅرکي ورڅخه جوړ شول، يو پکې سلطان صلاح الدين ايوبي ته دا هم وويل: تاسې تل مونږ ته د صبر او حوصلې خبره کوی خو ځيني حالات داسې وي چې صبر او تحمل نور هم کار خرابوي، مونږ ته اجازه راکړه چې تر قاهرې پورې هيڅ دمه ونکړو، د خوراک ، څښاک او دمې څخه پرته سفر وکړو، مونږ به هغه پوځ بې وسلې کړو.

سلطان صلاح الدين ايوبي ته نور پدې خلکو کنترول کول ګران شول، هغه څو خبرې نوری وکړې او غونډه يې ختمه کړه، سهار وختې پوځ حرکت وکړ چې په پوځي نظم او ترتيب باندې برابر ؤ سلطان صلاح الدين ايوبي د خپلو ساتوونکو سره جلا روان ؤ، هغه وليدل چې علي بن سفيان د هغه سره ملګری ندی، تر ماښام پورې دوه ځلې پوځ تم شو، د ماښام څخه وروسته هم پوځ روان ؤ او د شپې تر اولې برخې پورې همداسې مخکې تلل. کله چې شپه نيمه شوه نو صلاح الدين ايوبي پوځ ته د تم کيدو حکم ورکړ، کله چې هغه د خوراک او څښاک څخه وزګار شو نو علي بن سفيان هم راپيدا شو.

سلطان صلاح الدين ايوبي وپوښتل : ټوله ورځ چيرې وې علي!

علي بن سفيان وويل: تيره شپه زما په زړه کې يو شک پيدا شوی ؤ د هغې شک د لرې کولو يا باوري کولو لپاره ټوله ورځ په پوځ کې وګرځيدم .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدين ايوبي وپوښتل : څه شک!
علي بن سفيان وويل: تا د شپې ونه ليدل چې ټول قوماندانان، سالاران او مرستيالان د قاهرې د پوځ په خلاف راپاريدلي! ماته شک پيدا شو چې دوی به خپل لاندې کسان هم راوپاروي او زما همدا شک ريښتيا شو! دوی ټول پوځ ته د قاهرې د پوځيانو په هکله داسې خبرې کړې چې ټول لښکر راپاريدلی، ځينې غازيانو دا هم ويل چې مونږ په محاذ کې زخيمان او شهيدان کيږو او زمونږ ملګرې په قاهره کې عيش او مزې چړچې کوي او بيا د اسلامي نظام په خلاف بغاوت هم کوي. مونږ به د رسيدو سره هغوی ټول ختمووو، بيا به د سوډان نښتې او راګير شوی پوځ ته مرسته ورکوو، ښاغلي آميره! که مونږ د دې خلکو مخه ونه نيوله نو په قاهره کې به خپل منځي جګړه پيل شي، زمونږ دا لښکر په احساساتو او ولولو کې دی، او د قاهرې پوځ خو لا مخکې د بغاوت لپاره پلمې لټولې.

زه پدې خوشحاله يم چې د محاذ په سترې او ستومانه پوځ کې کې دومره قوي جذبه او اسلامي احساس شته!

سلطان صلاح الدين ايوبي وويل : خو زمونږ دښمن همدا غواړي چې پوځ په دوه ډلو وويشي او پخپلو کې يې سره بيا ووژني .

سلطان صلاح الدين ايوبي په ژور غور او فکر کې ډوب شو، بيا يې علي بن سفيان ته وويل: کله چې مونږ له قاهرې څخه لږ لرې شو، نو زه به قاهرې ته يو هوښيار استازی واستوم او د قاهرې پوځ او لښکر به د بلې لارې څخه کرک ته وليږم، يا به خپله ولاړ شم او هغه پوځ به کرک ته نو هيڅوک به پلاس ورنشي، تا ډېر ښه کار وکړ علي! زه دې کار ته هيڅ متوجې نشوم .

***

هغه نوی شخصيت چې د غيب خبرې يې کولې، نوی دين يې راوړی، د اسمان څخه راښکته شوی او مړي ژوندي کولايي شي د خپلو ملګرو سره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاروان کې په سفر بوخت وُ، چا چې لیدلی وه هغوی ویل چې عُمر یې زیات نه دی بلکې سور سپین ځوان دی، ږیره یې خړ رنګ لري او د سر ویښتان یې اوږو پراته دي، خلکو به ویل چې د هغه په سرو سترګو کې د پوره او مکملې سپوږمې پشان روښنایي وي، غاښونه یې د ستوري پشان ځلیږي، ونه یې لوړه او بدن یې قوي او مضبوط دي، کله به یې چې خبرې کولې نو خلک به یې تر اثر لاندې راوستل.

د هغه سره ډېر ملګري، خدمت کوونکي او ډېرې سپرلۍ وي، په اوښانو باندې غټ غټ متکي بار وه، هغه به د کلو او باندو څخه لرې په دښته کې تیریدلو او هلته به یې اړول او د خلکو سره به یې په هماغه ځای کې لیدل. هیڅ کلي ته نه تللو، په کوم لوري به چې تللو د هغه څخه مخکې به څه اوښ سپاره او آسپ سپاره په منډه تلل او په کلو کې به یې خلکو ته ویل چې اسماني شخصیت را روان دی، هغوی به خلکو ته د هغه کرامتونه او نا اشنا شیان بیانول، خلک به د څو څو ورځو څخه هغه ته سترګې په لار ناست وه.

په هغه شپه چې علي بن سفیان سلطان صلاح الدین ایوبي ته وویل چې د محاذ پوځ د قاهرې د پوځ په خلاف را پاریدلی په همدې شپه نوی غیب ویوونکي د قاهرې څخه ډېر لرې د خرماوُ په یو بڼ کې دیره اچولې وه. د هغه یو اصل دا وُ چې د سپوږمۍ په شپه به یې د چا سره نه لیدل، د ورځې خو یې د چا سره خبرې هم نکولې، تیاره شپې د هغه خوښې وې، د هغه په مجلسونو او محفلونو کې به داسې رڼاګانې بلیدلې چې د یوې رنګ به د بلې څخه توپیر درلوده، دې رڼاګانو خپله یو اثر درلوده چې خلک به یې اغیز من کول. هغه چې د خرماوُ په کوم بڼ کې دیره لګولې وه د هغه سره نژدې یو کلی وه چې زیات اوسیدونکي یې مسلمانان وه چې ځینې پکې حبش او سوډانیان وه، په هغه کلي کې یو جومات هم وه چې امام یې د چوپ او غلې طبعیت څښتن وه. د یوې یا یوې نیمې میاشتې څخه د هغه سره یو ځوان د زده کړې لپاره هم اوسیده دا ځوان چې خپل نوم یې محمود بن احمد ښودلو د بل کلي څخه د زده کړې لپاره راتللو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې ځوان کار یوازې په زړه کړې پورې اړه درلوده خو هغه یو بل په زړه پورې کار هم پیدا کړی و، په هغه کلي کې یوه پیغله نجلۍ اوسیده چې نوم یې سعدیه وه، د سعدیې محمود دومره خوښ شوی وه چې څو ځلې یې پرې د خپلو وزو شیدې هم څښلې وې په لومړي ځل د محمود او سعدیې لیدل په هغه دښته کې شوي وه چې هلته به یې خپلې وزې او دوه اوښان څرول او اوبه یې ورکولې. یو ځلې سعدیې خپل څاروي د اوبو لپاره چینې ته بوتلل چې هلته محمود بن احمد هم د اوبو لپاره راغلی وه، سعدیې ورڅخه وپوښتل له کوم ځای څخه راغلی او چیرې روان یې؟

محمود ورته وویل چې زه نه د کوم ځای څخه راغلی او نه چیرې ځم!

سعدیه په دې خبره وخندل ځکه ځواب د خندا وړ و، نو سعدیې د محمود څخه وپوښتل: مسلمان که ...

محمود بن احمد ورته وویل : زه مسلمان یم نو سعدیه ډېر خوشحاله او په خندا شوه.

محمود هغې ته خپل اصلي ځای نښودلو، هغه د سعدیې سره داسې خبرې وکړې چې د هغې خوښ شو، هغې ورڅخه د سوډان د جګړې په هکله وپوښتل ځکه هغې ورسره مینه درلوده چې مسلمانان په څه حالت کې دي، کله چې هغې د صلاح الدین په هکله وپوښتل نو محمود ورته داسې خبرې وکړې چې د هغې په نظر کې سلطان صلاح الدین ایوبي یوه پرښته او آسماني انسان معلوم شو.

سعدیه وپوښتل: ایا سلطان صلاح الدین ایوبي د هغه چا څخه هم ډېر مقدس او سپیڅلی دی چې له اسمان څخه رانښکته شوی، په غیب پوهیږي او مړي را ژوندي کوي؟

سلطان صلاح الدین ایوبي مړي نشي را ژوندي کولای په غیبو یوازې یو الله جل جلاله پوهیږي !

سعدیه وویل: خلک وایي چې هغه هم مسلمان دی او زمونږ پشان لمونځ او روژه نیسي خو هغه ژوندي خلک وژني!

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمود بن احمد وپوښتل: تاته چا ویلی دي چې سلطان صلاح الدین ایوبي خلک وژني؟

سعدیه وویل: زمونږ له کلي څخه ځینې مسافر تیریږي، هغوی وایي چې سلطان صلاح الدین ایوبي ډېر بد انسان دی

محمود ورڅخه وپوښتل: ستاسې د جومات آمام څه وایي؟

سعدیه وویل: هغه ډېرې ښې او ښکلې خبرې کوي! هغه وایي چې سلطان صلاح الدین ایوبي د اسلام روښنایي په ټول مصر او سوډان کې خپرول غواړي، او اسلام یوازې د الله پاک جل جلاله ریښتنی دین او قانون دی.

محمود د سعدیه سره په همدې موضوع باندې خبرې کولې، محمود ته د سعدیه له خبرو څخه څرګنده شوه چې دې کلو ته داسې کسان راځي چې ځان ته مسلمان وایي خو خلکو ته د اسلام په هکله شکونه پیدا کوي.

محمود سعیده ته داسې خبرې وکړې چې د هغې شکونه یې ختم کړل او د خپل شخصیت او خبرو په وسیله یې په هغې دومره آثر وغورځولو چې هغې ورڅخه غوښتنه وکړه چې زه دلته هر وخت خپل څاروي راولم نو تاسې هم دلته راځی او زما سره ګوری.

محمود هغه د ولولو او احساساتو په منځ کې پریښوده او کلي ته روان شو. سعدیې فکر کولو چې دا څوک دي؟ له کومه راغلی او چیرې روان دي؟ د هغه جامې د دې سیمې ښکاري خو رنګ، خبرې او حال یې د دې ځای ندی د بلې سیمې اوسیدونکی معلومیږي.

د سعدیه شک ریښتیا وه، محمود بن احمد د دې کلو او سیمې اوسیدونکی نه ؤ بلکې دا سکندریې د ښار اوسیدونکی وه، هغه د علی بن سفیان د اداری یو هوښیار کار کوونکی او تکړه غړی ؤ، هغه له څو میاشتو څخه د خپلې دندې او مسئولیت د سرته رسولو لپاره په سرحدي سیمې او کلو کې ګرځیده، هغه خپل ځای پټ ساتلی ؤ، د هغه سره خپل نور ملګري هم وه چې پدې کلو او باندو کې خپاره شوی وه، هغوی به کله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله سره یو ځای کیدل او خپل معلوماتونه به یې سره شریکول چې په هغې کې به یې ضروري او مهم شیان قاهري ته استول.

د همدې راپوروڼو څخه علي بن سفیان ته څرګندیدله چې په سرحدي سیمو کې څه څه کارونه کیږي.

کله چې محمود ته سعدیه په مخه ورغله نو د هغې سره یې هم همداسې خبرې وکړې چې د هغې څخه یې د کلي او خلکو په هکله معلومات راټول کړل هغه د جومات د آمام په هکله ځکه پوښتنه وکړه چې هغه ته د نورو دوه جوماتونو آمامان شکمن ښکاره شوي وه او د خلکو څخه ورته څرګنده شوې وه چې هغوی دواړه نوي نوي راغلي. په هغې جوماتونو کې مخکې آمامان نه وه، هغوی دواړو د جهاد په خلاف خبرې کولې او د قرآن مجید ایاتونه به یې غلط ترجمه او تفسیرول. هغې دواړو نوي غیب پوهیدونکي او مړي ژوندي کوونکي برحق پیغمبر بللو او خلکو ته یې د هغه په هکله ترغیب ورکولو، محمود بن احمد د دې دواړو آمامانو په هکله قاهري ته پوره معلومات استولي وه او اوس یې غوښتل د سعدیې کلي ته ولاړ شي او د هغوی د امام او کلي په هکله معلومات راټول کړي. هغه پدې خبره ډېر خوشحاله شو چې د هغوی آمام حقیقي مؤمن او مسلمان دی او د اسلام خدمت کوونکی دی نو له ځان سره یې فیصله وکړه چې پس لدې په همدې کلي کې د زده کړې په پلمه پاتې شي.

***

هغه جومات ته ولاړ او د آمام سره یې ولیدل، هغه خپل بدل نوم او ځای امام ته وښودلو او دا یې ورته وویل چې د علم په زده کولو پسې سرګردانه او لوغړن ګرځي.

آمام د هغه سره ژمنه وکړه چې علم به ورته زده کړوي، امام ورته دا هم وویل چې په همدې جومات کې اوسیږه هم. محمود په جومات کې ځان بندي کول نو غوښتل نو آمام ته یې وویل چې زه به دوه درې ورځې وروسته کورته ځم، هغه آمام ته خپل نوم او ځای ونښوده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا آمام ورځخه د ځای او نوم پوښتنه وکړه نو ده ورته هماغه پخوانی خبره وکړه!

امام په خندا شو او په خپ اواز یې ورته وویل : محمود بن احمد! زه پدی خوشحاله یم چې ته د خپلی دندی او مسئولیت څخه بی پروا نه یې، د اسکندریې مسلمانان وظیفه پیژندونکی خلک دی .

پدی خبره محمود ناڅاپی وشوریده لکه چې ټوکر یې خوړلی وي، هغه پدی شک کې شو چې دا آمام د صلیبیانو جاسوس دی خو آمام هغه سمدستی پوه کړ او شک یې ورته لری کړ ویی ویل: زه اوس اړین بولم چې تاته خپل ځان ځرګند کړم، زه ستاسې د اداری غړی یم، زه ستا ټول ملګری چې پدی سیمه کې اوسیږی پیژنم.

خو تاسې یو هم ما نه پیژنی، زه د علی بن سفیان د هغې اداری غړی یم چې د دښمن د حالاتو څخه د خبریدو سره سره پخپلو غړو او کسانو باندی هم نظر ساتی، زه دلته د امام په حیث اوسیږم او خپل کار کوم .

محمود بن احمد وویل: بیا زه تاته هوښیار سړی نشم ویلایی! تاسې چې ماته خپل ځان ځرګند کړ کیدای شي کوم صلیبی جاسوس ته هم همداسې ځان ځرګند کړی .

امام وویل: زه پدی باوری وم چې ته زمونږ د اداری غړی یې! ما دا اړین وبلل چې تاته خپل ځان ځرګند کړم، زما سره دوه ساتوونکی دی چې دلته په کلي کې د کلی والو په شکل اوسیږي، ماته د ډېرو کسانو اړتیا ده، ښه شوه چې ته هم راغلی، دی کلی ته د دښمن ورانکاری راځی، تا به د هغه سړی په هکله هم اوریدلی وي چې نوی را پیدا شوی، مړی ژوندی کوي او د راتلوونکی په هکله معلومات ورکوی . دا کلی هم د هغه د نا لیدلی کراماتو تر اثر لاندی راغلی. ما لومړی دی خلکو ته ویلی وه چې دا ټول دروغ دي او په مړو کې څوک روح نشی اچولی خو د هغه د جادو زور دومره دی چې خلک اوس زما سره مخالف شوی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا ما خان سمبال کړ ځکه ما لدې جومات څخه وتل نه غوښتل، ما ته د یو مرکز او ځای اړتیا وه، دلته خلکو ته ریښتنی اسلام ښودل او د هغوی لارښودنه هم اړینه ده، شل ورځې مخکې ماته دوه کسان د شپې راغلل او زه یې پوازې ووم، هغوی مخونه پټ کړي وه، هغوی ماته اخطار راکړ چې لدې جومات څخه ولاړ شم، ما هغوی ته وویل چې زه پرته لدې جومات څخه بل ځای نلرم، هغوی وویل که دلته اوسیدل غواړې نو درس او سبق بنده کړه او د نوی شخصیت چې له اسمان څخه راکوز شوی او مړې ژوندی کوی خبری او ستاینه پیل کړه، ما د هغوی مقابله کولای شوه، د هغوی وژل او ځان وژل راته ګران کار نه ښکاریده خو پدې شکل ما خپل مسئولیت نشو سرته رسولی، ما هغوی ته دا ډاډ ورکړ چې سر له نن څخه ما خپل دوست او ملګری وبولی، هغوی راته وویل که دا کار دی وکړ نو هم به نه وژل کیږي او هم به درته د سپینو زرو سکی په تحفه کې درکول کیږي.

محمود بن احمد وویل: نو بیا تا د خپل وعظ او خطبی رنګ او شکل بدل کړی ؟

امام ځواب ورکړ: تر یوی اندازی پوری! زه اوس دوه ډوله خبری کوم، ماته د سپینو زرو اړتیا نشته خو د خپل ځان اړتیا راته شته! زه د خپل مسئولیت د پوره کیدلو څخه مخکې مړ کیدل نه غواړم ما نه غوښتل چې ستاسې ملګری ولتهوم او هغوی هم په خطر کې واچوم.

الله پاک جل جلاله اوس ته خپله راوستی؟ په هغه شپه زما ساتوونکی زما سره نه وه، اوس به ته زما سره اوسیږي ته به زما د شاګرد په صفت دلته پاتی کیږي، ته به د ساده او بی سواده خلکو په شان خبری کوی، پدی کلی کې خلور پنځه کسان داسې دي چې زمونږ ملګرتیا کولای شي. که چیری پدی نژدی برخو کې زمونږ د پوځ کوم تولی پیدا شي نو دا به زمونږ کار نور هم آسانه کړي خو زمونږ د ګروپونو په قوماندانانو باور کول هم خطر لری دښمن هغوی د ښځو او اشرفیو پوسیله د ځان ملګری کړیدی، هغوی تنخوا زمونږ څخه اخلی خو کار دښمن ته کوی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمود بن احمد له هماغی ورځی څخه د امام سره اوسیده، آمام هغه ته خپل دواړه ساتوونکی وښودل او پخپلو کې یې سره پیژندګلوی وشوه.

مابنام چې کله سعدیه آمام ته خوراک او څښاک راوړله نو محمود یې هم هلته ولیده ډېره حیرانه شوه او بیا په مسکا شوله.

محمود ورته وویل: زما لپاره خوراک او څښاک نه راوړی؟

سعدیی خوراک او څښاک د آمام په خونه کې کیښودل او بیا په منډه کور ته ولاړه، له ځان سره یې د شیدو پیاله او ډوډۍ راوړله. چې کله سعدیه ولاړه نو آمام محمود ته وویل: دا د دی سیمی تر ټولو ښکلې او ښایسته نجلۍ ده، هوښیاره او تنکی ځوانه ده! د هغی سودا اوس روانه ده.

محمود وپوښتل :سودا که واده؟

آمام وویل: سودا! تـه پوهیږی چې د دی خلکو واده هم سودا ده خو د سعدیی بالکل سودا روانه ده، مونږ باید د هغې په هکله اندیښمن نه وای خو سوداګر شکمن خلک ښکاری، هغوی د دی سیمی اوسیدونکی نه ښکاری، ماته دا کسان هغه معلومیږي چې ماته یې ګوت څنډنی کړی وی، ته پدی ښه پوهیږی چې دا خلک به دا نجلۍ په خپل رنګ کې رنګوی او بیا به یې زمونږ په خلاف استعمالوی- اوس د دی نجلۍ ساتل او بچکول د دی لپاره اړین دي چې دا به زمونږ په خلاف استعمالیږي او د دی لپاره هم چې دا مسلمانه پیغله ده، مونږ د خاوری، دین او ملت د ساتلو په خوا کې د خپلو لوڼو او خویندو پت، عزت او حیا هم خوندی کوو، زه هیله من یم چې دا سودا به نه کیږي ځکه د سعدیی پلار ما خپل ملګری او پلوی کړیدی خو هغه غریب او یوازی دی، هغه د رسم او رواج څخه هم نشی تښتیدای.

په هر صورت دلته د سعدیی پرته له مونږ څخه بل څوک ساتوونکی او محافظ نشته.

د دی څخه وروسته محمود د آمام شاګرد شو، شپی او ورځی تیریدی، د محمود او سعدیه لیدنی کتنی سره کیدی، نجلۍ به ځړځای ته تلله او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمود به هم هلته ورتللو. کله چې د محمود او سعدیه تر منځ خبرې ازادې شوې نو هغه ورڅخه وپوښتل چې هغه څوک دي چې ستا سودا کول غواړي؟

سعدیه خو هغوی نه پیژندل، ځکه هغې کله نه وه لیدلي او یو ځل هغوی د ښاروی د لیدلو پسې راغلل او هغه یې لاندې باندې وکتله او بیا بیرته ولاړل.

سعدیې ته ښه معلومه وه چې هغه به د چا میرمن کیږي نه، هغه که کوم شتمن یا مالدار سړي واخلي او په خپل حرم کې به یې بندي کړي پرته له کور او کورنۍ جوړولو به بوډۍ او بیا مړه شي. یا به ورته نڅا کول و رزده کړي او د خلکو د وخت تیرولو لپاره به ورڅخه کار اخلي. هغې د خپلو کلي والو پوځیانو څخه د داسې نجونو او میرمنو ډیرې کیسې اوریدلي وې، هغه پداسې لرې او پس پاتې سیمه کې اوسیده خو په ډیرو شیانو پوهیدله او فکر یې پرې کولای شو. له کومې ورځې څخه چې هغې محمود بن احمد لیدلی نو پخپل زړه کې یې ځای ورکړی ؤ، او کله چې هغه پدې پوه شوه چې محمود هم د دې سره مینه او محبت لري نو بیا یې په زړه کې دا اراده پخه شوه چې اوس به نو نه خرڅیږي ځکه هغه پدې پوهیده چې په یوازې توګه خپله ځان د سوداګرو څخه نشي خلاصولای. یوه ورځ یې له محمود څخه وپوښتل ایا ته ما نشې اخیستلایې؟

محمود ورته وویل: اخیستلایې دې شم! خو کوم قیمت او بیه چې زه درکوم هغه به ستا پلار ونه منې!

سعدیې وپوښتل : څومره قیمت او بیه به ورکړې؟

محمود ورته ځواب ورکړ: زما سره ستا لپاره د زړه څخه پرته بل څه نشته! زه نه پوهیږم چې ته د زړه په قیمت او بیه پوهیږې کنه؟

سعدیه وویل: که چیرې ستا په زړه کې زما لپاره مینه او محبت وي نو دا زما لپاره تر ټولو زیات دی! ته ریښتیا وایې چې زما پلار به دا قیمت قبول نکړي خو زه تا ته دا وایم چې زما پلار ما خرڅول نه غواړي، د هغه مجبوریت دا دی چې هم بې وزلی او هم یوازې دی، زما هیڅ ورور نشته !

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوداګرو زما پلار ته اخطار ورکړی که قیمت وانخلی نو مونږ هغه درڅخه په زور تښتوو .

محمود وپوښتل: د ځوانو خرڅول خو دلته رواج دی ستا پلار ولی دومره زیات قیمت ونه منلو؟

سعدیه وویل: پلار می وایی چې هغه سوداګر مسلمانان نه معلومیږي! ما هم پلار ته ویلی چې زه د غیر مسلمان سره تلل نه غواړم - بیا یې په ورخطایی سره وویل: که ته ما له ځان سره ساتلی شی نو زه سمدستی ستا سره تللو ته چمتو یم .

محمود وویل : زه بالکل تیار یم !

سعدیه وویل: همدا نن شپه باید ولاړ شو!

د محمود د خولی څخه ووتل : نه! زه د خپل مسئولیت د پوره کولو څخه مخکې نشم تلای .

سعدیه په حیرانتیا سره وپوښتل : څه مسئولیت !

محمود را بیدار شو ځکه هغه سعدیی ته ویل نه غوښتل چې هغه څه مسئولیت لری، هغه د خولی څخه په وتلی خبره پرده اچول غوښتل خو سعدیه ورپسی شوه خو هغه ته خپله پخوانی خبره ور په یاد شوه نو ویی ویل: زه د دینی تعلیم او زده کړی لپاره راغلی یم او د هغې د پوره کیدو څخه مخکې چیری تللی نشم .

سعدیی په افسوس سره وویل : تر هغه وخت پوری به یې زه تر کوم ځای پوری رسولی ووم!

محمود د یوی نجلی لپاره د دندی او مسئولیت پریښودلو ته تیار نه و، هغه ته دا شک هم پیدا شو چې کیدای شي دا د دښمن جاسوسه نه وی چې د هغه د بی کاره کولو لپاره پکار ګمارل شوی، نو هغه د سعدیه په هکله لټون او پوښتنی کول اړین وبلل .

***

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سلطان صلاح الدين ايوبي پوځ د قاهرې څخه اته ميله لرې ؤ، هغه ته ويل شوي وه چې پوځ احساساتي شوی او د قاهرې په پوځ حمله کوي، سلطان صلاح الدين ايوبي هلته د تم کيدو حکم ورکړ او د هغوی په منځ کې يوې او بلې خواته وګرځيده، هغه خپله د پوځيانو معلومات اخيستلو، هغه يو سپور ته ورغی نو نور پوځيان هم راټول شول، هغه ورسره يوې او بلې خوا خبرې پيل کړې نو يو سپاره وويل: سپين سترګې وبښه لوی سالاره! دلته تم کيدو ته اړتيا نه وه مونږ تر ماښام پورې قاهرې ته رسيدلو!

سلطان صلاح الدين ايوبي وويل: تاسې جنګيدلی او ستړي راغلی ياستی! زه تاسې ته پدې پراخه دښته د دمې وخت درکوم.

سپاره وويل : مونږ جګړه کوونکي راغلي يو او جګړې ته تلوونکي يو!

سلطان صلاح الدين ايوبي په حيرانتيا سره وپوښتل: ايا جګړې ته تلوونکي ياستي؟ زه خو تاسي قاهرې ته بيا يم، چې هلته د خپلو ملګرو او دوستانو سره وګورې !

سپاره وويل: هغوی زمونږ دښمنان دي! که دا خبره سمه وي چې د قاهرې پوځ بغاوت ته چمتو دی نو بيا هغوی زمونږ ملګرې نه بلکې دښمنان دی .

يو بل سپاره وويل : د صليبيانو څخه هم کلک او سخت دښمنان! ايا دا سمه نده چې هغوی بغاوت ته چمتو دي! يو بل يې د سلطان صلاح الدين ايوبي څخه وپوښتل .

سلطان صلاح الدين ايوبي ځواب ورکړ: څه ګډوډي شته! خو زه به خائنانو ته سزا ورکوم .

يو سپاره وپوښتل: تاسې به ټول پوځ ته څه سزا ورکړې ! سزا به مونږ ورکوو، مونږ ته قوماندانانو د قاهرې ټول حالات بيان کړې، زمونږ ملګرې په شوبک او کرک کې شهيدان شوی، په دواړو ښارونو کې زمونږ د خويندو او لوڼو بې عزتي او بې آبروی کيږي، زمونږ ملګرې د کلا څخه په راغورځيدونکې آور کې لولپه کيږي، په لومړنۍ قبله باندې د صليبيانو واکمنې ده، او زمونږ پوځ په قاهره کې مزې چړچې کوي او د بغاوت لپاره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چمتو دي! څوک چې د شهیدانو پروا نه ساتي، د خپلو خویندو د عصمت او او آبرو فکر نکوي هغوی د ژوندون حق نلري! مونږ پوهیږو چې هغوی د اسلام د قسم خوړلو دښمنان ملګري او دوستان شوي، ترڅو پوري چې مونږ د دې غدارانو څټونه غوڅ نکړو تر هغې به د شهیدانو روحونه مونږ ونه بښي! لږ خو دې زخمیانو ته وګورئ چې مونږ له ځان سره راوستي! د چا پښه نشته د چا لاس! ایا د دوی غړي د دې لپاره غوڅ شوي چې زمونږ ملګري د دښمنانو په لاسونو کې ولوېږل شي.

مونږ به هغوی ته پخپل لاس سزا ورکوو! یو دم ټولو پوځیانو چیغې او ناري کړې، سلطان صلاح الدین ایوبي ته ګرانه شوه چې دا خلک راکنترول کړي هغه د غازیانو جوش، جذبه، احساسات او ولولې سړول هم نه غوښتل، هغه ورته د صبر او زغم نصیحت وکړ، هیڅ حکم یې ونکړ بیا خپلې خیمې ته ولاړ.

سلا کاران او مرستیالان یې راوغوښتل او دا یې ورته وویل چې تر دویم حکم پوري به پوځ همدلته پروت او تم وي.

ځکه زه ګورم چې خپل منځي جګړه کیږي، د پوځ خپل منځي جنګ د دښمن په ګټه دی، زه همدا نن شپه قاهرې ته ځم، هیڅ‌چاته څرګنده نشي چې زه دلته نه یم، د غازیانو ولولې او جوش سوړ نکړئ.

هغه اړینې لارښوونې ورکړې او بیا یې وویل: د قاهرې پوځ چې بغاوت ته چمتو دی هغه ملامت ندی، زمونږ ځوانان چې د قمار او بد اخلاقۍ عادي کیږي هغوی هم ملامت ندي، پوځ ته زمونږ چارواکو غلطې خبرې کړې او هغوی یې راپارولي! د همدې چارواکو په کومک دښمن زمونږ په لوی او ستر ښار کې فکري او ذهني ورانکاري پیل کړې. دې بد اخلاقۍ او ورانکارۍ ځکه دومره زور اخیستي چې د دې کارونو بندونکي چارواکي د هغې د خپرولو کوښښ کوي. دښمن هغوی ته مزدوري او بدله ورکوي، د کوم قوم او ملت چې آمیران او چارواکي د نورو غلامان او تالي څټي شي د هغې قوم او ملت همداسې حالت وي، زمونږ پوځ د سوډان په دښتو کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوغړن جنګیږي! مړه کیږي، زخمیان کیږي، په لوږه او تنده یوي او بلې خواته ګرځي خو زمونږ چارواکي د هغوی سامان او خوراکي شیان ورځخه منع کوي. ایا دا د دښمن دسیسه نده چې زمونږ خپل ورونه هغه بریالی کوي؟ دښمن د دې ځخه دوه ګټې اخلي چې تقي الدین د خپل پوځ سره ختم او یا تسلیم شي، دویمه ګټه دا اخلي چې قوم ته وایي چې ستاسې پوځ ماتې وخوړه او باید هغه ختم شي. زمونږ ځینې دوستان او چارواکي د مصر په تخت او ځوکې باندې ځان کینول غواړي، هغوی د ټولو ځخه وړاندې پوځ د خلکو په سترګو کې سپکوي ترڅو خپلې غوښتنې او خواهشات پرې پوره کړي.

زه د امارت وړی نه یم او نه د هغې غوښتونکی یم، که هر ځوک ما ته داړ راکوي چې زما مقصد به پوره کوي نو زه به د هغه په پوځ کې د یو غازي پشان وجنګیږم خو دا به ځوک وي؟ د دې راتلوونکې ژوند د پاشاهانو پشان تیرول غواړي سره د دې که دا ځوکې ورته د دښمن سره په سودا کولو هم پلاس ورځي، خو زه خپل قوم او ملت داسې درجې ته رسول غواړم چې د دښمن په سر پښې کیږدي او حکومت وکړي. د دې حریصو واکمنانو او چارواکو سترګې یوازې ځانته او نن ورځې ته دي خو زه د قوم راتلوونکې ته ګورم.

هغه خبرې بس کړې خو بیا یې وویل: زما آس سمدستي چمتو او تیار کړی! د هغو ټولو کسانو نومونه یې واخیستل چې د ده سره تلل. هغوی ټول په پټه راوغواړي او قاهري ته د تللو ورته ووایي.

زما خیمه همداسې ولاړه پریږدې چې چا ته شک پیدا نشي چې زه دلته نه یم!

بیا یې ژور نفس وویستلو او ویې ویل: زه په کلکه تاسې ته وایم! کوم پوځ چې بغاوت ته چمتو دی هغې ته زه هیڅ سزا نه ورکوم، تاسې هم د هغوی په ضد په زړه کې کینه مه ساتئ! همدارنګه خپل ځوانان هم ملامت او ګرم مه بولئ، زه به د هغه چا په خلاف سخت ګام پورته کوم چا چې د قوم، ملت د ځوانانو او پوځ د بې لارې کولو کوښښ کړی - کله چې دا پوځ د دښمن سره مخامخ شي او هغوی یې په غشو او نیزو هر کلي وکړي نو دوی به بیا پوه شي چې مونږ د الله جل جلاله او اسلام پوځ یو! د دماغ ځخه به یې د بغاوت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنجي ووځي. تاسې چې کله خپلو بچیانو ته دښمن ځرګند کړی نو هغوی په خپله د قمار او بد اخلاقی څخه د جهاد میدان ته راوګرځي. زه تاسې ته په زغرده وایم چې د قوم، خاوری او دین ساتنه او حفاظت د پوځ څخه پرته امکان نلري، زه چې د یهودیانو او صلیبیانو پلانونو او ورانکاریو ته ګورم نو دا په ځرګنده ویلی شم چې هغوی د اسلام پوځ کمزوری کوی ترڅو پدی توګه اسلام ختم کړي.

په هر وخت او هر ځای کې چې د کوم هیواد پوځ کمزوری شي د هغې ازادی او خپلواکي به په غلامی باندی بدلیږي. په هیڅ وخت کې هیڅ اسلامی هیواد د پوځ څخه پرته ژوندی نشی پاتی کیدای.

زمونږ ننی غلط کار به د اسلام راتلوونکی تور تم کړي، زه نشم ویلایی چې راتلوونکی نسل به زمونږ د غلطیو، ناکامیو او کامیابیو څخه ګټه پورته کړي او کنه!

یو سلا کار وویل: ښاغلی د مصر امیره! که زمونږ ورونه په غداری کې تجربه لاس ته راوړی نو زمونږ راتلوونکی نسل به خامخا غلام وي، هغوی به پدی هیڅ نه پوهیږی چې ازادی څه شی ته وایی! قومی او ملی عزت څه شی دی! ایا زمونږ سره د دی څه علاج شته؟

سلطان صلاح الدین ایوبی‌وویل: د قوم او ملت فکر او ذهن رابیدار او ویښ کړی ! قوم او ملت ته رعیت مه وایی، د ملت هر سړی پخپل ذات کې پادشاه دی، هیڅوک د ملی وقار او عزت څخه مه بی برخی کوی !

زمونږ په خلکو باندی د پادشاه او خلیفه کیدو لیونتوب سپور دی ځکه نو هغوی خلکو ته رعیت وایی او د خپلی واکمنی لپاره یې استعمالوي، په یاد ولری، چې ملت د بدنونو او جسمونو ټولګه نده چې تاسې یې د خارویو پشان هر لوری ته کش کړی، په ملت کې دماغ هم شته! روح هم شته ! ملی حیثیت هم! د قوم دا استعدادونه راویښ او بیدار کړی، ترڅو ملت خپله فکر وکړی چې څه ښه دي او څه بد، څوک ښه دي او څوک بد! که قوم پوه شو چې د صلاح الدین څخه غوره امیر شته چې د اسلامی هیواد د ساتلو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره سره مونږ ته د سمندر ځخه پوري غاړه هم ازادي راکوی نو هر څوک کولای شي زما مخی ته ودریږي او په پوره زړورتیا سره راته ووایی چې مونږ له تا څخه غوره انسان پیدا کړی ته خپله څوکی خالی کړه، په قوم او ملت کې باید فکر وی او دا زړورتیا هم او په ما کې باید دا فرعونیت نه وی چې د ځان په مقابل کې ګوت نیوونکی پرنیږدم - زه په همدی ویره کې یم چې زمونږ ملت به د داسې فرعونیانو ښکار شي، د ملت څخه به ځاروی جوړ شي، بیا به مسلمان مسلمان نه وی، که وی هم نو تش په نامه به وي. دین به یې په نامه وی خو کلتور، دود او رواج به د صلیبیانو سرته رسوی. پدی وخت کې یو ساتونکی راغی چې آسپ تیار دی، کوم دری څلور کسان چې راغوښتل شوی وه هغوی هم راغلی دی.

سلطان صلاح الدین ایوبی د خپل ځان سره څلور ساتوونکی ملګری کړل، نورو ساتوونکو ته یې وویل چې هغوی د ده په خیمه کلکه پیره وکړی او هیچا ته معلومه نشي چې زه دلته نه یم! هغه خپلو ملګرو ته وویل چې یو فلانی ځای ته ځانونه ورسوی، هغه به ورسره هلته یو ځای کیږي، بیا یې خپل ځای ناستی وټاکلو او روان شو.

***

دښته تیاره او چوپه وه، څوارلس آسونه ځغلیدل، صلاح الدین ایوبی د سهار راختلو څخه مخکې ځان قاهری ته رسول غوښتل، علی بن سفیان د هغه سره ملګری وه، د هغه پوځ په دښته کې په درانه خوب ویده وه، پیره کوونکو ته هم څرګنده نه وه چې د هغوی ستر سالار وتلی دی، د قاهری د خلکو په وهم او ګمان کې هم نه راتلل چې سلطان صلاح الدین ایوبی قاهری ته را روان دی، د شپې په اخرینی برخه کې هغه د خپل کوچنی کاروان سره د قاهری ښار ته ننوت، هغه هیڅ پیره کوونکی ونه درولو، پدی معنی چې اصلاً هلته هیڅ پیره کوونکی نه ؤ. سلطان صلاح الدین ایوبی خپلو ملګرو ته وویل: همدا د بغاوت پیل دی چې په ښار کې هیڅ پیره

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوونکی نشته! ټول پوځ ویده شویدی، بې پروا بې غمه! حال دا چې مونږ په دوه محاذونو کې جنګېږو، د دښمن د حملې او برید امکان هر وخت شته.

خپل ځای ته په رسیدو یې پرته له ځنډ څخه د مصر لوړې پوړې چارواکی چې د ده پر ځای ناست وه سمدستي را وغوښت، سلیم الادریس یې هم راوبللو کوم چې دوه زامن یې غدارانو په چل او دوکه سره یو پر بل وژلي وه، لوړ پوړي چارواکي چې سلطان صلاح الدین ایوبي ولیدلو نو وویریدلو، سلطان صلاح الدین ایوبي سلیم الادریس ته ډاډ او تسلي ورکړه خو هغه ورته وویل: که زما زامن د جګړې په میدان کې وژل شوي وای نو زه به ډېر خوشحاله ووم، هغه په چل باندې ووژل شول، دا وخت زما د زامنو د ماتم او ویر کولو ندی، تاسې زه د کوم بل کار لپاره رابللی یم حکم وکړئ!

لوړ پوړی چارواکی ریښتني مؤمن او مسلمان وه د هغوی څخه سلطان صلاح الدین ایوبي د قاهرې په هکله مکمل معلومات وغوښت او ویې پوښتل چې ستا په ورانـدې کـوم کـوم کسـان شـکمن دي ؟ هغـه د پوځي مشرانو په هکله په ځانګړې توګه وپوښتل .

سلطان صلاح الدین ایوبي تـه څو نومونـه په ګوتـه شول، هغـه لارښوونې پیل کړې چې شکمن کسان دي په قاهره کې پاتې شي او نور ټول پوځ دي د سهار د لمر ختو څخه مخکې د رخصت کیدو ځای تـه راټول کړای شي، نورې ډېرې لارښوونې یې هم وکړې او بیا یې یو پلان جوړ کړ.

لږ ځنډ وروسته د پوځ پـه کیمپ کې غـال مغـال جوړ شو، پوځ لـه وخته مخکې راپاڅول شو، ټول شکمن کسان د سلطان صلاح الدین ایوبي دفتر ته راوغوښتل شول، هغوی حیران وه چې دا څه پیښه شویده! هغوی یوازې دومره پوه شوي وه چې سلطان صلاح الدین ایوبي خپله راغلی دی، هغوی یې آس هم لیدلی ؤ، خو په هغه یې لا سترګې نه وې لګیدلې ځکه چې هغه اوس سمدستي ورسره کتل نه غوښتل .

هغه د پوځیانو تـر حرکت پورې دوی ورڅخه جلا ساتل او همدا د هغه مقصد او هدف وه .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

له د سهار روښنايي نه وه خوره شوې چې پوځ په ترتيب او نظم سره ودرول شو، د سپرو او پياده پوځيانو شاته د سامان اوښان هم ولاړ وه. سلطان صلاح الدين ايوبي پوځ ته داسې روزنه او تمرينګ ورکړې وځې کله حکم وشي بايد په يو ساعت کې خپل ځانونه حرکت ته چمتو او تيار کړي .

د همدې روزنې او تمرينګ برکت و چې هغوی سهار وختی حرکت ته چمتو او تيار شول، سلطان صلاح الدين ايوبي په خپل آس باندې سپور شو او خپل مرستيالان هم ورسره وځ، هغه ټول پوځ ته وکتل او بيا د يوې ليکې په مخکې تير شو، هغه په خندا او مسکا وځ، د هغه د خولې څخه بيا بيا دا خبرې وتلې: آفرين ، سل آفرين! د اسلام ساتونکو! پر تاسې دې د الله جل جلاله رحمت وي .

د صلاح الدين ايوبي د شخصيت خپل يو اثر وځ چې هر غازي به هغه حس کولو، د بل لورې د هغه خندا او د آفرين ويل سپايان ټول تر اغيز لاندې راوستي وه، د امير او ستر سالار دومره نږدې کيدل سپايانو ته ډېره غټه او لويه خبره وه. هغه ټول پوځ وکتلو او بيا يې په لوړ اواز هغوی ته وينا وکړه:

د هغې وخت په ليکنو کې چې کوم شيان راغلي هغه پدې ډول دي: د الله جل جلاله په نامه قربانيدونکو مجاهدينو! د اسلام ناموس ستاسې تورې غواړي! تاسې د شوبک کلا چې د کفر تر ټولو قوي مورچه وه د شګو د غونډۍ په شان له خاورو سره برابره کړه، تاسې صليبيان په دښتو او بيابانو کې خواره واره کړل، او په جنت فردوس کې مو ځانته ځای پيدا کړ، ستاسې ملګري او ستاسې خواږه دوستان ستاسې په وړاندې شهيدان شول، تاسې پخپلو لاسونو هغوی ښخ کړل، هغه کماندو شهيدان ياد کړئ چې د دښمن د پوځ شاته شهيدان شول، تاسې د هغوی جنازې ونشوې کړای، د هغوی مړي هم تاسې ونه ليدل، ايا تاسې تصور کولای شئ چې د هغوی سره به دښمن څه کړي وي، د نو هغو شهيدان يتيم بچيان راپه ياد کړئ، د هغوی کونډې را يادې کړئ، د چا چې د سر تاج د الله تعالی په لاره کې قربان شول، نن د هماغو شهيدانو روحونه تاسې ته بلنه درکوي، ستاسې غيرت او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستاسې نارينتوب ته بلنه درکوي، دښمن کرک دومره قوي کړي چې ستاسې د هر ملګري د ديوالونو لاندي په آور باندي لولپه شول، که تاسې هغه حالت ليدلايي وايي نو د سر په هډوکو به مو هغه ديوال نړولی وايي، هغوی په اور لولپه کيدل خو ديوال يې هم کيندلو خو مرګ هغوی ته وخت ورنکړ.

د اسلامي عزت او عظمت ساتونکو! د کرک په ښار کې ستاسې د خويندو او لونو بې آبرو يې او بې عزتي کيږي، د بوډاګانو ځخه د ځاريو پشان کار اخيستل کيږي، ځوانان په بند او چوپالونو کې اچول شوي، مورګاني د بچيو ځخه جلا کړي شويدي، ما چې د ډېرو کلاګاني نړولي د خاورو دا کلا مې فتح نکړايي شوه، زما زور او ځواک تاسې ياستي! زما نا کامي ستاسې ناکامي ده!

پدې سره د هغه اواز نور هم لوړ او اوچت شو، هغه خپل لاس پورته کړ او وې ويل: زما سينه په غشو سورۍ او غلبيل کړي، زه ناکام راستون شوي يم! خو د مړکيدو ځخه مخکې زما په غوږ کې دا زيري وکړي چې تاسې کرک فتح کړيدي، او خپل بې اسري لورګاني مو پخپلو سينو پوري ونيسي.

د هغه وخت يو حالات ليکونکي الاسدي ليکي چې سپرليو داسې حرکتونه کول لکه چې هغوی د خپلو سپرو احساسات او ولولي حس کړي وي، سپاره چوپ وه خو زيات آسونه شنيدل او خپلي پښې يې په ځمکه وهلي سپرو واګي راکش کولي او د خپلو ولولو او احساساتو ځرګندونه يې کوله.

د هغوی ژبې چوپ وي خو د هغوی مخونه او ځيري تکي سري شوي وي چې د هغوی د زړه حالت يې ځرګندولو، د سلطان صلاح الدين ايوبي خبري لکه د غشو پشان د هغوی زړونو ته ننوتلي، د بغاوت سپرغی مړي شوي او د سلطان صلاح الدين ايوبي مقصد او هدف پوره شوی وُ.

د اسلامي هيواد د عزت ساتونکو! تاسې د کفارو لپاره هيبت، ويره او دهشت ګرځيدلي ياستي، ستاسې د تورو د پخولو لپاره صليبي يرغلګر خپلي لوڼي او حشيش استعمالوي، تاسې پدې نه پوهيږئ چې هغوی د يوې پيغلې د عصمت او آبرو تويولو په بدل کې زر کسه مجاهدين بې کاره کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو د دی یوی لور د بی پته کیدو په بدل کې پخپلو لاس لاندی سیمو کې د زرګونو مسلمانو پیغلو بی پتی او بی آبرویی کوی - ستاسې منځ ته یوه فاحشه رالیږي او په هغې باندی زمونږ زر میرمنی فاحشه کوي، ولاړ شی او د خپلو خویندو او لورګانو عصمت، آبرو او پت وساتی، تاسې به هغه کرک ته انشاء الله ځی چې د هغې د دیوالونو لاندی قران مجید توټی توټی پروت دی، هلته د جوماتونو ښخه کنارابونه جوړ شویدی، هغه صلیبیان چې ستاسې له نومونو ښخه ویریږي، نن ورځ دریاندی په کړس کړس خاندی، شویک تاسې فتح کړی ؤ اوس به کرک هم تاسې فتح کوی.

صلاح الدین ایوبی پوځیانو ته دا هیڅ ونه ویل چې تاسې بی لاری شوی یاست او بغاوت ته مو ملا تړلی وه، هغه د هیچا په خلاف یوه خبره هم ونکړه، د هغې پر ځای یې د هغوی غیرت او احساسات راوپارول، هغوی چې مخکې پدی حیران وه چې ولی مونږ دومره وختی راپاځول شو اوس پدی حیران وه چې مونږ ته د کرک په لوری د تللو حکم نه کیږي، ټول پوځ په احساساتو راغلی ؤ، سلطان صلاح الدین ایوبی ټول قوماندانان راوغوښتل او د حرکت په هکله یې لارښوونی ورته وکړی، هغوی ته یې د حرکت بله لاره په ګوته کړه، دا نوی لاره د هغې لاری ښخه ډېره لری وه چې په کومه لاره له محاذ ښخه پوځ راتللو، د دی پوځ سره سلطان صلاح الدین ایوبی هغه قوماندانان واستول کوم چې ده له ځان سره راوستی وه او هغوی ته یې پټی لارښوونی وکړی، کله چې پوځ ته د حرکت حکم وشو نو هغوی دومره د تکبیر ناری پورته کړی چې د قاهری دیوالونه یې ولړځول، د سلطان صلاح الدین ایوبی ځیره د احساساتو ښخه ځلیدله .

کله چې د قاهری پوځ حرکت وکړ او د سلطان صلاح الدین ایوبی له سترګو پناه شول نو هغه یو استازی راوغوښت او د هغه پوځ په لوری یې ولیږلو چې له محاذ ښخه راغلی او په لاره کې تم شوی ؤ، استازی ته وویل شول چې ډېر زر ځان ورسوی، فاصله کمه وه استازی زر هلته ورسیده، او د سلطان صلاح الدین ایوبی پیغام یې د مرستالانو غوږو ته ورساوه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمدستي دې پوځ د قاهرې په لورې را روان شي هغوی ته د حرکت حکم وشو، ماښام د پوځ مخکې ګروپ قاهرې ته راننوت چې وروسته ورپسې نور پوځ هم را ورسيده. هغوی ته هماغه ځايونه ورکړل شول چې تر پرون شپې پکې د قاهرې پوځ اوسيده، پوځيانو ته قوماندانانو وويل چې د قاهرې پوځ محاذ ته استول شويدی، نوی راغلی پوځ ډېر په جوش راغلی وه، علي بن سفيان د هغوی د سرولو لپاره ترتيب نيولی و .

سلطان صلاح الدين ايوبي د سرحدي پوستو معلومات هم ځانته وکړې وه او بيا يې سهار سمدستي د هغوی د بدليدو حکم ورکړ، هغه ته ويل شوي وه چې پخوانی سرحدي پوځيان غله او خوراکي شيان په پټه سوډان ته ليږي او د دښمن سره مرسته کوي، هغه نوی تلونکو قوماندانانو ته لارښوونې وکړې او د پخوانيو ګروپونو په هکله يې حکم وکړ چې له هماغه ځای څخه بايد محاذ ته واستول شي .

د کورنی جنګ او د پوځ بغاوت مخه يې ونيوله هغه ټول پوځي سالاران او قوماندانان يې راوغوښتل او هغه قوماندان يې هم چې د قاهرې له پوځ څخه جلا کينول شوي وه..

***

سعديه به دوه ځلې د خوراک او څښاک ورلو لپاره جومات ته تلله، محمود بن احمد د شاګرد په توګه ديني زده کړه کوله. هغه به ځړځای ته هم تللو چيرې چې سعديې خپل څاروي څرول. هلته غونډۍ وې او ځای شين وه څکه چې هلته اوبه وې، هغه چمن او شين ځای له کلي څخه لرې و، سعديه اوس محمود خپل ساتونکی ګڼلو، او پدې باوري وه چې هغه به د کفارو له منګلو څخه راخلاصوي .

سعديې محمود ته وويل چې خپل کلي خوشې کړې او همدلته واړوی ترڅو چې زده کړه پوره کړې، محمود هغې ته نشول ويلايي چې د هغه کور د مصر په بل سر کې دی چې هلته دومره زر نشي تللی، هغه د خپل فن په وسيله دا معلومه کړه چې سعديې د دښمنانو پلوی او ملګری نده، که د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دندې او مسئولیت خبره نه وایي نو محمود به لا مخکې هغه له ځان سره بیولی وای. د دندې څخه برسیره آمام د هغوی د اداري آفسر وُ، چې د هغه په شتوالي کې یې وظیفه نشوه خوشې کولای، آمام هغه ته ویلي وه چې باید له ما سره به وي، د هغه وینا د حکم او آمر حیثیت درلوده.

یوه ورځ ناڅاپي په کلي کې خلک زیات شول، نوي خیري تر سترګو شوې، د هر چا په ژبه همدا یوه خبره وه: هغه راتلوونکی دی، هغه له آسمان څخه راغلی دی، مړي ژوندي کوونکی راځي!

د کلي هر اوسیدونکی خوشحاله وُ، هغوی ویل چې زمونږ مطلب او مشکلات حل کوونکی را روان دی.

سعدیه په منډه راغله او محمود بن احمد ته یې وویل: تا هم اوریدلي دي چې هغه را روان دی ته پوهیږې چې زه به د هغه څخه څه غواړم؟

زه به هغه ته ووایم چې محمود ما سمدستي لدې ځای څخه وباسي، نو بیا به ته ما درسره بوځې.

محمود هیڅ ځواب ورنکړایی شو، هغه تر اوسه پوري دا د رازونو څخه ډک سخصیت نه وُ لیدلی کوم چې عامو خلکو خدای او پیغمبر بللو، د محمود سیمې ته هغه په لومړي ځل را روان وُ، د هغه د کرامتونو احوال او خبرې لا مخکې را رسیدلي وي، محمود د باندې ووت نو خپل دوه ملګري یې ولیدل، د هغوی سیمه بله وه، محمود هغوی ته وویل چې تاسې ولي له خپلې سیمې څخه دلته راغلي یاست؟ هغوی ورته وویل چې مونږ په غیبو پوهیدونکی سړی ته راغلي یو، هغوی د ښارني لپاره نه وه راغلي بلکې د هغه څخه پوره آغیز من شوي وه، مونږ دواړو یې کرامات لیدلي دي.

محمود فکر وکړ چې د علي بن سفیان تربیه شوي کسان چې د ده څخه آغیز من شویدي نو دا سړی په حق دی.

محمود هغه شین ځای ته ولاړ چیرې چې سعدیه خپل ښاروي خرول او ده به ورسره لیدل خو هلته بل ډول کارونه پیل شوي وه، هغه له لرې دوه کسانو رامنع کړ چې دلته د خدای استازی راځي، دا ځای د هغه لپاره پاکیږي،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه به دلته پاتې کیږي، هغه له لرې ولیدل چې په یوه غونډۍ کې غار او تونل جوړیږي او ځای هواریږي. هلته اوس هیچاته د تللو اجازه نه وه .
د کلو خلکو خپل کارونه پرېښودل او هلته راټولیدل، نوی او نا اشنا خلک به راتلل او د کلي خلکو ته به يې د نوي شخصیت په هکله معلومات ورکول، د هغه کرامتونه به يې هم بیانول خلک تر اثر او اغیزې لاندې راتلل، د شپې خلک خپلو کورونو ته هم ولاړ نشول او هلته پاتې شول، د هغه سره د خلکو مینه دومره زیاته وه چې جومات ته هیڅوک ولاړ نشول .
سبا سهار وختي بیا خلک هلته نژدې ورغلل، هغوی لرې ودرول شول، د شپې نا بلد خلک نور هم زیات شول، هغو خلکو هلته کنډې هم ویستلې، د هغوی سره څو اوښان وه چې ډېر زیات سامان پرې بار ؤ، کله چې سامان خلاص شو نو ډېرې خیمې پکې څرګندې شوې، چې وروسته يې هغه ودرولې.
ماښام تیاره شو، دا شپې تیاره وې، شپوږمۍ د شپې په اخرې برخه کې راپورته کیدله، د دې غیب پوهیدونکي په هکله ویل کیدل چې هغه یوازې په تیاره شپو کې خلکو ته ځان څرګندوي، د ماښام څخه وروسته هم خلک هلته پاتې شول. یو لوري ته د کلي میرمنې هم ولاړې وې چې سعدیه هم پکې وه .
هغه ځای چې د راتلونکي شخصیت لپاره پاکول کیده هلته مشعلونه لګیدلي وه، دوه کسان د میرمنو تر شا راتاو شول چیرې چې سعدیه ولاړه وه، انجونو هغوی ونه لیدل، د مخې څخه هم څلور پنځه کسان راغلل او نجونو ته يې وویل تاسې ولې د دې ځای څخه نه ځئ، هغوی د ویرولو په خاطر په نجونو پسې منډې کړې نو هغوی په منډه شوې او هر لوري ته خپرې شوې، د شا لخوا یو کس په سعدیې باندې کمپله واچوله او بل کس کلکه ونیوله، په یو لاس يې ورته خوله بنده کړه، هغه یو کس په اوږه کړه او په منډه شو، یو خو تیاره وه بله دا چې نجونو منډې کړې نو هیچا هم ونه لیدل چې سعدیه چا له ځان سره وتښتوله .
سبا سهار لکه سیلاب چې راغلی وي د کلي خلک د چمن او نوې جوړ شوي ځای په لوري په منډه شول، یو کاروان را روان وه چې د هغې په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ډولی مخکې شپاړس او لس اوښان روان وه، په هر اوښ باندي ښکلی او ډولی پردي يې پرې بندي وي.
ډولۍ اېښودل شوي وي چې پر يو سپور وُ، مخکی مخکی ساز او هغه شخصيت پدي اوښانو کې په يو سپور وُ، مخکی مخکی ساز او موسيقی غږول کيده، ځينی کسانو په خمارونکی اواز سره څه زمزمه کول، د اوښانو په غاړو کې غټو غټو ګونګړو ګانو داسې اواز او غږ پيدا کاوه لکه چې د دی ساز او موسيقۍ برخه وی.
په ټول کاروان کې هيڅ بی نظمی او ګډوډی نه وه، په هر چا د تقدس او سپيڅلتيا ويره او رعب پروت وُ، دا د مريدانو او مخلصينو کاروان وه چې د مختلفو ځايونو څخه ورسره يو ځای شوی وه، کاروان داسی حرکت کاوه لکه اوښان او د هغې سپاره چې له آسمان څخه راښکته شوی وی.
کاروان هماغه جوړ کړی او شين چمن ته ولاړ، هلته کوچنۍ غونډۍ وی، په يو ځای کې ډېری خيمی ودريدلی وی چې يوه پکی ښه لوی او پراخه وه، د کلی خلک په شا وتمبول شول.
بيا چا ونه ليدل چې د اوښانو څخه څوک راښکته شول او چيری چيری غيب شول، د مريدانو او مخلصينو سيلاب پشا ولاړ او هلته ټول خلک په اخلاص او احترام سره کيناستل.
د سعديی د کلی خلکو د دی سپيڅيلی شخصيت په هکله خبری اوريدی، څومره چې انسان ناپوهه او بی علمه وی په هماغه اندازه د پټو شيانو معلومولو ته په تلوسه کې وي، هغه په خبرو کې د راز شی پيدا کوی او هلته همدا ډول حالت منځ ته راغلی وه.
امام او محمود دواړو د خلکو سيلاب ليدلو، هغوی تر دی وخته پوری هيڅ هم نشول ويلايی چې دا څه دی، هغوی ته د قاهری له لوری ويل شوی وه چې په سرحدی سيمو کې نوی عقيده خپرول کيږي، تاسې هغه معلومه کړی او دا پته ولګوی چې د دی تر شا څوک ولاړ دي ځکه قاهری ته تر اوسه پوری پدی هکله کوم معلومات نه وُ استول شوی او د دی اصلی علت دا وُ چې کوم کسان د قاهری څخه د څارنی لپاره ليږل شوی وه هغوی ټول د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی نوی غیب پوهیدونکی مریدان او مخلصین شوی وه، هغوی د دی ښځه ویریدل چې د داسې سپیڅلی شخصیت په هکله خرنګه خبره وکړی، سرحدی پوستو او پوځیانو هم همدا اغیزه منلی وه، اوس نو یوازی د آمام خبره پاتی وه چې هغه دا خبره څرګنده کړی چې دا جادو دی، مداری توب دی او که بل کوم کار هغه ته دا خبره په ډاګه شوی وه چې خلک د دی نوی سړی ښځه دومره اغیزمن شوی چې جومات ته تلل یې هم بند کړي. ټول د هغه یو نظر لیدلو لپاره راټول شوی او د هغو خیمو مخی ته ناست وه چیری چې هغه غیب شوی وه .

امام او محمود هم په خلکو کې ولاړ وه، د سعدیی پلار راغی او د هغوی په څنګ کې ودریده، هغه د غم او خفګان په حالت کې آمام او محمود ته وویل چې سعدیه د شپی ښځه لا درکه ده! نجونو هغه ته ویلی چې څو کسان له مخی ښځه راغلل او مونږ یې وډار کړو بیا ټولی یوی او بلی خواته خپری شوی یوی نجلی، وویل چې ما شاته دوه کسان ولیدل خو نوره پوه نشوم .

پلار یې د سعدیی په لټون پسی روان شو نو محمود هم ورسره ملګری شو، سعدیه هلته چیری هغوی ته پلاس ورتلله خو هغه پلار ژړه یې کلکه صبریده، په بی صبری سره یوی او بلی خواته لوغړن ګرځیده، محمود هم ورسره وه، هغوی یو نا بلد سړی رامنع کړل او پوښتنه یې ځینی وکړه: ایا تاسې څوک لټوی؟

د سعدیی پلار ورته وویل چې د شپی ښځه زما لور ورکه شویده!

نا بلد سړی د سعدیی نښی وویلی او بیا یې د هغې پلار ته وویل: اوس اوس ماته چا وویل چې ته د هغې نجلی پلار یې! که تاسې هغه دلته ګوری نو پلاس نه درځی! هغه به اوس د مصر د پولی ښځه ډېره لری رسیدلی وي، بیګاه ماښام ما یو سپور ولیده چې د نورو نجونو ښځه یوه نجلی هغه لوری ته ورغله چې سپور د آس سره ولاړ ؤ، نجلی د هغه سړی سره څه خبری وکړی سپور څو ګامه وړاندی ولاړ، نجلی یوی او بلی خواته وکتل او بیا په سپور پسی روانه شوه، بیا پخپله د سپاره په مخکې په آسپ سپره شوه،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپور آسپ ته پونده ورکړه او په چټکتیا سره روان شو. ما فکر کاوه چې دا نجلۍ به څوک وي چې د یو سپاره سره پخپله خوښه ولاړه، نن ماته چا وویل چې هغه د دې سړي لور ده، اوس د هغې لټون هیڅ ګټه نلري.

هغه نا بلد سړی ولاړ او د سعدیې د پلار اوښکې روانې شوې ځکه چې د هغه همدا یوه لور وه، خو محمود بل شان فکر کاوه، هغه څارونکی وه، هغه پدې پوه شوه چې دې سړي سوچه درواغ وویل، د هغه بیان او ټول شیان غلط وه، هغه ته چا دا ویل چې هغه نجلۍ د ده لور ده؟

پداسې حال کې چې صحنې لیدونکې یوازې همدی دی. هغوی ته همداسې روزنه ورکړل شوې ده چې د چا په خبره به سمدستي باور نکوي بلکې هر چاته به د شک په سترګه ګوري.

محمود سمدستي د هغه نا بلد سړي پسې شو، هغه د خلکو په منځ کې ولاړ او غونډیو ته ننوت او بیا په خیمو کې غیب شو، د دې ځخه محمود پوه شو چې سعدیه په همدې خیمو کې ساتل شوې او د هغې په تښتولو کې د دې سړي لاس خامخا شته. کیدای شي دا به هماغه سوداګر وي چې د سعدیې پلار ورسره سودا ونکړه نو هغه ته یې ویلې وه چې لور به دې تښتوو، د سعدیې پلار دا سړی ونه پیژندلو او هغه داسې دروغ وویل چې پلار نور د خپلې لور پسې لټون ونکړي.

د سعدیه سره د محمود دومره مینه او محبت پیدا شوی ؤ چې د هغې د راخلاصولو قصد یې وکړ، هغه ولاړ او آمام ته یې ټوله خبره وکړه، آمام د څارونکو د ډلې مشر او هوښیار سړی ؤ، هغه هم همدا وویل چې هغه غریب ته دروغ ویل شویدي چې لور یې د چا سره پخپله خوښه ولاړه.

محمود د آمام هغه دوه ملګرو ته وویل چې د ده سره په کلي کې اوسیدل چې سعدیه باید د دې ځای ځخه راخلاصه کړي او پدې کار کې ستاسې مرستې ته اړتیا ده خو د غونډیو منځ ته اوس هیڅوک هم نشول تللایې.

***

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان نور الدین زنګی د کرک محاصره کلکه کړې او خپل لښکر یې هلته ځای پر ځای کړی و، هغه د دیوالونو د ماتولو په هکله فکر او سوچ کولو، هغه په لومړني ورځ خپلو قوماندانو او سالارانو ته ویلي وه چې کومه کلا صلاح الدین ایوبي ونشوه نیولای هغه تاسې هم په اسانۍ سره نشی نیولای ځکه هغه یو ناشونی کار شوني کوي، هغه ماته ټولې طریقې ښودلې چې دلته ازمیل شویدي، او هغه یې هم راته ویلي چې د کلا په دننه کې څه څه دي، سامان او څاروي چیرې دي او عام خلک په کوم لوري کې اوسیږي، هغه ته دا معلوماتونه خپلو جاسوسانو او څارونکو ورکړیدي.

هغه د کلا دننه آور غورځول غوښتل خو منجنیقونه کوچني وه، بله دا چې د صلیبیانو سره لوی لوی لیندي دي چې تر لرې یې پورې غشي ویشتلی شول، دغو غشو منجنیقونه نژدې نه راپرېښودل، په همدې خاطر د کلا په دروازه آور نشو غورځیدلی، کوم لوري ته به چې مجاهدینو د دیوال نړولو کوښښ کاوه هلته به د کلا د دیوال څخه پرې د آور سکروټې راتویول کیدې.

سلطان نور الدین زنګي د خپلو سالارانو او مرستیالانو غونډه راوغوښتله او هغوی ته یې وویل: صلاح الدین ایوبي ماته ویلي وه که دوه لوی منجنیقونه راوغواړې او د کلا دننه آور واچوې خو هلته د مسلمانانو کورونه هم دي که د هغوی څخه یو هم وسوځیده نو دا به د تل لپاره پښېماني وي، زه نن د صلاح الدین ایوبي د فکر او سوچ په خلاف فیصله کوم، ما د یو لوی منجنیق جوړولو فیصله کړې چې تر لرې پورې ډبرې او کاڼي ورسولایي شي، تاسې به دا هم قبلوې چې ستاسې په آور او ډبرو به څو مسلمانانو ته زیان هم رسیږي.

زما ملګرو! که تاسې د کلا په دننه کې د مسلمانانو د حال څخه خبر شې نو دا به غوره وګڼۍ چې هغوی مړه شي ښه ده ځکه هلته د هیڅ مسلمان عزت، حیا او آبرو خوندي نده، د مسلمانانو بچیان د صلیبیانو په واک کې دي او نارینه په یو خلاص میدان کې بندیان شوي او د بیګار کارونه کوي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکړي، ستاسې هغوی به دُعا ګانې کوي چې الله جل جلاله ورته مرګ ورکړي، ستاسې محاصره چې څومره اوږدېږي په هماغه اندازه د کلا په مسلمانانو باندې ګړاونه زیاتیږي، او دا خو حتمي خبره نده چې خامخا دې پدې اور کې مسلمانان وسوځي، که یو څو پکې مړ شي نو دا قرباني به مونږ ورکوو، تاسې هم د مرګ لپاره راغلي یاستي، که اسلام ژوندی ساتل دي نو زمونږ هر یو به قرباني ورکوي، زه دا خبرې ځکه درته کوم چې بیا پر ما باندې تور پوری نکړې چې سلطان نورالدین زنګي د کلا په نیولو کې مسلمانان ووژل.

په مونږ کې هیڅ یو هم داسې فکر نکوي!

یو سالار وویل: مونږ دلته د خپلې پادشاهۍ قایمولو لپاره نه یو راغلي! فلسطین د مسلمانانو خاوره ده! مونږ دلته د خپل رسول صلی الله علیه وسلم نظام ځای پر ځای کوو، لومړۍ قبله زمونږ ده د صلیبیانو او یهودیانو نده.

یو بل سالار وویل: مونږ هیڅکله دا نشو منلی چې فلسطین د یهودیانو دی! مونږ ټول د سوځیدو او مړه کیدو لپاره چمتو یو! مونږ د خپلو بچیانو قرباني کولو ته هم تیار یو.

د نورالدین زنګي په شونډو مسکا راغله چې په هغې کې خوشحالي نه وه، هغه وویل: تاسې پدې ښه پوهیږئ چې یهودیان د فلسطین د خپلولو لپاره په کوم محاذ او میدان کې جګړه کوي؟

یهودیانو خپلې لوڼې او خپل مال او شتمني د صلیبیانو پلاس کې ورکړي ترڅو هغه زمونږ په خلاف استعمال کړي، د خپل مال، دولت او نجونو پوسیله زمونږ په لیکو کې غداران راپیدا کړي، د هغوی ستر هدف مصر دی، د مصر په لویو لویو ښارونو کې د فاحشه او بد اخلاقه میرمنو شمیر ورځ په ورځ زیاتیږي چې دا ټولې فاحشې، بد کارې او بد اخلاقه ښځې یهودیانې دي. د افسوس خبره دا ده چې زمونږ د اسلامي هیوادو، مشران، سوداګر او آمیران د یهودیانو په ښکلي جال کې نښتي دي، په هغوی کې بې اتفاقي او اختلاف پیدا شوی، کفارو اوس هغوی سره پخپلو کې جنګوي، که مونږ بیدار او راویښ نشو نو حتمًا به یهودیان د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسلمانانو لمرنۍ قبله خپل وطن ګرځوي، او مسلمان هیوادونه به پخپلو کې سره جنګوي خو مسلمانان به پدې نه پوهیږي چې د دې خپل منځي جګړو تر شا د یهودیانو او صلیبیانو لاسونه دي. دا به د مال، ښتمنۍ، شرابو او ښځو پوسیله کیږي چې اوس یې پیل شویدی. که مونږ خپل راتلوونکي نسل ته د قدر او عزت ژوند غواړونو باید اوس خپل ځانونه او اولادونه قربانۍ ته وړاندې کړو، زه د نوي میاشت تر راختلو پورې کرک نیول غواړم، که د کلا کنډوالي هم پلاس راشي.

مونږ نور ځنډ نشو کولایی، مونږ به یهودیان او صلیبیان د روم په بحیره کې ډوبو و، دا کار به پخپل ژوند کې سرته رسوو، زه داسې محسوسوم چې زمونږ ځخه به وروسته د اسلام بیرغ د غدارانو او د صلیبي غلامانو او تالي څټو لاس ته ورځي.

سلطان نور الدین زنګي د ځان سره د کسب کارانو یوه ډله ساتلې وه، هغه کسب کارانو ته ویلي وه چې د خرماو اوږدي وني راووهي او د هغې ځخه غټ منجنیقونه جوړ کړي، هغه د کسب کارانو په سلا او مشوره باندې څه نوري وني هم ووهلي ترڅو د هغوی څخه تر وچوالي مخکې کار هم واخلي- کسب کاران شپه او ورځ په کار بوخت و، د دې په خوا کې هغوی د غټو ډبرو انبارونه جوړ کړي وه، د هغه سره د صلاح الدین ایوبي ځخه پاتې اور غورځوونکي مواد هم وه، سلطان نور الدین زنګي له ځان سره هم اور اچوونکي او بلن مواد راوړوي وه، هغه د اور ګولۍ جوړې کړې، په همدې ورځو کې د صلاح الدین ایوبي رالیږل شوي لښکر او پوځ هم محاذ ته را ورسیدل. سلطان نور الدین زنګي ته ویل شوي وه چې د قاهرې پوځ بغاوت ته تیار دی خو چې کله هغه پوځ او لښکر معاینه کړ نو په هغوی کې د بغاوت هیڅ اثر هم نه ښکاریده، سلطان نور الدین زنګي د صلاح الدین ایوبي پشان هوښیار او لرې لیدونکي انسان وه، هغه پخپلو موثرو خبرو باندې هغوی نور هم راوپارول، هغوی لا مخکې صلاح الدین ایوبي راپارولي وه.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه ورځ لمر پریوتی وه، صلیبي واکمنان او قوماندانان د کلا په منځ کې په یوه غونډه او کانفرانس کې ګډون کړی و، د هغوی د خبرو څخه خرګندیده چې د محاصرې په هکله هیڅ اندېښنه نلري .

هغوی ته دا هم معلومه شوې وه چې صلاح الدین ایوبي مصر ته تللی دی او د هغه پر ځای سلطان نور الدین زنګی اوس راغلی دی، د کانفرانس او غونډې په ورځ هغوی ته سهار خبر را ورسیده چې د مصر څخه نوی لښکر هم صلاح الدین را استولی دی، د همدې حالاتو په هکله د خبرو کولو لپاره ټول سره یو ځای کیناستل، هغوی خبرې پیل کړې وې چې یو دم چاودنه وشوه او خاورې یوې او بلې خواته خپرې شوې، صلیبي واکمنان په منډه د باندې راووتل، د ځنګ کوټې برنډه رانړیدلې او ډېره غټه درنده ډبره وه خو دیوال نه و سورې شوی، په همدې وخت کې بیا اواز پورته شو او چاودنه وشوه په هماغه ځای کې نژدې بله غټه ډبره ولویده، صلیبیان د هغه ځای څخه وتښتیدل، هغوی پوه شول چې مسلمانانو په منجنیقونو ډبرې ویشتل پیل کړي، هغه وخت تیاره شو او هیڅ شی نه معلومیدل .

دا د سلطان نور الدین زنګی نوی جوړ شوی لوی منجنیق و چې د تجربې په توګه یې څو ډبرې استعمال کړې.

دا ډېر لرې ویشتوونکی وه خو د هغه چلول او استعمالول خورا ګران کار و، د یوې غټې او اوږدې ونې په منځ کې به یې رسۍ بنده کړه او بیا به یې د اسونو پواسطه کشکوله چې هغې به کوږوالی پیدا کړ، په کوږ ځای کې به یې ډبره کیښودله، چې کله به یې ونه ډېره کږه کړه نو رسۍ به یې غوڅې کړې، زیان دا کیده چې دا رسۍ به بیا په سختۍ سره استعمالیده، دویم زیان دا وه چې کله به رسۍ پرې شوې نو آسونه به په ډېر سخت ډول ټیله شول چې پدې سره آسونه یو پر بل پریوتل، دوه سپاره هم پدې آسونو لویدلو کې زخمیان شول، سلطان نور الدین زنګی تر نیمې شپې پورې د ډبرو ویشتل روان وساتل چې پدې سره د صلیبیانو مرکزي دفتر او نورې دوه کوټې خرابې شوې دا زیان او تاوان ډېر نه و خو د صلیبیانو زړونه یې مات

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړل ، د مرکزي دفتر او نورو نږدې ودانیو څخه صلیبیان وتښتیدل او سهار په تول ښار کې د شپې د بمبارۍ اوازې خپرې شوې او په خلکو کې ویره خپره شوه .
خو د نیمې شپې څخه وروسته لمړۍ لوی منجنیق په ملا باندې مات شو او ناکاره شو، اخرې ډبره د کلا د منځ پر ځای د کلا په دیوال ولګیده، سلطان نور الدین زنګی د ډبرو ویشتل بند کړل. خو دا تجربه ناکامه نه بلکې کامیابه شوه، په کسب کارو کې دوه کسان ډېر هوښیار او تکړه وه، هغوی تجربه ولیده او اصول ورته څرګند شول نو ځکه هغوی اوس نوې لرې ویشتوونکې منجنیق جوړولې شو. هغوی پدې فکر پیل کړل چې رسۍ باید غوځه نشي او یا آسونه د رسۍ غوځولو څخه مخکې خلاص شي چې هغوی ته زیان ونه رسیږي. سلطان نور الدین زنګی هغوی ته وویل چې هر څه کوی خو وخت به پرې ډېر نه تیروې، هغوی کار پیل کړ، د دې په خوا کې سلطان نور الدین زنګی کسب کارو ته وویل چې لرې ویشتوونکې لیندې جوړې کړې، هغه خپلو قوماندانانو ته وویل چې په خپلو ګروپونو کې ډېر تکړه او قوي ځوانان وګورې او د دې غشو ویشتلو لپاره یې تیار کړې .

***

د سعدیه د کلي څخه د باندې په کوم ځای کې چې هغې څاروې څرول او د محمود بن احمد سره به یې لیده کاته کول هلته اوس داسې دنیا اباده شوې وه چې د ځمکې نه بلکې د آسمان څخه راښکته شوې ښکاریده چې هغې خلکو لدې څخه مخکې د هغې تصور هم نشو کولایی. لمر پریوتې او ماښام ښه تیاره شوې وه نو خلکو ته د غونډیو په لورې اجازه وشوه چې نږدې ولاړ شي او هلته په یو هوار میدان کې کینی، هیچاته هم د غونډیو په سر د پورته کیدلو اجازه نه وه، په کوم ځای کې چې خلک کینول شوې وه د هغه ځای څخه د پورته کیدو اجازه نه ورکول کیده.
هغوی ته امر او حکم نه کیدلو بلکې د هغه شخصیت څخه ویرول کیدل چې ګوندې په مصیبت به مو اخته کړې، هغوی ته ویل کیدل که د چا د کوم غلط حرکت په سبب هغه خفه شو نو په ټولو به یو لوی مصیبت راشي،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هر يو ستر گی خلک بالکل چوپ او غلی ناست وه هیچا هم حرکت نکولو پـه هماغـه لوری خښی کړې وی، د هغوی څخه لږ مخکې ښکلی سطرنجی او قالینی غوړول شوی وی او شاته یې لوی لوی ښایسته پردی ځوړندی وی چې په هغې کې ستوری ځلیدل .

د ستورو ځلیدل د هغو مشعلونو د رڼا ګانو څخه پیدا کیدل چې په یو خاص ترتیب سره هلته ایښودل شوی وه، د هر دو تر شا یوه نیغه او عمومی غونډۍ وه چې نا اشنا خلکو هلتـه غارونـه او سوری کیندل، د دی غونډۍ شاته هواره میدان او زیاتی خیمې پکی ولاړی وی .

په خلکو او سیلا نیانو باندی داسې ویره، ډار او چوپتیا خپره شوی وه چې هیچا هم د بل سره پس پسک هم نه کولو، دا هغه شپه وه چې مخکې شپه پکې سعدیه تښتول شوی وه یعنی د سعدیه د تښتولـو پـه دویمـه شپـه ځوړندی پردی لږ شانته وښوریدی، د پردو ستوری د اسمان د ستورو پشان وریپیدل. سمدستی داسې خمارونکی ساز پیل شو چې هغه چا کله په خوب کې هم نه ؤ اوریدلی. دا یوه زمزمه وه چې د جادو په شان یې اثر کولو، پدی دښته او بیابان کې د خمارونکی ساز او نغمـه د انسـان بـاطن تـه ننوتلـه، خلکـو داسې احسـاس کـاوه چـې د دی خمـارونکی سـاز او نغمـی څپـی او موجونه د دوی په سرونو تیریږي او دوی یې محسوسولی او لمس کولی هم شي، په همدی خاطر خلکـو پورتـه پورتـه کتـل تـر څـو دا څپـی او موجونـه وګوري خو هیڅ هم نه لیدل کیدل، پدی ساز کې یوه بله خمارونکی نغمه او ترانه هم ورګډه شوه چې د زیاتو کسانو لخوا څخه پـه ګډه زمزمـه کیده ، پدی نغمه او ترانه کې د نجونو اوازونـه هم وه، د دی نغمی، ساز او ترانی سره سره بـه چې پردی او د هغې ستوری ښوریـدل او ځلیـدل نـو یـو ډول خمـارونکی او مستی راوستوونکی حالت بـه یـې راوسـتلو کلـه چـې خلـک پوره اغیزمن او تر اثر لاندی راغلل نو له یو لوری څخه انګازه کوونکی اواز پورته شو: هغـه شخصیّت راغـی کـوم چـې الله پـاک لـه آسمان څخـه رالیـږلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي، خپل زړه او دماغ د فکر او خیالونو څخه خالي او پاک کړي خو هغه به ستاسې په زړونو او دماغونه کې د الله پاک ربښتني خبرې ځای پر ځای کړي.
پر دو حرکت وکړ او د هغې څخه یو انسان راښکاره شو، هغه خو خپله انسان وه خو پدې جادو یې چاپیریال کې یو آسماني او روحاني مخلوق معلومیده، د هغه د سر ویښتان خړ رنګي اوږده او د وریښمو پشان ځلیدونکي وه، څیره یې سره سپینه او ډکه او ږیره یې په ډېر ښه توګه جوړه شوې وه، بدن یې قوي او شنه چپن یې اغوستې وه، په چپن باندې ستارې لګول شوي وې چې له ورایه ځلیدلې، د ستارو په شان د هغه سترګې هم ځلیدلې، په هغه کې داسې اثر، جادو او اغیزه وه چې خلک یې حیران او بې سده کړل.
سمدستي ساز، نغمې او ترانې پیل شوې چې ډېرو کسانو په ترنم زمزمه کولې.
د دې ټولو څخه برسېره خلک هغه اوازو او خبرو تر اثر لاندې راغلي وه چې دوی د دې آسماني شخصیت په هکله مخکې اوریدلي وي، هغه معجزاتي اوازو خلک بالکل پخپله لمن کې رانغاړلي وه، کله یې چې د هغه شخصیت ولیده نو لومړی یې سرونه ښکته کړل او بیا داسې لاس په نامه ودریدل لکه چې په لمانځه باندې ودریږي.
هغه آسماني شخصیت د پر دو مخې ته ودریده، بیا یې لاسونه پورته کړل او وې ویل: په تاسې دې د هغه الله رحمت وي چې پدې نړۍ کې یې پیدا کړي یاستئ، سترګې او غوږونه یې درکړي، چې په هغې لیدل او اوریدل وکړئ، دماغ یې درکړی چې په هغې فکر وکړئ، تاسې ته یې ژبه درکړې چې په هغې خبرې وکړئ، خو ستاسې پشان د سترګو لرونکي، ستاسې په شان د غوږونو او بدن لرونکي په تاسې واکمنان شوي، هغوی تاسې غلامان کړځولي او د دنیا د نعمتونو څخه یې بې برخې کړي یاستئ، اوس ستاسې داسې حال شوی چې سترګې مو شته خو څه پرې نشئ لیدلای، ستاسې غوږونه شته چې د حق خبره پرې نشئ اوریدلی، تاسې پخپل دماغ فکر کولای شئ خو هغه د دروغو له کیسو څخه ډک دي، ستاسې ژبې شته خو په هغې باندې د خپلو بادارانو او واکمنانو په خلاف یوه خبره هم نشئ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولایی، هغوی ستاسې خاروی، ستاسې اولادونه او ستاسې ځامن اخیستي، هغوی ستاسي ځوان زامن داسې جنګوی لکه چې څوک سپي جنګوی، هغوی ستاسي آسونه او اوښان په غشو سوری سوری او غلبیلوی. ستاسې زامن چې مړه کړی بیا یې په شګو کې وغورځوي چې ځناور او غوښه خوړونکی مرغان یې خوری .

زه هغه سترګه یم چې په هغې راتلوونکی وخت لیدل کیږي، د خلکو د زړه حال او راز پری معلومیږي، زه هغه غوږ یم چې په هغې د الله جل جلاله اواز اوریدل کیږي، زه هغه دماغ یم چې په هغې د انسانانو د خیر فکر او سوچ کیږي، او زه هغه ژبه یم چې د الله ریښتنی پیغام خلکو ته رسوی زه د خدای ژبه یم .

د خلکو د منځ څخه یو اواز پورته شو ایا ته تل پاتی او لا فانی هم یې چې مرګ او مړینه نلری؟

ټول یو دم لکه چې بی سده شوی وی. ځینی وویریدل چې دی بی آدبه سړی خو د هغه آسمانی شخصیت خبره پری کړه چې مصیبت ته یې خپله بلنه ورکړه او په کلی به راپریوځی .

هغه شخصیت وویل: تاسې همدا کار امتحان کړی! زما په سینه باندی غشی وولی !

د هغه په اواز او اداء کې جادو و، هغه بیا وویل: ایا پدی خلکو کې څوک غشی ویشتونکی شته چې زما په سینه غشی وولی؟

په خلکو کې چوپتیا خپره شوه، هغه په غصه او لوړ اواز وویل: زه حکم کوم چې دلته څوک لینده او غشی لری هغه دی مخی ته راشی .

څلور غشی ویشتونکی چې د دی کلی اوسیدونکی نه وه په قلاره قلاره مخی ته راغلل، هغه شخصیت ورته وویل: دیرش ګامونه وشماری او بیا زما مخامخ ودریږی، هغوی دیرش ګامونه وشمارل او بیا د آسمانی شخصیت په وړاندی مخامخ ودریدل .

آسمانی شخصیت وویل: په لیندو کې غشی کیږدی او زما زړه په نښه کړی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځلور واړو په خپلو ليندو کې غشي کيښودل ليندي يې نيغې ونيولې او د آسماني شخصيت زړه ې په نښه کړ .
آسماني شخصيت وويل: پدې فکر مه کوې چې زه به مړ شم پخپل ټول زور او طاقت سره غشي پر ما راخوشي کړی .
هغوی خپلې ليندۍ ښکته کړې ځکه هغوی فکر کاوه چې دی به مړ شي.
آسماني شخصيت په برج سره حکم وکړ: زما زړه په نښه کړی او غشي خوشي کړۍ! که داسې ونکړۍ نو پخپل ځای ولاړ به لوليږه او وسوځيږۍ .
غشي ويشتونکو د خپل مرګ له ويرې ليندۍ پورته کړی او زړه يې په نښه کړ، ناست خلک داسې چوپ او بې سده شول چې د هيچا سترګې هم نه رپيدی، ساز او نغمې نورې هم خماروونکې شوې، پدې خوا کې د زياتو خلکو لخوا ځخه خماروونکې نغمې پيل شوې چې نغمه ويوونکې يې نه معلوميدل .
په همدې جادو يې چاپيريال کې د ځلورو غشو ويشتل کيدو اواز واوريدل شو، ځلور واړه غشي د آسماني شخصيت په زړه باندې ونښتل هغه پخپل حال ولاړ وه، لاسونه يې غځولي او په خندا ؤ.
آسماني شخصيت وويل: ځلور خنجر ويشتوونکي دې مخکې راشي !
غشي ويشتوونکي دې ولاړ شي.
غشي ويشتوونکي حيران او انديښمن ولاړل، د دې سره ځلور کسان د بل لورې ځخه راپورته شول، هغوی ته حکم وشو چې پنځلس ګامه مخکې د خنجرونو سره ودريږه، هغوی پنځلس ګامه مخکې د هغه په وړاندې مخامخ ودريدل .
آسماني شخصيت ورځخه پوښتنه وکړه: تاسې په نښه باندې خنجر سم ويشتلی شي؟
ځلور واړو ځواب ورکړ چې هو بالکل!
آسماني شخصيت شخصيت ورته وويل نو بيا په يو ځل ځلور واړه زما په زړه باندې خنجرونه راخوشي کړی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلور واړو په پوره قوت او ځواک سره په هغه باندې خنجرونه ورخوشې کړل، خنجرونه د هغه په سینه کې ونښتل او سرونه یې په سینه کې ننوتي وه خو هغه لا ولاړ او خندل یې، د خلکو له لوري اواز پورته شو: آفرین ... د ده پلاس کې د مرګ پرښتې دې .

آسماني شخصیت وویل: ایا هغه سړي ته ځواب ورکړل شو چې ویلي یې وه زه مرګ نلرم او تل پاتې ژوندی یم؟

پدې وخت کې یو اطرافي او صحرایي کوچي راپیدا شو، مخکې راغی او د هغه په پښو کې یې سجده وکړه، هغه سړي راپورته کړ او بیا یې ورته وویل: ولاړ شه په تا دې رحمت وي .

هغه صحرایي سړي وویل: د دې څخه معلومیږي چې تاسې مړي هم ژوندي کولای شئ؟

یو بوډا سړي راوړاندې شو او په چیغو چیغو په ژړا شو ویې وویل: الله پاک ماته یو زوی راکړی و، هغه په ځوانۍ کې مړ شو، ماته چا وویل چې تاسې مړي هم ژوندي کولای شئ، ما د خپل زوی مړی له لرې ځای څخه راوړی دی، زما په بوډا توب باندې رحم وکړه او زما زوی راته را ژوندی کړه !

څلور کسانو یو مړی په اوږو ایښی را وړاندې شول، مړی د څو کړیو ورو وړاندې کېښوده . څلور کسانو مړی د آسماني شخصیت په لرګیو په سر اچول شوی وه،

آسماني شخصیت وویل: یو مشعل راواخلئ او ټولو خلکو ته دا مړی وروښئ چې بیا څوک ونه وایي چې دا لا پخوا ژوند و، مړی ټولو خلکو ته وروښودل شو، کفن یې له مخ څخه لرې او د مشعل په رڼا کې خلکو ولیده چې خیره یې د مړي پشان سپینه ده .

سترګې یې نیمې پټې او خوله یې هم وازه پاتې وه، چې کله ټولو خلکو ولیده نو بیا یې د مقدس انسان مخې ته کېښوده، ساز او نغمې بدلې شوې او د مخکې څخه نوري هم خمارونکې وګرځیدې، مقدس انسان خپل لاسونه خلاص کړل او د آسمان په لوري یې وکتل او په لوړ اواز یې وویل:

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند او مرګ ستا پلاس کې دي، زه ستا د زوی زوی یم، تا خپل زوی د صلیب څخه رابښکته کړ او ماته دی د صلیب تقدس راکړ، که ستا زوی او صلیب ریښتنی وي نو ماته ځواک راکړه چې د دی بد مرغه بوډا زوی را ژوندی کړم.

هغه په مړي رابښکته شو او بیا یې څه وویل، بیا یې د مړي په سر لاندی باندی خپل لاسونه تیر کړل چې لاسونه یې رپیدل، کفن وښوریده، مقدس انسان خپل لاسونه هماغسی په هوا کې یوی او پلی خواته ور ل راوړل، بیا یو دم کفن په زور سره وښوریده، خلک له ویری یو بل ته نژدی شول ، ځینی ښځی وویریدی او چیغې یې کړی دا حالت څکه ویرونکی وه چې د مقدس آنسان په سینه کې څلور غشی او څلور خنجرونه هماغسی نښتی وه ، د دی سره کفن لری شو او مړی راکیناست، هغه خپل مخ او سترګی پاکی کړی او بیا یې وویل: ایا زه اوس پاکی دنیا ته را ورسیدم؟

آسمانی شخصیت وویل : نه!

ژوندی کوونکی انسان هغه ته تکیه ورکړه او راپورته یې کړ بیا یې ورته وویل: ته په همدی دنیا کې یې چیری چې پیدا شوی وی، ولاړ شه د خپل پلار سره یو ځای شه!

پلار ور منډه کړه او زوی یې پخپله سینه پوری ونیوه، هغه یې ښکل کاوه او بیا یې ژوندی کوونکی انسان ته سجده وکړه، خلک راپورته شول، هغوی پخپلو کې سره خبری پیل کړی، د هغوی په وړاندی مړی اوس پخپلو پښو روان و، مړی را ژوندی شوی و، پلار یې هغه د ټولو خلکو په مخکې تیر کړ چې ټول یې وګوری چې زوی را ژوندی شویدی .

مقدس آنسان وویل: خو زه نور خلک او مړی نه را ژوندی کوم! ژوند او مرګ د الله تعالی په لاس کې دی، ما دا مړی د دی لپاره را ژوندی کړ چې تاسې پدی پوه شی چې زه د الله تعالی استازی یم او د معجزی لپاره یې د خپل پلار څخه اجازه وغوښتله چې دا مړی را ژوندی کړم، الله تعالی ماته اجازه راکړه او ځواک یې هم راکړه چې دا مړی را ژوندی کړم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایا ته په جنګ کې وژل شوي خلک هم د خلکو د ډلې څخه یوه وپوښتل ایا ته په جنګ کې وژل شوي خلک هم
را ژوندي کولای شي؟

مقدس انسان ځواب ورکړ: نه! په جنګ کې د وژل شوو خلکو څخه الله تعالی دومره خفه او ناخوښه وي چې هغوی ته بیا ژوند نه ورکوي، په بله دنیا کې به هغوی د جهنم اور ته غورځول کیږي، انسان د دې لپاره ندی پیدا شوی چې نور انسانان ووژني، بلکې د دې لپاره پیدا شویدی چې هغه اولادونه پیدا کړي لکه څرنګه چې دی پیدا شویدی، په همدې خاطر تاسې ته اجازه شویده چې څلور څلور میرمنې په نکاح کړئ، د سړي او ښځې همدا کار دی چې بچې وزیږوي او چې بچیان لوی شي هغوی هم بچیان وزیږوي او همدا اصل عبادت دی.

***

هغه وخت چې مقدس شخصیت خپل کرامات خلکو ته ښودل په هماغه وخت کې دوه کسان د هغه غونډۍ تر شا پټ وه چې هلته خیمې لګیدلې وې، د یوې خیمې څخه د نجونو اوازونه او خنداګانې هم راتللې، دا دوه پټ شوي کسان آمام او محمود بن احمد وه، محمود پدې باوري ؤ چې سعدیه همدلته پدې خیمو کې پټه ساتلې شوې ده، په محمود کې دومره مذهبي پوهه او معلومات نه ؤ، هغه د دې نوي آسماني شخصیت په هکله کومه فیصله نشوه کولایی خو آمام ورته ویلي وه چې هیڅ انسان مړی نشي ژوندي کولایی، هغه پدې هیڅ فکر نه ؤ کړی چې دا نوي آسماني انسان خلکو ته څه وړاندې کوي، هغه د دې څخه یوازې دومره ګټه پورته کړه چې ټول خلک په هغې کې بوخت شول نو دی د غونډۍ تر شا ولاړ تر څو اصل حقیقت ځانته څرګند کړي، د هغه فکر او توجه یوازې په سعدیې باندې وه، او هماغه یې لټوله، د خیمو په ځای کې تیاره وه، یوازې په درې خیمو کې رڼا وه چې د هغې پردې هم بندې وې، هلته د پیرې او څارنې هیڅ ترتیب نه ؤ نیولی شوی، دوه درې کسان په یو ځای کې ناست او خبرې یې کولې، د دې خطر هر وخت موجود ؤ که چیرې هغوی دواړه چا لیدلي وای نو حتماً به

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وژل کیدل ، د غونډۍ د بلې خوا څخه د مقدس انسان اواز اوریدل کیده، چې د هغې سره ساز او نغمې هم وې خو د نغمو او ساز کوونکي هیڅ نه معلومیدل چې چیرې ناست دي .

امام او محمود هغې خیمې ته نژدې شول د کومې څخه چې د نجونو اوازونه راتلل، د هغوی خبرو د دوی زړونه راپورته کړل ځکه یو ښځینه اواز داسې اوریدل کیده: دلته هم زمونږ ډرامه او لوبه کامیابه ده!

یوې بلې نجلۍ وویل: دا ډېر احمق او ناپوه خلک دي .

د مسلمانانو د بې لارې طریقه همدا ده چې هغوی ته ډرامې او مداري توب وښودل شي! دا د یوې میرمنې آواز وه .

یوې نجلۍ وویل : معلومه نده چې د هغې به څه حال وي ؟

بلې ورڅخه وپوښتل : د چا حال ؟

لومړنۍ په ځواب کې وویل: د نوې مرغۍ! تاسې ټول باید دا ومنئ چې هغه زمونږ ټولو څخه ښکلې او ښایسته ده، هغې نن توله ورځ ژړل .

یوې نجلۍ وویل: نن شپه به د هغې ژړل بند شي! هغه د الله تعالی د زوی لپاره چمتو کیږي .

نجونو په کړس کړس وخندل، الله تعالی به څه وایي چې هغه ته څه ډول زوی ورکړل شویدی، ډېر بلا او چالاک سړی دی .

د دې څخه وروسته نجونو پخپلو کې سره بد اخلاقه او فحشي خبرې او ټوکې پیل کړې، آمام او محمود پدې پوه شول چې د نوې مرغۍ څخه مطلب سعدیه ده، اوس هغوی پدې بالکل باوري شول چې دا ډرامې ، مداري توب او لوبې د ناپوهه مسلمانانو د بې لارې کولو او غولولو لپاره سرته رسول کیږي .

امام د محمود په غوږ کې پټ وویل : د دې نجونو لوښې او لغړې خبرې او ټوکې د دې ثبوت وړاندې کوي چې دا څه ډول خلک او ډله ده! مونږ بې ځایه دلته نه کرځو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی دواړه لوی خيمې ته نژدې ورغلل، دا لويه خيمه د غونډۍ په څنګ کې ولاړه وه چې نيغه او عمودي وه، د خيمې او شاته غونډۍ تر منځ نيم ګز فاصله وه، هغوی هماغه خالي ځای ته ولاړل او هلته يې وکتل، د خيمې پردې د پړو پوسيله تړل شوې وې. د سترګو په اندازه ځای پکې سوري ؤ، هغوی په هماغه سوري کې وکتل نو شک يې ختم شو، په خيمه کې يوه لوی او غټ تخت پروت ؤ چې قيمتي قالينه پرې پرته وه او دوه رڼا ګانې بليدې، يو لوري ته صراحي او د شرابو پيالې ايښودل شوې وې، د دې خيمې د شان او شوکت څخه څرګنديده چې دا د دې شکمنې ډلې د سردار او مشر خيمه ده، د سعديې سره يوه ښځه او يو نارينه ناست وه، سعديه د ناوې په شان جوړيده .

يوې ميرمنې سعديه ته وويل: نن خو تاډير وژړل! لږ وروسته به ته خاندې او خپل ځان به هم نه پيژنې، ته خو بختوره يې ځکه ته هغه چا خوښه کړې يې چې د آسمان څخه خدای زمکې ته راليږلی دی! هغه يوازې ستا په خاطر دلته راغلی دی، هغه د شل ورځو په فاصله د غيب په سترګو ليدلې وې، ستاسې کلی ته هغه خدای راليږلی دی ، که هغه نه وای راغلی نو ته به د کوم شپون سره واده کيدې، يا به ته په غلامانو باندې خرڅول کيدې .

په سعديه باندې د دې ميرمنې جادو اثر کولو، هغه چوپ ناسته او خبرې يې اوريدې، محمود په جوش او جذبه کې راغی خو آمام هغه رامنع کړ، شوی چې د کوښښ کاوه چې دا د چا لپاره تيارول کيږي. ډېر څنډ نه ؤ تير پيغمبر راليږلی شويدی، او د هغه په لاس کې زمونږ ژوند او مرګ دی، د هغه سترګه راتلوونکې پټ او غيب شيان ګوری، په توره شپه کې اسمان ته لوری ته ونه ګوری، کوم ځای کې چې خيمې لګيدلې دي، غونډيو ته به ځی، د چا ستورې چې د آسمان د ستورو پشان ځليږي، تاسې هيڅوک هغه هيڅوک هم نه ځی، چا چې هغې لوری ته د کتلو يا تللو کوښښ وکړ هغه به د تل لپاره ړوند شي، سبا شپه به هغه ستاسې هيلې، ارزوګانې او اميدونه اوری .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

آمام او محمود پخپل ځای ولاړ وه، په خیمه کې نارینه او میرمنی سعدیه ته یو ځل بیا نصیحت وکړ چې د مقدس انسان په وړاندې سپین سترګی او بې احترامی ونکړی، هغه راغی او د مخی له لوری خیمی ته ننوت، آمام او محمود پدې ډېر حیران شول چې د هغه په سینه کې لا تر اوسه پوری ځلور غشی او ځلور خنجرونه ننوتی وه.

سعدیې چې کله غشی او خنجرونه ولیدل نو له ویری او ډار څخه یې خپل لاسونه په سترګو کیښودل او د خولی څخه یې چیغه ووتله، مقدس انسان په خندا شو او ویې ویل: مه ویریږه نجلۍ! دا کرامات ماته الله تعالی راکړیدی ، زه په غشو او خنجرونو نه مړ کیږم هغه د سعدیه سره ځان ونښلولو او کیناست.

امام محمود ته په غوږ کې وویل: ما دا ډرامه او مداری توب یو ځل په قاهره کې لیدلی و! ته به هم نه ویریږي. ته پوهیږی چې غشی او خنجرونه چیری نښتی دی ؟

مقدس انسان پورته شو او د خیمی پردی یې په پړو کلکی وتړلی، امام او محمود پخپل لوری کې د خیمی پردی خلاصی کړی، هغوی د دی پروا ونکړه چې څه به کیږي، په خپو پښو خیمی ته ننوتل، کله چې مقدس انسان شاته وکتل نو د امام او محمود په پنجو کې راګیر شوی و، محمود په خپ اواز سعدیه ته وویل : په کوم توکر چې ته ناسته یې هغه د ده په مخ او خوله باندی واچوه، سعدیه لکه چې بی سده شوی وی، هغه د تخت څخه توکر راټول کړ او د سړی په مخ او سر یې ور واچولو، سړی ډېر قوی او ځواکمن و خو آمام او محمود دومره کلک نیولی و چې هیڅ یې نشول کولایی، بیا یې په توکر کې وتړلو او کلک یې کړ، رنګانی یې مړی کړی، د امام د خبری په آساس لومړی سعدیه له خیمی څخه ووتله، بندی او تړلی مقدس انسان محمود په خپله اوږه واړولو، آمام پخپل لاس کې خنجر نیولی مخکی مخکی روان و، له کوم لوری چې دی خیمی ته راغلی وه له هماغه لوری څخه ووتل او ولاړل د نیولو خطر په هر ګام کې موجود و خو هغوی داسی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاره ونیوله چې سمدستي د خطر څخه ووتل ، شپې د هغوی سره ډېره مرسته وکړه .

***

هغوی د لرې لارې څخه کلي ته ننوتل او خپل جومات ته ولاړل کله چې خپلې خونې ته ورسیدل نو مداري یې خلاص کړ، تر اوسه پورې غشي او خنجرونه د هغه په سینه کې ننبتي وه خو په اوږه باندې د پورته کولو په سبب هغه کاږه شوی وه، سعدیه یې هم د جومات په خونه کې وساتله ، د دې لپاره که ددې نجلۍ د ورکیدو معلومات خلکو ته وشي نو کیدایی شي د هغې د پلار په کور به برید او حمله وکړي اصلاً حمله کوونکي او برید کوونکي داسې مست او خمار شوي وه چې هغوی ته دا هم څرګنده نه وه چې د هغوی د خدای زوی چیری ورل شوی او ورک دی.

هغوی دا تصور هم نشو کولایی چې د هغوی سردار به د نوی مرغی سره تښتول کیږي .

امام او محمود مداری ته وویل چې چپن وباسي، هغه لومړی غشي او خنجرونه راوویستل، بیا یې چپن را وویستله، هغه لاندې جامې هم وویستلې، په همدې جامو کې د کارک پشان لرګی اینبودل شوی وه چې په هغې څرمن سربښ شوی وه، هغه تخته دومره لویه وه چې د هغه څخه د ده سینه تهوله پټیدله، غشي او خنجرونه په همدې تخته باندې لګیدلي او ننبتي وي - هغه آمام او محمود ته وویل: خپل قیمت بیان کړې، که سره زر غواړې، که آسونه غواړې، که اوښان غواړې هر څه چې غواړې سمدستي یې درکوم خو ما خلاص او ازاد کړې .

آمام ورته وویل: ته اوس نشې خلاصیدای ! مونږ هم د خلکو پشان تاته سترګې پلار ؤ.

آمام محمود ته وویل: تاته به معلومه وي چې زمونږ د پوخ نژدې څوکۍ او پوسته چیرې ده! سمدستي ولاړه شه او تول پوځیان درسره را ورسوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ورته د پوستی لوری، فاصله او پټ شفر هم وویلو چې هغوی یو بل وپیژنی بیا یې هغه ته د خپلو دوه ملګرو ځایونه په ګوته کړل چې هغه سمدستی جومات ته راولیږی .

محمود سمدستی د آمام په آسپ پښه واړوله او روان شو، په لاره کې ورسره د آمام دواړه ملګری مخامخ شول نو هغوی یې د جومات په لوری واستول او خپله د پوځی پوستی په لوری ولاړ، کله چې د کلی څخه لری شو نو آس یې چار ګام کړ، پوسته یو نیم ساعت لری پرته وه، هغه په لاره کې په اندیښنه کې وه، د دی پوستی قوماندان هغه پیژندلو ، هغه بی پروا سړی ؤ، سوډانیانو او صلیبیانو هغه ته رشوت ورکولو او هغه یې د ځان سره ملګری کړی ؤ، محمود د هغه په هکله قاهری ته راپور هم استولی ؤ خو تر اوسه پوری د هغه په خلاف کوم ګام نوؤ پورته شوی .

محمود فکر کاوه چې هغه به ورسره خپل پوځیان ونه لیږی او یا دا چې وخت به هسی تیر کړی تر دی چې دښمن له لاسه ووځی محمود په همدی فکر او سوچ کې ؤ چې که د پوستی پوځیان ورسره ملګری نشی نو څه به کوي .

د سهار څخه مخکې پوځیان کلی ته رسول اړین وه، که پوځیان هلته ورنشی نو د آمام، محمود او دوه نورو ملګرو ژوند په خطر کې ؤ څکه چې د دی مداری سړی سره د ډېر خلک ملګری وه او نورو د سیمی ځلکو یې هم مرسته کوله څکه هغه یې خپل مریدان کړی وه .

د آمام سره خنجر ؤ، د هغه دوه ملګری هم ورسره یو ځای شول هغوی هم خنجرونه درلودل، هغوی مقدس مداری بندی کړی ؤ، هغه دومره زیات قیمت ورکولو چې د آمام او د هغه د ملګرو په تصور او خیال کې هم نه راتللو.

آمام هغه ته وویل: زه په جومات کې ناست یم، دا د هغه الله پاک کور دی چې ته یې د ریښتنی دین سره له آسمانه را استولی یې، ایا همدا ستا ریښتنی دین او عقیده ده؟

ګوره مداری! زه د قاهری د حکومت غړی یم زه تا نشم خوشی کولایی او نه خپل ایمان خرخولایی شم .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمود بن احمد چې کله د پوستي خيمو ته ورسيده نو د قوماندان په خيمه کې يې رڼا وليده، د آس د قدمونو آواز چې هغه واوريده نو د خيمې څخه راووت، محمود خپل ځان ور وپيژانده او د قوماندان سره خيمې ته ولاړ، محمود دا قوماندان نه پيژندلو، هغه ورته وويل چې پرون ماښام پخواني کسان ولاړل او مونږ دلته راغلو، مونږ اوس د کرک له محاذ څخه راغلي يو.

محمود قوماندان ته ټوله کيسه بيان کړه او هغه ته يې وويل چې مونږ ډېر لوی ښکار نيولی دی، نو د هغې ټولو د نيولو لپاره د پوستي ټولو غازيانو ته اړتيا ده چې زمونږ سره هلته ولاړ شي ځکه دا کسان بايد شپه په شپه ونيول شي.

قوماندان سمدستي خپلو غازيانو ته چې تر پنځو سويي شمير زيات و حکم وکړ چې پخپلو آسونو سپاره شي، د هغوی سره توری، نيزې، برچې او ليندې هم وې، اته، لس کسان يې په پوسته کې پريښودل. څرنګه چې دوی نوی د محاذ څخه راغلي وه نو ځکه يې احساسات د مجاهدينو په شان تازه وه، قوماندان ټول آسونه په منډه کړل او محمود د هغوی لار ښونه کوله، کله چې خپل هدف ته نژدې شول نو آسونه يې سست کړل ترڅو غداران خبر نشي، حال دا چې هغوی يو هم پداسې حالت کې نه وه چې خبر شوی وايی، شرابو او خوب هغوی بی سده کړی وه .

قوماندان د محمود په لارښونه هغه ځای محاصره کړ خو عمليات يې تر سهار پورې وځنډول، محمود آمام ته خبر ورکړ چې غازيان را ورسيدل، سعديه لا تر اوسه پورې د امام په خونه کې وه، آمام د هغې پلار هم د خپل ملګری پوسيله راوغوښتلو.

مخلصين، مريدان او زيارت کوونکي چې د مقدس او آسماني شخصيت دکرامتونو او راتلوونکي خبرونو د ليدلو لپاره راغلي وه ټول په رانه ميدان باندې پراته وه ځکه هغه شخصيت ورته ويلي وه چې راتلوونکې شپه به

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستاسې هیلې، ارزوګانې او امیدونه اوري او هغه به پوره کوي. دا خلک پداسې وخت کې راوېښ شول چې لا روښنايي نه وه خپره شوې.
هغوی پدې لړ رڼا کې د ډېر آسونه ولیدل، په هغې آسونو سپاره پوځیان معلومېدل.
خلک هیڅ پوه نشول، هغوی پدې نه وه خبر چې آسماني شخصیت. د مرو ژوندي کوونکي، د خدای لمسی او استازی په جومات کې بندي او لاس تړلی پروت دی، هغه اوس د مسلمانانو د رېښتنی خدای په پنجو کې راګیر وه، د غازیانو قوماندان د دمشق اوسیدونکی رُشد بن مسلم وه، هغه خپلو غازیانو ته ویلی وه چې ټول اسلامي هیواد ستاسې په ډاډ خوب کوي، سلطان صلاح الدین ایوبي هر وخت ستاسې سره وی، که هغه تاسې ته نه ښکاري نو زما په سترګو هغه ته وګورئ، مونږ ټول ایوبیان یو، که د دې ګروپ کوم کس د پخوانیو پشان خپل ایمان خرڅ کړ نو زه به یې پښې او لاسونه وروتړم او پدې لویه دښته کې به یې وغورځوم، د داسې خلکو د سزا او جزا حکم زه د قاهرې څخه نه اخلم بلکې د خپل الله جل جلاله څخه یې اخلم.
رُشد بن مسلم سهار ولیدل چې په خیمو کې هیڅ حرکت او خوزښت نشته، د خیمو اوسیدونکي زر راپورته کیدونکي نه وه، رشد بن مسلم عامو خلکو ته وویل چې شاته ولاړ شي او هلته ودریږي ځکه اوس به هغوی ته مقدس او آسماني انسان وښودل شي، کله چې عام خلک لرې شول نو بیا قوماندان څلور پنځه سپاره د غونډیو په سرونو ودرول چې پیره او څارنه وکړي تر څو هیڅ بهرني سړي ونه تښتي، نور سپاره یې د آسونو څخه پلي کړل او هغوی ته یې حکم وکړ چې خیمو ته ننوځي او خلک راوباسي، که څوک مقابله وکړي او یا د تیښتې کوښښ وکړي هغه باید ووژني، هلته د تیښتې سوال نه پیدا کیده ځکه چې ټول بې سده او نیشه پراته وه، رشد بن مسلم لوڅه توره پلاس کې ونیوله او یو خیمې ته ننوت هلته یې ولیدل چې یوه نجلۍ لوڅه لغړه پرته ده او دوه نارینه هم په څنګ کې ورسره پراته دي، هغه د تورې څوکه ور وړاندې کړه او د راپورته کیدو لپاره ې ورته اواز وکړ، هغوی د راپورته کیدو پر ځای راپورته کوونکي ته کنځلې او بد رد وویل بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې ارخونه بدل کړل او ويده شول، رشد د خپلې توري څوکه زور کړه نو د هغوی په پوستکی کې ورننوته، دری واړه وبرېدل او راپورته شول، هغوی دری واړه د خيمې څخه د باندې ميدان ته راوستل شول، په ټولو خيمو کې لوڅې نجوني او نارينه سره ګډ وډ پراته وه او په يوه خيمه کې ډېر د موسيقۍ او ساز وسايل پراته وه .

د ټولو خيمو څخه کسان ميدان ته راوستل شول او پيره وربانـدې ودرول شوه، اوښان او نور سامان غازيانو پخپل واک او کنترول کې واخيستل ، آمام د رشد بن مسلم سره وُ، آمام هغه سړی هم راوُست چې خپل ځان يې د الله تعالی زوی يعنی لمسي بللو، د هغه لاسونه شاته تړلې شوی وه، هغه يې په هغه ميدان کې ودرولو چې بيګاه شپه يې خلکو ته کرامات ښودلې وه، د هغه شاته هماغه پرونۍ پردې ځوړندې وې، نور ملګرې يې د هغه په مخکې کښينول چې د ټولو لاسونه شاته تړل شوی وه ټول ساز سامان د هغوی په وړاندې کيښودل شو چې د خيمې څخه پلاس ورغلي وه، آمام خلکو ته اعلان وکړ چې ښه نژدې راشي نو خلک ټول رانژدې شول بيا آمام وويل: تاسې دې سړي ته ووايی چې ځان د الله تعالی زوی او يا استازی ګڼي چې خپل لاسونه د رسۍ او پړی څخه خلاص کړي، دا خو مړی ژوندی کولی شي نو زه به د ده يو ملګری ووژنم، هغه دې راژوندی کړي، آمام د رشد څخه توره واخيستله او د هغه د ملګرو څخه يې يو راپورته کړ، چې کله يې توره پورته کړه نو هغه سړي چيغې کړې : ما وبښی، دا سړي ما نشي ژوندی کولايی، دا ډېر غټ ګنګار دی ، د الله تعالی د زوی په خاطر ما مه مړ کوی .

خلکو چې دا لوبه وليده نو حيران شول خو لا شک يې نه وُ لرې شوی، آمام د هغه مقدس سړی چپن او جامې هم له ځان سره راوړې وې، آمام سمدستی د هغه جامې او چپن واغوستل، چاته د ښودلو پرته يې تخته د جامو لاندې کيښودله او چپن يې پرې راکش کړه، بيا يې رشد ته وويل چې خپل څلور غشي ويشتوونکی را وړاندې کړي، کله چې غشي ويشتوونکي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغلل نو آمام ورته وویل: دیرش ګامه وړاندی ودریږه او بیا زما زړه په نښه کړه او غشی راخوشی کړه، غشی ویشتونکو خپل قوماندان ته وکتل .

محمود هغه ته د شپی تړوله کیسه کړی وه ، رشد بن مسلم غشی ویشتونکو ته حکم وکړ چې غشی ورخوشی کړی، څلور واړو یو ځل څلور غشی خوشی کړل څلور واړه د امام د زړه په برخه کې ونښتل، آمام بیا وویل: اوس څلور کسان راشی زما په زړه باندی څلور خنجرونه په پوره زور سره راخوشی کړی څلور خنجرونه په پوره زور سره ور ویشتل شول او د امام په سینه کې ونښتل .

آمام غشی ویشتوونکو ته وویل : هر یو پخپله لینده کې یو یو غشی کیږدی، پدی وخت کې یې مقدس مداری رامخی ته کړ بیا یې خلکو ته په لوړ اواز وویل : دا سړی ځان ته تل پاتی او نه فنا کیدونکی وایی، اوس به یې زه تاسې ته څرګند کړم چې دا په اصل کې څوک دی .

آمام غشی ویشتوونکو ته وویل: د ده زړه په نښه کړه او غشی پری ورخوشی کړی .

کله چې لیندی راپورته شوی، هغه منډه کړه او د آمام شاته پټ شوه، هغه د مرګ له ویری رپیدلو، د سوال کوونکو په شان یې د خپل ژوند غوښتنه کوله، آمام هغه ته وویل : را وړاندی شه او دی خلکو ته ووایه چې زه د صلیبیانو ورانکاری او مداری یم، آمام د خپلی توری څوکه د هغه په ګیډه کېښوده .

خلکو! مقدس انسان رامخی ته شو او په لوړ اواز یې وویل: زه تل پاتی او نه فنا کیدونکی نه یم، زه ستاسې پشان انسان یم، زه صلیبیانو را لیږلی یم تر څو ستاسې ایمان خراب کړم، پدی کار ماته ډېر مال راکول کیږی .

آمام وویل: د شمعون لور سعدیه همدی د جال غلا کړی وه! اوس مونږ هغه راخوشی کړی .

امام چپن لری کړه، جامی یې وویستلی، د لرګی تخته یې جلا کړه، د رشد یو غازی ته یې ورکړه او ترڅو هغه په ټولو خلکو وګرځوی، آمام خلکو ته وویل چې غشی او خنجرونه پدی تخته باندی نښتل .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دی ډرامې د رسوا کیدو څخه وروسته عوامو خلکو ته وویل شول چې ټول ځایونه او خیمې پخپلو سترګو وګوری، خلک په منډه په ټولو ځایونو کې خپاره شول، د پردو شاته یو غار جوړ شوی وُ چې هلته د شپې سازنده ګان ناست وه او ساز یې غږولو، خلک چې خیمو ته ولاړل نو هلته د شرابو بدبوی خپره شوی وه، کله چې خلک ښه پوره وګرځیدل نو بیا ټول راټول کړی شول او دا ورته وویل شول چې دا ټول څه وه او د څه لپاره سرته رسیدل.

هغه دا هم معلوم کړی وه چې بیګانی مړی څوک وه نو هغه یې په رسیو تړلی وه، هغه یې خلکو ته وښودلو، بل سړی یې هم خلکو ته وښودلو چې د بوډا سړی په جامه کې د مړی سره راغلی وه، څلور غشی ویشتوونکی او خنجر ویشتونکی هم را وړاندی کړی شول او خلکو ته وښودل شول لنډه دا چې ټول راز خلکو ته رسوا شو.

امام خلکو ته وویل: د اسلام زامنو! په غور سره واوری! دا ټول د صلیب عبادت کوونکی دی، ستاسې د ایمان او عقیدی د خرابولو لپاره راغلی، تاسې پدی پوهیږی چې هیڅ انسان بل انسان نشی ژوندی کولای، د ځمکی پر مخ دا د الله تعالی قانون دی چې انسانان به نه ژوندی کیږي، د الله جل جلاله ذات یو او واحد لا شریک دی، هغه هیڅ زوی او اولاد نلري، صلیبیان دا ډرامې او چلونه د اسلام د نړولو او بربادولو لپاره پکار اچوي. دا د باطل او کفر بچیان ستاسې د زړورتیا، باتوری او جهاد څخه په ویره کې دي، ستاسې مقابله د جګړی په میدان کې نشی کولایی، په همدی خاطر ستاسې په زړونو کې شیطانی وسوسی اچوی ترڅو تاسې د اسلام د ساتنی لپاره د صلیبیانو په خلاف توره راپورته نکړی، په همدی مصر کې فرعون خبیث خپل ځان الله بللو، حضرت موسی علیه السلام د فرعون جعلی خدایی د نیل په دریاب کې ډوبه کړه، خپل عزت، خپل شان او خپل عظمت وپیژنی! خپل اصلی دښمن په ښه توګه وپیژنی!

خلک چې ټول مسلمانان وه یو دم راوپاریدل، هغوی بی علمه او ناپوهه وه نو آور پکی او سخت دریزه وه، هغوی چې دا لوی خبیث او شیطان انسان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولیده نو هغه یې د الله تعالی په زوی والی ومنلو خو کله چې د هغه حقیقت او اصلیت ورته څرګند شو نو دومره راوپاریدل چې په هغه شیطان او نوره ډله باندې یې برید او حمله وکړه .

آمام غوښتل دا شیطانان له ځان سره قاهری ته ژوندي بوځي تر څو د هغوی څخه ډېر معلومات واخلي خو د دې لوی ډلې څخه یې راویستل شونی نه بریښیدل .

رشد بن مسلم وویل چې دا خلک باید رامنع کړو چې دوی ونه وژني خو امام وویل چې د دې خلکو په خلاف زور استعمالول زیان لري ځکه دا ساده خلک دي او زیات به پکې مړه شي.

آمام رشد ته وویل: پرېږده چې دا خلک پخپل لاس هغه شیطان ووژني کوم چې ځان ته یې د الله جل جلاله زوی ویلی تر څو هغوی پدې پوه شي چې دا ګنهګار دی .

آمام، رشد او محمود د خلکو له مخې څخه لرې شول، رشد یوی غونډۍ ته پورته شو او خپلو غازیانو ته یې وویل : تاسې چې چیرې یاستی همالته ودرېږئ، دا خلک مه رامنع کوئ.

لږ ځنډ وروسته هلته یوازې آمام، رشد ، محمود او د هغوی د ډلې کسان پاتې شول او نور خلک ټول پخپله مخه ولاړل، د شپې چې په کوم میدان کې مداری توب ښودل کیده هلته اوس لوی مداری او شیطان سره د خپلو ملګرو ټوټه ټوټه او میده میده پراته وو، نجونی هم خلکو وژلی وی، هیڅ مړی هم نه پیژندل کیده، ټول کوفته شوی وه، خلکو خیمی، سامان او ټول شیان چور کړی وه، خلکو د هغه شیطانانو اوښان هم له ځان سره بوتلل، پداسې حال کې چې د رشد د غازیانو نهه آسونه هم ورک وه، ځکه هغوی آسونه خلاص پرېښی وه او خپله پلی ګرځیدل، خلکو ته دا څرګنده نه وه چې دا زمونږ د خپل پوځ آسونه دي، داسې څرګندیدله لکه چې سیلۍ راغلی او هر څه یې له ځان سره وړی وی. اوس باید مونږ قاهری ته ولاړ شو، آمام رشد او محمود ته وویل: دا معامله باید حکومت ته وړاندې شي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

پدی ځو ورځو کې چې سلطان صلاح الدین ایوبی کوم احکام نافذ او عملی کړل هغه انقلابی وه، هومره انقلابی چې د هغه نژدې ملګري او دوستان هم حیران شول، تر ټولو لومړی یې د ټولو هغو چارواکو کورونه ولټول چې د علی بن سفیان او غیاث بلبیس په شکمن لست کې وه، چې په هغوی کې دوه دری لوړ پوړی چارواکی هم وه، د هغوی د کورونو څخه زر، ملغلري، مال او ډېری حسینی او ښکلی نجونی راووتلی، له ځینو کورونو نه داسې کسان هم ونیول شو چې د سوډان تکړه جاسوسان وه، څه نور ثبتونه او بیلګی هم پیدا شو، سلطان صلاح الدین ایوبی د چا د رتبی او مقام په نظر کې نیولو څخه پرته حکم وکړ چې دا ټول تر نا معلوم وخت پوری په بند کې واچوی او د مجرمانو پشان سلوک ورسره وکړی، د دی ګام په پورته کولو سره څو لوړ پوړی چارواکی کم او ځایونه یې خالی شول.

سلطان صلاح الدین ایوبی دویم برید په هغې ډلی وکړ چې ځان یې د دین او مذهب اجاره دار بلل.

سلطان صلاح الدین ایوبی ته خپلو سلا کارانو مشوره ورکړه چې د دین او مذهب معامله ډېره نازکه او خطری وی، خلک د جومات د امامانو او خطیبانو مریدان وی.

سلطان صلاح الدین ایوبی وپوښتل : پدی کې څومره کسان د مذهب او دین په روح باندی پوهیږي ؟

زه پوهیږم دا ډول امامان یوازی د خپل ځان لپاره کار کوی او خلک د دین او مذهب څخه لری ساتی - د خلکو لپاره د زده کړی غوره ځای جومات دی، ځکه په مسجد او جومات کې دومره اثر وي چې د دین خبره د خلکو زړه ته ښکته کیږي، او دا د جومات د پاکوالی او تقدس اثر دی، خو دلته جوماتونه په غلطه توګه استعمالیږي، په جومات کې اوس امامان خپل خانونه پیران او مرشدان جوړوي، که زه په جوماتونو کې باعمله علماء ونه ټاکم نو څه وخت وروسته به ټول خلک د امامانو او پیرانو عبادت پیل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړي، دا بې علمه او بې عمله امامان او پیران ځان د خلکو او الله پاک تر منځ رابطه او واسطه ګڼي او د صلیبیانو په شان عقیده په خلکو کې خپروي او راوجوي پدې توګه هغوی د اصیل اسلام بیخ او بنسټ وباسي .

سلطان صلاح الدین ایوبی خپل یو لوی عالم او پوه انسان علامه زین الدین علی بن نجاالواعظ د سلا او مشورې لپاره راوغښتلو، دی باعمله انسان خپل ځان ته د څارنې او پلټنې یوه اداره جوړه کړې وه، هغه یو ځلې د صلیبیانو یو لوی پلان خنثی کړی او ډېر جاسوسان یې نیولي وه، هغه په مذهب او د دین په نامه ورانکارۍ ښه پیژندل ، هغه سلطان صلاح الدین ایوبی ته سلا ورکړه که نن تاسې د هغوی په ضد قدم پورته نه کړو نو ډېر زر به پدې پوه شي چې خلک به د الله جل جلاله او رسول الله صلی الله علیه وسلم په حکم باندې د عمل کولو اجازه له امامانو څخه غواړي او د هغوی خبره به ورته لومړنی او مخکې ښکاري، اوس صلیبیانو د دین خبرې د غلطو عقایدو سره ګډې وډې کړي ، خلکو ته شکونه ، وسوسې او وهمونه په زړه کې اچوي .

سلطان صلاح الدین ایوبی سمدستي یو لیکلی حکم ولیکلو چې د اسلامي هیواد د ټولو جوماتونو د امامانو څخه به د ټولو شیانو امتحان او معلومات علامه زین الدین علی کسان اخلي او هغوی به د علمیت ، اهلیت او تقوی په اساس ټاکي .

سلطان صلاح الدین ایوبی چې د نوی امامانو لپاره کوم شرایط وړاندې کړل هغه دا وه چې هر امام باید د الله تعالی کتاب فرقان حمید او د هغه د پیغمبر حضرت محمد صلی الله علیه وسلم احادیث لوستلی وی ، عسکری پوهه او روزنه ولري .

سلطان صلاح الدین ایوبی ویل کوم انسان چې د اسلام په سپیڅلي دین پوهیږي هغه کولی شي د قوم قیادت وکړي .

سلطان صلاح الدین ایوبی په ټول هیواد کې هغه لوبې، ډرامې او د ساعت تیرې شیان منع کړل چې په هغې کې به جواري کیدله .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي بن سفیان لاس لاندې غړو د لوبو او نورو ساعت تیریو په مرکزونو باندې حملې وکړې چې له هغو ځایونو څخه د ایطالیا د تصویر جوړونکې هغه تصویرونه د نجونو او ځوانانو چې لوڅ و راوویستل .

سلطان صلاح الدین ایوبي دا بد اخلاقه لوبو او ډرامو پر ځای تورې وهل، خنجر غورځول ، غشې ویشتل ، د آس سپرلی، پرته د وسلې څخه جګړه، پالواني او لامبو ته رواج ورکړ او د دې د څارنې لپاره حکومتي چارواکي وټاکل .

په لومړۍ مسابقه کې سلطان صلاح الدین ایوبي خپله ګډون وکړ او لومړۍ درجه ګټوونکو ته یې ښکلې او تکړه آسونه ورکړل، هغه په مدرسو او جوماتونو کې د علمي او دیني مسابقو لپاره هم ترتیبات ونیول .

سرحدي پوستو او ګروپونو ته یې ځانګړې پاملرنه وکړه، هغه پدې پوهیده چې اطرافي او صحرای اوسیدونکي ډېر زر د وسوسو او تبلیغاتو تر اثر لاندې راځي او تر ټولو د مخه د دښمن تر برید او حملې لاندې هم راځي، د دې پوستو د غازیانو لپاره هغه د بدني او معنوي خوندي توب ترتیبات ونیول - هغه چې کله د سرحدي ګروپونو ویش او تقسیم کولو نو خپله یې قوماندانانو ته لارښوونې کولې او ډېر سخت او کلک اصول یې ورته وښودل .

د دې پوستو قوماندانان ډېر هوښیار او چالاک خلک او د ټول پوځ څخه غوره شوي غازیان او افسران وه .

رشد بن مسلم هم د همدې غوره شوو قوماندانانو له ډلې څخه یو ؤ، کله چې محمود بن احمد ورته اشاره وکړه نو سمدستي هغه د خپل ګروپ غازیانو سره د صلیبي شیطانانو پسې ورغی او هغوی یې د خپل جرم په سزا ورسول که چیرې پخوانی قوماندان وایی نو هغه به په صلیبي شرابو کې خمار او مست پروت ؤ او صلیبي ورانکارو به د خپل لوی شیطان د خلاصون لپاره ور وړاندې شوي وای او هغه به یې د امام یوسف بن آرز او محمود بن احمد له منګلو راخلاص کړي وي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

رشد بن مسلم، محمود بن احمد او امام یوسف بن آرز پخپله خونه کې ناست وه، هغوی د لوی مداری او شیطان کیسه کوله چې د کلی خلکو پخپلو لاسونو کوفته کړی وه، پدی خونه کې علی بن سفیان هم ناست وُ، هغه د دری واړو څخه معلومات او راپور اخیستی وه، بیا یې هغوی سلطان صلاح الدین ایوبی ته بوتلل، هغه ډېر خوشحاله وه چې دومره لوی شیطانی پلان ختم او برباد شو، خوعلی بن سفیان وویل : یوازی برید او حمله شویده د هغې د اثر ختمولو لپاره ډېر وخت پکار دی، ماته چې څه معلوم دي هغه دا دي چې په خلکو کې د جهاد جذبه ختمه شویده ځکه مونږ ته د سرحدی سیمو څخه پوځیان نه راځی، هغوی مونږ ته غله او څاروی نه راکوي بلکې د مسلمان دښمنانو ته یې ورکوی جوماتونه ړنګ او ویجاړ شویدي، خلک د وسوسو او وهمونو ښکار شوی اوس هغوی د مداری پیرانو په هدایاتو عمل کوی مونږ باید د دی خلکو نیغی لاری ته د راوستو لپاره پوره او مکمل پروګرام پیل کړو، که دا ډله نه وی وژل شوی، نو مونږ به په ټولو سیمو کې هغوی ګرځولی او خلک به خپله پوه شوی وایی .

سلطان صلاح الدین په وړاندی تر ټولو ضروری او مهمه مسئله د سوډان څخه د تقی الدین او د هغه د پوځ راویستل وه، هغه چې د کومی ورځی څخه قاهری ته را رسیدلی وه نو پلانونه یې جوړول ، هغه د سوډان جګړی ته پخپله نشو تللی ځکه چې په مصر کې حالاتو ته پام لرل پکار وه، هغه چې کله قاهری ته را ورسیده نو سمدستی یې تقی الدین ته استازی واستولو چې زه اوس قاهری ته را رسیدلی یم - استازی لاړ بیرته راستون شوی وه .

استازی وویل چې تقی الدین ته ډېر زیات زیان رسیدلی او ځینی کسان د دښمن لخوا څخه نیول شوی او ځینی په دښتو او بیابانونو کې ورک دی - اوس یې خپل پاتی پوځ سره یو ځای کړی خو دښمن هر وخت د هغوی په سر موجود وی، هغه ته د برید او حملی وخت هیڅ نه برابریږي، هغه ته د خو ګروپونو اړتیا ده چې په دښمن حملی وکړی او هغوی ته لاره ازاده کړی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی خو ګروپونه کماندویان او خو هغه سپاره ګروپونه چې په ځوابی حملو کې یې پوره پوهه لرله د سوډان په لوری د تقی الدین مرستی ته واستول، هغوی به حملی کولی او دښمن به یې په ځان پسی خپرا وه او زیات زیان به یې ورساوه، کماندویانو لاری تشی کړی او مخه یې بلی خواته واړوله .

هغوی ډېر زر بریالی شولد هغوی د پوره قربانۍ او سربښندنی ځخه برسیره دا خبره هم وه چې دښمن هم ښه ستومانه او ستړی شو. دښته او بیابان ډېر ګرم او سخت ځنو آسونه او اوښان یې له کاره وولیدل .

په سوډان برید سخت ناکام شو، بری یوازی دا وشو چې تقی الدین سره د خپلولوړ پوړو پوځی افسرانو او پوځ سره مصر ته راغی او د پوره ختمیدو ځخه وژغورل شول، کله چې تقی الدین د مصر خاوری ته راننوت نو ورته ځرګنده شوه چې خپل نیمائی پوځ یې له لاسه ورکړی دی .

***

د سلطان نور الدین زنګی کسب کارانو د اړتیا سره سم لری ویشتوونکی منجنیقونه جوړ کړی وه، چې په هغوی باندی کلا ته ډبری او د اور غونډاری غورځول کیدل .

صلاح الدین ایوبی هغوی ته په کلا کې مهم ځایونه په ګوته کړی وه، پدی مهمو ځایونو کې د سامان زیرمی هم وی، د اور لومړنی غونډاری په هماغه ځای وروغورځول شول چیری چې د سامان زیرمی وی، کله چې اور خپل اصلی ځای ته ورسیده نو لمبی پورته شوی چې دی لمبو د زنګی د غازیانو مورال او حوصله لوړه کړه، غازیانو لری ویشتونکی غشی هم جوړ کړی وه، د هغو د ویشتلو لپاره یې ښه تکړه غازیان غوره کړی وه .

خو د اته، لس غشو ځخه وروسته به هغه غازی بیا له کره لویدلو. سلطان نور الدین زنګی یو بل زړور کار وکړ، هغه د خپل پوځ ځخه ډېر زړور سرتیری راټول کړل او بیا یې ورته حکم وکړ چې په دروازه برید وکړی ، هغوی ته یې د دروازی د ماتولو اړین وسایل ورکړل .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د سربښندونکو دا ډله د دروازې په لورې په منډه شوه نو د دیوال څخه پرې صلیبیانو د غشو باران پیل کړ چې څو سربښندونکي زخمیان او څو شهیدان شول. زنګي سمدستي لرې ویشتونکي غشي او نور عام غشي ویشتونکي هلته راوغوښتل، هغوی یې هلته نژدې ځای پر ځای کړل او د دروازې په شا او خوا دیوال باندې یې د غشي ویشتلو حکم وکړ، دومره زیات غشي ویشتل پیل شول چې د دیوال سر پکې پټ شو، پدې وخت کې د دروازې ماتوونکو یو بل ګروپ د دروازې په لورې په منډه شو، زنګي د غشو ویشتل نور هم زیات کړل، لږ څنډ وروسته د دیوال په سر باندې د اور څخه ډک بیلرونه را څرګند شول، کله چې د دې بیلرونو د راپورته کوونکو سرونه راښکاره شول هغوی د غشو ښکار وګرځیدل، یو، دوه بیلرونه د باندې راتوی شول نور ټول د دیوال په سر چپه شول، هلته لمبې پورته شوې چې د هغې څخه څرګندیده چې اور غورځوونکي پخپل اور کې وسوځیدل .

د سلطان نور الدین زنګي یو قوماندان چې کله دا طریقه ولیدله هغه پخپل اس پښنه واړوله او د کلا بلې دروازې ته ولاړ او هلته یې اړوند قوماندان ته وویل چې په بل لورې کې څه ډول لوبه روانه ده ، دواړو قوماندانانو په بله دروازه کې هم همدا کار پیل کړ، په لومړنۍ برید کې د غازیانو زیات زیان وشو. څومره چې سربښندونکي شهیدان کیدل په هماغه اندازه به یې ملګري تیزیدل او د دروازې په لورې به په منډه کیدل، زنګي غشو ویشتوونکو آور غورځوونکو ته وخت نه ورکاوه، سلطان نور الدین زنګي حکم وکړ چې منجنیقونه باید په کلا کې پرله پسې آور وغورځوي ، کله چې د سلطان نور الدین زنګي سربښندونکو په دوه دروازو برید او حملې ولیدلې نو پرته د حکم څخه په دوه برخو تقسیم شول، یوه برخه د لومړنۍ دروازې او بله شاتنۍ دروازې ته ولاړله، په دواړو دیوالونو باندې دومره ډېرې ویشتل کیدې چې مقاومت یې ختم کړ، پدې وخت کې دواړه دروازې ماتې شوې او ټول سربښندونکي یو دم کلاته ننوتل ، په کلا کې خونړۍ جګړه پیل شوه د کلا په اوسیدونکو کې ګډ وډي او بې نظمي پیل شوه - په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدی ګډ وډی کې صلیبی چارواکی له کلا څخه ووتل ، تر ماښام پوری صلیبی پوځ وسله وغورځوله، سلطان نور الدین زنګی ټول مسلمان بندیان له بند څخه راخلاص کړل ، د دی څخه یې وروسته په ټوله کلا کې د صلیبی چارواکو لټون پیل کړ خو هیڅ یو هم پیدا نشو. دا جګړه او فتح د ۱۱۷۳ میلادی کال په آخری دری میاشتو کې سرته ورسیده او کرک فتح شو چې د دی څخه وروسته مسلمانانو ته بیت المقدس ښکاره شو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې خزانه پیدا شوه

د صلیبیانو دا کانفرانس ډېر احساساتي او جذباتي وه، هغوی د هرې ماتې، هرې فتح، هر پشاتګ او هر کامیاب پرمختګ څخه وروسته سره کیناستل، پخپلو کې به یې نظریات او معلومات تبادله کول او شراب به یې څښل، هغوی فکر کاوه چې پرته د شرابو او انجونو جنګ نه ګټل کیږي ، هغوی به خپلې لوڼې او ناموسونه د مسلمانانو سیمو ته د دې لپاره استول چې د مسلمانانو اخلاق پرې خراب کړي ، جاسوسي او ورانکاري وکړي. د خپل لاس لاندې سیمو څخه به یې مسلمانې انجونې راټنبتولې او د وخت تیرولو لپاره به یې ورڅخه کار اخیستلو.

جاسوسانو چې کله هغوی ته وویل چې صلاح الدین ایوبي وایي : صلیبیان د ناموسونو سوداګر او مسلمانان یې ساتوونکي دي نو پدې خبره صلیبي چارواکو ډېر وخندل، په هغوی کې یو په صلاح الدین ایوبي پورې مسخره او ټوکه وکړه چې صلاح الدین ایوبي پدې ساده خبره هم نه پوهیږي چې صلیبي ځوانان د دښمن په مقابل کې خپل ځان او بدن سرښندنې او قربانۍ ته وړاندې کوي نو ایا صلیبي نجونې د خپل دښمن د ماتولو لپاره له خپل بدن څخه کار وانخلي ؟

یو بل چارواکي وویل: صلاح الدین ایوبي خوارکي لا پدې اوس هم ندی پوه شوی چې زمونږ سرښندونکو نجونو او د سرو زرو سکو څومره مسلمانو واکمنانو ته ماتې ورکړې او هغوی پدې ماتو باندې ویاړ او فخر هم کوي او د هغې څخه خوند اخلي، هغه به زمونږ څخه د اسلام ناموس او عصمت څه ډول خوندي وساتي چې نور مسلمان واکمنان زمونږ ملګري او پلویان وي .

دا د صلیبیانو د یو کانفرانس حالات او پیښې وې خو (۱۱۷۳) میلادي کال په آخر کې چې کوم کانفرانس د کرک تر فتحې وروسته په بیت المقدس کې وشو د هغه بیا یو بل شان او حالت وُ، هغوی دا ځل پـه سلطان صلاح الدین ایوبي پورې ټوکې او مسخرې ونکړې ، د هیچا په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شونډو مسکا نه ښکاريد، هیچاته دا هم ياد نه وه چې کله به هغوی کيناستل نو شراب به باديدل.

د کرک ځنځه هغوی ډېر په شرم او بی عزتۍ سره راتښتیدلی وه، پدی تښتیدونکو کې ريجنالډ هم ؤ کوم چې د کرک د کلا مشر بلکې واکدار ؤ، هغه ډېر جګړه مار او جنګی سړی ؤ، هغه د سلطان صلاح الدين ايوبی سره د خپل زغری لرونکی پوځ سره يو ځای څو ځله جګړې کړې وې، پدی کانفرانس کې ريمانډ هم ؤ چې د کرک د محاصرې په وخت کې يې پوځ د کلا ځنځه د باندې د سلطان صلاح الدين ايوبی لخوا محاصره شوی وه، ريجنالډ او ريمانډ دواړو داسې پلان جوړ کړی ؤ چې هغوی پرې وياړ او افتخار کولو خو سلطان صلاح الدين ايوبی پرله پسې کرک محاصره کړ او ريمانډ يې داسې راګير کړ چې خپله محاصره شو او د پلان عملی کيدل ممکن نه شو. د ريمانډ سامان تباه شو او پوځ يې دومره مجبور شو چې مړه آسونه او اوښان به يې خوړل.

په آخر کې نيمايی پوځ ختم شو، څه ژوندی ونيول شول او څه وتښتيدل. ريجنالډ نيک مرغه ؤ چې د کرک په فتح کې د خلکو د ګڼې وڼې په وخت کې ژوندی راوتښتيده او نورالدين زنګی ته ژوندی پلاس ورنغی چې اوس به پدی کانفرانس کې د ګډون لپاره ژوندی نه وای پاتی، پدی کانفرانس کې د هغو صليبی سردارانو شمير هم کم نه ؤ کوم چې د نايټ لقب يې ګټلی وه، دا لقب به پادشاه هغو خلکو ته ورکولو چې په جګړه کې به يې تر ټولو زياته ميړانه ښکاره کړه بيا به يې هغه ته د سر ځنځه تر پښو پوری د اوسپنې جامې ورکولې او د نايټ په نامه به ياديده.

پدی کانفرانس کې د عکری لوی بطريق هم ګډون کړی ؤ چې د صليب د ساتوونکی په نوم ياديده، د دوی برسيره ګايی او د هغه ورور المارک هم وه، د اسلام قسم خوړلی دښمن فليپ اګستس هم راغلی وه، د صليبی جاسوسی اداری مشر هرمن او د هغه دوه مرستيالان هم وه، په لومړی وخت کې هغوی ټول چوپ وه ځکه هر يو د بل ځنځه شرميدلو خو بيا فليپ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اګستس د عکري بطريق اعظم د دې غونډې او کانفرانس د مشر په حيث وټاکلو او د هغه څخه يې د لومړي خبرو کولو غوښتنه وکړه .
د عکري پادري لوی بطريق ووييل : زه چې د دې خلکو سره خبرې کوم نو ماته شرم راځي ځکه چې دوی ټولو څو څو ځلې خپل قسمونه مات کړي ، ژمنې يې ندي پر ځاى کړي او اوس د هغو ټولو سره سره ژوندي او روغ رمټ په بيت المقدس کې ناست دي!
زه د عيسى مسيح په وړاندې شرميدلی يم، چې کله صليب ته ګورم نو سترګې مې ښکته شي، ايا تاسې ټولو په صليب باندې خپل لاسونه نه وه ايښي او قسمونه مو نه وه خوړلي چې دښمن به له منځه وړو سره د دې که زمونږ سر پکې قربان شي؟
ايا تاسې ټولو دا قسم نه وُ خوړلی چې مونږ به د اسلام نوم او نښان ورکوو؟
ايا په تاسې کې څو کسانو زخمونه خوړلي او يا ګيريدلی هم ياستی؟
تاسې شوبک مسلمانانو ته ورکړ او خپله ورڅخه راوتښتيدلی بيا مو کرک درته وسپارلو ، زه پدې پوهيږم چې څوک ميدان ته وړاندې کيږي هغه ماتي هم خوري، د کاميابيو څخه وروسته ماتی څه معنا نلري خو پرله پسی دوه ځلی ماتی دا فکر پيدا کړی چې صليب يوازی په اروپا کې پاتی او که همداسې حالت وی نو ډېر زر به د اروپا په کليساګانو کې د مسلمانانو اذانونه واوريدل شی .
فليپ اګستس په زوره ووييل : داسې به هيڅکله هم نه کيږي! د صليب اعظم ساتوونکيه! داسې به هيڅکله هم نه کيږي، د ماتی څه لاملونه وه چې مونږ په هغې غور او فکر کړيدی، اوس به ستاسې په وړاندی بيا پرې غور وکړو.
د عکری بطريق اعظم ورته د طنز په توګه ووييل : شايد تاسې به پدی غور ونکړی چې اوس به د مسلمانانو هدف بيت المقدس وی ؟
آيا تاسې د دی څخه ناخبره ياستی چې صلاح الدين ايوبی د بيت المقدس د نيولو قسم خوړلی دی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

آيا تاسې پدې نه پوهيږئ چې د مسلمانانو لومړی قبله بيت المقدس ده ؟
او هغوی به د دې ځای د تر لاسه کولو لپاره خپل ځانونه هم قربانوی؟
فليپ اګستس وويل: مونږ په مسلمانانو کې د خيانت او غداری تخم کرلی دی؟ مونږ په مسلمانانو کې دومره خائنان او غداران پيدا کړيدی چې د نور الدين زنګی او صلاح الدين ايوبی په لاره کې به خنډونه اچوی او هغوی به په لوړه او تنده ختموی.
د صليب اعظم ساتوونکی وويل: بيا نو دا کوم مسلمان دی چې ستاسې څخه يې دا دوه کلکی او قوی کلاګانی ونيولی؟
دا له ياده مه باسی چې مسلمانان احساساتی دی! کله چې مسلمان غدار شي د خپل ورور په غاړه چاړه راکاږي، خو چې کله په هغه کې دينی او ملی جذبه او ولوله راوپاريږي نو بيا خپلی غاړی او سرونه سرښندنی ته وړاندی کوي او کفاره ورباندی اداء کوی ، که مسلمان غدار او خائن شي نو هم به پری باور مه کوی! ډېر لری مه ځئ، پدی لسو کلنو کې چې څه وشول هغو ته وګورئ! د اسلام غدارانو تاسې ته څومره سيمی درکړی؟
ايا په تاسې کې دا همت شته چې مصر ته ولاړ شئ؟ نن ورځ مسلمانان د فلسطين په خاوره کې پراته دی ، سبا به ستاسې په سينو باندی ناست وی!
ياد ولرئ زما دوستانو! که نور الدين زنګی او صلاح الدين ايوبی ستاسې څخه بيت المقدس ونيولو نو بيا اروپا هم درڅخه نيولی شی!
يوازی د فلسطين خبره نده، د ځمکی د کومی ټوټی خبره هم نده، اصل مسئله او لانجه د اسلام او صليب تر منځ ده! دا د دوه دينونو او مذهبونو، فکری او نظرياتی جګړه ده، په دواړو کې د يو ختمول دی ، ايا تاسې د صليب ختميدل زغملی شئ؟
په غونډه کې جوش او جذبه راپيدا شوه ټولو په يوه خوله وويل : نه مقدس پلاره! داسې هيځکله هم نشی کيدای! دومره ناهيلی کيدل نه دی پکار.
د عکری بطريق اعظم وويل : بيا نو تاسې په هغو لاملونو غور او فکر وکړئ چې ستاسې د پشاتګ سبب شول زه د جګړی په هکله تاسې ته سبق

(c) ketabton.com: The Digital Library

او روزنه نشم درکولایی، زه د فکر او عقیدې د میدان ساتوونکی یم، زه د کلیسا ساتوونکی یم، زما د کلیسا په پاکو نجونو قسم چې که ماته لس پاخه او کلک مسلمانان راوسپاري زه به ورځخه د صلیب عبادت کوونکي جوړ کړم!

تاسې پدې خبره غور وکړه چې ولې ستاسې لوی زغره لرونکی پوځ د مسلمانانو د کم پوځ په مقابل کې ماتې خوري؟ ستاسې پنځه سوه سپاره د سلو پیاده مسلمانانو لخوا ځخه ولې ماتې خوري؟

د دې لامل دا دی چې مسلمانان د دین په جذبه او جوش سره جنګیږي! هغوی چې کله ستاسې سره مخامخ کیږي نو د ټولو په ژبه یوه خبره وي فتح یا شهادت! ما اوریدلې دي چې د هغوی کماندویان ستاسې شاته راتاویږي ، ستاسې ملا ماتوي او خپله په غشو سورې سورې کیږي یا ژوندي بیرته خپل ځایونو ته ګرځي! فکر وکړه چې ولې د هغوی لس، لس کسان ستاسې په زرګونې لښکر کې راننوځي؟ دا یوازې دیني او مذهبي لیونتوب دی! هغوی پدې باور لري چې الله تعالی د هغوی سره ملګري دی! د الله جل جلاله رسول هم د هغوی سره دی! هغوی پداسې سختو حالاتو کې د خپلو مشرانو ځخه نه بلکې له قران ځخه هدایات اخلي! ما قران په غور سره مطالعه کړی، زمونږ په خلاف جګړه قران جهاد بللی چې په هر مسلمان باندې جهاد فرض شوی دی - ان تر دې چې جهاد په لمانځه او نورو عبادتونو غوره او افضل بلل شویدی... تر ځو پورې چې تاسې پخپل ځان کې داسې جذبه او جوش راپیدا نکړی د اسلام هیڅ شی نشی خرابولایی .

***

څه جذباتي او احساساتي خبرې او کلمات وه چې د عکرې لوی پادري او بطریق صلیبي چارواکې ټول په جوش او جذبه راوستل او یو ځل بیا یې په هغوی کې ژوند راپیدا کړ، هغه د دې وینا ځخه وروسته رخصت شو او وې ویل : اوس تاسې پخپل منځ کې غور او فکر وکړی چې ستاسې د ناکامی لاملونه څه او ځوک ځوک پکې ملامت دي؟ څه ډول دا ناکامي په فتحې او برې بدلولای شې؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیت المقدس د خپل ژوند او مرګ مسئله وبولی! صلاح الدین ایوبی پرښته نده! ستاسي پشان یو انسان دی، هغه پدی ځواکمن او قوی دی چې ایمان او عقیده یې پخه او کلکه ده!

په غونډه او کانفرانس کې چې کومه ګرمی او ژوندی توب راغی هغه پدی سبب وُ چې څه ځانګړی فیصلی وشوی .

یوه پریکړه دا وه چې ځوابی برید ونشی بلکې صلاح الدین ایوبی او نورالدین زنګی ته د پرمختګ وخت ورکړای شی تر څو هغوی د خپلو ځایونو څخه بېه لری شي، بیا خپاره او ګډ وډ شي. پدی توګه به د هغوی د سامان لاری لری او غیر خوندی شی .

دویمه پریکړه دا وشوه چې یونانیان، بازنطنیان او فرنګیان دي ته چمتو کړایی شي چې د سمندر له لاری په مصر باندی برید وکړی، د مصر په شمال ختیځ باندی خپل پوځونه ښکته کړی او هلته پوځی او عسکری مرکز جوړ کړی ،دا مرکز به د فلسطین د دفاع او په مصر باندی د یرغل لپاره پکار اچول کیږي .

مهمه پریکړه دا وشوه چې په اسلامی سیمو کې د بد اخلاقی لپاره کار نور هم تیز شی او هم د خرابو او غلطو عقایدو خپرول پیل شی .

مخکې وویل شول چې د مصر په سرحدی سیمو کې د صلیبیانو یو تخریبی او ورانکاری پلان رسوا او ټول کار کوونکی یې تباه او کوفته شول کوم چې د بد اخلاقی او اسلامی عقایدو د خرابولو لپاره یې کول .

صلیبی جاسوسانو خپلو چارواکو ته خبر راوړ چې صلیبی پلان ناکام او کوم کسان چې د دی کار کوونکی وه هغوی ټول د خپلو مریدانو او مخلصینو لخوا څخه کوفته او ټوټه ټوټه شول .

په کانفرانس کې دا راپور هم وړاندی شو چې د صلیبیانو تر لاس لاندی سیمو کې د مسلمانانو ژوند تنګ شویدی، هغوی د کاروانونو په شکل هجرت کوی چې په لاره کې پری حملی کیږي - مال، دولت او نجونی یې تښتول کیږي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کانفرانس کې پریکړه وشوه چې د مسلمانانو د ختمولو کار دې همداسې روان وي بلکې هغه دې نور هم تیز شي او هم د هغوی د انجونو ځخه د مسلمانانو په خلاف کار واخیستل شي.

په غونډه کې دا پریکړه هم وشوه چې په مسلمانانو کې دې د عیسایت تبلیغ او دعوت زیات شي، د دې لپاره زیات مال او دولت ته اړتیا لیدل کیده چې هغه صلیبي واکمنانو ورکوله خو پدې لاره کې څه ستونزې راپیدا شوې.

یو دا چې مال او دولت به په اوښانو بار وړل کیده نو په لاره کې به غازیانو هغه نیول او یا به د غلو او ډاکوانو له لوري لوټ او تالا کیده.

هغوی دا اړتیا حس کړه چې مال او دولت د هماغه سیمو څخه پلاس راشي تر څو وړلو ته یې اړتیا پیدا نشي.

د ډېر وخت څخه پدې خبره غور کیده، د صلیبي جاسوسي اداري مشر جرمني نژاد هرمن د علي بن سفیان پشان تکړه استاذ او ذهین سړی وه، هغه پدې پوهیده چې د مصر په خاوره کې دومره خزانې شته چې په هغې باندې ټوله دنیا اخیستل کیدای شي خو هغې ته ځان رسول او پلاس راوړل ګران معلومیدل.

دا خزانې د فرعونیانو په قبرونو کې پټې او خښې شوې وې، تاریخ د دې خزانو څخه ناخبره نه وُ ځکه چې کله به کوم فرعون مړ کیده نو د هغه سره به بې شماره مال او سامان هم په لوی قبر کې کیښودل کیده چې هر قبر د یوې پادشاه ماڼۍ پشان لوی او غټ وه.

فرعونیانو به پخپل ژوندانه کې د ځان لپاره داسې قبرونه جوړول چې هغه به د هغه د شان او شوکت سره برابر وه او هغه ته به هیڅوک هم نشو رسیدایی، د مرګ څخه وروسته به د هغې ودانۍ دروازې او خوله پداسې توګه بندیدله چې پرته له جوړونکو څخه به بل چاته څرګنده نه وه چې څرنګه خلاصیدای شي، د فرعون تر خښیدو وروسته به یې خپلوانو هغه کسب کاران وژل چې قبر به یې چا جوړ کړی وُ.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرعونیانو دا ګڼله چې دوی خدایان دي او د مرګ څخه وروسته به همداسې شان او شوکت ورته په نصیب وي، هغوی به غرونه او غونډۍ سوري کولې او د هغې لاندې به یې د پادشاهۍ ماڼۍ پشان خونې، دهلیزونه او برنډې جوړولې چې په هغې کې به ډېر زیات سره زر، سپین زر، ملغلرې، قیمتي ډبرې، د خوراک شیان، شراب او شهد کېښودل کېدل او هم به یې د فرعونیانو مړي مومیایي کول چې خراب نشي. پدې قبرونو بلکې ماڼیو کې به بګۍ سره د آسونواو ګاډۍ وانانو، کشتۍ سره د کشتۍ وانانو هم وو - د خدمت لپاره به یې غلامان، وینځې او خپلې میرمنې ساتلې.

داسې عادت، رواج او دود شوی وُ چې د یو انسان د مرګ سره به بې شماره مال، دولت، څاروي، کشتۍ، او بې شماره انسانان یو ځای قبر ته ننباسل کېدل او بیا به په ټولو پسې په ژوندانه د لوی قبر خوله بندېدله، نو هغوی به په څه حالت کې د سا بندیدلو څخه مړه کېدل، د فرعونیانو ځینې مړي اوس هم په لندن او نورو موزیمونو کې ساتل شویدي.

د فرعونیانو دوره چې ختمه شوه، د هغوی څخه وروسته چې څومره حکومتونه راغلل او راځي هغوی ټولو د فرعونیانو هدیرې او قبرونه ولټول او دا لټون لاهم روان دی چې په ځینې سیمو کې دا کار ناشونې بریښیده او بریښي.

مصر پخپل تاریخ کې ډېر پادشاهان لیدلي دي، هر یو قبر لټولي چې څه پلاس ورغلي هغه یې لوټ کړي. تر ټولو زیاته برخه انګریزانو ته پلاس ورغله ځکه چې هلته د هغوی خپل حکومت او نظام وه. نوی وسایلو پدې کار کې د انګریزانو هم سره ډېره مرسته وکړه، اوس هم ویل کیږي چې د مصر خاوره د فرعونیانو د خزانو څخه ډکه ده، که د مصر تاریخ ته په غور سره وکتل شي نو هلته داسې خطرناکې پیښې شوي چې د انسان غوښې پرې زږیږي.

د صلیبیانوځه کسان پخپل پروګرام د فرعونیانو قبرونو ته ورسیدل، هغې ته ننوتل خو بیا معلومه نشوه چې کوم لوري ته غیب شول. کوم چې ځینو خلکو سره دا عقیده ده چې فرعونیان خدایان ندي خو د هغوی سره د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړک څخه وروسته هم داسې څواک شته چې څوک هلته ورننوځي شي نو سخته سزا ورکوي، پدې ځکه خلک عقیده ساتي چې هر پادشاه د فرعونیانو د خزانې هیله او قصد کړي او هغې ته یې لاس اچولی د هغه پادشاهي او حکومت ختم شوی ځینې خلک بیا دا د فرعونیانو سپره توب او نحوست ګڼي .

د سلطان صلاح الدین ایوبي څخه مخکې صلیبیانو ته څرګنده وه چې مصر د فرعوني خزانو خاوره او مرکز دی، په همدې خاطر هغوی د مصر په خاوره خپل حکومت جوړول غوښتل، کله چې هغوی پدې پوه شول چې سلطان صلاح الدین ایوبي ته ماتې ورکول آسان کار ندی نو دا پریکړه یې وکړه چې پخپله د مصریانو پلاس دا خزانې راوباسي او بیا هغه د مسلمانانو په خلاف پکار واچوي. هغوی ته دا معلومات شوي و چې د مصر د حکومت په پخوانیو کاغذونو او پاڼو کې داسې نقشې او اسناد شته چې په هغو کې د فرعوني خزانې معلومات او ځایونه په ګوته شویدي هغه کاغذونو او اسنادو ته ځان رسول څه اسانه کار نه و، صلیبیانو تکړه او هوښیار جاسوسان مصر ته استولي وه چې هغوی د کاغذونو ځایونه په ګوته کړي، او بیا د هغې د تښتولو پلان جوړ کړي .

هغه وخت چې سلطان صلاح الدین ایوبي د شوبک او کرک په جګړو کې بوخت و نو د صلیبیانو د جاسوسی اداری مشر هرمن پدې بریالی شو چې د قاهرې یو چاروکی احمر درویش خپل ملګری او پلوی وګرځوي.

احمر درویش سوډانی وه او د هغه په خلاف هیڅ ډول شک او شکایت نه و چې هغه غدار یا خائن دی، سلطان صلاح الدین ایوبي په هغه باور او اعتماد لرلو، هغه د سلطان صلاح الدین ایوبي سره په بې شمیره جګړو کې برخه اخیستې او نوم یې پیدا کړی و.

وروسته څرګنده شوه چې دا د یوې صلیبي نجلۍ میریا ایستینا کمال وه چې هغه د احمر درویش په دماغو کې د سوډان د خاورې محبت، د سلطان صلاح الدین ایوبي مخالفت او د مصر سوډان په پوله د یو ازاد حکومت

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیشه پیدا کړه، هغه ټپله مسلمان وُ خو صلیبیانو د هغه په دماغ کې دا خبره اچولې وه چې هغه لومړی سوډاني او بیا مسلمان دی. هغه وخت چې نورالدین زنګي د کرک کلا نیولې وه، احمر درویش د صلیبي جاسوسانو سره څو ځلې لیده کاته کړي وه، هغه په دومره پټه توګه لیده کاته کول چې هیچاته هم څرګنده نه وه چې هغه ګوندي د دښمن سره اړیکي لري. هغه په دفترونو کې دومره اثر پیدا کړ چې پخواني اسنادو او کاغذونو ته ورسیده، هغه چې کوم کاغذونه راپټ کړل په هغې کې څو کرښې او لیکې موجودې وې، هغه نقشې یوازې کاغذونه نه بلکې د کاغذ او ټوکر ټوټه جوړه شوې وې په هغې کې کرښې، لیکنې او څه یاداشتونه وه چې لوستل یې شوني نه وه، هغه کاغذونه او اسناد بل چاته ښودل کیدل هم نه ځکه چې د رسوا کیدو امکان یې زیات وه. څه وخت وروسته د هغې لیکنو څخه مطلب واخیستل شو او دا څرګنده شوه چې د قاهرې څخه لرې یوه غرنۍ سیمه ده چې هلته څناور هم نه ځي‌خو په هغه ځای کې د کوم فرعون قبر شته دی .

دا هم څرګندنه وه چې دا لیکنه سمه او صحیح ده او که هسې کرښې ښکل شویدي. پدې کاغذونو کې څه تصویرونه هم ښکل شوي وه چې د هغو څخه ټوله کیسه څرګندیدله .

احمر د خپل قسمت ازمیلو نیت او قصد کړی وُ، د دې فرعون نوم دویم ریمینس وه، صلیبیانو د دې هدیرې د کیندلو لپاره څو تکړه او هوښیار جاسوسان قاهرې ته استولي وه، د دې ګروپ مشر ایتالوي مارکوني وُ چې په ګرځندوی کې یې پوره تجربه لرله، احمر درویش دې جاسوسانو ته داسې ځیرې جوړې کړې وې چې هیچا هم نه پیژندل ، دوه کسان یې پخپل کور کې نوکران کړي وه، د دې په بدله کې دا پریکړه شوې وه چې د خزانې څخه چې څه پلاس راځي هغه به د احمر درویش په کور کې زیرمه کیږي. هغه به پریمانه مال ورکول کیږي کله چې سلطان صلاح الدین ایوبي په خلاف استعمالیږي، فدایانو ته به ښه مصر ونیول شي نو هغه به یو ازاد حکومت جوړ شي، چې څه برخه به د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصر او څه برخه به د سوډان وي، که پدی وخت کې سلطان صلاح الدین ایوبی په صلیبیانو برید وکړي نو باید احمر درویش خپل اړوند پوځ د سلطان صلاح الدین ایوبی په خلاف استعمال کړی .

د احمر درویش دماغ د دومره لویی خزانی په حرص کې راګیر شوی ؤ، هغه مارکونی د خپلو دوه جاسوس نوکرانو سره د خزانی په لټون پسی د غرونو سیمی ته واستول. د جاسوس پوسیله یې هرمن ته هم خبر استولی وه چې کار پیل شویدی .

هرمن د صلیبیانو په کانفرانس کې چاروا کو ته ویلی وه که دا خزانه راپیدا شوه نو هغه مال او دولت به د مسلمانانو په خلاف پکار اچول کیږي چې پدی باندی به د مصریانو ریښی د مصریانو پوسیله وچی شی .

د ۱۱۷۴ میلادی کال آخری دری میاشتی وی، د قاهری څخه اتلس میله لری یو ځای دری اوښان ولاړ وه چې په هر یو باندی یو یو سړی سپور ؤ، د هغوی خیری او مخونه پټ وه، یو سپور د خپلی چپنی څخه تاو شوی کاغذ راوویستلو، هغه یې خلاص کړ او بیا یې خپلو ملګرو ته وویل: ځای همدا دی! د هغه په اشاره ټول روان شول، دوه غونډۍ د دیوالونو په شان یو بل ته مخامخ ولاړی وی چې د دواړو تر منځ د یو اوښ تیریدو لاره وه، دری واړه یو پر بل پسی هغې تنګی ته ننوتل، د غونډیو شکل او صورت داسې ؤ لکه چې خونی او ودانۍ خو چتونه یې نه وي، د شګو پدی لوی سمندر کې د غرونو دا لړۍ دری څلور کیلو متره پراخه پرته وه، د دی څخه د باندی غونډۍ او کمرونه وه، د هغوی تر شا د سختی خاوری غونډۍ او بیا وریسی د ماتو ګوډو دیوالونو په شان غونډۍ وی چې په هغی کې ځینی ډېری ډبلی او ځینی ګردی د ستنو پشان تر زر فټو پوری پورته ختلی وی .

د لمر پریوتو څخه وروسته چې ماښام لا نه ؤ تیاره شوی، دا سیمه لکه د پیریانو او جنیاتو په شان ښکاریده، دی سیمی ته هیچا د ننوتو کوښښ نه ؤ کړی، چا به د څه لپاره هلته زړه کولو ځکه چې هلته تللو ته هیڅ اړتیا نه وه، د دښتی او بیابانونو مسافرو ته یوازی اوبه پکاریدی، دا لوړ او وچ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

غرونه چې له لرې څخه په ورځ کې د اور د لمبو پشان بریښیدل د اوبو ذ یو
څاڅکي شک هم پکې نه لیدل کیده، دا ځای د هیڅ لارې په سر نه وُ پروت،
د ډېر لرې څخه خلکو ته ځرګندیده، خلکو د دې ځای په هکله ډارونکې
کیسې اوریدلې، یوه کیسه پکې دا وه چې دا د شیطانانو او بدو روحونږ
ځای دی، کله چې الله جل جلاله شیطان د آسمان څخه راوشړلو نو په همدې
ځای کې راښکته شو، ځرنګه چې پوځی یې اهمیت هم یې نه درلوده نو
ځکه پوځیان هم هلته نه ورتلل، پدې سیمه کې پرته د شګو، ډبرو او
صحرای ځناورو څخه بل څه نه وه ؟

ښایي په تاریخ کې تر ټولو لومړنی انسانان همدا درې کسان وی چې دی
سیمې ته له بهر څخه راغلی وه. هغوی همدی ځای ته راتلل ځکه چې د دی
سیمې نقشه د هغوی سره وه، یوازې یوی کربښی شک پیدا کولو چې هلته
یوه ویاله ښکل شوی وه حال دا چې هلته د ویالی هیڅ اثر هم نه وُ، هلته د
ویالې پر ځای یوه ژوره کنده وه چې د هغې پلن والی لس دولس ګزه وه، د
هغه ځای شګو داسې ښودله چې هلته په پخوا وختونو کې اوبه وی ، دا
ژوره کنده همداسې د نیل دریاب ته رسیدلی وه، اوښ سپرو ته ډاډ ورکړل
شو چې د نقشې سره سم زمونږ مقصدی ځای همدا دی .

پدی سپرو کې یو مارکونی ایتالوی نژاد او دوه نور د هغه ملګری وه چې
درې واړه صلیبیان وه، هغوی درې واړه د سلطان صلاح الدین ایوبی یو
قوماندان احمر درویش د دویم ریمینس د هدیری راسپړلو لپاره استولی
وه، د نقشې سره سم هغوی سم او صحیح ځای ته راغلی وه، اوس خبره دا
وه چې هغوی باید د غرونو د لړۍ منځ ته ننوځی چې اصلی ځای همدا دی
او که غلط شوی .

مارکونی خپلو ملګرو ته وویل چې فرعون پداسې ځای کې ځانته
هیڅکله هم هدیره نه جوړوي، ځکه چې دا ځای خو تیار جهنم دی، احمر او
هرمن مونږ هسې په یو امتحان او ازمیښت کې اچولی یو، دوه نور کسان
چې مارکونی یې خپل قوماندان بللو هغه ته هیڅ ونه ویل، ځکه چې هغوی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حکم تابع وه، مارکونی ډېر تکړه صلیبي وه، د همت بایللو سړی نه وٌ، همداسې مخ په وړاندې روان وٌ. هغوی چې څومره تلل په هماغه اندازه د ډبرو او کمرونو شکل بدلیدلو، هغه کمرونه، ډبرې او غونډۍ رنګارنګ وې ، ځینې سرې، ځینې بادامي او ځینې خړې وې - هلته د تختو څخه جوړ شوي غونډۍ هم وې او نیغ ولاړې هم، ځینې مایلې وې چې شګې ورڅخه لاندې راتوی شوې معلومیدې .

چې کله هغوی ښه وړاندې ولاړل نو لاره بنده شوه، مارکوني ښې لورې ته وکتل نو یوه غونډۍ په منځ کې داسې بیله شوې وه لکه زلزله چې دیوال سره جلا کړي، هغه د درز او ښیل شوې ځای څخه وکتل، یوه کوڅه وه چې تر لرې ځای پورې تللې وه، د دې درز څخه د اوښ تیرول ګران وه، مارکوني پخپل اوښ سپور پدې کوڅه کې ورننوت خو دواړه پښې یې د دیوالونو سره لګیدلې، هغه دواړه پښې راټولې کړې او د اوښ په شا کیناستلو، شاتنی دواړو سپرو هم همداسې وکړل، د اوښانو بدنونه د دیوالونو سره لګیدل نو خاورې به راتویدې، غونډۍ په دوه برخو ویشل شوې وه او مخ پورته ولاړه وه، او ډېر لرې د دواړو غونډیو څوکې سره نښتې او یو ځای شوې وې. پدې برخه کې تیاره وه خو مخکې روښنایي ښکاریده چې د دې څخه دا هیله پیدا کیده چې کوڅه هلته ختمیدونکې ښکاري او بیا به پراخه میدان وي .

کوڅې اوس د تونل شکل غوره کړی وٌ چې د اوښانو د پښو اواز یو ډول ویرونکې انګازه خپروله، مارکوني همداسې مخ په وړاندې روان وٌ، هلته یوازې همدا یوه لاره وه څکه نو د لارې د غلطیدو امکان کم وٌ، د روښنایي نښه لږ لږ زیاتیده او پراخیده چې کوڅه مخ په ختمیدو وه. کله چې هغوی د کوڅې اخري سر او خولې ته ورسیدل نو اوښ سره د سپرو نشو تیریدای، دې واړه سپاره د اوښانو غاړو ته رامخکې او راښکته شول څکه چې د اړخونو څخه نشول ښکته کیدای، اوښان په ډېره سختۍ سره راوویستل شول، کله چې وړاندې ولاړل نو د یوې کلا پشان لوړ لوړ دیوالونه یې ولیدل دا کلا طبعي وه، غونډۍ تر درې څلور سوه ګزه پورې مایلې وې او بیا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

همداسې نیغې پورته تللې وې. ځینې لوړې او ځینې د هغې ښخه ښکته وې، داسې معلومیده چې دا ځای د هر لوري ښخه بند دی، هغوی یوې او بلې خواته وګرځیدل آخر یې داسې یوه لاره پیدا کړه چې پیاده پرې تللی شول .

مارکوني اوښان هلته چو کړل او خپله روان شول، غونډۍ راتاؤ شوې وه، پښې کلکې لګول پکار وه ځکه چې هلته شګې او خاورې وې او د ښویدو امکان یې لاره، هلته لاره نه وه بلکې د تللو لپاره ځای وه، د ځمکې او غونډیو ښخه داسې معلومیده چې دلته د پیړیو پیړیو ښخه څوک ندي تیر شوي. هغوی چې کله وړاندې ولاړل نو غونډۍ ښکته تللې وه او لاندې لوري ته یې بله غونډۍ وه، هغوی خپل قدمونه کلک کلک کیښودل، خو چپ لوري ته ځمکه وار په وار ژوره کیده. دا یوه ډېره ژوره کنده وه، د هغه ځای ښخه د ښویدو نتیجه مرګ ؤ، د لارې په خوا کې لوړ غر ؤ چې دوی ورسره په خوا کې روان وه .

دې خطرناک ګړنګ ته چې را ورسیدل نو د مارکوني ښخه یې یو ملګري وپوښتل: ایا پدې باور لرې چې د فرعون جنازه او مړي به لدې لارو ښخه تیر شوي وي؟

مارکوني وویل: احمر درویش همدا لاره راښودلې وه! څومره چې زه په نقشه پوه شوی یم خو د تیریدو لاره همدا ده، د فرعون تابوت خامخا له بلې لارې ښخه تللی دی نو هغه لاره باید مونږ پیدا کړو، هغه به پټه لاره وي چې سیلیو، ګرد او دوړو به اوس بنده کړې وي، که هغه لاره پیدا شوه نو مونږ فرعوني هدیرې ته رسیدلای شو.

د مارکوني یو ملګري وویل :که ژوندي پاتې شو نو!

مارکوني وویل: زه پدې هکله تاسې ته ډاډ نشم درکولایی! دومره درته ویلی شم که خزانه پیدا شوه نو تاسې دواړه به ښه مالا مال کړم .

وروسته لاره پراخه او ژوره کنده ختمه شوه ، اوس هغوی د داسې غونډیو په منځ کې تلل چې لمنې یې سره نښتې وې خو لږ وړاندې دواړه سره بالکل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو شوى وه، كله چې هلته ورسيدل نو مخ پورته روان شول چې سل گزه وړاندې ولاړل نو يوه كوڅه ورته راغله چې مخ ښكته تللې وه .

هغوى چې وليدل نو د غرونو څوكې نيغې نيغې پورته تللې وې، ډېر ويرونكې ښكاريدل، هغوى ښكته روان شول، هغوى پدې كوڅه كې څو ځلې تاو راتاو شول او بيا يو پراخه گرد ميدان ته ورسيدل، د دې ځاى هوا د زغملو نه وه، په غرونو كې يو ډول ځلا معلوميده ځكه چې هلته په خاوره كې ډكوم فلز گډ شوى وه په همدې خاطر گرمي زياته وه، هر لورى ته غونډۍ او غرونه وه يوازې څو گزه ځاى هوار معلوميده. هغوى چې څو گزه مخكې ولاړل نو بيرته له ويرى پشا راغلل، هلته يوه لويه پراخه كنده وه چې شگې پكې ځليدې. شگه دومره گرمه وه چې دود ورڅخه پورته كيده او لړزيدلو چې د هغې څخه د كندې ژوروالى نه معلوميدل، د دې طبعي ژورې كندې دواړو خواؤ ته طبعي ديوالونه معلوميده چې نيغ ولاړ وه، دا د شگو او خاورو غونډۍ چې نيغه ولاړه وه، د هغې پلن والى د يو گز څخه كم ؤ.

ځينې برخې ډېرې نرۍ وې چې تيريدل ورباندې گران وه، كه ماركونې بلې غاړې ته تيريدل غوښتل نو همدا يواځنۍ لاره وه چې د پل صراط پشان وه. د هغې اوږدوالى تر پنځوس گزو پورې او پلن والى يې تر يو گز كم وه او لاندې ورڅخه ډېره ژوره گړنگ وه .

د ماركونې يو ملگرى وويل: د دې ديوال په سر د تيريدلو څخه برسيره د ځان وژنې نورې آسانه لارې هم شته !

ماركونې وويل: خزانې په لارو كې پرتې نه وي! مونږ به د همدې لارې څخه بلې غاړې ته ځان رسوؤ.

د ماركونې دويم ملگرى وويل:كه وښويدو نو جهنم ته به ورسيږو!

ماركونې وويل: ايا مونږ او تاسې په صليب باندې قسم نه ؤ خوړلى چې د صليب د عزت ساتلو او د اسلام د بيخ ويستلو لپاره به هر ډول قربانۍ او سربښندنې ته چمتو كيږو ! ايا د جگړې په ميدان كې زمونږ ملگرى خپل ځانونه نه قربانوى؟ زه د بې زړه خلكو په خير احمر درويش ته بيرته ورتللى

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هغه ته ویلی شم چې، د خو پیړیو په تیریدو سره اوس تولی لاری گودري بندي شوي، کوم ځای چې ویاله وه اوس هغه کمرونه او ډبری دی، نقشه چې کوم ځای کې کمرونه او ډبری ښکاره کوی هلته اوس هیڅ هم نشته خو زه هم ویریږم ، زه بې زړه توب ښایم ، زه درواغ نه وایم!
زه د خپل زړه په مقابل کې جګړه کوم. زما ویره زیاته نکړی ملګرو! که تاسې زما سره ملګرتیا نکوی نو تاسې د صلیب سره خیانت کوی ، چې د دی سزا به ډېره خطرناکه وي، زه اوس ستاسې څخه مخکې مخکې روان یم، په کوم ځای کې چې د ښویدلو خطر وی هلته لکه د آس په شا چې کینی همداسی کینئ او مخ په وړاندی حرکت کوی .

***

هلته پلن والی دومره کم ؤ چې تلل وربانـدی شونی نه وه، مارکونی کیناسته لکه د آس په شا چې ناست وی، بیا هغه لږ لږ مخ په وړانـدی ځان ښویولو، د دیوال پلن والی کم او ګریدلو، مارکونی لاندی وښویده، د هغه پسی یې دویم ملګری هم لانـدی راښکته شو، ناڅاپي د دریم ملګری خطرناک او ډارونکی اواز راغی، مارکونی ما ونیسه! خو هغه ته هیڅوک ونه رسیدل، هغه یو لوری ته ځوړند شوی ؤ، د تکیا د نشتوالی په سبب هغه لاندی پریوت، د هغه چیغی اوریدل کیدی چې وار په وار لری کیدی، بیا یو ډب غونډی واوریدل شو او چیغی بندی شوی .
نتیجه څرګنده وه، مارکونی لاندی وکتل خو هیڅ ورته نه ښکاریدل، د مړ کیدونکی صلیبی اوازونه اوس هم په هغه کمرونو کې انګازه کیدل.
دویم ملګری یې وویل : زه پداسې مرګ ځان وژل نه غواړم .
مارکونی هغه ډاډه کړ او مخ په وړاندی ولاړل، دیوال مخ پورته جګیده، مارکونی په ناسته ناسته ښویده، د ژړا اوازونه هلته اوریدل کیدل، د لویدلی او مړه شوی ملګری چیغی هم د کمرونو او غرونو په منځ کې داسې زمزمه کیدی لکه چې د مرګ سوری په دوی هم راخپروی، لږ وروسته دیوال بیا پلن شو، مارکونی شاته د خپل ملګری لاس ونیوه ، د دی څخه مخکې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی نور داده تللی شول خو د هوا څپې دومره تیزې وې چې خان کنترولو یکی گران وه.

هغوی په قلاره قلاره روان وه تر دې چې دیوال ختم شو. مخکې ډبرې او کمرونه سخت وه، د دوه کمرونو تر منځ تنګه لاره وه چې دواړه پکې ورننوتل، د مارکونی څخه خپل ملګري وپوښتل: جیفر بیا هیڅکله لیدلی نشو هغه به ضرور مړ شوی وي؟

مارکونی هغه ته وکتل، افسوس یې وکړ او بیا یې سر وښورولو چې نه! د مارکونی په سترګو کې اوښکې ډنډ شوې، هغه د څه ویلو څخه پرته د خپل ملګري په اوږه لاس وټپولو او مخ په وړاندې روان شول، دا هم یوه کوڅه وه چې لږ لږ پراخیدله مارکونی خپل ملګري ته وویل: مونږ نیک مرغه یو، هر څیزې چې ځو یوه لاره مخې ته راځي که ډېرې لارې وايي نو بیا د غلطیدو امکان زیات وه، دا کوڅه هم ختمه شوه، مخکې ځای پراخیده او ډېر زیات پراخه شو، څمکه نوره پورته ختلې وه، هوا تر اوسه پورې تیزه چلیده، مارکونی پدې نه پوهیده چې دوی دې خطرناکې سیمې ته څومره ننوتي دي، هغه دومره پوهیدلو چې د نورې دنیا سره د دوی اړیکې شلیدلې دي، هغه د صلیب لپاره لیوني شوی وه، د فرعون د خزانې څخه د هغه یواځنی مقصد دا ؤ چې پدې دولت باندې مسلمانان واخلي او اسلامي هیواد پرې تباه او برباد کړي، په ټوله نړۍ باندې د صلیب حکومت او واکمني راشي -
هغه د خپل ویریدلي ملګري سره مخ په وړاندې روان ؤ، د هوا څپې له هماغه لورې څخه راتللې، د غرونو څوکې یو له بل څخه لرې کیدې او اسمان څرګندیده، هغوی همداسې پورته روان وه، هغه ودریده او بیا یې خپل ملګري ته وویل: په هوا کې چې کوم بوی دی هغه د دښتې او صحرا نه ښکاري!

ملګري یې مارکونی ته وویل: ستا دماغ خراب شویدی! په دښته کې چې د دښتې او صحرا بوی نه وي نو د څه وي؟ ته ایتالوی یې شاید تا به د خپل کور بوی حس کړی وي؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکونی په بل فکر کې ؤ، هغه هوا بوی کوله! هغه خپل ملګری ته وویل:
ته ریښتیا وایې، شاید دښتی زما دماغ خراب کړی وي، دلته اوبه نشته،
زه دلته د شین چمن، د خرما د ونو او اوبو بوی حس کوم، زه د داسې بوی
سره بالکل بلد او اشنا یم! دا زما تجربه ده، داسې ښکاري چې ماته د خپلی
شامې حس دوکه راکوي، دلته د اوبو یو څاڅکی هم پیدا کیدایی نشی.

ملګری یې لاس ونیوه او بیا یې ورته وویل: مارکونی! زه هم یو بوی حس
کوم، د مرګ بوی، ماته مرګ نژدی کیدونکی ښکاري، راځه چې په کومه
لاره راغلی یو په هماغه لاره بیرته ولاړ شو! که ته دا فکر کوی چې زه ډارن
او ویریدونکی یم نو ما د جګړی میدان ته ولیږه، د سل مسلمانانو د وژلو
څخه مخکې نه مړ کیږم.

مارکونی زیاتی خبری کوونکی سړی نه ؤ، هغه د خپل ملګری په اوږه
لاس کیښوده او ویی ویل : مونږ سل مسلمانان نه بلکې په زرګونو
مسلمانان وژنو خو خپله به ژوندی پاتی ؤ.

هغه خپل ملګری له ځان سره یو ځای کړ او بیا مخ پورته روان شول،
ځمکه په قلاره قلاره پورته کیدله ، لمر سترګه وړاندی تللی وه، سوری
اوږده شوی وه، هغوی ډیر زیات ستړی شوی وه، هغوی همداسی مخ په
وړاندی تلل چې بلاخره لوړی څوکی ته ورسیدل، شګو د هغوی سترګی
پټی کړی وی، مارکونی خپلی سترګی ومښلی او بیا یې ولیدل، مخکې
لاره ښکته شوی وه او کوچنی غونډیانی وی.

هغه خپل ملګری ته اواز وکړ او کیناسته، بیا یې وویل: که ته د شګلنی
دښتی په اړه څه معلومات لری نو تاته به څرګنده وي چې په دښته کې
سراب معلومیږي، مخامخ وګوره چې دلته خو سراب نه ښکاري؟

د هغه ملګری وکتل، سترګی یې پټی کړی، بیا یې خلاصی کړی او په
غورسره یې وکتل، ویی ویل: دا سراب نشی کیدایی! هغه ریښتیا هم
سراب نه ؤ، هغوی د څو خرماؤ سرونه او څوکی ولیدی، پاڼی یې شنی وی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمر سترګه د غرونو سرونه ته نژدې شوه، د مارکوني نفس وسوځيده، د هغه ملګرې خپلې پښې په ځان پسې راښکولې، مارکوني یو دم په شا را روان شو لکه یو ډارونکی شی یې چې لیدلی وي، ملګرې یې ورسره ونښتلو او په حیرانتیا سره یې ورته لیدل.

***

هغوی پخپلو سترګو باور نشو کولایې، هلته یې یو لوی او پراخه میدان ولیده چې یو میل یې پلن والی وُ، د هغې شا او خوا طبعي دیوالونه وه، دا میدان تک شین وه چې لوړ او ژور وُ، هلته د خرماؤ ډیرې ونې او اوبو ښه پریماني وی، پدې جهنم کې دا شین ځای غولوونکی معلومیده.

د همدې برخې او سیمې بوی مارکوني حس کړی وُ، مارکوني ته د دې ځخه وړاندې داسې غونډۍ څرګندیدې چې د ډبرینو تختو ځخه جوړې شوې وی چې تور رنګ یې درلوده، د لرې ځخه دا غرونه نه ښکاریدل او د شنې سیمې خو چا تصور هم نشو کولایې.

مارکوني سمدستي کیناسته او خپل ملګرې یې هم کینولو، هغه حیرانوونکی شیان ولیدل، دا دوه انسانان وه چې په لاندې میدان کې پدې لورې را روان وه، هغوی بالکل لوڅ او لغړه وه، د هغوی رنګونه بادامي وه، بل لورې نه یوه ښځه راپیدا شوه چې مخلف لور ته روانه وه، هغه هم لوڅه او لغړه ، د هغې ویښتان خپاره او تر ملا پورې رسیدل، د شکل او صورت ځخه دا انسانان وحشي او ځنګلي نه معلومیدل.

مارکوني خپل ملګرې ته وویل : دا بد روحونه دي! دا انسانان نشي کیدای !

ملګرې یې وویل :مارکوني! راځه چې د دې ځای ځخه وتښتو، دوی مونږ ژوندي نه پریږدي!

مارکوني سره لدې چې هغوی یې بد روحونه بلل خو بیا یې هم ویل چې کیدایې شي انسانان وي، هغه دا خبره باورې کوله چې ایا دا انسانان دي کنه؟

مارکوني درې ماشومان ترسترګوشول چې یو په بل پسې یې منډې وهلې نو د هغوی د حرکتونو ځخه داسې څرګندیدله چې انسانان دي، نو خپل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملګري ته يې وويل : دا انسانان دي ځکه زمونږ په شان په ځمکه روان دي ، مارکوني ځملاست او په سينه هغې لوري ته ورو ښويده، د هغه ملګري هم ورسره ځملاسته، هغوی چې له کوم لوري کتل هغه ديوال عمودي نه بلکې مايل غوندي وځ، د مارکوني ملګري د مخکې کيدو کوښښ کاوه چې يو دم وښويده او ښکته ولويده، د هغه ځاى ځخه بيرته راپورته کيدل شوني نه وه، مارکوني شاته وښويده او د داسې غونډۍ شاته پټ شو چې لاندي يې ښه ليدلی شول .

صليبي چې کوم ځاى ته لويدلی وه هغه ځه ديرش ځلوېښت ګزه لاندي وه چې مايل او خو هغه ميلان وه کنده نه وه، مارکوني خپل ملګري ليدلو چې د راختلو کوښښ کوی خو مارکوني د هغه سره هيڅ ډول مرسته نشوه کولاى .

هغه دوه لغړ انسانان چې دې لوري ته را روان وه اوس را په منډه شول، مارکوني هغوی دواړه په منډه باندې وليدل، ملګري يې هغوی نه ليدل، مارکوني هغه ته اواز نشو کولايی ځکه هغه نه غوښتل خپل ځان رسوا کړي. لغړو انسانانو د مارکوني ملګري د شا له لوري کلک ونيولو، د هغه سره توره او يو خنجر وځ خو د هغې د راويستلو وخت ورته پيدا نشو، هغوی راچپه کړ، هغه ښځه چې بل لوري ته تلله هغې هم رامنډه کړه، ماشومان هم را ورسيدل، هغوی پخپله ژبه چاته اوازونه وکړل، د نامعلوم ځاى ځخه لس دولس لغړ انسانان راپه منډه شول ، يو د مارکوني د ملګري ځخه توره واخيستله او د هغه غاړه يې پرې کړه، ټول لغړ انسانان په ګډا او نڅا شول، هغوی هم خندل او هم يې ځه زمزمه کول، پدې وخت کې يو بوډا سړی راپيدا شو، د هغه سره د خپل قد په اندازه امساء وه، کله چې نورو هغه وليده ټول يو نوري ته شول دا بوډا هم لغړ وځ، د هغه د امساء په ځوکه باندي د دوه مارانو سرونه جوړ شوي وه، دا د فرعونيانو ځانګړی نښانی وه، بوډا د مارکوني د ملګري په بدن لاس کيښوده، هغه اوس نه رپيدلو، ځکه مړ شوی وځ.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوډا خپل یو لاس په هوا کې پورته کړ او څه یې وویل، د دې سره ټول کسان چې هلته راټول شوي وه په سجده پرېوتل، بوډا لا هماغسې څه ویل هغه بیا لاس پورته کړ نو ټول د سجدې څخه راپورته شول او ودریدل .

هغې خلکو بوډا ته اشاره وکړه چې دا د دې ځای څخه راښویدلی دی بیا یې مړی پورته کړ او ولاړل .

مارکونی پدې وپوهیده چې دا خلک پورته رانښی او زما د نیولو کوښښ ونکړی، بیا نو لمر سترګه پرېوتله.

مارکونی مرګ ومنلو او دا پریکړه یې وکړه چې د دې خلکو راز معلوم کړی ، څو ساعته وروسته هغه په یو لاس کې توره او په بل لاس کې خنجر روان شو هغه همداسې په پورته او لوړه برخه په هغه لوری روان وه په کوم لوری یې چې د هغه د ملګری مړی وړلو، هلته پاس هیڅ خبره هم نه وه، هر لوری ته ویرونکی چوپتیا وه، هغه ښی، چپ او شاته کتل او مخ په وړاندې روان وُ، هغه خپ خپ اوازونه واوریدل، چې کله هغه اوازونه پورته شول نو ترانې او نغمې زمزمه کیدې.
مارکونی د اوازونو په لوری ورغی نو هلته یې بل شان حالت ولیده .

هلته یو لوی شین چمن وه چې مشعلونه او رڼاګانی بلې وی، په هغې کې نژدې شل، پنځه ویشت نارینه، ښځې او ماشومان په قلاره قلاره نخیدل او نغمې یې ویلې، د ځغوی په منځ کې ډېر زیات اور لمبې وهلې. د دې اور په خوا کې د یو انسان مړی د ځمکې سره موازی ځوړند شوی وُ چې هغه یې اور ته د کباب کولو لپاره تاوَولو. دا مړی د مارکونی ملګری وُ چې هغوانسانانو کبابولو، مارکونی دی زړه بوګنوونکی حالت ته همداسې حیران حیران کتل، بیا هغه ولیدل چې بوډا سړی د کباب شوی مړی څخه غوښه راپری کړه او په نورو خلکو یې وویشله .

د دې بوګنوونکی حالت تر لیدلو وروسته د مارکونی زړه مات شو او بیرته هغه لوری ته وګرځیده د کوم لوری چې راغلی وُ. هغه ته اوس لاره معلومه وه خو په احتیاط سره روان وُ، هغه بیا هماغه دیوال ته ورسیده چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تصور څخه د زیات کندی په غاړه ولاړ و، په کوم کې چې د هغه یو ملګرې مخکې لویدلی و، کله چې هغه د خپل ملګري د لویدلو ځای ته راورسید نو لاندې یې د غوریدلو اواز واوریده. هغه پدې پوه شو چې لیوان او ځناور د هغه د ملګري مړی خوري، د هغه بل ملګري انسانانو وخوړ، اوس هوا تیزه نه وه، هغه په ښویدو، ښویدو مخکې ولاړ او له دیوال څخه تیر شو، د شپې په اخري برخه کې هغه ځای ته ورسیده چیرې چې د هغوی دری واړه اوښان ولاړ وه، هغه دومره هم ونکړل چې اوبه یې څښلې وایي، سمدستي په یو اوښ سپور شو او دوه نور اوښان یې د ځان سره روان کړل.

***

سبا ماښام مارکونی د یو لوی سوداګر په شکل په قاهره کې د احمر درویش کورته ننوت، احمر چې کله هغه ولیده نو پوښتنه یې ځینې وکړه؟ ته یوازې راغلی دوه نور ملګري دې څه شول؟

مارکونی د ځواب پر ځای په قلاره کیناسته، د هغه حواس پر ځای نه وه، هغه احمر درویش په خپل وړاندې کینولو، بیا یې ورته تېوله کیسه تکی په تکي وکړه، احمر د مارکونی په دوه ملګرو هیڅ افسوس او غم ونکړ، کله چې هغه دا واوریدل چې یو ملګری سړی خورو وخوړلو نو هغه د خوشحالی څخه په ګډا شواو وی پوښتل: ایا تا پخپله ولیدل چې د هغوی په بدن جامې نه وی اود بوډا په امساء باندې د دوه مارانو سرونه جوړ شوي وه؟ ایا تا ښه په غور سره وکتل چې هغوی زمونږ د یو کس غوښه وخوړله؟

مارکونی وویل: زه د خوب خبرې نه درته کوم! په ما چې څه تیر شوي هغه درته بیانوم او ته راته خاندې!

احمر درویش راپورته شو او د ډېرې خوشحالۍ څخه یې د مارکونی په اوږه لاس کیښوده، هغه یې وښوراوه او بیا یې وویل: نقشی همدا بیانوی کوم چې ته بیانوې!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا راز پیدا کړی مارکونی! همدا خلک دی چې زه ورپسی لوغړن وم، دا قوم او اولس له پیرېو څخه همدلته پراته دي، د هغوی په خیال کې به هم دا نه ګرځیدل چې دوی به یو وخت د انسان غوښې خوړلو ته هم اړ شی .

ته دا لیکنی نشی لوستلی، ما لوستی دی ، وایی چې د خزانو ساتنه ماران کوي، خو زما د هدیری ساتنه به انسانان کوي چې د پیرېو څخه وروسته به ځناور او ځیرونکی وګرځی .

زما د هدیری سیمی ته چې هر څوک ننوځی هغه به د همدی ساتوونکو انسانانو لخوا څخه خوړل کیږي، د وخت په تیریدو به هغوی لوڅ او لغړ شي، خو کوم ځای چې ما خوښکړی هغه به یې سترونه پټوی- د باندی انسانان به د هغوی ښځی نشی لیدلایی، څوک چې ورته وګوری هغه به ژوندی نه خلاصیږي .

مارکونی وویل : زه خو ژوندی راغلی یم!

احمر درویش وویل: ددی په خاطر چې ته لاندی نه وی تللی! تا چې هلته د تورو تختو غرونه لیدلی په همدی ځای کې د فرعون مړی او خزانه ځای پر ځای شویده، او دا لغړ انسانان د فرعون له وخت څخه د دی ځای پیره او ساتنه کوي! هغوی پیدا کیږي او مړه کیږي، د اولس پیرېو څخه دوی همدلته اوسیږي، زه پدی نه پوهیږم چې دوی څه ډول ژوندی پاتی کیږي، شاید هغوی به د دښتی او ځیرونکو ځناورو په شان د انسانانو ښکار کوي او بیا به یې خوری؟ هلته اوبه زیاتی دی ، خرماګانی ښی پریمانه شته، د هغوی ژوندی پاتی کیدل حیرانوونکی ندی! هغوی اوس هم فرعونیان خپل خدایان ګڼی، که د هغوی عقیده بدله شوی وای نو هلته بیا نه پاتی کیدل ... ایا تا د هغوی سره کومه وسله ولیدله؟

مارکونی وویل : ما هیڅ ورسره ونه لیدل! د شپی چې کله هغوی سره یو ځای شول نو پنځه ویشت کسان برابریدل .

احمر درویش وویل :د دی څخه هغوی زیات نشی کیدایی!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکونی وویل: هوا ما د هغوی سره دوه اوښان هم ولیدل، کیدای شي چې ډېر به وي خو ما ورسره یوازې دوه ولیدل.

احمد درویش وویل: نو بیا هغوی حتماً د باندي هم راوځي! هغوی خامخا د باندي راوځي، هغوی به د مسافرانو د نیولو او ښکار کولو لپاره راوځي!

مارکونی! هلته کومه نیغه او هواره لاره شته چې هغوی پرې راوځي او بیا بیرته ځي، دا به د غرونو پټه لاره وي، ما چې تاته کومه لاره وښودله، هغه د تللو راتللو لاره نده، هلته کومه روغه او آسانه لاره شته چې د دې سړي خورو څخه معلومیدای شي - ما د دې لپاره لاره او چل برابر کړیدی، لاره دا ده چې هلته برید او حمله وشي، د هغه کمر څخه باید څو کسان ښکته واچوو او قرباني ورکړو! ایا د دې کسانو د وژلو او ژوندي نیولو لپاره ستا څومره کسان پکاریږي؟ تر ټولو لږ کسان ووایه! ته به د هغوی لارښود وې!

مارکوني وویل: زه به پلان باندي پوه شوم! یو پلان زما په ذهن کې هم شته! مونږ هغوی وژلي شو، دوه، درې پکې ژوندي نیولی هم شو، خو زه تاته دا نشم ویلی چې مونږ ته به هغوی هر ډول راز ووایي، هغوی چې د خپلي قبیلې مړي وګوري نو مرګ ته به تیار شي او راز به ونه وایي، زه داسې چل جوړوم چې د هغوی دوه درې کسان وتښتي او مونږ د هغوی پسې شو، پدې توګه به لاره معلومه کړو.

احمد درویش وویل: ته ډېر هوښیار یې مارکوني! ووایه څومره کسان درکړم!.

مارکوني وویل: پنځوس! خو زیات کسان به زه پخپله خوښوم، زه به هغوی لټوم، خو د کار پیل کولو څخه مخکې زه خپل شرایط درته وړاندي کوم!

احمد درویش وویل: تاته به د خپلي خوښې سره سم بدله او انعام درکول کیږي!

مارکوني وویل: دومره خطرناک کار زما په مسئولیت او وظیفه کې داخل ندی، زه جاسوس او ورانکاری یم، زه یې د خزانې د لټون لپاره نه یم را استولی، دا ستا شخصي کار دی، زه بدل او انعام نه غواړم، زه برخه او

حصه غوارم، که دا پلان کامیاب شي نو ته به د یو ازاد حکومت مشر او واکمن شي او زه به همداسې جاسوس پاتې وم .

احمر درویش وویل: دا پلان او دا کار شخصي ندی مارکونې! دا د مصر، صلیب او سوډان د واکمنې پلان دی .

مارکونې پخپله خبره کلک ولاړ و، احمر درویش اړ شو څکه چې هغه پدې پوهیده چې پرته له مارکونې څخه بل څوک د فرعون خزانې ته نشي رسیدایی، د هغه د غوښتنې د پوره کیدو څخه پرته بله چاره نه وه، مارکونې بیا وویل: زه پدې نه پوهیږم چې په دښته او بیابان کې به څومره ورځې پاتې کیږم نو زه خراب خوراک څښاک نشم کولی، ماته دوه درې اوښان زیات راکړې چې هلته یې کباب کوؤ او خورو یې او هم به قدومي نڅا کوونکې زمونږ سره ملګرتیا کوي .

احمر درویش په حیرانتیا سره وویل: قدومي! دومره نازکه او نازولې نڅا کوونکې پداسې خطرناک کار کې ستا سره ولیږم؟ هغه به داسې ځای ته د تللو لپاره د لاسه او راضي نشي؟

مارکونې وویل : هغې ته زیات شي ومنې حتماً را سره ځي زه به د هغې لپاره داسې شرایط برابر کړم چې هیڅ فکر ونکړي چې مونږ په دښته او خطرناک کار کې بوخت یو، زه د هغې د قدر او قیمت څخه خبر یم .

مونږ د هغه وخت حالات بیانوؤ چې کله به پوځي مشرانو ، شتمنو او مالدارو خلکو له ځان سره خپلې محبوبې او ګرانې میرمنې په سفر کې ملګرې کولې او که میرمن به یې خوښه نه وه نو یوه نڅا کوونکې به یې له ځان سره ملګرې کوله .

په هغه وخت کې حسینو او ښایسته ښځو د سرو زرو څخه هم زیات قیمت او ارزښت لرلو- په همدې خاطر یهودیانو او صلیبیانو د اسلامي امت د ختمولو لپاره د ښځو او شرابو څخه کار اخیستلو.

د مارکونې دا غوښتنه چې هغه به له ځان سره یوه سندر غاړې او نڅا کوونکې ملګرې کوي څه حیرانوونکې غوښتنه نه وه خو دا چې قدومي به د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه قدومي يوه ځوانه نڅا کوونکې خان سره کوي حيرانوونکې بريښېده، هغه د سوډان اوسېدونکې وه چې يوازې شتمنو او مالدارو خلکو ته ورتلله، هغه ښايسته او ښکلې وه خو د هغې ناز، نخرې او اداګانې داسې وې چې غټ غټ خلک به يې د خپل تاثير لاندې راوستل. او د مسلماني کورنۍ ځخه وه، هغه ښايسته او ښکلې وه خو د هغې ناز، نخرې او

دا په تصور کې هم نه راتلله چې د قدومي غوندې نازکه نڅاکوونکې به د مارکوني سره پدې مرګونې او خطرناک صحرايي سفر کې ملګرتيا وکړي، مارکوني د قدومي ځخه پرته تللو ته نه چمتو کېدو، احمر درويش بلاخره اړ شو او ژمنه يې وکړه چې قدومي به ورسره ملګرې کوي.

په هماغه ورځ د پنځوسو کسانو لټول پيل شو، په قاهره کې د صليبي جاسوسانو او ورانکارو کمی نه ؤ، مارکوني همدا ورانکاري صليبيان له ځان سره ملګري کول، ځکه چې هغه يې باوري ملګري وه احمر درويش هم غوښتل چې همدا کسان له ځان سره بوځي که څه هغه هم يوه ورانکاري ډله جوړه کړې وه.

احمر درويش خپل ايمان پلورلی ؤ او هغه کسان يې هم ايمان پلورنې ته برابر کړي وه، دوی ټول د صلاح الدين دښمنان ګرځېدلي او د حسن بن صباح د فدايانو سره يې ناسته پاسته وه.

مارکوني خپله د احمر درويش غوښتنه قدومي ته وړاندې کړه، هغه څه عادي سړی نه ؤ بلکې عسکري او پوځي چارواکی وه، قدومي د احمر درويش تر اثر لاندې وه، هغې زړه نازړه هو وکړه خو چې کله ورته مارکوني د خزانې خبرې وکړې نو هغه سمدستي تللو ته چمتو او تياره شوه.

مارکوني ډېر هوښيار، تجربه کاراو چالاک جاسوس او سيلاني ؤ، هغه د قدومي ځخه د مصر مشهوره پخوانۍ ملکه قلوپطره جوړه کړه، هغې خپل څه احساس او جذبه نلرله، بلکې هغې د خپل ښايست، ځوانۍ ، نڅا او سرو زرو سره مينه او محبت درلوده، قدومي د هغو ښځو له ډلې ځخه وه چې فکر يې کاوه ځوانې او ښايست تل پاتې شي دي، مارکوني قدومي ته ونه ويل چې پدې خزانه به څه کېږي؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پنځوس کسانو لټون پیل شو چې پدې کار کې پنځلس شل ورځې تیرې شوې، پدې کسانو کې زیات صلیبي ورانکاري وه خو څو په کې ایمان پلورونکي مسلمانان هم وه. ټول په اوښانو سپاره شول خو یو ځای ونه وتل بلکې درې، درې، څلور، څلور ولاړل چې ټول د مسافرو او سوداګرو په شکل ښکاریدل.

قدومي د یوې پردې لرونکې میرمنې په توګه روانه شوه، مارکوني د هغې خاوند وګرځیده، د هغوی سره دوه نور کسان ملګري شول چې هغه د ساتونکو په حیث ورسره ملګري وه، پدې دوه کسانو کې یو صلیبي او بل مسلمان وه چې اسماعیل نومیده، اسماعیل د احمر درویش نږدې او باوري سړی ؤ، هغه د خپل ځان په خاطر او د مال په خاطر هر ډول ګناه او جرم ته بډې راوهلې، هغه د کرایې قاتلانو له ډلې څخه ؤ، په ټولنه کې د هغه هیڅ حیثیت او عزت نه ؤ خو د عزت خلکو هغه ته سلامونه کول، مارکوني هم هغه ښه پیژندلو، په هغه یې پوره باور کاوه، دوی ټول د جلا جلا لارو څخه روان شوي وه، هغوی ته اتلس میله لرې هغه ځای په ګوته شوی وه چې هلته به ټول سره راټولیدل، د هغوی سره توري، لیندۍ او غشي هم وه، پړې او د کیندلو سامان هم ورسره ؤ.

د ټولو څخه د مخه مارکوني، قدومي ، اسماعیل او د هغه صلیبي انډیوال خپل ټاکلي شوي ځای ته ورسیدل.

مارکوني هغوی د غرونو منځ ته بوتلل، لمر پریوتی ؤ، هغوی سمدستي خیمې ولګولې، په همدې شپه د هغوی نور ملګري هم راورسیدل اسماعیل قدومي پیژندله خو قدومي هغه نه پیژندلو.

***

یو محاذ هغه وه چې په هغې کې سلطان نورالدین زنګي جنګیدلو، هغه د کرک کلا نیولې او شا خوا سیمې یې تر خپل واک او کنترول لاندې راوستې وې، هغه څو ګروپونه جوړ کړي وه چې لرې لرې یې ګزمې کولې تر څو صلیبیان ناڅاپي برید ونکړي، دې ګروپونو به د صلیبیانو سره جګړې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولي، نورالدين زنګي د کرک تر فتحې وروسته غوښتل چې د سيمې واک او اختيار د صلاح الدين ايوبي پوځ ته وسپاري، هغه په همدې هيله په کرک کې شپې ورځې تيرولې چې صلاح الدين ايوبي راشي او واک پلاس کې واخلي خو صلاح الدين ايوبي په بل محاذ کې جنګيده کوم چې صليبي ورانکارو او غدارانو په مصر او قاهره کې خلاص کړي ؤ، دا محاذ او ميدان ډېر خطرناک ؤ، صلاح الدين ايوبي پدې پټ ميدان کې هم د جنګيدلو استعداد او اهليت درلود، هغه پدې ميدان کې ښه جنګيده او بريالی هم ؤ خو د نوی خلاص شوی محاذ څخه نه ؤ خبر کوم چې احمر درويش، قدومي او مارکوني جوړ کړی ؤ.

د ماښام خوراک او څښاک څخه وروسته سلطان صلاح الدين ايوبي هغه سالون ته ولاړ په کوم کې به چې هغه خپلو چارواکو ته لارښوونې کولې، هلته د پوځي سالارانو سره علي بن سفيان او غيات بلبيس هم ناست وه، په همدې ورځ صلاح الدين ايوبي ته د سلطان نورالدين زنګي يو لوی او ستر ليکلی پيغام را رسيدلی ؤ، صلاح الدين ايوبي د پيغام ضروري برخې خپلو کسانو ته ولوستلې، هغه ليکلي وه :

ګرانه صلاح الدينه! الله تعالی دې ژوندی او روغ رامټ لره، مسلمانان تاته ډېره اړتيا لري، کرک او شا او خوا سيمې د دښمنانو څخه پاکې شويدی، زمونږ ګروپونه يوی او بلې خواته ګرځي او کله نا کله ورسره صليبي ورانکاری جګړې هم کوي. صليبيان مونږ ته دا څرګندوی چې مونږ دلته يو، ستا کماندوی ګروپونه د ستاينې وړ کار کوي، هغوی ډېر لرې لرې ځی، په هغوی چې تا څومره کار کړی هغوی يې پوره پوره قدر اداء کوي. ستا څارونکی ډېر هوښيار، زړور او سربښندونکی کسان دي، زه د دښمن څخه دومره لرې هم د هغوی د حالاتو او د هغوی د هر حرکت څخه خبرېږم.

نوی خبره دا ده چې صليبيان ځوابی حمله او بريد نکوي، هغوی مونږ راپاروی چې هلته ورشو او حمله پرې وکړو، ته پوهيږې چې د مسلمانانو لومړی قبله بيت المقدس څومره لرې پروت دی- زه پوهيږم چې ته د خطرونو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او لري والي څخه ویریدونکي انسان نه يې، لارې لرې ندي خو خندونه او ستونزې زیاتي دي .

تر بیت المقدس پوري ډیري کلاګاني باید مونږ فتح کړو تر څو بیت المقدس ته ورسیږو، پدې کلاګانو کې څو ډېرې قوي او کلکې دي، هغوی د لومړۍ قبلې د ساتلو لپاره هر لوري ته دفاعي ترتیبات نیولي دي، صلیبیان پدې کوښښ کې دي چې یونانیان، بازنطنیان او فرنګیان دي ته وهڅوي چې د اوبو او سمندر له لارې په مصر حمله وکړي او د مصر په شمال ختیځ برخه کې خپل پوځونه ځای پر ځای کړي، تاسې باید داسې حالاتو ته بالکل چمتو اوسي او د دې حملې د ناکامولو لپاره ترتیبات ونیسی ، تاسې سره باید لرې ویشتونکي منجینقونه او آور غورځوونکي غونډاري زیات وي. زما مشوره دا ده که د مصر شمال ختیځ ځمکه او سیمه اجازه درکوي نو دښمن راخوشی کړه چې ساحل ته راشي، په لاره کې ورسره جګړه مه کوه، هغوی ته داسې څرګنده کړه چې مونږ په هیڅ هم خبر نه یو، کله چې پوځونه راښکته شي په کشتیو باندي آور واچوه، بیا پیاده پوځ داسې ځای ته بوځه چې ستا د خوښي وي .

زه ستا د ستونزو څخه ناخبره نه یم، ستاسې استازي ماته ټول حالات بیان کړل، د کعبې په رب مې دې قسم وي! که د صلیبیانو ټولي لښکری او پادشاهان راشي نو د اسلامي امت هیڅ هم نشي کولی، اسلامي امت وینه ورکول پیژني، دا د سرښندونکو امت دی خو ایمان پلورونکو زمونږ پښو ته ځنځیرونه اچولي دي .

ته په قاهره کې بندي یې او زه د دمشق څخه بلې خواته تللی نشم! ښځې، شرابو او زرو زمونږ په لیکو کې درز اچولی ، که چیرې زمونږ په کورونو کې قلاري وای اوس زه او ته دواړه د صلیبیانو په خلاف جنګیدو خو کفارو داسې لارې چارې او طریقې پیدا کړې چې مسلمانان هم کافران شول .

دا کافر مسلمانان دومره بې غیرته او بې حسه شویدي چې د هغوی د لونو او خویندو په حیا ، عزت - عفت او عصمت باندې صلیبیان لویې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي. د کرک مسلمانان په ډېر بد حالت کې وه، د کرک صلیبیانو چې په هغوی کوم ظلمونه کړي وه که د هغې څخه خبر شی نو د وینې اوښکې به توی کړې، زه د قوم خائنان او غداران په څه ډول پوه کړم چې د صلیبیانو د دښمنۍ څخه دوستي ډېره خطرناکه ده .

تا افسوس کړی چې زما پلاس زمونږ خپل ډېر چارواکي ووژل شول .

صلاح الدینه! پدی آفسوس ندی چې ستا پلاس هغوی وژل شویدی، آفسوس پدی خبره دی چې د خیانت او غداری په سبب ووژل شول او پدی کار باندی زمونږ دښمنان صلیبیان خوشحالیږي ځکه چې مسلمان د مسلمان پلاس وژل کیږي تاسې غداران معاف کولی نشی ځکه چې د هغوی سزا وژل دی، زه ستا لپاره سترګی په لار یم! دا ځل چې راځې باید پوځ درسره زیات وي. صلیبیان تا په محاصرو باندی بوختوی او پدی توګه ستا پوځ ختموي، داسې ونشی چې د بیت المقدس په لاره کې بې لاس او پښو شې! ته چې کله راځی نو باید د مصر حالات پوره کنټرول کړی بیا راشی، د سوډانیانو په لوری هم خپله پوره توجه او پاملرنه وکړه، ماته څرګنده ده چې ته مالی ستونزی هم لری، زه به ستا سره د مرستې کوښښ کوم، ښه خبره دا ده چې خپلې ستونزی پخپلو وسایلو باندی حل کړې، دا کوښښ هم وکړه چې زر تر زره له قاهری څخه راووځې خو داخلی او بهرنی حالات په نظر کې ساته، الله پاک جل جلاله دی مرسته کوونکی او ناصر شه!

***

صلاح الدین ایوبی په غونډه کې د سلطان نورالدین زنګی پیغام خلکو ته واورولو او بیا یې خپلو ملګرو ته وویل چې د لرو او اطرافی سیمو څخه اوس مونږ ته پوځیان را روان دي، صلیبیانو چې کوم عقیدوی او فکری سیلاب جوړ کړی ؤ هغه اوس ختم شویدی خو په ځینو سیمو کې یې لا اوس هم اثرات لیدل کیږي یو سیلاب د جوماتونو څخه هم را روان شوی وه چې هغه هم تر کنټرول لاندی راغی، صلیبیانو د خپلو ګوډاګیانو پوسیله جوماتونه هم نیولی وه او هلته یې د اسلام په خلاف پروپاګند او تبلیغات

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کول - دری څلور صلیب پلوی امامانو دا کار پیل کړی وه، څینو خپل ځانونه د الله پاک استازی معرفی کولو، داسې خلک هم شته چې هغوی نیغ په نیغ د الله تعالی څخه ځه نه غواړي بلکې آمامانو ته نذراني ورکوي او بیا د هغوی پوسیله شیان غواړي ، هغوی داسې تبلیغات کړی چې عام خلک له الله جل جلاله څخه نیغ په نیغ څه نشي غوښتلی ځکه الله پاک د هغوی خبری نه اوري .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: ما دا ګمراه او بی لاری امامان د جوماتونو څخه لری کړل او پر ځای مو داسې آمامان وټاکل چې عقیده یې د قران او حدیث سره برابری وي، هغوی اوس خلکو ته دا تعلیم او زده کړه ورکوي چې الله جل جلاله د مالدار او غریب، حاکم او رعیت، عالم او بی علم ټولو خبره اوري او د ټولو سره اړیکی ټینګوی - د ښه او بد عمل سزا او جزا ورکوي زه پخپل قوم او ملت کې همدا ډول عقیده او فکر لیدل غواړم، هغوی باید خپل خالق او پالوونکی وپیژني .

دوستانو! تاسې ولیدل چې زمونږ دښمن یوازی په میدان کې جګړه نکوی، بلکې هغوی ستاسې په زړونو کې وسوسی او غلطی خبری اچوی ، یهودیان پدی کار کې تر ټولو مخکې دی .

یهودیان ستاسې سره مخامخ نه جنګیږي، هغوی ستاسې د ایمان خرابولو او کمزوری کولو کوښښ کوی - هغوی پدی کار کې زر نه کامیابیږي خو ناکامی یې هم نشته، داسې وخت به راشي چې دا ذلیل او سپک شوی قوم به مسلمانان په کمزوری حالت کې وګوری او بیا به داسې کار وکړی چې خپل هدف او مقصد ته ورسیږی، د هغوی خنجر به د اسلامی امت په سینه او زړه کې ننوتی وی که خپل تاریخ د دی ذلیل قوم څخه خوندی ساتی نو همدا اوس د هغه فکر وکړی ، خپل قوم ته ورشی ، خپل ځان بادار او نور غلامان مه ګڼی، په هغوی کې داسې جذبه او احساس راپیدا کړی چې پخپل عزت او ملی وقار باندی ځانونه قربان کړی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل چې د یهودیانو او صلیبیانو سره ښځې او شتمنی ده او زمونږ سره د دې دواړو حرص او امید ، زمونږ یو کار دا هم دی چې د قوم او ملت د زړونو څخه د ښځې، شرابو او دولت محبت او حرص ختم کړو، د دې لپاره د ایمان قوت او کلکوالي پکار دی .

یو سالار وویل: ښاغلی امیر! مونږ ته هم د دولت او مال اړتیا ده، خرڅونه زیات شویدي، مونږ ته په ډېرو کارونو کې ستونزې پیدا کیږي .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : مونږ به یو بل ته لاس ورکړو او ستونزه به حل کړو! تاسې به دا حقیقت قبلوی چې تل د مسلمانانو سره د مال او پوځ کمبود وی زمونږ محبوب پیغمبر لومړنی جنګ د ۳۱۳ غازیانو پواسطه سرته رسولی وه، د دې څخه وروسته مسلمانان د کفارو سره په همدې تناسب جنګیدل، مسلمانان د مال او دولت د کموالی سره ندی مخامخ بلکې مال او دولت د څو کسانو په لاسونو کې لویدلی دی، زمونږ په قوم کې هم همداسی کار دی، د کوچنیو کوچنیو ریاستونو د واکمنانو سره د مال او دولت لوی لوی زیرمی او ذخیری پرتی دی .

غیاث بلبیس وویل: د مال او دولت ذخیری او زیرمی دلته هم شته! که ستاسې اجازه وي مونږ یو نوی کار پیل کوو .

تاسې ته څرګنده ده چې مصر د خزانو هیواد دی، دلته چې څومره فرعونیان مړه شوی د هغوی سره په هدیرو کې تموله خزانه خښه شویده، دا خزانی د چا وی؟ دا د هغه قوم او ملت خزانه وه چې هغوی په لوږه او تنده پریښی وه او خپل ځان ته یې پری سجدی کولی.

د هغه وخت انسانانو فرعون ځکه الله بللو چې هغوی وږی او تږی وه، د هغوی قسمت د فرعونیانو پلاس کې ؤ، د هغوی ژوند او مرګ فرعونیانو په خپل واک اخیستی وه، فرعونیانو پدی غریبو او بی وزلی خلکو غرونه او غونډۍ کندلی او په هغې کې یې ځانته هدیری جوړولی، هغه هدیری نه بلکې پادشاهی مانی وی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی پخپلو هدیرو کې د مال او دولت خزانی جوړی کړی کوم چې د ملت او قوم حق وُ، که ستاسې اجازه وي مونږ به د فرعونيانو هديری ولټوو او لاس ته راغلی دولت به د خلکو او عوامو د خدمت په لاره کې مصرف کړو.

د غیاث بلبیس په پلوی ډېرو کسانو خپل اوازونه پورته کړل، هغوی ټولو وویل: دا سمه خبره ده ښاغلی آمیر!

مونږ مخکې پدی باندی غور او فکر نه وُ کړی، مونږ د دی د راویستلو لپاره پوځ هم استعمالولی شو، د ښارد خلکو څخه هم پوځ برابرولی شو، هو! هو! غیر پوځی کسان استعمال کړی او هغوی ته مزدوری ورکړی.

په غونډه کې غال مغال جوړ شو او هر چا هر څه ویل، یوازی سلطان صلاح الدین ایوبی چوپ او غلی ناست وُ، په غونډه کې ډېر وروسته خلک پوه شول چې د هغوی آمیر او سالار چوپ او غلی ناست دی.

په غونډه باندی چوپتیا شوه، سلطان صلاح الدین ایوبی ټولو ته وکتل او بیا یې وویل: زه د دی کار اجازه نشم ورکولایی کوم چې غیاث بلبیس د هغې په هکله غوښتنه وړاندی کړه.

په غونډه بیا چوپتیا خپره شوه، هیچا هم تصور نه کاوه چې سلطان صلاح الدین ایوبی به دا غوښتنه رد کړی.

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: زه نه غواړم چې له مرګ څخه وروسته تاریخ ماته د قبرونو او هدیرو غل او ډاکو ووایی، که تاریخ زه سپک کړم نو دا سپکاوی ستاسې هم دی، راتلونکی څوځات به وایی چې د صلاح الدین ایوبی سلا کاران او وزیران هم د قبرونو او هدیرو ډاکوان وه، صلیبیان به دا تور نور هم ډېر پورته ښکته کړی، ستاسې د ازادۍ جنګ به غلا او ډاکی وګرځوی او د راتلوونکی څوځات په وړاندی به یوازی دلته ناست کسان نه بلکی ټول مسلمانان رسوا کړی.

علی بن سفیان وویل: سپین سترګی وبښه ښاغلی آمیرا د لږ وخت لپاره مصر د صلیبیانو په واک کې راغلی وُ، د ټولو څخه تر مخه هغوی د خزانو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لټول پیل کړل ، د قاهری په اطراف کې چې مونږ د پخوانیو کنډوالو څخه
صلیبی او فدای ورانکاری ونیول هغه د پخوانی فرعون قبر او هدیره وه .
هغوی ورڅخه هر څه وړی وه، د صلیبیانو حکومت د هر پاتی نشو ګنی
/هغوی به ټولی خزانی وړی وی .
غیاث بلبیس ریښتیا وایی چې دا خزانی د فرعونیانو نه بلکې د دی ملت
حق او مال دی .
زه د دی خبری کولو اجازه غواړم چې دا خزانی راویستل شی او دننی
خلکو په ګټه استعمال شی .
سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: او زه به دا هم درته ووایم! که دا خزانی
ستاسې مخی ته راغلی نو تاسې به هم فرعونیان شی، انسان ته دا اجازه چا
ورکړی وه چې هغه دی ځانته الله ووایی؟ یوازی مال او د مال حرص!
د انسان په وړاندی چا سجده کړی وه؟ بی وزلی او غریبی!
تاسې وایی چې صلیبیانو د فرعون یوه خزانه لوټ کړی ده، زه تاسې ته
وایم چې له کله څخه د فرعونیانو مړی د خزانی سره یو ځای خښیدل پیل
شول له هماغی وخت څخه د قبرونو غلا او لوټ پیل شو. انسانان د ځناورو
په شان د فرعونیانو په قبرونو ور پریوتل، د هغوی دین او ایمان یوازی مال
او شتمنی وګرځیده، فرعونیانو هم له خپل مړی سره مال قبر ته وړلو او د
قبر غلا همداسی کسب ورځیدلو، وروسته فرعونیانو پداسې ځایونو کې
خپل قبرونه او هدیری جوړی کړی چې هلته څوک ونه رسیږي، د مړی
وارثانو هغه داسې بند کړل چې هیڅوک یې خلاص نشی کړی .
د فرعونیانو څخه وروسته چې کوم حکومت راغلی هغوی د دی خزانو
لټون پیل کړی- زه پوهیږم چې د ځینو فرعونیانو قبرونه هیڅ معلوم ندی .
هغه د ځمکی لاندی مانی دی، تر قیامت پوری به خلک دا هدیری او
قبرونه لټوی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ټول حکومتونه ولې ختم شول- ځکه چې د هغوی ټوله پاملرنه خزانو ته شوې وه! عامو خلکو ته ویل شوي وه چې مال او دولت عزت دی، که لاس خالي وی نو تاسې او ستاسې اولادونه ټول د هغې خلکو دی چې شتمنې لري !

زما دوستانو! صلاح الدین پدې ډله کې مه ودروی ، زه خپل قوم ته وایم چې اصل عزت دولت او مال نه بلکې ملي وقار او ملي عزت او ایمان دی! دا عزت او عظمت هلته پیدا کیدای شي چې کله زه او د حکومت ټول چارواکې د زړه څخه د مال او دولت حرص او خواهش لرې کړو.

یو قوماندان ووېل: مونږ د دې خزانو لټون د شخصي کار لپاره نه کوو! مونږ د ملي اړتیاؤ لپاره دا کار سرته رسوؤ.

سلطان صلاح الدین ایوبي ووېل: زه پدې پوهیږم چې زما انکار کول به ستاسې خوښ نوی! زما په خبره د پوهیدو لپاره باید تاسې خپل ذهنونه خالي او صفا کړی، ماته خپل عقل وایي چې د باندې څخه راغلې مال او دولت چې د قومي او ملي اړتیاؤ لپاره راځي هغه د چارواکو ایمانونه لړځوي، دا د دولت لعنت دی، که زما سره د آس اخیستلو لپاره مال نه وي نو زه د پوځ سره پلې هم بیت المقدس ته ځم! زه د مړو د قبرونو څخه په راویستلې مال خپل ځان ته شیان اخیستل نه غواړم، زما مقصد او هدف د صلیبیانو څخه بیت المقدس ازادول دی نه د قبرونو په مال باندې آسونه اخیستل .

که تاسې د ملي اړتیاؤ لپاره د فرعونیانو خزانې لټول پیل کړل نو خلک به ټول قبرونه او هدیرې ړنګې او خرابې کړي، که د دې خزانو مال ستاسې په وړاندې راغی نو بیا به یو د بل دښمنان شي که دښمنان نشي نو یو بل ته به د شک په سترګه ګوري، چیرې چې خزانې پیدا شي هلته انساني مینه او محبت ختم شي، د حقوق العباد احساس ختم شي، همدې زرو او ملغلرو د انسانانو څخه خدایان جوړ کړي ، هغه خدایان څه شول؟ په آسمانونو کې نه بلکې د ځمکې لاندې دی !

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما دوستانو! زه د یو نوي ګناه او جرم بنسټ اواساس نږدم! د دي خزانو څخه ځان وساتي! دا د همدي خزانو بد مرغي ده چې ستاسې په منځ کې بیا بیا غداران او ملي خائنان پیدا کیږي.

تاسې چې دوه مړه کوي د هغې پر ځاي څلور نور پیدا کیږي، خپل راتلونکي پخپل تدبیر سره جوړ کړي، تاسي مسلمانان یاستي، خپل قسمت کفارو ته پلاس کې مه ورکوي، ګني ټول به غداران شي ، فرعون مړ شویدی، هغه همداسي د ځمکي لاندي خښ پریږدي .

د غونډې يو ګډون کوونکي وویل : ستاسې د حکم او خوښي څخه پرته مونږ داسې کار نه پیل کوو!

سلطان صلاح الدین ایوبي په خندا غیاث بلبیس ته وویل: تاته نن څرنګه د دي پټو خزانو فکر او خیال پیدا شو! زه خو دلته څلور کاله کیږي چې راغلی یم! مخکې دي ولې دا پلان وړاندي نکړ؟

غیاث بلبیس وویل: ما هیڅکله هم داسې فکر نه وُ کړی! ښاغلی آمیرا " نژدي دوه میاشتي وړاندي ماته یو مامور وویل چې د کتابتون څخه څه پخواني کاغذونه ورک شویدي، ما ورته وویل چې څه ډول کاغذونه دي ، هغه وویل چې د اهمیت وړ ندي چې ولټول شي، څه نقشي وي چې په هغې کې د فرعون د وخت لیکلي شیان وه، ډېري پخواني د ټوکر او کاغذ څخه جوړ شوي وي. هغه چې د فرعون نوم واخیست نو زه پوه شوم چې پدي کې به د فرعون د هدیرو او قبرونو اړوند معلومات وي. ما هغه کځوړي ولیدي چې کاغذونه ورڅخه ورک شوي وه، ما ځکه ورته پاملرنه ونکړه چې پدي پخوانیو لیکنو څوک څه پوهیږي .

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل : تا سم او صحیح فکر ندی کړی! په مصر کې داسې خلک شته چې پدي لیکنو او اشارو باندي پوهیږي، د دي کاغذونه ورکیدل حیرانوونکي ندي، دا کاغذونه به د خزانې کوم حریص او مینوال پټ کړي وي، زه د هغه کاغذونو سره څه کار نلرم خو زه غل پیدا کول غواړم، ته د دي لټون پیل کړه چې ستاسي کوم ملګري او مامور نه وي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

علی بن سفیان وویل : ماته شک پیدا شوی چې د دی کاغذونو خامخا ځه اهمیت شته! زه به د غیاث بلبیس سره پدی هکله خبره وکړم، د ډېرو ورځو ځخه زمونږ څارونکی ماته د یوی نامعلومی ډرامی او لوبی راپور راکوی- قدومی یو نامتو نڅا کوونکی ده چې د آمیرانو او شتمنو خلکو د غونډو او مجلسونو د شمعی په نامه شهرت لری، د دری څلور ورځو ځخه ورکه ده، د ښار ځخه د یوی نڅاکوونکی ورکیدل دومره غټه خبره نده، خو ما قدومی تر نظر لاندی ساتلی وه، ما ته خپلو څارونکو ویلی وه چې هغی ته دوه شکمن کسان ډېر تلل راتلل، یوه ورځ د قدومی د کور ځخه پرده لرونکی ښځه ووتله، هغه د یو نا بلد او نا اشنا سوداگر سره ولاړه، زه پدی شکمن یم چې هغې به خپله ځیره او شکل بدل کړی وي، ځینو څارونکو خبر راکړیدی چې د جنوب په لوری ځینی شکمن کسان لیدل شویدی، ماته شک پیدا شویدی چې د دی شکمنو کسانو کار به د دی ورک شوی کاغذونو پوری اړه ولری، دا هم کیدای شي چې دا به صلیبی ورانکاری وي، که دا هر څوک وي خو مونږ به د هغوی راز راسپړو.

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : خامخا یې معلومات واخلی! دا خزانی د خپل ذهن ځخه وباسی، زه پدی پوهیږم چې د خلکو د خدمت او هم د صلیبیانو سره د پریکنده جگړی لپاره مونږ مالی وسایلو ته اړتیا لرو خو زه د هیچا ځخه هم مرسته نه غواړم.

ښاغلی نورالدین زنگی د مرستی ژمنه کړیده، خو زه د هغه ځخه هم مرسته نه قبلوم!

که مرسته او کومک د سکه ورور ځخه هم پلاس راشي دا د سری عزت، استعداد او ایمان ته خلل رسوی، بیا انسان د خزانو په لټون کې لوغړن گرځی، د مصر ځمکه شنډه نده! کوښښ وکړه چې همدا ځمکه حاصل درکړی، قوم ته ووایی چې هغوی په حکومت باندی کوم کوم حقوق لری، تر ځو هغوی خپل ځانونه غلامان ونه گنی، او قوم ته دا په گوته کړی چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی څه مسئولیتونه لري، که قوم د خپلې دندې او مسئولیت څخه مخ وګرځولو نو حقوق بیا پایمالیږي.

ته چې د کومې ځمکې د ساتنې او عزت لپاره خولې او وینې توی نکړې هغه ستا حق نه اداء کوي.

بیا به د دې هیواد واکمنان د باندنیو خزانو په لټون پسې ګرځي، د قوم خلک به ګډ وډ او د کفارو غلامان شي.

***

کومې خزانې ته چې سلطان صلاح الدین ایوبي لاس وروړل هم نه غوښتل د ده یو قوماندان احمر درویش د هغې د لاس ته راوړلو لپاره پنځوس کسان استولي وه.

مارکوني، اسماعیل، قدومي او یو صلیبي ماښام هلته رسیدلي وه، نور ملګري یې هم یو یو راورسیدل، تر نیمې شپې پورې ټول پنځوس کسان راپوره شول، دوی داسې ځای غوره کړی وه چې هلته هیڅ مسافر او لاروی نه راتللو ځکه چې دا ځای هم ویرونکی او هم د لارې څخه یو لورې ته پروت و، دا ځای د پولې او سرحد څخه هم ډېر لرې پروت و نو د سرحدي ساتونکو له نظره هم لویدلی و، مارکوني خپل ټول کسان د شپې دې ځای ته ننباسل چې بل څوک هغوی ونه ګوري، بیا یې هغوی ته وویل چې پوره دمه او ارام وکړي ځکه چې د دې څخه وروسته نور پیاده او پلي تلل دي، دا سفر او وړاندې تګ د بدن پر ځای دماغ سترې کوونکی و، مارکوني د قدومي سره خپلې خیمې ته ولاړ.

دوی ټول سبا داسې وخت راپورته شول چې لمر په غونډیو باندې راپورته شوی وه، مارکوني هغوی ټولو ته وویل چې کوم سامان، وسایل او شیان له ځان سره وړل او کوم د پریښودلو دي، هغوی له ځان سره توري، لیندۍ، غشي، مضبوطې او کلکې رسۍ او پړې، کولنګان او قوي جبلونه واخیستل.

مارکوني ټولو ته د لارې د ستونزو او مشکلاتو په هکله هم پوره معلومات ورکړ، د هغه خطرناک دیوال په هکله یې هغوی په ذهني او

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکري لحاظ چمتو او تيار کړل د کوم شخه چې د ده يو ملګري ته لويدلي او د تل لپاره ورک شوي ؤ، مارکوني هغوي ته وويل چې پدې غرونو او تونلونو کې د ښځو د ژړا اوازونه هم شته چې بايد ورته ورخطا نشي. هغوي خپل اوښان هم له ځان سره نشول ورلايي ځکه لاره ډېره تنګه او سخته وه.

مارکوني د اوښانو د ساتلو لپاره يو سړی پريښووده، قدومي هم پدې لارو نشوه تللايي، هغه دا فکر کاوه چې اسانه لاره به خزانی ته پيدا کړي او بيا به قدومي له ځان سره هلته بوځي، د قدومي د ساتنی لپاره هم يو کَس ته اړتيا وه چې هغه يوازي اسماعيل کيدای شو.

مارکوني اسماعيل ته وويل: ته به د قدومي سره دلته پاتی کيږې خو فکر دی وی چې ستا حيثيت د هغې په وړاندی د هيڅ سره برابر دی، د دی د ساتنی او خوښی مسئوليت ستا په غاړه دی، زه ډېر زر بيرته راځم بيا به تاسې دواړه د ځان سره بوځم.

مارکوني خپله ډله له ځان سره ملګری کړه او روان شو، هغه دا لاره مخکې ليدلی وه، پرته له ويری او ډار شخه مخ په وړاندی روان ؤ، څومره چې دا کسان وړاندی تلل ويره او ډار پری راتللو، هغوی د دښتو او صحراګانو سره پوره بلدتيا لرله خو داسې ځای يې هيڅکله هم نه ؤ ليدلی .

کله چې هغوی د ژړا ځای ته ورسيدل نو وترېدل او پورته يې کتل، پرته د کوم شک شخه ميرمنو او ښځو ژړل، پدی خلکو کې دری څلور کسان داسې هم وه چې هغوی د دی سيمی په هکله ډارونکی کيسی اوريدلی وی چې کومی په خلکو کې مشهوری وی. هغه خپلو صليبی ملګرو بيان کړی او هغوی يې هم وويرول. هغوی ټول د ويری او ډار تر اثر لاندی راغلی وه خو د کوم شی او دولت چې د دوی سره ژمنه شوی وه هغه د دی ټولو ويرو لری کوونکی او ختموونکی ؤ- بله دا چې دوی د صليب تنخوا خوړونکی او مارکوني د هغوی مشر او قوماندان ؤ، هغوی د مال، دولت او حکم تر اثر لاندی روان وه، کله چې هغوی د ښځو د ژړا په شان اوازونه واوريدل نو مارکوني ورته وويل چې دا د ښځو ژړا نده او نه بد روحونه دي بلکې هوا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدی ځایو کې همداسې اوازونه پیدا کوي. هغوی ټول ډاریدل او له ویرې یې یو بل ته کتل خو مخ په وړاندې روان وه، هغوی ایله مابنام هغه کندې او ژور ځای ته ورسیدل چې هلته په نرۍ دیوال باندې بلې خواته تیریدل او تلل ضروري وه، مارکوني ته هلته ستونزه پیدا شوه، په دیوال باندې د پښو کیښودلو ځخه هر یو ویریدلو، مارکوني د ټولو ځخه مخکې روان ؤ، هغه د دې خطر ځخه یو ځل مخکې تیر شوی ؤ ، د مارکوني تر شا دویم سړي هم قدم کیښودلو او بیا ټول پسې را روان شول.

د لمر سترګه پدې جهنم کې ډوبه شوې وه، د دې ګټه دا شوه چې خلکو ته د کندې ژور والی نه معلومیده، مارکوني د دیوال ځخه تیر شو، ناڅاپي هغه یوه چیغه واوریده چې مخ لاندې روانه وه، د هغې ځخه وروسته دویمه چیغه هم واوریدل شوه چې ښکته روانه وه، د دې پسې نورې چیغې هم واوریدل شوې .

کله چې هغوی ټول د دیوال ځخه تیر شول او بیا وشمارل شول نو پنځه کسان پکې کم وه، مارکوني هغوی ته وویل چې د دې ځخه مخکې نو داسې خطرناک ځای نشته او مونږ خپل مقصدي ځای ته را رسیدلي یو، ځخه به ځو، شپه زیاته تیره شوې وه چې هغوی هماغه ځای ته ورسیدل چې لاندې یې شین چمن او ونې وې. مارکوني خپل ټول کسان هلته غلي او پټ کړل، هغه دوه کسان د ځان سره ملګر کړل او نورو ته یې وویل چې تاسې هغه خپلو ملګرو ته وویل چې بیا به پدې لاره نه راځو بلکې د اسانه لارې خپل خوراک وخورئ او ویده شئ .

هغه د خپلو دوه کسانو سره د ځای او حالاتو لیدلو لپاره ولاړ، لاندې په ژوره کې مرکوني چپوالې ؤ، هیڅ رڼا او روښنایي نه ښکاریده، هغه د نژدې تللو ځخه ویریده، هغه حمله تر سهار پورې وځنډوله، بیا خپلو ملګرې ته ورغی .

***

اسماعیل او قدومي یوازې پاتې شوې وه، قدومي د داسې مجلسونو او غونډو سره عادت وه چې هلته به شراب او دولت د اوبو پشان بهیدل .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس مارکونی هغه داسې مرکونی ځای ته راوستی او د یو سړی سره یې یوازې پریښی وه.

اسماعیل هغه پیژندله خو قدومی اسماعیل نه پیژندلو، اسماعیل د ګناه او جرمونو د دنیا انسان وُ، هغه په ښکاره خو دومره ښه سلوک او رویه لرله چې قدومی هغه د هر قدرمن سړی ګڼلو اسماعیل د هغې سره له خبرو کولو ځخه ډډه کوله.

ماښام اسماعیل قدومی ته وریته غوښه ګرمه کړه او شراب یې هم ورته وړاندې کړل بیا یې ورته وویل چې خپل خوراک وکړی او بیا ویده شی، که کله خدمت پیدا شي نو ماته اواز وکړه، بیا د قدومی له خیمی ځخه ووت.

قدومی خپله خوراک وکړاوشراب یې هم وڅښل خو یوازې والی هغه زوروله، هغې پخپل حسن، ښکلا او ځوانی باندی فخر او ویاړ کاوه نو ځکه یې دا هیله لرله چې اسماعیل به هغې ته ځان نژدی کړی، پدی ویاړ کې کبر او غرور زیات وُ، اسماعیل هغې ته هیڅ داسې پاملرنه ونکړه چې قدومی یې هیله لرله، قدومی ته خوب نه ورتللو، هغه د خپلی خیمی ځخه ووتله او د اسماعیل خیمی ته ورغله، هغه هم لا ویښ وُ، د قدومی لپاره یې ډیوه ولګوله ، بیا یې ورڅخه وپوښتل چې څه ته دی اړتیا پیښه شوه ؟
قدومی وویل چې زه ویریږم، بیا د اسماعیل خواته کیناسته او ورڅخه وی پوښتل: ته شاید مسلمان وی ؟

اسماعیل ورته وویل: زما نوم اسماعیل دی خو زه د هیڅ دین پیرونه یم خو ته دا پوښتنه ولی کوی ستا خو د انسانانو سره کار دی ؟

قدومی وویل: هو! ته رښتیا وایی.
د څو شیبو وروسته قدومی بیا په حیرانتیا سره وویل : ته اسماعیل د احمر درویش خاص او ځانګړی سړی؟

قدومی د مارکونی په هکله له اسماعیل ځخه وپوښتل چې دا څوک دی او له کوم ځای ځخه راغلی دی، ماته مسلمان.هم نه ښکاری خو نوم یې سلیمان سکندر دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوډان اوسیدونکی او نه د مصر، هغه نه مسلمان
اسماعیل ورته وویل:
دی او نوم یې هم سلیمان سکندر نه دی.
قدومي وپوښتل: نو بیا دا څوک او د هغه اصلي نوم څه دی؟
اسماعیل وویل: زه د هغه نوم نشم ښودلای! د دی راز د ساتلو لپاره ماته
مال راکول کیږي، ته باید د هغه په هکله هیڅ هم ونه پوښتې، ته د مال او
دولت په بدل کې د دې سړی د خوشحالی او ساعت تیری لپاره رالیږلی
شوی یې، دا ستا کسب دی، هغه به تاته د خزانی څخه برخه هم معلومه
کړی وی!
قدومي وویل: هغه چې زما سره د کوم شی ژمنه کړی هغه پدی دښته او
بیابان کې ډېره کمه ده، زه خو په خزانه کې د برخی په هیله راغلی یم.
اسماعیل وپوښتل: ایا ته پدی ډاډه یې چې هغه خزانه به ده ته پلاس
ورشي د کومی په هیله چې ته هم ورسره راغلی یې او بیا به تا ته په هغی
برخه پکې درکړی؟
قدومي په کبر سره وویل: زه دومره ارزښناکه نجلی یم چې ما خلک د
خزانو په بدل کې اخلی دا سړی خو زما قیمت هم نشی پوره کولای.
اسماعیل په خندا وویل: ترڅو پوری؟
واوره قدومی! دومره کبر مه کوه! د چا سره چې خزانه وي هغه ته به بله
قدومی پیدا شي او ته به د لیونیانو پشان په کوڅو کې لوغړنه ګرځی خو
هیڅوک به دی هم پوښتنه نکوي.
قدومي وویل: ولی به یې نه کوم؟ دا سړی چې ځان سلیمان سکندر بولی
زما د مینی او محبت په جال او لومه کې داسې نښتی چې ماته یې قسمونه
خوړل چې زه خزانه یوازی ستا په خاطر راوباسم، هغه ما سکندریی ته له
ځان سره بیایی، هلته به د سمندر په غاړه لوی مانی او قصر جوړ وی، بیا
به زه نڅا کوونکی نه وم! ایا ته پدی کې څه شک لری؟
اسماعیل قدومی ته وویل: شک ندی بلکې زه په یقین سره دا وایم چې
هغه ډېر لوی دروغ ویلی دی - زه د مزدوری لپاره د هغه سره راغلی یم! د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمر درویش خبره زما لپاره د حکم حیثیت لري، هغه ماته وویل چې د ده سره ولاړ شه نو زه ورسره راغلم! دا زما کسب دی، زه کرایي ګنهګار یم، زه په مال او دولت باندې خلک وژنم خو زه دروغ نه وایم، زه هیڅ وخت هم نیولی شوی نه یم، احمر درویش ما هر وخت ساتی، په ما کې بله خرابی یا خوبی دا ده چې زه د میرمنو قدر او درناوی کوم، زه پدې نه پوهیږم چې زه ولی داسې کوم، که ښځه پرده لرونکې وي او که بی پردې زه د دواړو درناوی او عزت کوم، زه ښځی ته دوکه نشم ورکولای، زه تا هم په ناخبری کې پاتې کیدل نه غواړم، زه تاته د دی راز ویل خپل مسئولیت ګنم چې دا خزانه تاته د قصر او مانۍ جوړلو لپاره نه راباسل کیږي بلکې دا د مصر د ختمولو او غلامولو لپاره پکار اچول کیږي، پدې به په مصر کې صلیبی حکومت جوړ وی او د جوماتونو ځخه به کلیساوی جوړیږي، که دا کارونه پرې ونشول نو بیا به د مصر ځخه د باندې ورل کیږي، زه پدې ښه پوهیږم چې ته د مصر سره هیڅ مینه نلری، زه هم ورسره مینه نلرم، ځکه مونږ دواړه کسب کار یو، ګناه زمونږ کسب او عادت ګرځیدلی، زه تاته یوازې دوه خبری کوم : ستا د ځوانی او حسن وخت ډېر لږ پاتې دی، دویمه خبره دا ده چې دی سړی ته د خپل ځان لپاره راوستی یې او په تا ساعت تیروی ، د هغه په نظر ته یوه فاحشه او بدکاره ښځه یې، که هغه په تا رحم او کرم وکړ نو دوه تنکی به په لاس کې درکړی، که هغه د چا لپاره قصر او مانۍ جوړوی نو هغه به کومه ځوانه نجلۍ وی ته به نه وی، ستا په ځیره باندې اوس د ویښتانو په شان نری او نازک خطونه ښکاری چې اوس خو ښایسته او ښکلی ښکاری، لږ وخت وروسته به دا ژور او زیات شي چې د هغې سره به ستا قیمت او ارزښت ختم شی .

اسماعیل په مسکا و او د هغه په خبرو کې ټوکی او طنز نه هم و، دوکه او غولول نه وه بلکې د دوستی او خپلوی احساس پکې وُ، داسې حقیقت چې قدومی مخکې نه وُ اوریدلی، هغی دا خیال کولو چې اسماعیل به په هغې حمله وکړی خو اسماعیل هغې ته هیڅ اهمیت او ارزښت ورنکر بلکې هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې څه ورته په ګوته کړه چې دا ټول ستا د څو ورځو لپاره میلمانه دي -
قدومی خو د خپل ځان د ستاینې اوریدلو عادي وه، هغې ځان د مصر
نامتو ملکه قلو فطره ګڼله، اسماعیل په هغې کې داسې احساس راپیدا کړ
چې هغه یې وزنګوله، د اسماعیل خبري د قدومی زړه ته ښکته شوي، شپه
تیریدله او د قدومی د سترګو څخه خوب تښتیده، هغې د اسماعیل سره په
خبرو خبرو کې شپه تیرول غوښتل، هغې خپله دا هیله پټه نشوه کړای ،
اسماعیل هم هغه ناهیلی نکړه، د شپې تر اخري برخې پورې دواړو خبري
کولې خو په آخر کې د قدومی سترګې پټې شوي .

کله چې د هغې سترګې خلاص شوي نو د اسماعیل په خیمه کې پرته وه
خو اسماعیل د خیمې څخه د باندې په کمپله باندې پروت ؤ، قدومی هغه
راپاڅولو او ورته وي ویل: ما خوب لیدلی دی، ډېر حیرانوونکی دی، ټول
می په یاد ندي ، چا راته ویل چې د سلیمان سکندر د خزانې څخه د
اسماعیل خبري ډېرې قیمتي او ارزښتناکې دي .

قدومی وخندل چې خندا یې د یوې نڅا کوونکې په شان نه بلکې د یوې
معصومې نجلۍ په شان وه .

***

د لمر په راختلو کې لا څه وخت پاتې ؤ، مارکونې د خپل پلان سره سم
خپل کسان د شین ځای په سر باندې په مناسبو ځایونو کې ځای پر ځای
کړي وه، کله چې سهار روښنایي خپره شوه نو لاندې په شین ځای کې لغړ
او لوڅ انسانان راښکاره شول ، مارکونې د خپلو ملګرو څخه یو زړور او
باتور سړی غوره کړی ؤ چې په هماغه مایل ځای باندې ځان ښکته وغورځوي په
کوم چې د هغه یو ملګری ښویدلی او د ځنګلي خلکو خوراک شوی ؤ.

مارکونې خپل غوره شوي ملګري ته اشاره وکړه چې ځان ښکته
وښویوي، هغه په ښوی ځای باندې کیناسته او ښکته وښویده، چې کله لږ
لاندې ولاړ نو څو ملاقونه یې وخوړل او په ځمکه پړ مخ پریوتو، بیا راپورته
او روان شو، درې، څلور ځنګلي کسانو هغه ولیده نو د هغه پسې یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

رامنډې کړې، هغوی د خوشحالۍ څخه چیغې وهلې، کله چې ځنګلي کسان هغه ته رانژدې شول نو ځلور غشي په یو ځل له لیندو څخه د هغوی په لوري ووتل او د هغوی په سینو کې ونښتل، دوه نور لغړ کسان هم راپه منډه شول.

هغه هم د غشو ښکار شول. مارکوني د یوې غټې او لوی ډبرې پورې ډبله رسۍ وتړله او بیا یې لاندې وغورځوله، خپلو ملګرو ته یې وویل چې یو یو ټول لاندې شین ځای ته ښکته شي.

ټول لاندې ښکته شول، مارکوني رسۍ راخلاصه کړه او ښکته یې وغورځوله، بیا خپله هم ښکته شو، ټولو توري په لاسونو کې ونیولې او مخ په وړاندې روان شول، څو لوڅ او لغړ کسان ورته په مخ راغلل چې هغوی ووژل ، کوم چې لږ لرې وه هغوی په منډه شاته ولاړل ، د مارکوني کسان ورپسې شول، هغه د تښتېدونکو چیغې اورېدلې نو ځکه د همغو چیغو پسې روان شول ، لږ وړاندې یې درې کسان ولیدل، هغوی درې واړه په یو کمر باندې پورته کېدل، مارکوني هم د هغوی پسې په منډه روان ؤ، هغه درې واړه د کمر بل لوري ته واوښتل، مارکوني هم په کمر ور پورته شو، بل لوري ته هغه د تورو ډبرو غرونه ولیدل، هلته د غار او تونل خوله ښکارېده چې یو سړی پکې کړوپ تللی شو، مارکوني په همدې تونل کې ننوت او توره یې پلاس کې نیولې وه، غار او تونل پراخیدلو، هغه د ځینو کسانو د منډو اوازونه واورېدل، هغه هم پسې په منډه شو، دا غار نه بلکې کیندل شوی تونل وه چې فرعون د مړینې څخه مخکې کیندلی وه، تونل څو موړونه لرل چې توره تیاره پکې وه، مارکوني د خلکو خبرې هم واورېدلې، هغه همداسې په منډه روان وه چې مخکې یې روښنایي ولیدله چې درې کسان پکې روان معلومېدل، دا د تونل بله خوله وه، مارکوني هغوی وژل نه غوښتل، د هغه پلان ډېر کامیاب ؤ، درې لغړ انسانان د تونل څخه ووتل، مارکوني هم پسې ورووت، د درې کسانو څخه یو ولوېده، دا لوېدلی سړی هماغه زوړ بوډا وه چې مارکوني په لومړنی سفر کې لیدلی وه، هغه ډېر

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوډا ځ نو زیات نشو تبنتیدلای ، د تونل په خوله کې ډېری او کانی وه ، مخامخ یو تور غر مخ پورته تللی ؤ، مارکونی بوډا سړی راپورته کړ او په اشارو باندی یې پوه کړ چې هغه دوه کسان راوګرځوی، بوډا هغوی ته اواز وکړ نو دواړه ودریدل بوډا دواړه ځان ته راوبلل، هغه د مارکونی سره په مصری ژبه خبری پیل کړی او ویی ویل : زه ستا په ژبه پوهیږم او خبری پری کولایی شم! که ته ما ووژنی نو تا ته څه پلاس نه درځی!

مارکونی هم په مصری ژبه پوهیده او خبری یې پری کولای شوی هغه بوډا ته وویل : زه تاسې وژل نه غواړم! زه هغه نور کسان هم وژل نه غواړم، ماته د دی ځای څخه د وتلو لاره په ګوته کړه!

بوډا د مارکونی څخه وپوښتل : ایا ته د دی ځای څخه وتل غواړی؟

مارکونی وویل: هو! زه ستاسی له پادشاهی څخه وتل غواړم .

بوډا د خپلو ملګرو سره څه وویل، هغوی ډیر ویریدلی وه، بوډا مارکونی ته اشاره وکړه چې ته د دی دواړو سره ولاړ شه دوی به دی نیغی او سمی لاری ته برابر کړی .

بوډا هم ورسره روان شو، د دوه غونډیو په منځ کې روان شول، هغوی د کږو وږو لارو څخه تیر شول او یو لوی میدان ته ورسیدل، مارکونی حیران شو چې پدی ځای کې هم داسې لاره شته دی چې هیڅ پیچومی نلری .

بوډا مارکونی ته وویل: څه اوس په خپله مخ ولاړ شه کنه دلته به لولپه شی: مارکونی هغوی دری واړو ته وویل چې زه بیرته ځم چې هغه نور کسان هم د ځان سره راوباسم! د مارکونی پلاس کې لوڅه توره وه چې هغوی دری واړه ورڅخه ویریدل، هغوی دری واړه ورسره بیرته را روان شول.

مارکونی لاره ښه ولیدله چې بیا پکې غلط نشی، هغوی د تونل څخه تیر شول او شین ځای ته ورسیدل، بوډا مارکونی هغه ځای ته بوتللو چې د ده یو ملګری پکې مخکې همدی خلکو کباب کړی ؤ، مارکونی خپلو ملګرو لټولو، هلته څو لغړ او لوڅ مړی هم پراته وه، ماشومان یې هم وژلی وه، بوډا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړی داسې عام وژنه کله نه وه ليدلی، هغه ودريده او په زغم سره يې له مارکونی څخه وپوښتل : دا بې ګناه چې مو ووژل څه پلاس درغلل؟

مارکونی ورته ووېل : تاسې زمونږ يو ملګری کباب کړ او ومو خوړ! هغه ستاسې څه خراب کړی وه ؟

بوډا ووېل : هغه د ګنهکاری دنيا انسان وُ! هغه زمونږ مقدسی دنيا ته راغلی وه او هغه يې ناپاکه کړه!

مارکونی وپوښتل: تاسې دلته د څه لپاره اوسيږی - د فرعون قبر او هديره چيرې ده؟

بوډا ووېل : زه د دې دواړو پوښتنو ځواب نشم درکولای !

مارکونی خپلو ملګرو ته ووېل چې د دوی ښځی دلته راولی هغوی ونه وژنی!

د مارکونی ملګرو لس، دولس ښځی نژدی راوستی، چې دوه دری پکی زړی او نوری ځوانی وی! دوه، دری پکی ماشومان هم وه، ټول لوڅ او لغړ وه، هغوی غنم رنګی او تور وه، شکل او صورت يې هم ښه وُ، د هغوی ويښتان تر ملا ګانو رسيدلی او ځليدونکی وه .

مارکونی بوډا سړی ته ووېل:ايا تاسې دا خوښوی چې ستاسې په وړاندی ستاسې د ښځو بی عزتی وشي او بيا ووژل شی؟

بوډا ووېل :ايا تاسې د دوی څخه مخکی مانه وژنی؟

مارکونی ووېل : نه !

بوډا ووېل: واوره د ګنګاری دنيا اوسيدونکيه! ستاسې ښځی په جامو کې پټی وی ، تاسې هغه په پردو کې پټی ساتی خو هغه د بد اخلاقی او بی حيايی څخه نه منع کيږي، تاسې د ښځو په خاطر حکومتونه او هيوادونه قربانوی ښځی نځوی او هغه د ګناهونو وسيله ګرځوی، زمونږ ښځی سره د دې چې لوڅی او لغړی دی خو ستاسی د ښځو پشان بداخلاقه او بی حيا ندی ، زمونږ هيڅ نارينه د بل چا ښځی ته په هغه سترګه نه ګوري لکه تاسې چې په کوم بد نظر باندی ښځو ته ګوری ، زه ستاسې کتل هم زمونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځو ته نشم زغملی، تاسې د فرعون خزانه ټوله له ځان سره یوسی خو زما لوړو ته به نه ورنژدې کیږې .

مارکوني وويل : زه ستاسي سره ژمنه کوم که د دی غرونو راز مو راته څرګند کړ! نو ستاسې عزت به ستاسې پلاس کې درکړم!

بوډا په طنز سره وویل : د ډاکو په وعدو او ژمنو باور نشی کیدای - د چا په سترګو کې چې حرص وي د هغه په وړاندی عزت اهمیت نلری! د هغوی په ژبه ژمنی کیږي خو بیا د همدی ژبو پوسیله ماتیږي، ته د داسې دنیا سړی یې چې په مال او دولت باندی ښځی قربانیږي، واوره ای نا بلد او نا اشنا! ته مصری نه یې، ستا په سترګو کې د سمندر ځلا ښکاری د نیل روښنایی پکی نشته، ستا له بدن څخه ماته د بلی دنیا بوی راځی .

مارکوني وويل : زه د فرعون د هدیری په لټولو پسی راغلی یم! ماته هماغه ځای په ګوته کړی .

بوډا وويل: زه یې درته ښایم ! زه درته یوه خبره مخکې ویل هم غواړم هغه دا چې د خزانی څخه ته ژوندی نشی راوتلی او هغه پلاس نه درځی .

مارکوني وپوښتل : ایا ستاسې ملګری هلته پټ شوی چې ما وژنی؟

بوډا وويل: نه! ستا د وژلو لپاره نور زما سره څوک ندی پاتی، ستا خپل ملګری به تا ووژنی، ستا مړی به هیڅوک لدی ځای څخه ونه باسی .

مارکوني وپوښتل: ته په غیبو پوهیږی او د راتلوونکی وخت خبر ورکولای شې ؟

بوډا ځواب ورکړ: نه! ما تیر شوی وخت لیدلی دی ، چا چې مخکې وخت د زړه په سترګو او د عقل په رڼا کې لیدلی وی هغه په راتلوونکی باندی ښه پوهیږي، مرګ ستا په سترګو کې بریښی .

مارکوني په کړس کړس وخندل او وی ویل : ته وحشی او ځنګلی بوډا یې! ماته ووایه چې هغه هدیره چیری ده، زه د هغې د لټولو پسی دومره لری راغلی یم .

بوډا وويل : ستا په وړاندی ده! هغه مخاخ لوړ ځای کې !

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکونی څه فکر وکړ او بیا یې خپلو ملګرو ته وویل : دا ښځې په عزت او درناوی سره وساتی، د دی بوډا خبری اثری کوی، د ده دوه ملګرو ته هم څه ونه وایی، د هغوی سره ملګرتیا پیدا کړی ، زه به تر هغې پوری قدومی او اسماعیل راولم، مارکونی په هغه لاره ولاړ چې د تونل له لاری بهرته وتلی وه .

***

مارکونی د هغې لاری څخه ووتلو کومه چې ورته بوډا سړی ښودلی وه، هغه ته دا معلومات وُ چې د دی لاری قدومی او اسماعیل ته څه ډول رسیدای شي، هغه په هماغه لوری روان شو، چې کله یې دوه میله سفر وکړ نو هماغه ځای ته ورسیده چیری چې دی د خپلو ملګرو سره دی خطرناک ځای ته ننوتی وُ، هغه خپلی خیمی ته ولاړ. هغه اسماعیل او قدومی دواړه په یوه خیمه کې ناست ولیدل ، د هغه د څیری رنګ بدل شو.

د حکم په څیریې اسماعیل ته وویل: ما تاته ویلی نه وه چې ته به د خپل حیثیت په چوکات کې اوسیږي، ته د دی سره څه کار لری چې ورسره ناست یې؟

قدومی وویل: ایا زه به پدی دښته او بیابان کې همداسې یوازی ناسته وای؟ ما هغه خپله ځان ته راغوښتی دی !

مارکونی قدومی ته وویل: ته ما یوازی د خپل ځان لپاره راوستی یې! زه تاته بدله او مزدوری درکوم، زه تا د بل چا سره لیدل نه غواړم ! پخپل کور کې سل کسان هم راغوښتلی شی خو دلته ته زما وینځه او خادمه یې !

مخکې شپه اسماعیل قدومی ته د مارکونی په هکله داسې څه ویلی وه چې د هغې په زړه کې شک پیدا شوی وُ، اوس هغې ته څرګنده شوه چې دا هسی سوداګر دی، کله چې مارکونی هغې ته خپله وینځه او خدمت کوونکې وویله نو د هغې په زړه کې کرکه ، حسد او نفرت په جوش راغی، هغه د ښه او بد انسان په توپیر او فرق باندی پوه شو، حال دا چې اسماعیل هغې ته نه وُ ویلی چې زه ښه سړی یم بلکې هغه ورته ویلی وه چې زه د کرایی قاتل او وژونکی یم، قدومی مارکونی پریښودلی هم نشو ځکه چې هغه د بدلی او مزدوری په اخیستلو سره راغلی وه، هغه خپله مزدوری لا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخکې له مارکوني څخه اخیستې او په کور کې یې ایښې وه، مارکوني د مزدورۍ څخه برسیره د هغې سره په خزانه کې د برخې ژمنه هم کړې وه، خو اوس داسې معلومیده چې مارکوني له خپلې ژمنې څخه ګرځیدونکې دی! قدومي دا ونه زغملې شول چې مارکوني د اسماعیل سره بد سلوک وکړي.

اسماعیل مارکوني ته په حیرانتیا سره کتل، هغه مارکوني له مټ څخه ونیولو او لږ لرې یې بوتللو بیا یې ورته په خپ اواز وویل : احمر درویش شاید تاته زما په هکله څه نه وي ویلي، ته ما نه پیژنې خو زه تا ښه پیژنم! ته زما د هیواد او مملکت ریښتی غوڅوی، زه ډیر لوی ګونګار یم چې ستا سره په کرایه باندې راغلی یم؟ زه تا خپل پادشاه او مشر نشم منلی! زه به خپله پوره مزدوري او بدله اخلم! که خزانه راووتله نو په هغې که به هم برخه درڅخه غواړم.

مارکوني هغه ته د یو قوماندان په توګه وویل: ته به دا خبرې د احمر درویش سره کوې ! ته دلته زما تر لاس لاندې راغلی یې، خزانه چې راوځي هغه به زما پلاس کې وي ! زه چې چیرې غواړم هغه ورلای شم.

اسماعیل د مخکې په شان په خپ اواز او مسکا سره مارکوني ته وویل: سلیمان سکندره ! زه پوهیږم چې ته مارکوني یې سلیمان سکندر نه یې، زه یو عادي مجرم یم، زه تاته وایم چې ستا سلوک او رویه به زما څخه د مجرم پر ځای یو مصري مسلمان جوړ کړي ، او دا درته هم وایم چې یو مسلمان بیا د مذهبي او دیني احساس تر اثر لاندې دومره راځي چې که هغه جذبه په مړي کې پیدا شي نو هم راپاڅیږي او خپل کار کوي، ستا فایده پدې کې ده چې ما همداسي پخپل حال مجرم پریږدي او احساس مې راژوندي نکړي.

مارکوني پدې پوه شو چې اسماعیل خطرناک او پټ رازی سړی دی ، هغه سره پدې وخت کې دښمني کول خطرناک کار دی. هغه د اسماعیل په اوږه لاس کیښوده او ورته وی ویل: ته هسې ورخطا شوی ، ما دا ویل دا ډیره چالاکه ښځه ده، دا زما او ستا په منځ کې اختلاف پیدا کوي او بیا غوښتل چې داسې فاحشې باید زما او ستا په دماغو باندې سپرې نشي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټوله خزانه ځانته وړي ! ما خپل دښمن مه بوله، احمر درویش تاته ندي ویلي چې هغه ستا په هکله څه فکر کړي!

اسماعیل د مارکوني څخه وپوښتل : ایا ته پدې باور لرې چې خزانه به پلاس درشي؟.پلاس راغلی ده! مارکوني ځواب ورکړ: زه ستاسې دواړو پسې راغلی یم!

اسماعیل په ژور نظر هغه ته کتل! قدومي هم ورته په ژور نظر کتل پیل کړل، د هغوی په څیرو باندې خفګان او ناخوښي څرګنده ښکاریده، مارکوني هغه ملګري ته اواز وکړ چې د آوښانو ساتلو لپاره یې ساتلي وُ.

هغه ته یې وویل چې خیمې راټولې کړي او هم ټول اوښان یو په بل پسې وتړي .

***

مارکوني، اسماعیل، قدومي، آوښان او خیمې ټول هغه ځای ته ورسول چیرې چې د هغه نور ملګري د ځنګلي خلکو سره د خزانې تر څنګ ناست وه، هلته د فرعون هدیره او قبر وُ، قدومي چې شین چمن او سموره سیمه ولیده نو ډېره حیرانه شوه، دا د یو غره په لمن کې شین او سمسوره ځای وه، د غره د لمنې څخه اوبه راخوټیدې، دا طبعي چینه وه، مارکوني د لوځ او لغړ بوډا څنګ ته ورغی، هغه د قبر او هدیرې ځای معلومول غوښتل .

قدومي د اسماعیل سره یوې او بلې خواته ګرځیده، هغې د یو کوچنی ماشوم مړی په وینو کې لت پت ولیده، هغه کوچنی مړی او په وینو کې ډوب وُ، قدومي له ویرې څخه ولړځیده، لږ مخکې چې ولاړه نو څو مړي یې یو ځای ولیدل دا د لویانو مړي وه، په هغوی کې ښځې نښتې وه کله چې هغه د اسماعیل سره لږ وړاندې ولاړه نو څو نور مړي یې هم ولیدل چې په وینو کې لت پت پراته دي، په هغوی کې د څلور، پنځو ماشومانو مړي هم وه، د ټولو مړو خولې او سترګې خلاصې او په څیرو یې د غم او خفګان اثار څرګندیدل، قدومي خو د یوې حسینې او خوږې دنیا ښځه وه هغې داسې هیبت ناک او بوګنوونکې حالت په خوب کې هم نه وُ لیدلی. هغې چې کله د یو ډېر کوچني ماشوم مړی په وینو کې لت پت ولیده نو د خولې څخه یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیغه ووته- د مارکونی ملګرو چې چیغه واوریدله نو هغې لوری ته یې ورمنډه کړه، په قدومی بی سدی او بی هوشی راغلی او اسماعیل هغه په دواړو لاسونو را نیولی وه .

د مارکونی ملګرو ته وویل شول چې قدومی د مړو په لیدلو باندی چیغی کړی .

یو کس د قدومی لپاره د اوبو پسی منډه کړه، قدومی ډېر زر راپه خود شوه، هغې وپوښتل: دا وژل شوی څوک دی او ولی وژل شویدی؟

اسماعیل ته خو دا حالات هیڅ څرګند نه وه، د مارکونی ملګری هغی ته وویل چې دا خلک څوک دي او ولی وژل شویدی !

قدومی د اسماعیل په لوری وکتل! د هغه رنګ هم تک زیړ شوی ؤ.

اسماعیل وویل: زمونږ څخه دا خلک غوره وه چې د دی خزانی ساتنه یې کوله، دا لغړ او لوڅ سړی خواره د امانت ساتوونکی وه چې خپل ځان یې قربان کړ خو راز یې رسوا نکړ، که هغوی د فرعون خزانه راویستلی وای نو چا هغوی لیدل خو دوی د دی امانت ساتونکی وه او مونږ ډاکوان یو، هغوی ځنګلیان او مونږ خپل ځان پر مخ تللی ګڼو، دا ټوله د مارکونی بد مرغی ده .

زه د دی خزانی څخه هیڅ شی هم نه اخلم د کومی لپاره چې دومره بی ګناه انسانان وژل شویدی! قدومی وویل : د هغوی سره هیڅ ډول وسله نه لیدل کیږي، دا ټول بی وسلی او خالی لاس ښکاري.

پدی وخت کې مارکونی د بوډا سړی سره د یو کمر شاته تللی ؤ، بوډا هغه ته ویلی وه: پورته ولاړ شه، هلته به تاته یوه لویه ډبره ښکاره شي چې ته به پری د کمر ګمان کوی، که هغه ډبره دی لری کړه نو تاته به د فرعون د هدیری او قبر دروازه ښکاره شي چیری چې د فرعون مړی او خزانه هر څه پراته دی .

دا ډبره د کیښودلو د ورځی څخه را پدخوا تر نن ورځی پوری چا نده بی ځایه کړی ، د پنځلس پیړیو څخه راپدیخوا چا لاس هم ندی پری لګولی.

مونږ د پنځلس پیړیو څخه د دی هدیری او خزانی ساتنه کوو، زه د فرعون د مړینی پیښی داسې درته بیانولی شم لکه چې زما په وړاندی مړ شوی وی ،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا کيسې ماته پلار او نيکه اورولې دي، هغه ته خپل پلار نيکه اورولي وي، پدې توګه د پنځلس پيړيو پيښې زما په سينه کې ساتلې شوې او ما خپل راتلوونکي نسل ته بيان کړې.

مارکونې په ورخطايې سره وويل: زه دا خبرې بيا وروسته اوريدل غواړم! په ډېره باندې ور وخوت، د هغه پدې هيڅ باوري نه ؤ چې ګوندې دا مخروطي ډبره به راجدا کيداى شي، هغه د يو او بل لورې څخه کتل خو هيڅ درز پکې نه معلوميده، نو بيرته لاندې راښکته شو.

زه پوهيږم چې ته پدې باور نشې کولايې چې دا ډبره دوه برخې لري! بوډا مارکونې ته وويل: پاسنۍ برخه چې د غره سره نښتې د غره برخه معلوميږي خو داسې نده بلکې دا د انسانې لاس کمال دى، د دې جوړښت طبعي معلوميږي خو دا انسانانو برابره کړيده، فرعون د خپلو سترګو لاندې جوړه کړې وه، د دې غره لاندې چې کومه دنيا اباده شويده هغه ټوله د فرعون تر سترګو لاندې اباده شوې. هغه د بهرنۍ نړۍ د خلکو د سترګو څخه د پټ ساتلو لپاره دا ډبره جوړه کړې، هغه کسانو چې دا ځايونه جوړ کړي وه هغه يې ټول بنديان کړل، کله چې فرعون مړ شو، د هغه تابوت يې دلته راوړ، نور ټول شيان او خزانه يې هم راوړله بيا يې خوله ورپسې بنده کړه، وروسته يې وارثانو هغه ټول کسب کار خلک ووژل چې دلته يې کار کړى او په راز باندې خبر وه د مصر دولس کسان يې دلته په غارونو باندې ميشته کړل او هغوى ته يې د مصر ښکلې او ښايسته نجونې ورکړې، هغوى يې د دې لپاره دلته ميشته کړل چې د دې هديرې او خزانې ساتنه وکړي، زه او هغه کسان چې تاسې ووژل د دې دولس ساتونکو له نسل څخه يو.

مارکونې له بوډا څخه وپوښتل: مونږ دا ډبره لدې ځايه څه ډول لرې کولايې شو؟

بوډا وويل: ستا سترګې چيرې دي- ستا عقل چيرې دى؟ د ډبرې څوکه وګوره! ته د هغې سره رسۍ نشې تړلايې؟ که ستا په ملګرو کې قوت او زور وي نو رسۍ راکش کړې ډبره به د خپل ځاى څخه راجلا شي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکونی د خزانی راویستلو ته ډېر ورخطاء او په تلوسه کې وُ، هغه خپل ملګری راوغوښتل، پړی او رسی یې راوړلی، هغه یې د ډېری د څوکی سره کلکی وتړلی، هغه خپلو کسانو ته وویل چې په پوره زور سره پړی او رسی راکش کړی ، کله چې هغه زور ولګولو نو ډېره په ښوریدو شوه، یو ځل هغه دومره وښوریده چې لاندی خالیګاه ورځخه ښکاره شوه، هغه خپلو ملګرو ته چیغی پیل کړی نو هغوی نور هم زور ولګولو، پدی سره ډېره له خپل ځای ځخه وښوریده او روانه شوه، مارکونی خپلو ملګرو ته وویل چې لږه دمه وکړی، د لمر سترګه د تور غر شاته پټه شوه، د مارکونی سره د شرابو ذخیره وه، هغه ټولو ته شراب ورکړل او بیا یې ورته وویل دا وځښئ او بیا دا ډېره د شکو پشان له خپل ځای ځخه لری وغورځوی .

ټول په شرابو ورپریوتل، مارکونی په جذباتی شکل وویل: زه به نن شپه دوه آوښان درته کباب کړم، لږ ځنډ وروسته شرابو د ټولو سترګیا لری کړه او بیا کار کولو ته تیار شول .

پدی وخت کې لمر سترګه پریوتله، مشعلونه بل شول ، یو ځل بیا ټولو زور لګول پیل کړل. مارکونی پاس ولاړ وُ، هغه د مشعلونو په رڼا کې ولیدل چې لویه ډېره مخ لاندی ښویږي او روانه ده، هغه نوری چیغی هم پیل کړی چې زور زیات کړی ، ناڅاپی ډېره د خپل ځای ځخه راجدا او د چاودنی په شکل له خپل ځای ځخه روانه شوه، هغه ځای چې د مارکونی کسانو پړی کشکول هغه ډېر تنګ ځای وُ او شاته یې هم کمرونه او ډېری وی، ډېره په دومره چټکتیا سره لاندی ولاړه چې هیچاته د تیښتی وخت پیدا نشو، د ډېرو او کمرونو تر منځ دا دنیا یو دم د څو چیغو او نارو ځخه ولړځیده او بیا سمدستی چوپه شوه، هلته ډېره روښنایی هم نه وه، مارکونی په منډه لاندی ښکته شو، د یو مشعل په رڼا کې یې ولیدل، د ډېری لاندی وینی روانی وی ، د چا لاس معلومیده، د چا پښه او د چا سر او داسې هم وه چې بدن یې د ډېری لاندی وه .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکونی د چا د منډې او قدمونو اواز واورېده، فکر يې وکړل چې څوک به ژوندی پاتې وی نو يوه غونډۍ ته پورته شو ګوری چې څلور کسان ولاړ دي، يو بوډا، بل اسماعيل، دريمه قدومی او څلورم د مارکونی ملګری چې ټول له ويرې څخه رپېدل.

مارکونی په قلاره قلاره غونډۍ ته راپورته شو، هغه څلور واړو ته وار په وار وکتل، ټول چوپ ولاړ وه.

تر ټولو د مخه بوډا ووېل : ما تاته وېلی وه چې مرګ ستا په سترګو کې ښکاري، ما خپل مسئوليت له ياده وويست او تاته مې راز څرګند کړ، زه پوهېدم چې دا د مرګ راز دی، مرګ به زما مسئوليت پوره کوی، ايا اوس هم بيرته تللی شې.

مارکونی په خپ اواز ووېل: نه! زما دا ملګری زما سره دی! دا به زما سره ملګرتيا کوی!

بيا يې د بوډا څخه وپوښتل: معلومېږي چې څوک وتښتېدل، هغه څوک وه؟

بوډا ووېل: ستا څلور ملګری زما د دوه ملګرو سره وتښتېدل، زما ملګری هغوی ته د بهر تللو لاره نه په ګوته کوی، اوس به هغوی په همدی کندو کې مړه کيږي، ښه خبره دا وه چې هغوی د همدی ډبری لاندی مړه شوی وايی، دا مرګ ورته اسانه دی، د نن شپې لپاره دا کار بند کړه، زه به سبا سهار تا دننه بوځم.

***

مارکونی پدی مرګونی حالت او پيښې هيڅ غمجن نه ؤ ځکه هغه د خزانی په غم کې ؤ او اوس د خزانی خوله هم خلاصه شوی وه، هغه بوډا له ځان سره په خوراک اوڅښاک کينولو او يو ځای يې ورسره خوراک اوڅښاک وکړ، اسماعيل بوډا ته يو څادر ورکړ چې هغه په ځان باندی راتاو کړی، قدومی بالکل چوپه وه، قدومی هغه ښځې او ميرمنی هم وليدی چې مارکونی برمته کړی وی، هغوی اوس بل ځای ته وړل شوی وی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکوني بوډا ته وويل: تاسې زما يو سړی خوړلی وُ! د دې څخه مخکې تاسې څومره انسانان خوړلي دي؟

بوډا وويل: څومره چې پلاس راغلي! زه پدې نه پوهيږم چې په مونږ کې د انسان غوښه خوړل د څه وخت څخه پيل شوي، ماته چې څه ويل شوي هغه د پنځلس پيړيو مخکې يوه وړاندي وينه ده چې چا ويلي وه: څوک چې د فرعون د مړي ساتنه کوي هغه به الله تعالی پخپل سړه غيږ کې ساتي، هغوی به د سيوري او اوبو څخه بې برخې نشي، هغوی به د نړۍ د حرص څخه ازاد او خلاص وي، هغوی به د شرابو، ښځو، سرو او سپينو غم او انديښنه نکوي، هغوی ته به د دې اړتيا هم نه وي چې خپل ستر او عورت پټ کړي، د هغوی په زړونو کې به د يو بل مينه او محبت وي، په هغوی کې به هيڅ حرص نه وي، حرص انسان ډاکو، غل او خيانت کوونکی جوړوي ځکه هغه ځينې وخت د ښځې او ځينې وخت د مال حرص کوي، حرص د فساد ريښه ده ، د حريص انسان دين او مذهب نه وي، مونږ د دې لعنت څخه ازاد يو خو دا ويل شوي وه چې د فرعون ساتونکی به يو وخت د انسانانو غوښې هم خوري، د دې ځای څخه به د باندې وځي، انسانان به ښکار کوي ، که کوم ځناور يا ځاروی پلاس ورشي هغه به هم خوري، که دا کار ونکړي نو د دوی نسل به ختم شي .

قدومي : بوډا څخه وپوښتل ايا تاسې اوس هم فرعونيان خدايان بولی !

بوډا وويل: انسان ډېر .کمزوری دی، خپل خدای هر وخت بدلوي! ځينې وخت خپله انسان هم خپل ځان خدای بولي، اوس تاسې زما خدايان ياستی ځکه چې زما عزت او زما حيا ستاسې پلاس کې ده، ما دا راز ځکه تاسې ته درکړ چې ما تاسې خدايان وبللې، ځکه زه د مرګ او خپلو بچيانو د بې عزتۍ څخه ويريږم، فرعون هم ستاسې پشان د خلکو په څټونو باندې د لوږې او غريبۍ چاره ايښې وه او خپل ځان يې خدايې بللو، انسانانو هم له مجبوريت څخه منلو، ځکه چې بې وزلي او غريبي انسان د حقيقت څخه ډېر لرې بيايي، د هغه انساني حقيقت او انسانيت مړ کيږي ، چا ته چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله پاک اشرف المخلوقات وبللی وه هغه ورځخه ختم او یوازی کالبد او اسکلیټ پاتی شی، کله چې د هغه ګیډه په لمبوشی نو بیا د هر کس او ناکس په وړاندی سجدی لګوی ، د انسان همدی بد مرغی پادشاهان پیدا کړل، ډاکوان او غله یې پیدا کړل، انسان یې حاکم او محکوم، ظالم او مظلوم وګرځولو.

وایی چې لوړی انسان د بدی سره بلد او اشنا کړ، دا خبره غلطه ده، انسانان زرو بد کاری کړل ، تاسې څوک یاستی او څه یې؟

بوډا ته څرګنده شوی وه چې قدومی د قاهری نامتو نڅاکوونکی ده بیا یې له قدومی څخه وپوښتل: ته د چا میرمن یې؟ ته پدی کې کوم یو ته خپل خاوند وایې؟

قدومی د بوډا د پوښتنی څخه اندیښمنه شوه ځکه هغه لا له مخکې څخه اندیښمنه وه، د بوډا پوښتنی د هغې څخه خولې روانی کړی، بوډا چې کله هغه چوپه ولیده نو وی ویل: ته د خپل ښایست او ځوانی په سبب ځان خدای بولی، او ستا غوښتونکی هم تا خدای ګڼی، ما ځنګلی او وحشی مه ګڼه ! زما سره جامی شته چې زه یې کله اغوندم او بیا قاهری ته ځم، ستاسې پر مختللی دنیا ګورم، چې کله بیرته راشم نو خپلی جامی وباسم، ما ستاسې په دنیا کې شهزادګیانی لیدلی چې په بګیو کې سپری ګرځی، ستا پشان شهزادګیانی نڅاکوونکی او سندر غاړی لیدلی دی، هغه می هم لیدلی چې نجونی نڅوی، ما د فرعونیانو د وخت کیسی او پیښی اوریدلی دی، او دننی وخت فرعونیان می هم لیدلی دی، د هغوی تولو پای او آخرمی هم لیدلی دی، ستا پای او آخر هم ګورم چې تاته اوس نه ښکاری، تاسې د خزانی په حرص کې دومره بې ګناه انسانان په وینو لت پت کړل، د دی ګناه د سزا څخه به بچ پاتی نشې، فرعون هم بچ نه ؤ پاتی شوی، سبا سهار به تاسې دننه دنیا ته بوځم، د هغوی پای وګوری، که هغوی خدایان وایی نو پای او آخر به یې داسې نه وای ، الله تعالی هغه ذات دی چې دوی تول یې دی ځای ته ورسول، ما هیڅکله هغه څوک په ربوبیت باندی ندی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

منلی څوک چې د ځاورو لاندې د هډوکو په شکل پروت دی، مونږ د دې هدیرې او قبر ساتنه نه کوو بلکې د دنیا د حرص څخه د ځان ساتنې په خاطر مو يوه عقيده منلی ده چې د هغې ساتنه او حفاظت کوو.

بوډا بندي بندي خبرې کولې، قدومي هغه ته کتل او د بوډا په خبرو کې ورته خپل پای او آخر ښکاريده، مارکوني مسکی مسکی کيده، هغه شراب څښل، هغه بوډا ته وويل: ته خپلو ښځو ته ولاړ شه، سهار وختی راپورته شه، مونږ دننه ننوتل غواړو!

بوډا ولاړ نو مارکوني قدومي ته وويل : راځی چې اوس مونږ او تاسې هم ويده شو.

قدومي مارکوني ته وويل: زه نوره ستا سره نه ځم!

مارکوني ورمنډه کړه نو قدومي په شا ولاړه، مارکوني هغې ته اخطار او ګوت څنډنه ورکړه، اسماعيل د مارکوني مخې ته ودريده، هغه څه ونه ويل خو د مارکوني په سترګو کې يې سترګې واچولې نو مارکوني پښا ولاړ، کله چې مارکوني ولاړ نو قدومي د اسماعيل په سينه سر کيښوده او د کوچنيانو پشان يې وژړل .

***

سبا سهار مارکوني بوډا ولټولو، د بوډا هيڅ درک نه ؤ، هغه ښځې ولټولې، هغوی هم نه وې، هغوی ته يې اوازونه او چيغې وکړې، يوې او هيڅاته اړتيا نلرله ځکه د هديرې خوله خلاصه شوې وه، که بوډا هلته وي هم نو څه ګټه يې ځکه نه وه چې د هديرې د داخل څخه هغه هم خبر نه ؤ.

بيا هغې ډبرې ته پورته شول چېرې چې د هديرې خوله راخلاصه شوې وه، مارکوني اسماعيل ، قدومي او خپل ملګرې د ځان سره يو ځای کړل او لومړې مارکوني ښکته شو ځکه هلته کنده وه چې په تونل بدله شوې وه. هغوی د ځان سره مشعلونه اخيستی وه ځکه چې په داخل کې تياره وه، چې کله وړاندې ولاړل نو تونل بند ؤ، مارکوني په مار تور باندې هغه ځای په

(c) ketabton.com: The Digital Library

زور سره ووهلو معلومه شوه چې د دې ځای شا خالي وه، دا د ډبرې دروازه وه، کله چې يې هغه ډبره ښه ووهله نو خاليګاه پکې پيدا شوه، کله چې هغوی ښه زور پرې واچولو نو د چاودنې په شکل يې اواز وکړ او په شا ولويده چې د هغې د لويدو په سبب په تونل کې د زلزلې په شان جټکې راپيدا شوې، د دروازې د خلاصيدو سره سم د هديرې څخه د بد بوی داسې څپه راغله چې ټول شاته راوټښتيدل، خپلې خولې او پوزې يې بندې او ټوکران يې ورڅخه تاو کړل، لږ ځنډ وروسته د مشعلونو سره يو ځای تونل او بيا هديرې ته ننوتل، د دروازې څخه وروسته د زينې پټه پاڼې ښکته شوې وې.

په زينه باندې د انسانانو هډوکي او کوپړۍ پرتې وې، د هډوکو په خوا کې توري، برچې او ډالونه هم پراته وه، دا د پيره کوونکو هډوکي وه، هغوی يې په ژوندانه باندې د دروازه پيرې ته ودرولي او بيا يې وروسته د تونل خوله بنده کړې وه، د زينو څخه وروسته هغوی لويې خونې ته ښکته شول، خونه د غره په تل کې کيندل او تراشل شوې وه، داسې معلوميده لکه چې اوس جوړه شوې وي، هلته يوه ښکلې کشتۍ هم اېښودل شوې وه چې بادبان يې نغښتل شوي و، په کشتۍ کې هم د انسانانو هډوکي او کوپړۍ پرتې وې، دا د کښتۍ وانانو هډوکي او کوپړۍ وې، يوه بله تياره لاره بلې خونې ته تللې وه چې هلته يوه ډېره ښکلې او سينګار شوې بګۍ ولاړه وه، د دې بګۍ په مخکې د اتو آسونو هډوکي او کوپړۍ پرتې وې، د بګۍ په سيټ باندې د يو انسان هډوکي او د سر کوپړۍ پرته وه، پدې خونه کې د ځو نورو انسانانو هډوکي او کوپړۍ هم پرتې وې، د دې څخه مخکې يوه بله خونه وه چې هغه د ماڼۍ او قصر په شان جوړه شوې وه، چت يې لوړ او په ديوالونو باندې قيمتي ډبرې لګول شوې وې - د يو ديوال سره زينه او په هغې باندې د ډبرې څوکۍ اېښودل شوې وه چې په څوکۍ باندې د فرعون ډبرين بت ناست و.

په زينو باندې د انسانانو هډوکي او کوپړۍ پرتې وې، قدومي د يوې کوپړۍ سره د سرو زرو او قيمتي ډبرو اميل او هار وليده چې په هغې کې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ګوتې هم پرتې وې، د څو نورو
یو شین غمی لګېدلی و، غوږوالۍ او ګوتې هم پرتې وې، د څو نورو
هډوکو سره هم کاڼي او امیلونه پراته وه، مارکونی یو امیل او هار راپورته
کړ، د یو نیم زر کلنو په تیریدو سره بیا هم د دی هار او امیل ځلا هماغسی
برښیدله، د مشعل په رڼا کې هغې رنګا رنګ وړانګې غورځولې.
مارکونی امیل د قدومي په غاړه کې اچولو چې هغې چیغې کړې او د
اسماعیل شاته پټه شوه، مارکونی په کړس کړس وخندل او وې ویل: ما
درته ویلی وه چې زه ستا څخه د مصر نامتو ملکه قلو پطره جوړوم، ویریږه
مه قدومي! دا ټول امیلونه ستا دي.
قدومي په لړزیدلی اواز سره وویل: نه! ما پدې هډوکو او کوپړیو کې خپل
پای او آخر ولیده، دا هم زما پشان وې، دا د هغه خدای محبوبه وه چې اوس
یې هډوکي پراته دي، ما د هغوی اخر او پای ولیده، هغوی کبر او غرور
خدایان ګرځولي وه، اوس ما خپل الله ولیدلو! هغه دومره ویریدلی وه چې
اسماعیل یې راکش کولو او هغه ته یې ویل: ما د دی ځای څخه وباسه! ما
زر تر زره وباسه! زه د هډوکو پنجره یم.
د قدومي په غاړه کې هم امیل وه، هغه یې د غاړې څخه راوویست او په
هډوکي یې ور وویشت، د ګوتو څخه یې قیمتي ګوتې راوویستي او په
هډوکي یې ورغورځولې او بیا یې چیغې کړې: ما خپل پای او آخر ولیده،
ما خپل الله ولیده، ما د دی ځای څخه وباسی.
مارکونی یوی بلې خونې ته ولاړ، اسماعیل قدومي ته وویل: په سد شه
که زه او ته لدی ځایه ولاړو نو دا ټوله خزانه به دا دوه صلیبیان یوسي،
اسماعیل یوه بله لاره ولیده، مشعل د هغه پلاس کې وه، هغه قدومي
هماغه لوری ته بوتلله چې هغه ډیره پراخه خونه وه، د خونې په منځ کې په
یوه چوتره باندې تابوت ایښی وه، ځیره یې لوڅه وه، دا د دویم ریمنیس
فرعون مړی و چې خلکو به د هغه په وړاندې سجدې کولې، مړی مومیایي
شوی وه، ځیره یې بالکل روغه پاتې وه، سترګې یې خلاصې وې، اسماعیل
د هغه ځیرې ته تر ډېره پورې کتل، قدومي هم ورته کتل، بیا دواړو یو بل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته وکتل ، هغوی چې یوی او بلی خواته وکتل نو د هر هډوکی پراته وه، هلته ښکلی او ښایسته بکسونه هم ایښودل شوی وه، د یو بکس کُنډه خلاصه وه، اسماعیل چې بکس خلاص کړ نو د سرو زرو او قیمتی ملغلرو څخه ډک وُ، په هغه باندی د انسان هډوکی پراته وه، د بکس په خوا کې هډوکی او کوپړه هم پرتی وی .

اسماعیل وویل : آه انسانه ! د مرګ څخه مخکې مخکې دی انسان د دی سرو زرو او قیمتی ملغلرو د پورته کولو کوښښ کړی وُ، هغه فکر کاوه چې د دی ځای څخه به ژوندی ووځی، خو د نفس بندیدو په سبب همدلته د خزانی په خوا کې مړ شو، بوډا ریښتیا ویلی وه چې د انسان دښمن لوږه نه بلکې حرص دی .

اسماعیل بکس ته لاس کړ او بیا یې قدومی ته وویل: ته هم د دی شیانو په حرص او هیله دلته راغلی وی واخله چې څه تاته هم درکړم!

قدومی د هغه لاس ونیوه او وی ویل:اسماعیل! زما حرص او هیله مړه شوی، اوس قدومی مړه وشمیره .

اسماعیل بیا پـه بکس کې لاس ښکته کړ نو قدومی پری چیغه کړه ! ځان ساته اسماعیل!

اسماعیل هم استاذ وُ، هغه یو لوری ته ځان وغورځولو، او بیا سمدستی راپورته شو، ګوری چې مارکونی توره پلاس په هغه حمله کوي، د مارکونی توره په بکس ولګیده او بیا یې چیغه کړه: دا خزانه زما ده !

پدی وخت کې د مارکونی صلیبی ملګری هم را ورسیده، د اسماعیل سره خنجر وُ چې هغه پری د توری مقابله نشوه کولایی، قدومی هلته نژدی یوه برچه ولیده، مارکونی په اسماعیل باندی ګذار کولو او هغه په مشعل باندی منع کولو، د مارکونی صلیبی ملګری هم په اسماعیل باندی حمله پیل کړه، دواړو صلیبیانو چې کله خزانه ولیده نو لیونیان شول، قدومی ته د هغوی دواړو پام نه وُ چې هغه څه کوی، کله چې د مارکونی شا قدومی ته واوښته نو هغې پری په پوره قوت او زور سره د برچې وار وکړ، بیا یې برچه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوویستله او بیا یې پرې ووهلو چې پدې سره مارکوني وغورځیده، د مارکوني صلیبي ملګرې پاتي شو هغه په قدومي باندې د توري وار کولو چې اسماعیل په خپل خنجر د هغه ګیډه خیرې کړه .

قدومي چې په خزانه کې د برخې اخیستلو لپاره تللی وه اوس یې خپل امیل، قیمتي ګوتي، غوږوالي او هر څه هلته وغورځول او د اسماعیل سره یو ځای د فرعون د هدیرې څخه د باندې راووتل. اسماعیل چې کله د هدیرې د دروازې څخه راوتلو نو بل شوی مشعل یې هلته وغورځولو او راووت، په قدومي چې کله د باندې تازه هوا ولګیده نو اسماعیل ته یې وویل: مونږ د کوم ځای څخه راغلي یو؟ ایا ته ما پیژنې؟ زه څوک یم؟

اسماعیل وویل : زه هم همداسې احساسوم! شاید مونږ خپله تول ګناه دننه غورځولي وي ؟

د دې سیمې څخه د وتلو لاره دواړو ته معلومه وه، هغوی د باندې راووتل د باندې یوازې څو اوښان ولاړ وه د نورو درک نه لګیده، هغوی په دوه اوښانو باندې سپاره شول او د قاهرې په لوري ولاړل .

***

راتلوونکې شپه نیمه تیره شوې وه، غیاث بلبیس د قدومي او اسماعیل تول کیسه د لومړي سر څخه تر اخره پورې واوریدله او بیا یې سوړ اوسیلې وویست، ویې ویل: ماته د سلطان صلاح الدین ایوبي خبرې ریښتني ښکاره شوې ځکه هغه ویلي وه چې تاسې د دې خزانو څخه ځانونه لرې وساتی !

غیاث بلبیس د امنیه عمومي قوماندان ؤ، اسماعیل او قدومي دواړو هغه پوره پیژندلو، هغوی اوس د خپلو کړو ګناهونو کفاره اداء کوله، هغوی چې کله د دښتي څخه راغلل نو د احمر درویش پر ځای غیاث ته ورغلل ، هغه ته یې تول کیسه بیان کړه، او دا یې هم ورته وویل چې د دې تول کار پلان جوړونکی احمر درویش دی .

غیاث بلبیس سمدستي علي بن سفیان راوغوښت هغه ته یې هم دا کیسه وکړه، احمر درویش څه عادي سړی نه ؤ ، هغوی دواړو سلطان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبی راوبښ کړ او اجازه یې ورځخه وغوښتله چې احمر درویش ونیسي، هغوی ته اجازه وشوه، هغوی د پوځ څخه څه کسان راخیستل او د احمر درویش کور یې تالا شي کړ، هلته هغه کاغذونه پیدا شول چې د دفتر څخه مخکې ورک شوي وه .

سهار د علي بن سفیان او غیاث بلبیس په مشری کې د پوځ یو ګروپ غازیان د فرعون د هدیرې په لوری ولاړل. سلطان صلاح الدین ایوبی هغوی نه ویلي وه چې هدیره د پخوا پشان بیرته بنده کړي، هیڅوک هم دننه مه پرېږدي، اسماعیل ورته لاربنودنه کوله، هلته چې ورسیدل نو د وینې کیسه او داستان معلومیده، هغوی د پوځیانو په مرسته د تونل خوله د پخوا پشان بنده کړه، رالویدلي ډبره په زور سره بیا خپل ځای ته ورسول شوه او هلته کېښودل شو، یو ځل بیا فرعون د خلکو د سترګو څخه پناه شو[۱].

سبحانک اللهم وبحمدک اشهدان لا اله الا انت استغفرک او اتوب الیک

❀❀❀
❀❀
❀

خُبیب "احمد"

عبدالرحمن "نوری"

1398/ 11/13

۱- محترمو لوستونکو! ددی کتاب دریم توک د چاپ لاندې دی .

BCS = 4th
5

(c) ketabton.com: The Digital Library

مذهب او تمـــدن

لیکوال : سید ابوالحسن علـی " ندوی "

ژباړن : سید فضل مـــــولا " لتون "

* * *

عیسایت یعنی څه ؟

لیکوال : علامه محمد تقي "عثماني "

ژباړن : حافظ محمد شریف " راشد

* * *

د صحابو د ژوند پلوشی

لیکوال : دکتور رافت الباشـا

ژبـاړن : محمـد گلاب " بشـار"

* * *

اسان فقه [د مذاهبو په رڼا کې]

لیکوال : مولانا عاصم الحـداد

ژباړن : مولانا خلیل

* * *

پرده

لیکوال : سید ابوالاعلی " مودودی "

ژبـاړن : قریب الـــرحمن " سعید "

* * *

اسلامی سیاست

لیکوال : مولانا گوهر رحمان

ژبـاړن : قریب الـــرحمن " سعید

* * *

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیغام خپرندوی مرکز

Scanned by CamScanner

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library